

Giới thiệu Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert

: vốn là thuộc về của nàng lễ cưới, nàng nhưng ngủ ở một nam nhân xa lạ bên cạnh “ xảy ra chuyện gì.... ta, chồng ta đâu ?” . nàng âm thanh khàn giọng run rẩy . khi nàng trốn về lễ cưới hiện trường, bê bối kinh bạo chú rể giận té nhẵn khi nàng mà đi . trong một đêm nàng trở thành s đô thị nhất không biết kiểm điểm nữ nhân ! hần là thần bí tài phiệt , giới kinh doanh Cự Ngạc Hoắc thị tập đoàn người nổi nghiệp, khổng chế tứ đường bát phương kinh tế mạch máu ! Đẹp đẽ , gọi cảm , đây là đêm đó hần đối với nàng thâm nhập nhận thức. “Nữ nhân , chồng ngươi chết rồi .Từ nay về sau , ta Hoắc Dật Nam mới phải chồng ngươi!” Hần sùng : cung chiều nàng lên trời xuống đất, làm cho nàng trở thành toàn quốc nữ nhân công địch ! Nhưng mà mỗi đêm, nàng gào khóc đến khi tuyệt , “Biến thái cầm thú, thả ta ra” Khi nàng khi hần trong lòng từng bước luân hãm , lại báo cho đây một trận to lớn âm mưu

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trong Hôn Lễ Bê Bối

Doãn Thiên Vũ từ xe hoa bên trong đi ra thời điểm, kinh diễm vô số đang ngồi khách mời.

Mà đang ở một canh giờ trước , áo nàng không ngay ngắn địa từ ngàh ta khách sạn đi ra, vội vã chạy tới nơi này .

Hôm nay là nàng cử hành hôn lễ tháng ngày, tối hôm qua mấy cái bằng hữu cho nàng làm cái độc thân quỳ, uống đến bất tỉnh nhân sự....

Uống say sau đến tốt cùng đã xảy ra cái gì, Doãn Thiên Vũ một điểm ký ức cũng không có! Khi nàng tỉnh lại , phát hiện mình nằm ở một tấm nam nhân xa lạ trên giường ! Hơn nữa đau nhức toàn thân , đặc biệt là ở nơi đó!.

Tuy rằng trước chưa từng có kinh nghiệm, thế nhưng cơ bản thường thức nàng vẫn phải có, nàng thất thân!

Như sấm đánh xuống đầu, nước mắt không nhìn được chảy xuống.

Nhưng lễ cưới còn đang chờ nàng, âu yếm hần còn đang chờ hần , thừa dịp người đàn ông kia tựa hồ đang trong phòng tắm rửa ráy còn không có tỉnh, nàng lau khô nước mắt, cố nén đau đớn, cuống quýt trốn thoát.

Vang lên một trận vỗ tay, Doãn Thiên Vũ lấy lại tinh thần, khắc chế trong lòng bất an, miễn cưỡng vui cười đối với mọi người khách mời.

Hết thấy trước mắt, đều tại mọi thời khắc đang nhắc nhở nàng, nàng là cuộc hôn lễ này tiêu điểm, nàng muốn kết hôn!

Thánh bạch lựa thuê phi tợ mạng che mặt, khám nam lông lánh bức người nát xuyên, từ Milan đại sư tự tay cắt thỏa đáng eo tuyến, Anh quốc Chức Nữ tự tay đan Lace(viền tơ) găng tay, mái tóc dài màu đen dùng hoa lệ đầu sa kéo lên, lộ ra một tấm tinh xảo gương mặt xinh đẹp.

Doãn Thiên Vũ tay nâng đũa tươi hoa hồng, đập lên một đôi màu bạc gót cao nhọn đứng đen kịt thân xe trước.

Triều Tuấn mỉm cười hướng về nàng đi tới, hướng về nàng đưa tay ra.

Nhìn tuấn lãng đẹp trai Triều Tuấn, Doãn Thiên Vũ trong đầu càng né qua cái nam nhân xa lạ mặt.

Góc cạnh rõ ràng, ngũ quang thâm thúy mà đột xuất, mang theo một luồng mát lạnh lãnh ngạo phong mang. Cho tới nay mới thôi, là nàng gặp đẹp trai nhất... nhất có mị lực nam nhân....

Doãn Thiên Vũ đã gặp qua là quên không được, nàng cảm giác mình lại như làm một giấc mộng.

“Thiên Vũ ? làm sao vậy??” Triều Tuấn dịu dàng hoán nàng.

Doãn Thiên Vũ miễn cưỡng lộ ra một cái mỉm cười, duỗi ra một cái tay đến cùng Triều Tuấn mười ngón liên kết.

Nếu như không có tối hôm qua tất cả, trận này bị: được thiết kế tỉ mỉ, chi phí đắt giá lễ cưới sẽ là nàng hạnh phúc nhất một ngày, một anh tuấn, chân tâm yêu nàng Hòa Môn Quý công tử, một hồi khuyh thành lực lượng chế tạo lễ cưới thịnh yến. Không có ai có thể so với nàng càng may mắn....

Nhưng là giờ khắc này Doãn Thiên Vũ vô tâm đi hưởng thụ ngày đó. Nàng cảm thấy trên người mình cái này tinh xảo lễ phục như một đạo trầm trọng , gồng xiềng , ép nàng không chịu nổi, hình như là ở không có một tiếng động lên án nàng cái này tên lừa đảo.

“Triều Tuấn....” Doãn Thiên Vũ có mấy lần muốn nói ra khỏi miệng, nhưng nhìn thấy bạn tốt Tả Di ám chỉ ánh mắt, nàng càng làm những câu nói kia đều ép về trong bụng.

“Làm sao vậy?” Triều Tuấn mỉm cười nhìn nàng.

“Không có gì....” Doãn Thiên Vũ lắc đầu một cái.

Triều Tuấn cho rằng Doãn Thiên Vũ chỉ là đối mặt cảnh tượng này có chút sốt sắng, liền lên tiếng an ủi, “Chớ sốt sắng, còn có, người ngày hôm nay rất đẹp.

“Tiệc mừng qua đi, ta có lời muốn nói với người.” Doãn Thiên Vũ do dự một chút, vẫn là nói ra miệng.

“Tốt” Triều Tuấn gật gù đầu, nắm chính mình tâm tư ngưng trọng cô dâu hướng đi thăm dò.

Vì chứa đựng nhiều hơn truyền thông cùng khách mời, lễ cưới sân bãi truyền ở Rhys loan khách sạn hậu hoa viên. Hoa hồng thắm trái nền vẫn lan tràn đến hoa viên phần cuối, vì tìm tốt nhất quay chụp góc độ cùng leo lên ngày mai thương mại hãy khổ người điều: con, dọc theo đường máy quay phim đèn chớp không ngừng mà lấp lóe.

Lễ cưới hành khúc không ngừng tuần hoàn du dương giai điệu, trong hôn lễ bộ phận trọng yếu nhất, tuyên đọc lễ cưới lời thề, trao đổi nhẫn, hôn môi cô dâu. Một cái một cái dựa theo tuần tự đều đặn vào đây tiến hành.

“Tiếp đó, xin mời chú rể cô dâu uống chén rượu giao bôi”. Người điều hành buổi lễ thanh âm của đồng đạc.

Doãn Thiên Vũ cùng Triều Tuấn bung chén rượu lên, hai tay đan xen.

Đang lúc này, lễ ra nên phát hình hai người ảnh kết hôn phiến màn hình khổng lồ, đột nhiên thay đổi.

Không thể tả hình ảnh cùng ô uế thanh âm của trần khách mời con mắt trong tai!.

Dưới đài tất cả xôn xao, dù cho xuất hiện tại Hạ gia trong hôn lễ chính là xã hội danh lưu, cũng tránh không được bị được tình cảnh khiếp sợ, cúi đầu bắt đầu nghị luận.

Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ mê hoặc chuyển qua đầu, nhìn về phía màn hình.

Trắng như tuyết trên giường một nam một nữ hai cổ thân thể chánh: đang xen triền miên, hẳn là ẩn giấu máy thu hình góc độ vấn đề, không thấy rõ trong video nam nhân mặt, mà nữ chính rõ ràng là giờ khắc này chánh: đang ăn mặc trắng nõn mạng che mặt Doãn Thiên Vũ.

Hạ Triều Tuấn không thể tin nhìn về phía cô dâu, Doãn Thiên Vũ càng giống như sét đánh, tại chỗ sững sờ ở tại chỗ.

May mà lễ cưới người điều hành buổi lễ vội vã khiến người ta chặt đứt video truyền phát tin.

“Video này bên trong người... là người?” Hạ Triều Tuấn run rẩy âm thanh nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, chỉ cần Doãn Thiên Vũ nói một chữ” Không”, hẳn liền lập tức đi thăm dò ra muốn phá rồi phá hoại hẳn lễ cưới người.

“Là ta.....” Doãn Thiên Vũ hai mắt đầm lệ ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, “Thế nhưng người phải nghe ta giải thích.....”

“Lẽ nào đây chính là người vừa áp úng muốn nói cho đồ vật của ta?” hắn nằm mộng cũng không muốn tới Doãn Thiên Vũ sẽ thừa nhận chuyện như vậy!” Nói cho ta biết, ta ở lễ cưới cùng ngày sẽ bị người mang theo đinh đầu mọi người biết nón xanh?”

“Còn giải thích cái gì? Giải thích người là như vậy làm sao nam nhân khác trên giường hô mưa gọi gió sao! Người làm sao còn có mặt mũi cùng ta kết hôn! Là vì cái gì! Vì Hạ gia tiền sao! Muốn làm Hạ thái thái à!” Hạ Triều Tuấn tâm đều lạnh thấu, hẳn dùng hết nửa cuộc đời tu dưỡng mới không có nói ra càng khó nghe lời nói. Hắn không nghĩ tới chính mình ngàn vạn tuyển vợ sẽ là loại này không thể tả nữ nhân.

Tại như vậy tháng ngày, các đường truyền thông tụ tập, nhưng là đến phòng vấn to một việc bê bối.

“Triều Tuấn, ta vốn là nghĩ.....” không đợi Doãn Thiên Vũ nói xong, một bóng người cũng đã vọt lên, tiếp theo “Đùng” một tiếng vang giòn, Doãn Thiên Vũ trên mặt bị quăng một tàn nhẫn lòng bàn tay. Nàng ăn mặt cao gót thân hình bất ổn, cả người đều bị vung ra một bên giá để hoa trên.

Doãn Thiên Vũ vừa định đứng dậy, giá để hoa trên móc sắt lõi keo, cắt ra trước ngực nàng lễ phục. Trước ngực loang lổ điểm điểm dấu hôn lập tức bại lộ đang lúc mọi người tầm nhìn rồi.

“Doãn Thiên Vũ, ta Hạ gia mặt đều bị người mất hết!” Hạ mẫu vung xong lòng bàn tay sau nhìn thấy Doãn Thiên Vũ trước ngực dấu hôn, càng là cảm thấy hoang đường, nàng lại quauy đầu lại đập Hạ Triều Tuấn một chút, “Đây chính là người ngàn chọn vạn tuyển lấy ra đến đứng lúc vợ!”

Nói xong câu đó, Hạ mẫu mang theo túi liền nổi giận dùng đũa tiêu sái rồi.

Hạ mẫu vừa đi, phóng viên truyền thông ủa lên, đem Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ vây nước chảy không lọt.

“Đều cút cho ta!” Hạ Triều Tuấn lửa giận phủ đầu, vẩy lên tới phóng viên lại hướng về con ruồi như thế đuổi đều đuổi không đi.

Phóng viên bị được Triệu Tuấn thanh âm của quát lui ba bước, chảy ra một khối không người lĩnh vực.

Hạ Triệu Tuấn nghiêng đầu qua chỗ khác, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, từng chữ từng chữ,” Doãn Thiên Vũ, ta thật muốn xưa nay sẽ không nhận thức ngươi!”

Doãn Thiên Vũ nghe được Triệu Tuấn lời nói ra, chỉ cảm thấy trong lòng như là bị dao găm hung hăng oan một hồi, nàng ngoại trừ lắc đầu rơi lệ bên ngoài không biết nên làm cái gì.

Doãn Thiên Vũ bên này duy nhất dự hopk thân thích, nàng di Hà Ngọc Phượng ghét bỏ nàng mất mặt, từ lúc Hạ mẫu rồi đi lặng lẽ chạy trốn, sợ bị Hạ gia người nhìn chăm chăm!

Nàng đại học lúc bằng hữu tốt nhất Tã di , lúc này cũng không thấy hình bóng, chỉ có sót lại mấy cái lẻ tẻ bạn học thời đại học hai mặt nhìn nhau, muốn đi thắng một mạch lại lo ngại mặt mũi không tốt quang minh chính đại rồi đi.

Bây giờ Doãn Thiên Vũ một người cô lập ở truyền thông trung gian, phóng viên trường thương đoàn pháo quay về nàng, các loại sắc bén thấu xương vấn đề, làm cho nàng không chống đỡ được.

“Ta van cầu các ngươi , ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không biết” Doãn Thiên Vũ ôm đầu cơ hồ rít gào.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Cái Kia Giúp Nàng Nam Nhân

Hạ gia hai đại vai chính đều đột nhiên rời sân, ở đây khách mời cũng xem đúng thời cơ tán đi, chỉ có một người ngoại lệ.

Người đàn ông kia vẫn ngồi ở góc thờ ơ lạnh nhạt một hồi vỡ kịch lớn.

Hắn ăn mất một thân giá cả không ít Âu phục, com lê, áo sơ mi cổ trắng nồn phẳng, từ trên xuống dưới đều là Chelsea bất phạm, xuất sắc nhất chính là hắn thâm thúy ngũ quan như đao khắc, đường viền thâm thúy lộ ra phong mang, cả khuôn mặt hoàn mỹ đến không thể xoi mói, khiến người ta đã gặp qua là không quên được.

Nam nhân bùng chén rượu từ từ lay động, trong chén rượu đỏ phập phồng, nhưng một cái cũng không uống, hắn một đôi nam hiểm mầu sâu không lường được đến nhìn chăm chăm lễ cưới trên đài, tựa hồ đang cùng đợi cái gì.

Doãn Thiên Vũ được một đám nhớ kỹ vây lại đến mức nước chảy không lọt, hùng hổ dọa người vấn đề đập về phía nàng, máy quay phim ống kính quay về nàng” xoạt xoạt xoạt “.....

Nàng che mặt mà khóc, cơ hồ tan vỡ.

Mất thấy thời cơ gần đủ rồi, nam nhân đứng lên, một tay sao ở trong túi, bước chân chậm chậm đến hướng về lễ giữa đài đi đến.

Chẳng biết vì sao, Doãn Thiên Vũ trước mặt nhường ra một con đường, nàng ngẩng đầu lên trước mặt vờn một cái tay.

Cái tay này trắng nõn thon dài, khớp xương rõ ràng, đầu ngón tay móng tay sữa chữa sạch sẽ êm dịu.

Nàng ngơ ngác đến ngẩng đầu lên.

Đội nàng thấy rõ trước mắt gương mặt đó tuy rằng anh tuấn cũng không phải Hạ Triệu Tuấn lúc, tâm tình lại một lần nữa ngã vào đáy vực.

“Không phải, không phải hắn.....” Nàng thất thần đến lâm bầm.

Hoắc Dật Nam nhíu mày, thăm mắng cái này nữ nhân ngu xuẩn, mở ra áo khoác của mình khoát lên trên người nàng, cúi người đưa nàng câu tiến vào trong lòng ngực.

Này liên tiếp động tác , không chỉ có Doãn Thiên Vũ, hết thấy người ở chỗ này đều thất thần rồi.

“Tiên sinh, xin hỏi ngươi là ai?” Doãn Thiên Vũ không nhịn được đặt câu hỏi.

Hoắc Dật Nam trả lời lạnh lùng xa cách.

“Nếu như ta là người, hiện tại sẽ không có nhiều như vậy không quá quan trọng vấn đề”!

Tình cảnh này truyền thông đương nhiên sẽ không buông tha, bởi vì người đàn ông trước mặt này, Hoắc Dật Nam, bọn họ tuyệt đối sẽ không nghĩ tới đây cái danh chấn a thị nan nhân lại xuất hiện ở nơi này, Hạ gia công ty tự nhiên không thể Hoắc thị đánh đồng với nhau, lại hướng chỉ hân xuất hiện ở đây còn cứu vớt một chán nản cô dâu.

Lúc này truyền thông trường thương đoàn pháo lại chống lên Hoắc Dật Nam trước mặt.

“Hoắc tiên sinh, xin hỏi người cùng Doãn tiểu thư quan hệ gì?”

“Hoắc tiên sinh, người tại sao phải trợ giúp Doãn tiểu thư?”

“Người biết trong video người nam nhân nào là ai chăng?”

Nge thể Hoắc Dật Nam ở chân, “Mấy vị này phóng viên bằng hữu, xin hỏi các người coogn số là bao nhiêu?”

“Nếu như ta nhớ không lầm, a thị ngành báo chí, Hoắc thị số lượng chiếm còn chưa phải ít, nếu như các người không muốn làm nữa, ta có thể từng cái cho các người giải đáp tất cả nghi hoặc”.

Nhất thời tất cả phóng viên cảm như hén, đứng tại chỗ nhìn Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ trong lòng ngực.

Doãn Thiên Vũ giấu ở Hoắc Dật Nam trong lòng ngực không dám ngẩng đầu, bộ ngực hân trầm ổn mạnh mẽ, thay nàng chặn lại rồi truyền thông nói móc đề ra nghi vấn.

“Tiên Dịch, tiêu diệt bọn hân.” Hân nhân nhật đến tung mệnh lệnh, ánh mắt nhưng một khắc cũng không rời đi Doãn Thiên Vũ .

Tùy tùng Hoắc Dật Nam mà đến một tên nam tử nghe lệnh sau, vỗ tay cái bốp, một đám người áo đen quần ngon núi giống như xông vào.

Các ký giả dồn dập bị điệu bộ này dọa sợ , bọn họ đều phi thường thanh sở, chộc giận trước mắt cái quyền này thế ngập trời nam nhân kết cục sẽ như thế nào.

Tất cả máy quay phim đều bị đập phá, phóng viên đều bị đuổi ra ngoài.

Dòng người tản đi sau Rhys loan hoa viên có vẻ dị thường lạnh lạnh, nguyên bản dừng đầy xe sang bãi đậu xe cũng chỉ còn mấy chiếc lẻ tẻ xe cộ.

Hoắc Dật Nam đem Doãn Thiên Vũ ôm ngang lên, nhanh chân đi đến cửa tiệm rượu.

Một chiếc biết đều màu đen Bentley chạy đến trước mặt bọn họ dừng lại, tài xế xuống xe cung kính đến mở cửa xe ra.

Doãn Thiên Vũ được Hoắc Thiên Vũ phóng tới trên ghế sau, “ Tiên sinh.....”

“Hoắc Dật Nam” Hoắc Dật Nam cũng theo đi vào ngồi, sửa sang lấy cửa tay áo, mắng sét, không để ý tới nàng.

Đây là hân tên? Doãn Thiên Vũ trong lòng yên lặng nhớ rồi.

“ Hoắc tiên sinh, cảm ơn người, như người vậy trợ giúp ta e sợ sẽ đối với người tạo thành ảnh hưởng không tốt”.

“Nha?” Hoắc Dật Nam không nhìn được cười ra tiếng, “ Vì lẽ đó người tới hôm qua hướng về giường của ta trên bờ thềm , sẽ không có nghĩ tới sẽ tạo thành không tốt cục diện?”

Một câu nói để vốn đang lòng mang cảm kích Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt cả người cương trực.

“ Ta tới tham gia trận này tiệc cưới, chính là nhìn vừa nhìn đến tốt cùng là hình dáng gì nữ nhân, có thể phóng đăng đến ở tân hôn đêm trước bỏ lên trên nam nhân khác giường.”

“Được rồi! Xin người không nên nói nữa!” Doãn Thiên Vũ cả người run.

“Chuyện xảy ra tới hôm qua ta cái gì cũng không biết! Ta cũng nghe không hiểu Hoắc tiên sinh đến cùng đang nói cái gì! Xin người đừng ở đây ngậm máu phun người!.

“ Ha ha, có thể Doãn tiểu thư mị thái chồng chất, tình dục khó nén đáng vẽ, ta nhưng là nhớ rõ”.

“Đừng nói nữa! Ta muốn xuống xe!” Doãn Thiên Vũ che lỗ tai lớn tiếng hô.

“Dừng xe”. Hoắc Dật Nam lạnh giọng nói với tài xế.

Xe lập tức nhẹ nhàng dừng lại, Doãn Thiên Vũ tông cửa xông ra.

Trước khi đi nàng đỡ cửa xe khuông đưa lưng về phía Hoắc Dật Nam nói rằng, “Tối ngày hôm qua xảy ra chuyện gì, cũng không ở ta khống chế phạm vi loại hình, ta uống say, đến cùng xảy ra chuyện gì ta nhất định sẽ điều tra rõ ràng, đối với ngài tạo thành phiền phức, xin lỗi”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ dùng sức đóng cửa xe, đạp lên dài nhỏ giày cao gót rời đi.

Hoắc Dật Nam nhìn Doãn Thiên Vũ rời đi bóng lưng, quay cửa xe lên, quay về ngồi ở hàng trước tài xế căn dặn, “Đi đem tối ngày hôm qua Doãn Thiên Vũ hoạt động cho ta điều tra rõ ràng”.

Doãn Thiên Vũ hồn bay phách lạc về đến nhà, mới vừa vào cửa còn có chậm quá thần, một vang dội bạt tai liền rơi xuống trên mặt nàng.

“Ngươi còn mặt mũi trở về?” Hà Ngọc Phượng tức muốn chết, “Làm sao sẽ không theo ngươi này đoán mệnh cha mẹ chết rồi quên đi”.

Đây chính là nàng dì, Hà Ngọc Phượng, làm người chanh chua, trong mắt chỉ có tiền.

Doãn Thiên Vũ bụm mặt, hai mắt màu đỏ tươi, “Ngày hôm nay phát sinh tất cả hậu quả, ta đều sẽ gánh chịu, thế nhưng xin mời dì ngươi không được nhục mạ ta ba mẹ”.

“Hừ, ngươi cái này tao đồ dĩ còn biết ngươi còn có cha mẹ?” Hà Ngọc Phượng ôm tay như là nghe được cái gì cực kỳ tốt cười sự tình.

Doãn Thiên Vũ vô lực liếc mắt nhìn Hà Ngọc Phượng, nàng biết mình cùng với nàng nói cái gì đều là uống phỉ, liền kéo chính mình mệt mỏi thân thể hướng về gian phòng đi đến.

Đi lần này Hà Ngọc Phượng ngược lại sốt ruột, lập tức kéo nàng, “Ngươi chờ một chút”.

“Còn có chuyện gì?”

“Chuyện gì?” Hà Ngọc Phượng một tiếng cười gằn, “Tiền lấy ra, bọn họ Hạ gia người đến, bảo là muốn đem này một triệu sinh lễ lấy về”.

“Tiền kia không phải ở chỗ của ngươi sao?”

“Tiền kia là ngươi hiếu kính ta, ta đã bỏ ra” Hà Ngọc Phượng tự biết đuối lý, nói chuyện mất đi mấy phần sức lực, ánh mắt cũng biến thành hoảng loạn.

“Cái gì?” Doãn Thiên Vũ nắm lấy váy tay gân xanh nổi lên, “Ta không phải đã nói tiền kia không thể đụng vào sao?”.

“Ài, Doãn Thiên Vũ, ta đây chút năm cung ngươi ăn ở, trả lại cho ngươi năm tiền đi học, ta không cầu ngươi coi ta là mẹ ruột, ta cũng không phúc tiêu thụ, hoa hai người tiền cũng không bỏ được, ta làm sao nuôi ngươi như thế bạch nhãn lang(kẻ vô ơn bạc nghĩa)”.

Những năm này nàng hết thấy tiêu dùng đều là bản thân nàng kiêm chức kiếm, Hà Ngọc Phượng yêu thích vay tiền sao cổ, chủ nợ thường thường đòi nợ tới cửa, nghĩ tới đây, Doãn Thiên Vũ nước mắt lại đang lăn lộn, nàng cắn chặt môi dưới, phần hận mà nhìn trước mắt cái này dì.

“Nếu như vậy, vậy chúng ta liền cùng đi chết được rồi”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ bước nhanh trốn vào trong phòng ngủ, thịch địa một tiếng đóng cửa lại, cả người dựa lưng vào môn vô lực tuột xuống.

Hà Ngọc Phượng không ngừng mà ở ngoài cửa gõ cửa, găm thét hồi lâu, nàng cũng không có mở cửa.

“Thiên Vũ, Thiên Vũ ngươi khai khai môn” Hà Ngọc Phượng ngữ khí mềm nhũn mềm, “Này một triệu ta cho ngươi đệ đệ, hần nói muốn gây dựng sự nghiệp cần tiền, ta liền đưa hết cho hần, ngươi cũng biết hần vẫn không làm việc đáng hoàng, hiện tại hần thật vất vả hồi tâm chuyển ý ta có thể không chống đỡ hần sao?”

“Thiên Vũ coi như ta van cầu ngươi, ngươi đi van cầu Hạ gia thiếu gia đi, các ngươi khẳng định còn có tình cảm, hần nhất định buông tha chúng ta”.

“Bọn họ mới vừa tới người, nói nếu như không trả tiền, liền cáo chúng ta lừa gạt hôn: cưới a!”

Những câu nói này, lấy Doãn Thiên Vũ tính tình, nàng không thể không nghe lọt, ở môn bên kia, khóc không thành tiếng.

Cầm điện thoại di động lên nhìn trên màn hình Hạ Triều Tuấn tên, nàng đánh tới.

“Triều Tuấn, xin lỗi, ta là thật sự yêu thích ngươi, là thật yêu thích ngươi a”.

Doãn Thiên Vũ găm thét lên, đánh ngực, nước mắt giàn giụa.

“Hạ Triều Tuấn, ngươi tên lừa đảo, nói xong rồi muốn một mực cùng nhau”.

Mà ông nghe bên kia không ngừng lặp lại, “Xin lỗi, ngài gọi điện thoại đã đóng cơ”.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Đem Nàng Ép Lên Tuyệt Lộ

Mà một bên khác.

“Triều Tuấn” Hấn đi ra khách sạn sau, nghe có người khi hấn phía sau gọi hấn.

Tả Di thở hồng hộc chạy đến hấn trước mặt,” Triều Tuấn, ta có lời nói với ngươi”.

“Tả Di?” Triều Tuấn quay đầu lại, thấy rõ người tới, cảm thấy có chút kỳ quái.

Tả Di là Doãn Thiên Vũ đại học bạn cùng phòng, hấn gặp qua không ít lần.

Nhưng theo hấn biết, Tả Di luôn luôn tương đối cao ngạo, khi hấn biết Tả Di muốn làm phụ dâu thời điểm còn thật tò mò.

“Chuyện gì?” Hấn rất không bình tĩnh,” Nếu như là muốn cùng ta đề người phụ nữ kia chuyện, xin mời không nên nói nữa”.

Hạ Triều Tuấn hiện tại đã căm ghét đến liền Doãn Thiên Vũ ba chữ cũng không muốn nhắc lại.

“Không , không phải. Ta tìm ngươi..... Cùng nàng không có quan hệ”. Tả Di thôi dừng tay, chỉ lo Triều Tuấn đem mình cùng Doãn Thiên Vũ quẩn lấy nhau .

“Triều Tuấn , ta nghĩ bồi tiếp ngươi.” Tả Di thở sâu một cái khí, đem ẩn giấu ở trong lòng nhiều năm cảm tình nói ra. Nàng nhìn trước mắt anh tuấn nam nhân, trong mắt bao hàm đầy thâm tình.

“Người phụ nữ kia cô phụ ngươi, ngươi còn có ta, ta có thể Ở lại bên cạnh ngươi sao?”.

“Ngươi” Hạ Triều Tuấn ngẩn người.

Vì có thể đem những câu nói này ra, nàng xem như là phí hết tâm tư rồi.

“Vốn là ta tham gia các ngươi lễ cưới, chỉ là muốn cuối cùng nhìn ngươi một chút, sau đó chúc phúc, cầu phúc các ngươi, để cho mình hết hấn ý nghĩ này.” Tả Di giải thích, “ Thế nhưng ta không nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như thế, ngày..... Nàng dĩ nhiên sẽ làm ra chuyện như vậy. Tuy rằng ta như vậy nói rất nguy, thế nhưng ta biết chuyện này để ta có cơ hội. Ngươi là Hạ gia Đại thiếu gia, người như ta sau đó nếu như muốn gặp lại ngươi một mặt sẽ rất khó, vì lẽ đó cảm ơn ngươi đem ta nghe xong.....”

Nói xong, Tả Di lui về phía sau một bước, lau một cái nước mắt.

Ở Triều Tuấn không nhìn thấy địa phương, trong mắt xẹt qua một vệt thực hiện được.

“Triều Tuấn , gặp lại.” Tả Di xoa người rồi đi.

“Ngươi chờ một chút.” Hạ Triều Tuấn phục hồi tinh thần lại, đưa tay kéo lại Tả Di, “ Đem ngươi điện thoại di động cho ta”.

Tả Di sững sốt một chút, sau đó móc ra điện thoại di động của chính mình.

Hạ Triều Tuấn tiếp nhận đi nhanh chóng thâm nhập một chuỗi con số, “ Đây là ta phương thức liên lạc, thấy ta một mặt không có ngươi nghĩ giống khó khăn như vậy. Nếu như sau đó có cơ hội, ngươi có thể tới tìm ta. Thế nhưng hiện tại, rất xin lỗi, ta không thể trở về ứng với tình cảm của ngươi.”

Tả Di mừng rỡ nhìn về phía Hạ Triều Tuấn , “ Cảm ơn ngươi, Triều Tuấn.”

“Gặp lại.” Hạ Triều Tuấn không muốn sẽ ở nơi này dừng lại.

Doãn Thiên Vũ tự giam mình ở trong phòng, không bước chân ra khỏi cửa.

Hạ gia này một triệu, Doãn Thiên Vũ chính là bán đứng chính mình cũng còn không nổi!

Đến buổi tối, Hà Ngọc Phượng lại đi tới cửa, ở ngoài cửa tức đến nỗi phẩy đến gõ cửa, còn nhiều tiếng uy hiếp, “Doãn Thiên Vũ, này một triệu ta phải có quản, đến thời điểm xảy ra chuyện cũng đừng vu vạ trên đầu ta!”

Doãn Thiên Vũ đem mình bịt trong chăn, làm bộ chính mình không nghe thấy.

Nhưng là này một triệu...

Như là làm cái gian nan quyết định, nàng mở ra điện thoại di động thông tin lục từng cái từng cái đi xuống rồi. Mãi đến tận nhìn thấy một cái tên thời điểm, Doãn Thiên Vũ tay ngừng lại.

Do dự đã lâu mới bấm cú điện thoại kia,” Cho xin hỏi là kiểu chức sao?Ta là Doãn Thiên Vũ!”

“Nha~ hóa ra là Thiên Vũ a! Nhìn người nói, ta quên ai cũng không thể quên giống như người vậy mỹ nhân a~” bên kia giọng nam tiếu a a, “Hiếm thấy người tìm ta, có cái gì ta có thể giúp người sao?”

Kiểu chức là nàng đại học lúc nổi danh Phú Nhị Đại, còn từng bỏ ra Đại Thủ Bút đuổi nàng một quãng thời gian, sau đó không nhanh mà kết thúc.

“Là như vậy” Doãn Thiên Vũ dừng lại một chút, “Ta muốn mượn một khoản tiền!”

“Vay tiền? Đương nhiên có thể! Chỉ là không biết người cần bao nhiêu?” Kiểu Chức thoải mái đáp ứng rồi.

Tựa hồ còn không biết ngày hôm qua xảy ra chuyện gì.

“Đại khái Một triệu...” Doãn Thiên Vũ thanh âm yếu ớt, lại lập tức bổ sung, “Nếu như nhiều lắm, ít một chút cũng là có thể!”

“Nhìn người khang trang như vậy, ta lại không còn nói không mượn cho người”. Đầu bên kia điện thoại cười khê một tiếng, “Có điều chính là một triệu mà thôi, có điều Thiên Vũ, ta hiện tại ở C thị, người vừa mở miệng chính là chỗ này sao Đại Nhất bút con số, hai chúng ta vẫn là gặp mặt bàn lại tốt hơn chứ? Người nếu là có thời gian, ta phải người tới đón người, vừa vặn chúng ta đồng thời ăn một bữa cơm thế nào?”

Một triệu không phải số lượng nhỏ, hai người thấy một mặt, ngay mặt đàm luận long cũng tốt, Doãn Thiên Vũ lúc này đáp ứng,” Tốt”.

“Vậy thì như thế định. Ta hiện tại liền phái người đi đón người”.

Doãn Thiên Vũ thở phào nhẹ nhõm, sinh lễ chuyện tam thời có thể chậm một chút rồi.

Hoắc Dật Nam sau khi về nhà , đem truyền thông bên kia video toàn bộ phong tỏa. Nhưng là Hạ gia bê bối, đã bị truyền ra là khắp thành đều biết.

Lúc này phái xuống chuyện điều tra cũng có chút mặt mày, hẳn nhìn được đưa lên tui liệu cùng video, một người ngồi ở trong phòng làm việc đầu, nghĩ đến lấy phải nên làm như thế nào.

Buổi tối Hoắc Dật Nam nhận được tin tức, nói Doãn Thiên Vũ ngồi trên một chiếc Maserati đi tới C thị.

Sắc mặt hẳn không dễ nhìn, có thể vẫn cứ nhàn nhả ngồi ở trên sa lông, xem tài kinh tin tức.

“Chủ xe là C thị Kiều gia nhi tử Kiều Chức, hai người bọn họ đã từng là bạn học thời đại học, có người nói người đàn ông này còn đuổi theo quá Doãn Thiên Vũ.”

Hoắc Dật Nam trong lòng cười gằn, Doãn Thiên Vũ nữ nhân này thực sự là càng ngày càng khiến người ta nhìn không thấu.

Một bên nghĩa chính ngôn từ địa cùng phóng đảng phân rõ giới hạn, một bên lại đang bê bối bay đầy trời thời điểm ngồi trên nam nhân khác Maserati.

“Nói tiếp!”

“Ngày hôm nay người nhà họ Hạ đi tới Doãn Thiên Vũ trong nhà, phải về trước cho một triệu sinh lễ. Hay là Doãn Thiên Vũ có thể là vì vậy nguyên nhân, mới đi thấy người này, dù sao bọn họ có rất đã lâu không có liên lạc qua rồi”.

‘Đáng chết!’ Hoắc Dật Nam khê nguyên rửa.

Người phía dưới không dám lên tiếng.

Hắn xoa xoa mi tâm, không biết tại sao một dính lên nữ nhân này , thật giống coi như mình muốn bỏ qua tay cũng không được,”Chuẩn bị xe!”

“Thiên Vũ, cách biệt hơn một năm không gặp, người trở nên xinh đẹp hơn”.

Ở một nhà cao cấp trong nhà hàng Tây, Doãn Thiên Vũ ngồi đối diện cái kia công tử bộ tộc Kiều Chức.

“Cảm tạ” Doãn Thiên Vũ rất nóng lòng “ Cái kia tiền.....”

“Làm sao vừa thấy mặt đã nói tiền đâu!” Kiều Chức dò ra tay muốn bao trùm Doãn Thiên Vũ tay, rơi vào khoảng không, liền lại an phận ngồi trở lại vị trí.

“Ta hiện tại rất cần số tiền kia!”

Kiều Chức không có thực hiện được, vẻ mặt rất khó chịu,” Được , vậy ta cũng nói thẳng!”

“Ta biết ngươi số tiền kia cần dùng gấp.” Kiều Chức cười cợt, chậm rãi nói rằng ,”nếu như ngươi không bỏ ra nổi số tiền kia, e sợ sẽ bị Hạ Triều Tuấn cáo ngươi ra tòa án chứ?”

Giống như sấm sét giữa trời quang, Doãn Thiên Vũ cả người cương ngồng ở tại chỗ.

“Ngươi biết hiện tại không có ai không dùng tay cờ, tin tức truyền ra rất nhanh! Ngươi biết không? Trường học trong đám đều sắp nổ,” Kiều Chức dựa lưng vào trên ghế, khinh bỉ nụ cười hiện lên, “Thậm chí ta lúc đó đã ở hiện trường quan sát một hồi trò hay!”

Nguyên lai hẳn lúc đó cũng ở đó, thậm chí toàn trường người đều biết rồi nàng bê bối, lại một lần nữa, Doãn Thiên Vũ không nhịn được cả người run rẩy.

“Kỳ thực ngươi không cần lo lắng, Thiên Vũ, số tiền kia ta tự nhiên sẽ cho ngươi mượn, dù sao đồng học một hồi!”. Kiều Chức đứng lên đi tới Doãn Thiên Vũ bên người, lần này tay hắn khoát lên trên bả vai của nàng, nàng không có phản kháng.

“Đến, chỉ cần ngươi uống chén rượu này, chuyện gì cũng dễ nói!”

Vì giải quyết việc cần kíp trước mắt, Doãn Thiên Vũ thần thờ tiếp nhận Kiều Chức trong tay đầu chén rượu, đem trong cốc thủy tinh chất lỏng màu đỏ giọt nước không dư thừa uống vào trong dạ dày.

Kiều Chức sau đó lại cùng với nàng nói cái gì, nàng tất cả đều không nhớ rõ, con mắt ánh đèn càng ngày càng mờ hồ, một biến thành hai cái tái biến thành ngày càng nhiều lít nha lít nhít lấm tấm, đến lúc sau trước mắt đen kịt một mảnh, nàng ngã vào trên bàn ngủ thiếp đi.

Kiều Chức đẩy một cái Doãn Thiên Vũ, nhìn nàng không hề phản ứng, hướng về cách đó không xa một người mặt hoắc y dùng người gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lại Bị Hấn Cấp Cứu

Chờ Doãn Thiên Vũ lại một lần nữa lúc tỉnh lại, đã bị người trói gô ở tân quán giường lớn, trên.

Nàng phí công giấy dựa mấy lần, bắt đầu quan sát cái này hoàn cảnh xa lạ.

Đây là một hoàn cảnh cũng không tệ lắm khách sạn, nàng hiện tại nằm này bên trên giường không đồng vị trí: đưa đầu dọn lên máy quay phim.

Mà Kiều Chức thành đứng ở đó chống máy quay phim trong lúc đó, ôm cánh tay, buồn cười nhìn nàng.

“Tỉnh rồi à? Mau cười một cái, những này máy quay phim đều hoạt động lắm, đừng khóc tang nghiêm mặt!”

“Kiều Chức , ngươi muốn làm gì?”

Kiều Chức chỉ mình,” Ngươi hỏi ta muốn làm gì, ngươi đây không phải ở ngoài sáng biết cố hỏi sao?”

Nói xong, Kiều Chức buồn nôn tiếng cười lấp đầy cả phòng.

“Kiều Chức, ngươi khốn kiếp! Ngươi thả ta ra!”

Doãn Thiên Vũ không ngừng mà giấy dựa, muốn tránh thoát ràng buộc.

“Người nào không biết ngày xưa thanh thuần đẹp, nữ bây giờ mọi người đều biết đàng phụ, ở ngoài khác giường, thượng sứ sức lực, lục video cũng không sợ, làm sao đến ta ống kính dưới cứ như vậy cường đây!”

Doãn Thiên Vũ rung rung, vốn cho là mình Kiều Chức thoải mái vay tiền, có thể giải quyết chính mình khẩn cấp, nhưng không có nghĩ đến chính mình bị trở thành bé ngoan đưa tới cửa đồ chơi.

“Ngươi thả ta ra!”

Kiều Chức nhìn rung rung Doãn Thiên Vũ, trong lòng trái lại càng thoải mái rồi.

“Ban đầu ta đuổi ngươi lâu như vậy, mà ngươi xem thường, ngày hôm nay ngươi lại ngược lại cầu xin ta!” Kiều Chức vỗ tay, “Thú vị, ngược lại là bị người khác chơi mục nát nữ nhân, ta đều không chê ngươi là song nát gãy, ngươi lại tính toán cái gì”.

Kiều Chức từ từ vượt lên, giường, Doãn Thiên Vũ gãy dựa càng lợi hại, nhìn tâm kia bỉ cười mặt, lòng của nàng một chút rơi vào vực sâu.

Chân của hắn từ trên người nàng nhảy tới, như vậy nàng ngay ở hắn thân dưới.

“Ban đầu ta vẫn sẽ chờ cơ hội này, chờ ngươi đang ở đây trước mặt của ta phát , lảng tránh về, bị người khác đùa bỡn đáng về!”

“Ngươi muốn làm gì?”

“Tất cả vào đi!” Kiều Chức đánh một búng tay, mấy cái mang theo trên mặt nạ thân bại lộ nam nhân đi vào.

Kiều Chức nhẹ nhàng vuốt nhẹ gương mặt của nàng,” Đừng lo lắng, một lúc tuyệt đối cho ngươi thoải mái rơi vào trong sương mù!”

Kiều Chức lại từ trên người nàng hạ xuống, trở lại những máy quay phim bên cạnh, chỉ vào bên cạnh bàn,” Nhìn thấy trên bàn cái rương sao? Nơi đó có ngươi muốn một triệu, chỉ cần ngươi dốc hết sức địa cho ta lang, những kia liền đều là của!”

“Ngươi khôn nạn, mau thả ta ra!”

Nhìn thấy mấy cái nhanh nhẹn nam nhân, nói không sợ là giả, bây giờ Doãn Thiên Vũ kẻ bên tuyệt vọng, hai chân phí công loạn đạp.

Kiều Chức làm nổi lên một cười xấu xa, “Nơi này chính là C thị, ngươi cho rằng còn có ai sẽ đến cứu ngươi sao? Ngươi thân ái Hạ Triều Tuấn ? Nha, chỉ sợ hắn hiện tại liền tên của ngươi cũng không muốn nghe đến chứ? Dù sao, nếu như hắn thật đối với ngươi có cảm tình, cũng ngươi cũng không cho tới lưu lạc tới chạy tới cầu xin ta”.

“Trên a, còn đứng ngây ra đó làm gì!” Kiều Chức quay đầu hướng mấy người.... kia nam nhân rộng to đến.

Vừa nghe đến mấy cái hiệu lệnh, mấy nam nhân hướng về Doãn Thiên Vũ vỗ tới, chính là giữa mùa hè, nàng vài sợi áo mỏng rất nhanh sẽ bị lấy sạch sành sanh.

“Các ngươi không nên đụng ta, không nên đụng ta! Các ngươi nếu như lại đây, ta liền cắn đứt đầu lưỡi, đến thời gian các ngươi ai cũng chạy không thoát!”

Một người trong đó nam nhân chê nàng quá âm ỉ, đem nàng từ trên người nàng bóc ra từng mảng quần áo, đem ra ngăn miệng của nàng.

Doãn Thiên Vũ ở trong lòng tuyệt vọng la lên, trên người từng trận run rẩy, mấy đôi tay ở trên người nàng đi khắp.

Ai tới cứu cứu ta, ai tới cứu cứu ta! Hiện tại bộ dáng này sống không bằng chết, một chút rơi vào tuyệt vọng vùng lầy.

Ngay ở nàng ánh mắt tan rã, cơ hồ muốn mất đi ý thức thời điểm, “âm” một tiếng , cửa bị đục mở ra. Hai hàng người tràn vào, đứng ở hai hàng.

Doãn Thiên Vũ cái kia căng thẳng huyền lập tức buông ra, cả người mềm nhũn nằm ở trên giường, cũng không kịp nhớ chính mình áo rách quần manh đáng về.

Tùy theo, vừa mấy người.... kia mang theo mặt nạ nam nhân bị chế phụ ngu ờ, bao quát Kiều Chức.

“Các ngươi nhanh buông ra các ngươi tay bắt, biết ta là ai không?”

Kiều Chức không ngừng mà gãy dựa, chế phục người của hắn thấy ngoài cửa chậm rãi đi tới người, lập tức buông tay ra, cả người hắn hướng xuống đất quăng ngã cái tàn nhẫn.

Hắn nằm trên mặt đất, nhìn thấy một đôi ăn mặc sạch sẽ bóng lưỡng giày da chân đứng ở trước mặt mình, hắn ngẩng đầu lên, thỉnh thoảng nhìn thấy sắc mặt âm trầm Hoắc Dật Nam.

“Hoắc Dật Nam, thế nào lại là ngươi?”

Hoắc Dật Nam nhàn nhạt liếc nhìn hắn, tiếp theo giơ chân lên, đạp Kiều Chức lưng đi tới

Kiều Chức lưng bị giẫm đau, cũng không dám phát sinh thanh, chỉ dám kêu rên.

“Đều cho ta mẹ của hấn đem đầu cho ta xoay qua chỗ khác!” Hoắc Dật Nam hiềm thấy bạo một lần thô khẩu, thanh âm không lớn nhưng bao hàm phần nộ.

Nhất thời tất cả mọi người dồn dập xoay người, Hoắc Dật Nam cời Âu phục, com lê áo khoác, khoát lên Doãn Thiên Vũ trên người.

Doãn Thiên Vũ mở một mắt con mắt, xé ra một vết cứu trụ nụ cười, “Hoắc Tiên sinh, lại là ngươi!”

“Làm sao, mở mắt ra thấy người là ta rất thất vọng?”

Cầm quần áo nắm chặt, Hoắc Dật Nam vốn là đang rất tức giận, có thể Doãn Thiên Vũ một câu nói này có thể nói chạm được hấn mình, “Không nhìn thấy Hạ Triều Tuấn rất thất vọng?”

“Lại là ngươi, lại một lần nữa đã cứu ta!”

Doãn Thiên Vũ tứ chi bị giải trừ ràng buộc, được Hoắc Dật Nam đỡ từ trên giường ngồi xuống, cười rất suy yếu.

Vừa nói như vậy Hoắc Dật Nam tức giận tiêu không ít, nhưng là nàng tại sao có thể như thế ngu xuẩn, Hoắc Dật Nam cư cao lâm hạ nhìn Doãn Thiên Vũ, ngữ khí lạnh lẽo bên trong pha thêm giương cung mà không bắn tức giận, “Tựa hồ ta mỗi lần nhìn thấy ngươi, ngươi đều là như vậy quần áo xốc xé rách vạt đáng ghét”.

Doãn Thiên Vũ không nói ra được nói, cẩn thận hồi tưởng một hồi, xác thực mỗi một lần đều là bộ dáng này. Hơn nữa lần này đúng là chính mình quá nóng lòng, mới có thể đem mình hại đến mức độ này.

“Ta đến ngươi trở lại!”

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu lên nhìn trước mắt người đàn ông này, nếu như hấn là Hạ Triều Tuấn nhiều lắm hay lắm, nghĩ tới đây bị ai nước mắt lại súc một chút vành mắt.

Nhưng là hấn không phải, nàng ý đồ tự mình đứng lên đến, “Ta có thể chính mình trở lại”.

“Một thân thương, hiện tại lại một tia trần truồng, ngươi nói cho ta biết, ngươi muốn làm sao trở lại!”

Doãn Thiên Vũ rất quật cường, vừa những người đàn ông kia quá ác, trên người bị làm cho đều là máu ứ đọng, vùng muốn đứng lên, lại ngã trở lại.

Hoắc Dật Nam cảm thấy bất đắc dĩ, cầm lấy ráp trái giường, đem Doãn Thiên Vũ chăm chú bao lấy đến, ôm vào trong lồng ngực.

Lại một lần nữa, thấy Hoắc Dật Nam lần thứ ba, nàng lại một lần nữa hạ tiến vào trong ngực của hấn.

Hoắc Dật Nam đem bao bọc ráp trái giường Doãn Thiên Vũ tuôn ra cửa phòng thời điểm, lại một lần nữa từ Kiều Chức trên lưng dẫm lên, Kiều Chức liền cũng không dám thở mạnh một tiếng.

Đi đến phòng cửa mới quay đầu lại, đối với hấn thù hạ nói, “Mấy cái này nam nhân, bao quát người đàn ông này cũng không thể tiện nghi!”

Hoắc Dật Nam đem Doãn Thiên Vũ phóng tới ghế phụ chạy, trên dduongf trở về, Hoắc Dật Nam lái xe.

“Có một vấn đề, ta muốn hỏi ngươi!” Trong buồng xe bầu không khí quá mức kỳ quái, Doãn Thiên Vũ thử đánh vỡ lúng túng.

“Nói!”

“Hoắc tiên sinh, ngươi vì sao lại biết ta ở đâu...”

“Bởi vì ta muốn biết!”

Vậy cũng là đáp án, toa xe lại một lần nữa lâm vào quỹ dị bầu không khí.

“Lẽ nào ngươi cũng không muốn biết, mấy ngày qua đã xảy ra nhiều chuyện như vậy là bởi vì sao?”

Lần này đánh vỡ trầm mặc chính là Hoắc Dật Nam.

“Muốn a!” Doãn Thiên Vũ biểu hiện rất kích động, nhưng là bây giờ một kích động sẽ gọi ra liên tiếp thân thể không thoải mái. Nàng đang chỗ ngồi trên đau nhe răng trợn mắt.

“Chớ lộn xộn!” Hoắc Dật Nam mắt nhìn thẳng, một câu lối nói ra mở miệng mãi theo tức giận, cực kỳ giống mệnh lệnh, “Đợi lát nữa, ngươi phải đáp ứng ta, thấy được đồ vật, không thể kích động đi gặp Hạ Triều Tuấn!”

Doãn Thiên Vũ không có suy nghĩ nhiều, cũng coi chính mình cùng Hạ Triều Tuấn khả năng liền từ đây như người đứng nước lũ, liền gật đầu đáp ứng.

Hoắc Dật Nam thấy vậy lại có một loại thờ phào nhẹ nhõm cảm giác.

Cầu Nguyệt Phiếu Ở Mỗi Chương.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Hết Thảy Điều Là Nàng Làm Ra

Nếu như Hoắc Dật Nam không có nói ra chuyện này, hay là Doãn Thiên Vũ đã an toàn đến nhà.

Nhưng là nàng quá nhớ biết tất cả những thứ này là vì cái gì, theo Hoắc Dật Nam đi tới biệt thự của hắn.

Nhưng là coi như nàng muốn ngay lập tức nhìn thấy chân tướng, nhưng là Hoắc Dật Nam không một chút nào quan tâm nàng bức thiết, mà là không nhanh không chậm địa khiến người ta dẫn nàng rửa mặt thay đổi một bộ quần áo, lại gọi tư nhân thầy thuốc lại đây thay nàng kiểm tra thân thể.

Doãn Thiên Vũ ở làm kiểm tra thời điểm, Hoắc Dật Nam đang ngồi ở trong thư phòng xử lý còn sót lại sự tình.

Trong thư phòng video liên thông, trên màn ảnh chính là vừa Doãn Thiên Vũ chỗ ở khách sạn.

“Hoắc tổng, hết thảy máy quay cũng đã bị tiêu hủy, đón lấy làm sao bây giờ?”

Hoắc Dật Nam ngửa ở trên ghế dựa, chân dài chùng chát.

“Ta muốn cùng Kiều Chức tán gẫu trên một lúc!”

“Hoắc Dật Nam không muốn ý vào người có mấy tiền dơ bẩn, liền đến nơi gây sự, ta nhất định sẽ đem chuyện ngày hôm nay nói cho ta biết cha!”

Hoắc Dật Nam không để ý lắm, bĩu môi, “Như thế nào, Kiều Chức, trên đất nằm còn thoải mái đi!”

“Người khôn nạn!”

“Có muốn hay không cũng trải nghiệm một hồi, bị trói ở trên giường, mỹ nữ vờn quanh cảm giác?”

Hoắc Dật Nam ra hiệu đối diện, mấy cái tay liền đem Kiều Chức bỏ ở trên giường, đem máy quay phim nhắm ngay tường.

“Người xem một chút các người, không một chút nào chu đáo, nhanh đi cho chúng ta Kiều gia công tử tìm chừng mười mỹ nữ đến tiếp một hồi! Máy quay phim cơ vị cũng phải dọn xong, sau đó lục tốt dây lưng cũng phải truyền cho chúng ta Kiều gia công tử, lưu làm kỷ niệm!”

Ra tay hiệu suất vẫn tính nhanh, chỉ chớp lát sau mười mấy cô nương liền tiến đến.

Khởi đầu này mười mấy cô nương, nhìn trận thế này còn dọa nhảy một cái.

Gian phòng cảm giác quá mức quỷ dị, trên giường lớn trói lại một người đàn ông, bên giường đều là máy quay phim, hơn nữa chu vi còn vây quanh một đám hình thể cuống trắng nam tử mặc áo đen.

“Động tác nhanh nhẹn một chút, cho ta hầu hạ trên giường vị kia, nếu như làm ra được rồi, không thiếu được cả người!” Hoắc Dật Nam nghe đối diện ra tay truyền âm thanh, nhìn màn hình vị tính, có vẻ vô cùng dễ dàng.

“Các cô nương, nhớ kỹ, nếu như các người để trên giường vị này she một lần, liền nhớ 1000 đồng tiền!”

Vốn là một đám nữ nhân có vẻ úy úy súc súc, kết quả vừa nghe thấy lời ấy, đều rục rịch ngóc đầu dậy.

Nghe hạ thủ, Hoắc Dật Nam hơi nhíu mày lên lông mày, yên lặng tắt máy vì tính màn hình, tiểu tử này làm việc so với mình còn muốn tàn nhẫn.

“Chớ đem người như vậy giết chết rồi!” Hắn trầm giọng cảnh dặn.

“Yên tâm đi! Hoắc tổng, chúng ta tự có đúng mực! Chỉ là không biết mấy ngườikia nam nhân người muốn xử lý thế nào”.

“Vậy thì tìm so với bọn họ càng trắng ừ nam nhân!” Hoắc Dật Nam thanh âm của nhân nhạ.

“Được !” Trò chuyện đối diện tiêu tử nuốt một ngụm nước bọt, cái này trong ngày thường nhìn qua cẩn thận tỉ mỉ Hoắc tổng, nguyên lai ác như vậy.

Hắn bàn giao xong việc chuyện sau khi liền ngỏm rồi trò chuyện, đi ra thư phòng, đến xem Doãn Thiên Vũ đích tình huống.

Chờ tất cả những thứ này giúp xong, tư nhân thấy thuốc cũng nói đều là chút bị thương ngoài da, Hoắc Dật Nam gần như hài lòng, cũng đã là hơn nửa buổi tối lên.

Nàng tha thiết mong chờ nhìn Hoắc Dật Nam, hẳn lúc này mới dẫn nàng đi thư phòng.

Mà khi nàng nhìn thấy trên màn ảnh vi tính quần chế video lúc, cả người đều tròn tròn mắt.

Trên màn ảnh máy vi tính, là Tả Di chính đang lên lút hương về trong chén rượu bỏ thuốc quần chế.

“Sao lại thế.... Thế nào lại là nàng.....”

Nàng còn nhớ buổi tối ngày hôm ấy, Tả Di ngôn từ thuần thiết địa chúc phúc, cầu phúc chính mình. Nàng còn nhớ mình ở lễ cưới trước lui e sợ lúc, Tả Di động viên chính mình thời điểm đáng về.

Nàng ngẩng đầu lên nhìn về phía Hoắc Dật Nam, mở to sung như hạch đào giống nhau con mắt, “Có phải hay không là nơi nào lắm?”

Nói qua nói lại, bản thân nàng đều bật cười, quá hoang đường, bản thân nàng cũng không chịu tin tưởng.

“Nếu như người không tin, nơi này còn có một cặp tư liệu!” Hoắc Dật Nam đem một đồng tài liệu hướng về trước mặt nàng đẩy một cái, “Những thứ đồ này đủ để lật đổ người đối với nàng vậy cũng thương tín nhiệm!”

Doãn Thiên Vũ điên cuồng lật những tư liệu kia, một cái một cái từng tờ từng tờ đều thật sâu đâm nhói lòng của nàng.

Nếu như nói Tả Di là diễn viên, như vậy Oscar cũng làm chi không thẹn đi!

“Có đều” Hoắc Dật Nam trầm giọng, “Người nên vui mừng lễ cưới cùng ngày, trên yến hội video không phải thật sự!”

“Thật sự?” Doãn Thiên Vũ trong đôi mắt lóe lên ánh sáng, “Ta với người cái gì không có?”

“Có hay không lễ nào chính người không rõ ràng sao?” Hoắc Dật Nam nghe được nàng nói như vậy, trong lòng có mấy phần không vui, thật giống với hẳn ngủ là bị thiệt thòi như thế.

Đúng vậy a, nàng còn nhớ tới tình rồi sau khi này trên giường chói mắt đỏ tươi, Doãn Thiên Vũ nghĩ.

“Nếu như , Hạ Triều Tuấn hữu tâm đi kiểm tra một hồi video đích thực nguy sẽ phát hiện tất cả bất quá là có người hết sức lập! Thế nhưng chó ngáp phải ruồi, người đứng là buổi tối ngày hôm ấy lên người khác giường”.

Hoắc Dật Nam rất phiền phức tương lai đi cho nàng giải thích một phen, nguyên lai buổi tối ngày hôm ấy, Tả Di dự định đem hạ độc nàng ném vào gian phòng của người khác, nhưng là dẫn người quá ngu, đưa nhầm phòng, đánh bậy đánh bạ địa đưa đến Hoắc Dật Nam trong phòng.

Sau đó Tả Di không có lục đến video, thẳng thắn hoặc là không làm, chính mình tìm người làm một video giả.

Nghe xong tất cả những thứ này, Doãn Thiên Vũ tâm rơi vào kẻ băng nứt.

“Nàng Tại sao làm như thế.....”

“Bởi vì Hạ Triều Tuấn”. Nhắc tới danh tự này, Hoắc Dật Nam âm thanh lạnh lùng.

Chỉ vì cùng thích cùng một người, nàng ở trong rượu vang bỏ thuốc, phái người đem hôn mê bất tỉnh chính mình trói đi, ném đến trong tửu điểm, thậm chí ở trong tửu điểm xếp vào vi lỗ máy quay phim, mua được người của quán rượu viên, đem lễ cưới video đối đi...

Cũng bởi vì yêu thích cùng một người, vì được hắn, nàng có thể không chứa thủ đoạn nào, thậm chí không tiếc hi sinh nàng thích người danh dự.

Nếu như không phải là bởi vì Tả Di phái tới chính là thủ hạ làm việc bất lợi, ở trong tửu điểm nhằm gian phòng, đem mình đỡ đến Hoắc Dật Nam vào ở này một gian phòng, như vậy nàng muốn thất thân rất đúng giống chỉ sợ cũng do người khác

Tả Di.....Doãn Thiên Vũ thân thể không ngừng run rẩy, nàng làm như thế nào đi ra chuyện như vậy.

Doãn Thiên Vũ đột nhiên một hồi ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên quyết ngẩng đầu lên, “Ta muốn tìm Hạ Triều Tuấn, nói cho hắn biết chân tướng”.

Hoắc Dật Nam mô nại địa đưa tay ra, kéo lại chạm đích muốn đi Doãn Thiên Vũ.

“Ngươi đã đáp ứng ta, cho ngươi xem những thứ đồ này, ngươi là không thể đi tìm Hạ Triều Tuấn!”

Doãn Thiên Vũ chìm đắm ở sự phẫn nộ của chính mình bên trong nơi nào còn nhớ được hứa hẹn của mình, “Ta không thể để cho Tả Di phá hủy thanh danh của hần!”

Quả nhiên nữ nhân này chính là ngu xuẩn, Hoắc Dật Nam lông mày ngon núi lại một lần nữa tụ lên âm thanh cũng là lạnh lùng.

“Coi như ngươi đi, nói cho Hạ Triều Tuấn, hần điều tra video là giả, nói cho Tả Di âm mưu, hần sẽ đem chuyện ngày đó phát một buổi họp báo tin tức, hướng về xã hội đại chúng làm sáng tỏ!”

Hoắc Dật Nam đã rất nặng được tính tình ở cùng Doãn Thiên Vũ giải thích những chuyện này.

Doãn Thiên Vũ nghe đến mấy câu này thoáng tỉnh táo, đúng vậy, coi như hần biết rồi những này hần cũng không có cần phải vì điểm này sự tình mà đi mở một buổi họp báo tin tức hướng về xã hội các giới làm tỏ chuyện này, nói cho tất cả mọi người, sở dĩ sẽ xảy ra chuyện như thế, hoàn toàn là bởi vì hần cố Triều Tuấn cá nhân mị lực, đây không thể nghi ngờ là đi cho Hạ gia bôi đen.

“Ta.....”

“Mà ngươi cũng không có chút nào oan ức, cho dù Tả Di không có bắt được video, nhưng là buổi tối ngươi rút cuộc là bỏ người khác giường!”

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hần Thay Nàng Trả Tiền Lại

Hoắc Dật Nam thanh âm của vào lúc này có vẻ hơi hùng hổ dọa người, nhưng là Doãn Thiên Vũ biết hần nói những thứ đó đều là sự thực, không có nửa phần oan ức đồ vật của nàng.

Coi như Tả Di video là giả, nhưng là phía trước một ngày buổi tối, nàng đến cùng vẫn là phản bôi Hạ Triều Tuấn.

Doãn Thiên Vũ nước mắt sắp tràn mi mà ra, nàng không khỏe muốn đến lùi về sau một bước, lại bị Hoắc Dật Nam sanh sanh bắt được thủ đoạn.

“Ngươi đừng lại ngu xuẩn đi xuống!” Hoắc Dật Nam cúi đầu nhìn Doãn Thiên Vũ, âm thanh lạnh lẽo cứng rắn.

Hần lại vì vậy nữ nhân gần như nhanh lấy ra chính mình suốt đời tất cả kiên nhẫn, mà hần hiện tại hay bởi vì nàng khóc sụt sùi cùng do dự thiếu quyết đoán cảm giác được dị thường táo bạo.

“Liên lấy ngươi đôi kia thân thể bệnh thích sạch sẽ trình độ, ngươi khẳng định cũng sẽ không cảm giác mình là người sạch sẽ đi!”

Tại sao người đàn ông trước mắt này nói chuyện như thế cay nghiệt, một lần một lần đâm thẳng chỗ yếu hại của nàng, nàng liền tiếp lui về phía sau vài bước.

“Van cầu ngươi, đừng nói nữa!”

Đúng vậy a, nàng hiện tại cảm giác mình buồn nôn cực kỳ, liền này tâm thân đã bị rất nhiều người nhìn thấy cùng chạm qua, nàng thống khổ nhắm mắt lại.

Nhưng là Hoắc Dật Nam là thương nhân, hần biết như thế nào đi công kích người khác cũng biết làm sao đi thu mua người khác.

“Cho dù như vậy, ngươi đều không có tiền trên này một triệu chỗ trống!” Hoắc Dật Nam ngồi ở trên ghế dựa, hần hiện tại nhẹ như mây gió đáng về, lại như lại trở về trên thương trường này khôn khéo đáng đáp.

“Ồ lại bên cạnh ta, này một triệu, ngươi không cần xen vào nữa rồi!”

Không biết tại sao, câu nói này hần thật giống rất sớm đã muốn nói phát ra.

Liên tiếp yên lặng một hồi, hân cũng không mở miệng, lẳng lặng chờ đợi Doãn Thiên Vũ đáp lại.

“Hoặc tiên sinh, ta cũng không muốn lại bị ngài hiểu lầm, cũng không muốn lại cho ngài mang đến bất kỳ quấy nhiễu. Ngày hôm nay một ngày, đều cảm tạ ngài một mực trợ giúp ta. Chuyện đêm hôm đó, mời ngài quên mất đi.....” Doãn Thiên Vũ cúi đầu nói rằng.

Hân nói ở lại bên cạnh hân là có ý gì, vì lẽ đó liền ngay cả cái này mấy lần nam nhân cũng cảm thấy nàng bất quá là một vị tiền cung Đường Mạt Lộ nữ nhân.

Nàng không muốn lại bị Hoắc Dật Nam hiểu lầm thành loại kia chẳng biết xấu hổ nữ nhân, ngày hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện.

“Không có chuyện gì, ta cho ngươi suy tính thời gian!” Hoắc Dật Nam mỉm cười, này mặt nạ bên dưới tức giận hơn cuộn cuộn rồi.

Hân từ chỗ ngồi đứng lên “Quản gia, đưa Doãn tiểu thư về nhà!”

.....

“Rượu, cho ta rượu!” Hạ Triều Tuấn ngồi ở trong quán rượu hướng về phía tửu bảo gào thét.

Liền lại một chén thêm bằng Whisky đặt ở trước mặt, Hạ Triều Tuấn ngửa đầu uống xong. Trước mặt xếp đặt một loạt Hạ Triều Tuấn cả người say khướt nằm chết dí ở trên quầy bar.

Hân chưa có về nhà, hân không muốn đi về nhà tiếp thu mẹ mình lời lẽ vô tình.

Hân có thể tưởng tượng đến mẹ của chính mình sẽ nói ra cỡ nào cay nghiệt lời nói đến kích thích chính mình, hân không muốn nghe.

Ở trong hôn lễ bị mang mũ xanh, loại kia bắt nhả video cơ hồ bị cả chấy xã hội có mặt mũi người nhìn thấy, quả thực có hể.

Sau đó hân đi ra ra cửa đi, chớ nhìn hân ánh mắt đều là ra sao.

Mà hân đã từng phản kháng mẹ của chính mình, lực đứng hàng chúng nghị quyết định phải cưới Doãn Thiên Vũ làm vợ, bây giờ nghĩ lại, cũng thật là chính mình mất bị mù.....Quả nhiên a, đều là hướng về phía tiền của mình tới đi..... Doãn Thiên Vũ!

“Hạ Triều Tuấn,ngươi đừng uống!” Tã Di vọt vào quán bar, ở trong đám người rất nhanh địa nhận ra bóng người của hân, nhanh chóng lấy ra chén rượu trên tay của hân, đau lòng nói rằng, “Ngươi làm sao có thể không yêu quý thân thể của chính mình!”

Tã Di mấy ngày nay vẫn theo Hạ Triều Tuấn, hân liên tiếp chùng mấy ngày không tìm được người. Từ trên xuống dưới nhà họ Hạ tìm người đều sắp muốn tìm điên rồi.

Nàng đầu tiên là ở Hạ mẫu trước mặt lộ cái mặt, biểu thị đồng học quan tâm tình, sau đó vừa lo tâm lo lắng biểu thị, nàng vô luận như thế nào cũng phải mang theo Hạ Triều Tuấn về Hạ gia.

Hạ mẫu mặc dù là người chanh chua, nhưng là Hạ Triều Tuấn dù sao cũng là con trai của nàng, yêu từ cốt ruột nàng lo lắng nhi tử tằm tích, nhìn thấy Tã Di nói mình có thể tìm tới hân, tự nhiên trong lòng đối với cô bé này có hảo cảm, đồng thời đối với Doãn Thiên Vũ vừa hận lên mấy phần.

Hạ Triều Tuấn lơ đãng mông lung nhìn về phía đoạt hân chén rượu nữ nhân, đưa mắt nhìn một lúc lâu, hỏi, “Ngươi ai vậy?”

“TaTa là Tã Di a.....” Tã Di thân thể cứng ngắc lại một hồi, sau đó ý thức được mình ở cùng một con quỷ say nói chuyện ,lại phục hồi tinh thần lại, “Triều Tuấn, là người gọi điện thoại ta tới được, có nhớ không?”

Hạ Triều Tuấn say khướt, chỉ nghe được một thanh âm ở đầu óc của chính mình bên trong “Ong ong ong” vang, cảm thấy đau đầu.

Hân nằm nhoài trên quầy bar ôm lấy đầu, cả người hỗn loạn.

“Triều Tuấn? Triều Tuấn.....” Tã Di thấy Triều Tuấn không để ý tới chính mình, dùng sức đẩy một cái Hạ Triều Tuấn, vẫn cứ không có phản ứng, mới phát hiện hân đã say chết trôi qua.

Tã Di boong boong nhìn cách mình gần như vậy Hạ Triều Tuấn, một ý nghĩ sôi nổi đầu óc.....

“Ngược lại giấy không thể gói được lửa, ta xong rồi dưới chuyện tình người một ngày nào đó sẽ tra rõ ràng.....Cùng với đến thời điểm người đuổi ta đi, không bằng đem người quân vào trên một cái thuyền..... Triều Tuấn, đừng trách ta, ta yêu người a.....”

Tã Di vát và nâng dậy Hạ Triều Tuấn, ngăn cản một chiếc xe rời đi quán bar.

.....

Doãn Thiên Vũ một buổi tối kinh nghiệm như là từ trong Địa ngục lung lay một lần, về đến nhà dính vào giường một khắc đó, nàng mới cảm giác mình trở lại nhân gian.

Vẫn ngủ thẳng ngày hôm sau buổi chiều, Doãn Thiên Vũ cửa phòng bị vang lên, nàng mới tỉnh lại.

Hà Ngọc Phụng lo lắng vỗ Doãn Thiên Vũ cửa phòng, “Thiên Vũ, Thiên Vũ người mở cửa nhanh, có người tìm người!:

“Ai tìm ta?” Doãn Thiên Vũ kéo cửa ra, lộ sự vui mừng ra ngoài mặt Hà Ngọc Phụng liền đứng ở ngoài cửa.

Hà Ngọc Phụng giục lấy nàng đi rửa mặt, nàng đem nguyên ủy sự tình cho nàng nói rõ ràng.

“Cái gì?” Doãn Thiên Vũ còn đến không kịp rửa sạch sẽ mặt bọt biển, giật mình nhìn Hà Ngọc Phụng, “Người nói công tác chính mình tìm đến cửa?”

Hà Ngọc Phụng quá mức cao hứng, cũng không kịp nhớ Doãn Thiên Vũ giữa hai lông mày đối với nàng cảm ghét.

“Đừng vậy a, Đừng vậy a, vị luật sư kia tiên sinh nói, lương một năm năm trăm ngàn đây!” Nàng sạch sẽ nắm khăn mặt để Doãn Thiên Vũ lau mặt, “Người nhanh lên một chút, đừng làm cho nhân gia Đại luật sư ở trong phòng khách chờ người, chờ quá lâu!”

Doãn Thiên Vũ bị Hà Ngọc Phụng kéo đến phòng khách trên ghế sa lông ngồi xuống, nàng lúc này mới chú ý tới trên ghế sa lông vẫn ngồi như vậy một vị già Tây nam từ xa lạ.

“Doãn tiểu thư người được, ta là Hoắc Dật Nam tiên sinh phái tới luật sư. Phần này là hợp đồng, xin người nhìn một chút, nếu như không có vấn đề nội, xin mời ký tên đi”.

Hoắc Dật Nam, tại sao lại là hắn!

Nàng cầm lấy trên bàn hợp đồng nhìn kỹ một chút, sau đó kinh ngạc ngẩng đầu.

“Đây là mướn hợp đồng?”

“Đúng, đây là một phen mướn hợp đồng, Hoắc tiên sinh muốn mướn nagif làm hần thư ký riêng. Nếu như không có những vấn đề khác nói ngài có thể ký tên!”

Doãn Thiên Vũ vội vàng nhìn lướt qua hợp đồng, đang nhìn đến lương một năm năm trăm ngàn thời điểm cả người đều bối rối.

Hà Ngọc Phụng ở một bên cười đến híp cả mắt, lời Doãn Thiên Vũ ổng tay áo thấp giọng nói, “Trời ạ, cáy này Hoắc tiên sinh là cái gì lai lịch, Thiên Vũ là người người quen biết sao?”

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tả Di Tâm Tư

Doãn Thiên Vũ giờ khắc này cũng không muốn phản ứng Hà Ngọc Phụng, lại tỉnh tể nhìn một lần hợp đồng, phát hiện đây chính là một đơn giản mướn hợp đồng, cũng không có bất kỳ cạm bẫy, thậm chí ngay cả phí bồi thường vì phạm hợp đồng này một cột đều không có bất kỳ vấn đề gì, chỉ cần công tác mướn hai năm là có thể vô điều kiện từ chức.

Phần hợp đồng đối với Doãn Thiên Vũ tới nói, chỉ có lợi không có tệ.

Nguyên lai hần tới ngày hôm qua nói tới ở lại bên cạnh hần hóa ra là ý này.

Thế nhưng.....

“Phần này lương, có thể hay không quá cao.....” Doãn Thiên Vũ nhú nhú mày.

Hà Ngọc Phụng vừa nghe đến nàng nói như vậy liền cuống lên, ở một bên tàn nhẫn mà bấm nàng một hồi, điên cuồng nháy mắt.

“Thiên Vũ, người đang ở đây nói cái gì ngốc nói.....Nào có ghét bỏ tiền lương cao.....” Hà Ngọc Phụng nhỏ giọng đối với Doãn Thiên Vũ nói rằng, “Nghe đi, mau đưa chữ ký rồi”.

Doãn Thiên Vũ biết hiện tại lại xoắn xuyết cái này, chỉ có thể chọc cho Hà Ngọc Phụng cùng mình làm phiền một chiếc. Huống chi hợp đồng này nhìn

qua không có gì không đúng, cũng không muốn lại quá nhiều xoắn xuýt, liền cúi đầu đem hợp đồng ký rồi.

“Doan tiểu thư, Hoắc tiên sinh nói nếu như ngài ký xuống hợp đồng, xin mời liên hệ Hoắc tổng, hắn có chuyện làm ăn nghi cần hướng về ngài giao tiếp, đây là hắn danh thiếp, mời ngài thu cẩn thận”. Luật sư đem hợp đồng thu cẩn thận sau, lại từ trong cặp công văn lấy ra một tờ màu đen thiếp vàng danh thiếp đưa cho Doãn Thiên Vũ.

“Cảm tạ!” Doãn Thiên Vũ hai tay tiếp nhận danh thiếp, nhìn trên danh thiếp thiếp vàng tên, Doãn Thiên Vũ đáy lòng lại một lần nữa dấy lên cảm kích.

Luật sư ra cửa, lập tức lấy điện thoại di động ra bấm điện thoại.

Lúc này chánh xứ ở hơn sáu mươi tầng cao lâu trên tổng giám đốc trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam đang đứng ở rơi xuống đất bên trên giường quan sát thành phố này phong cảnh, đem trong cổ thủy tinh chất lỏng màu đỏ, lâu dài vào miệng.

“Hoắc tổng, Doãn Thiên Vũ đã ký rồi hợp đồng!”

Hoắc Dật Nam mỉm cười, “Rất tốt!”

“Hoắc tổng, ngài tai sao không dự chi Doãn tiểu thư lương, hoặc là để ta trực tiếp làm nằng luật sư bào chữa, như vậy cũng có thể trực tiếp giải quyết vấn đề!”

“Làm theo lời ta bảo là được rồi!”

Xem ra Doãn Thiên Vũ vẫn là quá ngu, có điều không như vậy, nằng làm sao sẽ chịu chính mình đi tới hắn trước mặt.

Hoắc Dật Nam cúp điện thoại, đem chén rượu phóng tới trên khay trà. Lại trở về bàn làm việc bên cạnh bắt đầu thu dọn trên tay chuyện tình.

.....

Hà Ngọc Phượng nhìn thấy luật sư đều rời đi, liền bắt đầu thúc Doãn Thiên Vũ.

“Ngươi còn đang chờ cái gì đây, mọi người đi, còn không mau mau gọi điện thoại!”

Doãn Thiên Vũ vốn là muốn chậm một chút, nhưng là Hà Ngọc Phượng lại một thẳng ở bên tai mình lái nhai, đơn giản không bằng nghe xong lời của nằng, không phải vậy nằng là không thể cảm miệng.

“Hoắc tiên sinh chào ngài, ta là Doãn Thiên Vũ”.

“Kí rồi?” Hoắc Dật Nam lãnh lạnh thanh âm của từ trong điện thoại truyền đến.

“Đúng, cảm tạ Hoắc tiên sinh, ngài cho ta cơ hội này!”

“Không có hảo cảm gì tạ ơn, lương cao thù thì có tương ứng cường độ cao, ta là sẽ không lỗ ngài!”

Hoắc Dật Nam ngồi ở trên ghế, chân dài trùng điệp, cầm trong tay đầu tập tin, tất cả đều đẩy lên một bên.

“Ngày mai tám giờ, đúng giờ đến văn phòng đưa tin, ta không thích đến muộn!”

“Nhưng là.....”

“Làm sao, hợp làm không hài lòng?”

“Không, ta rất cảm tạ ngài cho ta công tác, ta hiện tại duy nhất sầu lo là, ta khả năng không cách nào đảm nhiệm được công việc này.....” Doãn Thiên Vũ liên tục giải thích, nằng vừa mới tốt nghiệp, ngoại trừ một đoạn thực tập, nằng cơ hồ không có bất kỳ công việc gì kinh nghiệm. Đối với như vậy một phần lương một năm năm trăm ngàn công tác, Doãn Thiên Vũ có vẻ hơi lo sợ bất an.

“Còn chưa có bắt đầu đây, liền nói nếu như vậy, vậy ta cũng không cần như vậy tự ti ngài!” Hoắc Dật Nam cầm lấy đặt ở trên bàn làm việc đến tư liệu, liếc mắt nhìn, “Nếu như không thể làm liền kịp lúc rời đi!”

Không nghĩ tới Hoắc Dật Nam công tác lên khủng bố như vậy, Doãn Thiên Vũ kêu khổ, “Không, không, ta có thể đảm nhiệm được!”

Hà Ngọc Phượng thấy nằng cúp điện thoại sau khi đối với mình gật đầu, thở phào một cái, ở trong phòng khách qua lại đi. “Tiếp đó, nên muốn làm sao cho người nhà họ Hạ nói kéo trên hai năm rồi!”

Kéo trên hai năm? Doãn Thiên Vũ mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào.

.....

Mấy ngày nay muốn nói sốt ruột, ngoại trừ Doãn Thiên Vũ, chính là Hạ mẫu rồi.

Từ khi lễ cưới cuộc nháo kịch kia sau đó, Hạ Triều Tuấn liền bóng người khó tìm kiếm, coi như là nhìn thấy người khác, cũng là hồn bay phách lạc đáng về.

Hạ mẫu sắp bị Doãn Thiên Vũ nữ nhân này giận điên lên.

Lần này lại không tìm được Hạ Triều Tuấn người, một người tên là Tả Di, tự xưng là cùng chính mình nhi tử bạn học thời đại học, muốn đi đem hấn mang về, nhưng là một cái buổi tối đã không có tin tức.

Hạ mẫu khí đem trong tay đầu cốc té nát tan, người bên cạnh đều lạnh run không dám nói.

“Cái kia tiện nữ nhân, khiến cho ta hiện tại ở người quen trước mặt liền đầu đều không nhắc lên nổi. Còn làm hại Triều Tuấn hiện tại biến thành bộ dáng này, ta nhất định phải làm cho nàng gấp bội xin trả!”

“Doãn Thiên Vũ vẫn không có đem này một triệu cho bù đắp lại sao?”

“Vẫn không có!”

“Khốn nạn các ngươi đều làm việc như thế nào, một đám thùng com, ta mặc kệ các ngươi lấy cái gì thù đoạn, đem Doãn Thiên Vũ cho ta hướng về tuyệt lộ bức, bằng không, ta để cho các ngươi đều tới tuyệt vọng trên đi! Còn không mau cút đi!”

Nhìn thấy người trước mắt đều vội vã mà chạy ra ngoài, Hạ mẫu khí đến lập tức ngã ngồi ở trên ghế.

Trắng như tuyết gian phòng, khóc rung rức tiếng khóc.

Tả Di trốn ở trong chăn khóc, quần áo đồ trang sức tán lạc khắp mặt đất.

Hạ Triều Tuấn dù là tính khí cho dù tốt, cũng bị tiếng khóc này sao phiền muộn. Hơn nữa vốn là say rượu đau đầu, hiện tại thì càng là lửa giận trong lòng, thế nhưng hấn á khẩu không trả lời được, thậm chí ngay cả một câu hung ác đều nói không ra.

Kỳ thực hấn không hiểu nổi tại sao Tả Di lại xuất hiện tại nơi này, thế nhưng điện thoại di động thông tấn lục bên trong mới nhất một cái trò chuyện rõ ràng rành rành nói cho hấn biết, đây là Hạ Triều Tuấn tự mình đánh tới. Hấn tự làm tự chịu.

Bởi vì say rượu, hấn gọi đến rồi Tả Di, thế nhưng hấn cũng không làm rõ ràng được tại sao chính mình liền đem người cho ngủ.

Tả Di nàng vốn là xem Hạ Triều Tuấn say chết ở quán bar, chỉ muốn đến mang theo hấn đến trong tửu điểm nghỉ ngơi thật tốt. Ai biết nàng vừa định đi, đã bị Hạ Triều Tuấn kéo lại quần áo. Lại chuyện sau đó, Tả Di nói cái gì cũng không chịu nói rồi, cũng chỉ là khóc.

Hạ Triều Tuấn do do dự dự, cuối cùng vẫn là mở miệng nói rằng, “Nếu không, ta cho ngươi một khoản tiền, việc này chúng ta cứ định như vậy đi.....”

Tả Di nghe được Hạ Triều Tuấn, từ trong chăn chui ra, khóc càng dữ tợn.

“Triều Tuấn, ngươi biết, ta không để ý tiền. Đêm qua chuyện tình, ta vốn tưởng rằng là ngươi chuyện ta nguyện.....Không nghĩ tới.....” Tả Di một bên khóc một bên đứt quãng nói, “Triều Tuấn, ta yêu ngươi, ngươi cho ta một cơ hội có được hay không.....Ta không cần tiền, cũng không muốn rời đi ngươi.....”

Bên này Tả Di khóc nước mắt như mưa, bên kia Hạ Triều Tuấn đau đầu không được.

Doãn Thiên Vũ trước hôn nhân một đêm quá trốn, hấn ở hôn sau một đêm ngủ nữ nhân khác, hay là đang chính mình cái gì cũng không biết đích tình huống dưới.....

Nghĩ tới đây, Hạ Triều Tuấn sắc mặt cứng đờ.

Hấn nhanh chóng nghĩ tới một khả năng, Thiên Vũ đêm trước cũng là đi tới độc thân tiệc đứng, có thể hay không chính là như vậy bị người hãm hại, bị thần trí không rõ mang đi, sau đó đã bị chụp được loại video kia.

Hạ Triều Tuấn nhớ tới trước lễ cưới ngày ấy, Doãn Thiên Vũ cúi đầu đối với hấn nói, chờ cuộc hôn lễ này sau khi kết thúc có chuyện tự nhủ, có thể hay không chính là cái này đây? Nàng là không phải đã đã làm xong thẳng thân chuẩn bị, chỉ là bị lễ cưới hiện trường video đánh không ứng phó kịp?

Hay là, đúng là chính mình oan uổng Doãn Thiên Vũ rồi đó. Dù sao, lấy Doãn Thiên Vũ như vậy tính tình, làm sao có khả năng sẽ ở trước hôn nhân đi cùng người khác làm loạn?

Chính mình lúc đó làm sao cứ như vậy hồ đồ! Hạ Triều Tuấn vỗ vỗ đầu của chính mình.

“Triều Tuấn?” Tả Di thấy Hạ Triều Tuấn trên mặt nghiêm nghị, như là nghĩ tới điều gì, tim kinh hoàng, nàng chăm chú nắm lấy ráp trái giường, cẩn thận từng li từng tí một mở miệng hô một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đòi Nợ Người Đến Rồi

Hạ Triều Tuấn bị một tiếng này hô hoán làm rối loạn dòng suy nghĩ, hắn quay đầu lại nhìn về phía Tà Di, trong lòng vô lực nói, “Chúng ta rời khỏi nơi này trước nói sau đi.....”

Trước tiên đem Tà Di động viên hạ xuống, lại đi hảo hảo tra một chút lễ cưới trước muộn, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Tà Di cắn môi, ánh mắt phần hận, tâm lý thăm mắng Doãn Thiên Vũ, trong lòng tính toán ngoài hắn ra kế hoạch.

.....

Sáng sớm tám giờ, Doãn Thiên Vũ ăn mặc một thân màu đen mặc đồ chức nghiệp, đen thui như mực tóc bị vén lên thật cao ở sau gáy, lộ ra trắng nõn cổ. Trên mặt hóa trang xảo đồ trang sức trang nhã, cả người đều có vẻ dị thường tinh thần già dặn.

Dựa theo ước định, vào lúc này, nàng nên đi công ty.

Hoắc Dật Nam nói, sợ nàng ngày thứ nhất không quen biết, sẽ phái người đến nhà nàng dưới lầu tới đón nàng.

Chỉ là nàng không có chờ đến Hoắc Dật Nam người, liền truyền đến phá cửa thanh, còn có Hà Ngọc Phượng tiếng kêu thảm thiết.

Doãn Thiên Vũ lao ra, liền gọi mấy tên côn đồ đáng dấp người, cầm trong tay ống tuýp nhí, đem Hà Ngọc Phượng cho nhấn ở trên khay trà.

Nàng hoảng rồi, nhưng là trong tay nhưng không có bất kỳ phòng thân gì đó, liền ngay cả bên người cũng không sờ tới cái gì thuận lợi gì đó.

“Các người muốn làm gì?”

“Làm gì? Người chính là Doãn tiểu thư chứ? Chúng ta là đến lấy tiền, nếu như người không trả thù lao, chúng ta liền ném nàng một ngón tay, ném đến người cho mới thôi”.

Một người trong đó tên côn đồ cắc kè giơ tay lên bên trong ống tuýp đâm đâm Hà Ngọc Phượng ngón út.

Này đâm một cái đem Hà Ngọc Phượng sợ hãi đến ứa ra mồ hôi lạnh, âm thanh cũng thay đổi hình, vẫn kêu loạn, ăn nói linh tinh, “Doãn Thiên Vũ, người mau tìm tiền a! Đầu tại người lúc trước muốn đi trêu chọc cái gì công tử nhà họ Hạ, hiện tại xong chưa, người là tao lãng tiện nhân, dựa vào cái gì để ta vì người gánh chịu người không biết xấu hổ hậu quả a!”

Doãn Thiên Vũ hai tay run rẩy giơ tay lên cơ, màn hình điện thoại di động là báo cảnh sát trò chuyện, “Các người buông nàng ra, ta đã báo cảnh sát!”

Lần này ngược lại là một đám người đều nở nụ cười, vừa cái kia nói chuyện tên côn đồ cắc kè đi lên phía trước, túm lấy điện thoại di động của nàng, lực ở một bên.

Doãn Thiên Vũ bị hành động này sợ đến liên tiếp lui về phía sau, “Các người.....”

“Chúng ta Người sợ là cái gốc đàn bà đi!”

Theo tên côn đồ kia ống tuýp chỉ về nhìn sang, Doãn Thiên Vũ thấy được đang cầm điện tín hiệu che đây nghi.

“Nhanh giao tiền, nếu như không giao tiền, chỉ sợ người này di ngón út khả năng liền muốn đã không có!”

“Phiền phức các người trở lại cùng Hạ bá mẫu nói một tiếng, hi vọng nàng cho ta chậm một chút, ta bây giờ tìm đến công tác, chỉ cần cho ta một chút thời gian, ta chẳng mấy chốc sẽ đem tiền tập hợp!”

“Tốt, vậy dạng này, ta cũng là mang người di ngón út trở lại giao soa!” Nói qua người kia liền ngắt đầu rảnh tay bên trong ống tuýp liền muốn đi xuống sao.

“Không được!” Doãn Thiên Vũ lập tức vỗ tới, đem Hà Ngọc Phượng bảo hộ ở dưới thân.

Cương quản kia nặng nề rơi xuống, đánh vào Doãn Thiên Vũ trên lưng, Doãn Thiên Vũ một thyaan kêu reen, bởi vì nhắ đau, mỗi đều bị chính mình cắn ra máu.

Hà Ngọc Phượng còn đang kỷ kỷ oa oa kêu loạn, còn tưởng rằng chính mình ngón út rơi xuống địa, có thể là nửa ngày đều không có đợi được này cảm giác đau, mới lại mở hoảng loạn con mắt, vừa nhìn thấy trên đất có mấy giọt máu tích, lại bị dọa ngất quá khứ.

Đám kia còn dò các kẻ nhìn thấy Doãn Thiên Vũ đã có khí vô lực nằm ngoài Hà Ngọc Phượng trên gnuoiwf, trong lúc nhất thời đều hoảng hốt.

“Như vậy, có phải là là có thể chống đỡ rơi mất?” Doãn Thiên Vũ phía sau lưng như là gãy vỡ giống nhau đau đớn, há mồm nói chuyện như là bỏ ra rất nhiều sức lực.

Hoắc Dật Nam nhận được điện thoại thời điểm, chính đang mở hội.

Nghe được điện thoại sau khi là được mẫu vội vã trên đường rời sân, lập tức gọi người chuẩn bị xe đi bệnh viện.

Vừa là hấn phải đi đón Doãn Thiên Vũ tài xế đánh tới, hấn ở dưới lầu không có đợi Doãn Thiên Vũ, ngược lại là nhìn thấy mấy tên côn đồ từ trên lầu đi xuống, liền vội vội vàng vàng lên lầu.

Vừa lên đi gặp nhà nàg môn cũng là khép hờ, trong phòng hai người phụ nữ đều hôn mê đi.

Hiện tại người đã bị đưa đến bệnh viện, Doãn Thiên Vũ thương thế không lớn, nàg đi là bởi vì thu được kinh hải ngắt đi vẫn là chính mình giả bộ bất tỉnh, sẽ không đến mà biết.

Hoắc Dật Nam hướng về văn phòng đi ra ngoài, một bên dặn dò thuộc hạ đem chuyện này điều tra rõ ràng.

Đúng như dự đoán, Doãn Thiên Vũ lần này mở mắt ra thấy người thứ nhất là Hoắc Dật Nam.

Hấn là siêu nhân không? Suy yếu Doãn Thiên Vũ đều có điểm muốn hỏi như vậy, bất quá bây giờ nàg hiện tại có chuyện quan trọng hơn muốn xin nhờ hấn.

“Ta cần một triệu!”

“Ừm!” Hoắc Dật Nam trầm giọng, “Nhìn thấy ta đầu tiên, lại là cái này!”

“Cái gì ta đều chịu đáp ứng ngươi!”

Doãn Thiên Vũ không thích chính mình đi, thậm chí có thể nói phải cảm hận. Nhưng là nàg nhẫn không xuống tâm, hơn nữa coi như là đệ đệ hồi tâm chuyển ý cảm đi khoản tiền kia, vậy cũng xem như là đáng giá.

“Được, thế nhưng ta có một điều kiện!”

“Ngươi nói!”

“Làm tình nhân của ta!”

Ngược lại đã đều là bộ này không sạch sẽ bộ dáng, ngoại trừ cái phương pháp này, nàg còn có cái gì có thể đi đền trên này một triệu chỗ trống đây?

“Được, ta đáp ứng ngươi!”

Doãn Thiên Vũ con mắt lóe lên, không chút suy nghĩ liền nhẹ giọng đồng ý, trong ánh mắt tất cả đều là cay đắng.

Sự tình đã là bộ dáng này, còn có thể thế nào đây, xấu nhất cũng bất quá như vậy.

Hoắc Dật Nam hải lòng nổi lên khôe môi, trừng trừng nhìn nàg, trong ánh mắt có một loại không nói ra được phức tạp tình cảm.

Nàg sx đáp ứng hấn mở ra những điều kiện này, vốn là hấn đã sớm dự liệu được, chỉ là thật sự đã gặp nàg gật đầu đáp ứng, trong lòng lại bốc lên một luồng đau lòng.

“Đã như vậy, ngày hôm nay hãy cùng ta đi thôi, ta nhưng không hi vọng lần thứ hai nhìn thấy, thư ký của ta đến muộn”.

Hoắc Dật Nam bỗng nhiên trầm mặt xuống, trong giọng nói lẫn lộn một tia không thích, hơi nhú lên lông mày dưới, nhưng ản giấu đi một cái khác ý nghĩ.

Nếu hấn để Doãn Thiên Vũ làm thư ký của hấn, dĩ nhiên là sẽ không đem nếu nói đến muộn để ở trong lòng.

Sợ dĩ lại đột nhiên như vậy, bất quá là muốn cho nàg ngoan ngoãn theo hấn về biệt thự thôi.

“Cái nhóm này tên côn đồ các kẻ không có thay Hạ gia chiếm được khoản nợ, chỉ sợ sẽ không dễ dàng buông tha ngươi”.

Hắn không thể đảm bảo mỗi lần đều có thể kịp thời xuất hiện tại bên người nàng, như ngày hôm nay tình huống như thế, tuyệt đối không thể lại xuất hiện lần thứ hai.

Cho tới nàng cái kia đi, ngược lại những năm gần đây, cũng không từng đối với nàng dễ chịu, cho phép từ người phụ nữ kia tự sinh tự diệt đi, hắn chỉ cần Doãn Thiên Vũ thật là được.

“Đi? Đi đâu?”

Doãn Thiên Vũ theo bản năng hỏi ngược lại, thấy Hoắc Dật Nam trên mặt cơ hồ hiện ra không ít, trong lòng nàng càng thêm mờ mịt không rõ.

“Đến nơi sẽ biết, tự nhiên là người đi trôi qua địa phương”.

Nếu như nói vừa nãy chỉ là hắn cố ý hiển lộ ra không thích, giờ khắc này chính là thật sự có chút mất hứng, Doãn Thiên Vũ nhìn như lại không quá tự nhiên phàm ứng, dưới cái nhìn của hắn, nhưng cũng có chút chói mắt.

Doãn Thiên Vũ không tiếp tục nói nữa, xem như là chấp nhận hắn, nàng biết, nếu như tiếp tục tiếp theo vấn đề này, cùng hắn xoắn xuýt xuống, cục diện nhất định sẽ phát triển so với bây giờ còn muốn hỏng việc.

Vừa nãy tới quá mức sốt ruột, ngoại trừ một tài xế, Hoắc Dật Nam cũng không có mang những người khác.

Thoáng suy tư mấy giây sau, hắn quả đoán cho chờ đợi ở cửa bệnh viện tài xế gọi một cú điện thoại, để hắn đem xe mô ra bệnh viện tổng hợp, bệnh viện đa khoa bãi đậu xe dưới đất, ở nơi đó chờ.

“Người bệnh viện nhiều, ta cũng không muốn bị những người khác chú ý lễ”.

Trong bệnh viện lượng người đi khá lớn, hắn tuy rằng sẽ không chú ý ánh mắt của những người khác, nhưng có chút lo lắng Doãn Thiên Vũ.

Nàng dù sao chịu chút thương, vẫn là từ thang máy trực tiếp xuống dưới bãi xe dưới đất tốt hơn.

Doãn Thiên Vũ an tĩnh nhìn hắn cử động, nghe hắn bá đạo lời nói, trong lòng như bốc lên một luồng ấm áp.

Trong lòng nàng luôn có một thanh âm, không ngừng nói cho nàng biết, người đàn ông này có thể yên tâm dựa vào người.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Cùng Đi Công Ty

“Đi thôi”.

Hoắc Dật Nam bỗng nhiên ngừng đầu lên, chạm tới Doãn Thiên Vũ ánh mắt lúc, không khỏi sùng sốt một chút, thời gian cũng vền vẹn giằng co không tới một giây đồng hồ.

Một giây sau, hắn nhưng trực tiếp đứng dậy, động tác cấp tốc mà lại thành thực, đem nàng từ trên giường bệnh đem ôm ngang lên.

Lần này, đổi thành Doãn Thiên Vũ ngăn cản cả người.

Hắn góc cạnh rõ ràng mặt ngay ở trước mắt của nàng, như vậy quá mức gần gũi cự ly, làm cho nàng căng thẳng, mím chặt đôi môi, thậm chí liền tiếng hít thở đều sợ sẽ làm phiền đến hắn.

Dur quang bên trong, Hoắc Dật Nam đã đem nàng nhất cử nhất động, tất cả đều thu nhập đáy mắt.

ở bề ngoài, hắn như cũ là gương mặt nhẹ như mây gió, kỳ thực, lạnh lạnh khuôn mặt dưới, tim của hắn đã trong lúc vô tình, bị nàng ấm áp.

Hắn đối với Doãn Thiên Vũ cảm giác, có chút không nói rõ được cũng không tả rõ được, chính là sẽ không tên muốn quan tâm nàng, tham dự hết thảy cùng nàng chuyện có liên quan đến.

Xe ở Hoắc Dật Nam của biệt thự vững vàng dừng lại, xuyên thấu qua cửa sổ của xe, Doãn Thiên Vũ lần thứ hai nhìn thấy trước mặt nhà này xa hoa kiến trúc lúc, tâm thái nhưng cùng lần trước rất khác nhau.

Lần trước lại đây nơi này, bất quá là hai ngày trước chuyện tình, ngay lúc đó nàng cũng là một mảnh chặt vật, trong lòng thậm chí chỉ còn lại có tuyệt vọng.

Lần này, ngoại trừ có thể cẩn thận quan sát nhà này kiến trúc vẻ ngoài, quan trọng nhất là, trong lòng nàng có thêm một phần thoải mái.

Nếu như trước mắt những chuyện này, đều là nàng nhất định phải kinh nghiệm, vậy thì yên lặng mà chịu đựng là tốt rồi.

Được Hoắc Dật Nam mở cửa xe thanh âm của thức tỉnh, Doãn Thiên Vũ trào phúng gờ bó khoe miệng, nụ c ười lộ ra cay đắng, thừa dịp Hoắc Dật Nam xuống xe công phu, cũng nhanh chóng đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Nghĩ đến cũng thực sự bị ai đến cực điểm, nàng cơ hồ mỗi lần xuất hiện tại trước mặt người đàn ông này, đều là chặt vật như vậy không thể tả đáng đáp.

“Thiếu gia trở về, bữa tối đã chuẩn bị kỹ càng, ta đây liền đi khiến người ta bùng lên”.

Người nói chuyện là Hoắc gia bảo mẫu, bởi vì đã ở Hoắc gia làm nhiều năm, rồi hướng Hoắc Dật Nam thương yêu rất nhiều, bởi vậy bao quát Hoắc Dật Nam ở bên trong, đều sẽ tôn kính xưng hô nàng một tiếng Trần mẹ.

“Ừ, mặt khác, cho vị tiểu thư này chuẩn bị một ít tốt nhất đồ bỏ, bữa tối sau đưa đến phòng khách”.

Hoắc Dật Nam tầm mắt ở Trần mẹ kiếp trên mặt dừng lại không tới một giây đồng hồ thời gian, ngay lập tức dời.

Cùng lúc đó, bước chân của hắn không có dừng chút nào lưu, trực tiếp vòng qua Trần mẹ, hướng ghế sofa đi đến.

Rốt cuộc là ở Hoắc Dật Nam bên ngồi chiếu cố hắn thời gian lâu như vậy, Trần mẹ đối với hắn lạnh lẽo đã thành thói quen, đi theo phía sau hắn, tiện đà đi tới một bên, an tĩnh đứng thẳng.

“Ngày hôm nay liền ở đây giải lao, sáng sớm ngày mai, theo ta đi công ty làm”.

Hoắc Dật Nam nói qua, một bên đem nàng đặt nhẹ ỏa trên ghế sofa, chạm đích đi tới bảo mẫu Trần mẹ kiếp trước mặt, đem trên người áo khoác cởi ra, đưa tới Trần mẹ kiếp trong tay.

“Cái kia, có một vấn đề, ta nghĩ nói rõ với người một hồi”.

Doãn Thiên Vũ sờ sờ tay, vốn định nói thẳng ra trong lòng nghi hoặc, cũng đang ngẩng đầu nhìn đến Hoắc Dật Nam ánh mắt lúc, không tên cả lắm rồi.

“Nói”.

Hoắc Dật Nam ngồi ở đối diện nàng, rất hứng thú nhìn về phía nàng.

Yên lặng mím mím miệng, Doãn Thiên Vũ theo bản năng dời ánh mắt, thoáng dừng lại một chút nói “Ngày mai, ta không thể với người cùng đi công ty, ta không muốn để cho đồng sự hiểu lầm”.

Nói xong ánh mắt của nàng dĩ nhiên lần thứ hai chuyển đến trên mặt của hắn, lần này, nhiều hơn mấy phần kiên định.

Hoắc Dật Nam ngược lại cũng không giận, trái lại đang nhìn đến nàng thật tình như thesner mặt lúc, không nhìn được cười khê thanh: “Hiểu lầm? Người sợ bọn họ hiểu lầm cái gì? Đối với người mà nói, có thể để cho bọn họ hiểu lầm, chẳng lẽ không đúng một chuyện tốt sao”.

Doãn Thiên Vũ giận dữ, muốn phản bác lời nói của hắn đã đến bên mép, chính là không biết nên làm sao tổ chức ngôn ngữ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên chỉ có thể cau mày, trừng mắt hắn.

Đứng một bên Trần mẹ, thấy cảnh này, không khỏi vì trước mặt cái này nữ nhân xa lạ lau một vệt mồ hôi.

Ở Hoắc Dật Nam bên người chiếu cố hắn nhiều năm như vậy, nàng chưa từng thấy, hắn mang về người nào nữ nhân, chớ nói chỉ là bị nữ nhân như vậy trừng mắt rồi.

Nàng không khỏi liếc mắt nhìn trầm mặc Hoắc Dật Nam, phát hiện hắn như cũ là gương mặt bình tĩnh, trong lòng không khỏi càng thêm nghi hoặc không rõ.

Cái này khuôn mặt đẹp nữ nhân, cùng Hoắc Dật Nam rốt cuộc là quan hệ gì, dĩ nhiên có thể làm cho hắn như vậy dung túng nàng.

“Nói chung, ở công ty, ta nghĩ dựa vào thực lực của chính mình, mà không phải bởi vì người, cái này cũng là ta cuối cùng một điểm thỉnh cầu, hi vọng người có thể đáp ứng”.

Suy nghĩ kỹ mấy phút, Doãn Thiên Vũ biết nàng không nên nói những câu nói này, nhưng vẫn là lấy dũng khí, thành thực biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Hoắc Dật Nam thoáng nhũu nhũu mây, trầm mặt nhìn trước mặt Doãn Thiên Vũ, trong ánh mắt mang theo một tia xem kỹ.

Trước lúc này, đối với nàng người này, hẳn chỉ là một chút bề ngoài hiểu rõ.

ở vừa nãy thời khắc này , ahnws biết, Doãn Thiên Vũ trong xương chính là một rất có chủ kiến mà lại rất quật cường, nữ nhân.

Không biết tại sao, nhìn thấy như vậy một nàng sau, chẳng những không có chọc giận hắn, trái lại từ trong đáy lòng, hắn đối với nữ nhân này , lại thêm mấy phần đau lòng.

“Có thể, ta đáp ứng ngươi, có điều, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, ở ta đây cái nhà chu vi, ngươi là đánh không tới xe”.

Nói xong, Hoắc Dật Nam nhìn thấy Doãn Thiên Vũ vẻ mặt kinh ngạc lúc, hải lòng làm nổi lên khóe môi đứng dậy, sai bước tiêu sái lên lầu.

Doãn Thiên Vũ giận dữ, bất đắc dĩ nhìn Hoắc Dật Nam bóng lưng, hắn vừa nãy câu nói kia, nói rồi bằng cũng không nói gì.

Tú khí lông mày hơi nhũu lên, nàng cắn răng nỗ lực đứng dậy, lại bị đứng một bên Trần mẹ đỡ lấy tay.

“Ta đỡ tiểu thư về phòng khách đi”.

Trần mẹ cười híp mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, đỡ nàng hai cái tay yên lặng khiến cho khí lực.

Doãn Thiên Vũ rất gầy, Trần mẹ một cái tay là có thể đỡ lấy nàng mà nàng làm như vậy cũng là vì để cho nàng đi càng vững vàng chút.

“Cảm tạ Trần mẹ”.

Doãn Thiên Vũ hướng về phía Trần mẹ lễ phép cười cợt, sau khi liền không nói gì thêm.

Nhìn Trần mẹ kiếp tuổi, cùng với nàng mẫu thân niên kỷ hẵn là gần gũi, hơn nữa Trần mẹ như thế hòa ái dễ gần, trong nháy mắt liền để nàng nhớ tới mẹ của chính mình.

“Doan tiểu thư, tối hôm nay liền ở ngay đây nghỉ ngơi thật tốt đi,có gì cần, trực tiếp gọi ta là được”.

Trần mẹ đỡ Doãn Thiên Vũ đi vào phòng khách, đồng thời không quên tỉ mỉ bàn giao.

“Được, cảm tạ ngài”.

Ngồi trên giường, Doãn Thiên Vũ cảm kích nhìn về phía Trần mẹ, không nghĩ tới Hoắc Dật Nam như vậy lạnh lẽo nam nhân, bên người dĩ nhiên sẽ có như vậy hòa ái dễ gần người chăm sóc hắn.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nơi Làm Việc Trong Mơ

Trần mẹ một mực cung kính cười cợt, tiện đà chạm đích ra cửa, thuận lợi đóng cửa lại.

“Xem ra ngày mai làm sao đi công ty, vẫn đúng là chính là cái vấn đề”.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt dừng lại ở cửa phương hướng, ánh mắt có chút chỗ trống không có gì, nàng không khỏi lại lâm vào trầm tư.

“Thùng thùng”

Vang lên bên tai một tiếng trảng tiếng gõ cửa, nghe được, gõ cửa người này khí lực dùng đến rất nhẹ .

“Đi vào”.

Đột nhiên xuất hiện tiếng gõ cửa, đem nàng sự chú ý trong nháy mắt rút về, Doãn Thiên Vũ thanh âm ôn nhu vang lên, đồng thời nghỉ hoặc nhìn chăm

chăm cửa phương hướng.

“Doãn tiểu thư, đây là thiếu gia dặn dò, cho ngài hầm đồ bỏ”.

Cửa mở ra, gõ cửa người tiến vào là Trần mẹ, chỉ thấy nàng đang bung một bát đồ bỏ, chậm rãi hướng về Doãn Thiên Vũ đi tới.

Trần mẹ đem đồ bỏ đặt nhẹ nhàng ở Doãn Thiên Vũ bên cạnh trên tủ đầu giường, lập tức chầm đi ra ngoài.

Hoắc Dật Nam đã thông báo nàng, Doãn Thiên Vũ thân thể suy yếu, cần nghỉ ngơi thật tốt, cho nên nàng không dám lại tiếp tục quấy rối Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ khước miệng hơi làm nổi lên, ánh mắt vẫn theo Trần mẹ kiếp bóng lưng.

Bất quá bây giờ vào lúc này, nàng vẫn không có tâm tình đi ăn cái này đồ vật.

Ngày hôm sau, Doãn Thiên Vũ rất sớm đã ra khỏi giường, rửa mặt xong chuẩn bị đổi quần áo công sở, mới phát hiện y phục của chính mình cũng không có mang tới.

Chánh nhanh chóng thời điểm, nàng nghe thấy được phía sau tiếng mở cửa, chầm đi nhìn sang, người tiến vào là Hoắc Dật Nam.

“Đây là chuẩn bị cho người quần áo, đổi nó, hạ xuống ăn cơm”.

Hoắc Dật Nam nhanh chân đi đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, đem trong tay một bộ quần áo bỏ vào trên giường, nhìn nàng nói rồi một câu nói như vậy, chầm đi rồi đi.

“Tiến vào gian phòng của người khác trước, Hoắc tổng chẳng lẽ là không biết cần trước tiên gõ cửa sao?”

Doãn Thiên Vũ xem cũng không thấy Hoắc Dật Nam bỏ lại này bộ quần áo, mà là nhìn hấn một bộ không coi ai ra gì đáng vẻ, trừu khỏi lòng mảy.

Hoắc Dật Nam nhếch miệng lên, đưa lưng về phía nàng, nhẹ giọng cười cợt, nữ nhân này quả nhiên cùng những nữ nhân khác không giống nhau, lại dám lấy như vậy khẩu khí nói chuyện với hấn.

“Nơi này mỗi một cái gian phòng đều là ta, gõ cửa? A, nhìn ta tâm tình”.

Hoắc Dật Nam nói chuyện đồng thời, hơi nghiêng người sang thể, liếc mắt nhìn phía sau Doãn Thiên Vũ, phát hiện nàng đang một mặt phiền muộn nhìn hấn, hải lòng nhanh chân rồi đi.

“Người!”

Doãn Thiên Vũ lần thứ hai giận dữ, bất quá hấn cũng không có cái gì tội xấu, nàng mặc dù muốn phản bác, nhưng có loại không có tư cách phản bác cảm giác.

Nhìn trên giường bộ kia trên y phục, Doãn Thiên Vũ giúp nàng rất nhiều, nàng không muốn liền một bộ quần áo công sở đều phải ý lại người đàn ông này.

“Thay xong hay chưa? Ngày thứ nhất đi làm người đã nghĩ đến muộn?”

Doãn Thiên Vũ cầm quần áo trầm tư thời điểm, bên ngoài cửa lạ đột nhiên vang lên Hoắc Dật Nam thanh âm cửa.

Trong giây lát vang lên thanh âm cửa, thực tại đem nàng sợ hết hồn.

Nàng còn tưởng rằng hấn đã rồi đi, thật không nghĩ tới, vài phút đồng hồ trôi qua, hấn lại vẫn chờ ở cửa.

“Biết rồi, tới ngay”.

Nàng bất đắc dĩ nhìn cửa một chút, tiện đà cầm quần áo, nhanh chóng đi vào phòng rửa tay.

Nghe được trong phòng có chút sốt ruột thanh âm của Hoắc Dật Nam chậm rãi khơi gọi lên khước môi, nữ nhân này ngoại trừ không giống, còn rất có ý tứ.

Hấn thuận thế tựa ở phía sau hành lang trên, lấy một loại tư thế thoải mái, cúi thấp xuống mặt mày cùng đợi.

Cửa mở ra, Doãn Thiên Vũ ăn mặc hấn chuẩn bị xong quần áo, đi ra.

“Người làm sao vẫn còn ở nơi này?”

Nhìn thấy cửa Hoắc Dật Nam lúc, nàng vẫn là thoáng sửng sốt một chút.

Giương mắt nhìn về phía người trước mặt, Hoắc Dật Nam ánh mắt lập tức đã bị trước mắt Doãn Thiên Vũ hấp dẫn lấy.

“Nhìn như vậy đến, đúng là có chút thư ký bộ dáng”.

Dấu tay của hắn cầm, mang theo một tia xem kỹ ánh mắt, quan sát tỉ mỉ Doãn Thiên Vũ.

Trước lúc này, hắn chỉ biết là nàng rất cốt cảm giác, chắc là không có gì vóc người có thể nói, không nghĩ tới, như vậy một bộ tu thân cất quần áo màu đen áo công sở, đúng là làm cho nàng vóc người xem ra thư thái rất nhiều.

Đi theo Hoắc Dật Nam phía sau đi tới trước bàn ăn ngồi xuống, nhìn trước mặt phong phú bữa sáng, nàng không chút do dự cầm lấy một cái bánh quẩy, miệng lớn bắt đầu ăn.

“Tôi ngày hôm qua, trước khi ngủ, ta cần thận nghĩ qua, người đem ta mang tới công ty phụ cận, chính ta đi tới là tốt rồi”.

Doãn Thiên Vũ vừa ăn trước mặt bữa sáng, một bên dòng suy nghĩ rõ ràng biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Nhìn nữ nhân trước mặt, Hoắc Dật Nam không khỏi nhú mày, hắn phát hiện, tư tưởng của nàng đúng là rất thanh kỳ, hắn không nhớ rõ tự mình nói quá lời tương tự, cho nên nàng bây giờ là ở mệnh lệnh hắn?

“Ta có nói qua muốn dẫn người cùng đi? Tôi ngày hôm qua không biết là ai, xin ta làm cho nàng một người đi công ty”.

Nói xong, Hoắc Dật Nam giả vờ nhàn nhã uống một hớp cháo, gương mặt khí định thần nhàn.

Doãn Thiên Vũ không có lập tức phản bác hắn, tiếp tục cuối đầu ăn điểm tâm, kỳ thực, nàng là thật sự không biết làm sao phản bác hắn.

Thấy nàng cúi đầu ăn cơm, mấy phút trôi qua, cũng không có nói nữa, Hoắc Dật Nam trong lòng không khỏi có chút mất mát.

“Được rồi, nhìn người một bộ dáng vẻ đáng thương, ta cũng chưa nói không mang theo người cùng đi”.

Hắn một bên thấp giọng nói qua, một bên không lộ ra vẻ gì quan sát Doãn Thiên Vũ phản ứng.

Đúng như dự đoán, nghe được lời nói của hắn sau, nàng trong nháy mắt ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, trong ánh mắt pha thêm một tia phức tạp tâm tình.

Có chút không chịu được như vậy đối diện, Hoắc Dật Nam giả vờ trấn định cúi đầu liếc nhìn thời gian: “Đi thôi”.

Vừa dứt lời, hắn liền trực tiếp đứng dậy, một mình tiếp nhận Trần mẹ đưa tới áo khoác, sải bước đi đi ra ngoài.

Không kịp làm ra ngoài hắn ra phản ứng, Doãn Thiên Vũ vội vàng thả xuống bát đĩa, cầm túi nhanh chân đi theo đi ra ngoài.

Dư quang bên trong, Hoắc Dật Nam biết Doãn Thiên Vũ ngay ở phía sau hắn, hẹp dài con mắt, nhanh chóng chuyển động, khoát lên trên cửa xe tay cấp tốc thu lại rồi.

Doãn Thiên Vũ nhìn hắn chạm đích, nhưng không có lên xe, mà là lấy ra điện thoại di động.

Vốn là còn chút nghi hoặc nàng, nhìn thấy nơi này, sẽ không có nhiều hơn nữa nghĩ, tiện đà mở cửa xe, ngồi xuống xe chỗ ngồi ở phía sau xe.

Trong lúc này, nàng chưa hề nghĩ tới, xe chỗ ngồi ở phía sau xe là Hoắc Dật Nam chuyên môn chỗ ngồi.

Hải lòng làm nổi lên khóe môi, một giây sau, Hoắc Dật Nam nhanh chóng thu hồi điện thoại di động, tiện đà mở ra một bên khác cửa xe, ngồi xuống bên cạnh nàng.

“Người? Ta còn là ngồi ở phía trước đi thôi”.

Doãn Thiên Vũ giờ khắc này mới phản ứng được, tay khoát lên trên cửa xe, chuẩn bị mở cửa xuống xe.

Dùng sức đẩy một cái, nàng lại phát hiện cửa xe được khóa lại, tiện đà không hiểu nhìn về phía Hoắc Dật Nam.

“Chuyên tâm ngồi là tốt rồi, ta không hy vọng, người tiếp tục làm lỡ thời gian của ta”.

Hoắc Dật Nam ánh mắt nhìn thẳng phía trước, dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió.

Như vậy thật lòng hắn, trái lại để Doãn Thiên Vũ có chút áy náy.

Chương 11:Lời Đàm Tiếu

Từ biệt thự đến công ty, đại khái một canh giờ đường xe, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, Hoắc Dật Nam cùng Doãn Thiên Vũ nhưng không có lại nói nói chuyện.

Tự tài xế phát động xe bắt đầu, Doãn Thiên Vũ liền đem bên đầu hướng về cửa sổ của xe bên kia, nhắm hai mắt lại, tận lực đã rời xa Hoắc Dật Nam.

Mà Hoắc Dật Nam vẫn vẫn duy trì lạnh lẽo đáng ghét, chỉ là thay đổi một tư thế thoải mái, dựa theo chỗ ngồi.

“Hoắc tổng, công ty đến”.

Hoắc Dật Nam chính đang nhắm mắt dưỡng thần thời điểm, xe đã vững vàng dừng lại, tài xế phụ thấy ghế sau trên hai người đều không có phản ứng, tiện đà chủ động báo cáo.

Tài xế tiếng nói vừa ra, Hoắc Dật Nam còn chưa kịp nói chuyện, Doãn Thiên Vũ ngay lập tức ngồi ngay ngắn người lại.

“Đã đến công ty? Vậy bây giờ hiện tại, Hoắc tổng, ta còn là chờ ngài đi tới sau đó, lại đi vào đưa tin đi”.

Nói chuyện đồng thời, Doãn Thiên Vũ nhìn về phía bên cạnh Hoắc Dật Nam, lại phát hiện về mặt của hắn cũng không có chỗ đặc biệt nào, vẫn bình tĩnh.

“Nếu như người không muốn bị những người khác nhìn thấy, tốt nhất hiện tại liền xuống xe”.

Hoắc Dật Nam vừa nói, một bên làm bộ vô ý nhìn một chút ngoài cửa xe, tiện đà quay mặt sang, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ một mặt mờ mờ, theo hắn vừa nãy xem qua phương hướng, nàng lần thứ hai nhìn sang phát hiện đi làm người càng ngày càng nhiều, trong nháy mắt, nàng rốt cuộc hiểu rõ hắn vừa nãy trong giọng nói ý tứ.

“Vậy ta trước tiên xuống xe, chỉ ủy khuất người ở nơi này chờ một lát rồi”.

Doãn Thiên Vũ nói chuyện đồng thời, liền chạm đích mở cửa xe ra, đợi được ít người khe hở, nhanh chóng xuống xe.

“Ta không phải nói cho người ở trên xe chờ sao?”

Nàng không biết là, nàng xuống xe đồng thời, Hoắc Dật Nam cũng xuống xe, cứ việc trong quá trình này, trải qua người không tính rất nhiều, cũng hay là có người thấy được tất cả những thứ này.

Cảm nhận được chu vi dị thường, Doãn Thiên Vũ có chút chột dạ nhìn sang, nhưng kinh ngạc phát hiện, cách nàng chỗ không xa, có mấy nữ nhân chính đang quay về nàng bên này chỉ chỉ chỏ chỏ.

Hẹp dài hít một hơi, Hoắc Dật Nam quay đầu, theo tầm mắt của nàng nhìn sang, lại phát hiện, mấy người..... kia chỉ chỉ chỏ chỏ nữ nhân cũng không phải hẳn trong công ty công nhân.

Một giây sau, hắn liếc mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, thấp giọng nói. “sau mười phút, đúng giờ xuất hiện tại phòng làm việc của ta”.

Nói xong, hắn không có cho nàng lưu lại thời gian phản ứng, tiện đà bước ra hai chân thon dài, sai bước, hướng về phía thang máy đi đến.

Doãn Thiên Vũ lo lắng công ty công nhân sẽ hiểu lầm, không thể làm gì khác hơn là đành hoàng đứng tại chỗ, mãi đến tận nhìn thấy hắn tiến vào tổng giám đốc chuyên dụng thang máy, nàng mới nhanh chân hướng về thang máy đi đến.

“Xin hỏi, Thượng tổng không tổng giám đốc văn phòng ở đâu một tầng?”

Tiến vào thang máy, Doãn Thiên Vũ nhưng lại không biết nên đi đâu một tầng tìm hắn, cái này nhà lớn như vậy, một gian một gian tìm, rất hiển nhiên là không hiện thực.

“Tổng giám đốc văn phòng? Người đi đâu vậy làm gì, chỗ đó không phải là người bình thường có thể đi vào đi”.

Doãn Thiên Vũ hỏi người kia còn chưa kịp nói chuyện, đã bị đứng một bên một người phụ nữ khác, cắt đứt nói.

Trong thang máy không gian rất nhỏ, giọng của nữ nhân tuy rằng không lớn, nhưng cũng đầy đủ toàn bộ trong thang máy người nghe thấy.

Trong lúc nhất thời, cơ hội tất cả mọi người lấy ánh mắt khác thường nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

Tình hình trước mắt thực sự có chút lúng túng, Doãn Thiên Vũ nhanh chóng suy nghĩ một chút nói: “Ta là công ty phái tới cho Thượng tổng không tổng giám đốc đưa văn kiện, lần thứ nhất lại đây, thực sự là không quen biết đường”.

“23 tầng”.

Nữ nhân vừa nói, một bên nghiêng mặt sang bên, liếc mắt nhìn đánh giá một phen trước mắt Doãn Thiên Vũ, tiện đà khinh bỉ cười cợt, xoay người.

Doãn Thiên Vũ không nói gì thêm, âm thầm vì chính mình vừa nảy cơ trí phản ứng cảm thấy vui mừng.

Thang máy đến 23 tầng thời điểm, bên trong đã chỉ còn lại có nàng một người.

Nàng giờ khắc này mới thật sự rõ ràng, vừa mới cái kia nữ nhân trong đôi mắt xem thường, cùng với này mơ hồ đồ kị, xem ra công ty cái khác công nhân, là không thể tùy tiện đến tầng này.

Tổng giám đốc trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam thoải mái tựa ở ghế ngồi, trong lòng tính toán chênh lệch thời gian không nhiều lắm sau, không khỏi cau mày, nhìn về phía cửa.

Ước định cẩn thận thời gian sắp đến rồi, vẫn còn không có nhìn thấy Doãn Thiên Vũ bóng ngời, hắn không khỏi có chút hối hận, vừa nảy tới trước, dĩ nhiên chưa hề đem vị trí chính xác nói cho nàng biết.

“Thùng thùng”.

Cửa truyền tới tiếng gõ cửa, thành công hấp dẫn Hoắc Dật Nam sự chú ý, hắn chậm rãi chạm đích, khắc chế đáy lòng mừng rỡ, nhìn về phía cửa.

“Hoắc tổng, thời gian mười phút vừa vặn”.

Bốn mắt nhìn nhau, Doãn Thiên Vũ tự tin tiêu soái gần hắn, mặt mỉm cười nói.

Hoắc Dật Nam không nói gì, mà là đứng lên, vòng qua bàn làm việc đi tới trước mặt nàng, vẻ mặt nghiêm túc mà lạnh lẽo nhìn chằm chằm nàng xem.

“Hoắc tổng?”

Doãn Thiên Vũ không khỏi nhú mày, nàng xác thực không có trễ, cũng không phải ngắt lấy điểm tiến vào, hắn cái này vẻ mặt, thực sự có chút nhìn không thấu.

“Bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là thư ký của ta, xin ngươi nhớ kỹ thân phận của chính mình, cùng với một người bí thư nằm trong chức trách”.

Hoắc Dật Nam ánh mắt liên tục nhiều lần ở con mắt của nàng trên đánh giá, hắn hi vọng, đối với nàng mà nói, đây là một khởi đầu mới.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn hắn, nháy mấy lần con mắt, đầu đang nhanh chóng vận chuyển.

“Đi thôi, đi với ta phòng hội nghị”.

Hoắc Dật Nam quá thân, một mình bước ra một đôi chân thon dài, nhanh chân đi ở nàng phía trước.

“Tốt, Hoắc tổng”.

Doãn Thiên Vũ nhanh chóng đi theo, nói chuyện ngữ khí cũng biến thành so với vừa nảy cung kính ôn nhu rất nhiều.

Chỉ là nàng giờ khắc này vẫn không có phản ứng lại, hắn vào lúc này muốn đi phong hội nghị, hoàn toàn là vì hướng về toàn thể công nhân tuyên bố nàng nhậm chức.

Đi vào phong hội nghị, Hoắc Dật Nam trực tiếp đi tới tổng giám đốc vị trí ngồi xuống, biểu hiện lạnh lạnh, cả người đều tản ra vương giả một loại uy nghiêm khí thế.

Trong phòng họp rất nhiều người, đều là công ty mỗi cái bộ ngành nhân viên quản lý, Doãn Thiên Vũ từ trước tới nay chưa từng gặp qua trường hợp này, không thể làm gì khác hơn là thoáng cúi đầu, theo đi tới phía sau hắn.

“Ngày hôm nay lâm thời tổ chức hội nghị này, là vì hướng về mọi người tuyên bố một cái tin, vị này chính là Doãn Thiên Vũ, ta mới thư ký”.

Nhìn thấy người đang ngồi đều lấy một loại xem kỹ ánh mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam trong lòng dù sao cũng hơi không thích, lập tức trịnh trọng tuyên bố.

Vừa dứt lời, trong phòng họp trong nháy mắt vang lên ầm ĩ tiếng thảo luận.

Mọi người đều biết Hoắc Dật Nam tính cách, tự nhiên không dám lớn tiếng thảo luận, rồi lại không chịu được trong lòng nghi hoặc, không thể làm gì

khác hơn là cùng người bên cạnh khe khẽ bàn luận.

Nhìn thấy tình huống trước mắt, Doãn Thiên Vũ không khỏi nhủ thầm, nàng nghĩ tới sẽ xuất hiện một ít tình hình, cũng không có ngờ tới, dĩ nhiên sẽ khiến cho phản ứng lớn như vậy.

“Một nhậm chức mà thôi, cần các người thảo luận lâu như vậy?”

Hoắc Dật Nam thanh âm lạnh như băng chậm rãi vang lên, tình huống như vậy là hắn đã sớm ngờ tới, nhưng là phải không tránh được miễn, bất quá hắn có thể đem phản ứng của bọn họ kịp thời ngăn lại.

Nói xong, đang ngồi mỗi người phảng phất bị điểm tên giống như vậy, trong nháy mắt yên tĩnh lại, nhìn phía trước của mình, thoáng cúi đầu không dám lại nói thêm gì nữa.

“Tiểu Lưu, cho người thời gian nửa tiếng, ở phòng làm việc của ta bên trong tầng cường một bàn làm việc, cùng Doãn thư ký làm công sự dụng”.

Hoắc Dật Nam nói chuyện đồng thời, ánh mắt dừng lại ở Tiểu Lưu trên người.

Tiểu Lưu là chủ nhiệm văn phòng, chủ yếu phụ trách công ty trang trí chọn mua.

“Tốt, Hoắc tổng”.

Nghe được Hoắc Dật Nam chỉ thị, Tiểu Lưu không chút suy nghĩ, trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Lời nói của hắn từ trước đến giờ đều là mạnh mẽ vang dội, nếu như không thể gấp bận bịu làm ra một đáp lại, hoặc là không làm nổi, liền cực kỳ có thể đối mặt thất nghiệp nguy hiểm.

Đã như thế, vừa yên tĩnh lại các vị công ty lãnh đạo, lại bắt đầu nhỏ giọng bắt đầu nghị luận.

“Ta ở công ty nhiều năm như vậy, Hoắc tổng bên người cho tới bây giờ chưa từng có thư ký”.

Người nói chuyện họ Vương, cũng là nhân viên quản lý, ngồi ở cự ly Hoắc Dật Nam xa nhất vị trí.

“Chính là a, thật không biết nữ nhân này lai lịch gì”.

Một bên phong nhân sự tổng giám nhỏ giọng tiếp nhận nói, vừa nói, còn không quên nghiêng đầu, khinh bỉ nhìn về Doãn Thiên Vũ.

Nàng thực sự không thấy được, Doãn Thiên Vũ đến cùng có cái gì xuất sắc địa phương, dĩ nhiên có thể dễ dàng đánh vỡ Hoắc Dật Nam nhiều năm như vậy quy cũ, dễ dàng liền làm hắn thiếp thân thư ký.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Đồ Kị Lửa Giận

“Các vị chào buổi sáng, rất cao hứng cùng mọi người trở thành đồng sự, sau đó kính xin mọi người chăm sóc nhiều hơn”.

Thấy mọi người tất cả nhỏ giọng nghị luận, Doãn Thiên Vũ không thể làm gì khác hơn là lấy hết dũng khí, đi về phía trước một bước, thấp giọng hắng giọng một cái, lớn tiếng nói.

Thanh âm nàng tuy rằng không phải rất lớn, nhưng cũng đầy đủ để đang ngồi tất cả mọi người nghe thấy.

Nàng cảm thấy có chút thương cảm chính là, đang ngồi những người này, cũng chỉ là hơi hơi thu liễm chút, trong miệng tuy rằng không nói, trên mặt vẫn như cũ hiện đầy xem thường.

Hoắc Dật Nam tự nhiên cũng thấy rõ bọn họ đối với nàng xa lánh, chỉ có điều, đối với nàng mà nói, đây cũng là một rất tốt rèn luyện cơ hội.

Doãn Thiên Vũ rất thông minh, cũng có thâm hậu kiến thức chuyên nghiệp, chỉ là khuyết thiếu chân thật kinh nghiệm làm việc, như vậy nàng, tựa hồ đều là thiếu hụt này một phần tự tin.

“Hội nghị hôm nay liền đến nơi này, mặt khác, Doãn Thiên Vũ, tan họp sau khi, người đi phòng nhân sự, tìm người chuyên bộ tổng giám công việc vào chức thủ tục”.

Hoắc Dật Nam tầm mắt, khắp nơi toàn trên người mỗi một người chậm rãi đảo qua, tiện đà lại dừng lại ở một bên Doãn Thiên Vũ trên người, hần ngưng thần suy nghĩ một chút, kết thúc đoạn này nghị luận.

Tiếng nói của hần vừa ra, đang ngồi mỗi người toàn bộ đều im lặng hạ xuống, lần này, bọn họ thậm chí ngay cả vẻ mặt đều quản lý rất tốt.

Bọn họ kinh ngạc Hoắc Dật Nam biểu hiện, Doãn Thiên Vũ lợi hại đến đâu, cũng bất quá là mới tới thư ký chủ tịch mà thôi, lại muốn khiến người ta chuyện bộ tổng giám tự mình làm năng công việc vào chức thủ tục.

Mà phòng nhân sự tổng giám Vương Dương, giờ khắc này nhưng là gương mặt xoắn xuýt, hần biết Doãn Thiên Vũ không bị đồng sự tiếp đãi, làm thế nào cũng không có nghĩ đến, năng cái này khoai lang bông tay dĩ nhiên rơi xuống trong tay mình.

Một giây sau, Hoắc Dật Nam trực tiếp đứng dậy, không hề quản ánh mắt của những người khác, bước ra hai chân thon dài, rồi đi phòng hội nghị.

Doãn Thiên Vũ ngẩn người, nhìn một chút hai mặt nhìn nhau công nhân, lại quay đầu liếc mắt nhìn, đã đi xa Hoắc Dật Nam, do dự một chút, vẫn là cất bước, vội vàng đi theo.

Dù sao hiện tại nàng đã là thư ký của hần, chỉ ít ở trong công ty, nàng hay là muốn thời khắc chờ ở bên cạnh hần.

“Người làm sao theo tôi, ta không phải nói, cho người tan họp sau khi, trực tiếp đi tìm phòng nhân sự tổng giám sao?”

Doãn Thiên Vũ vừa theo Hoắc Dật Nam đi vào tổng giám đốc văn phòng, vẫn không có đứng vững bước chân, liền nghe thấy hần gần như thanh âm lạnh như băng.

“Ta, nhất thời sốt ruột, đã quên”.

Nhìn Hoắc Dật Nam xem kỹ ánh mắt, Doãn Thiên Vũ tự biết không để ý tới, âm thanh cũng càng ngày càng nhỏ, trở nên đã không có sức lực.

“A, đã quên? Được, đành vậy, người có thể thu dọn đồ đạc đi”.

Nói xong, Hoắc Dật Nam uống một hợp cà phê trên bàn, âm thanh lãnh đạm nói.

Toàn bộ nói chuyện trong quá trình, vẻ mặt của hần đều rất bình thản, nhìn qua, phảng phất lời nói mới rồi cũng không phải hần nói, thậm chí một chút đều không có nhìn nàng.

“Xin lỗi, Hoắc tổng, ta sẽ đi ngay bây giờ phòng nhân sự”.

Doãn Thiên Vũ biết, hần đây chỉ là ở bề ngoài gió êm sóng lặng, trên thực tế, hần đây là nổi giận trước biểu hiện.

Nói xong, nàng hơi hơi giật giật, thấy Hoắc Dật Nam ở cúi đầu xem tập tin, không có mở miệng ngăn cản nàng, trong lòng vui vẻ, tiện đà nhanh chóng chạm đích, đi ra ngoài.

Nghe được đóng cửa âm thanh, Hoắc Dật Nam lúc này mới ngừng tay trên động tác, nhìn về phía cửa, thoáng dừng lại một lát sau, trong ánh mắt nhiều hơn mấy phần thảo mãn.

Hần gợn tay lên, đỡ ở huyệt Thái Dương vị trí, hơi hơi suy nghĩ một chút, tiện đà cầm lấy Computer bên cạnh điện thoại, bấm phòng nhân sự tổng giám đây số.

“Hoắc tổng có dặn dò gì”.

Điện thoại chuyển được, phòng nhân sự tổng giám thanh âm của nhanh chóng mà lại dứt khoát vang lên.

“Doãn Thiên Vũ vào chức thủ tục, người đã dụng món trắng miệng, dựa theo ta ở trong hội nghị nói làm”.

Hoắc Dật Nam tỉ mỉ bàn giao, ngữ khí cũng là hết sức hòa hoãn.

Hần biết, đây đối với Doãn Thiên Vũ tới nói, kỳ thực cũng không toán một chuyện khó, có điều, nàng mới đến, hần bao nhiêu vẫn còn có chút lo lắng.

“Tốt Hoắc tổng, ngài yên tâm, ta nhất định làm thỏa đáng”.

Phòng nhân sự tổng giám không chút do dự gật đầu đáp ứng.

Nếu Hoắc Dật Nam lần thứ hai tự mình gọi điện thoại lại đây bàn giao hần, hần liền nhất định sẽ hảo hảo công việc chuyện này, hướng chi, cũng không

phải khó khăn gì chuyện tình.

Đứng phòng nhân sự tổng giám của phòng làm việc, Doãn Thiên Vũ thoáng sửa sang lại một hồi trang cho, lúc này mới giờ tay lên, xao hường liễu môn.

Nàng vốn là không phải một thích cùng người khác mình tranh ám đấu người, nhớ tới vừa nãy cái kia hội nghị, trong lòng nàng liền không nhận được cảm thấy một chút khổ sở.

“Đi vào”.

Vương Dương nghe được tiếng gõ cửa, bộ dạng phục tùng nhanh chóng vừa nghĩ, nhớ tới vừa nãy Hoắc Dật Nam cú điện thoại kia, đại khái đoán được cửa gõ của người chính là Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ đẩy cửa ra, nhẹ giọng đi vào.

“Vương tổng chào ngài, ta tên Doãn Thiên Vũ, là tới ngài nơi này công việc vào chức thủ tục”.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Kết Xù Tiền Lương

Doãn Thiên Vũ nhìn về phía bên cạnh An Lâm cực kỳ không tình nguyện kéo keo khoe miệng, sâu hơn vốn là có chút cứng ngắc mỉm cười.

“Vương tổng, quấy rầy”.

Doãn Thiên Vũ đứng dậy, mặt mỉm cười rất đúng che mặt trước Vương Dương biểu đạt áy náy.

Nàng biết, trong công ty từ trước đến giờ chính là không bao giờ thiếu, đồng sự trong lúc đó lẫn nhau xa lánh, nàng tuy rằng không thể đi không chế người khác đối với mình cái nhìn, nhưng có thể thông qua hành động đến thay đổi nó.

“Vào đi, ta làm công có chút đơn sơ, Doãn thư ký tùy tiện tìm một chỗ ngồi một hồi”.

An Lâm một mình mở cửa tiến vào, cầm tư liệu ngồi vào trước bàn làm việc, liền bắt đầu hướng về trong máy tính đầu thập thông tin.

Thượng vô ích không chỉ có là cái Đại công ty, qua nhiều năm như vậy, nó có thể cuộn cuộn không ngừng hấp dẫn cầu chức người, trong đó quan trọng nhất một cái nguyên nhân, chính là nó cực kỳ cao phúc lợi đãi ngộ.

An Lâm làm phòng nhân sự tổng giám đặc lực trợ lý, công ty cũng vì nàng chuẩn bị một đơn giản làm công.

“Không cần phải gấp, chờ bao lâu cũng có thể”.

Doãn Thiên Vũ ngược lại cũng không đem An Lâm không hữu hảo để ở trong lòng, sau đó thời gian chung đụng còn nhiều chính là, nàng tin tưởng mình có thể thay đổi những người này chủ quan cái nhìn.

Trên ghế ngồi xuống, nàng an tĩnh nhìn An Lâm, thành thực mà lại nhanh chóng gõ bàn phím, nhanh như vậy tốc độ tay, đúng là cần thời gian cùng kinh nghiệm làm việc mới có thể rèn luyện ra tới.

“dù sao, mặc dù là trợ lý, nàng cũng biết, An Lâm muốn đang làm việc cơ sở trên, làm được nhanh chóng như vậy, cũng là một cái không quá chuyện dễ dàng.

“Làm sao vậy?”

Nhìn thấy An Lâm nhanh chóng đánh bàn phím tay, đột nhiên ngừng lại, Doãn Thiên Vũ nghi hoặc nhíu mày.

Nhìn thấy An Lâm trong ánh mắt chen lẫn kinh ngạc lúc, trong lòng càng là không khỏi cảm thấy căng thẳng.

“Không có gì, được rồi, của cơ bản thông tin, thông điệp đã toàn bộ ghi vào xong xuôi, mặt khác, đây là vào chức hợp đồng, người đang ở đây mặt trên ký tên là được.

An Lâm nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ trong ánh mắt, nhiều hơn mấy phần phức tạp tâm tình, liền ngay cả tâm tư miễn cảm Doãn Thiên Vũ cũng không biết, An Lâm tại sao lại có loại biểu hiện này.

Tiếp nhận An Lâm đưa tới màu đen bút, Doãn Thiên Vũ nhanh chóng ở trên hợp đồng ký xuống tên của chính mình.

“Đã làm phiền người An trợ lý, làm trễ nãi người không ít thời gian, ta sẽ không quấy rối người công tác”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ để bút trong tay xuống, đem đã ký tên tập tin đưa tới An Lâm trước mặt, quay về nàng hữu hảo cười cợt, tiện đà đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Doãn thư ký đi thông thả”.

An Lâm nhìn một chút xem Doãn Thiên Vũ, có chút cứng ngắc kéo kéo khóe miệng.

Doãn Thiên Vũ không nói gì thêm, tiện đà chạm đích, mặt mỉm cười nhanh chân rời đi An Lâm phòng làm việc.

Nhìn Doãn Thiên Vũ thân ảnh biến mất ở trước mắt An Lâm trên mặt cứng ngắc nụ cười rốt cuộc chìm xuống.

Nàng không nhận được lần thứ hai mở ra vừa nãy cái kia mặt giấy, trong ánh mắt tràn đầy phần nộ, tự nhiên cũng ít không được tràn đầy đổ kị.

“Doãn Thiên Vũ! Người đến cùng dựa vào cái gì!”

An Lâm nhìn màn hình máy vi tính, cắn răng nghiêng lợi lăm bầm lằn bầm.

Doãn Thiên Vũ bất quá là vừa tới công ty người mới thôi, Hoắc Dật Nam cho nàng lương, dĩ nhiên đạt đến bốn chữ số, cái này lương đãi ngộ, mặc dù là ở trong công ty công tác một quãng thời gian công nhân, cũng chưa chắc có thể hưởng thụ đến.

Một giây sau, An Lâm dĩ nhiên khơi gọi lên khóe môi, một bộ chờ xem kịch vui đáng đáp, nhìn màn hình máy vi tính.

Không biết những đồng nghiệp khác biết rồi chuyện này, sẽ có ra sao cái nhìn đây?

Tổng giám đốc trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam chính đang nghe điện thoại, mà điện thoại đúng lúc là phòng nhân sự tổng giám đánh tới.

“Hoắc tổng, ngài chuyện phân phó đã làm thỏa đáng”.

Một phút trước, An Lâm cho Vương Dương gọi điện thoại, dưới yêu cầu của hắn, đơn giản hồi báo cho vừa nãy công tác.

“Ừ, ta biết rồi”.

Hoắc Dật Nam hài lòng làm nổi lên khóe môi, bút lớn vung lên một cái, ở hạng mục tổ vừa đưa trước tới trên văn kiện, ký xuống tên của chính mình.

“Thùng thùng”.

Vừa cúp điện thoại, cửa liền truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

“Đi vào”.

Trầm thấp mà lại tràn ngập mị lực thanh âm của vang lên, mặc dù là vẫn không có nhìn thấy gõ cửa người là ai, Hoắc Dật Nam cũng đã đoán được, người bên ngoài là Doãn Thiên Vũ.

Hắn có thể đoán chuẩn như vậy, trừ hắn ra toán tốt chênh lệch thời gian bên ngoài, còn có một nguyên nhân khác, hắn cái này văn phòng, không phải ai cũng có thể dựa vào gần.

“Hoắc tổng, vào chức thủ tục đã làm xong, không biết ngài có hay không cái gì cần giao cho ta công tác?”

Doãn Thiên Vũ nhanh chân đi đến trước mặt hắn, nhìn một chút về mặt hắn, cảm thấy tất cả bình thường sau, tiện đà có chút thấp thòm mở miệng.

Mặc kệ trước là bởi vì sao tới nơi này, nếu đến rồi, nàng không huy vọng uống phí hết thời gian, như vậy một Đại Quy Mô công ty, làm thư ký chủ tịch, nhất định có thể học được rất nhiều việc.

“Đây là người bàn làm việc, nhìn còn thỏa mãn?”

Hoắc Dật Nam cười nhạt cười, tầm mắt xẹt qua một bên bàn, thuận thế dời đi đề tài.

Mới ngày thứ nhất sáng sớm mà thôi, hắn cũng không tính giao cho nàng bất kỳ công việc gì.

“Cái này, là cho ta chuẩn bị?”

Doãn Thiên Vũ nỗ lực nhớ lại vừa trải qua hình ảnh, nàng thực sự không nhớ rõ, hấn vào lúc nào đã nói lời tương tự.

“Người cảm thấy thế nào?”

Hoắc Dật Nam có chút bất đắc dĩ, hấn nghi hoặc nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, nữ nhân này thật giống đều là không bắt được hấn trong giọng nói trọng điểm, mỗi một lần đều có thể thành công để hấn không nói gì.

“Ta, cảm ơn người, Hoắc tổng”.

Nhìn Hoắc Dật Nam hỏi dò tựa như đến ánh mắt, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt cảm thấy một tia không tên căng thẳng, nàng trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết nên nói cái gì.

Vô luận như thế nào, câu này cảm tạ, nàng cần phải nói.

“Tạ ơn liền miễn, ta chỗ này không nuôi người không phận sự, nếu như người không thể đảm nhiệm được công việc này, ta vẫn như cũ sẽ xào người”.

Hoắc Dật Nam buông xuống mặt mày, lấy một loại tư thế thoải mái, dựa vào hướng về phía sau.

Làm lâu như vậy tổng giám đốc, “Hoắc tổng” hai chữ hấn từ lâu tập mãi thành quen.

Bây giờ nghe thấy hấn nàng nói như vậy, trong lòng lại có một loại nói không ra cảm giác, chính là rất không thoải mái.

Đơn giản như vậy hai chữ, phảng phất trong nháy mắt liền đem giữa bọn họ cự ly cho kéo ra, hấn không thích tình huống như vậy.

“Hoắc tổng, ta đón lấy phải làm gì đó?”

Doãn Thiên Vũ âm thầm thở dài, không khỏi vì chính mình sau đó nghề nghiệp cuộc đời cảm thấy một tia sầu lo, nàng hiện tại cùng với tương lai muốn hầu hạ cái này tổng giám đốc, nhưng là không phải bình thường lạnh lẽo, hơn nữa hấn tựa hồ rất khó nói.

“Đã giữa trưa, đi mua phân cơm trưa trở về, nhớ kỹ, hết thầy huân tổ phối hợp, muốn tách ra thả, không thêm cay”.

Hoắc Dật Nam giờ tay lên, liếc mắt nhìn trên tay giá cả không ít đồng hồ, tiện đà nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, xoi mói nói.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đeo Điện Thoại Của Hấn

Thượng vô ích công ty dưới lầu, Doãn Thiên Vũ nhìn trong tay Bluetooth ổng nghe, trong đầu né qua vô số “Không tình nguyện”, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời.

Cũng còn tốt, hôm nay bầu trời là lam.

“Còn không có ngồi trên xe?”

Mới vừa đem Bluetooth ổng nghe đeo vào trên lỗ tai, bên trong liền truyền đến Hoắc Dật Nam thanh âm lạnh lùng, âm thanh này để Doãn Thiên Vũ không tên cảm thấy vẻ lo lắng.

“Về Hoắc tổng, ta đã ngồi trên xe, ngài kiên trì chờ một lát, ta chẳng mấy chốc sẽ đem cơm trưa phóng tới trước mặt của ngài”.

Doãn Thiên Vũ đứng bên đường, một bên ra sức hướng về phía đi ngang qua xe vẫy tay, một bên cực lực khống chế được tâm tình của chính mình, làm cho nàng ngữ khí nghe tới tận lực ôn hòa.

“Được, sau mười phút, ta đánh lại cho người”.

Hoắc Dật Nam làm nổi lên khóe môi, nhìn nhà lớn dưới, đang gấp thuê xe Doãn Thiên Vũ, lộ ra một vết có chút tà mị nụ cười.

Hắn điểm danh muốn ăn này một nhà hàng, cự ly công ty lộ trình, một canh giờ là không thể nào tới.

Sờ dĩ yêu cầu nàng trong vòng một tiếng trở về, hoàn toàn là không muốn cho nàng lưu lại suy nghĩ những chuyện khác thời gian.

“Thế nào? Tới chỗ nào rồi?”

Hoắc Dật Nam vẫn đứng loại cỡ lớn cửa sổ sát đất trước, hắn cúi đầu liếc mắt nhìn trên tay đồng hồ, môi mỏng hé mở.

Thời gian không nhiều không ít, vừa vặn trôi qua mười phút.

“Về Hoắc tổng, rất nhanh sẽ đến”.

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút màn hình điện thoại di động biểu hiện thời gian, bắt đầu liếc nhìn ngoài cửa xe.

Nàng đi con đường này hiện tại chính là tan tằm Cao Phong, đừng nói “Nhanh hơn”, chính là trở lại mấy cái mười phút, nàng cũng không đến được nhà này phòng ăn.

Một giây sau, Doãn Thiên Vũ không chút do dự cúp điện thoại, nàng vốn là có một loại bị người giục cảm giác, chớ nói chi là hắn còn vẫn gọi điện thoại lại đây.

“Lại dám đeo điện thoại ta!”

Hoắc Dật Nam nhìn một chút trong tay điện thoại di động, thái dương gân xanh thỉnh thoảng nháy.

Ngay khi một giây sau, trên mặt nhưng gương lên đẹp để độ cong.

Nữ nhân này, tựa hồ đều là sẽ làm ra một ít để hắn kinh ngạc sự tình, bao quát hiện tại.

Dám đeo hắn điện thoại, ngoại trừ Doãn Thiên Vũ, vẫn đúng là không có người khác.

“Sư phụ, có thể hay không lại mở nhanh lên một chút?”

Chặn lại mười phút, xe thật vất vả từ ngã tư đường đi ra, Doãn Thiên Vũ liếc mắt nhìn thời gian, trong lòng không khỏi có chút nóng nảy.

“Được rồi, cô nương người có thể ngồi vững vàng!”

Tài xế sư phụ liếc mắt nhìn gương chiếu hậu, xác định xe trái phía sau không có bất kỳ xe nào khác sau, động tác thành thực lần đến một khác con đường xe chạy.

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút trên màn hình điện thoại di động biểu hiện thời gian, đẹp để con mắt chuyển động, trong đầu cấp tốc nghĩ được một tiết kiệm thời gian biện pháp.

Mở ra trong điện thoại di động, tìm tài Software, Doãn Thiên Vũ rất nhanh sẽ tìm được rồi nhà hàng này phòng ăn điện thoại, nàng không chút do dự đánh tới.

“Chào ngài, ta muốn định món ăn, Thượng vô ích công ty Hoắc tổng, đúng, dựa theo hắn dĩ vãng quen thuộc đến là được”.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, nếu như đem Hoắc Dật Nam yêu cầu toàn bộ nói một lần, hơi bị quá mức phức tạp, không bằng như vậy tới thuận tiện chuẩn xác.

Hướng hồ, dựa theo nàng đối với hắn bước đầu hiểu rõ, hắn trước đây nên thường thường tại đây nhà phong ăn định món ăn.

“Tốt, ngài chờ”.

Điện thoại bên kia, nhân viên phục vụ nhanh chóng ở trên bàn gõ gõ mấy cái, Hoắc Dật Nam lần gần đây nhất định món ăn thông tin, thông điệp liền toàn bộ hiện ra ở trên màn ảnh máy vi tính.

“Nữ sĩ chào ngài, Hoắc tổng cơm trưa, trực tiếp dựa theo lần trước tới sao?”

Nhân viên phục vụ vì phong ngữ không may xuất hiện, lại hỏi một lần, Hoắc Dật Nam thân phận, toàn bộ trong thành thị, phỏng chừng không có người nào không biết.

“Không sai, ta đại khái mười phút sau đó, sẽ tới lấy, cảm ơn người”.

Doãn Thiên Vũ cúp điện thoại, trong lòng một tảng đá cũng rốt cục rơi xuống địa.

Cái này Hoắc Dật Nam, vẫn đúng là sẽ nghĩ biện pháp dẫn vật người.

Sau một tiếng, Doãn Thiên Vũ nhắc theo cơm trưa, miễn cưỡng vẫn tính đứng giờ xuất hiện tại Thượng vô ích công ty dưới lầu.

Nhìn trước mặt nhà lớn, trong lúc nhất thời, nàng dĩ nhiên do dự, ngày hôm qua trước, nàng chưa từng có nghĩ tới, sẽ lấy thư ký thân phận, xuất hiện tại Thượng không công ty .

Hay là, rất nhiều chuyện đề biến hóa như thế vô thường đi, đều là sẽ cho người không ứng phó kịp.

“Hoắc tổng, ngài cơm trưa”.

Đi tới tổng giám đốc cửa phòng làm việc trước, Doãn Thiên Vũ bất ngờ phát hiện, môn dĩ nhiên không có khóa, mà Hoắc Dật Nam cũng vừa hay nhìn ra ngoài cửa, biểu hiện lãnh đạm.

Hoắc Dật Nam nhìn nàng nhắc theo hộp đồ ăn đi tới, lại nhìn nàng đem hộp đồ ăn để lên bàn, lui về phía sau hai bước, đối mặt hẩn đứng.

Nhìn nàng sát có việc đáng vẽ, hẩn không khỏi cảm thấy, có chút buồn cười.

“Bây giờ cách chúng ta ước định thời gian đã vượt qua một giờ”.

Hoắc Dật Nam liếc mắt nhìn trước mặt cơm trưa, tiện đà nhìn về phía trước mặt Doãn Thiên Vũ, biểu hiện vẫn lãnh đạm, không thấy được một nụ cười.

“Hoắc tổng, kỳ thực, ta là giúp ngài cho công ty công nhân mưu phúc lợi, cái này cơm trưa, ngoại trừ, các công nhân viên mỗi người đều có”.

Doãn Thiên Vũ cố ý tránh ra Hoắc Dật Nam ánh mắt, nói chuyện đồng thời, còn không quên dùng cảm chỉ chỉ trước mặt hẩn hộp đồ ăn.

“Đương nhiên, những này đều ghi vào ngài trương mục, Hoắc tổng, ngài không nhìn thấy, bọn họ biết là ngài dặn sau, đặc biệt cao hứng, còn nói để ta biểu đạt cảm tạ đây”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ lặng lẽ liếc mắt nhìn Hoắc Dật Nam, phát hiện sắc mặt của hẩn, tựa hồ còn hơn hồi nãy nữa muốn lạnh như băng.

“Làm lỡ này một canh giờ, từ tiền lương của người bên trong chụp, ngày hôm nay một ngày lương”.

Hẹp dài con mắt hơi nheo lại, Hoắc Dật Nam nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, khắp toàn thân tản mát ra hàn khí, đầy đủ để rộng rãi văn phòng, nhiệt độ trong nháy mắt hạ xuống điểm đóng băng.

“Người!”

Doãn Thiên Vũ giận dữ, không thể tin nhìn hẩn, một đôi vốn là rất lớn con mắt, lập tức trợn lên càng lớn.

Hẩn đây rõ ràng chính là việc công trả thù riêng, mặc dù thật sự làm trễ nãi một canh giờ, cũng là lúc tan việc, lại muốn chụp nàng một ngày lương.

Bình phục mấy giây, Doãn Thiên Vũ cũng không nói gì, tiện đà chạm đích, trở lại bàn làm việc của mình trước ngồi xuống, vui đầu nhìn tài liệu trước mặt.

Vừa gia nhập cái công ty này, nàng hay là muốn mau chóng quen thuộc, hưởng hồ, quyết định tới nơi này, một mặt cũng là vì tích lũy kinh nghiệm làm việc, thời gian rất quý giá, không thể kim được nàng uống phí hết.

Trong phòng làm việc trong nháy mắt lại lâm vào trầm mặc trong không khí, ở Doãn Thiên Vũ sau khi đến Hoắc Dật Nam dĩ nhiên không tên không thích cái cảm giác này.

Hẩn lần thứ hai ngẩng đầu, nhìn về phía nàng, lúc này mới phát hiện, nàng cũng không có vì chính mình dính cơm trưa.

Đặt ở trên mặt bàn ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ bàn, hẩn phảng phất nghĩ tới điều gì, ngưng thần nhìn về phía nàng nói: “ Cái này người cảm ăn, không phải ta thích khẩu vị, ta sẽ một lần nữa gọi người mua một phần”.

Thượng vô ích không giống ngoài hẩn ra công ty, đặc biệt là Hoắc Dật Nam thư ký, lượng công việc đặc biệt là lớn, buổi sáng là Hoắc Dật Nam cố ý lưu thời gian cho Doãn Thiên Vũ, buổi chiều nhưng là khác rồi.

Doãn Thiên Vũ sừng sốt một chút, ngẩng đầu nhìn một chút Hoắc Dật Nam, phát hiện hẩn đang cúi đầu xem tập tin, biểu hiện chăm chú đến, phảng phất hẩn vừa nãy hoàn toàn chưa từng nói qua nói như thế.

Lại nhìn một chút chăm chỉ làm việc Hoắc Dật Nam, nội tâm của nàng chậm rãi xẹt qua một luồng âm áp.

Công ty phòng giải khát, vẫn luôn là các nữ công nhân viên, thảo luận bát quái thật là tốt địa phương, chính như cùng hiện tại.

“Người biết không, hôm nay cơm trưa là Hoắc tổng dùng tiền cho chúng ta đặt”.

Một người mặc màu đen nghề nghiệp trang phục nữ nhân, quay về bên cạnh An Lâm thấp giọng nói rằng.

An Lâm đang ngồi ở bên cửa sổ, dựa vào thời gian nghỉ trưa nhàn nhã uống cà phê, nghe được nữ nhân nói như vậy, nàng nguyên bản dừng lại ở ngoài

cửa sổ tầm mắt, chuyển đến nữ nhân trên người.

“Tiểu Lưu? Làm sao ngươi biết? Huống hồ cơm trưa là mỗi ngày buổi trưa đều có”.

An Lâm một bộ không để ý lắm đáng vẻ, nàng cũng không phải tin tưởng, Hoắc Dật Nam bận rộn như vậy một người, thời gian sẽ nhiều đến, lo lắng những chuyện này.

“Ngươi không tin à? Chuyện này nhưng là mới tới Doãn thư ký chính mồm nói”.

Được gọi là Tiểu Lưu nữ nhân, vừa nói, một bên thả tay xuống bên trong cà phê, về mặt khuếch đại đề sát vào An Lâm.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Khắp Nơi Làm Khó Dễ

Tông màu nâu hai con mắt trong nháy mắt nắm chặt, An Lâm kinh ngạc nhìn trước mặt Tiểu Lưu, nàng biết, Tiểu Lưu như thế yêu thích bát quái nữ nhân, đương nhiên sẽ không đối với việc này có ý khuếch đại.

‘An Lâm? Phản ứng của ngươi làm sao lớn như vậy? Lẽ nào, không có phần của ngươi? Ha ha”.

Tiểu Lưu thấy An Lâm đầy mặt kinh ngạc đáng vẻ, không nhịn được trêu ghẹo nàng.

Ý thức được chính mình có chút thất thố, An Lâm lúng túng kéo kéo khóe miệng, trấn định thu hồi ánh mắt đồng thời, vung lên một vệt nụ cười.

Nàng buông xuống mặt mày, nhìn một chút trước mặt cà phê, tiện đà lần thứ hai nhìn về phía Tiểu Lưu: “Kỳ thực cũng không có gì, ta vừa nãy lý giải sai rồi, còn tưởng rằng những kia cơm trưa đều là Doãn thư ký dùng tiền đặt đây”.

Nói xong, An Lâm còn không quên quay về Tiểu Lưu áy náy cười cợt.

“Nói mau, vừa nãy là không phải muốn bạn trai đi tới, làm sao sẽ nghĩ như vậy?”

Tiểu Lưu cùng An Lâm quan hệ cũng không tệ lắm, nhìn nàng phản ứng trì hoãn đáng vẻ, liền không nhịn được trêu ghẹo nàng.

“Không phải, ngươi không biết, Doãn thư ký niên kỉ cùi, có năm trăm ngàn đây, vì lẽ đó, ta cũng là tự nhiên liên tưởng đến”.

An Lâm quay đầu lại nhìn một chút chu vi, làm ra một bộ, rất bí ẩn, đáng đáp, nói khẽ với bên cạnh Tiểu Lưu nói rằng

“Năm trăm ngàn? Mẹ của ta à, nhiều như vậy!”

Tiểu Lưu phản ứng đầu tiên chính là thán phục, nói xong mới ý thức tới thanh âm của mình hơi lớn, tiện đà nhanh chóng che miệng lại, lặng lẽ nhìn một chút người chung quanh.

“Nhỏ giọng một chút”.

Nói xong, An Lâm nhìn một chút chu vi công nhân quăng tới dị dạng ánh mắt, cúi đầu bưng lên cà phê, dựa vào uống cả phê khoảng cách, hài lòng khoai gọi lên khóe môi.

Tiểu Lưu biết An Lâm ý tứ của, yên lặng gật gật đầu, tiện đà uống một hộp cà phê, bình phục mình bị kinh đến trái tim.

“Được rồi, giờ làm việc sắp đến rồi, ta đi về trước, nhớ kỹ, nhất định không thể cùng những người khác nói”.

An Lâm nhìn đồng hồ, không khỏi nhíu mày, làm bộ rất gấp đáng đáp, nhanh chóng khai báo Tiểu Lưu một câu, liền đứng dậy đi ra phòng giải khát.

ở Tiểu Lưu hoàn toàn nhìn không thấy địa phương, An Lâm lộ ra nụ cười như ý, Doãn Thiên Vũ tính là gì, bất quá là vừa tới một người bí thư mà thôi, nàng chính là muốn để Doãn Thiên Vũ biết, Thượng vô ích không phải dễ dàng như vậy tiếp tục chờ đợi địa phương.

An Lâm sau khi rời đi, Tiểu Lưu lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, cự ly buổi chiều giờ làm việc còn có nửa giờ.

Cà phê uống xong, có thể c ùng nàng tán gẫu người cũng trở về đi tới, Tiểu Lư thoáng do dự mấy giây, đơn giản cũng đứng dậy trở về khu vực làm việc.

“Các người đang nói chuyện gì a? Nói chuyện vui vẻ như vậy”.

Mới vừa trở lại khu làm việc, Tiểu Lư đã nhìn thấy mấy cái đồng sự ngồi vây chung một chỗ, vừa nói vừa cười đáng vẻ, vừa nhìn cũng biết là cái bát quái tụ tập địa, nàng không nhịn được xẹt tới.

“Nhỏ giọng một chút, chúng ta a, đương nhiên là đang nói chuyện vị kia hàng không Doãn bí thư, thực sự là da bạch tướng mạo đẹp a”.

Người nói chuyện là nhỏ Lư trong cái tổ này duy nhất nam sĩ, tất cả mọi người gọi hắn là Nam tử, ‘Nam’ cùng ‘Nam’ cùng âm, bởi vì hắn không muốn cùng chuyên gọi hắn tử tử, lại thay đổi không được sự thực này, chỉ có thể lùi một bước, mạnh mẽ ở, ‘Tử’ chữ phía trước, bỏ thêm một chữ ‘Nam’.

Sau đó, mọi người kêu kêu, cũng đã thành cái này ‘Nam’

Có điều cũng chưa từng có hưởng thụ quá ‘Bảo Bối’ giống như đãi ngộ, nguyên nhân chủ yếu, hay là bởi vì hắn viên này, cùng nữ nhân như thế bát quái trái tim.

“Ta nói Nam tử, ngươi sẽ không lại xuân tâm nhộn nhạo chứ?”

Bên cạnh một cái khác mỹ nữ, tiếp nhận nói đến trêu ghẹo hắn, lời này vừa nói ra, vây quanh ở cùng nhau mấy người trong nháy mắt bị chọc cho phình bụng cười to.

“Nam tử, không cần nói ta không có nói cho người biết a,cái này mới tới Doãn thư ký, vẫn đúng là không phải người có thể trêu chọc”.

Tiểu Lư khước đại hạ thấp giọng, thuận thế nhìn một chút tổng giám văn phòng phương hướng, giờ tay quơ quơ, ra hiệu tất cả mọi người tới gần một ít.

“Lư tử, người đây là ý gì, chẳng lẽ, nàng đúng là tiên nữ hạ phàm?”

Nam tử một bộ không để ý lắm đáng đáp, nói chuyện đồng thời, còn vô cùng nương khí sờ sờ ngón tay.

Tiểu Lư bắt đầu dĩ lộ ra một cái liếc mắt, tiện đà nhìn một chút ngoài hắn ra mấy người, thấy bọn họ đều là một bộ không tin, rồi lại hết sức vẻ hiếu kỳ.

Nàng có ý dừng một chút, đem mọi người thật là tốt quan tâm đều treo đến điểm cao nhất, mới thấp giọng nói: “Doãn thư ký niên kỉ cùi, năm trăm ngàn, cao như vậy lương. Hoắc tổng như thế nào coi trọng nàng, người hiểu”.

Được nàng vừa nói như thế, đang ngồi mấy người cũng không tùy vào trọn to hai mắt, một bộ bất khả tư nghị đáng đáp, nhìn về phía Tiểu Lư.

“Trời a, theo người nói như vậy, nàng cùng Hoắc tổng chẳng phải là?”

Nam tử một bên thấp giọng nói qua, một bên duỗi ra hai cái tay, nương bên trong nương khí khoa tay một hồi, ra hiệu Doãn Thiên Vũ cùng Hoắc Dật Nam trong lúc đó là thành đôi thành cặp qan hệ.

“Xuyt, lời này cũng không thể nói lung tung, cẩn thận bị Hoắc tổng tri nói, đến thời điểm chịu không nổi”.

Người nói chuyện này là nhỏ Lư, mới vừa nói quá mức tận hứng, nàng dĩ nhiên đã quên, An Lâm đã thông báo nàng, muốn chuyện giữ bí mật, vào giờ phút này, nàng mới rút cuộc nhớ lại.

Nói xong, đang ngồi mấy người kia, nhìn nhau đối phương, một bộ rõ ràng trong lòng đáng vẻ, phảng phất thương lượng được rồi giống như vậy, mới đúng Tiểu Lư gật gật đầu.

Văn phòng từ trước đến giờ đều là dễ dàng nhất sinh sôi bát quái lời đồn đãi địa phương, huống chi, vào giờ phút này, bọn họ đã biết rồi Doãn Thiên Vũ lương.

Bọn họ nguyên bản liền tràn ngập bát quái tò mò tâm, trong nháy mắt được gây xích mích lên, lại nghĩ để nó cứ như vậy bình phục xuống, chỉ ít, hiện nay phải không quá khả năng chuyện tình rồi.

Kỳ thực, Tiểu Lư không biết là An Lâm sơ dĩ so với bình thường nói trước mười phút rồi đi, chính là vì cho nàng lưu lại một truyền bá bát quái thời gian.

Nàng biết Tiểu Lư tính cách, nàng càng là hết sức cường điệu chuyện giữ bí mật, chính là càng có thể gây nên Tiểu Lư thật là tốt quan tâm, Tiểu Lư căn bản khắc chế không được chính mình.

Thời gian nửa tiếng đi qua rất nhanh, khu làm việc bên trong công nhân càng ngày càng nhiều, tụ tập cùng một chỗ thảo luận bát quái mấy người, cũng nhanh chóng trở lại công việc của mình cương vị trên.

“Ngươi nghe nói không? Mới tới cái kia Doãn thư ký, cùng Hoắc nói chung quan hệ giữa, khopong hề tầm thường”.

Thừa dịp lãnh đạo không có ở đây công phu, Tiểu Lưu lặng lẽ liếc mắt nhìn tổng giám văn phòng phương hướng, tiện đà nhanh chóng cái ghế trượt tới một cái khác đồng sự bên người, thấp giọng nói rằng.

“Thiệt hay giả? Vạn năm độc thân Hoắc tổng, đây là muốn thoát ly độc thân rồi hả?”

Nghe xong Tiểu Lưu, đôi phương làm ra phản ứng, cùng những người khác giống nhau như đúc.

“Chỉ có điều, cái này Doãn thư ký, xem ra cũng không có cái gì đặc biệt, liền nàng này phó bên ngoài, Hoắc tổng nên cũng chỉ là muốn chơi chơi đi”.

Một cái khác nữ đồng sự nghe được hai người rất đúng nói, không khỏi cũng tiến tới, thấp giọng cười nói, trong giọng nói tràn đầy trào phúng.

Tiểu Lưu cùng một người khác sau khi nghe, không nhịn được theo nàng đồng thời thấp giọng nở nụ cười.

Kỳ thực, mặt dù không có lượng lớn lương một năm chuyện này, Doãn Thiên Vũ đến cũng sẽ bao nhiêu gây nên các nàng bất mãn.

Ở các nàng trong mắt, mọi người đồng dạng là nữ nhân, Doãn Thiên Vũ nhưng có thể dễ như ăn cháo trở thành Hoắc Dật Nam thư ký, đồng thời có thể được làm người ước ao lương, những này, đều là các nàng chỉ có thể ở trong óc ảo tưởng chuyện tình.

Bây giờ, cũng đang Doãn Thiên Vũ trên người thành thật, ắt không thể thiếu, sẽ khiến cho những nữ nhân này đổ kị.

“Đi chuẩn bị cho ta một chén cà phê, không thêm nãi, không thêm đường”.

Tổng giám đốc trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam xoa xoa có chút toan trướng huyết Thái Dương, thuận thế liếc mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, phát hiện nàng tựa hồ có hơi mệt rồi, tiện đà cố ý nói rằng.

“Được, ta đây liền đi”.

Doãn Thiên Vũ bỗng nhiên tỉnh táo, có chút bối rối nhìn Hoắc Dật Nam một chút, tiện đà đứng dậy, đi tới trước mặt hắn, cầm lấy trên bàn cốc cà phê, đi ra ngoài.

“Thật không tiện, xin hỏi, phòng giải khát đi như thế nào?”

Doãn Thiên Vũ nhìn thấy đám đầu đi tới một nữ đồng sự, do dự một chút, vẫn là đi lên trước, mở miệng hỏi.

Vừa nãy nàng ra tới quá mức vội vàng, trong lúc nhất thời quên hỏi phòng giải khát ở nơi nào, chỉ có thể cầu viện người khác.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nhấn Nại

Liếc mắt nhìn thấy trước mặt Doãn Thiên Vũ, nữ nhân sững sốt một chút, trong đầu hồi tưởng lại các đồng nghiệp nhị luận những câu nói kia, không khỏi lộ ra ánh mắt khinh bỉ.

“Doãn thư ký a, phòng giải khát sẽ ở đó một bên, thẳng đi chính là, ha ha”.

Nữ nhân phản ứng ngược lại cũng toán đúng lúc, trên một giây còn trần ngập xem thường, một giây sau liền một mặt nịnh nọt cho Doãn Thiên Vũ chỉ đường.

Doãn Thiên Vũ gật gật đầu, như không có chuyện gì xảy ra đi về phía trước hai bước sau, mới quay đầu lại nhìn về phía nữ nhân bóng lưng.

Sáng sủa trong suốt con mắt chớp chớp, trong ánh mắt của nàng toát ra mấy phần nghi hoặc không rõ, tiện đà chạm đích, tiếp tục đi đến phía trước.

Mới vừa rồi cùng người phụ nữ kia đối thoại trong nháy mắt, nàng rõ ràng nhận ra được, người phụ nữ kia trong ánh mắt dị dạng.

Đi vào phòng giải khát, Doãn Thiên Vũ liếc mắt liền thấy được đặt ở nơi cửa cà phê, trực tiếp đi tới.

Sách vách có những đồng nghiệp khác đang tán gẫu, nàng ngược lại cũng không kỳ quái, tuy rằng bây giờ là thời gian làm việc, tình cờ lười biếng vẫn là

tránh không khỏi.

Chuẩn bị kỹ càng cả phê, mới vừa bung lên đến muốn rời khỏi lúc, nàng nhưng mơ hồ nghe được nói chuyện bên trong nhắc tới tên của chính mình.

Doãn Thiên Vũ sững sốt một chút, nhìn về phía phương hướng của âm thanh, do dự mấy giây sau, nàng đem trong tay cốc nhẹ nhàng thả xuống, hướng về vách ngăn, đến gần hai bước.

“Thật không biết Hoắc tổng yêu thích nàng cái gì, Doãn Thiên Vũ? A, ta xem a, chính là Hồ Mị từ một”.

Một người trong đó nữ nhân yếu điệu thanh âm của vang lên, trọng giọng nói tiết lộ ra rõ ràng đồ kỵ.

“Ai, đừng nói như vậy, cao như vậy niên kỉ cùi, rốt cuộc là nhận gia có bên ngoài a, bàn về cái này, chỉ ít ta là so sánh không bằng”.

Một người phụ nữ khác tiếp nhận nói đến liền nói, trong giọng nói cũng tràn đầy ê ẩm vị chua.

Doãn Thiên Vũ chăm chú nhếch lên đôi môi, buông xuống hai bên ngườ tay, âm thầm nắm thành quyền đấu, trong ánh mắt tràn đầy oan ức cùng kinh ngạc.

Oan ức chính là, các nàng đối với nàng ác ngữ hăm hại, kinh ngạc là, nàng vừa mới đến ngày thứ nhất mà thôi, dĩ nhiên liền không tên trêu chọc đến những người này.

“Thật không tiện, phiền phức các người lần sau đàm luận người khác lúc, lưu ý một hồi chu vi có hay không những người khác ở”.

Doãn Thiên Vũ cắn chặt răng, thoáng chần chờ một chút, vẫn là chậm rãi mở miệng, ngữ khí lạnh lẽo rất đúng hai người phụ nữ nói rằng.

Nghe được vách ngăn, ván ngăn bên ngoài truyền tới âm thanh, hai người phụ nữ sợ hết hồn, vội vàng nhìn đối phương một chút, không thể làm gì khác hơn là dùng ngón tay chỉ phía sau này bởi bóng người.

Nghe được giày cao gót đập ở trên sàn nhà thanh âm của, hai người phụ nữ mới chậm rãi bình tĩnh lại, không ngừng mà dùng tay vuốt ve ngực.

“Lời mới vừa nói người, không phải là Doãn Thiên Vũ chứ?”

“Ta làm sao biết, ta vừa không có gặp nàng, không nói, không nói, mau trở về công tác đi”.

Hai người phụ nữ trải qua vừa nãy Doãn Thiên Vũ bỗng nhiên giật mình, nhất thời cũng mất tâm tình, tiếp tục ở đây bên trong lười biếng.

Hai người đứng dậy đơn giản thu thập một hồi sau, liền đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Oanh”

Vừa chuẩn bị đi ra thời điểm, hai người phụ nữ lại nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng lạnh thanh âm của, hai người hai mặt nhìn nhau, đây rõ ràng chính là chân roi trên mặt đất ngã nát thanh âm của.

Phòng giải khát cửa, ngoại trừ nát đầy đất cốc cả phê, còn có xem ra đều rất kinh ngạc hai người phụ nữ, một tự nhiên chính là Doãn Thiên Vũ, mà một cái khác chính là lời đồn đãi người khởi xướng _____ An Lâm.

Doãn Thiên Vũ té lăn trên đất, cự ly thủy tinh vỡ có điều chỉ có một cái chân cự ly, hơi bất cân một chút, cũng sẽ bị những kia thủy tinh vỡ quẩn tới.

“Doãn thư ký, xin lỗi, thật sự xin lỗi, ta vừa nãy thật không có nhìn thấy người, có hay không bồng đến người?”

An Lâm một bộ sợ đến đáng đáp, ở tại chỗ sững sốt mấy giây sau, nhanh chóng đi tới Doãn Thiên Vũ bên người, ngồi xổm xuống, trọng giọng nói tràn đầy quan tâm.

“Không có, không có quan hệ, cũng đúng là chính ta không cẩn thận”.

Doãn Thiên Vũ kéo kéo khoe miệng, bỏ ra vẻ tươi cười, nói chuyện đồng thời, yên lặng đem bị thương đầu ngón tay, giấu đến thân thể mặt sau.

Vừa nãy từ phòng giải khát lúc đi ra, nàng chỉ là xoay chuyển phía dưới, quay người lại, nhìn thấy An Lâm đồng thời, nàng cũng hướng về trên đất ngã xuống.

Chỉ có điều, nàng đều là cảm giác, mình bị món đồ gì vấp một hồi.

Nhìn động tác của nàng, An Lâm trong đôi mắt nhanh chóng né qua vẻ đắc ý, vèn vèn một giây đồng hồ, nàng nhanh chóng chuyển biến thành vô cùng đáng thương vẻ mặt, trong ánh mắt cũng tràn đầy lo lắng.

“Là ta đem người đánh ngã, còn đem người cốc rót bể, để tỏ lòng áy náy của ta, ta một lần nữa mua cho người một đi”

An Lâm nói chuyện đồng thời, hai tay dùng sức, đem Doãn Thiên Vũ từ trên mặt đất đỡ lên, dư quang bên trong, nàng chú ý tới, trong phòng giải khát

lặng lẽ ở "Quan sát" hai nữ nhân kia, một giây sau, nàng hài lòng làm nổi lên khóe môi.

"Không cần, thật sự, cái này cóc, không có chuyện gì, ta trên bàn còn có một, tẩm một cái là có thể dùng".

Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng từ chối, nhìn một chút trên mặt đất thủy tinh vỡ, không khỏi mặt lộ ra vẻ khó xử.

Cái này cóc nhìn như phổ thông, có thể nó dù sao cũng là Hoắc Dật Nam, lần này nàng đánh nát, đến thời điểm hần không biết lại muốn làm sao phát hỏa.

"A! Ta nhớ ra rồi, cái này là Hoắc tổng cóc cả phê chứ? Làm sao bây giờ Doãn thư ký, nếu như Hoắc tổng tri nói, ta nhất định sẽ làm mất đi công việc này".

Đột nhiên, An Lâm không biết làm sao vậy, đang nhìn chăm chăm thủy tinh vỡ thời điểm, nhưng kinh ngạc chỉ vào chúng nó, một mặt kinh hoàng nói.

Doãn Thiên Vũ nhất thời trợn to hai mắt, kinh ngạc nhìn trước mặt An Lâm, nàng vừa nãy vẫn đang lo lắng vấn đề này, không nghĩ tới An Lâm dĩ nhiên nhận thức cái này cóc.

Nàng đột nhiên phản ứng lại, bỗng nhiên nhìn về phía sau phòng giải khát, quả nhiên, gần bên trong một điểm vị trí, thật sự đứng hai người kia phụ nữ, đang có nhiều hứng thú nhìn các nàng bên này.

"Cái kia, thật không tiện, ta còn có công tác, ta đi về trước công tác, cóc chuyện tình, người không nên nghĩ nhiều lắm, ta sẽ giải quyết".

Doãn Thiên Vũ con mắt nhanh chóng chuyển động, trong lòng suy nghĩ phải nhanh lên một chút rồi đi đất thị phi này, hoảng loạn, chỉ có thể nhớ tới như vậy một không tính có cớ.

Lại như thế làm lỡ xuống, nàng e sợ nhảy vào Hoàng Hà đều tắm không rõ.

"Thật sự xin lỗi, nếu là như vậy, ta sẽ không quấy rối người".

An Lâm nói chuyện đồng thời, nhanh chóng quan sát một hồi chu vi, nhìn thấy chu vi đã có không ít người quăng tới ánh mắt khác thường, liền vui vẻ đồng ý.

Mục đích của nàng đạt đã đến, tự nhiên không cần ở đây làm lỡ thời gian.

Cảm nhận được người chung quanh ánh mắt, Doãn Thiên Vũ giả vờ trấn định, bước ra hai chân thon dài, không nhanh không chậm chạm đích hướng về thang máy đi đến.

Tiến vào thang máy, mãi đến tận cửa thang máy đóng một khắc đó, Doãn Thiên Vũ nhú nhú mày, tiện đà giơ tay lên, nhìn một chút trên ngón tay vết thương.

"An Lâm tỷ, làm sao biết cái này cóc Hoắc tổng?"

"Đoán, còn không phải là vì cho các người kiếm lời bát quái tin tức a, Doãn thư ký vừa mới cái kia ý tứ, các người hiểu được".

An Lâm liếc mắt nhìn cửa thang máy phương hướng, lại sát có việc nhìn một chút bên cạnh Tiểu Lưu, nói chuyện đồng thời, nâng lên lông mày.

Tiểu Lưu kinh ngạc che miệng lại, nhìn một chút bên cạnh những người khác, một bộ rõ ràng trong lòng dąng dáp.

"Chà chà, thực sự là không nghĩ tới a, mặt vẫn là xinh đẹp".

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cho Nàng Băng Bó Vết Thương

Chương 17: cho nàng băng bó vết thương

Tiểu Lưu liếc mắt nhìn cửa thang máy phương hướng, quay mặt sang hướng người phụ nữ bên cạnh, đầy mặt thờ dąng dáp.

An Lâm đặc ý nhìn một chút các nàng, chậm rãi làm nổi lên đôi môi, trong nụ cười nhiều hơn mấy phần nam hiểm.

Tổng giám đốc trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam nhìn một chút trên cổ tay biểu, lông mày không khỏi nhăn nhó ở cùng nhau.

Bất quá là đi chuẩn bị một chén cà phê, Doãn Thiên Vũ nhưng đầy đủ đi tới mười mấy phút vẫn chưa về.

Khớp xương rõ ràng ngón tay ở trên bàn có tiết tấu gõ mấy lần, một giây sau, Hoắc Dật Nam giơ tay lên một bên điện thoại di động, thành thực tìm tới Doãn Thiên Vũ dây số, bấm.

“Ong ong ong”.

Điện thoại bấm, Hoắc Dật Nam lại nghe được bên ngoài cửa truyền đến một trận điện thoại di động chấn động thanh, nhăn lại lông mày khóa đến càng thêm chặt.

Ngoài cửa, Doãn Thiên Vũ hoảng loạn đem điện thoại di động lấy ra, vội vàng nhấn điện thoại di động nguồn điều kiện.

Vừa nãy, nàng do dự không tiến vào, nhưng thật ra là đang nghĩ, nên giải thích thế nào cái này đột phát tình huống, liên quan với ở phòng giải khát của chuyện đã xảy ra, nàng cũng không tính để Hoắc Dật Nam biết.

Doãn Thiên Vũ chăm chú nhếch lên đôi môi, do dự đồng thời, tay nhưng chậm rãi khoát lên môn cầm trên tay.

Cẩn thận suy tư mấy giây sau, ánh mắt của nàng khép lại, phảng phất làm cái gì quyết định trọng đại như thế, đẩy cửa tiến vào.

“Còn biết trở về? Ta là cho ngươi đi cũng cà phê, không phải cho ngươi đi lười biếng”.

Nhìn thấy Doãn Thiên Vũ thoáng cúi đầu đáng dấp, Hoắc Dật Nam trong lòng nghi hoặc, không khỏi lại thêm ra mấy phần.

Dưới tầm mắt di dòi Hoắc Dật Nam nhảy cảm bắt lấy, nàng buông xuống bên người, không chỗ sắp đặt cái tay kia.

“Vừa nãy đi làm mà rồi hả? Cà phê của ta đâu?”

Hẹp dài con mắt chậm rãi nheo lại, Hoắc Dật Nam lúc này mới ý thức được, nàng lấy đi cốc, lúc này đã không thấy tăm hơi.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, ở một giây đồng hồ do dự sau khi, áp a áp ứng nói: “Xin lỗi Hoắc tổng, ta vừa nãy, không cẩn thận, đem cà phê của ngài đổ, cốc, cũng rớt bể”.

Hoắc Dật Nam bóc lên hai hàng lông mày, trừng trừng nhìn trước mặt Doãn Thiên Vũ, trong nháy mắt ngoại trừ lạnh lẽo, còn có mấy phần hỏi dò.

Càng xác thực nói, Doãn Thiên Vũ bây giờ nói, hẳn chỉ tin tưởng như vậy mấy phần.

“Vì lẽ đó, ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào chuyện này?”

Hoắc Dật Nam cố ý quên nàng bị thương ngón tay, phối hợp với nàng, tiếp tục hiện nay cái đề tài này.

“Ta, xin cho ta một chút thời gian, ngày mai buổi sáng, ta nhất định sẽ mua một giống nhau như đúc cốc cho ngài”.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, nói chuyện đồng thời, ngẩng đầu đón nhận ánh mắt của hắn, từ trong giọng nói của nàng, Hoắc Dật Nam nghe được tràn đầy kiên định.

“Giống nhau như đúc? A, ngươi có biết hay không, cái này cốc, là hải ngoại làm riêng, ngươi đánh nát cái này, đúng lúc là duy nhất một”.

Nói xong, Hoắc Dật Nam hai tay giao nhau, vây quanh, dựa vào hướng về phía sau, môi mỏng hơi làm nổi lên, có nhiều hứng thú nhìn Doãn Thiên Vũ, cùng đợi nàng trả lời.

“Từ tiền lương của ta bên trong chụp đi, trách nhiệm đúng là ta”.

Doãn Thiên Vũ sững sốt một chút, nắm chặt hai con mắt, dễ dàng liền cho thấy nàng giờ khắc này hoảng loạn trái tim.

Nếu là duy nhất một, giá tiền của nó liền nhất định không phải nàng có thể dễ dàng thừa nhận, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có này kén xù kiên ki cùi, mới có thể bù đắp cái nhu cầu này rồi.

“Nói rất hay, Doãn Thiên Vũ!”

Hoắc Dật Nam nhẹ giọng nói qua, sắc mặt nhưng chìm xuống, ánh mắt còn hơn hồi nãy nữa muốn lạnh lẽo.

Nói xong, hắn từ ghế ngồi đứng dậy, bước ra hai chân thon dài, vòng qua bàn làm việc, từng bước từng bước hướng về Doãn Thiên Vũ đi đến.

Doãn Thiên Vũ cúi đầu, không có ý thức được Hoắc Dật Nam tới gần, lần thứ hai lúc ngẩng đầu lên, nhưng bỗng nhiên phát hiện, giữa bọn họ cự ly, đã gần đến, không tới một bàn tay rộng cự ly.

“Hoắc, Hoắc tổng”.

Doãn Thiên Vũ yên lặng nuốt một cái nước bọt, thất kinh nhìn trước mặt Hoắc Dật Nam, buông xuống hai bên người hai tay, không cảm thấy nắm thành quyền đầu.

Con người đen nhánh trong nháy mắt nắm chặt, Hoắc Dật Nam trực tiếp nắm lên nàng một cái tay, giơ lên trước mặt nàng, ngữ khí lạnh lùng nói: “Đây là thế nào?”

Doãn Thiên Vũ liếc mắt nhìn bị hấn chộp vào trong tay tay, âm thầm dùng sức, nỗ lực lấy tay rút ra, giãy dụa mấy lần, lại phát hiện là phí công, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

“Vừa nãy ngã chổng vó thời điểm, không cẩn thận cắt ra, không quan trọng lắm”.

Lấy dũng khí liếc mắt nhìn Hoắc Dật Nam, Doãn Thiên Vũ phát hiện, hấn đang nhìn chằm chằm nàng xem, nàng không khỏi lại thông xuống mặt mày.

Con mắt của hấn phảng phất ung con mắt, tràn ngập lực uy hiếp, đặc biệt ở hiện tại vào lúc này, càng nhiều mấy phần lạnh lẽo.

“Lại đây!”

Tầm mắt dừng lại ở trên ngón tay của nàng trên vết thương lúc, Hoắc Dật Nam lông mày khóa đến càng thêm chặt, trong giọng nói của hấn đè nén một tia tức giận.

Doãn Thiên Vũ có chút hồ đồ, nàng xem không hiểu Hoắc Dật Nam giờ khắc này chính đang làm cái gì, không thể làm gì khác hơn là tùy ý hấn lôi kéo tay nàng, vòng qua bàn làm việc, đi tới hấn ghé dựa trước.

“Ngồi xuống, ở chỗ này chờ”.

Hoắc Dật Nam buông tay nàng ra, mạnh mẽ ấn bờ vai của nàng, làm cho nàng khi hấn ghé ngồi xuống.

“Hoắc tổng?”

Doãn Thiên Vũ khiếp sợ nhìn Hoắc Dật Nam, mở ra bên trong cửa phòng, đi vào.

Nàng có chút hoảng loạn chuyển động con mắt, do dự có muốn hay không đứng dậy, dựa theo hấn phong cách làm việc, một giây sau, còn không chắc sẽ phát sinh chuyện gì.

Càng xác thực nói, bọn nàng chờ chờ tâm, là có chút thấp thòm.

Đại khái qua một phút thời gian, Hoắc Dật Nam cầm tủ thuốc từ bên trong gian phòng đi ra, vòng qua bàn làm việc, đi tới Doãn Thiên Vũ trước mặt, đem tủ thuốc, hộp thuốc phóng tới trên bàn.

“Có thể sẽ có chút đau, kiên nhẫn một chút”.

Hoắc Dật Nam vừa nói, một bên trực tiếp kéo tay nàng, chuẩn bị cho nàng lau chùi vết thương.

“Hoắc tổng, điểm ấy vết thương nhỏ, chính ta có thể, không cần làm phiền ngài”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ vừa định giãy giụa thu tay về, cũng không ý chạm tới, Hoắc Dật Nam lạnh lẽo mà lại tràn ngập lực uy hiếp ánh mắt, tiện đà yên tĩnh lại.

Hoắc Dật Nam thu hồi ánh mắt, đem sự chú ý toàn bộ phóng tới trên vết thương của nàng, cảm đã khử trùng miếng bông, cẩn thận lau sạch lấy vết thương.

“Hì!”

Chất rượu thấm thấu đến vết thương một khắc đó, trên tay truyền đến đau đớn kịch liệt, nàng theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh.

Hoắc Dật Nam căng thẳng liếc mắt nhìn nàng, thủ hạ chính là khí lực, cũng không khỏi đến thở nhẹ rất nhiều, hấn cơ hồ mỗi lau chùi một hồi, sẽ căng thẳng quan sát một chút, về mặt của nàng.

“Được rồi, mấy ngày nay, nhớ kỹ không muốn dính nước, phòng ngừa vết thương nhiễm trùng”.

Hoắc Dật Nam mềm nhẹ vì nàng dán lên chế có thể dán, nói chuyện đồng thời bắt đầu thu thập tủ thuốc, hộp thuốc.

Nhìn một chút trên ngón tay hình thức đặc biệt chế có thể dán, Doãn Thiên Vũ không nhịn được giơ lên một cái tay khác, nhẹ nhàng sờ sờ, một giây sau,

nhất thời xẹt qua một luồng âm áp.

“Cám ơn ngươi, Hoắc tông”.

Doãn Thiên vũ ngẩng đầu lên, kiên định nhìn về phía hắn, trong ánh mắt tràn đầy cảm kích.

Về công về tư, nàng cùng hắn trong lúc đó quan hệ, đều quá bình thường, hắn nhưng mỗi lần đều ở nàng cần nhất thời điểm, xuất hiện, cũng kịp thời dành cho nàng trợ giúp,

Chỉ là, nàng bây giờ, tựa hồ ngoa trừ này đơn giản hai chữ, cũng không có cái khác có thể cảm tạ năng lực của hắn.

“Sâu đó, xuất hiện lần nữa tình huống như thế, ngươi liền cắt cho ta!”

Hoắc Dật Nam mặt lạnh lùng răn dạy, động tác trên tay lại hết sức mềm nhẹ.

Đang nhìn đến nàng bị thương lúc, trong đầu của hắn, ngay lập tức né qua, chính là giúp nàng xử lý vết thương.

Chỉ có điều, hắn rất buồn bực, tại sao mình sẽ làm như vậy.

“Ta bảo đảm sẽ không.....” Doãn Thiên Vũ không muốn gây phiền toái cho mình, làm bộ biết vâng lời đáng vẽ.

“Được rồi, nếu như ngươi thật sự cảm tạ ta, liền cẩn thận công tác”.

Hoắc Dật Nam nói chuyện đồng thời, nghiêng người sang, tư thái lười biếng phai dựa vào ở bên cạnh bàn, hất cằm lên, chỉ chỉ nàng trên bàn làm việc một đóng tập tin.

Theo ánh mắt của hắn nhìn sang, Doãn Thiên Vũ không khỏi trợn to hai mắt!.

Nàng nhớ rõ, mười mấy phút trước, trên bàn chỉ có một quyển tập tin, bây giờ lại chất thành nhiều như vậy!.

Hắn..... Khốn nạn, hắn cố ý!.

Doãn Thiên Vũ cắn răng, cường xé ra một vết tiêu chuẩn sự suy thoái cười, “Ta sẽ, Hoắc tông, lão gia ngài xin yên tâm!”.

Nàng nói chuyện đồng thời, từ hắn ghé ngồi đứng dậy, vòng qua hắn, đi tới bàn làm việc của mình trước, ngồi xuống.

Chết tiệt Hoắc Dật Nam!

“.....”

Hoắc Dật Nam nhướn mày, bắt lấy nàng vụn vụn khuôn mặt nhỏ, nhỏ bé bờ môi nhếch lên cười nhạt, chỉ chữ chưa nói.

Hắn dừng một chút, tiện đà chặn đích, đi tới chỗ ngồi của mình trước ngồi xuống.

Đột nhiên trên bàn điện thoại di động vang lên, Hoắc Dật Nam lãnh đạm liếc mắt nhìn, trực tiếp nhấn nút nhận cuộc gọi.

“Hoắc tông, dựa theo yêu cầu của ngài, chúng ta đã cùng Tô thị tiến hành rồi cuối cùng thương thảo, đối phương cho ra mới nhất báo giá, đã phát đến máy vì tính của ngài xem qua”.

Điện thoại bên kia, Thượng tổng không hạn mục tổng giám, mới từ Tô thị trong đại lâu đi ra, ngồi vào trong xe đồng thời, cẩn thận hướng về Hoắc Dật Nam báo công tác.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cật Lực Nhấn Nại

Chương 18: Cật Lực Nhấn Nại.

“Được, ta xem qua sau khi giao lại cho người trả lời chắc chắn”.

Cúp điện thoại đồng thời, Hoắc Dật Nam mở ra Computer, trong thư bản ra một cái tin tức, click tiếp thu sau, báo giá đơn, tỉ mỉ hiện ra trước mặt hắn.

Doãn Thiên Vũ ngừng tay bên trong công tác, lặng lẽ liếc mắt nhìn, chăm chú với Hoắc Dật Nam, nói thật, đối với người đàn ông này, nội tâm của nàng nơi sâu xa, là khâm phục hắn.

Tuổi tác của hắn có điều chừng ba mươi tuổi, toàn bộ thành thị, nhưng cơ hồ không có một người không biết tên hắn.

Từ hắn mười tám tuổi bắt đầu, vẫn đối mới thương mại ghi chép, Thượng vô ích mặc dù là Hoắc thị một phần, nhưng là toàn bộ dựa vào hắn, mới có thể phát triển đến bây giờ như vậy.

“Đi đem phần này tập tin in ra, giao cho hạng mục tổng giám, nói cho hắn biết, cứ dựa theo cái này báo giá đến”.

Hoắc Dật Nam liếc mắt nhìn chéch đối diện Doãn Thiên Vũ, phát hiện nàng cũng đang nhìn hắn lúc, sững sốt một chút, một giây đồng hồ sau, hắn nhanh chóng lấy lại tinh thần, đem trong máy tính tập tin, gửi đi đến trước mặt nàng trong máy vi tính.

“Tốt Hoắc tổng, ta lập tức đi làm”.

Doãn Thiên Vũ thành thực click tiếp nhận bưu kiện, đem tập tin phim âm bản đến lưu trong đĩa sau, nàng cầm lưu bản liền sai bước ra văn phòng.

Vừa nãy từ dưới lầu tới thời điểm, nàng nhớ rõ, máy in ngay ở dưới lầu, bày ra vị trí cách tổng giám văn phòng không xa.

Cửa thang máy mở ra thời điểm, Doãn Thiên Vũ nhưng do dự, nàng còn nhớ vài chục phút trước chuyện đã xảy ra, những câu nói kia, tại như vậy nhiều người phức tạp trong phòng làm việc, từ trước đến giờ truyền ra rất nhanh.

Đi ra thang máy, nàng nỗ lực áp chế lại đáy lòng bất an, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng vẻ, kiên định nhanh chân đi về phía trước.

Đậm đầu đi tới công ty Tiểu Lư, Doãn Thiên Vũ trong lòng có chút lúng túng, nhưng tận lực vẫn như cũ kéo kéo khóe miệng, quay về Tiểu Lư, vung lên nụ cười nhạt.

“Doãn thư ký, có cái gì có thể giúp của sao?”

Tiểu Lư con mắt hí hí, một giây sau, liền đi đi tới, nhìn như nhiệt tình, muốn trợ giúp nàng.

“Không cần, ta chỉ là lại đây đóng dấu một ít tập tin, người đi giúp đi, chính ta có thể”.

Doãn Thiên Vũ lúng túng bỏ ra về tươi cười, không lộ ra vẻ gì né tránh Tiểu Lư đưa qua tới tay.

“Xin lỗi, ta hãy đi trước rồi”.

Doãn Thiên Vũ cười cợt, nói chuyện đồng thời, giơ ngón tay lên Liễu Chi phía trước cách đó không xa máy in phương hướng.

Nàng không phải người ngu, An Lâm ở phòng giải khát cửa nói những câu nói kia, lúc đó nàng không có để ý, hiện tại một lần nữa nhớ lại, vẫn là biết An Lâm có dụng ý khác.

Huống hồ, nàng tiền lương chỉ có phòng nhân sự tổng giám cùng An Lâm biết, đường đường phòng nhân sự tổng giám còn không đến mức đối với nàng làm những này, như vậy, còn dư lại cũng chỉ có An Lâm rồi.

Thấy Doãn Thiên Vũ khách khí như vậy, Tiểu Lư cũng không tiện lại nói thêm gì nữa, lập tức nghiêng người sang, cho nàng nhường ra đường.

Nhìn thấy Doãn Thiên Vũ tao nhã khí chất bóng lưng, Tiểu Lư tràn ngập ước ao lắc đầu một cái, vừa nãy sẽ làm như vậy, cũng chỉ bắt quá là muốn tập hợp tham gia trò vui, ai bảo Doãn Thiên Vũ vừa vào công ty, liền scandal bay đầy trời đây.

Đứng máy in bên cạnh, Doãn Thiên Vũ chuyên tâm đóng dấu tập tin, dù sao, đây là Hoắc Dật Nam giao cho nàng phần thứ nhất công tác, tuy rằng đơn giản, nàng hay là muốn bảo đảm hoàn mỹ hoàn thành.

Dư quang bên trong, nàng mơ hồ cảm giác được, khu làm việc mấy người phụ chánh đang phần nộ tiến tới.

Một bên nhìn nàng, một bên còn không quên quay về nàng chỉ chỉ chò chò.

Vừa bắt đầu, Doãn Thiên Vũ cũng không có để ở trong lòng, lắc lắc đầu, nỗ lực vung lên nụ cười nhạt, tận lực đem sự chú ý thu lại rồi.

“U, ta làm sao đột nhiên nghe thấy được một luồng mùi hôi thối đây, mới vừa rồi còn khỏe mạnh, thực sự là mất hứng!”

Mấy người phụ nhân đi tới khu làm việc chỗ ngoặt, lại đứng ở nơi đó bất động, một người trong đó nữ nhân nghiêng híp Doãn Thiên Vũ một chút, bắt đầu

âm dương quái khí nói rằng.

“Chính là chính là, ta cũng nghe thấy được, chỉ sợ là chung quanh đây đến rồi cái hồ ly tinh chứ? Ha ha!”

Một cái khác ăn mặc tinh xảo nữ nhân, ngay sau đó, không chút lưu tình nói, vừa nói, nàng còn giơ lên một cái tay, một mặt ghét bỏ bụng kín mũi.

“Đã có hồ ly tinh ở đây, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi, đỡ phải bị nhiễm phải một thân mùi hôi thối”.

Một người phụ nữ khác nói xong, ở đây mấy người trong nháy mắt phình bụng cười to, tiện đà trước sau cười nói.

Lúc này, hết thấy tập tin đã toàn bộ in, Doãn Thiên Vũ cầm lên sửa sang lại một hồi, dư quang bên trong, mấy người.....kia nữ nhân vẫn chưa đi, nàng thoáng do dự một chút, vẫn là cầm lấy tập tin hướng về các nàng đi đến.

“U, đây không phải mới tới Doãn thư ký mà, thật là khỏe a”.

Ăn mặc tinh xảo nữ nhân, một bên lớn tiếng nói qua, một bên ngồi dậy, chậm rãi đi tới Doãn ngay trước mặt, cười nói, chặn lại rồi đường đi của nàng.

“Ngươi mạnh khỏe, ta là Doãn Thiên Vũ”.

Doãn Thiên Vũ ở trước mặt nữ nhân đứng lại, dừng không tới một giây đồng hồ thời gian, nàng thông dong vung lên nụ cười nhạt, đưa tay ra đối với nữ nhân làm lên tự giới thiệu mình.

Nữ nhân sững sốt một chút, một giây sau, nàng không cam lòng yếu thế làm nổi lên khóe môi, lộ ra một vết lộ ra nham hiểm mỉm cười.

“Doãn thư ký, nhìn ngươi leo lên nam nhân như thế có bản lĩnh, mọi người đồng sự một hồi, không bằng dạy dỗ chúng ta a!”

Nữ nhân vừa nói, một bên quay đầu, nhìn chung quanh một chút bên cạnh những nữ nhân trước mặt, tiện đà tràn ngập trào phúng khẽ cười thành tiếng.

Màu hổ phách hai con mắt trong nháy mắt nắm chặt, Doãn Thiên Vũ nhìn về phía nữ nhân trước mặt, trên mặt tuy rằng còn mang theo cười, trong ánh mắt nhưng tản ra mấy phần nguy hiểm.

“Rất xin lỗi, ta không biết ngươi đang ở đây nói cái gì, có thời gian chúng ta lại nói tí nữa”.

Doãn Thiên Vũ trừng trừng nhìn nữ nhân trước mặt, ánh mắt kiên nhẫn, ngữ khí không nhanh không chậm.

Nàng vừa nói, một bên thừa dịp nữ nhân không chú ý thời điểm, vòng qua nữ nhân, sai bước hướng về cửa thang máy đi đến.

“A, cái này Doãn thư ký, dám làm không dám chịu, cũng bắt quá như vậy mà!”

Nhìn Doãn Thiên Vũ bóng lưng, nữ nhân hai tay giao nhau, vây quanh đặt ở trước người, một bộ không phục đáng đáp, đối với người phụ nữ bên cạnh nói qua.

Vừa nãy không cẩn thận để Doãn Thiên Vũ cho rời khỏi, đúng là ảng sơ sẩy, ở đây sao nhiều người trước mặt, nàng dù sao cũng hơi lúng túng.

Cửa thang máy đóng một khắc đó, Doãn Thiên Vũ thẳng tắp phía au lưng mới rút cục thanh tĩnh lại, nàng thiếu một chút liền muốn không khống chế được chính mình.

Sau đó nhìn thấy người chung quanh một bộ chờ xem kịch vui đáng đáp, nàng không thể làm gì khác hơn là cường trang, giả bộ trấn định, lời vừa ra đến khóe miệng, mạnh mẽ nuốt trở vào.

Nhìn trong thang máy phản xạ ra tới chính mình, Doãn Thiên Vũ lại cười.

Chỉ ít, cùng mấy ngày trước so với nàng, nàng bây giờ là hạnh phúc mà lại may mắn.

Trở lại tổng giám đốc văn phòng, Hoắc Dật Nam liếc mắt nhìn nàng đưa tới tập tin, dừng mấy giây, vừa nhìn về phía nàng, không khỏi thờ dãi.

“Ta không phải đã nói, cho ngươi trực tiếp đưa hạng mục tổng giám sao? Ngươi không cần nói cho ta, ngươi là đã quên”.

Hoắc Dật Nam nói chuyện đồng thời, ngẩng đầu nhìn thẳng trước mặt Doãn Thiên Vũ, trong đôi mắt mang theo mấy phần hỏi dò.

Doãn Thiên Vũ thoáng lúng túng mím chặt đôi môi, ánh mắt chậm tới Hoắc Dật Nam tầm mắt lúc, tim đập đột nhiên lộn vố một cái.

“Ta rất xin lỗi Hoắc tổng, chuyện này đúng là ta quên”.

Nàng biết, nàng nói như vậy, hẳn nhất định sẽ còn hơn hồi nãy nữa phải tức giận, do dự một chút, nàng vẫn lựa chọn ăn ngay nói thật.

Hẹp dài con mắt chậm rãi nheo lại, Hoắc Dật Nam cau mày, về phía sau tựa ở ghế ngồi, về mặt lạnh lạnh nhìn Doãn Thiên Vũ.

“Doãn Thiên Vũ, ta cho ngươi tới công ty đi làm, không phải là vì nghe ngươi nói xin lỗi!” Hoắc Dật Nam có chút tức đến nổi phổi.

Nữ nhân này là óc heo sao?

“Đây là một lần cuối cùng!”

Hoắc Dật Nam trừng trừng nhìn nàng nói, nói xong, hắn liền thu hồi ánh mắt, một lần nữa đem sự chú ý vùi đầu vào công tác ở trong.

Thấy thế, Doãn Thiên Vũ không khỏi cảm thấy một ít lúng túng, nàng đứng ở trước mặt hắn, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm những gì.

Nàng do dự, có muốn hay không ta sẽ đi ngay bây giờ đem tập tin đưa cho hạng mục tổng giám.

“Có cái gì vấn đề?”

Nhìn mấy cái tập tin sau, Hoắc Dật Nam dư quang bên trong, nhưng chú ý tới Doãn Thiên Vũ còn đứng ở tại chỗ bất động.

Hắn ngẩng đầu lên, mực lông mày nhíu chặt!

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: dẫn nàng đi ăn.

“Không có vấn đề gì, ta đây liền đi”.

Xuất thần Doãn Thiên Vũ bị tiếng nói của hắn dọa sợ, khoe miệng mạnh mẽ giật giật, vội vàng cầm lấy trước mặt hắn tập tin, sai bước ra văn phòng.

Nhớ tới bàn làm việc của nàng để lại ở Hoắc Dật Nam bên cạnh, nàng sẽ không tùy vào cảm thấy lòng buồn bực, chỉ sợ sau đó ở trong công ty, nàng muốn chuẩn bị một thâm len rồi.

Có Hoắc Dật Nam ở, chỉ sợ toàn bộ trong phòng làm việc nhiệt độ sẽ giảm xuống đến băng điểm.

Doãn Thiên Vũ đi rồi, Hoắc Dật Nam nắm dừng bút, cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc, chuyển được nội tuyến.

Mấy giây, môi mỏng khẽ mở, trầm ngâm, “Xảy ra chuyện gì?”

Đối phương nói câu gì, chỉ thấy hắn không thích đến cau mày, ngữ khí tăng thêm, “Ta hỏi Doãn Thiên Vũ chuyện!”

“Nếu có lần sau nữa, trực tiếp để mấy người kia rút đi!” Hoắc Dật Nam lập tức, giọng điệu lạnh lẽo âm trầm, “Nhớ kỹ, ai đánh lại Doãn Thiên Vũ chú ý, cũng đừng nghĩ ở S thị tiếp tục chờ đợi!”

.....

Doãn Thiên Vũ đi tới hạng mục tổng giám của phòng làm việc, vừa nãy gặp phải người phụ nữ kia, vừa vặn từ bên trong đi ra, xem nữ nhân sắc mặt, hắn là bị tổng giám khiển trách.

Nàng ngược lại cũng không thù dai, quay về người phụ nữ kia cười nhạt cười, đưa mắt nhìn nữ nhân rồi đi.

“Ngươi không muốn quá đắc ý!”

Nữ nhân trừng Doãn Thiên Vũ một chút, tức đến nổi phổi bỏ lại một câu nói sau, đạp giày cao gót, nổi giận dùng dùng rồi đi.

“Thùng thùng.....”

Doãn Thiên Vũ gãi tay, ở trên cửa nhẹ nhàng gõ mấy lần.

“Đi vào”.

Rất nhanh, bên trong phòng làm việc liền truyền đến một tiếng nhẹ nhàng khoan khoái giọng đàn ông.

Trải qua trước lời đồn đãi chuyện nhảm, hiện tại lại muốn gấp khuôn mặt mới, mặc dù biết sẽ không có cái gì, Doãn Thiên Vũ còn chưa phải tùy vào tăng thêm bên trong thủ hạ chính khí lực, nắm chắc văn kiện trong tay.

“Tổng giám chào ngài, đây là Hoắc tổng để ta giao cho ngài tập tin, Hoắc tổng nói, cùng Tô thị hợp tác, trực tiếp dựa theo trên văn kiện diện đến là được”.

Đạp lên vũng vàng kiên định bước tiến, Doãn Thiên Vũ cầm tập tin, mặt mỉm cười tiêu sái đến hạng mục tổng giám trước mặt, nhanh chóng điều chỉnh tâm thái sau, chuẩn xác không sai sót truyền đạt Hoắc Dật Nam.

“Được, để ở chỗ này là được rồi, người chính là Hoắc tổng mới thuê Doãn thư ký chứ? Người mạnh khỏe, ta tên Hạng Thiên”.

Nói xong, Hạng Thiên duỗi ra một cái tay đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, nhìn về phía nàng thời điểm, nét mặt biểu lộ ánh mặt trời giống như nụ cười ấm áp.

“Chào ngài, ta tên Doãn Thiên Vũ”.

Doãn Thiên Vũ ngăn người, thoáng chần chờ một chút, vẫn là đem vuron tay ra đi, lễ phép cầm một hồi tay hắn.

Đã như thế, Doãn Thiên Vũ mới chăm chú nhìn nam nhân trước mặt, nhìn bề ngoài, cái này Hạng Thiên niên kỷ tựa hồ so với Hoắc Dật Nam hơi dài một ít.

Dáng dấp cũng dài đến không sai, nhìn qua, làm cho người ta một loại ấm áp nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác.

“Tư liệu ấn không sai, chữ viết rất rõ ràng”.

Hạng Thiên sát có việc cảm lấy trước mặt tập tin, thật lòng lật xem vài tờ, tiện đà ngẩng đầu lên, mặt mỉm cười nói.

“Đa tạ ngài khách lễ, chỉ là, Hạng tổng, không có chuyện gì khác, ta đi về trước”.

Nói chuyện đồng thời, Doãn Thiên Vũ lạng lẽ liếc mắt một cái Hạng Thiên trên bàn thả đồng hồ, qua loa tính toán lại, nàng từ vừa nãy đi ra đã gần như có năm phút đồng hồ rồi.

Dựa theo thời gian này tiếp tục nữa, nàng chỉ sợ lại bị Hoắc Dật Nam phê bình.

“Tốt”.

Hạng Thiên nhìn Doãn Thiên Vũ, thuận thế tựa ở phía sau ghế ngồi, dừng một chút, tiện đà mỉm cười với gật đầu.

Doãn Thiên Vũ hơi lên trước khom người, quay về hắn cười cợt, tiện đà chạm đích mơn cửa, đi ra ngoài.

Nhìn Doãn Thiên Vũ bóng lưng, Hạng Thiên nụ cười trên mặt không khỏi trở nên càng sâu.

Không biết nguyên nhân gì, từ trong hội nghị nhìn thấy nàng đầu tiên nhìn bắt đầu, hắn liền cảm thấy, nữ nhân này trên người có một loại đặc biệt mị lực.

(haizzzzz đào hoa tới rồi)

Chờ thang máy khoảng cách, Doãn Thiên Vũ gờ tay nhìn đồng hồ, một giây sau, nàng không khỏi trợn ta hai mắt.

Bây giờ lại đã là lúc tan việc, không trách, vừa nãy rời phòng làm việc thời điểm, nàng cảm giác được Hạng Thiên trong ánh mắt có một tia dị dạng, nguyên lai nguyên nhân ở đây.

Doãn Thiên Vũ lắc đầu đi vào thang máy.

Trở lại tổng giám văn phòng, Doãn Thiên Vũ không có lên tiếng, trực tiếp đi tới chính mình chỗ ngồi trước ngồi xuống, liếc mắt nhìn chính đang vui đầu công tác Hoắc Dật Nam, tiện đà bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một thu dọn đồ đạc.

Sắp thu thập xong lúc, nàng nhưng cảm giác được trước mặt có thêm một vệt bóng đêm.

“Đây là người công việc bây giờ, kết thúc lại ban xuống”.

Hoắc Dật Nam không biết lúc nào chạy tới trước mặt nàng, cầm trong tay hai phần tư liệu, tùy ý bỏ vào trước mặt nàng.

Hắn vốn là không có dự định làm cho nàng tăng ca, nhưng mà nàng sắp tới liền một mình thu dọn đồ đạc.

Không biết tại sao, Doãn Thiên Vũ hành động như vậy, lập tức liền khơi dậy lửa giận của hắn.

“Tốt, Hoắc tổng”.

Doãn Thiên Vũ ngoài cười nhưng trong không cười đáp lời, phi thường tiêu chuẩn, thư ký nên có thái độ.

Trong lòng nhưng là đúng Hoắc Dật Nam nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn như vậy đến, kế hoạch của nàng phải hủy bỏ rồi.

Nàng mới vừa rồi còn nghĩ, nghĩ làm rồi sau khi, đi trong thương trường chọn một cốc cà phê, mặc dù bồi thường không nổi đắt như vậy, chí ít cũng biểu thị một hồi tâm ý.

Quên đi, hôm nào đi.....

Doãn Thiên Vũ mở ra tập tin, calwm chú liếc mắt trên nội dung, tiện đà nhanh chóng vùi đầu vào công tác ở trong, dựa theo tin tức phía trên, bắt đầu tiến hành đối chiếu.

Chuyên tâm làm một việc thời điểm, thời gian là trôi qua rất nhanh.

Đúng như dự đoán, Doãn Thiên Vũ trên tay hai phần tập tin toàn bộ xử lý xong lúc, nàng cũng không có cảm giác đặc biệt gì.

“A”.

Đưa tay ra sời lười eo, nàng chậm rãi liếc mắt nhìn trên màn hình điện thoại di động biểu hiện thời gian, không khỏi tròn to hai mắt, bất tri bất giác, dĩ nhiên đã qua hai giờ.

“Còn khí lực kêu to, xem ra vẫn chưa đói”.

Hoắc Dật Nam vốn là bản gương mặt, không biết ngẩng đầu nhìn hướng về nàng trong nháy mắt, đã bị nàng có chút buồn cười đáng vẻ, trêu đến nhận việc điểm bật cười.

“Có thể nghỉ làm rồi?” Đối mặt Hoắc Dật Nam chê cười, Doãn Thiên Vũ làm như không thấy, nàng chỉ muốn nhanh lên một chút trở lại, cách đây người đàn ông rất xa.

Hoắc Dật Nam không có trả lời ngay vấn đề của nàng, mãi đến tận dđem trước mặt tất cả mọi thứ thu thập xong, hắn mới đứng dậy, nhìn về phía nàng.

“Tan tâm, đi với ta ăn cơm”.

Hoắc Dật Nam lời ít nói mà ý nhiều, một bên bước ra hai chân thon dài, vài bước đi tới trước mặt nàng.

Sâu thăm hàn mâu từ trên xuống dưới nhìn chăm chú nàng.

“Hoắc tôngr, ta muốn về nhà.....”

Không chờ nàng nói xong, Hoắc Dật Nam caàn lấy nàng để or một bên túi cầm tay, cũng không quay đầu lại nói: “Làm thư ký, đây là ngươì một trong công việc”.

Doãn Thiên Vũ nhìn Hoắc Dật Nam lạnh lạnh bóng lưng, trong lòng bất đắc dĩ lại không còn gì để nói, căn bản không có cho nàng lý do cự tuyệt a.

“Ài, Hoắc tổng! Ngài chờ một chút.....”

Doãn Thiên Vũ theo Hoắc Dật Nam đến tư nhân chuyên dụng ga ra.

“Lên xe”.

Nàng theo bản năng kéo dài chỗ ngồi ở phía sau xe môn, há liệu một con khớp xương rõ ràng tay đột nhiên đem xe môn cho chặn lại rồi.

Doãn Thiên Vũ kinh hãi đến ngẩng đầu, đối đầu Hoắc Dật Nam thâm thúy con mắt.

“Ngồi phía trước”. Hoắc Dật Nam dãi cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế, trầm giọng mệnh lệnh.

Nàng có thể không ngồi sao..... Doãn Thiên Vũ liếc nhìn nhìn Hoắc Dật Nam sắc mặt, thật giống không thể.....

Nàng phiền muộn lên xe, Hoắc Dật Nam thanh âm trầm thấp lại truyền tới, “Đem dây an toàn buộc chặt”.

“Nha”.

Hoắc Dật Nam lái xe, mang theo Doãn Thiên Vũ đi thẳng tới một nhà hàng cay, hắn biết, nàng thích ăn cay.

Xe vững vàng dừng lại thời điểm, Doãn Thiên Vũ xuyên thấu qua cửa sổ của xe, mới nhìn đến trước mặt chính là một nhà ăn cay.

“Hoặc tổng, chúng ta là không phải đến nhằm địa phương? Ta nhớ tới ngài không ăn cay”.

Doãn Thiên Vũ nhìn về phía ngồi ở chỗ ngồi lái xe trên Hoắc Dật Nam, không nhận được nghi hoặc hỏi.

Hắn buổi trưa làm cho nàng đi gọi món ăn thời điểm, rõ ràng khai báo không thêm cay, bây giờ lại đến một nhà hàng cay.....

Người đàn ông này tâm tư, thật khiến người ta khó hiểu.

“Đừng nói nhảm, xuống xe”.

Hoắc Dật Nam liếc mắt một cái gương chiếu hậu, còi dây an toàn, chân dài bước lại đi.

Vừa nãy có một trong nháy mắt, Doãn Thiên Vũ cúi đầu tháo dây an toàn, hoàn toàn không có chú ý tới, Hoắc Dật Nam nét mặt biểu lộ Thanh Phong Lăng Nguyệt cười, chỉ là này nụ cười rất nhanh biến mất.

Hoắc Dật Nam thoáng quay đầu, dùng dư quang liếc mắt nhìn thân thể nghiêng phía sau ngóc xuống xe Doãn Thiên Vũ. Tiện đà một lần nữa bước ra hai chân thon dài, sải bước đi đi vào.

Doãn Thiên Vũ đóng cửa lại, nhìn đã đi xa Hoắc Dật Nam, yên lặng oán thầm, chaan dài nam nhân không thể trêu chọc nổi a.....

Lúc này, Hoắc Dật Nam đột nhiên quay đầu, “Đi tới”.

Nàng rụt cổ một cái, mau mau đi theo.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 20: đưa nàng về nhà.

Chương 20: đưa nàng về nhà.

Từ nhà hàng cay món cay lúc đi ra, đã là buổi tối tám giờ, Doãn Thiên Vũ yên lặng đứng Hoắc Dật Nam bên người, bồi tiếp hắn đồng thời, ở trên đường cái đứng.

Thành phố này, là tòa Bất Dạ Thành, đến buổi tối chín giờ, vẫn nghe hồng óng ánh.

Rất nhiều người đi đường qua đường, nhìn thấy đứng chung một chỗ hai người, cũng không tùy vào xem thêm hai mắt.

Ngờ ngợ có thể nghe thấy nhỏ giọng tán thưởng.

Xác thực một thân tư thon dài, ngũ quan thâm thúy lập thể lạnh lùng nam nhân, bên cạnh còn đứng một mỹ lệ làm rung động lòng người khí chất nữ nhân, màn này, dù là ai nhìn qua, đều sẽ không nhận được xem thêm hai mắt, thậm chí ước ao một phen.

“Hoặc tổng, này trên đường cái nhiệt độ có chút thấp, vì phòng ngừa ngài cảm mạo, chúng ta vẫn là trở về đi thôi?”

Doãn Thiên Vũ đông đến run rẩy, một bên cẩn thận từng li từng tí một hỏi thăm, một bên yên lặng ôm chặt chính mình.

Khí trời quái lạnh, đã trở thế này còn đang bờ sông đi.....Doãn Thiên Vũ nội tâm không ngừng kêu khổ, nàng theo đại boss vùng ven sông từ thành đông đi tới thành tây a!

Dọc theo đường đi, bọn họ cũng chỉ là sóng vai đi tới, một câu trò chuyện cũng không có. Hoắc Dật Nam yên lặng hút thuốc, cháy hết một cái lại đốt một cái, sẽ không có dừng từng đứt đoạn.....

Hoắc Dật Nam bóp tắt trong tay khói, nghiêng đầu nhìn về phía so với hắn lùn một cái đầu Doãn Thiên Vũ.

Thâm thúy màu lộ ra bóng đêm càng thêm u ám, môi mòng mím mím, không hề nói gì, hắn chạm đích hướng đi chỗ ngồi lái xe.

Nhìn hắn ngồi vào trong xe, Doãn Thiên Vũ trong lòng vui vẻ, tiện đà vung lên khuôn mặt tươi cười, bước nhanh đi tới chỗ ngồi ở phía sau xe vị trí mở cửa lên xe.

“Nhà người địa chỉ, ta đưa người trở lại”.

Xuyên thấu qua gương chiếu hậu, Hoắc Dật Nam xác định nàng đã ngồi xong, nhàn nhạt mở miệng.

Doãn Thiên Vũ sững sờ, thấp giọng trả lời: “.....Hoắc tổng, ngài trực tiếp đưa ta đến gần nhất thanh niên quảng trường là được rồi, một người bằng hữu của ta ở đây ngụ ở, ta quá khứ tá túc.....Ngài đi, không tiện lắm”.

“Vậy là người muốn cùng ta trở lại?” Hoắc Dật Nam đột nhiên âm trầm mặt.

Đen kịt hai con mắt càng thu chặt lại, hắn xuyên qua gương chiếu hậu, hẹp dài con mắt nhìn chăm chú nàng.

Hắn cũng không biết tại sao mình, nghe được “Không tiện lắm” trong lòng không tên một đám lửa.

Doãn Thiên Vũ kéo kéo khỏe miệng, người đàn ông này làm sao trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn? Nàng còn nói sai cái gì?

Cẩn thận suy nghĩ một chút, nghiêng quá đầu xem xét nhìn Hoắc Dật Nam căng thẳng mặt, bỗng nhiên nhếch môi nở nụ cười, “Tổng giám đốc Hoắc, ngài là không phải đã cho ta cùng nam nhân ở cùng một chỗ?”

Như một lời nói toạc ra, Hoắc Dật Nam gương mặt tuấn tú càng đen hơn, đột nhiên một cước đạp chân ga!

“Ồi!” Doãn Thiên Vũ trực tiếp một con chuyển lên ghế trước lưng ghế dựa, đập đầu cho nàng mắt nổ đom đóm.

Hoắc Dật Nam duyên dáng khỏe môi tà mị ôm lấy, thành thực đến điều khiển bánh lái, vô lăng, tốc độ xe tăng tới 200 cây.

“Chậm một chút.....Ngài chậm một chút!” Doãn Thiên Vũ ngã trái ngã phải.

Mà ghế trước nam nhân như không nghe thấy tựa như, càng mở càng nhanh.

“Hoắc Dật Nam! Người không muốn sống!”

“Khốn nạn.... Kẻ điên!”

“Nôn.....”

.....

Sau mười mấy phút, xe ở trong quảng trường bên cạnh vũng vàng dừng lại, xe mới vừa dừng hẳn.

Doãn Thiên Vũ từ trong xe đập ra đi ra.

“Nôn....”

Đón lấy chỗ ngồi lái xe đẩy ra, Hoắc Dật Nam miễn cưỡng phải dựa vào cửa xe.

“Thế nào? Vẫn được không được?”

“Không chết.....Nôn.....” Doãn Thiên Vũ nhào vào ven đường thùng rác, đêm đêm nay ăn được món lẩu đều cho ói ra.

Tiếng bước chân từ xa đến gần, một đôi chân đứng ở Doãn Thiên Vũ trước mặt.

“Cầm”.

Doãn Thiên Vũ gian nan đến ngẩng đầu, nhìn thấy một bình nước cùng một tờ giấy.

“Không cần người làm bộ hảo tâm!”

Doãn Thiên Vũ mở ra cái khác đầu.

Ai biết một con ôn nhu lạnh bàn tay lớn bóp lấy cằm của nàng, mạnh mẽ đem nàng mặt nâng lên, tiếp theo nước liền tràn vào trong miệng nàng.

“Súc miệng”.

Hai chữ, mang theo uy nghiêm và mệnh lệnh.

Doãn Thiên Vũ ngó ngẩn, trong miệng ‘‘Lắm bằm’’ mấy lần, phun ra ngoài.

Hoắc Dật Nam hiện không vẻ mặt cầm giấy ăn, tinh tế đến cho nàng lau miệng.

Doãn Thiên Vũ ngây người như phỗng, gò má không tự chủ được đỏ.

Nếu không phải buổi tối tia sáng tối tăm, trên gương mặt đỏ ửng nhất định bại lộ ở Hoắc Dật Nam trong tầm mắt.

.....

Cùng Hoắc Dật Nam cáo biệt sau, Doãn Thiên Vũ đi tới một nhà bách hóa lâu.

Nàng đường kính đi tới nơi hẻo lánh một cái nào đó cửa hàng.

Dựa theo ông chủ dẫn dắt, quả nhiên, nàng thật sự ở hàng cuối cùng thấy được một cốc, cùng Hoắc Dật Nam này một cơ hồ giống như đúc.

Nếu như bây giờ nói có cái gì không đồng dạng như vậy địa phương, đại khái chính là cái bệ hình dáng đi, trước cái kia là ngũ giác, mà cái này là lục giác.

‘‘Ông chủ, cái này cốc bán thế nào, ta muốn mua’’.

Doãn Thiên Vũ cầm cốc, đi tới chính đang mê muội game ông chủ trước mặt, nhẹ giọng hỏi dò.

Ông chủ không có trả lời ngay nàng, đánh mấy lần game, mới ngẩng đầu nhìn hướng về trong tay nàng cốc thủy tinh.

‘‘Ngày hôm nay làm công việc động, cái này cốc người trực tiếp đem đi đi’’.

Nói xong, ông chủ xem cũng không thấy Doãn Thiên Vũ, tiện đà nhanh chóng vui đầu vào game ở trong.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn hẩn, lại nhìn một chút trong tay cốc thủy tinh, do dự mấy giây sau, vẫn là cầm cốc rời đi cửa hàng.

‘‘Cái này cốc đều phải, cũng thật là cái hiếm có’’.

Nàng sau khi rời đi, mê muội game ông chủ, ngẩng đầu nhìn một chút bóng lưng của nàng, tiện đà lẩm bằm lâu bầu một câu.

Doãn Thiên Vũ không biết là, ngày hôm nay căn bản không phải cái gì làm công việc động tháng ngày, ông chủ đồng ý đem cốc đưa chi nàng, hoàn toàn là bởi vì, cái cốc từ cầm về bắt đầu, đã nửa năm, vẫn không có ai mua.

Nếu như không phải là không có biện pháp trả hàng, hẩn sớm đã đem này một cốc thủy tinh xử lý.

Ngày hôm sau, Doãn Thiên Vũ đặc biệt nổi lên một đại sớm, mang theo tối ngày hôm qua mua cái kia cốc thủy tinh, đi tới i văn phòng.

Thừa dịp Hoắc Dật Nam vẫn không có đến, nàng nhanh chóng từ trong bao lấy ra cốc, phóng tới trên bàn của hẩn.

Phảng phất cảm thấy như vậy còn chưa đủ biểu đạt nàng áy náy, nhanh chóng suy tư vài giây, Doãn Thiên Vũ nhanh chóng cầm lấy túi, rời đi thượng vô ích công ty.

Nếu Hoắc Dật Nam như vậy thích uống cà phê, tại như vậy một ánh nắng tươi sáng sáng sớm, nàng không ngại thay hẩn mua một tách cà phê.

Đại khái khá là một hồi thời gian, Doãn Thiên Vũ lựa chọn tự mình đi mua, chỉ do là muốn tiết kiệm một ít thời gian, dù sao Hoắc Dật Nam lúc nào lại đây, nàng cũng không biết.

Doãn Thiên Vũ rời đi không tới thời gian nửa tiếng, Hoắc Dật Nam liền đi tới công ty.

Đẩy cửa đi vào văn phòng thời điểm, Hoắc Dật Nam một chút liên liếc về nàng trên bàn điện thoại di động, đại khái suy nghĩ một chút, hẩn biết, nàng khẳng định đã sớm đến rồi.

Chỉ có điều, không nhìn thấy người của nàng, hẩn vẫn còn có chút kỳ quái.

Trở lại chỗ ngồi, mới vừa ngồi xuống, Hoắc Dật Nam liền chú ý tới trước mặt cốc thủy tinh.

Hẹp dài con mắt chậm rãi nheo lại, Hoắc Dật Nam đưa tay cầm lấy trước mặt cốc thủy tinh, cẩn thận suy nghĩ tới đến, tầm mắt rơi vào lục giác cái bệ trên lúc, hẩn không khỏi nhú mày.

Cái này cốc cùng trước hẩn cái kia, xác thực rất giống, có đều cái bệ cũng không như thế.

Lúc này, Doãn Thiên Vũ nhấc theo nóng hổi cà phê, đi ra thang máy, chính đại bước tới văn phòng đi tới.

“Hoắc tổng? Ngài, tôi sớm như vậy a”.

Đẩy cửa ra, Doãn Thiên Vũ nhìn thấy Hoắc Dật Nam đã tọa tại tọa vị trí, nụ cười trên mặt trong nháy mắt động lại.

Vào giờ phút này, nàng chỉ hận không được tìm một cái lỗ để chui vào, nàng vừa nãy ở ngoài cửa hừ những kia, hần khẳng định toàn bộ cũng nghe được rồi.

“Cái cốc này, là người mua?”

Hoắc Dật Nam lập tức, một bên giữ kín như bưng nhìn chăm chăm nàng xem, một bên quơ quơ trong tay cốc thủy tinh.

“Là, mặc dù có khác biệt rất lớn, ngài trước đem liền dùng, đúng rồi, đây là cho ngài mua cà phê, xin mời chậm dùng”.

Doãn Thiên Vũ có chút cứng ngắc kéo kéo khóe miệng, lấy nụ cười đến giảm bớt lúc này trong lòng lúng túng.

Nàng thật sự không biết hần sẽ phát hiện tại liền đến, này cùng với nàng vốn là kế hoạch, không có chút nào như thế.

Hoắc Dật Nam dựa vào hướng về phía sau ghế ngồi, rất hứng thú nhìn Doãn Thiên Vũ, dừng lại mấy giây sau, tiện đà cầm lấy cà phê, uống một hớp, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ nói: “Cà phê không sai”.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: cũng lại khắc chế không được.

Chương 21: cũng lại khắc chế không được

Tổng giám đốc trong phòng làm việc, toàn thể bầu không khí yên tĩnh dị thường.

Doãn Thiên Vũ xem lướt qua tư liệu khoảng cách, lặng lẽ nhìn về phía Hoắc Dật Nam.

Vừa vặn lúc này, Hoắc Dật Nam ngừng đầu, nhạ mầu lướt tới.

Đôi đầu cặp kia vực sâu như con mắt, Doãn Thiên Vũ thân thể mềm mại chấn động.

Mau mau nhìn chung quanh, quay về không khí giương nanh múa vuốt.

Đáng chết, làm sao nhiều như vậy con muỗi.....

Doãn Thiên Vũ đang ra sức đến xua đuổi muỗi, không chú ý tới nam nhân đã đến trước gót chân nàng.

Tiết cốt rõ ràng đến trường chỉ cong lên, khẩu trừ chụp mặt bàn công tác.

“Giờ làm việc hát hí khúc?”

Cái gì?

Hát hí khúc?

Doãn Thiên Vũ khinh thường thẳng lật, nàng rõ ràng là đang chụp ảnh con muỗi được không?

“Chụp một ngày lương!”

Phốc!!!

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt Bạo tẩu!

“Vạn ác đến Tư Bản Chủ Nghĩa Vampire!”

Hoắc Dật Nam mặt trầm xuống, “Nói cái gì? Lặp lại lần nữa!”

Này lãnh khốc ánh mắt, như lưỡi dao tựa như đến gác ở Doãn Thiên Vũ mềm non trên cổ.

Không muốn chết lặp lại lần nữa!

“Ta nói.....Ngài cao quý không thể xâm phạm Fascist thù địch”.

“.....”

Hoắc Dật Nam đem nòng kẻ vật thu tận đáy mắt, bản gương mặt.

Nhìn ra Doãn Thiên Vũ trái tim nhỏ “Phù phù, phù phù” nhảy.

Một lúc lâu, môi mỏng hes mở: “Cái này hợp tác án, cầm giao cho hạng mục tổng giám, trước khi tan sở, cho ta kết quả”.

Doãn Thiên Vũ nháy mấy lần con mắt, lại không tính toán!.

Xem ra hẳn ngày hôm nay tâm tình không tệ.

“Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau mau đi!”

“Là!”

Hoắc Dật Nam ánh mắt tràn ngập uy nghiêm, Doãn Thiên Vũ nổi lòng tôn kính. Đáp lại sau, nhưng là cười hi hi đến cầm lấy tập tin, chân chó tựa như đến lên.

Tiến vào thang máy, Doãn Thiên Vũ mới rốt cục nhớ lại nhìn một chút trong tay gì đó, vẫn không có mở ra, nòng liền thấy được trong cặp văn kiện bày đặt đầy dày một phần tư liệu.

Quả nhiên, ngoại giới truyền ra liên quan với Hoắc Dật Nam, đều là thật sự.

Trước đây, nòng liền nghe đã nói, người đàn ông này làm việc mạnh mẽ vang dội, theo đuổi hiệu suất cao, lần này, xem như là đã được kiến thức.

Ra thang máy, Doãn Thiên Vũ trực tiếp đi tới hạng mục tổng giám của phòng làm việc, không chút do dự giờ tay gõ cửa.

“Thùng Thùng.....”

“Đi vào”.

Ít đến một giây đồng hồ thời gian, tổng giám Hạng Thiên đang ở bên trong cho ra đáp lại.

Nhẹ nhàng chuyển động lấy tay, Doãn Thiên Vũ đẩy cửa vào, mới vừa vào đi, liền nhìn thấy Hạng Thiên ngồi ở trên ghế xoay người, mỉm cười đến nhìn nòng.

Hạng Thiên cùng Hoắc Dật Nam rất khác nhau, hẳn bên ngoài tuần dật ánh mặt trời, mà Hoắc Dật Nam ngũ quan như đao khắc, làm cho người ta một loại ác liệt cảm giác, không dám tới gần.

Mà Hạng Thiên trên người tản mát ra khí tức, như hàng xóm đại ca như thế.....

“Hạng tổng, đây là Hoắc tổng để ta giao cho người hợp tác án, hẳn nói, xế chiều hôm nay trước khi tan sở, liền muốn nhìn thấy kết quả. “Doãn Thiên Vũ nhìn Hạng Thiên con mắt, trong lúc nhất thời, lại có loại kỳ quái sức cuốn hút.

Rất ấm áp, rất thân thiết.....

“Ừ, cho ta đi, nói cho Hoắc tổng, nhất định đúng giờ giao cho hẳn”.

Hạng Thiên nói chuyện đồng thời, tiếp nhận văn kiện trong tay của nòng kẹp, đại khái xem vài tờ sau, ngẩng đầu cười với nòng.

“Có rảnh rồi, Hạng tổng, vậy ta hãy đi về trước, ngài bận bịu đi”.

Thấy Hạng Thiên lại cúi đầu, rất chăm chú nhìn tập tin, Doãn Thiên Vũ nhất thời cảm giác mình không nên sẽ ở nơi này làm lỡ thời gian của hẳn.

Doãn Thiên Vũ dừng một chút, chuẩn bị chạm đích rồi đi.

“Chờ chút, cái này, đưa cho người”.

Hạng Thiên đứng lúc gọi lại nàng, trong tay còn cầm một nho nhỏ bồn hoa.

“Cho ta?”

Doãn Thiên Vũ quay đầu lại, theo âm thanh nhìn về phía Hạng Thiên, nhìn thấy trong tay hắn bồn hoa lúc, trong ánh mắt để lộ ra mấy phần nghi hoặc.

“Nó có phòng phóng xạ công năng, chức năng, hàm, đặt ở Computer bên cạnh, đối với người thân thể mới có lợi”.

“Chuyện này.....Ach, ta không thể nhận”. Doãn Thiên Vũ không có muốn người khác đồ vật quen thuộc.

“Đây là ta chính mình loại, còn có rất nhiều”.

Hạng Thiên đơn giản mấy câu nói.

Phảng phất đọc hiểu trong ánh mắt nàng tiết lộ tin tức, tiện đà cười chỉ chỉ trên bệ cửa sổ, lớn hơn một chút bồn hoa.

“Được, vậy ta hãy thu, cảm tạ Hạng tổng”. Doãn Thiên Vũ tiếp nhận bồn hoa.

Doãn Thiên Vũ cầm nho nhỏ Tiên Nhân Chưởng đi ra Hạng Thiên văn phòng, trên mặt lộ ra nụ cười.

Cầm bồn hoa trở lại văn phòng, nàng ngạc nhiên phát hiện, Hoắc Dật Nam dĩ nhiên không ở.

Nàng đem bồn hoa đặt ở Computer bên, khoảng chừng trái phải nhìn một cái, không nhận được dùng tay bính bính Tiên Nhân Chưởng mặt trên mềm gai.

“Ờ về? Ngày hôm nay đúng là rất nhanh”.

Thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên.

Hoắc Dật Nam hướng về bàn làm việc của mình trước đi đến, ánh mắt nhưng vẫn dừng lại ở chung quanh nàng.

Tầm mắt rơi xuống Doãn Thiên Vũ vừa bày ra tốt bồn hoa trên, hắn triển khai lông mày không khỏi nhăn lại.

“Hạng tổng tiếp nhận, còn nói, hắn nhất định đúng giờ đem kết quả giao cho ngài”.

Doãn Thiên Vũ nhìn hắn, tâm tư nhưng không có đặt ở trên người hắn, tự nhiên không có chú ý tới hắn cau lại lông mày dưới, mơ hồ tức giận.

“Bồn hoa là hắn đưa?” Hoắc Dật Nam trầm giọng.

Ánh mắt lạnh lạnh đến nheo mắt nhìn bồn hoa, tròng mắt nhắc lên luồng nước lạnh.

Doãn Thiên Vũ gật gật đầu, lên tiếng trả lời: “Nói là phòng phóng xạ”.

Kỳ quái, tại sao Hạng Thiên muốn đưa nàng bồn hoa?

Nàng dựa vào bàn làm việc, cúi đầu, không nhận được lại dùng đầu ngón tay khêu một cái tiểu Tiên Nhân Chưởng.

Khẽ mím môi bờ môi cong lên một vết như có như không độ cong.

Cái này Tiên Nhân Chưởng hình dáng giống cái Ngũ Chi Sơn, may Hạng Thiên bồi dưỡng đi ra.

“Cái này bồn hoa, cùng Hạng Thiên mấy ngày trước đưa cho ta, giống như đúc”.

Hoắc Dật Nam không nhanh không chậm nói, ánh mắt của hắn khóa chặt ở tài liệu trước mặt trên, trên tay bút tựa hồ không có dừng lại quá.

Mà Doãn Thiên Vũ không biết là, Hoắc Dật Nam chỉ là nhìn bề ngoài nhẹ như mây gió mà thôi. Trên thực tế, nắm bút tay, đốt ngón tay trắng bệch, mu bàn tay nổi cả gân xanh!

“Người cũng thu được?” Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn hắn.

Hoắc Dật Nam xi khinh bỉ, “Làm sao? Rất giật mình?”

Không chờ Doãn Thiên Vũ trả lời, Hoắc Dật Nam lạnh lùng nói: “Hắn đưa bồn hoa đã thành quen thuộc, trong công ty cơ hồ trong tay mỗi người có một cái”.

Không biết tại sao, đã gặp nàng trong đôi mắt hưng phấn, hắn liền một bụng không thoải mái.

“Nha.....Ta công tác, Hoắc tổng”.

Doãn Thiên Vũ thu hồi ánh mắt, phiền muộn ngồi xuống.

Hoắc Dật Nam lại nổi điên làm gì, nói aam dương quái khí, nàng không một chút nào muốn cùng hắn tiếp tục tán gẫu xuống.

Nam nhân làm sao so với nữ nhân còn khó hiểu hơn!

“Thất vọng rồi?”

Chăm chú nàng vắn vẹo cùng nhau khuôn mặt nhỏ, Hoắc Dật Nam trong mắt quay cuồng khơi sóng dữ!

“Nhớ kỹ thân phận của chính mình, không nên nghĩ tới liên vĩnh viễn không muốn suy nghĩ. Của người nổi bật lừng danh còn không có quá, không cần vọng tưởng người nào nam nhân có thể lao người. Hạng Thiên không phải gốc tử, còn không về phần giao trái tim tư đặt ở loại người như người nữ nhân trên người!”

Hoắc Dật Nam diện sắc xanh mét, nói chuyện khó nghe đến cực điểm.

Doãn Thiên Vũ cả người cứng ngắc, ngạc nhiên ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ nhẩn tái nhợt.

Sự kiện kia thành nàng đáy lòng một đạo rất sâu sẹo, nàng nghĩ đến thay đổi cái tân hoàn cảnh, nàng có thể một lần nữa cuộc sống, thoát khỏi rặng từng này không chịu nổi.

Nàng cũng tận lực làm cho mình không thêm nghĩ nữa, quên đi, trở mình thiên.....

Nhưng là, vì sao ở nàng tính một lần nữa tính lại thời điểm, lại đi vạch trần đầu? Còn muốn một lần một lần lấy được trạc

“Hoắc tổng, người có vẻ lắm, ta cũng không có bởi vì Hạng tổng đưa ta bồn hoa nghĩ nhiều cái gì. Ngược lại là người, để ý như vậy? Chẳng lẽ người thích Hạng Thiên?”

“.....”

Một câu, ghen Hoắc Dật Nam nửa ngày chưa nói ra nói.

Hắn thích Hạng Thiên?!

“Còn có, Hoắc Dật Nam, ta cho người biết, ta muốn là người trong miệng theo lời lang thang nữ nhân, vậy người chính là phối hợp của ta, đảm tặc!”

.....

Câu vote 9-10***** ở mỗi chương là động lực cho các cvv.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cảnh Cáo.

Chương 22: Cảnh Cáo.

Hoắc Dật Nam hẹp dài ánh mắt híp lại thành một đường nhỏ, nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ.

Tiếp theo giây, hắn trực tiếp đứng dậy, mại mở thon dài hai chân, hướng nàng đi tới.

Vòng qua bàn công tác, Hoắc Dật Nam trực tiếp đi đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, song chường chống tọa ỷ tay vịn, xoay người khi thân áp hướng nàng.

Lạnh như băng đồng mâu gắt gao dừng ở trên mặt hiện lên kinh hoàng Doãn Thiên Vũ.

“Doãn Thiên Vũ, lá gan không nhỏ”. Hắn bắt từ bắt tạt phải nói, đao khắc giống như thâm thúy trên mặt nhìn không ra cảm xúc dao động.

Nhưng mà càng là bình thần càng là làm người ta sợ hãi.

Doãn Thiên Vũ dừng đến mặt, sau này co rúm lại, nhưng mà nàng bị Hoắc Dật Nam ngăn ở nhỏ nhỏ tọa ý thượng, căn bản không có cho nàng thoát được khả năng tính!

Hoắc Dật Nam hô hấp thẳng tắp phun ra ở trên mặt hắn, nàng tránh không kịp.

Hắn kháp ở Doãn Thiên Vũ cảm, hung hăng bài chính, “Này há mồm, nếu nói sau ta không thích nghe trong lời nói, ta khiến cho ngươi rút cuộc nói không ra lời!”

“Nói một trăm lần, một vạn lần ta cũng dám nói!”. Doãn Thiên Vũ nuốt một ngụm nước bọt, “Ngươi, ngươi muốn thế nào?!”

Doãn Thiên Vũ khăn trương phải xem hắn, hắn toàn thân phát ra nguy hiểm hơi thở, làm cho Doãn Thiên Vũ trong lòng không khỏi có chút không yên bất an.

Tiếp theo giây, nàng âm thầm nắm chặt tọa ý tay vịn, hai chân yên lặng sử xuất khí lực, thử đứng lên, vừa muốn đứng dậy.

Hoắc Dật Nam ngón tay căng thẳng, móng môi đè ép xuống dưới.

“Hỗn đản.....Ngô, ngô.....”

Hoắc Dật Nam hai tay như sắt lao giống như chắc chắn, không cho phép nàng động mảy may, cũng không cho phép nàng có quyền cự tuyệt!

Doãn Thiên Vũ tuột như chỉ bị nhốt tiêu thú, trong lòng một cỗ con phẫn kháng bạo đi nhiệt tình, bị Hoắc Dật Nam gắt gao vòng ngự ở, áp chế!.

Hắn mới, lạnh lẽo lại lãnh khốc vô tình, mang theo nồng đậm trừng phạt ý tứ hàm xúc, bá đạo tuyên bố hắn độc chiếm quyền!.

Doãn Thiên Vũ cả người phát run, khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức đỏ bừng.

Nàng sấp hít thở không thông.....

Không nghĩ tới môi của nàng là như vậy nhuần nhu, Hoắc Dật Nam đôi mắt càng thêm thâm thúy. Nhưng mà dừng ở nàng thống khổ khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lòng có chút không đành lòng.

Hung hăng ở miệng nàng gác cần một cái, buông ra nàng.

Doãn Thiên Vũ co rúm lại ở ghế dựa lý, ôm miệng mình ba, xấu hổ và giận dữ trừng mắt trước mặt cảm thấy mỹ mãn nam nhân, miệng toát ra một cỗ mùi máu tươi.

“Nhớ kỹ, đây là trừng phạt”. Hoắc Dật Nam nâng cằm, lấy một cái địa vị cao người góc độ nhìn xuống nàng, môi mòng chậm rãi gọi lên.

“Hoắc Dật Nam, nơi này là văn phòng! Nếu ngươi còn như vậy, ta liền cáo ngươi ở công chúng trường hợp đùa giỡn công nhân!”

Doãn Thiên Vũ hổ phách sắc hai tròng mắt càng thu càng chặt, cảm tức Hoắc Dật Nam.

“Công chúng trường hợp?” hoắc Dật Nam vân phong khinh cười cười, “Đây là ta văn phòng, tư nhân nơi sân. Hoặc là, ngươi muốn đi nhà của ta?”

Ý tứ hàm xúc không rõ trong lời nói từ từ truyền vào Doãn Thiên Vũ lỗ tai, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời liền đỏ.

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi, chét tiết Hoắc Dật Nam, dâm trên thuyền đại “Ô” công!

“Còn có, ngươi tưởng cáo ta tùy thời cũng có thể đi cáo, nhìn xem luật sư có thể hay không bởi vì ngươi đến lên án ta!”

Hoắc Dật Nam đột nhiên bản khỏi khuôn mặt, bên miệng kia tựa tiểu phi tiểu bộ đáng, trở nên âm trầm.

“Doãn Thiên Vũ, ngươi đừng đã quên, ngươi hiện tại thân phận, trừ bỏ thư ký ở ngoài, vẫn là tình nhân của ta!”

Cho nên hắn đối với nàng làm được bất cứ chuyện gì chuyện, nàng đều không có tư cách nói không thể quyền lợi!

Doãn Thiên Vũ cả người rùng mình!

Tình nhân..... nàng là của hắn tình nhân.....

Phần này si nhục, nàng làm sao có thể quên?!

Doãn Thiên Vũ nhắm lại hai mắt, đem xông lên hốc mắt lệ ý cấp cường chế đi xuống.

Thật lâu sau, nàng mới mor mắt ra, khoe miệng vì loạn, mâu để lại giống nhau thế một tòa tường băng.

“Cám ơn ngài nhắc nhở, Hoắc tổng, ta không quên. Nếu ngài bởi vì Hạng Thiên đưa ta này nợ mà ghen, về sau ta sẽ cùng hắn giữ một khoảng cách, ngài không cần lo lắng ngài bị ta thưởng đi”.

Doãn Thiên Vũ cười, “Tốt lắm, Hoắc tổng, bây giờ là công tác thời gian, ta là ngài thư ký, ta muốn công tác”.

Hoắc Dật Nam mày tức nhanh, thật sâu nhìn nàng. Trong đầu áp lực không biết tên cảm xúc.

Dừng một chút, mại mở chân dài đi rồi.

Tựa hồ cảm giác được trước mặt cảm giác áp bách thiếu một ít, Doãn Thiên Vũ thở phào một hơi.

Nhìn Hoắc Dật Nam thân ảnh, khoe miệng xả ra một chút tự giễu cười lạnh.

Doãn Thiên Vũ không yên lòng thăm tra một phần số liệu, thừa dịp Hoắc Dật Nam đi nghỉ ngơi thất khoảng cách, lặng lẽ chạy ra ngoài.

Rời đi tổng tài văn phòng sau, Doãn Thiên Vũ cũng không biết nên đi làm sao. To như vậy công ty, các bộ phận nàng đều còn không hiểu biết.

Bây giờ là tan tầm thời gian, Doãn Thiên Vũ đứng ở thang máy khẩu, đã có một thời gian ngắn, chung quanh chờ thang máy nhân cũng càng ngày càng nhiều.

Thang máy đến, trong thang máy đã muốn đầy áp người, Doãn Thiên Vũ theo bản năng nâng lên một chân, vừa mới rảo bước tiến lên thang máy, bên trong liền truyền đến “Giọt” một tiếng.

Chối tai nêu lên âm là quá tair cảnh kỳ.

Trong nháy mắt, trong thang máy tất cả mọi người xoát xoát nhìn hướng Doãn Thiên Vũ, trong ánh mắt lộ ra ver khinh miệt, trào phúng cùng ghét bỏ.

Doãn Thiên Vũ thu hồi ánh mắt, nàng yên lặng theo trong thang máy lui trở về, tro mắt nhìn cửa thang máy, chậm rãi khép lại.

.....

Cầu vote 9-10 ở mỗi chương là động lực cho cvv tiếp tục cống hiến những sản phẩm tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: như thế nào liền như vậy không đồng vị.

Chương 23: như thế nào liền như vậy không đồng vị.

Doãn Thiên Vũ cùng công ty một khác danh công nhân Tiểu Lưu, một cái giữa trưa đều đi or thiên thai thượng.

“Tiểu Lưu tỷ, hôm nay thật sự cảm ơn người”. Nghe xong Tiểu Lưu cho nàng nói một việc, nàng tâm tình sáng sủa rất nhiều.

“Ha ha, kỳ thật là chúng ta hai cái có vẻ có duyên phận mà thôi”. Tiểu Lưu cười nói.

Doãn Thiên Vũ nhìn Tiểu Lưu nụ cười sáng lạn, khoe miệng cũng giờ lên một cái đẹp mặt độ cong, “Duyên phận” hai chữ này, nàng thực thích.

“Ong ong ong.....”

Doãn Thiên Vũ đích tay cơ đột nhiên vang lên, lấy điện thoại di động ra, trên mặt hắn tươi cười nháy mắt động lại.

Di động trên màn ảnh rõ ràng biểu hiện Hoắc Dật Nam tên, Doãn Thiên Vũ đẹp mặt nhỏ mi ninh ở tại cùng nhau.

Nàng không chút do dự cúp điện thoại.

Nhưng mà ba giây thời gian, Doãn Thiên Vũ còn không có bắt tay cơ thả lại túi tiền, di động lại chấn động đứng lên!

Đi hán Hoắc Dật Nam!

Doãn Thiên Vũ đang muốn cắt đứt, “Thiên Vũ.....”

Nàng ngẩng đầu, nhìn đến Tiểu Lưu chính vẻ mặt nghi hoặc nhìn nàng, ngón tay cứng đờ, phần nộ đề xuống đón nghe khóa.

Trong công ty vốn lưu truyền một ít không tốt nghe trong lời nói, nàng thật sự không nghĩ ở phía sau, lại bơi đến một số.

“Ta đi đón cái điện thoại”.

Nói xong, Doãn Thiên Vũ đi đến một bên, đón nghe.

“Doãn Thiên Vũ, ai đưa cho người là gan cúp ta điện thoại! Xem ra vừa mới giáo huấn còn chưa đủ?”

Nàng vừa bắt tay cơ phóng tới bên tai, Hoắc Dật Nam ẩn giận mà âm thanh lạnh như băng theo ống nghe lý đâm vào của nàng màng tai.

“Hoắc tổng, ngài có chuyện gì?” Doãn Thiên Vũ ngữ khí bình thản, song khuỷu tay xanh tại lan can thượng, nhâm gió thổi tóc bay rối ti.

Đứng ở cao cao thượng không Offices thiên thai thượng nhìn ra xa phương xa cảm giác, thật sự rất không tệ. Nàng một chút cũng chưa tâm tình đi để ý sắp tức giận Hoắc Dật Nam.

“Lại thế nào?”

Doãn Thiên Vũ lãnh mạc đáp lại: “Hoắc tổng, bây giờ là tan tầm thời gian.....”

“Ta cho phép người tan tầm?”

“Sự tình đều xử lý xong, Hoắc tổng, ngài không cần đi ăn cơm sao?”

Doãn Thiên Vũ vẫn đậm gió khinh một câu, đem đầu bên kia điện thoại nam nhân nghẹn nửa ngày đã không có thanh âm.

Lập tức, tức giận gầm nhẹ oanh tạc Doãn Thiên Vũ lỗ tai.

“Người là thư ký của ta, hai mươi tư giờ nội ta tìm người, người phải ở!”

Doãn Thiên Vũ hận không thể bắt tay cơ theo tám mươi tầng bỏ lại đi.

“Ta là thư ký người, không phải cầu người bên người, thư ký! Ta đây còn có việc, đi không được”.

Đầu bên kia điện thoại dừng một chút, “Người với ai cùng một chỗ?”

Doãn Thiên Vũ quay đầu mắt nhìn Tiểu Lưu, ngoài miệng không yên lòng trả lời, “Đồng sự, đợi còn muốn cùng nhau ăn cơm. Không có gì sự trong lời nói, ta muốn treo”.

Nhưng mà Doãn Thiên Vũ có lệ trả lời, ở Hoắc Dật Nam nghe qua, có ý khác ý nhị.

“Doãn Thiên Vũ! Ta lệnh cho người, lập tức, lập tức! Cút cho ta trở về!”

Không đợi Doãn thiên Vũ trả lời, Hoắc Dật Nam nghiêng răng nghiêng lợi thanh âm câu âm sâm sâm truyền tới, “Dừng quên, kia một trăm vạn!”

Doãn Thiên Vũ cả người run lên, móng tay đâm vào lòng bàn tay.

“Hảo, ta trước tiên hồi”.

“Cho người 5 phút thời gian”.

Lời của hán âm vừa, Doãn Thiên Vũ ngay lập tức cúp điện thoại.

Nàng thở ra một hơi, nắm di động vừa vừa chuyển quá đến, chỉ thấy Tiểu Lưu đứng ở phía sau nàng.

Doãn Thiên Vũ cứng đờ.

Chỉ thấy Tiểu Lưu trên mặt biểu tình có chút cổ quái.

“Luru tỷ, người.....”

“Thiên Vũ, là Hoắc tổng điện thoại đi?”

Doãn Thiên Vũ tức nhú mi, chấp nhận.

“Xem ra này lời đồn đãi chuyện nhảm đều là thật sự, Hoắc tổng đối với người không đồng nhất giống như nhau”.

Liếc Tiểu Luru nụ cười trên mặt, Doãn Thiên Vũ bắt đầu nói: “Luru tỷ, người hiểu lầm, Hoắc tổng nhân việc bận rộn, hẳn tìm ta trở về có việc đâu”.

“Vừa rồi ta đều nghe thấy được, dám cùng Hoắc tổng tranh luận nhân, người là cái thứ nhất”. Tiểu Luru biểu hiện ra thực giật mình, nghe được Doãn Thiên Vũ nói muốn cúp điện thoại Hoắc tổng, nàng thực tại bị dọa đến.

“Bất quá nói trở về, người cùng Hoắc tổng nhưng thực ra rất xứng, hảo hảo nắm chắc cơ hội này a, Hoắc tổng thư ký, không ai đều có thể làm”. Tiểu Luru đối với nàng tề mi lộng nhân.

“Yên tâm đi, hẳn xem không hơn của ta”. Doãn Thiên Vũ tâm vô không chuyên tâm, đón ý nói đùa cười cười.

Nàng cùng Hoắc Dật Nam chuyện, quyết không thể làm cho người thứ ba biết!

“Có cơ hội liền thượng, trào không trào được đến, đều xem vận khí. Giống chúng ta này đó sống ở dưới đài, chỉ có thể vụng trộm ngưỡng mộ Hoắc tổng, ngay cả phòng làm việc của hắn còn không thể nào vào được đâu”. Tiểu Luru thở dài, “Đi, nêu là Hoắc tổng tìm người có việc, người mau đi đi”.

Doãn Thiên Vũ gật gật đầu, không có nhiều lời, đi trước ly khai.

Đi đến tổng tài của ban công tiền, Doãn Thiên Vũ đích tay đã muốn khoát lên môn cầm trên tay, nhớ tới buổi sáng chuyện đã xảy ra, nàng lại chần chờ.

Giữa trưa thời gian nghỉ ngơi, Hoắc Dật Nam tại....này thời gian điểm kêu nàng đến văn phòng làm cái gì?

Do dự chỉ chốc lát, nàng tâm nhất hoàng, đẩy cửa đi vào.

Văn phòng nội, sương khói lượn lờ. Doãn Thiên Vũ một bước đi vào, đã bị nồng nhân yên vị huân khụ khụ.

Trước bàn làm việc, Hoắc Dật Nam ngồi ở đại ban ghế, bạch ngón tay thon dài tiêm nhiễm một điều thuốc.

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn lại, giật mình tại nguyên chỗ.

Hắn đang hút thuốc lá, hẳn thể nhưng ở văn phòng hút thuốc.

Thượng không tập đoàn có một hạng quy định, sở hữu công nhân cũng không có thể ở văn phòng hút thuốc, tương hút thuốc, đi hút thuốc khu hoặc là thiên thai.....

“Tổng tài, ngài có chuyện gì?”

Hoắc Dật Nam khép hờ con mắt, một mặt nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ một mặt trầm mặc nuốt vụn phun vụn.

Ngay cả chính hắn cũng không biết kêu Doãn Thiên Vũ đến mục đích.

Chính là lập tức không nàng nhân, tâm tình của hắn liền phá lệ phiền chán!

“Hoắc tổng?”

Hoắc Dật Nam mông môi nhấp maan, thật lâu sau, “Thông báo đi xuống, nửa giờ sau, ở tiểu phòng họp họp”.

Thật sâu nhìn nàng một cái, Hoắc Dật Nam rút cuộc thu hồi ánh mắt. Thuận thế cầm hé ra tràn ngập tên giấy, đưa tới trước mặt nàng.

“.....”

Doãn Thiên Vũ không biết nói cái gì cho phải, vô cùng lo lắng phải đem nàng gọi về đến, liền chút chuyện như thế?

Doãn Thiên Vũ tiếp nhận danh sách, đại khái xem một chút, rơi vào tầm mắt dĩ nhiên là An Lâm tên, cùng với hạng mục tổng giám, Hạng Thiên tên.

“Này hội nghị là người làm thời an bài?” Doãn Thiên Vũ hỏi.

“Có vấn đề gì?” Hoắc Dật Nam hẹp dài đôi mắt mị càng chắc hơn, lợi hại tầm mắt dừng ở trên mặt hắn, giống như hé ra thật lớn vòng không buông tha nàng một phần nhất hào..... chút nào cảm xúc biến hóa.

Doãn Thiên Vũ lắc đầu, cầm danh sách chuẩn bị đi ra ngoài.

“Đội chút”.

Nàng dừng lại.

“Đây là nguoi com trưa”.

Hoắc Dật Nam bắt được một cái đóng gói túi đặt lên bàn, sau đó mắt tự nhiên kéo kéo caravat.

Doãn Thiên Vũ vì lảng, kinh ngạc phải xem xem trên bàn gói to, lại nhìn nhìn Hoắc Dật Nam.

Cho nàng com trưa? Hẳn lòng tốt như vậy com trưa cho nàng? Khó trách nàng mơ hồ nghĩ được một cổ mùi, bị yên vị cũng che dấu ở.

Thật sự là kỳ quái, buổi sáng mới hưng hân nàng, khi dễ nàng, hiện tại lại cho nàng mua com trưa?

Doãn Thiên Vũ không dám đón.

“Còn không lại đây bắt nó lấy đi”. Hoắc Dật Nam lãnh khuôn mặt.

“Tổng tài, ngài còn không có ăn chúng đi?”

“Vô nghĩa cái gì, chạy nhanh lấy đi, ăn xong, đem miệng cho ta sạch sẽ! Đội hội nghị không được muộn!”

Nói xong, Hoắc Dật Nam chuyển qua tọa ý, đưa lưng về phía Doãn Thiên Vũ, không cho nàng gì phản bác đường sống.

“.....” Doãn Thiên Vũ đi qua đi, mang theo thực túi đi ra ngoài.

Tiếng bước chân ở cửa biến mất, Hoắc Dật Nam mới xoay người lại.

Lúc này tâm tình của hắn như cũ không được tốt, ảo não rất nhiều còn có chút thất bại.

Hắn đi phòng nghỉ thời gian, hắn gọi điện thoại kêu trợ lý đến năm sao khách sạn đóng gói com trưa, là hai phần.

Lúc hắn theo phòng nghỉ đi ra, sẽ không gặp Doãn Thiên Vũ bóng người.

Nghe được nàng muốn cùng người khác đi ăn com trưa, vừa vội cúp điện thoại của hắn, tức giận đến hắn thiếu chút nữa muốn đập di động.

Nữ nhân này đầu óc rốt cuộc là cái gì làm? Như thế nào liền như vậy không biết phân biệt, như vậy không hiểu chuyện!

Nhất thời, Hoắc Dật Nam dạ dày bộ một trận tâm ddau.

Hoắc Dật Nam khuôn mặt tuần tú trắng bệch, nhanh chóng cầm lấy trên bàn điện thoại cho gọi trợ lý.

.....

Nửa giờ sau, trong phòng hội nghị, danh sách người trên toàn bộ an vị.

Hoắc Dật Nam đến muộn, tiến vào khi sắc mặt xem không tốt lắm.

Doãn Thiên Vũ chú ý tới hắn mặt mày trạng thái, tựa hồ là tinh thần không tốt lắm.

Kỳ quái.

“Hạng Thiên, giao cho của nguoi hợp tác án, xử lý như thế nào?” Hoắc Dật Nam rút ra ghế dựa ngồi xuống.

Lạnh lùng nói xong, nhìn về phía Hạng Thiên trong ánh mắt, lộ ra vài phần trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Hạng Thiên đảo tư liệu, “Này án tử, phía trước vẫn đều là An Laam ở phụ trách, cho nên ta liền giao cho nàng”.

Vừa nói, Hạng Thiên quay đầu nhìn về phía An Lâm, đồng thời bắt động thanh sắc cho nàng một ánh mắt.

Hoắc Dật Nam không nói gì, tùy ý dựa vào lưng ghế dựa, một bàn tay khác ở trên đùi, một chút không một chút nhẹ chút.

“Hoắc tổng, đây là cuối cùng số liệu, ngài xem qua, mặt khác một phần đã muốn chia Tô thị”.

An Lâm đứng dậy, đem trước mặt văn kiện tự mình lấy đến Hoắc Dật Nam trước mặt.

Nàng vốn liền quý cho Hoắc Dật Nam, hơn nữa hắn giờ phút này cả người phát ra lạnh như băng hơi thở, nàng không khỏi cảm giác được thật sâu camr

giác áp bách.

Hoắc Dật Nam thân nhiên liếc An Lâm liếc mắt một cái, vừa vươn tay chuẩn bị xem văn kiện, đặt ở một bên đích tay cơ liền vang lên.

Nhìn đến trên màn ảnh biểu hiện ghi chú tên, Hoắc Dật Nam mày không khỏi trói chặt đứng lên.

“Tô tổng”.

Điện thoại đón nghe, không biết trong điện thoại người ta nói cái gì, Hoắc Dật Nam ánh mắt lại ở An Lâm cùng Hạng Thiên trên người, lặp lại đánh giá.

“Hoắc tổng tuy rằng Tô thị không có thượng không có thực lực, bất quá ngài nếu lựa chọn cùng chúng ta hợp tác, có phải hay không muốn cam đoan tối thiểu thành tín đâu”.

Điện thoại bên kia, Tô Minh Cầm trong tay giống nhau như đúc số liệu tư liệu, vẻ mặt phản nộ, ngữ khí cũng thực kích động.

“Hoắc mỗ thật sự không biết, Tô tổng nói như thế là có ý gì”.

Hoắc Dật Nam trong lòng đại khái biết nàng ở trong tối chỉ cái gì, hỏi đồng thời, hắn đã ở cẩn thận xem che mặt tiền văn kiện, chính là ở mặt ngoài thoát nhìn vân đạm phong khinh.

“Hoắc tổng, thủ hạ của ngài, xế chiều hôm nay truyền tới số liệu, có rất đại vấn đề, ta thỉnh chuyên nghiệp kỹ thuật nhân viên xem qua, số liệu đã làm xử lý, đều là đánh nguy trang lừa dối qua quan!”

Tô Minh ngữ khí kích động, xem ra, là thật bị rất lớn kích thích.

“Hào, ta đã biết”.

Hoắc Dật Nam chính đơn giản trả lời, thậm chí cso điểm cùng Tô Minh cảm xúc không ở một sự việc thượng.

Khóe miệng hắn ôm lấy một chút cười, đem điện thoại cắt đứt.

Nhìn Hoắc Dật Nam tâm tình không sai bộ dáng, đại gia đều không hiểu ra sao.

“Phần này số liệu, là ai cuối cùng xử lý hạch định? Làm vô cùng hảo”. Hoắc Dật Nam từ từ nói.

“Thật vậy chăng? Hoắc tổng, tài cán vì công ty ra một phần lực, ta cảm thấy thực vinh hạnh”.

.....

Câu vote 9-10 ở mỗi chương là động lực cho cvv tiếp tục cống hiến những sản phẩm tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Cấp Doãn Thiên Vũ Xin Lỗi.

Chương 24: Cấp Doãn Thiên Vũ Xin Lỗi.

An Lâm cho tới nay đều hi vọng có thể đủ đến Hoắc Dật Nam ưu ái, hắn thế nhưng có thể trước mặt mọi người khen ngợi nàng, nàng tự nhiên tốt hảo bất lấy cơ hội.

“Hoắc tổng, đây đều là ta phải làm”.

Gặp Hoắc Dật Nam nhìn chăm chăm xem, An Lâm trong lúc nhất thời thế nhưng thẹn thùng, dài nhỏ mị nhãn đặc ý nhìn một chút Doãn Thiên Vũ, theo sau ánh mắt chuyển chú ở Hoắc Dật Nam trên người.

Hoắc Dật Nam gọi lên khóe môi, giờ lên một chút tà mị cười, trừ bỏ An Lâm, hiện trường tất cả mọi người theo ánh mắt của hắn lý, nhìn thấu vài phần

nguy hiểm.

“Tốt lắm, An Lâm, ngày mai không cần đến đây”.

Mông môi hé mở, thanh âm trầm thấp chậm rãi vang lên, theo Hoắc Dật Nam miệng nói ra mỗi một cái lời nói nặng có khí phách, không coi là nhỏ trong phòng hội nghị, nháy mắt im lặng, ngay cả một cây kim rơi trên mặt đất, đều có thể rõ ràng nghe được.

An Lâm ngẩn người, ngạc nhiên nói: “Hoắc , Hoắc tổng, ý của ngài, ta, ta không biết rõ”.

Nhìn Hoắc Dật Nam trong ánh mắt biểu lộ ra nguy hiểm cùng lạnh như băng, An Lâm đáy lòng sợ hãi.

Doãn Thiên Vũ có chút kinh ngạc hiện trường tình huống, mới vừa rồi còn nhìn như hài hòa hội nghị, thế nhưng vừa mới bắt đầu sẽ hoa thượng đầu chấm tronf.

“Số liệu làm lỗi, hợp tác phương hướng muốn triệt tử, này án tử nếu nửa đường ngưng hanử, công ty lỗ ba trăm ngàn lợi ích, chỗ sơ hở này người lấy cái gì đền bù?”

Nói chuyện đồng thời, Hoắc Dật Nam đem trước mặt văn kiện, cầm lên dùng sức quăng đến An Lâm trước mặt, văn kiện giáp cùng mặt bàn va chạm, phát ra mạnh mẽ một tiếng vang thật lớn.

An Lâm sợ tới mức mạnh mẽ run run một chút, kinh ngạc nhìn Hoắc Dật Nam, khả Hoắc Dật Nam một chút cũng không nghĩ đã gặp nàng, nàng lại vội vàng nhìn về phía bên người Hạng Thiên, trong ánh mắt tràn đầy cầu cứu tín hiệu.

Hạng Thiên nhìn thoáng qua, liền minh bạch rồi An Lâm dụng ý.

Số liệu không có khả năng làm lỗi! An Lâm xử lý qua đi hẳn kiểm tra rồi hai lần, không có sai.

Như vậy cũng chỉ khả năng.....

Hạng Thiên nhíu mi nhìn về phía Hoắc Dật Nam.

Chỉ có thể là An Lâm làm cái gì chạm đến đến Hoắc Dật Nam điểm mấu chốt, Hoắc Dật Nam làm cho nàng cut đi.

Trong phòng hội nghị hàn khí dày đặc, sở hữu công nhân cúi đầu không rên một tiếng, đều là cảm như hén.

“Hoắc tổng, có thể là ta choáng váng, không cẩn thận nhìn lầm rồi số liệu..... Thực xin lỗi, thực xin lỗi, cầu ngài tha ta một lần, không cần đuổi ta đi....”

An Lâm theo chỗ ngồi đứng lên, đi đến Hoắc Dật Nam diện tiền, trắng mặt thấp giọng nói.

Nhưng mà Hoắc Dật Nam diện vô biểu tình, mặt trường mắt tiếp bán cúi, căn bản không nhìn nàng.

Ngồi ở Hoắc Dật Nam bên người Doãn Thiên Vũ nhìn chăm chăm An Lâm, theo nàng cái sừng kia độ, An Lâm xoay người cúi đầu bộ dáng, tựa như cấp Doãn Thiên Vũ xin lỗi!

“Nói cái gì, không có nghe thanh”.

Trầm thấp lắng liệt thanh âm của vang lên, An Lâm cả người run lên, chạy nhanh nói: “Tổng tài, lần này là của ta khuyết điểm, ta sẽ nghĩ biện pháp cứu lại. Thực xin lỗi.....”

“Biết mình làm sai làm sao?” Hoắc Dật Nam thanh âm câu thập phần trống vắng, giống theo xa xôi địa phương truyền đến, làm người ta lưng lạnh cả người.

An Lâm gật gật đầu, “ Bởi vì ta sợ ý, ta đem số liệu....”

“Sai lầm rồi”. Hoắc Dật Nam lắc đầu, “ Thượng không bắt lưu như vậy không có tự mình hiểu lấy ngu xuẩn”.

“.....” An Lâm khuôn mặt trắng bệch.

“Cuối cùng một câu, lặp lại”. Hoắc Dật Nam sừn nghiêng người.

“Cái gì, cái gì.....?”

An Lâm gạt mình, trắng lá gan ngẩng đầu, tầm mắt đón nhận Doãn Thiên Vũ ánh mắt....

Nàng nháy mắt minh bạch rồi lại đây!

Hoắc Dật Nam là làm cho nàng cùng Doãn Thiên Vũ xin lỗi.

An Lâm cúi đầu, nghiêng răng nghiêng lợi, “Đối Thực xin lỗi.....”

Hoắc Dật Nam nhìn mờ mịt không biết Doãn Thiên Vũ liếc mắt một cái, há mồm phun ra hai chữ.

“Tan họp”.

“.....”

Liền tan họp?

An Lâm loan thắt lưng cả người cứng ngắc, cúi tại bên người hai tay nắm chặt thành vòng, móng tay đâm vào lòng bàn tay.

Hoắc Dật Nam đứng dậy, một tay cắm vào dây lưng, tây khổ thỏa đáng bao vây chân dài mọi mớ vài bước, ý thức được phía sau không ai đuổi kịp, nhú mi tạm dừng.

Hoi hoi nghiêng người, tà mắt còn ngồi yên đang ngoài vị thượng Doãn Thiên Vũ, “Còn không đuổi kịp”.

Doãn Thiên Vũ hoàn hồn, “Nga.....”

Dư quang rảo bước vui vẻ đi theo phía sau Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam vừa lòng gọi lên khoe môi.

Hoắc Dật Nam ở chúng công nhân chú mục lễ hạ đi ra ngoài phòng hội nghị sau, bọn họ mới dám đứng dậy, lục tục rời đi phòng họp.

Lúc này, An Lâm tức giận cả người phát run. Thượng không là bao nhiêu cầu chúc người tha thiết ước mơ địa phương, phần này công tác, nàng không thể quảng!

Nàng mạnh mẽ đem nước mắt ghen trở về, nhanh đi nhằm phía cửa.

“Hoắc tổng! Hoắc tổng!”

An Lâm vội vàng đuổi theo đi, họp với kêu vài tiếng.

Hoắc Dật Nam giống nhau không có nghe được bình thường, trên chân tốc độ một khắc cũng không có thả, sai bước đi lên phía trước, chỉ để lại một cái lạnh như băng bóng lưng.

“Hoắc tổng ngài nghe ta giải thích”.

An Lâm chạy cấp, đột nhiên dưới chân nhất uy, “Phù phù” ngã trên mặt đất.

Doãn Thiên Vũ quay đầu, nhìn đến An Lâm chật vật ngã sắp xuống, ánh mắt dừng một chút, quay đầu nhìn về phía Hoắc Dật Nam.

“Người thật sự muốn đem An Lâm sa thải?”

Hoắc Dật Nam nguyên bản không nghĩ trả lời, một lát sau, có chút không kiên nhẫn nói, “Như thế nào? Người thay nàng cầu tình?”

“Không phải, nàng dù sao ở thượng không công tác nhiều năm như vậy.....”

“Cùng tuổi nghề không quan hệ, thượng không không dưỡng như vậy bà ba hoa. “Hoắc Dật Nam thấy nàng mặt mày lý do dự, cười nhạt một tiếng, “Nàng như vậy chửi bới người, người thật đúng là lòng dạ đàn bà”.

“.....”

Doãn Thiên Vũ vì giật mình, cho nên Hoắc Dật Nam sa thải An Lâm, kỳ thật là ở nàng ra này khẩu ác khí?

Nàng lại quay đầu nhìn nhìn An Lâm, mi tâm không khỏi tức giận, nói: “Ta không có thay nàng cầu tình, chính là nàng ở công ty như vậy náo loạn, quấy rầy đến khác công nhân”.

Hoắc Dật Nam nhú mày nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt một cái, lập tức gọi tới bảo an, “Đem cái kia khóc náo loạn nữ nhân cho ta tha đi ra ngoài!”

.....

Nhanh đến tan tầm thời gian, Doãn Thiên Vũ theo một đồng văn kiện trung ngừng đầu lên, đuổi lưng một cái, ánh mắt không tự chủ được phiêu hướng tổng tài trong văn phòng Hoắc Dật Nam.

Hắn ngồi ở đại ban ghế, vẻ mặt chuyên chú mà còn thật sự, ngoài cửa sổ ánh mặt trời dừng ở hán mặt nghiêng, đem hán tuần tú ngũ quan nhiễm điễm ám áp nhan sắc.

Theo hũy bỏ hôn lễ một khắc kia bắt đầu, tựa hồ người nam nhân này luôn luôn tại sau lưng giúp nàng.

Đáp ứng thay nàng trả tiền lại, trả lại cho nàng một phần công tác, tuy rằng này một tuần xuống dưới, công tác bận rộn điểm, nhưng nàng mỗi ngày quá tự tại.

Doãn Thiên Vũ nhấp mím môi, sau khi tan tầm vẫn là thỉnh hẩn ăn bữa cơm đi, còn không có hảo hảo cảm tạ qua hẩn.....

Xuất thần nháy mắt, Hoắc Dật Nam đã muốn theo làm công ghé thẳng đứng dậy, cầm len áo khoác chuẩn bị đi ra ngoài.

“Ách.... Hoắc Dật Nam!” Doãn Thiên Vũ thấy hẩn muốn đi ra ngoài, há mồm hô tên của hẩn.

Hoắc Dật Nam dừng lại, ánh mắt đầu hướng nàng.

“Ngươi.....Ách ta.....” Không biết vì sao, Doãn Thiên Vũ cà lăm.

“Chuyện gì”. Hoắc Dật Nam thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng mà bình thản.

“.....Đêm nay ngươi có rảnh không?”

Hoắc Dật Nam nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ trầm tư một lát, “ Không rảnh”.

“Nga.....”

“Tan tầm sau mạng rác đi đồ”.

Nói xong, Hoắc Dật Nam đi về phía nam sắc mưu lược gấp đến độ đi rồi.

Doãn Thiên Vũ thở ra một hơi, ghé vào trên bàn.

Văn phòng phá lệ im lặng, trên bàn đích tay cơ đột nhiên chấn động, dọa nàng nhảy dựng lên!

Doãn Thiên Vũ cầm lấy di động, nhìn đến trên màn ảnh biểu hiện ghi chú tên của, ngây ngẩn cả người.

Gọi điện thoại đến người, là của nàng dì, ị Ngọc Phượng.

Thời gian dài như vậy tới nay, dì Ngọc Phượng chỉ có ở đời tiền thời điểm, mới có thể nhớ tới gọi điện thoại cho nàng.

Doãn Thiên Vũ đón nghe.

“Lại đã xảy ra chuyện gì?”

“Thiên Vũ a, ngươi còn có tiền sao? Mau tới cứu ta đi!”

Trong điện thoại truyền đến dì Ngọc Phượng lớn tiếng tru lên thanh âm của.

Doãn Thiên Vũ nhíu mi, “Cấp Hạ gia trả tiền lại không phải còn chưa tới sao?”

Nhưng mà bên kia truyền đến một trận nói thanh âm, điện thoại đã bị người đoạt đi.

“Ngoại sinh nữ đúng không? Ngươi đi bài bạc, thiếu chúng ta mười vạn đồng, một giờ sau, ngươi nếu không đem tiền mang đến trong lời, sẽ chờ cho nàng nhặt xác đi”

“Không cần! Địa chỉ ở nơi nào, ngươi nói”.

Doãn Thiên Vũ giận tái mặt, thần sắc ngưng trọng, nữ nhân này dù sao cũng là của nàng dì, mặc dù nàng chưa từng có đối xử tử tế quá nàng, nàng cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

“Hảo, ta lập tức đi qua, các ngươi không được thương tổn nàng”.

Câu vote 9-10 ở mỗi chương là động lực cho cvv tiếp tục cống hiến những sản phẩm tốt nhất.

Chương 25: Chặt Bỏ Một Bàn Tay.

Chương 25: Chặt Bỏ Một Bàn Tay.

Phi phạm quán bar một cái phòng lý, di Ngọc Phụng ngã ngồi trên mặt đất, vẻ mặt đều là nước mắt, trên mặt còn có một ít máu ứ đọng.

Trước mặt nàng, ngồi một cái mạng theo kim vòng trang sức đầu bóng lưng nam nhân, bộ dạng thoát nhìn thực hoành, tựa hồ không tốt lắm chọc.

Hai người chung quanh đứng thập đến cái nam nhân, có bện tóc, có đầu bóng lưng, duy nhất thống nhất, đại khái chính là phong cách riêng trang phục.

“Lão đại, này đều đi qua nửa giờ, nữ nhân đó còn không có đến, không bằng dọa nữ nhân này một bàn tay, hù dọa hù dọa nàng”. Trát tóc nam nhân tiến đến kim vòng trang sức nam nhân bên người nhỏ giọng nói đầu đầu.

Kim vòng trang sức nam nhân nghe vậy, nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất di Ngọc Phụng, một bàn tay sờ thượng cái mũi, thoát nhìn đang tự hỏi chuts gì.

“Cầu gia! Cầu gia tha mạng nha! Ta cái kia ngoại sinh nữ nhất định sẽ đến, nàng vừa nhận thức một kẻ có tiền người, nhất định sẽ mang tiền tới được! Van cầu ngài, chờ một chút.....”

Kim vòng trang sức nam nhân còn không có nói chuyện, nằm trên mặt đất bị bịt kín ánh mắt di Ngọc Phụng, liền lớn tiếng khóc kêu, thân thể của hắn không có khí lực thẳng đứng lên, chỉ có thể dùng đầu nện ở mặt đất, liều mạng cầu xin tha mạng.

“Hảo, đừng nói ta cầu gia không có cho ngươi cơ hội, còn có cuối cùng không đến nửa giờ thời gian, của ngươi ngoại sinh nữ tốt nhất có thể tới, nói cách khác.....”

“Nàng nhất định sẽ đến, nhất định sẽ đến.....”

Di Ngọc Phụng kích động nói xong, thanh âm nghe qua đã muốn khàn khàn, mặc dù ánh mắt của nàng đã bị bịt kín, nhưng có thể rõ ràng nhìn đi ra nàng sưng lên ánh mắt.

Bên kia, Doãn Thiên Vũ đã đến cửa.

Phi phạm trong quán bar không khí tăng vọt mệnh mông, âm nhạc thanh đình tai nhức óc, phòng khiêu vũ lý xa hoa trụy lạc, đám đông điên cuồng.

Doãn Thiên Vũ thật vất vả theo người đi tới đây, ở trong điện thoại chỉ định phòng phias trước, nàng thuận tay theo trên bàn sờ soạng một phen độn đao nhét vào bao trong bao.

“Thùng thùng.....”

Ghé lô ngoại truyện đến tiếng đập cửa, hấp dẫn kim vòng trang sức nam nhân chú ý.

“Đi xem”.

Kim vòng trang sức nam nhân một ánh mắt, bên người hoàng phát nam nhân liền khởi bước, đi qua mở cửa.

Cửa mở ra trong nháy mắt, Doãn Thiên Vũ thật sâu hô hấp một hơi, phòng nội tầm mắt hôn ám, sương khói lượn lờ, nàng cúi tại bên người hai tay nắm thành nắm tay.

“Ngươi chính là di Ngọc Phụng ngoại sinh nữ?”

“Ta là, ta đi đâu?” Doãn Thiên Vũ cố gắng không chế được thanh âm của mình.

Nương nói chuyện khe hở, rất nhanh nhìn thoáng qua ghé lô bên trong.

Khả phòng lý ngọn đèn qua mức hôn ám, liếc mắt một cái xem qua đi, nàng chỉ có thấy một đám mặ cho rằng kỳ dị nam nhân nữ nhân, nhưng không có thấy di thân ảnh.

“Vào đi, lão đại của chúng ta chờ đâu”.

Hoàng phát nam nhân xem kỹ nàng vài giây đồng hồ, tiện đà xoay người, mang theo nàng đi vào.

Đi vào ghế lò, nàng liếc mắt một cái liền thấy được nằm trên mặt đất di Ngọc Phượng.

Phía sau đồng thời truyền đến vang dội tiếng đóng cửa, Doãn Thiên Vũ yên lặng nuốt khẩu nước miếng, căng thẳng thân thể.

“Người chính là nữ nhân này ngoại sinh nữ? Con nhóc bộ dạng nhưng thật ra rất tiêu trí, tiền mang tới chưa?”

Theo thanh âm, Doãn Thiên Vũ xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía kim vòng trang sức nam nhân.

Nàng nuốt nước miếng, “Chỉ cần các người đem ta đi thả, ta sẽ đem tiền cho người”.

“Con nhóc, người cũng không nên ý đồ theo ta ngoạn đa dạng, cả thân người của ta dưới đao không lưu tình”.

Kim vòng trang sức nam nhân khẽ hử một tiếng, một phen kéo lửa gạt ở di Ngọc Phượng ánh mắt thượng miêng vài đen. Lập tức tự ngã chổng vó tụt vào trên sofa, về mặt khinh thường nhìn nàng.

“Thiên Vũ! Thiên Vũ! Mau đưa tiền cấp cứu gia a! Di biết, người không đành lòng nhìn bọn họ như vậy tra tấn của ta!”

Doãn Thiên Vũ túm khâu túi xách, nghe được di Ngọc Phượng bị nắm, nàng vội vàng đã chạy tới, toàn thân gia sản cộng lại ngay cả số lẻ đều không có.

Quý nhất vẫn là nàng khóa này giá trị năm trăm bao!

Gặp Doãn Thiên Vũ đứng bất động, Di Ngọc Phượng nóng nảy, “Còn xử tại kia làm sao? Chạy nhanh đem tiền cấp cứu gia a! Người muốn nhìn ta bị cầu gia đánh chết sao?”

Doãn Thiên Vũ phức tạp phải xem hướng hỗn hỗn di Ngọc Phượng. Di Ngọc Phượng ở nhà hết ăn lại nằm, ham bài bạc thành tính, mỗi lần thua tiền khiếm tiếm theo mộng trái, liền lại đem Doãn Thiên Vũ, làm cho nàng thay mình gánh chịu.

“Tiền nhân, chẳng lẽ người muốn gặp tử không cứu? Người còn cóhay không lương tâm? Mẹ người trước khi chết theo như người nói cái gì? Cho người hao hao báo đáp ta! Chẳng lẽ người muốn ngồi thị mặc kệ sao!”

“Tiền nhân! Có nghe hay không! Nếu ta xảy ra chuyện, ta mượn lão gia kia đóng phòng ở gần nợ!”

“Đù! Nếu không phải xem ở ta chết mẫu thân phân thượng, người thật sự đã cho ta sẽ đến cứu người sao!”

Doãn Thiên Vũ rốt cuộc không chế không được đáy lòng tức giận, theo nàng lúc nhỏ bắt đầu, sẽ không đoạn qua trải qua cùng loại cảnh tượng, cuộc sống như thế, nàng thật sự không biết còn muốn trải qua bao nhiêu lần.

Nghe được Doãn Thiên Vũ nếu không bất kể nàng ý tứ của di Ngọc Phượng thay đổi matur. “Thiên Vũ a! Di cầu người, di thật sự biết sai lầm rồi, cho dù người không đau lòng ta, cũng muốn đáng thương đệ đệ của người a!”

Di Ngọc Phượng hai tya bị trói lên, nàng khóc hô muốn đề sát Doãn Thiên Vũ, nửa ngày lại chỉ hoạt động một chút khoảng cách.

Doãn Thiên Vũ yêu thương nàng kia tiểu biểu đệ, xem ở hấn phân thượng, Doãn Thiên Vũ nhất định sẽ không thấy chết mà không cứu được.

“Đù! Các người hai người có hoàn không để yên? Tiền đâu? Không có tiền trong lời nói, người đi đích tay, đã có thể giữ không được”.

Kim vòng trang sức nam nhân phần nộ nhu nhu huyết Thái Dương, mới vừa rồi bị hai nữ nhân này ầm ĩ đau đầu.

Hắn là đến đòi tiền, không phải đến lãng phí thời gian, nghe các nàng cãi nhau.

Doãn Thiên Vũ gắt gao mân khởi đôi môi, nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất di Ngọc Phượng, dừng một chút, lại nhìn về phía kim vòng trang sức nam nhân.

“Tiền không ở trên người của ta”.

“Cái gì! Người ở đùa giỡn lão tử”.

Kim vòng trang sức nam nhân nháy mắt nổ mắt, trong tay thủy tinh chén đập một tiếng thật mạnh đặt ở trước mặt trên bàn, ánh mắt của hắn đã tràn ngập vô tận lửa giận.

Thấy hấn hỗn hỗn bộ dáng, chung quanh khác mười cái tiểu lâu la, đều căng thẳng thân thể, giống nhau tiếp theo giây, sẽ ứng đi lên, đem Doãn Thiên Vũ cùng di Ngọc Phượng, ra sức đánh một chút.

“Ngài an tâm một chút chó vợi nóng nảy, đây là ta chi phiếu, bên trong có mười vạn tiền đồng, chỉ cần thả chúng ta, ta sẽ đem mật mã nói cho ngài”.

Doãn Thiên Vũ biết, phương pháp này có chút rất lớn nguy hiểm, nếu này kim vòng trang sức nam nhân phản ứng rất nhanh, liền căn bản lừa dối không

đến hân.

Cho đến lúc này, nàng chỉ sợ thật sự cùng với nàng đi cùng nhau, chờ bị người chém tới tay chân đi.

Kim vòng trang sức nam nhân thói quen tính sờ sờ mũi, vốn cũng rất ánh mắt híp lại thành một đường nhỏ, hân đang tự hỏi lời của nàng.

“Con nhóc, ngươi bây giờ là ở đùa giỡn thật là ta! Tốt lắm, dám lừa câu gia ta, ta hôm nay nhất định phải làm cho các ngươi nếm thử cái gì gọi là đau”.

Kim vòng trang sức nam nhân phần nộ đem trên bàn thủy tinh chén nện ở trên sàn nhà, trong nháy mắt, mảnh vỡ thủy tinh rơi đầy đất đều là.

“Đem nàng bắt lại! Cùng nữ nhân này cột vào cùng nhau”.

Không đợi Doãn Thiên Vũ nghĩ đến biện pháp thoát thân, kim vòng trang sức nam nhân hai người thủ hạ, cũng đã bắt được của nàng cánh tay.

Lực lượng của nàng, vốn cùng nam nhân trong lúc đó còn kém cự rất lớn, chớ nói chi là làm hai nam nhân đồng thời cầm lấy tay nàng.

Doãn Thiên Vũ bị ấn ngã xuống đất, cùng nàng buộc đến cùng nhau, di Ngọc Phượng trở nên càng thêm sợ hãi.

Nàng chỉ vào Doãn Thiên Vũ, trong mắt tràn đầy quyết tuyệt “Cầu gia tha mạng! Cầu gia tha mạng! Ngươi xem ta chất nữ, bộ dạng có vài phần tư sắc, các ngươi mau đưa nàng trở lại, buông tha ta.....”

Doãn Thiên Vũ khó có thể tin mở mắt to.

Nàng nghĩ đến di Ngọc Phượng chính là chanh chua, không nghĩ tới căn bản là không có nhân tính.

“Nếu ngươi không muốn chết mau một ít, liền câm miệng cho ta”.

Hoàng phát nam nhân bu lại, vẻ mặt đáng khinh nhìn Doãn Thiên Vũ “ Lão đại, không bằng đem di Ngọc Phượng đến chặt tay xuống, một cái khác thôi, liền lưu trữ cho ngài hưởng thụ, như thế nào?”

“Này chủ ý nghe qua không sai, cứ làm như thế đi, trước đó á thù”.

.....

Cầu vote, cầu vote.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Lại Gặp Mặt Nguyên Lai Là Như Vậy.

Chương 26: Lại Gặp Mặt Nguyên Lai Là Như Vậy.

“A! Không cần, không cần!” Nghe được muốn cánh tay của , di Ngọc Phượng thất kinh kêu ta.

Doãn Thiên Vũ cũng là đối bên cạnh sẽ đồng thủ động cước nam nhân lộ ra hung hăng, “Cút ngay! Đừng đụng ta”.

Trường hợp loạn thành một đoàn.

“Phanh”.

Phòng đột nhiên bị đá bay.

Phòng lý mọi người đều là kinh hách quay đầu đi.

Ánh sáng hôn ám, chỉ thấy cửa đứng một đạo cao to vĩ ngạn thân ảnh, nửa người trên che dấu ở đầu không đến ánh sáng bóng ma. Thấy không rõ ngũ quan, chỉ biết là là một rất cao nam nhân, dáng người rất tuyệt.

Phòng Ryan tỉnh nháy mắt, cầu gia giẫm phải bàn trà nhảy ra, híp đôi mắt nhỏ, muốn đi thấy rõ nam nhân, “Ngươi là người nào?”

Cửa đứng lặng nam nhân tựa hồ không có đem cầu gia để vào mắt, trước mông môi mấp máy, tràn ra trầm thấp mà tàn ra quát khế.

“Buông nàng ra”.

Doãn Thiên Vũ cả người chấn động, cổ sức nghiêng đầu sang chỗ khác, đạo thân ảnh quen thuộc kia, cho dù thấy không rõ diện mạo, nàng cũng có thể nhận ra.

Hạ Triều Tuấn!

Là hắn? Hắn vì sao sẽ đến!

Hoàng mao tựa hồ bị chọc giận, theo mông trong túi tiền lấy ra một cây đao, hướng Hạ Triều Tuấn hung thần sát vọt đi lên.

Doãn Thiên Vũ đồng tử co rút lại, theo bản năng hô to, “Triều Tuấn, cẩn thận”.

Hạ Triều Tuấn đứng không nhúc nhích, nhâm hoàng mao vọt tới trước mặt mình, huy nổi lên đao.

Hắn đưa tay, nhanh chóng ách ở hoàng mao đích cổ tay, chỉ đang lúc dùng sức gấp lại, cầu gia phát ra thống khổ kêu sợ hãi, “A a a”.

Đao rơi xuống trên mặt đất, bị Hạ Triều Tuấn một cước đá văng ra.

Thấy như vậy một màn, Doãn Thiên Vũ sợ ngây người.

Không chỉ có nàng, tất cả mọi người sợ ngây người, phòng lý không khí lạnh buốt, giống như chết yên tĩnh.

“mẹ nó! Còn thất thần làm cái gì! Đều lên hết cho ta a!” Đại kim vòng trang sức găm lên giận dữ, đầy mồ hôi đều phải vịn vịn ở cùng một chỗ.

“Thượng a! Giết chết này cầu nuôi dưỡng!”

Đại kim vòng trang sức mã tử đàn phong giống như hướng về Hạ Triều Tuấn mạnh vọt qua.

“Không cần a”. Nhìn đến Hạ Triều Tuấn bị một đám đề cập đao đề cập cơn người vây quanh. Doãn Thiên Vũ tim đập đình trệ vô, giống bị cái gì cấp ách ngụ ở, hô hấp có chút khó khăn.

Nàng không nghĩ tới Hạ Triều Tuấn gặp chuyện không may, một chút cũng không nghĩ.

“Hừ, không cần? Con quý nhỏ, ngươi hiện tại tự thân đều khó bảo toàn, mang lo lắng của ngươi tiểu tình nhân! Ngươi liền cho ta mở to hai mắt hảo hảo nhìn, tình lang của ngươi ca ca là như thế nào bị người của ta đánh gãy chân”.

Đại kim vòng trang sức càn rỡ cười to, hắn cũng không tin, nam nhân kia lại lợi hại có thể nhất đích thập! Để cho trước đem cái kia nam nhân làm rụng, sẽ đem cô nàng này liền cho nàng đương kim tiền nhấm rượu đồ ăn.

Phòng môn bị người chấn, lấp, bật, trường hợp thập phần hỗn loạn, tiếng thét chói tai, đau tiếng la, còn có một tiếng thanh bình rượu thoát phá thanh âm của, kích thích đến Doãn Thiên Vũ hồng mắt thét chói tai.

Trong không khí dần dần tràn ngập huyết tinh hơi thở, ngọn đèn hôn ám giống nhiễm một tầng tội ác thâm huyết quang, Doãn Thiên Vũ than thở khóc lóc, hai mắt đỏ bừng phải xem Hạ Triều Tuấn theo trong đám người, một tầng tầng xé nát lao tới.

Hắn cả người là huyết đứng ở dưới ánh đèn, chung quanh thất oai bát xoay ngã một mảnh!

Doãn Thiên Vũ giật cả mình, không biết nàng là bị này phó bộ dáng Hạ Triều Tuấn dọa ở, vẫn là may mắn hắn không có ngã xuống...

“Con mẹ nó, ngươi cấp lão tử lại đây”.

Đại kim vòng trang sức âm biết không ổn, một phen xả Doãn Thiên Vũ, khắp ngụ ở Doãn Thiên Vũ cổ, đem nàng gắt gao kèm hai bên ở chính mình trước người.

Doãn Thiên Vũ lập tức khó thở, lại mở to hai mắt, cố chấp phải xem Hạ Triều Tuấn.

“Ngươi còn dám tiến lên từng bước, tin hay không lão tử giết chết nàng”.

“Thiên Vũ.....” Hạ Triều Tuấn môi mông xốc lên, kêu tên của nàng, tiếng nói trầm thấp thanh nhuận, giống ở thấp giọng thì thào.

Doãn Thiên Vũ thẳng tắp theo dõi hắn, liễu mạng run run cánh môi muốn nói chuyện, nhưng mà yết hầu bị đại vòng trang sức khu ngụ ở, căn bản phát không ra tiếng.

Không cần, không cần lại đây.....

Nàng rõ ràng cảm giác được sau lưng mình để một phen bén nhọn dao. Nếu Hạ Triều Tuấn xông lên, đại kim vòng trang sức nhất định sẽ âm thầm ra tay.

Hạ Triều Tuấn nhìn Doãn Thiên Vũ ánh mắt vi diệu biến hóa, tựa hồ đọc đã hiểu ý của nàng, cước bộ tạm dừng lại.

“Ngươi là Hạ thiếu gia?” Đại kim vòng trang sức hí mắt thấy rõ Hạ Triều Tuấn, lúc chợt cười lạnh nói, “Hừ, này đàn bà ở trên hôn lễ cùng nam nhân khác muốn làm cùng một chỗ, cho ngươi đeo như vậy lớn nón xanh, là ta ta đã sớm đem các nàng này làm lạn hàng xử lý, may ngươi tâm đại, còn xả thân tới cứu nàng”.

Đại kim vòng trang sức trong lời nói tựa hồ như một cây dao, đem Doãn Thiên Vũ cùng Hạ Triều Tuấn cấp bỏ ra.

Doãn Thiên Vũ gian nan lắc đầu, giống muốn thấy rõ sợ Hạ Triều Tuấn khuôn mặt tuần tú biểu tình.

Có phải hay không giống hôn lễ ngày đó giống nhau, tức giận nghiêng nghị, thập phần chán ghét.

Nhưng mà Hạ Triều Tuấn cái gì biểu tình cũng không có, giaạt giạt môi, “Buông nàng ra. Ngươi muốn tiền, ta cho ngươi”.

“A a, này con nhóc đã muốn tìm ngươi Hạ gia không ít tiền đi? Loại nữ nhân này, ngươi thê nhưng còn hướng trên người nàng tập tiền? Hạ đại thiếu gia, ta xem ngươi là đầu óc có vấn đề đi? Nếu lớn như vậy độ, như thế nào không lấy này tiền đi làm từ thiện cũng so với hoa ở một cái kỹ năng bơi dương hoa nữ nhân trên người”.

Hạ Triều Tuấn tuấn dật trên khuôn mặt nhìn không ra có cái gì biến hóa, chỉ nói là một câu, “Bao nhiêu?”

Đại kim vòng trang sức tri đạo Hạ thiếu gia lớn như vậy mở miệng, trong khoảng thời gian ngắn có chút do dự.

Kỳ thật di Ngọc Phượng đánh bạc thua, thiếu nhiều tiền như vậy là hấn từ giữa giờ trò quý, nhưng hấn chủ yếu là thay người làm việc. Cảm người tiền, lại không thay người đem sự làm thỏa đáng..... Huống hồ người kia hấn cũng không thể trâu vào.

“Phi! Chậm! Thương thế của ta nhiều như vậy huynh đệ, cấp bao nhiêu lão tử đều không cần”. Đại kim vòng trang sức đột nhiên thay đổi mặt, lộ ra hung quang, “Hôm nay ta sẽ trước mặt của ngươi, đem này con quý nhỏ làm, sau đó lại giết”.

“Ngươi dám”. Hạ Triều Tuấn quát chói tai, mực ni nhũ chặt, nhanh chóng cất bước tiến lên.

“Triều Tuấn, không cần lại đây, hấn có.....”

“Á”

Mùi máu tươi xông vào mũi, dính ngấy máu tươi đến Doãn Thiên Vũ trên mặt.

Nàng miệng há lớn ba, yết hầu đau nhứt, vẫn duy trì hô lên cuối cùng một chữ hình dáng caur miệng khi phát âm.

Thời gian vào giờ khắc này dừng lại mấy giây, “Oanh” một tiếng.

Đại kim vòng trang sức mới ngã xuống đất, phiến trứ bạch nhãn run rẩy một chút, hôn mê tới.

Doãn Thiên Vũ khiếp sợ .

.....Xảy ra chuyện gì?

Nàng máy móc xoay người, chỉ thấy di Ngọc Phượng đứng ở phía sau nàng, hai tay giờ bỏ bình rượu xuống, giống bị dọa ở bình thường, bình tĩnh vẫn duy trì đại kim vòng trang sức tư thế.

Thấy như vậy một màn, Doãn Thiên Vũ càng thêm ngạc nhiên.

Ra sao Ngọc Phượng cứu nàng.

“Di ngươi.....”

“Hấn đáng chết.....” Di Ngọc Phượng nói xong, hai chân mềm nhũn, ngã quỵ xuống.

“Di”. Doãn Thiên Vũ sạch sẽ ở di Ngọc Phượng bên người ngồi xổm xuống, hoàn hảo, chính là ngắt đi thôi, có thể là bị quá độ kinh sợ.

“Thiên Vũ, không có việc gì đi?” Hạ Triều Tuấn đi tới Doãn Thiên Vũ bên cạnh.

Doãn Thiên Vũ rừ mắt lắc đầu.

Nàng nghĩ đến lần trước ở hôn lễ trên, cùng hắn là một lần cuối cùng gặp mặt, không nghĩ tới, hiện tại hắn cả người là huyết đứng ở trước mặt nàng, còn đem nàng cấp cứu.

Doãn Thiên Vũ căn bản không muốn biết như thế nào nhìn ánh mắt của hắn, hảo hảo nói chuyện, nàng có thể làm, chỉ có trốn tránh.

“Không có việc gì là tốt rồi, nơi này không nên ở lâu, chúng ta đi ra ngoài trước”.

Doãn Thiên Vũ cùng Hạ Triều Tuấn cùng nhau đưa đi Ngọc Phượng đi ra quán bar.

Đến ngoài cửa mặt, một trận gió thổi qua, Doãn Thiên Vũ thanh tĩnh không ít.

“Người trước tiên ở nơi này đợi lát nữa, ta đi lái xe”.

Doãn Thiên Vũ theo bản năng túm ở ống tay áo của hắn, hít sâu một hơi. “Người không sao chứ?”

Hạ Triều Tuấn nhìn nàng.

“Ta là nói người vết thương trên người.....”

Hắn lắc lắc đầu, sắc mặt có vẻ rất yếu ớt.

Doãn Thiên Vũ không biết muốn như thế nào tiếp được đi, xấu hổ lôi kéo ống tay áo của hắn.

.....

Cầu vote, cầu vote.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Là Người Không Được.

Chương 27: Là Người Không Được.

Hạ Triều Tuấn thả xuống mắt, chú ý tới mình trên ống tay áo mềm mại tay trắng, ánh mắt dừng một chút, gương mặt liền thấy Doãn Thiên Vũ mặt đỏ lên.

Vào giờ phút này ở Hạ Triều Tuấn trong mắt, Doãn Thiên Vũ lúng túng đáng vẻ, ghé hồng đem nàng hai gò má màu hồng càng thêm xán lạn, nàng vẫn là như lần đầu gặp gỡ giống như thanh thuần.

Nhìn Hạ Triều Tuấn tâm loạn một cái, đưa tay ra, đem nàng kéo vào trong lòng ngực.

Doãn Thiên Vũ sống lưng cứng đờ, không thích ứng đến giật giật.

Hạ Triều Tuấn chăm chú ôm lấy nàng, rất sợ nàng chạy mất, tron bóng cái trán chống đỡ trán của nàng, mi tâm đối với mi tâm, sông mũi chống đỡ sống mũi, hô hấp cực nóng quấn quanh.

Doãn Thiên Vũ đầu óc trống rỗng, nhìn chăm chăm Hạ Triều Tuấn rưng rục thâm tình hai con mắt, phảng phất chu vi thế giới đều yên lặng.

“Triều Tuấn.....”

“Xuyt , đừng nói chuyện”. Hạ Triều Tuấn ngón tay điểm trúng nàng hé mở miệng , kết hàu lẩn lẩn, nóng bỏng hô hấp nhào chiếu vào trên mặt nàng.

Tại đây trở về từ cõi chết sau yên tĩnh thời khắc bên trong, hắn căn bản không muốn quanr chuyện trước đây những chuyện hư hỏng kia.

Hắn chỉ biết nữ nhân trước mắt là hắn trong lòng hết thấy yêu cùng thống khổ đầu nguồn.

Nàng rất mê người, để hắn mê muội giống như vậy, đã quên mình là ai, cũng đã quên nàng đã từng làm những chuyện kia, mang đến cho hắn dằn vặt.

Hắn đen kịt trong lòng mắt chỉ có nàng, hắn muốn nàng.

“Nhắm mắt lại”. Hạ Triều Tuấn thấp giọng lầm bầm.

Doãn Thiên Vũ nhìn Hạ Triều Tuấn, ngoan ngoãn nhắm chặt mắt lại.

Hạ Triều Tuấn môi mỏng một chút đè xuống.

Đột nhiên một đạo chói mắt tia sáng bắn lại đây.

Một chiếc Bugatti Veyron như sợi tóc giật mạnh thú, xé rách đêm tối hướng về bọn họ nhanh chóng vọt tới.

Hạ Triều Tuấn động tác một trận, nhất thời đem Doãn Thiên Vũ kéo ra phía sau.

Xe càng lúc càng nhanh, liền muốn đụng vào....

“Chi_____”

Bugatti Veyron đột nhiên thắng gấp.

Trước xe trắng sáng đèn lớn đem Hạ Triều Tuấn cứng ngắc sắc mặt, chiếu càng trắng xám.

Hắn đưa tay cản chặn con mắt, ngửi khí không quen, “Ài?”

Cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, đón lấy, một tia thanh âm giọng nam trầm ra ngoài.

“Lên xe”.

Chỉ đơn giản hai chữ, quyết đoán mà thẳng thắn.

Hạ Triều Tuấn vận đẹp mi tâm, chăm chú phải đem Doãn Thiên Vũ bảo hộ phái sau.

Ba giây đồng hồ, tiếp theo lại là một câu, “Không để cho ta nói lần thứ hai, Doãn Thiên Vũ”.

Âm thanh này cực kỳ quen thuộc, trầm thấp khàn khàn, lạnh lẽo đến không có cảm tình.

Như một luồng mùa đông lạnh, xông thẳng Doãn Thiên Vũ lóe tai, làm cho nàng cả người run lên.

Hoắc Dật Nam!

Hắn làm sao sẽ đến?

“Thiên Vũ, đừng sợ, có ta ở đây”. Hạ Triều Tuấn thanh âm nói với Doãn Thiên vũ bên tai vang lên.

Doãn Thiên Vũ ngơ ngác đến ngẩng đầu lên, mím mím môi.

Nàng biết Hạ Triều Tuấn hiểu lầm, cho rằng lần này tới người lại là tìm nàng phiền toái.

Doãn Thiên Vũ vừa định mở miệng giải thích, Hạ Triều Tuấn quay đầu đi “Người đến tốt cùng là người nào?”

Lúc này, cửa xe mở ra, chân dài bước xuống.

Tinh khiết thủ công chất liệu quần tây đem này đôi chân phác họa đến càng thêm thon dài tinh kiện, vĩ nhân hình nhất thời bên trong xe triển khai, khí thế nặng nề đến đứng lại ở cửa xe, một thân tây trang màu đen trôi chảy đến không gặp một tia nhăn nhúm, cơ hồ muốn tan vào bóng đêm tăm tối bên trong.

“Hạ thiếu gia đây là không chê xấu, cùng một người mang qua nón xanh nữ nhân lamf cùng nhau, là cảm thấy trong thành cầu từ đều là chút chất thải, vẫn là cho rằng người chúng Hạ gia quăng lên cái này mặt?”.

Thanh âm trầm thấp chậm rãi vang lên.

Hoắc Dật Nam một tay bỏ trong túi, bước tiến trầm ổn đến lướt qua đèn xe.

Hắn khuất sáng mà đứng, khuôn mặt cạnh góc giác đều bị vàng sáng tân trang đến càng thâm thúy hơn lập thể, cũng phá lệ lạnh lùng, khóe miệng ôm lấy một vệt trào phúng cười.

“Không cần người tốt bụng nhắc nhở, nàng là ta Hạ gia chưa từng có môn vợ”. Hạ Triều Tuấn bình tĩnh nói, đại mà mạnh mẽ xiết chặt trói lại Doãn Thiên Vũ thủ đoạn.

Nói, từng chữ từng câu nện vào Doãn Thiên Vũ trong lòng.

“Đúng là tổng giám đốc Hoắc, ngày hôm nay làm sao như thế có nhân hạ thoải mái.....”

Không đợi Hạ Triều Tuấn nói xong, Hoắc Dật Nam đánh vỡ “Vợ?”

Hắn “xì” thanh âm nở nụ cười, “Lễ cưới chưa thành, người vị này chưa xuất giá vợ ở lễ cưới ngày hôm trước ngủ ở nam nhân khác chung giường, không thể chờ đợi được nữa dâng ra lần thứ nhất. Hạ thiếu, xem ra là người không được”.

Nói xong, sầm mặt lại, thanh âm ánh mắt bén nhọn xẹt qua Hạ Triều Tuấn, dừng lại ở Doãn Thiên Vũ trên người.

Nàng trốn ở nam nhân khác phía sau đáng vẽ, để Hoắc Dật Nam trong cơ thể máu xông lên, trên mu bàn tay gân xanh thỉnh thoảng nháy.

“Ta có được hay không, cần Hoắc tổng bận tâm?” Hạ Triều Tuấn cười gằn, hỏi ngược lại, “Chẳng lẽ, Hoắc tổng mê luyến ta?”

“.....”

Doãn Thiên Vũ cẩn thận từng li từng tí một đến đánh giá bọn họ, rõ ràng cảm giác được trong lúc đos có một cỗ ám lưu đang cuộn trào.

Nhìn lại một chút Hoắc Dật Nam sắc mặt, mặt không hề cảm xúc không nhìn ra có cái gì tâm tình, nhưng làm hắn nhiềuthể này ngày thư ký, nàng rất rõ ràng, Hoắc Dật Nam là bình tĩnh thì càng nguy hiểm.

Hạ Triều Tuấn đã chạm được hắn lửa giận.

“Cầm lấy người của ta không tha, Hạ thiếu cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng rồi hả?”

“Người của người?” Hạ Triều Tuấn véo lông mày, cảnh giác đến nhìn hắn, “Thiên Vũ có quan hệ gì tới người?”

Hoắc Dật Nam câu môi, xuất ra một đạo khinh trào, “Tình nhân”

“Không thể”.

Bọn họ mới chia lìa bao lâu? Thiên Vũ làm sao sẽ cùng Hoắc Dật Nam làm cùng nhau? Vẫn là như vậy dơ bẩn, không thấy được ánh sáng quan hệ.

Hạ thiếu gương mặt tuấn tú đầy kịch biến, cũng không còn cách nào trấn định, “Không, người nhất định là gạt ta!”

“A” Hoắc Dật Nam nhìn chằm chằm không kèm được hạ giọng lạnh nhạt nói, “Không tin người hỏi nàng”.

Hạ Triều Tuấn xoay người lại, “Thiên Vũ, đúng hay không?”

Doãn Thiên Vũ đầu óc choáng váng, lăm bầm, “Cái gì là không phải.....”

“Hắn nói tới có phải thật vậy hay không”. Hạ Triều Tuấn cầm lấy hai cánh tay của nàng, trừng trừng đến nhìn chằm chằm nàng, tâm tình có chút kích động.

Hắn không muốn bị nữ nhân này lừa gạt một lần hai lần, có thể mỗi lần hắn đều không nhận được tin tưởng nàng! Hắn không huy vọng khi hắn đỡ xuống trong lòng tầng kia phòng tuyến thời điểm, lần thứ hai chịu đến sự lừa gạt của nàng.

Hắn tin tưởng mình trực giác, cũng tin tưởng mình không thể bị nữ nhân này lại mà ba lừa dối.

Doãn Thiên Vũ khuôn mặt nhỏ trắng xám.

Nàng nhìn thấy hắn mặt mày been trong tin chắc cùng chắc chắn, đây là nàng từ khi lễ cưới thủ tiêu sau, cỡ nào khát vọng lấy được tín nhiệm a.

Nàng giật giật môi, suýt chút nữa thì đem hai chữ kia bật thốt lên, cũng đang trong phút chốc, đối mặt Hoắc Dật Nam tầm mắt.

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo đến không có nhiệt độ, trong con người chứa nguy hiểm, chỉ thấy hắn kéo lại bờ môi, lộ ra một khía cạnh hình: Một triệu.

Một triệu.....

Không sai, nàng còn nợ Hạ gia một triệu.

Này một triệu, nàng nhất định phải còn. Chỉ có Hoắc Dật Nam có thể cho nàng, nàng cùng Hoắc Dật Nam trong lúc đó cũng ký kết thỏa thuận.

Doãn Thiên Vũ liều mạng lắc lắc đầu, để cho mình tỉnh táo trở lại.

“Triều Tuấn.....”

Nàng dừng một chút, không dám nhìn hấn con mắt, chết cấn xuống môi, trong miệng một luồng mùi máu tanh, “Hắn nói không sai”.

Hạ Triều Tuấn sững sờ, trong nháy mắt mù quáng.

Trời lại bả vai nàng đốt ngón tay trắng bệch, nàng đau đến trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Đột nhiên bị một bàn tay khác bóp lấy ra.

Hoắc Dật Nam chẳng biết lúc nào cấp tốc tiến lên, đem Doãn Thiên Vũ dắt về bên cạnh mình.

Doãn Thiên Vũ trời đất quay cuồng nhưng mà Hạ Triều Tuấn không chịu buông tay, nàng cả người lại như bị dây kéo như thế mộ bên một cái tay, lời kéo đến nàng cả người căng đau.

“Doãn Thiên Vũ! Người nói cho ta biết, rốt cuộc là không phải sự thật! Ta muốn nghe người nói lời thật!”. Hạ Triều Tuấn táo bạo đến chất vấn nàng.

“Là! Là thật!” Doãn Thiên Vũ nhìn thấy phát điên Hạ Triều Tuấn, viền mắt chua xót đến không ngừng được lệ rơi.

“Là cái gì! Rốt cuộc là cái gì?” Hắn cố chấp một lần lại một lần khác.

Doãn Thiên Vũ không thể chịu được hô lên sự thật, “Ta là tình nhân của hắn”.

“.....” Hạ Triều Tuấn cứng nhắc lại.

“Thả ra”. Hoắc Dật Nam tiếng nói trước sau như một đến trầm thấp.

Đem Doãn Thiên Vũ hướng về trước người một mình, dễ như ăn cháo phía nhường nàng thoát ly Hạ Triều Tuấn không chế.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Các Người Không Thể Nào.

Chương 28: Các Người Không Thể Nào.

Cứ việc Hoắc Dật Nam vô dụng bao lớn khí lực, nhìn như đem Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng hướng về bên người một bên, nhưng nàng cảm thấy mười phần kinh lực, đột nhiên đánh cái lão đạo, không kịp chuẩn bị đi đến phía trước vô tội.

Nhưng mà đã bị Hoắc Dật Nam siết trong tay, Doãn Thiên Vũ ngã chổng vó đem nàng ôm lên.

Một luồng lạnh lẽo khí tức trong nháy mắt bao phủ Doãn Thiên Vũ, như tượng đông sáng sớm gió lạnh, sắc tiến vào nàng hô hấp.

Đây là tự tới Hoắc Dật Nam trên người hàn khí, trước sau như một làm cho người ta sợ hãi.

“Thiên Vũ người gạt ta rất đúng không đúng?”

Hạ Triều Tuấn đầu óc choáng váng, không tiếp thu được sự thật này.

“Người là không phải có chuyện gì khó xử, người có thể nói với ta.... Thiên Vũ, người nói cho ta biết, ta giúp người giải quyết”.

Nhìn như vậy Hạ Triều Tuấn, Doãn Thiên Vũ che miệng lại, than thở khóc lóc.

Hắn như là phát điên kích động, chỉ vào Hoắc Dật Nam, trong nháy mắt tia máu đỏ tràn ngập. “Có phải hay không là hắn ép buộc? Người căn bản cũng không đồng ý, là hắn lấy cái gì đồ vật uy hiếp người có đúng hay không? Chỉ cần người nói cho ta biết, ta lập tức gọi người lại đây giết chết hắn.....”

“Không phải” Doãn Thiên Vũ khóc lóc lắc đầu, âm thanh nghẹn ngào “Không phải như thế.....”

Nàng đứng Hoắc Dật Nam bên cạnh, nhìn nàng cùng Hạ Triều Tuấn trong lúc đó cự ly, dù cho chỉ có xa mấy bước, còn có thể đi về không?

Hoắc Dật Nam trên vẻ mặt đều không có, môi mỏng kéo thẳng, khuôn mặt đường viền đặt biệt căng thẳng đột xuất, gắt gao thủ sẵn Doãn Thiên Vũ thủ đoạn.

Trên cổ tay lại như tay của người chết, không hề có một chút nhiệt độ nào, Doãn Thiên Vũ cảm thấy hơi lạnh thấu xương nhảy lên tiến vào da thịt nàng, sau đó hào vào huyết dịch, từ đầu đến chân đều là xót ruột lạnh.

“Đó là thế nào, người nói! Lê nào người thật sự cùng những người kia nói như thế, là...” Phía dưới, Hạ Triều Tuấn dùng suốt đời tu dưỡng mới không có nói ra, hần khắc chế tức giận nhắm mắt lại.

Nghe xong hần, Doãn Thiên Vũ long như đao cắt, nàng biết mình bị giới truyền thông nhiều lắm sao khó nghe!

Chỉ có bản thân nàng biết, mình không phải là người như vậy, cũng sẽ không người tin tưởng nàng, coi như nàng giải thích, Hạ Triều Tuấn cũng sẽ không tin tưởng nàng.

Hạ phu nhân nàng còn ghi vào tâm, nợ Hạ gia một triệu, nếu như không trả nổi, Hạ gia căn bản sẽ không buông tha nàng.

Không chỉ có là nàng, người nhà của nàng cũng sẽ bị liên lụy.

Doãn Thiên Vũ cảm lên nắm đấm, móng tay đâm vào lòng bàn tay, nhìn Hạ Triều Tuấn nói: Hần không có uy hiếp ta, là ta tự nguyện”.

Nói xong quay đầu, mắt tập trung đến nhìn về phía Hoắc Dật Nam.

Hả liệu Hoắc Dật Nam lãnh đạm con mắt đã ở nhìn nàng, đáy mắt xẹt qua một vết kinh ngạc.

Nghe thế cái đáp án, Hạ Triều Tuấn mặt lập tức không màu sắc, cụt hứng phải dựa vào trên tường.

Nguyên lai nữ nhân này lại lừa mình.Không, từ đầu đến cuối nàng đều đang gạt mình, nàng vì Hạ gia tiền mới đi cùng hần hiện tại leo lên tốt hơn Kim Chủ, cho nên mới ác tâm như vậy tàn nhẫn rồi đi.

Nàng không chỉ có kiêu căng hơn rồi đi, còn tử mi bày ra lễ cưới quá trốn một màn, để toàn mọi người đều biết hần đội nón xanh!

Lúc trước Hạ phu nhân chết sống không cho Doãn Thiên Vũ vào cửa, cho rằng Hạ Triều Tuấn bị nữ nhân làm choáng váng đầu óc, luôn mãi răn dạy nữ nhân này vì tiền của hần, mới phí hết tâm tư gả vào Hạ gia. Hạ Triều Tuấn nhìn Doãn Thiên Vũ một lần cùng Hạ gia cùng các trưởng bối làm lộn tung lên.

Hiện tại nàng rút cuộc đã hiện nguyên hình, ác độc đề tiện nữ nhân. Là hần mắt bị mù.

Hần chính là cái bất hiểu đũa ngọc bị một nữ nhân như thế tỏ ra xoay quanh!

“Triều Tuấn.” Doãn Thiên Vũ thấy hần thất thần, lo lắng nước mắt khẽ gọi.

Hạ Triều Tuấn đột nhiên ngẩng đầu lên, “Doãn Thiên Vũ, ta thật sự hối hận vừa nãy đem người cứu, người nên bị những người đó đàn ông kia xx”.

Nghe vậy, Doãn Thiên Vũ cứng đờ, khó có thể tin Hạ Triều Tuấn sẽ nói ra những lời như vậy.

“Mau cùng tình nhân của người rút đi, sau đó không muốn gặp lại sau, ta sợ nhìn thấy người buồn nôn”.

Buồn nôn.

Nàng để hần buồn nôn rồi hả?

Doãn Thiên Vũ cứng ở tại chỗ, nước mắt giàn giụa, đã nói không ra lời.

.....

Đến cuối cùng, Doãn Thiên Vũ không biết mình là đi như thế nào, cũng không biết mình tại sao lên xe Hoắc Dật Nam, như thế nào đến Hoắc Dật Nam biệt thự của hần.

Hoắc Dật Nam mệnh lệnh nàng đi rửa ráy, nàng nhưng không nhúc nhích đến ngồi ở trên giường, chỉ thấy cả người phát lạnh.

Thấy nàng hồn bay phách lạc đáng vẻ, Hoắc Dật Nam nhíu chặt mi tâm.

Hần ác liệt đến găm nhẹ, “Doãn Thiên Vũ, người làm đáng vẻ cho ai xem”.

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn về phía Hoắc Dật Nam, chú ý tới hần đáy mắt xẹt qua nham hiểm, mang theo nghiêm trọng giọng lạnh băng: “Có phải là ở trong mắt tất cả mọi người, chính là ta loại kia dơ bẩn, ai cũng có thể làm chồng, vì tiền không chừa thủ đoạn nào?”

“.....” Hoắc Dật Nam vẫn nhíu mày, mím môi chặt, trên mặt trước sau như một không lộ vẻ gì, chỉ có điều trong mắt nhiều hơn mấy phần phức tạp

tâm tình.

“Chỉ có chính ta biết, ta không phải các nàng trong miệng nói tới loại người như vậy, ta không có như vậy tiện nhân. Có thể các nàng nói tới lại không sai, hết thấy buồn nôn chuyện đều tại ta trên người đã xảy ra. Nếu như có thể từ đầu trở lại, ta tình nguyện mình ở đêm đó trên người thành thật chờ ở nhà, cũng không cần đi tham gia cái kia độc thân tiệc, uống nhiều rượu như vậy.

Sau đó sự tình đã xảy ra là không thể ngăn cản, ở ta còn không phản ứng lại thời điểm, Hạ gia chỉ vào ta mũi để ta trả lại này một triệu. . . Tại sao phải là ta, lẽ cưới phá hủy, hạnh phúc không còn, tại sao ta còn bị những người kia đâm sau lưng đến chửi rủa nguyên rủa? Tại sao. Một mực là ta.?”

Nàng trắng đen rõ ràng trong đôi mắt dị thường chỗ trống, nước mắt từ lâu khô cạn, không có chút hồng hào bờ môi run rẩy, thấp giọng lâm lâm, như đang lâm lâm lầu bầu.

Hoắc Dật Nam không cho nàng bất kỳ đáp lại, trầm mặc đến ở bên người nàng ngồi xuống.

Hắn đem cả người lạnh của Doãn Thiên Vũ dặt tiến vào lồng ngực, ôn lạnh chỉ đi vào tóc nàng, một hồi không.

Doãn Thiên Vũ khi hắn trong lồng ngực run rẩy, bấm vào áo sơ mi của hắn cổ tay, nước mắt lại tràn ra ngoài, “Tại sao. Nói cho ta biết, tại sao”.

“Lẽ cưới thành một hồi trò khôi hài, tất cả mọi người đang nhìn chuyện cười của ta, bởi vậy ta thiếu nợ Hạ gia một triệu! Hà Ngọc Phụng đánh bạc thiếu nợ tiền, ta còn phải thay nàng gánh món nợ này. Người nói cho ta biết, ta đến tốt cùng là thiếu nợ ai?”

Nhìn chằm chằm khăn cả giọng Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam lông mày lông ra lại chặt, cuối cùng là bắt đầu dĩ thờ dài, ngón tay vẫn cho vào tóc của nàng, “Ta đáp ứng ngươi, này một triệu thay ngươi trả, ngươi không cần xen vào nữa rồi”.

“Cho nên? Nợ Hạ gia cùng nợ của ngươi có cái gì không giống nhau? Thậm chí, ngươi biết rõ ta còn không lên, cố ý dùng các loại lấy cớ để uy hiếp ta thỏa mãn hết thấy yêu cầu”.

Hoắc Dật Nam một trận, chìm con mắt, “Ngươi đây là đang theo ta đưa khi? Này một triệu có còn muốn hay không muốn?”

“Lẽ nào ta không nên tức giận? Ngươi dẫn dắt ta làm chuyện ta đều nỗ lực hoàn thành, ngươi còn có cái gì không hài lòng? Dựa vào cái gì quấy nhiễu cuộc sống của ta!” Nàng khóc thờ không ra hơi, trong lòng oán ức căn bản không chiếm được một điểm giảm bớt.

Người đàn ông này, vốn là một không có tình cảm băng sơn.

Hoắc Dật Nam không có tiếp lời, đem Doãn Thiên Vũ thả xuống, đứng dậy đi lấy chén nước ấm đến, một tay vỗ nhẹ lưng của nàng một tay bưng cốc đặt ở nàng bên môi, “Uống nước”.

Động tác của hắn vô cùng mềm nhẹ, ánh mắt cùng trong giọng nói nhưng lộ ra không thể kháng cự mệnh lệnh cùng uy thế.

Doãn Thiên Vũ uống một hớp, cổ họng rất cuộc không như vậy đau.

“Ngươi là bởi vì Hạ triều tuần chuyện như thế oán ta?”

Doãn Thiên Vũ cúi đầu cắn môi, không nói.

“Ngươi với hắn sớm nên kết thúc, ở trên ta chung ngày ấy, ngươi nên rõ ràng, các ngươi không thể nào rồi”.

Đúng, từ ngày đó trở đi nàng cũng đã không sạch sẽ, nàng còn mặt mũi nào đi tìm Hạ triều tuần có thể đi tới lễ cưới bước đi kia đã không dễ dàng, bây giờ Hạ gia hận nàng tận xương, là không thể nào cho phép nàng loại nữ nhân này tiếp cận Hạ triều tuần.

Ngoài ra còn có một nguyên nhân, Doãn Thiên Vũ tự mình không có ý thức được.

Ở Hoắc Dật Nam bày mưu nghĩ kế bên trong, Doãn Thiên Vũ từ lâu là của hắn vật trong túi.

Doãn Thiên Vũ bị Hoắc Dật Nam trong lời nói thương, trong lòng làm đến sợ, nổi giận nói: “Ta cùng Hạ triều tuần thế nào, chuyện không liên quan tới ngươi”.

Hai bên tình nguyện nhưng bỏ qua, cùng không phải chuyện thống khổ nhất, càng khiến người ta lòng như đao cắt, thì không cách nào ôm ấp người yêu của chính mình, còn muốn nhân tâm đâm hấn ra.

Chương 29: Làm cho nàng đi rồi.

Chương 29: Làm cho nàng đi rồi.

“Chạm”

Chén nước mạnh mẽ nện ở đầu giường trên bàn, tràn ra tới nước đổ một chỗ, còn vài giọt bay đến chỗ doãn thiên vũ trên mặt.

Nàng kinh hãi đến nhắm mắt lại, đột nhiên cảm thấy một lòng nguy hiểm tới gânf.

Đột nhiên mờ mắt ra, Hoắc Dật nam một bên thô lỗ đến gỡ bỏ hần cái này bị doãn thiên vũ véo nhãn neho áo sơ mi, một bên cúi người hướng về nàng đè xuống.

Trên áo sơ mi viền vàng khuy áo trực tiếp mở, roi trên mặt đất phát sinh lạnh lạnh tiếng vang.

Doãn thiên vũ nghe được âm thanh này, trong lòng như bị đập một búa, đại não “on gong ong.” khủng hoảng đến lác thân thể lùi về sau.

Hoắc Dật Nam bóp lạy cổ chân của nàng, trực tiếp đem nàng kéo trở lại.

“A” nàng sợ hãi đến rít gào.

Hoắc dật nam về mặt lạnh lùng, sắc màu con mắt như kết một tầng dày đặc băng, dưới đáy phong tỏa một bên đốt hỏa.

Nàng chọc giận hần.

“Triều Tuấn? trong miệng làm cho thân thiết. A, ta xem ngươi đến bây giờ còn đang nằm mơ không chịu tỉnh lại?”. Hoắc dật nam lạnh lẽo chỉ mạnh mẽ bóp lấy cằm của nàng, đem nàng cả khuôn mặt gò má bấm đến cơ hồ biến dạng. “Buổi tối ngày hôm nay như ngươi vậy miệng cũng là thấp hèn đến khóc lóc cầu xin ta”.

Doãn Thiên Vũ đồng tử, con ngươi đột nhiên co rút nhanh, phản chiếu Hoắc Dật Nam thịnh nộ đáng sợ, lúc này ở trong mắt nàng, hần chính là ác ma.

Buổi tối ngày hôm ấy, nàng gào khóc đến cầu xin hần, khi hần dưới than nhu tình như nước....

Nhưng là, đây chính là nàng ác mộng, làm cho nàng cảm thấy phi thường si nhục.

“Hoắc Dật Nam, ngươi tại sao phải như vậy? ngươi thật sự rất tệ. Nói ta như vậy vết thương ngươi cảm thấy vui sướng sao? Nhìn thấy ta thống khổ, ngươi liền vui vẻ? nếu như ngươi nghĩ hủy diệt ta, cũng không cần làm bộ hảo tâm, tới giúp ta a, ta đã.... Sống được đủ khó khăn”.

Doãn thiên vũ nước mắt như vỡ đê, đỏ mắt lên gất gao theo dõi hần.

Hoắc Dật Nam sống lưng cứng đờ. Nàng khóc.... Nàng vừa khóc rồi...

Nóng bỏng nước mắt lướt xuống đến tay hần trên lưng, như khối than lửa tựa như muôn đem làn da của hần đốt xuyên.

“Ta cần gấp này một triệu, phi thường phi thường cần, bị bắt đắ dĩ như ngươi mượn, ta với ngươi ký kết thỏa thuận, thậm chí trơ trẽn đến đáp ứng ngươi làm của.....” Doãn Thiên Vũ cuồng hống ngành ngành “Thế nhưng loại này người không nhận ra quan hệ, ngươi và ta đều rất rõ ràng, đơn giản là theo nhu cầu mỗi bên, ở ngươi tịch tịch thời điểm cần một người tiêu khiển mà thôi, cũng không ràng buộc chúng ta đối phương cuộc sống riêng của mình. Ngươi cùng nữ nhân khác như thế nào, chuyện không liên quan đến ta, đồng dạng, ta cùng nam nhân khác.....”

“Không được! Hạ Triều Tuấn, chính là không được”. Hoắc Dật Nam như chặt đinh chém sắt đến đánh gãy, trong lòng bởi vì nàng cùng kia “Ngươi cùng nữ nhân khác như thế nào, chuyện không liên quan đến ta” phi thường không thoải mái.

“Nếu như ngươi không muốn nhìn thấy Hạ gia ở trên thị trường biến mất, tốt nhất nên ngoan ngoãn nghe lời, với hần đoạn tuyệt lui tới”.

Căn bản không cần Hoắc Dật Nam nhắc nhở, Doãn Thiên Vũ chính mình từ lâu rõ ràng, nàng là không thể lại đi tìm Hạ Triều Tuấn không có cái này mặt..... Hơn nữa Hạ Triều Tuấn đã nói cho nàng đi, không phải sao? .

Doãn Thiên Vũ cay đắng đến giật dưới khóe miệng, đứng ở lửa giận ngập trời Hoắc Dật Nam, nàng đột nhiên có một tia vui vẻ, khóe miệng độ cong chớp chớp càng to lớn hơn.

“Coi như không thấy mặt, trong lòng ta muốn ai, ngươi quản đến sao?”

Quả nhiên, chỉ thấy nam nhân khuôn mặt anh tuấn càng thêm khó coi!

Bỗng nhiên, hần lộ ra tà ác cười, ngón tay vuốt lên nàg vị trí, “Vậ ta liền để nguoi nơi này chỉ có thể với ta, vĩnh viễn, ghi lòng tạc dạ.....”

“Á.....”.

Quần áo nát đến khó coi, khiến Thiên Vũ nhìn không được run rẩy.

Hần không biết mình vì sao lại tức giận như vậy, rõ ràng chỉ là một cái bò lên giường nữ nhân, giải quyết sinh lý nhu cầu tịch mịch giải trí đối tượng. hần vừa bắt đầu chính là như vậy dự định, đối với nàg loại này không có công tác, muốn gả vào hào môn nữ nhân phi thường xem thường, có thể sau đó chậm rãi vô vị, hần luôn có thể ở trên người nàg tìm tới cùng nữ nhân khác không đồng dạng như vậy thú vị.

Thế nhưng, hần tuyệt đối không thể đối với nữ nhân như vậy động tâm. Đây là hần sống như thế ba mươi năm, thấp nhất yêu cầu cùng nguyên tắc.

Vì lẽ đó tại sao lại phát hỏa lớn như vậy? Chính hần cũng không hiểu.

Nhưng mà chính là ở nơi này trước mặt nữ nhân, hần lại nhiều lần nổi giận, chuyện này căn bản là không phù hợp hần nhiều năm tính cách, hiện tại hần đã không khống chế được chính mình.

“Nguoi, nguoi nghĩ làm gì! Thà ra! Mau thả ta ra”. Quần áo được hần tay không xé nát, Thiên Vũ sắc mặt trắng bệch.

Hoắc Dật Nam cúi đầu khóa lại môi nàg, đem nàg hơi thở điều niêm phong ở cuồng hộng, ở trong miệng nàg càng quét ! Lạnh lẽo tay trượt xuống mềm mại nhỏ eo.

Doãn Thiên Vũ trên mỗi một cái thần kinh đều run rẩy.

Không muốn.....Không muốn.....

Tay và chân cùng nhau giãy dụa, dùng sức đẩy Hoắc Dật Nam ra.

Lập tức run cầm cập đến lăn xuống giường.

“Muốn chạy đi đâu? Doãn Thiên Vũ, nguoi cho rằng nguoi chạy thoát à”.

Hoắc Dật Nam chân dài trực tiếp đạp lên giường, nhanh chân từ giường một bên vượt qua một bên khác.

Cửa phòng là khóa trái, Doãn Thiên Vũ không chỗ nào có thể trốn.

Nàg bị bức ép đến bên trong góc, thân thể nhỏ bé co rúc ở đồng thời, sợ hãi đến nhìn Hoắc Dật Nam từng bước một hướng đi tới nàg.

“Không muốn, đừng tới đây.....”

Hoắc Dật Nam chậm rãi đi tới trước mặt nàg, như satan địa ngục tới ở trên cao nhìn xuống nhìn nàg chăm chú.

“Nguoi yêu thích ở đây sao?”

Doãn Thiên Vũ khuôn mặt tan vỡ, khóc đến cảnh hoa run rẩy, liều mạng lắc đầu, “Không, không, không muốn.....”

“Vậ chúng ta liền ở đây bắt đầu đi”.

Hoắc Dật Nam tà mị khuôn mặt ở dưới ánh đèn mờ mờ có vẻ đặc biệt nguy hiểm đẹp đẽ, cúi người liền đưa nàg chống đỡ ở góc tường.

‘Đi ra! Cách ta xa một chút! Cút ngay a’. Doãn Thiên Vũ một đôi tay nhỏ khước từ hần sờ vào lồng ngực hần rõ ràng, hai chân loạn đạp, đá vào Hoắc Dật Nam trên người.

Hoắc Dật Nam mâu màu chìm xuống, một tay bóp lấy hai chân của nàg, rút ra dây đeo cấp tốc trói lại.

‘Đây là nguoi chọc giận kết cục của ta’.

‘Á.....’

Doãn Thiên Vũ đột nhiên trừng lớn hai mắt, xé rách giống như đau đớn truyền khắp toàn thân.

Như tỉnh lại trong đầu khắc sâu ký ức, thống khổ trong nháy mắt ở nàg trên khuôn mặt tái nhợt hiện ra. Nàg quá rõ ràng cơn đau này, đêm đó cũng giống như vậy.....

Nam nhân vô cùng hung ác, Doãn Thiên Vũ si nhục phải đem bên mặt ở một bên, chết cấn xuống môi, nước mắt tùy ý hướng về khóe môi.

Ngày hôm nay tình cảnh này nàg sẽ không quên, nàg nhất định sẽ không quên.

Ngoài cửa sổ tiếng sấm cuộn cuộn hạt mưa rơi ngoài cửa sổ.

Đến sau nửa đêm, trong phòng rất cuộc an tĩnh.

Hoắc Dật Nam buông ra nàg.

Nhìn đã không một tiếng động Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam nhú nhú mày.

Nàng vô lực đến nhìn rèm cửa sổ bị gió thổi bay, nước mắt khô cạn ở trên mặt, mờ mịt trong con ngươi đã không có tức giận, vẻ mặt thần thờ.

Hoắc Dật Nam trong lòng xẹt qua một tia đau lòng, ở nàng bên cạnh người nằm xuống, thấp giọng khẽ gọi, tiếng nói khàn khàn, ‘Đang nhìn cái gì?’.

Ngoài cửa sổ gió thổi không có dừng, Doãn Thiên Vũ thu hồi ánh mắt, tĩnh mạch giống như con mắt nhìn chăm chăm Hoắc Dật Nam, ‘Xong việc sao? Ta muốn này một triệu, trả thù lao đi’.

Nghe vậy, Hoắc Dật Nam tim đột nhiên vừa kéo, nhìn mặt không hề cảm xúc Doãn Thiên Vũ, cứng đờ một lúc lâu, một chữ cũng chưa nói, đứng dậy đi tới trước bàn đọc sách.

Hắn lấy ra sổ séc, sổ chi phiếu, cầm viết ký tên ở phía trên viết xuống một con số, sau đó kéo xuống, đi tới Doãn Thiên Vũ trước mặt.

Doãn Thiên Vũ ngồi xuống, tiếp nhận séc, chi phiếu, nhàn nhạt nhìn lướt qua một triệu không sai.

Nàng lại cúi thấp đầu, nhìn thấy chính mình áo quần rách rưới, khinh trào đến giật dưới khóe miệng, nắm lên Hoắc Dật Nam vút trên mặt đất áo sơ mi khoác lên trên người mình.

Nàng buộc vào khuy áo, đầy mặt lạnh lùng, ‘Quần áo cho ta mượn mặc’.

Hoắc Dật Nam nhếch môi, tựa ghế ngồi xuống, đưa tay từ tủ đầu giường trong hộc tối lấy ra một điều thuốc thuận lợi chăm lura.

Doãn Thiên Vũ thấy hắn trầm mặc đến hút thuốc, trong lòng cười lạnh một tiếng, buộc chặt áo sơ mi, cũng là không nói câu nào, cũng không quay đầu lại mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30 : Đi Hạ Gia.

Chương 30 : Đi Hạ Gia.

Doãn Thiên Vũ nắm chặt này một triệu chi phiếu, lão đảo nghiêng ngả trốn ra biệt thự.

Sấm chớp đan xen, chớp ở trên trời hình thành một bức to lớn mạng nhện, thức tỉnh chói mắt.

Doãn Thiên Vũ dánh dập chặt vật, miễn cưỡng có thể che khuất thân thể quần áo bị mưa làm cho ướt nhẹp sau chăm chú dính trên người, nàng đi chân đất ở trong bùn lầy lao nhanh, dưới thân nơi nào đó đau nàng hai chân run lên.

Rốt cuộc chạy tới con đường lớn, chờ thật lâu, gặp một chiếc taxi rời khỏi nơi này.

Nàng bệnh viện đa khoa, bệnh viện đa khoa, lại không có tiền đưa tiền xe, taxi tài xế thấy nàng bộ này dánh dập chặt vật, biết nàng gặp cái chuyện gì, vung vung tay cho nàng xuống xe.

Doãn Thiên Vũ nói tiếng cảm ơn, vội vã đi vào phòng tiếp nhận bệnh nhân nội trú.

Hạ Triều Tuấn đem đám người kia thu thập sau, cảnh sát liền chạy đến, gọi xe cứu thương đem Hà Ngọc Phượng đưa tới bệnh viện đa khoa.

Doãn Thiên Vũ đi tới đi tới trách nhiệm, hỏi thăm Hà Ngọc Phượng ở phòng nào.

Trách nhiệm y tá thấy bộ dáng này, không nện được nhắc nhở, ‘Tiểu thư, cuối hành lang có công cộng buồng tắm, người đi tắm rửa một chút đi’.

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút chính mình, trên mặt trắng xám không có chút máu, kéo lấy nệm cười nhạt, ‘Không cần, nơi này ấm áp, chờ một chút quần áo thì khô rồi’.

Nàng đang muốn đi, y tá lại gọi nàng, ‘Dễ dàng như vậy cảm mạo, chỗ của ta có áo sạch sẽ thường phục, người nếu như không chê, ta sẽ đi lấy cho mặc’.

Doãn Thiên Vũ cảm tạ nhìn y tá, gật gật đầu.

.....

Ở trong bệnh với Hà Ngọc Phượng đến hừng đông, Doãn Thiên Vũ nện không được, dựa vào ghế tựa ngủ thiếp đi.

‘Không muốn, không muốn đánh ta, không muốn chém tay ta.....’

Doãn Thiên Vũ bị đánh thức, vội vã cúi người tiến lên đánh thức Hà Ngọc Phượng.

‘Dì, dì’.

‘Không muốn..... Tay của ta, tay của ta.....a’.

Hà Ngọc Phượng đột nhiên mở to hai mắt, đột nhiên ngồi dậy, trên trán đầu đầy mồ hôi.

‘Dì.....’

Nhìn thấy ngồi ở bên giường Doãn Thiên Vũ, đột nhiên nắm lấy tay nàng, ‘Thiên Vũ, Thiên Vũ, những người kia đây ? điều đi rồi chưa ? có hay không đem người thế nào ? là dì không nên, dì có lỗi với người, xin lỗi.....’

Hà Ngọc Phượng bị dọa đến tinh thần có chút không khôi phục lại được, nàng cho rằng Doãn Thiên Vũ bị đám nam nhân kia cho.....Trong mộng chịu đủ lắm rồi lương tâm dần vật.

Liếc nhìn tóc tai bù xù, nhiều tiếng xin lỗi Hà Ngọc Phượng, Doãn Thiên Vũ cắn môi, trong lòng xẹt qua một vết khổ sở.

‘Không sao rồi, đã không sao rồi’.

‘Bọn họ đâu ? Đám người kia đâu ?’

‘Những người kia đã bị cảnh sát mang đi, hiện tại chúng ta ở trong bệnh viện rất an toàn’.

Hà Ngọc Phượng nhìn bốn phía, hơi thất thần.

Bỗng nhiên, nàng quay đầu, thăm dò hỏi : ‘Thiên Vũ, Hạ gia này một triệu, người định làm như thế nào ? Trả tiền lại tháng này phải có rồi.....’

‘Yên tâm đi, chuyện này người không cần phải để ý đến’. Doãn Thiên Vũ cúi đầu, ánh mắt nhìn nơi khác.

Hà Ngọc Phượng nhìn chăm chăm nàng, im tiếng không nói.

.....

‘Tài xế, đi Hạ gia’.

Ngồi trên taxi, Doãn Thiên Vũ phun ra vài chữ.

Nếu như không phải vì còn này một triệu, nàng đời này cũng sẽ không tiếp tục muốn bước vào chỗ đó.

Tài xế nhìn nàng một cái, nhún ga một cái, xe chạy như bay.

Hạ gia, Hạ phu nhân đang ngồi ở trong phòng khách, hai tay vẫy quanh trước ngực, ngồi ở trên ghế salong, nổi giận đùng đùng nhìn chăm chăm trước mặt người đàn ông đầu trọc kia.

Người đàn ông này, cứng tối hơn qua trong quán bar cái kia đại kim vòng trang sức.

‘Ngu xuẩn ! đến miệng con vịt cũng có thể làm cho nàng bay ! ta dùng tiền mời các người đến, không phải giữ lại để nhìn !’

‘Nếu như không phải sau đó Hạ đại thiếu gia, chúng ta cũng sẽ không thất thủ.....’ Dây chuyền vàng nam nhân bùng bọc lại dây đặc bằng gạc sau gáy, nhỏ giọng thaảm thì một câu, thấp thỏm nhìn trước mặt Hạ phu nhân.

‘Người còn có mặt mũi noi, ta còn không tìm người tính sổ ! Người của người đem ta nhử tử địa thương, trách nhiệm này người muốn làm sao gánh chịu ?’

Đại kim vòng trang sức thấy Hạ phu nhân đổi sắc mặt, liền vội vàng tiến lên khom người, lấy lòng nói : ‘Phu nhân, ta cũng là theo chỉ thị của ngài làm việc mà, nóng lòng điếm.Ta làm sao dám địa thương Hạ thiếu gia đây ! Là người của ta có mặt không trông, ra tay không biết nặng nhẹ, quay đầu lại ta hảo hảo giáo huấn bọn họ’.

‘Chỉ là phu nhân, ngài lên lút tìm người giáo huấn Doãn Thiên Vũ, chuyện như vậy truyền đi, sợ là đối với ngài danh dự không hay lắm ?’ Đại vòng trang sức đột nhiên ngẩng đầu lên, nham hiểm đến cười cợt, lộ ra một cái răng vàng.

‘Làm càn ! Ta xem bọn họ là không muốn ở hạ thị lẫn lộn !’ Hạ phu nhân một cái tát vỗ lên bàn.

‘Ai, không dám không dám, Hạ phu nhân, ngài là ta kim chúa, chúng ta chuyện làm ăn buôn bán cũng hiểu quy cũ’. Đại vòng trang sức ‘Hê hê’ cười.

Hạ phu nhân đem một dây đặt mà rất có phaon lượng phong thư bỏ vào trên khay trà. ‘Cầm, đi nhanh lên’.

Đại vòng trang sức hai mắt tỏa sáng, đưa tay ra lấy.

Hạ phu nhân càng làm phong thư lấy ra, một đôi trái qua phong thư con mắt tràn đầy khí thế, thấp giọng uy hiếp, ‘Nếu để cho Triều Tuấn biết, cẩn thận vợ con của người.’

Đại vòng trang sức biến sắc mặt, gật đầu liên tục, ‘Rõ ràng, rõ ràng’.

‘Cút đi’.

Đại vòng trang sức cầm tiền đi nhanh lên, lão thái bà này thật lợi hại.

‘Thái thái, bên ngoài.Doãn Thiên Vũ muốn gặp ngài’.

Đang nói, trong nhà bảo mẫu đã đi đi vào, nhát gan nhìn hạ mẫu.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31 : Không Muốn Trở Lại Tìm Nàng Phiền Phức.

‘Nàng tới làm gì’.

Hạ mẫu tức giận chính thịnh, nghe bảo mẫu vừa nói như thế, cả người càng giống như là giẫm đạp địa lôi, trong nháy mắt bùng nổ : ‘‘ Nàng vẫn còn mặt tìm tới nơi này ! Không biết xấu hổ đồ vật, cho ta đem nàng đuổi ra ngoài ! Càng xa càng tốt !’’

Nàng một bên lớn tiếng tức giận mắng , vừa đi đến trên ghế sa long ngồi xuống, bởi vì vấp mức kích động, cả người không ngừng thờ hồn hèn.

Bảo mẫu bị dọa đến run run một chút, hậm hực liếc nhìn nàng một cái, miệng ờ hơi nhúc nhích, nhìn qua tựa hồ còn muốn nói gì, do dự một chút, hay lại là xoay người ra ngoài.

Hạ gia đại môn cửa, một trận gió thổi lạnh qua, Doãn Thiên Vũ không khỏi long long quần áo, xoay người, xa xa thấy bảo mẫu chạy tới, nàng không khỏi nghe eng đốn.

‘‘Doãn tiêu thư, thái thái nói không muốn gặp người, người hay là đi thôi’’.

Doãn Thiên Vũ nhẹ khề nhừ mày, ‘‘Làm phiền người lại đi thông báo một lần, ta là tới trả tiền lại, mấy phút liền có thể’’.

‘‘Được rồi, ta đây sẽ thấy đi theo thái thái chỉ sẽ một tiếng, không được nữ lời nói, người liền chạy nhanh đi’’.

Bảo mẫu mặt đầy làm khó, nhớ tới mới vừa rồi Hạ phu nhân khiển trách nàng bộ dáng, nàng liền không nhịn được rầu rĩ.

Mấy phút sau, Hạ gia trong phòng khách, đại dây chuyền vàng đã rời đi. Trên bàn trà một ly trà chính bốc hơi nóng, Hạ phu nhân chính dựa vào ở trên ghế sa long nhắm mắt dưỡng thần.

“Thái thái, Doãn tiểu thư nói, nàng là tới trả tiền, nhất định phải gặp ngài”.

“Trả tiền lại ? Để cho nàng đi vào !” Hạ phu nhân mở mắt, suy nghĩ một chút, đột nhiên ngồi dậy.

Nàng không khỏi nghi ngờ, kia nghèo kiết nha đầu nơi nào đến tiền ? Đây cũng không phải là một số lượng nhỏ !

Chẳng lẽ.....

Hạ phu nhân vuốt ve trên ngón tay ngọc giới, trầm tư suy tư. Hừ , mới rời khỏi con trai của nàng không mấy ngày, liền nịnh hót người kia có tiền nam nhân, còn để cho người nam nhân kia cam tâm tình nguyện cho nàng một triệu !

Doãn Thiên Vũ đi theo bảo mẫu sau lưng, đi tới bên ngoài phòng khách lúc, nàng theo bản năng sửa sang lại quần áo một chút, biểu hiện trên mặt trấn định mà có hàm dưỡng.

“Thái thái, người mang đến”. Bảo mẫu ngẩng đầu nhìn liếc mắt Hạ phu nhân.

“Đi xuống đi”.

Bảo mẫu không có chốc lát dừng lại, liền vội vàng xoay người rời đi.

Trong nháy mắt, phòng khách lớn trong chỉ còn lại hia người. Hạ phu nhân ngồi ngay ngắn ở trên ghế sa long, không nói gì, Doãn Thiên Vũ đứng ở cửa, nhìn thẳng nàng.

“Tiền đâu ?” Hai phút trôi qua, hạ mẫu mới rút cuộc mở miệng, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

“ ‘ Đứng lại !Ai cho ngươi đi vào’”.

Hạ mẫu nghe được giầy cao gót thanh âm, đột nhiên mở mắt, nhìn về phía nàng, sắc bén trong ánh mắt tràn đầy chán ghét cùng khinh miệt.

“ ‘ Đây là một triệu chi phiếu, từ nay về sau, xin ngươi không muốn lại phái người tới tìm ta người nhà phiền toái’”.

Doãn Thiên Vũ vừa nói, một bên từ trong túi sách xuất ra chi phiếu đặt ở Hạ mẫu trước mặt bàn trà.

Mới vừa rồi nàng nhìn thấy đại dây chuyền vàng gian xảo từ hạ trạch cửa sau đi ra ngoài.

“Lời này hẳn ta tới nói mới đúng, con của ta thật vất vả thoát khỏi ngươi cái này không biết xấu hổ nữ nhân, ta cảnh cáo ngươi sau này không muốn lại xuất hiện ở trước mặt hẳn”.

Hạ phu nhân biểu hiện trên mặt xa còn hơn hồi nãy nữa muốn dữ tợn, nàng nhẹ rên một tiếng, hai cái cánh tay bao bọc ở trước ngực, khinh miệt liếc về Doãn Thiên Vũ liếc mắt.

Doãn Thiên Vũ buông xuống hai bên người tay theo bản năng nắm chặt, cắn răng, trực câu câu nhìn chăm chăm Hạ phu nhân.

.....

“Hạ phu nhân quá lo lắng dư thừa. Làm phiền ngài coi trọng con trai của ngài, nếu như chính hẳn tới tìm ta lời nói, vậy cũng thì không thể trách ta”.

Hạ phu nhân vênh vao hung hăng, Doãn Thiên Vũ lại đứng mực, không nhìn ra chút nào sợ.

Doãn Thiên Vũ nói xong, mỉm cười.

Nàng đã không phải là ban đầu cái đó Doãn Thiên Vũ, tuyệt đối sẽ không lại im lặng không lên tiếng, mặc cho nữ nhân này cái miệng chỉ trích nàng.

Hạ mẫu bị nàng lời nói chọc giận, đột nhiên đứng lên, vênh vao nghênh ngang nhìn nàng chăm chăm.

“Cần rõ ! Ngươi là cái thứ gì ! Triều Tuấn sẽ đi tìm ngươi ? Doãn Thiên Vũ, ngươi bây giờ danh tiếng có thể rất vang dội, người nào không biết ngươi nằm ở dưới thân nam nhân đáng vẻ ? Con của ta ban đầu xác thực mất mù, vừa ý ngươi thứ như vậy, là ta quân gia vô phùng, để cho hẳn bị ngươi che đậy cặp mắt, nhưng là Triều Tuấn Hạ gia thiếu gia, còn không đến mức đem danh tiếng hủy ở ngươi cái này nát trên tay nữ nhân, để cho người chế giễu”.

“Mẹ ,ngài nói cái gì ?”

Hai người sau lưng, Triều Tuấn đột nhiên xuất hiện, cau mày nhìn mẹ mình, “Lời như vậy làm sao có thể từ ngài trong miệng nói ra ?!”

Hạ Triều Tuấn đột nhiên trở lại, đứng ở đại môn huyền quan nơi có một hồi, hẳn vốn là kinh ngạc Doãn Thiên Vũ làm sao biết tìm tới nơi này, nào ngờ nghe được Hjä phu nhân nói ra như vậy một phen.

Khó nghe vừa thô tục, hoàn toàn không có đại gia chủ mẫu phong độ cùng dáng vẻ. Hẳn không biết, mẫu thân mình nguyên lai có khó nhìn như vậy một

mặt.

Nghe được Hạ Triều Tuấn thanh âm, Doãn Thiên Vũ sau lưng căng thẳng, rõ ràng còn hơn hồi nãy nữa muốn không được tự nhiên.

Nàng biết Hạ Triều Tuấn liền ở sau lưng, lại cố nén, không muốn quay đầu nhìn lại hắn.

Hạ Triều Tuấn kinh ngạc nhìn chằm chằm sau lưng, trong ánh mắt tràn đầy ôn tình, thời gian dài như vậy tới nay, hắn cơ hồ mỗi buổi tối, cũng sẽ lặp lại phải làm cùng một cái mơ.

Trong mộng tan tành, cũng là cùng một người.

“Triều Tuấn ! Người tại sao trở về ?” Hạ phu nhân đã sớm thu thập xong tâm tình, làm trò cười cho thiên hạ được nghênh đón.

Hạ Triều Tuấn lại thẳng tắp nhìn chằm chằm Doãn Thiên Vũ, “Người tới nơi này làm gì”.

Doãn Thiên Vũ không quay đầu lại, nàng không nghĩ nói cho Triều Tuấn, nàng là tới trả tiền.

Hạ phu nhân thấy Triều Tuấn ánh mắt một mực rơi vào Doãn Thiên Vũ trên người không có dời đi qua, trong nháy mắt chìm mất.

“Doãn tiểu thư, bây giờ hạ gia với người thanh toán xong. Bây giờ người đi nằm ở trong bệnh viện, không đi trông coi nàng, người còn đứng ở chỗ này làm gì ?”

Ý nói, dám ở Hạ Triều Tuấn trước mặt nói hơn một câu, nàng đi mệnh cũng đừng nghĩ muốn. Để cho nàng rút nhanh lên.

Doãn Thiên Vũ cảm giác phía sau có một bó nóng bỏng ánh mắt, tựa như phải đem nàng sống lưng đốt xuyên, để cho nàng không cất bước nổi.

Hạ phu nhân ác liệt nói : “Người vừa tới, đem Doãn tiểu thư mời đi ra ngoài”.

Người làm tiến lên phải ra tay đem Doãn Thiên Vũ lôi ra, Doãn Thiên Vũ lấy lại tinh thần, nghiêm nghị nói : “Đi ra ! Đừng đụng ta, chính ta sẽ đi”.

Nàng xem mắt hạ phu nhân, “Phu nhân, hy vọng người có thể tuân thủ người nói chuyện”.

Nói xong, nàng xoay người, tầm mắt với Hạ Triều Tuấn ánh mắt đụng nhau.

Lông mi phiền phiền, nàng có chút nghiêng đầu, không nhìn tới hắn, bước ra chân sải bước đi tới cửa.

Ngay tại muốn Hạ Triều Tuấn bên người gấp thoáng qua lúc, một cái đại thủ bóp lại cổ tay nàng.

Doãn Thiên Vũ vội vàng không kịp chuẩn bị bị buộc dừng lại, không hiểu nhìn về phía Hạ Triều Tuấn.

Hạ Triều Tuấn cũng ở đây nhìn nàng, chẳng qua là gương mặt tuấn tú trừ lạnh lùng không thấy được khác tâm tình.

“Người rốt cuộc tới Hạ gia làm gì !”

Doãn Thiên Vũ ngăn ra, xoay động thủ cổ tay, “Buông ta ra !”

Hắn bóp càng dùng sức, bàn tay giống như thiết tù như thế thật chặt bấu Doãn Thiên Vũ trắng nõn cổ tay. Nhìn chằm chằm Doãn Thiên Vũ con người, muốn nghe được hắn mong đợi câu trả lời.

Doãn Thiên Vũ véo qua không hắn, thờ hờn hờn ngẩng đầu, chống lại hắn tràn đầy tức giận cặp mắt, gần từng chữ. “Ta tới Hạ gia, không phải là tới tìm người”.

Triều Tuấn cứng đờ, tâm như bị Doãn Thiên Vũ lời nói cho nghiền ép lên, vừa kéo vừa kéo đau.

“Buông ra !”.

Hạ Triều Tuấn cố chấp nắm cổ tay nàng, nàng đau khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, hút khí lạnh.

“Doãn Thiên Vũ, người dựa vào cái gì ! Người như vậy đàn bà, dựa vào cái gì a !”

Dựa vào cái gì để cho hắn như bị quỷ nhập thân như thế, đối với nàng nhớ không quên, lặp đi lặp lại nhiều lần bị đùa bỡn xoay quanh.

Tại hắn vào cửa một kia, nghe được Doãn Thiên Vũ thanh âm, hắn mừng rỡ như điên, có thể trên thực tế, nàng không phải là tới tìm hắn.

Trong lòng hắn, giống như nàng tới hạ gia như thế, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi.

“Triều Tuấn, buông nàng ra”. Hạ phu nhân thét chói tai, “Loại nữ nhân như nàng không đáng giá người làm như vậy”.

Con trai của nàng đến tốt cùng là đang làm gì ! Nắm một cái nát nữ nhân không thả ? Thật là bỉ ổi chính mình ! Nàng cảm thấy trên mặt không ánh sáng.

“Doãn Thiên Vũ, ta cuối cùng hỏi ngươi một câu, tối hôm qua là Hoắc Dật Nam đang buộc ngươi, ngươi tới hạ gia, là bởi vì vẫn thích ta, đúng không ?”
Hạ Triều Tuấn hỏi

Doãn Thiên Vũ yên lặng.

Hồi lâu, phun ra mấy chữ : “Ngươi nghĩ nhiều”.

“Ngươi chính là nghe mẹ của ngươi lời nói đi, không muốn trở lại đây đưa ta”.

Nàng đem mình tay tránh thoát được, sải bước rời đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 32 : Mua Say.

Một cái chân bước ra Hạ gia đại môn một khắc kia, nàng cả người thoáng cái tung khoa đi xuống, lung la lung lay thiếu chút nữa ngồi sập xuống đất.

Nàng giơ tay lên nhìn một chút lòng bàn tay, bị chính mình bóp máu thịt be bét.

Nếu như không phải mới vừa như vậy khắc chế chính mình, sợ rằng nàng liền đem chân tướng nói ra. Nghĩ đến nằm ở trong bệnh viện di, nghĩ đến hạ phu nhân bản mặt kia, còn có sau này sinh hoạt. Giống như Hoắc Dật Nam từng nói, nàng phải từ giấc mộng này tỉnh hồn lại.

Không , là chính nàng tự tay đánh nát.

Doãn Thiên Vũ khẽ sờ gật nhẹ khoe miệng, quay đầu liếc mắt một cái trang nghiêm .

Gặp lại sau, Hạ Triều Tuấn.

Doãn Thiên Vũ chẳng có con mắt ở đường đi bộ bên trên đến.

Rất cuộc với hạ gia thanh toán xong, nàng như thua nặng, nhưng trong lòng vắng vẻ.

Trước mặt không có một chiếc xe đi ngang qua, thậm chí ngay cả không có bất kỳ ai, tâm tình càng là hồng bét.

Doãn Thiên Vũ phiền não xoa xoa tóc, cắn chặt đôi môi, do dự một chút, từ trong túi xách lấy ra điện thoại di động ra.

Mới vừa mở điện thoại di động lên, liền phát hiện nói chuyện điện thoại trong ghi chép có một cái điện thoại nghe hụt.

Nàng tò mò một chút mở, bảy giờ năm mươi lăm phút, đến từ Hoắc Dật Nam.

Nàng nhớ nàng là nửa đêm từ Hoắc Dật Nam trong biệt thự trốn ra được, hơn bảy giờ gọi điện thoại cho nàng, sớm như vậy, hẳn muốn làm gì ?

Doãn Thiên Vũ tâm lý cười lạnh, ngược lại cuộc giao dịch này đã kết thúc, cả đời này nàng cũng không muốn lại nhìn thấy người đàn ông này.

Nàng không chpts do dự đem điện thoại di động tắt máy, thả lại trong túi xách.

Doãn Thiên Vũ giương mắt nhìn ngắm bốn phía, nàng đã tới mấy lần hạ gia, đối với chỗ này cũng coi là quen biết, chỉ cần qua con đường này, là có thể đánh tới xe.

Giông tố mùa, khí trời khó dò.

Buổi sáng thật vất vả trong, đến chạng vạng tối, lại bay lên mưa, hơn nữa còn có tăng lớn khuyh hướng.

Doãn Thiên Vũ đem bao đội ở trên đầu, như cũ đứng ở ven đường, hướng đi ngang qua xe cô không ngừng vẫy tay.

Không biết đã đến giờ đã đi qua bao lâu, nàng vô lực rũ tay xuống, cúi thấp xuống đầu.

Lúc này có chiếc xe taxi ở trước mặt nàng dừng lại.

“Trời mưa lớn, mau lên xe ! Nhanh !”

Bác tài tựa hồ bị mưa lớn thúc giục đã mất đi kiên nhẫn, quay kiếng xa xuống, liền đối với nàng lớn tiếng kêu la.

Có thể đánh đến xe đã rất vui mừng, nàng không có một tí than phiền liền nhanh chóng ngồi lên xe.

“Cô nương, đi nơi nào à ?”

Bác tài xuyên qua kính chiếu hậu liếc nhìn nàng một cái, lộ ra hồ nghi ánh mắt.

“Đi Thế kỷ quây rượu”.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, trong ánh mắt lại thoáng qua một vệt cô đơn, lớn như vậy một thành phố, lại không có nàng có thể đi địa phương, thật là buồn cười.

Bác tài nhú mày, bây giờ sắc trời dần dần đen xuống, còn đổ mưa to, nàng một người xuất hiện ở nơi này đã rất không tương tượng nổi, bây giờ lại còn muốn đi quây rượu.

Bây giờ cô gái, thế nào như vậy không thương tiếc chính mình.

Tài xế đập chân ga, đi nàng nói địa phương.

.....

Đến quây rượu, Doãn Thiên Vũ trả tiền xuống xe.

Nàng vừa muốn từ cửa lớn đi vào, liền một cô gái khốc khắp từ trong quán rượu đi ra, cả người lão đảo, khi thì khốc khi lại cười.

Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng nổi lên khóe môi, xem ra, nàng hôm nay tới địa phương , nơi này quả nhiên là một có thể giải sầu địa phương tốt.

Nàng thẳng đi vào, đến quây ba ngồi xuống, nhìn chung quanh một chút, với phục vụ viên muốn một ly rượu.

Doãn Thiên Vũ lần đầu tiên tới quây rượu mua say, người phục vụ bung cho nàng whiskey, hướng đồ vô miệng một hộp lớn.

Cay độc rượu xuống bụng, từ cổ họng một đường đốt tới trong dạ dày.

Giọng như bị nhét một cái hột tiêu, sắc nàng liều mạng ho khan.

Bên cạnh, khoảng cách nàng cách đó không xa một người nam nhân cũng đang uống rượu, nang nhân người mặc quần áo thường, thân cao ngược lại không tệ, chính mình vốc người hơi chút gây một tí, mặc dù ngũ quan không tệ, lại có vẻ không có gì tinh thần.

Nam nhân nghe được tiếng ho khan dữ dội sau, theo thanh âm hướng nàng xem qua đi.

Hắn nhú mày nhìn một chút, bạc bẽo đôi môi nhẹ nhàng nổi lên một cái cong môi, xem ra, trước mặt hắn nữ nhân này cũng sẽ không uống rượu, bất quá, như vậy thì tốt lắm nhiều.

“Phục vụ viên, thêm một ly nữa”. Gò má nàng ửng đỏ, xoa một chút miệng, rất khốc phải đem ly rượu đập ở trên quây bar.

Nam nhân nhiều hứng thú nhìn Doãn Thiên Vũ, đồng thời chờ đợi người pha rượu đem hắn muốn rượu mức độ được, không nghĩ tới nàng bị sắc rượu một chút sau, lại còn không hết hy vọng phải tiếp tục uống.

“Tiên sinh, ngài rượu”.

Không mất một lúc, phục vụ viên liền bung một ly rượu, thả vào trước mặt nam nhân .

Nam nhân gật đầu một cái, bung lên trước mặt rượu, đứng dậy hướng Doãn Thiên Vũ đi tới.

“Mỹ nữ, người điểm này ly whiskey tương đối được, thích hợp hơn nam nhân uống. Không bằng thử một chút ta đây ly ?”

Nam nhân koes miệng cười chúm chím, vừa nói, một bên nâng cốc đầy tới trước mặt nàng.

Doãn Thiên Vũ trong tay động tác một hồi, nhẹ nhàng cười một tiếng, không có phản ứng đến hắn, tiếp tục cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống chính mình

rượu.

Nàng tới nơi này chẳng qua là nghỉ bỏ tiền mua say, cũng không muốn cùng nam nhân khác có cái gì dính dấp.

Nam nhân không những không giận mà còn cười, thấy nàng ly rượu đã sắp thả vào miệng, đưa tay đột nhiên cầm nàng có chút lạnh giá.

Tâm lý đột nhiên căng thẳng, Doãn Thiên Vũ ngẩng người một chút, nghiêng mặt sang một bên nhìn về phía nam nhân.

Một giây kế tiếp, nàng màu hổ phách trong con ngươi tràn đầy khiếp sợ và nghi ngờ, người đàn ông trước mắt này, cực giống Hạ Triều Tuấn.

Cảm nhận được trong ánh mắt nàng khác thường, nam nhân lạnh lẽo đoạt nàng ly rượu, ngược lại đem mình lấy tới rượu, nhét vào trên tay nàng.

“Khổ sở lời nói, uống nó cũng sẽ không khó chịu, tin tưởng ta”.

Nam nhân từng chữ từng câu, chậm chạp vừa nói, một đôi mắt thâm tà trong cười nói năng tùy tiện, trực câu câu nhìn nàng chăm chăm.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt có chút dờ dẫm, ngơ ngác nhìn ánh mắt hắn, trong đầu, nàng và Hạ Triều Tuấn qua đi những..... Kìa ngọt ngào hình ảnh, giống như chiếu phim một dạng không ngừng thoáng qua.

“Triều Tuấn.....”

Nàng giơ tay lên, kính ngọc lau hấn gò má, trong hốc mắt tràn đầy nước mắt.

“Ngoan ngoãn, ta ở nơi này, uống nó, ta liền mang ngươi đi, có được hay không?”

Nam nhân phản nắm tay nàng, ôn nhu nhìn nàng, thấp giọng ở bên tai nàng thì non.

Doãn Thiên Vũ theo ánh mắt của hắn, nhìn về phía ly kia màu sắc mình điểm cocktail, chần chờ mấy giây, chậm rãi đem nó cầm lên, nhắm mắt lại, uống một hơi cạn sạch.

Dễ ly rượu xuống một khắc kia, trên mặt nàng hai hàng nước mắt rõ ràng, chậm rãi chảy xuống.

Nam nhân khéo môi cong lên, trên mặt lộ ra được như ý nụ cười, kiên nhẫn chờ đợi một lát sau, nhìn nàng ngã về phía sau, kịp thời ôm eo nàng.

Cùng lúc đó, nàng trong túi xách điện thoại di động đột nhiên reo lên.

Nam nhân ôm nàng lúc, thân thể vừa vặn đè ép điện thoại di động, cũng chính là bởi vì như vậy, điện thoại di động nút trả lời, bị nam nhân trong lúc vô tình mở ra.

Doãn Thiên Vũ tửu lực, đầu mặc dù duy trì ý thức, thân thể lại mềm nhũn, không làm gì được.

Trong mơ mơ màng màng, nàng nhìn nam nhân đem mình mang hướng về phía sau phòng riêng, nam nhân đẩy cửa tiến vào thời điểm, nghênh đón đến bên trong hương khí mùi mật ánh đèn và mùi rượu, nàng say liên thanh tỉnh một nửa.

Thấy một tấm nam nhân xa lạ mặt, “Ngươi, ngươi không phải là Hạ Triều Tuấn.....Ngươi là ai? Buông ta ra.....”

Doãn Thiên Vũ thanh âm suy yếu vô cùng, dùng hết khí lực đẩy đẩy ôm nàng nam nhân.

Có thể nàng căn bản là tránh thoát không, nam nhân ôm nàng eo, tiếp tục vững vàng hướng ghế sa long đi tới.

“A!”

Nam nhân ôm nàng đi tới bên cạnh ghế sa long, một cái dùng sức, thô bạo đem nàng té ở trên ghế sa long.

Hắn lộ ra hung quang, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ trong ánh mắt tràn đầy thô bỉ, cùng mới vừa rồi ôn nhu nho nhã hoàn toàn bất đồng.

“Ngươi là người nào! Nhanh, thả ta! Nếu không ta, liền báo cảnh sát!”

Doãn Thiên Vũ dùng hết khí lực, hốt hoảng bỏ bỏ quần áo, cố gắng từ trên ghế salong ngồi dậy.

Nàng ở ghế salong xó xỉnh co lại thành một đoàn, cố làm trấn định trọn mắt nhìn nam nhâ

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33 : Động Đến Hồn Nữ Nhân Đều Phải Trả Giá Thật Lớn.

“A ! Báo cảnh sát ? Có muốn hay không ta đem điện thoại di động cho người, sẽ cho người gọi thông báo cảnh sát đây số ?”

Nam nhân âm u nhìn nàng, từ từ hướng nàng đi tới.

Đột nhiên, hắn chợt giơ tay lên, đem bên người nàng bao ném qua một bên, ngay sau đó, một cái vang dội bạt tai cho vài quả đấm vào mặt hắn.

“A !”

Doãn Thiên Vũ bụm mặt, kinh ngạc nhìn sàn nhà.

Mới vừa rồi một cái tát kia, nam nhân tựa hồ dùng hết khí lực, nàng cả người cũng đảo ở trên ghế salon, đầu tóc rối bời che mặt lại.

Điện thoại bên kia, Hoắc Dật Nam trầm mặt lái xe, giẫm đạp chặt chân ga hướng nàng bên này chạy tới. Nghe được trong điện thoại truyền tới Doãn Thiên Vũ tiếng thét chói tai, chân mày thật chặt ở chung một chỗ.

Ngày hôm qua cả đem hắn cũng không có chộp mắt, ngồi tại biệt thự trong sân thượng hút thuốc.

Bây giờ năm mươi lăm phút, hắn rốt cuộc vẫn phải không có khắc chế, gọi điện thoại đi tới.

Lúc đó Doãn Thiên Vũ ở trong bệnh viện, an ủi dì tâm tình.

Tiếp lấy một ngày không có Doãn Thiên Vũ tin tức, trước Dịch với hắn báo cáo, cả ngày cũng không có ở công ty thấy qua người, trong lòng của hắn không khỏi có chút bất an, phỏng đoán nàng nhất định là cảm kia một triệu đi Hạ gia.

Nhưng mà hắn phải người đi báo cáo, cũng không có ở Hạ gia thấy qua nàng.

Quả nhiên, người xảy ra chuyện.

Hoắc Dật Nam cầm lấy điện thoại di động, thuần thục mà lại nhanh chóng thao tác.

Không tới một chút thời gian, căn cứ nàng số điện thoại di động, hắn liền nhanh chóng tìm tới nàng thật sự ở vị trí, nhìn đến trên màn hình điện thoại di động biểu hiện “ Thế kỷ quầy rượu ” bốn chữ lớn lúc, hắn đen nhánh hai tròng mắt trong nháy mắt buộc chặt.

“Thế kỷ quầy rượu” là trong tòa nhà này tốt xấu lẫn lộn địa phương ấy ư, nàng làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này ?

Trong quán rượu, Doãn Thiên Vũ chật vật không chịu nổi nằm trên ghế salon, nam nhân bấm cổ nàng âm u cười.

“Người không phải là muốn báo cảnh sát ư ? Người ngược lại báo cáo a ! Báo cáo a”.

Nam nhân đôi mắt đỏ, lại một cái tát hung hăng đánh vào trên mặt nàng, khàn cả giọng gầm lên.

Cái này lô ghế riêng là hắn đã sớm đặt được, cách âm hiệu quả rất tốt, chẳng qua là Doãn Thiên Vũ thật bất hạnh, trở thành hắn hôm nay con mồi đầu tiên.

“Ho khan khặc , khặc ho khan, yêu cầu người thả ta.....”

“Thả người ? Ha ha, để cho lão tử thoải mái, dĩ nhiên là thả người...”

Doãn Thiên Vũ gắng gượng thân thể, từ trên ghế salon bò dậy, cắn răng , lần nữa co đến xó xỉnh.

“Không nên tới ! Người không nên tới”.

Mất thấy nam nhân chuẩn bị cởi quần áo, Doãn Thiên vũ cực giống một cái bị giật mình , ôm chặt lấy thân thể của mình.

Nam nhân nơi nào bắt kẻ nàng nhiều như vậy, trong nháy mắt đem nửa người trên lột sạch sành sanh, sải bước đi lên ghế salon, cả người đung lên đi.

“Hoắc Dật Nam..... Vương Bát Đản, người ở đâu”.

Doãn Thiên Vũ hết sức phản kháng, nàng đóng chặt lại con mắt, trong đầu lại văng ra Hoắc Dật Nam mặt, còn không giải thích được kêu lên tên hắn.

“Hoắc Dật Nam ? Đây cũng là người đàn ông nào tên ? A, xem ra người nữ nhân này sao rất a, phía sau nam nhân thật không ít”.

Nam nhân chợt đề lại nàng, rút ra chính mình giấy nịt da.

“Oành”.

Đột nhiên, cửa bị người một cước đá văng.

Nam nhân bỗng dừng một hồi, theo bản năng quay đầu lại, còn không thấy rõ người liền tức giận miệng mắng to, “ Cái nào không muốn sống thẳng nhóc quấy rầy lão tử chuyện tốt.....”

Lời còn chưa nói hết, liền bị hung hăng một cái quả đấm đập mắt tối sầm lại, cả người từ Doãn Thiên Vũ trên người ngã chổng vó.

Doãn Thiên Vũ che lại thân thể mình, trắng đến khuôn mặt nhỏ nhắn, kinh hoàng ngẩng đầu lên.

Hắn góc cạnh rõ ràng mặt ở tối tăm dưới vầng sáng lộ ra phá lệ lạnh lùng, Doãn Thiên Vũ sâu sắc tận xương.

Hoắc Dật Nam nheo mắt lại, lạnh giá trong ánh mắt lóe lên vô tận nguy hiểm. Hắn một cước giẫm ở nam nhân trên ngực, bất động thanh sắc tăng thêm trên chân khí lực.

Giấy da đấy ở nam nhân trên thịt vụn, ma sát, nam nhân thét chói tai lại không có khí lực từ Hoắc Dật Nam dưới bàn chân thoát đi đi ra ngoài.

“Người là ai Người cũng đã biết , này một mảnh lão đại là ai ? Ta là hắn.....”

“Người là ai, ta không cảm thấy hứng thú. Đụng đến ta người, là thần ta đều dám giết”.

Hoắc Dật Nam đen nhánh hai tròng mắt dần dần buộc chặt, một cước giẫm ở trên mặt hắn.

Nam nhân mặt bị giẫm đập trên đất, ngũ quan ở chung một chỗ.

Tiếp đó, nam nhân hai cái tay bị phản ở sau lưng, Hoắc Dật Nam lưu loát kéo xuống bên hông hắn giấy nịt da, nhanh chóng hắn cột vào bàn trà nhỏ chân bàn bên trên.

Động tác thật là nhanh, hoàn toàn không cho nam nhân giãy giụa được đường sống.

“Cái tay nào đụng nàng phải làm sao ?”

Nam nhân run lên.

“Không bằng ta giúp người phở ”.

Hoắc Dật Nam rút ra trên bàn chai rượu, “Oành !” Được một tiếng, kèm theo tiếng xương vỡ vụn thanh âm.

“A a a a a !” Nam nhân người trên mặt lộ ra thống khổ, khàn cả giọng tiếng thét chói tai.

Mấy giây sau, cổ tay đã không có cảm giác.

Doãn Thiên Vũ nhíu mày, nhân nhật nhìn nam nhân liếc mắt, yên lặng đem thân thể xoay qua chỗ khác, nàng không muốn nhìn thấy này vô cùng máu tanh tình cảnh.

“Con mắt cũng xem qua đúng không ?” Hoắc Dật Nam trước sau như một mặt vô biểu tình, thanh âm thanh đậm, nhưng lại làm kẻ khác sợ hãi.

Nam nhân lắc đầu lia lịa, kêu khóc cầu xin tha thứ.

“Tổng tài, những thứ này giao cho ta đi”.

Người nói chuyện là Hoắc Dật Nam giúp việc Tiên Dịch.

Trước đôi tay xuống đều là trái qua đặc huân bảo tiêu, hắn nghiêng liếc mắt co quắp trên mặt đất nam nhân. Những việc này, làm sao có thể để cho tổng tài tự mình động thủ đây ? Bản tổng tài tay !”

“Làm sạch sẽ một chút, khác để hắn chết”.

Tiên Dịch gật đầu, hắn hiểu tổng tài ý tứ, cũng chính là để cho người đàn ông này, bán thân bắt tội.

Hoắc Dật Nam đi tới Doãn Thiên Vũ trước mặt, thâm thúy con người từ trên xuống dưới nhìn chăm chăm nàng.

Doãn Thiên Vũ mặt chôn sâu vào khuỷu tay, nằng ôm thật chặt đầu gối mình, đôn bạc thân thể co lại thành một, chen chúc ở ghế salon khúc quanh.

Hoắc Dật Nam căng thẳng một gương mặt tuần tú, cởi áo khoác xuống mặc ở trên người nằng.

“Về nhà”.

Thanh âm hần trầm thấp ác liệt, thấy nằng kinh ngạc bộ dáng, trực tiếp cúi người, cưỡng ép đem nằng từ trên ghế salon ôm ngang lên tới.

Không, nằng không thể với hần trở về, hần chính là một ác ma.

Hần sẽ hành hạ nằng, thậm chí nằng còn không che chở được thân thể của mình.

Doãn Thiên Vũ giờ tay lên muống giấy giữa, không chút nào không làm gì được.

Nằng bộ dáng bây giờ, căn bản cũng không khả năng từ trên tay hần chạy thoát. Coi là, hết thấy chờ đến rồi đi nơi này lại nói.

.....

Rồi đi thể kỷ quây rượu, Hoắc Dật Nam quay đầu nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, lại phát hiện nằng co rúc ở chỗ ngồi ngủ.

Hần nhú mảy, xoa xoa huyết thái dương, nữ nhân này, tâm như thế này mà, mới vừa gặp được chuyện như vậy, lại còn có thể ngủ được.

Hoắc Dật Nam ôm ái sau khi mở cửa xe, cẩn thận từng li từng tí đem nằng từ trong xe ôm ra, đem nằng ôm vào trong ngực lúc, hần ngẩng người một chút, nằng không chỉ là đơn thuần, thân thể càng là rất nhẹ.

“Tiên sinh.....” Bảo mẫu Trần đứng ở cửa phòng khách, nhìn hần ôm Doãn Thiên Vũ đi tới.

Hoắc Dật Nam trầm mặt xuống, giờ tay lên, làm ra một dấu tay chó lên tiếng.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 : Phê Nghi.

Hoắc Dật Nam ôm nằng trực tiếp lên lầu, mới vừa đem nằng để lên giường, nằng liền tỉnh.

“Đây là nơi nào ?”

Doãn Thiên Vũ nhìn hần, trong ánh mắt có vài phần mờ mịt, cũng có vài phần kinh hoảng thất thố.

Mới vừa rồi mở mắt ra trong nháy mắt đó, nằng cho là mình trở lại về quây rượu trong bao sương.

Nhưng khi nằng xem hết bốn phía, về mặt trong nháy mắt căng thẳng.

Ở quây rượu một màn đối với nằng mà nói là ác mộng, mà tối hôm qua ở chỗ này phát sinh hết thảy, là nằng thế nào cũng không cách nào xóa sạch thống khổ trí nhớ.

Hoắc Dật Nam liếc nhìn nằng một cái, trên mặt đặt lên một tảng băng sương.

“Người cảm thấy thế nào”.

“Ta phải đi về”.

Doãn Thiên Vũ gắng gượng thân thể, từ trên ghế salon ngồi dậy, dư quang trong, nằng thiết thiết thật thật cảm nhận được hần lạnh giá ánh mắt, nằng lại trực tiếp xem nhẹ, tự mình đứng lên.

“Doãn Thiên Vũ”.

Mắt thấy nàng lao đảo từ trước mặt mình đi qua, hấn ả nahaxn tức giận trong khoảnh khắc bùng nổ.

Doãn Thiên Vũ nhìn về phía trước, cả người ngẩn người một chút, qua một giây đồng hồ, nàng lại tiếp tục hướng phía trước đi, phăng phất bên cạnh Hoắc Dật Nam căn bản lại không tồn tại như thế.

“Người gây rối đủ chưa ! Tôi hôm nay ở nơi này thật tốt đời”.

Hoắc Dật Nam kéo nàng lại cổ tay, bước nhanh đến phía trước, bèn chắc lồng ngực ngăn ở trước mặt nàng.

“Ta náo cái gì ! Bây giờ không phải là ở công ty, người dựa vào đâu mà ra lệnh cho ta”.

Doãn Thiên vũ hất cảm lên, tiến lên đón hấn tràn đầy tức giận ánh mắt, cả nguwoif bởi vì quá mức kích động, thân thể cũng đang không ngừng run rẩy.

Hoắc Dật Nam hẹp ra mắt chột nheo lại, cũng không phải là bởi vì nàng lời nói, nàng một bên mặt xanh một miếng, bởi vì vết thương gần ngay lỗ tai, trước hấn dĩ nhiên thẳng đến không có phát hiện.

Hấn rử xuống hai bên tay chặt nắm thành quyền , con mắt chăm chú nhìn trên mặt nàng vết thương, sất bén trong ánh mắt xuyên thấy qua ra khí tức nguy hiểm.

“Đầu óc người đề đi đâu ? Điện thoại không nhận ! Quầy rượu là như thế nào người biết không”.

Mở miệng chính là hung ác rống giận, dài ngón tay thờ hỏn hể đâm nàng ót.

Nữ nhân này, tựa hồ là luôn không để cho hấn tiết kiệm tâm.

“Ngày hôm qua chúng ta không phải nói rõ ràng ? Đi nơi nào là chuyện riêng, không cần người lo”.

Doãn Thiên Vũ cắn răng nguyền hấn một cái, hít một hơi thật sâu, chuẩn bị rời đi.

Nàng ở cái nơi này không tiếp tục chờ được nữa.

“Không muốn định khiêu chiến ta kiên nhẫn”.

Hoắc Dật Nam như cũ ngăn ở trước mặt nàng, hấn giờ tay lên, nắm được nàng cằm, một đôi hẹp dài híp mắt lại, trong ánh mắt đã tràn đầy tức giận cùng lạnh lùng.

Nữ nhân này là người thứ nhất cũng là đúng là duy nhất một dám với hấn mạnh miệng xung khắc người ! Nàng tại sao không thể giống như nữ nhân khác nghe lời một chút ?.

Doãn Thiên Vũ không chút nào thỏa hiệp, như cũ trợn mắt nhìn một đôi mắt , quật cường nhìn hấn.

“Ta từ trước tới nay chưa từng fgawjp qua người đàn bà nào giống như người vậy. Doãn Thiên Vũ, ngoan ngoãn một chút, ta sẽ cưng chiều người”.

Nghe vậy , Doãn Thiên Vũ “ CẮT” một tiếng, xem thường lật tới chân trời.

“Vậy người bây giờ gặp qua ? Hoắc tiên sinh, như như lời người nói, ta chính là với những nữ nhân kia không giống nhau, nếu là cùng với các nàng như thế, còn không sớm phải chết ở người trên giường, ngày ngày kêu khóc yêu cầu làm hạnh ?Có ác tâm hay không đây người”.

Hoắc Dật Nam đen nhánh trông mắt dần dần buộc chặt, lập đi lập lại đnhg giá trước mắt Doãn Thiên vũ, cau mày một cái.

Mới một ngày, nàng càng ngày càng mềm miệng nhanh nhẹn, càng ngày càng gan lớn, cũng càng ngày càng can rờ.

Tựa hồ là trải qua ngày hôm qua, để cho nàng cái kia mềm mại tâm đóng băng, đối mặt tất cả mọi chuyện cũng một bộ không có vấn đề thái độ.

“Doãn Thiên Vũ, ngày hôm qua chuyện... Ta xin lỗi”. Hoắc Dật Nam nhẹ nhàng nắm nàng cằm, khàn khàn nói.

Cho nên ? Đây chính là hấn nói xin lỗi thái độ sao ? Một bộ cao cao tại thượng bộ dáng ?

Có một số việc, một khi phát sinh, liền không cách nào挽 hồi. Nếu như nói xin lỗi có thể vuốt lên nàng đầy lòng tuyệt vọng cùng đau đớn, nàng nói áy náy, có thể để cho thời gian trở về đến điểm bắt đầu sao ?

“Hoắc Dật Nam, ta không cần người áy náy. Người đi ra ngoài đi, ta mệt mỏi”.

“Không đi ?” Hoắc Dật Nam thấy nàng che lại trong chăn, đưa tay tới đem nàng đầu lôi ra ngoài.

“Ta mệt mỏi”. Nàng lập lại.

Hoắc Dật Nam thần sắc không để lại dấu vết âm đạm, “Nghỉ ngơi cho khỏe”.

Doãn Thiên vũ nghe nhẹ nhàng tiếng đóng cửa, chậm rãi thở ra một hơi, căng thẳng bả vai rốt cuộc thanh tĩnh lại.

Nàng đối mặt với cửa sổ sát đất, rèm cửa sổ còn không có kéo lên, nàng xem hướng ngoài cửa sổ bầu trời đêm, cả người sự chú ý trong nháy mắt bị hấp dẫn tới.

Nàng sinh hoạt tựa hồ cùng trước mắt bầu trời đêm như thế, không nhìn thấu, cũng vĩnh viễn kém xa không đoán được, ít nhất từ tình huống trước mắt đến xem, hạ gia cùng với nàng lại không tiếp tục quan hệ, nàng chỉ hy vọng cuộc sống mình có thể qua thuận buồm xuôi gió.

“Thùng thùng.”

Ngắn gọn mấy tiếng tiếng gõ cửa đem nàng sự chú ý kéo trở về, nàng theo thanh âm nhìn về phía cửa đi vào người lại là má Trần.

“Doãn tiểu thư, đây là tiên sinh để cho ta lấy thuốc tới, để cho ngài thoa thuốc sớm nghỉ ngơi một chút”.

Má Trần đi tới trước mặt nàng, đem trong tay thuốc bỏ trên tủ đầu giường, hướng về phía nàng mỉm cười gật đầu một cái, xoay người ra ngoài.

Nhìn trước mắt được cao, Doãn Thiên Vũ màu hồ phách hai tròng mắt có chút dễ trống.

Cùng Hoắc Dật Nam tiếp xúc thời gian càng dài, nàng càng ngày càng cảm thấy, hần tính cách quá mức âm hiểm tâm tình bất định, cùng Hạ Triều Tuấn có bất đồng rất lớn.

Hạ Triều Tuấn.Nhớ tới danh tự này, nàng giẫm cọt nhếch miệng, người này, từ nay về sau, cũng sẽ không cùng nàng có bất kỳ đồng thời xuất hiện đi.

.....

Hôm sau.

Doãn Thiên Vũ rất sớm đã tỉnh, hoàn cảnh thay đổi để cho nàng có chút không có thói quen, hơn nữa phát sinh ngày hôm qua mỗi một chuyện, đều chất đồng trong lòng hần.

Cả buổi tối, nàng lập đi lập lại, từ đầu đến cuối không có biện pháp an tâm chìm vào giấc ngủ.

Thức dậy mặc quần áo tử tế, rửa mặt xong tất, Doãn Thiên Vũ trực tiếp đẩy cửa xuống lầu.

Đi tới phòng khách, nàng khắp nơi nhìn một chút, phảng phất đang tìm cái gì người, cho đến thấy trong phòng bếp bận rộn bóng người lúc, nàng về mặt dần dần thanh tĩnh lại.

“Má Trần, ta muốn nhờ ngài giúp ta một chuyện, có thể không?”

Đi tới má Trần trauwcs mặt, Doãn Thiên Vũ nâng lên một vệt lễ phép mỉm cười.

“Doãn tiểu thư, ngài ngàn vạn đừng nói như vậy, có cần gì ngài cứ nói liền có thể”.

“Má Trần, ta yêu cầu một cái băng dán cá nhân”.

Doãn Thiên Vũ theo bản năng sờ một cái trên gương mặt khối kia máu ứ động, trong công ty đồng nghiệp nhiều như vậy, vạn nhất bị bọn họ thấy, lại tránh không được hiểu lầm.

“Cái này nha, trong nhà thì có, ngài dùng trước bữa ăn sáng, ta đi lấy đem ra”.

Má Trần vừa nói, liếc mắt nhìn đã để tốt bữa ăn sáng bàn ăn, xoay người hướng trong một phòng khác đi tới.

Doãn Thiên Vũ nghiêng mặt sang bên nhìn về phía bàn ăn, chỉ trong nháy mắt, nàng sâu trong nội tâm liền toát ra từng tầng một ảm áp.

Nàng này hơn hai mươi năm trong trí nhớ, nàng tựa hồ chưa từng ăn qua một hồi giống như vậy an tâm mà lại phong phú bữa ăn sáng.

Đi mê mết ăn nhậu chơi bời, ngay cả nàng con trai ruột cũng không rảnh chiếu cố đến, càng không cần phải nói nàng cái này ăn nhờ ở đậu người ngoài.

“Không hợp khẩu vị?”

Sau lưng, Hoắc Dật Nam thanh âm truyền tới, hần mới vừa xuống lầu, liền thấy nàng đứng trước bàn ăn ngăn người, nhớ tới nàng ngày hôm qua thương thế, hần không khỏi nhíu mày.

Doãn Thiên Vũ ngăn người một chút, sau khi phản ứng, nháy mắt mấy cái con mắt, nhàn nhạt nói : “Không có”.

Nói xong, nàng tìm một vị trí ngồi xuống.

Hoắc Dật Nam nhướn mày, vắng lặng liếc nhìn nàng một cái, cũng không nói gì, đi tới trước bàn ăn kéo ghế ra, ưu nhã ngồi xuống.

“Hôm nay không cần đi làm, dưỡng thương cho thật tốt”. Hoắc Dật Nam uống một hớp nước tuyệt hảo, nhàn nhạt nói một câu.

Doãn Thiên Vũ ngẩng người một chút, màu hồ phách con mắt vòng vo một chút, nàng không chút suy nghĩ nói : “ Tại sao không đi ?”

Nàng chẳng qua là bản năng biểu đạt một chút nghi ngờ, lại bị Hoắc Dật Nam tự động cho là thành _____ không biết phải trái.

“Có đi hay không ta nói coi là ! Đem bữa ăn sáng ăn”.

Hoắc Dật Nam buông chén đĩa xuống, cầm lên khăn lông xoa một chút tay, xoay người đi tới cửa, nhận lấy má Trần trong tay áo khoác.

Tại hần hần trước khi ra cửa, phân phó má Trần : “Ta trở về trước khi tới, coi chừng nàng, không cho phép nàng ra căn nhà này nửa bước”.

Nhìn hần sải bước rời đi bóng lưng, Doãn Thiên Vũ tâm lý không khỏi buồn rầu phiền não, bây giờ ngay cả nàng hành động tự do lại cũng phía quản.

“Doãn tiểu thư đây là người muốn băng dấn cá nhân”.

Má Trần đem đồ vật đưa tới trước mặt nàng, nhìn nàng nhướn cái mũi nhỏ u oán bộ dáng, lại lộ ra vui vẻ yên tâm nụ cười.

Trước mặt cái này Doãn Thiên Vũ, nàng thấy thế nào thế nào thích, với Hoắc Dật Nam chung quy rất là xứng đôi.

“Cám ơn ngài”.

Doãn Thiên Vũ nhìn lấy trong tay băng dán cá nhân, cảm kích nhìn về phía má Trần.

Cái này má Trần, luôn là sẽ cho nàng một loại chưa bao giờ có cảm giác, cố gắng hết sức ấm áp.

.....

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 35 : Video Sóng Gió.

Ngày kế, Hoắc Dật Nam thật chưa có trở về qua, ma Trần cũng là cố gắng hết sức tận chức tận trách chiếu cố Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ rất muốn từ căn nhà này trong đi ra ngoài, di còn có em trai nàng, không biết rõ làm sao dạng.

Mấy phen cố gắng sau, má Trần đứng ở cửa, chính là lắc đầu.

Doãn Thiên Vũ dứt khoát trở về phòng, đi thăm biệt hự này.

Nàng đẩy cửa một căn phòng ra, bên trong chứa sách để cho nàng xem thế là đủ rồi.

Khoen giá sách kiểu chữ vv, cao tới trần nhà, phía trên bày ra sách hoa cả mắt, đến từ các nơi trên thế giới, danh nhân chi bút.

Không nghĩ tới, Hoắc Dật Nam còn là một kiến thức uyên bác người, khó trách có thể đem còn Thượng Không quản lý được như thế thỏa đáng. Thượng Không công ty đưa ra thị trường sau, kinh tế tổng số vẫn là thăng tấp tăng lên.

Doãn Thiên Vũ vây quanh toàn bộ kệ sách quan sát một bên, phát hiện những sách này đều là từ thương tham chính y học..... Không có một quyển là có thể ở nàng phạm vi hiểu biết trong nhìn.....

Nàng tùy tiện rút ra vốn tâm lý học sách, ngồi ở một người trên ghế salong bắm lấy ngách nhìn.

Đoán chừng là tối hôm qua ngủ không ngon , mới lật hai rang, gọi lên ngáp, trang giấy câu trên chữ hoa cả mắt.

Nàng mí mắt một chút xiu được dập đầu đi xuống.

.....

Hoàng hôn dần dần mờ xuống, bên ngoài biệt thự trong sân sáng lên đèn đường.

Xe cộ tiếng động cơ thanh âm chậm rãi lái vào đại viên.

Ngoài nhà đèn tựa hồ sáng hơn, phòng khách truyền tới mơ hồ vang động.

“Doãn tiểu thư đây?”

“Ở thư phòng, nàng một cả ngày đều ở bên trong”.

“Chưa ăn cơm trưa?” Hoắc Dật Nam một hồi, giọng hơi trầm xuống.

“Trở về tiên sinh, ta đi lên kêu, Doãn tiểu thư tựa hồ rất mệt mỏi, kêu mấy tiếng không gọi tỉnh, liền không tốt đi làm ồn nàng”.

Hoắc Dật Nam con ngươi dẫn dắt đến lầu trên, nói: “Đi làm bữa tối đi, thanh đạm một chút”.

Chậm chậm tiếng bước chân nhẹ nhàng lên lầu.

Doãn Thiên Vũ mở mắt lần nữa, Hoắc Dật Nam lại đứng ở trước mặt nàng, thần sắc vắng lặng nhìn nàng chăm chăm.

“Ngươi tại sao trở về?” Nàng mơ mơ màng màng nói đến một câu.

Hoắc Dật Nam khước miệng co quắp rút ra, “Đây là nhà ta”.

“Nha.....” Nàng ngủ mộng, “Lúc nào? Có phải hay không nên ăn cơm trưa?”

Căn phòng rèm cửa sổ kéo, nàng cho là hay lại là buổi sáng.

“Bảy giờ”. Hoắc Dật Nam nhẹ rên một tiếng, còn biết ăn cơm trưa.

“A, bảy giờ tối.....” Nàng xoa xoa con mắt, trong lúc bất chợt thức tỉnh, “buổi tối?”

Hoắc Dật Nam nhìn nàng như vậy, môi mỏng nhếch một tia cười khê. Nhìn một chút rừ ở trên người nàng không lật mấy tờ sách, mép độ cong lớn hơn.

Nhưng rất nhanh, hần lại thu nụ cười, trầm giọng nói: bắt đầu ngày mai đi công ty đi làm”.

“.....” Doãn Thiên Vũ không đáp lại lời hần.

Doãn Thiên Vũ muốn cự tuyệt, nàng không nghĩ ở Thượng Không liên quan, về phần nguyên nhân gì.....Sợ rằng Hoắc Dật Nam mình cũng biết chưa.

“Sách nơi nào cầm trả lại nơi đó đi, thu dọn chút chính mình, xuống dùng cơm”.

Doãn Thiên Vũ há hốc mồm, lời còn chưa kịp nói, Hoắc Dật Nam sẽ để lại cho nàng một cái vắng lặng bóng lưng, mở cửa đi ra ngoài.

.....

Sáng sớm ngày thứ hai, Trầm mầu liền lên lầu đem nàng kêu.

Doãn Thiên Vũ nhắm mắt lại rửa mặt, đầu cô vẫn còn đau, nhưng cô nhìn thấy Hoắc Dật Nam đang ngồi trên bàn và bắt đầu ăn sáng một cách chậm rãi.

Cô nhìn lên đồng hồ trên tường, sáu giờ rưỡi.

Sau đó cứng nhắc quay đầu nhìn Hoắc Dật Nam, và cô đã bị thuyết phục rằng khi mà cà rồng phát xít cần phải trả giá.

"Cô còn có năm phút."

Doãn Thiên Vũ vừa mới ngồi xuống, không có thời gian để động đũa, giọng Hoắc Dật Nam vang lên.

Năm phút? Đây chỉ là ... 6:30 mà thôi.

"Cô muốn đưa cho tôi?"

Đôi mắt sâu của Hoắc Dật Nam nghiêng người.

Doãn Thiên Vũ nở nụ cười, "Cảm ơn lòng tốt của người, tôi tự mình gọi một chiếc taxi liền có thể đi qua."

"Lý do?"

"Ta là một người phụ nữ, cần ngủ nhiều, tôi không muốn đến ba mươi tuổi bị teo lại như dưa chuột già!"

Hoắc Dật Nam ngờ vực cô "cô ngại biện ở đây để làm, cũng có thể dùng miệng để uống sữa nhiều hai cái sữa bò thật dài suy nghĩ."

Doãn Thiên Vũ ho khan một tiếng, cười khan, "Người không cần đưa ta."

Hoắc Dật Nam cười và cười khoe miệng co giật, "Người có cự tuyệt quyền từ chối sao?"

Doãn Thiên Vũ cúi đầu xuống, "..... Không có." 'sau đó

"Vậy hãy ăn nhanh!"

Thật ra thì, Doãn Thiên Vũ không không có gì khẩu vị, mới từ trong chăn cưỡng ép bản thân mình lên, vào lúc này Đầu cũng không ngẩng nổi, nơi nào còn có tâm trạng ăn bữa sáng.

Hoắc Dật Nam thả chén đĩa trong tay xuống, nhặt khăn đã khử trùng và lau miệng, động tác thanh lịch và nhẹ nhàng, thuận tay lấy tờ báo đã gửi ngày hôm nay và nhìn thấy.

Doãn Thiên Vũ lắc đầu, một tay cầm cái nĩa trong tay, mang theo một miếng bánh mì nướng, một hồi không bao lâu hướng trong miệng đưa.

Nhai hai cái, nuốt xuống, không có vị giác gì.

Cô chậm rãi hướng thức ăn lên miệng, sau khi ăn một bánh mì nướng, chùi chùi miệng, "Tôi đã ăn xong."

Hoắc Dật Nam thoáng ngẩng đầu, để lộ một cặp mắt từ tờ báo và nhìn vào cô, "Đem bánh mì sẵn quít ăn."

Doãn Thiên Vũ chợt nhớ tới cái gì, nhìn vào thời gian một chút, "đã trôi qua năm phút."

"Mau ăn nhanh! không nói chuyện vô nghĩa. ""

Ăn xong, Doãn Thiên Vũ trở lại căn phòng để gói thu thập, lấy ra một túi nhỏ.

Vào thời điểm này, Hoắc Dật Nam đã đứng trước lối vào và nhìn thấy cô ấy từ từ trên lầu đi xuống.

.

Cô đem tóc dài buộc thành đuôi ngựa, mặc một chiếc áo sơ mi sáng màu cổ xanh không tay và một chiếc váy màu trắng, làn váy đuỗi theo trong suốt pha lê hình giọt nước, cả người nhìn qua trông tươi trẻ và sáng khoái.

Đôi mắt của Hoắc Dật Nam ở trên người nàng dừng lại.

Sau đó lần lượt mắt Doãn Thiên Vũ chuyển động nhìn tới, đụng Hoắc Dật Nam tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, hẳn có chút cứng đờ, với một gương mặt, "Nhanh lên một chút đi xuống, đừng lè mè!"

Doãn Thiên Vũ sờ mũi một cái, người nào Ah?

.....

"Nịt dây đai an toàn!" liếc nhìn cô.

"Biết ..."

Doãn Thiên Vũ một trận oán than. Hai cái tay lại ngoan ngoãn đem giây nịt an toàn cột chặt.

Đến công ty, xuyên thấu qua cửa sổ Doãn Thiên Vũ có chút khản trương quan sát một chút chung quanh, chung quanh người lui tới, không có một không quay đầu lại xem bọn hắn.

"Xuống xe đi."

Hoắc Dật Nam nghiêng sang nhìn qua mặt cô và thấy rằng cô vẫn đang nhìn ra ngoài và do dự để dám xuống xe.

Cùng lúc hắn nói, đã tháo dây an toàn và đôi chân thon dài của anh ấy đã bước xuống xe.

"..."

Nơi này là cánh cửa của công ty, bây giờ nó đang ở giờ cao điểm. Nàng không muốn gây ra bất kỳ rắc rối nào.

Doãn Thiên Vũ nhìn hắn ta xuống xe và nhìn lại và liếc cô lần nữa, như thể có khuynh hướng khóa cửa.

Doãn Thiên Vũ không còn cách nào khác ngoài việc mở cửa và ra khỏi xe.

Không xa, một số nữ nhân đang đi tới Doãn Thiên Vũ vừa xuống xe bị các nàng vừa vặn nhìn thấy.

"An Lâm tỷ, cái đó không phải Doãn Thiên Vũ sao? Nàng thực sự đã xuống từ một chiếc Bentley!"

Một nữ nhân tóc dài, nhìn An Lâm, và nhìn cách đó không xa Doãn Thiên Vũ. Không thể tin được.

An Lâm đã bị Hoắc Dật Nam từ chức, nhưng nhị bá của cô có một chút địa vị trong thành phố và gia đình anh cũng mở một công ty nhỏ. Cô không ở lại công ty. Sẽ không tự nhiên cô chen vào Thượng Không.

Nàng nhị bá của cô đã tự mình lên tiếng để thảo luận với Hoắc Dật Nam về vấn đề này. Làm thế nào một đời trước nhân vật quan trọng vẫn phải cho mấy phần mặt.

Vị trí của An Lâm đã được giữ vững, nhưng nó vẫn còn nguy hiểm bên bờ.

Sau khi tất cả, các bộ phận cao cấp là dưới mắt của Hoắc Dật Nam.

Nhìn theo ánh mắt cô, đôi mắt của An Lâm mở to ngạc nhiên: Bentley màu đen ... rõ ràng là chiếc xe của Hoắc Dật Nam!

Doãn Thiên Vũ thực sự đã ra khỏi xe của hắn. Chẳng lẽ ... thực sự họ đang ở bên nhau?

"Chết tiệt!"

An Lâm run rẩy, hai tay bên người, và không tự chủ nắm chặt đầm nắm tay một cách vô thức. Lần cuối cùng vì Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam làm cô xấu hổ! Không biết con hồ ly kia rút cái gì món canh, thực sự làm cho Hoắc Dật Nam như vậy đối với cô !

Nếu điều này tiếp diễn, nàng chẳng phải là muốn ở Thượng Không tác uy tác quái ? Không, nàng không cho phép điều này xảy ra!

"Cô thực sự không biết tự lượng sức mình, An Lâm tỷ không phải cần tức giận, Hoắc tổng chung quy nhiều lắm là cùng nàng vui đùa một chút."

"Người không cần phải nói gì, là như thế nào ta thấy rõ ràng !"

An Lâm phần hận trọn mắt nhìn Doãn Thiên Vũ. Nhìn nàng đã bước vào công ty.

Lúc này, điện thoại di động của cô ấy nhận được tin nhắn ngắn.

An Lâm mở ra xem, và cô càng nhìn xuống, mắt cô càng đóng lại.

Đây là Doãn Thiên Vũ?

Khóe miệng bỗng dung nở một nụ cười kỳ lạ.

...

Hoắc Dật Nam bước vào văn phòng trước Doãn Thiên Vũ.

Ngay khi anh ta vào, anh ta ném chìa khóa trực tiếp cho nhân viên an ninh ở cửa, và nhân viên an ninh đậu chiếc xe của anh ta trong garage riêng.

"Người là con rùa tốc độ!"

Nhìn Doãn Thiên Vũ người vừa bước vào cửa, Hoắc Dật Nam nhìn cô và nói ra mấy chữ.

Doãn Thiên Vũ bấu môi và không nói một lời nào, đi thẳng vào bàn và ngồi xuống.

Một giờ sau, Hoắc Dật Nam gõ thẳng vào bàn, đặt tài liệu vào góc bàn, và nhìn cô nhàn nhạt liếc một cái.

"Đưa cái này đến bộ phận của dự án."

"Ồ."

Doãn Thiên Vũ nhìn trước mắt tài liệu, đứng dậy và bước về phía hần, cầm giấy trên bàn xuống cầu thang.

Cô lấy tài liệu và đi bộ đến phòng dự án. Cô thấy rằng mọi người đang nhìn cô và ánh mắt rất lạ.

Càng đi vào bên trong, càng có nhiều người nhìn cô.

Doãn Thiên Vũ cảm thấy có gì đó không ổn.

"Có phải đó là người phụ nữ trong video lúc cô ấy?"

"Vâng, tôi vẫn ngưỡng mộ khả năng của cô ấy. Tôi không nghĩ tới achật chặt"

Video?

Doãn Thiên Vũ có một linh cảm không thể dự đoán được trong trái tim cô, cô giả vờ bình tĩnh và đi về phía trước, nhưng cô rõ ràng đã nghe thấy trong tai.

Cô dừng lại đột ngột và quay lại nhìn máy tính trước mặt đồng nghiệp.

Hình ảnh trên máy tính vừa vặn là trước kia ngay trước khi video đám cưới! Không chỉ vậy, có một vài dòng trên, tất cả đều giải thích nguồn của video này!

Mắt hồ phách dần dần siết chặt, cô nhìn chăm chăm vào máy tính và nhìn quanh, họ nhìn cô và thì thầm.

"Giả vờ casi gì ah, tôi còn tưởng rằng cô ta nhiều thanh thuần, nhìn vào các ngày trong tuần với cô ấy rằng loại đơn giản, trên thực tế, là một người nhà quê đi. Không trách muốn phản bội Hạ Triều Tuấn, nguyên lai muốn bắt một con cá lớn ah!"

"Có Hạ Triều Tuấn cái này kim cương còn không hài lòng, tại sao? Đương nhiên là bởi vì nghèo rớt dãi a! Cởi quần áo tìm kiếm một người đàn ông ha ha "

Doãn Thiên Vũ với một khuôn mặt trắng, buộc mình phải bình tĩnh.

Không có gì, không có gì ... Chỉ cần ghi xuống đoạn video này, sẽ sớm có một ngày phơi bày.

Trong cảnh đám cưới, cô đã nhìn thấy, vì vậy, nó không là gì cả, không có gì ...

Cô nhớ Hoắc Dật Nam đã giải thích và hít một hơi thật sâu và bước vào văn phòng của tổng giám hạn mục.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Làm Một Con Rùa Đen Rút Đầu

Trong văn phòng làm việc, Hoắc Dật Nam cau mày và nhìn vào màn hình máy tính trước mặt anh với ánh sáng lạnh. Hai ngón tay với khớp nổi rõ ràng nắm chặt và phát ra âm thanh.

Nghiêm túc, hấn cầm chiếc điện thoại trên bàn làm việc và gọi cho phòng kỹ thuật.

"Có vấn đề gì!"

"Chung quy, chủ tịch ... Máy tính của công ty đã được cấy ghép vi rút và phòng điều khiển đã mất kiểm soát ..." Người đứng đầu bộ phận kỹ thuật đã lau qua mồ hôi và run rẩy mình để đáp lại.

"Bất kể phương pháp bạn sử dụng, ngay lập tức loại bỏ những đoạn video này!"

Hấn gương mặt lạnh lùng, hết sức ần ần, nhưng đáy lòng lửa giận vẫn như cũ thiêu đốt.

Người đặt video phải tìm ra. Hấn phải nhìn và xem người nào dám ở dưới hấn mắt gậy song gió.

"Vâng, Hoắc tổng, chúng ta đang cắt đứt mạng công ty."

Bên điện thoại, bộ phận kỹ thuật chuyên môn chính ở dành thời gian, Hoắc Dật Nam như vậy một tiếng gầm, một căn phòng đầy tất cả mọi người sợ hãi tóc gáy dựng lên.

"Cho người một phút, rút lui không hết video, với những người xéo ngay cho ta!"

Hoắc Dật Nam sắc rét lạnh, hấn biết rõ tiếng người đáng sợ, truyền bá tốc độ lan truyền cũng rất nhanh chóng, phải chấm dứt càng sớm càng tốt!

Bên kia không biết nói gì nữa, và Hoắc Dật Nam cúp máy.

Trong vòng một phút, tất cả các máy tính trong công ty đều có màu đen!

Khởi động lại tự động khởi động!

"Ba!" Hoắc Dật Nam đóng máy tính.

Hấn dựa lưng vào ghế và nhẹ nhàng vuốt ve lông mày.

Nguồn video mà hấn đã sớm phái cho người tiêu hủy. Làm thế nào có thể có một lỗ hổng như vậy? Ai thực sự lấy được?

Các nhân viên của công ty và hàng trăm miệng sẽ nhanh chóng lan truyền đến những người bên ngoài công ty.

Hấn không sợ danh tiếng của anh ấy bị tổn thương, nhưng hấn đang lo lắng về Doãn Thiên Vũ ...

Trong mắt của Hoắc Dật Nam, hấn cầm lên trên bàn làm việc điện thoại riêng và nhanh chóng quay số của cô.

Điện thoại reo lên và cuối cùng đã bị cắt đứt.

Trái tim của Hoắc Dật Nam ngày càng trở nên khó chịu, và lại một lần nữa gọi tới.

Tuy nhiên, nó vẫn bị cắt đứt.

Doãn Thiên Vũ không trả lời điện thoại!

"Tiên Dịch, Doãn Thiên Vũ ở đâu?"

"Trở về chủ tịch, nàng đã đưa cho ngài văn kiện, đi qua những phòng ban, rất nhiều người đang nói về cô ấy, và cô ấy không biết đi đâu"

Hoắc Dật Nam tức giận đem điện thoại ném đi, đáng chết, người phụ nữ này nghĩ gì?

Trên sân thượng, Doãn Thiên Vũ ngồi trên mép lan can và treo cả hai chân ra ngoài.

Cô nhìn bầu trời xám xịt ở xa, lắng nghe tiếng mơ màng từ đường phố bận rộn, và thổi bay theo gió, cô thở dài vô số hơi thở.

Cầm điện thoại trong tay, đứt khoát tất tiếng.

Lúc này, cô không muốn nhìn thấy ai, cô chỉ muốn ngồi im lặng ở đây.

Sự tình không phải là vấn đề đã được giải quyết chưa, tại sao lại sẽ vén lên làn sóng? Doãn Thiên Vũ không thể hiểu tại sao cô lại như thế thăng trầm? Tịch thu hạnh phúc của cô, nhưng cũng để cô được hàng ngàn người chỉ Cô chỉ muốn sống yên tĩnh thôi, làm sao mà khó? Tại sao Đức Chúa Trời luôn luôn phải chống lại nàng?

Doãn Thiên Vũ thở dài nặng nề và đầu cậu bị kéo xuống.

Khi Hoắc Dật Nam lên sân thượng, anh thấy Doãn Thiên Vũ đang ngồi trên rìa của mái nhà và thân hình của anh ta đơn bạc và anh đang lao đảo muốn ngã.

"Nếu như cô muốn chết, quay trở lại để treo, Thượng Không không phụ trách nhiệm này!"

Vốn là Hoắc Dật Nam nhìn thấy cô một cái nhìn bộ muốn nhảy lầu, trái tim tôi lo lắng, tuy nhiên, lời nói đã trở thành nên lạnh lùng.

"Tôi không muốn chết." Doãn Thiên Vũ nói.

"Vậy thì cô còn không từ phía trên đi xuống!" Hấn hơi bực mình.

Doãn Thiên Vũ quay đầu nhìn lại và nhìn vào Hoắc Dật Nam Làm sao hấn có thể biết cô ấy ở đây?

Trong một khoảnh khắc, cô nhảy ra khỏi lan can.

Nhìn thấy Hoắc Dật Nam tâm run lên một cái.

"Tại sao không trả lời điện thoại?"

"Chắc chắn họ không trả lời điện thoại vì họ không muốn đi, này còn có cái gì nguyên nhân sao?" Doãn Thiên Vũ để tay trong túi, dựa trên hàng rào, lần này tâm trạng xấu của mình, ai chọc giận nàng hãy cùng ai sặc.

"Ồ, người căn bản là đang trốn tránh."

"Không có, ta không có!" Doãn Thiên Vũ chốt dạ quay đầu ra.

"Không có? Vậy người trốn ở chỗ này làm gì? Giải sầu? Chạy mái nhà để hóng gió tây bắc?" Hoắc Dật Nam sắc bén lời nói trực tiếp đem nàng nói ra .

Doãn Thiên Vũ chết cấn môi và kìm nén đến mặt đỏ bừng.

"Bề ngoài nhìn không quan trọng, trên thực tế, người chính là lo lắng các nàng đối với người cái nhìn cùng giải thích, Người sợ những lời châm chọc, trên cơ thể của người, người không thể chịu được, nhưng người có thể không có cách nào khác, vì vậy chạy trốn ở đây, bởi vì ở đây không ai có thể buộc tội người ... "

"Đù rồi, người đã biết, vậy người tới đây làm gì? Giống như họ, tôi cười ta sao? "Doãn Thiên Vũ không thể chịu nổi, mang theo tiếng khóc nước nỡ.

"Hừ, trốn ở đây liền có thể làm cho các nàng dừng lại đối với người đánh giá?"

"....." Doãn Thiên Vũ nghẹn ngào, nếu cô biết cách làm, cô sẽ có thể tự tin cho những người kia đối với nàng chỉ chỉ chỏ chỏ mình, để họ im miệng lại!

Trên thực tế, video là có thật. Cô đã làm như vậy chuyện a ...

Trăm miệng cũng không thể bào chữa .

"Hoắc Dật Nam, người cũng là một trong cuộc, người nên chịu một nửa trách nhiệm với ta, tại sao cuối cùng người bị trừng phạt là ta Ta đã cố gắng để quên đi tất cả, giả vờ mình không quan tâm, nhưng là người không biết làm thế nào những tin đồn thật đáng sợ, khi ta nghe những âm thanh chói tai và dữ dội này, ta không thể ngồi đầu lên được. Ý tưởng duy nhất trong đầu ta là trốn chạy ... để thoát khỏi nơi này và cách xa họ ".

Doãn Thiên Vũ bật khóc và từ từ dựa vào lan can.

Tại sao cô phải chịu hậu quả của tất cả những điều này? Muốn suy nghĩ về điều đó nếu mọi người đều biết rằng người đàn ông không xuất hiện trong video là Hoắc Dật Nam. Liệu đó có phải là một khuôn mặt khác không?

Sợ rằng lại muốn nói, nàng đã cố gắng hết sức để dụ dỗ Hoắc Dật Nam một cách vô liêm sỉ.

Vì vậy, cho dù giải thích thế nào, người ngoài chỉ đơn giản là không tin rằng cô vô tội. Từ khi cô đến dự cuộc hẹn một mình, cô ấy bước vào vực thẳm.

Khi Hoắc Dật Nam nghe thấy điều này, hấn không thể không nhăn mặt, trông như Doãn Thiên Vũ, người đang khóc nước nỡ, trái tim hấn như bị vụn nát như thế, thật là bực bội khó chịu.

Hấn đang định nói chuyện Doãn Thiên Vũ lại nói : .. "Video là sự thật, chúng ta vốn chính là bồi xấu đạo đức hấn bị khiển trách. Nhưng Hoắc Dật Nam, người có tiền, mọi người sợ người, vì vậy có tội là ta.

Bất kể như thế nào vẫn hỏi , ta cũng là muốn xuống địa ngục.Ta không thanh bạch a "

Trong đám cưới, Hạ Triều Tuấn đã xúc phạm đến cô, cô khẳng định rằng cô vô tội và sạch sẽ.

Nhưng hai ngày trước, sau khi cô bị Hoắc Dật Nam Sau khi, cô không biết liệu cô thực sự trả hết nợ không thanh bạch.

Trong lời này, Hoắc Dật Nam không chỉ bị mất bình tĩnh, mà còn cảm thấy như đang cháy như thế, đột nhiên hắn cảm thấy mình đã mắc phải sai lầm lớn.

Hắn bước nhanh người về phía trước và cởi bỏ áo khoác của mình và đặt nó lên cơ thể của Doãn Thiên Vũ, cánh tay dò được sau lưng cô và ôm cô vào vòng tay hắn.

"Đừng lo lắng về nó, sự tình giao cho ta." Hắn thì thầm trong tai cô.

Đây có lẽ là lần đầu tiên hắn nói nhẹ nhàng với Doãn Thiên Vũ.

Hoắc Dật Nam ngồi xuống đất, giữ Doãn Thiên Vũ trong tay và vỗ nhẹ nhẹ lưng, cô cứng ngắc sống lưng.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc, lớn tiếng khóc.

.....

Trong phòng làm việc của tổng tài.

Sau khi Doãn Thiên Vũ ngủ, anh lên ra khỏi cửa.

Hắn gọi điện thoại cho Hạng Thiên.

"Tra cho ta! Đến tốt cùng là ai làm!"

"Yên tâm Hoắc tổng, bên này đã bắt đầu cuộc điều tra, và chúng tôi đang theo dõi dữ liệu mạng và video, từng người cái một cuộc điều tra."

Hạng Thiên cẩn thận giao phó điều tra độ tiến triển của cuộc điều tra, nhưng may mắn thay hắn trước thời hạn đã nghĩ tới những thứ này, nếu không lời nói thật đúng là không tốt giao phó.

Nửa giờ sau,

"Đình linh linh ..."

Hạng Thiên gọi điện thoại tới.

Đây là Hoắc Dật Nam hiệu quả thủ hạ hiệu suất làm việc!

"Thế nào?" Đôi mắt hẹp của Hoắc Dật Nam thu hẹp lại một chút.

"Kiểm tra, là quản lý dự án An Lâm."

An Lâm?

Hoắc Dật Nam trông mắt đen đột nhiên bị siết chặt, người phụ nữ này, hắn nhớ.

Bởi vì đã tạo một tin đồn trong công ty, bị hắn cho sa thải. Nếu không phải nàng nhĩ bá tới cầu tình, đã sớm để cho nàng cút đi.

Người phụ nữ này không yên tĩnh trong một vài ngày, lại ở công ty làm ra sóng gió?

"Biết, vấn đề này không muốn lộ ra."

Cúp điện thoại, vẻ mặt của Hoắc Dật Nam đã trở lại bình thường.

... ..

Mặt khác, An Lâm đang ngồi trong văn phòng với một cái nhìn sáng khoái, không biết ai gọi.

"Làm thế nào? Ta ra tay không có vấn đề, cái đó Doãn Thiên Vũ ta nhưng là nhẫn nại rất lâu, là ở phía bên trong với chủ tịch làm thư ký!"

An Lâm thoải mái dựa vào ghế, nhướn mày, thanh tĩnh với cảm xúc.

"Người cũng không nên khinh thường, nghe ý người, chủ tịch của người sẽ cố gắng bảo vệ cô ta, người có thể ngàn vạn lần không nên bị hắn nắm được cán!"

Điện thoại bên kia, là An Lâm tốt khuê mật, Tả Di

Nàng đang uống cà phê với một vài người bạn trong phòng cà phê, nàng nghe tin tức, nàng trong nháy mắt tới tinh thần, đôi mắt tinh tế của nàng cười như

một con hồ ly.

"Không thành vấn đề, ta làm việc an toàn, đừng nói, đợi một hồi nên người vừa tới."

An Lâm thận trọng nhìn lên cửa, vì sự an toàn, thời điểm quan trọng này hoặc chú ý đến một số là tốt.

Điện thoại bên kia, Tà Di lộ ra một nụ cười đắc ý, thật may An Lâm đồ ngu xuẩn, nếu không nàng không có cách nào để đối phó với Doãn Thiên Vũ.

"Mọi người đều vui vẻ ăn ngày hôm nay, tôi sẽ mời khách!"

Tà Di lắc ly cà phê trong tay, đôi mắt có chút nheo lại.

Đối với nàng mà nói, không có gì so với thấy Doãn Thiên Vũ thương tâm khổ sở, điều đó khiến nàng hạnh phúc!

"Xem ra hôm nay Tà Di là gặp phải cái gì vui vẻ suwj tình, phải không là người vị kia thần bí h tiên sinh hướng người cầu hôn?"

"Ồ Không tiết lộ bí mật!" Tà Di có vẻ lúng túng, và chẳng bao lâu trở lại bình thường.

Nàng một mực ở trước mặt bạn bè khen nói rằng Hạ Triều Tuấn là bạn trai của nàng, bạn bè của nàng tin là thật, vì lợi ích trước mắt, rồi rút hướng nàng lấy lòng.

Tà Di ngược lại vui vẻ chấp nhận.

Nghĩ đến Hạ Triều Tuấn, nàng cầm điện thoại lên, đi ra một bên và bấm gọi hắn: "Triều Tuấn ? buổi tối có rảnh không ? Chúng ta ăn cơm chung không?"

"Buổi tối muốn họp . Ngày khác đi"

Tà Di uống một hớp cà phê che giấu tâm lý không hài lòng, nhưng nghe giọng nói một mối, phản ứng rất nhu thuận đáp lại : "Được, vậy người bận rộn, chú ý đến thân thể"

Hạ Triều Tuấn nhận nhạ 'Ừ' âm thanh, cúp điện thoại.

Từ lần trước tách ra, cho tới bây giờ Tà Di cũng không nhìn thấy hắn, cho đến bây giờ, mỗi lần gọi cho hắn, hắn không tắt máy chính là đang bận, đi đến nhà để tìm hắn, càng là không có bóng người !.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: trả lại nàng thuần khiết

Chương 37: trả lại nàng thuần khiết

Doãn Thiên Vũ khi tỉnh lại khóe mắt còn có chưa khô nước mắt.

Nàng ngồi dậy, kinh ngạc phải xem hướng ngoài cửa sổ.

Thái dương từ trong tầng mây ló mặt, đem nhà chọc trời chiếu sáng cũng kim quang lán tăn.

Doãn Thiên Vũ có chút thất thần.

"Tỉnh?" Hoắc Dật Nam Chẳng biết lúc nào đi tới.

"Ừ..."

Này một cảm giác nàng ngủ coi như thực tế, sau khi tỉnh lại đầu có chút dễ trống, nhưng nàng cũng cảm giác được, nàng với Hoắc Dật Nam giữa có một ít biến hóa vi diệu.

Hoắc Dật Nam đi tới trước mặt nàng, chú ý tới khóe mắt nàng lệ tí, móc túi ra không chút tạp chất khăn tay, ờ chạm được khóe mắt nàng da thịt lúc

Nàng phản xạ có điều kiện khẽ run xuống. Đoạt lấy trong tay hần khăn tay, tránh hần thời gian, gò má có chút phiểm hồng.

"Ta tự mình tới."

Hoắc Dật Nam không nói gì, cầm lấy hộp điều khiển ti vi đem máy điều hòa không khí đóng, sau đó đi tới trước cửa sổ, đem cửa sổ có chút đẩy ra.

"Đứng lên đi, Tiên Dịch đem cơm trưa đưa tới."

...

Tổng tài bên trong phòng làm việc, bầu không khí tĩnh lặng.

Hoắc Dật Nam ung dung thong thả dùng cơm, lúc ăn cơm không nói nhiều, duy trì rất tốt đẹp tu dưỡng.

Ngược lại Doãn Thiên Vũ, vừa ăn một bên ngẩng đầu lên nhìn ngoài cửa sổ Phồn cảnh.

Đây là nàng lần đầu tiên ở tổng tài phòng làm việc ăn cơm.

Còn vô ích Đinh Cấp, có thể đem thành phố A nhìn một cái không sót gì.

Nàng cắn dưa, không khỏi làm bầm lẫu bầu được (phải) thờ dài, "Không nghĩ tới đây thật xinh đẹp, nếu có thể mỗi ngày trải qua như vậy an nhàn liền có thể."

Hoắc Dật Nam dùng cơm động tác một hồi, âm thầm nghĩ ngợi nàng lời nói.

Bỗng nhiên nói: "Video chuyện người không cần phải để ý đến."

"A... ?" Doãn Thiên Vũ nghi ngờ.

"Chuyện này ở còn vô ích phát sinh, ta là còn vô ích lão tổng, tự nhiên sẽ trả lên trách nhiệm này."

Doãn Thiên Vũ tâm lý bắt đầu đối với hần có vài phần hảo cảm, trọn to Hắc Bạch Phân Minh mắt nhìn hần: "Người đã tra được là ai làm, có đúng hay không?"

Hoắc Dật Nam hàm hồ được (phải) rên một tiếng, ngẩng đầu lên, thâm thúy mắt nhìn hướng nàng, mấy giây sau, đạo: "Ta tự có tính toán."

Cái gì đó, mua bán cái gì quan từ.

...

Cơm nước xong, Doãn Thiên Vũ trở lại phòng làm việc của mình chỗ ngồi.

Nàng tầm mắt rơi vào góc bàn một phần trong tài liệu.

Cái này hần là hai ngày trước, Hoắc dật nam để cho nàng sao chụp (photocopy) tài liệu.

"Hoắc Dật Nam, ta đi sao chụp (photocopy) tài liệu." Doãn Thiên Vũ với Hoắc Dật Nam báo bị một tiếng.

"Ừ" Hoắc Dật Nam nhàn nhạt ứng tiếng.

Nàng bất động thanh sắc liếc mắt nhìn vui đầu với công việc Hoắc Dật Nam, cầm lên phần tài liệu kia, đứng dậy sải bước ra ngoài.

"Không việc gì, coi là nhìn thấy tốt. Nếu Hoắc Dật Nam nói sẽ xử lý chuyện này, kia nên tin tưởng hần".

Trong thang máy, Doãn Thiên Vũ không ngừng trấn an chính mình.

Nhưng mà nàng mới vừa đi ra thang máy, cách đó không xa, khu làm việc mấy người nữ nhân, liền chú ý tới nàng.

"Chật chịt... Còn dám trong công ty lặc lư, thật là dày da mặt!"

"Ai, người ta trước có Hạ Triều Tuấn, sau có Hoắc Tổng chỗ dựa, còn có trong video đem nàng làm cho rất thoải mái cái đó... Cho nên hần sợ ném cái gì mặt a. Nếu là đối thành chúng ta, sớm tránh ở nhà không dám ra tới."

Nữ nhân hơi nghiêng đầu, liếc mắt liếc về đã đến gần Doãn Thiên Vũ, nàng cố ý đem thanh âm phóng đại nhiều chút.

Doãn Thiên Vũ mắt nhìn thẳng, dựa theo trước bước đi, từng bước từng bước đi tới hai nữ nhân trước mặt.

"Nghe được các người thật giống như đang bàn luận ta, mới vừa rồi không có nghe rõ, lặp lại lần nữa như thế nào đây?"

Nói xong, nàng nâng lên một cái tay, thoải mái khoác lên trước mặt nữ nhân trên đài, nụ cười trên mặt lại lộ ra mấy phần nguy hiểm.

Nữ nhân có chút khiếp sợ nhìn về phía nàng, ánh mắt của nàng rất rõ phát sáng trong suốt.

Nhìn bề ngoài tới nàng mặt đầy gió êm sóng lặng, nữ nhân lại có thể cảm giác được, nàng trong ánh mắt mấy phần khác thường.

"Ta... Người chừng nào thì nghe thấy chúng ta đàm luận người? Trò cười! Chúng ta tại sao phải thảo luận người!"

Nữ nhân mở ra cái khác mặt, né tránh Doãn Thiên Vũ tầm mắt.

Lấp ba lấp bắp đáng vẻ, thiết thiết thật thật để lộ ra trong nội tâm nàng khăn trương bất an.

"A, không cần khăn trương như vậy mà, mọi người đều là đồng nghiệp, tán gẫu một chút mà thôi." Doãn Thiên Vũ chậm rãi câu khởi thần giác.

Nàng không có chú ý tới, trước mặt nữ nhân, hướng về phía nàng nghiêng phía sau âm hiểm cười một tiếng.

Doãn Thiên Vũ nghiêng phía sau, Bình An Lâm chính từng bước từng bước, không nhanh không chậm hướng nàng đi tới, khiến người chú mục nhất là, Bình An Lâm trong tay, bung một ly cà phê.

Nữ nhân bất động thanh sắc nhìn Bình An Lâm, mắt thấy nàng khoảng cách Doãn Thiên Vũ đã không tới ba mét khoảng cách, nàng vội vàng nhìn về phía Doãn Thiên Vũ: "Người không phải là muốn biết chúng ta mới vừa rồi ở cái gì không?"

Nghe vậy, Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn về phía trước mặt nữ nhân.

Nhưng mà một giây kế tiếp, phía sau nàng, một ly cà phê hướng trên người nàng bất tới!

"A!"

Nàng bị dọa cho giật mình, khiếp sợ không thôi quay đầu.

Thấy nhưng là, mặt đầy kinh hoảng Bình An Lâm, biểu tình nhìn lại so với nàng còn phải ủy khuất!

Doãn Thiên Vũ còn chưa kịp phản ứng, Bình An Lâm trong tay ly cà phê từ trong tay nàng chậm rãi chảy xuống, mà người nàng đi theo ly cà phê đồng thời ngồi sập xuống đất!

Trong nháy mắt, cả tầng lầu nhân viên làm việc, sự chú ý toàn bộ bị bên này động tĩnh, hấp dẫn tới, rồi rít ngẩng đầu lên nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

Đã bất chấp gì khác người ánh mắt, cà phê là nóng, Doãn Thiên Vũ cau mày, hồ nghi nhìn chằm chằm Bình An Lâm con mắt.

"Nói xin lỗi." Doãn Thiên Vũ đạo.

Bình An Lâm chật vật được (phải) ngồi dưới đất, cắn môi sắc mặt trắng bệch.

Doãn Thiên Vũ lại có thể thấy rõ trong ánh mắt nàng đắc ý, nữ nhân này là cô ý!

"Thật xin lỗi Doãn thư ký, mới vừa rồi ta chiếu cố cùng thực tập sinh nói chuyện, là thật không có chú ý tới người đứng ở chỗ này." Bình An Lâm liếc mắt nhanh chóng nhìn một chút vậy xem người.

Doãn Thiên Vũ rũ xuống mặt mày, cắn răng nhìn về phía trên đất ly cà phê, bỗng nhiên dừng lại, lần nữa ngẩng đầu, nhìn thẳng Bình An Lâm.

"Người nói khiêm, ta không chấp nhận. Bình An Lâm, nhiều người nhìn như vậy, ta với người không thù không oán, người làm như thế, có ý tứ sao?"

Doãn Thiên Vũ vừa nói, vậy xem người, rồi rít nghị luận.

"Bình An Lâm tỷ đều nói không phải cố ý, vẫn như thế hùng hổ dọa người, rốt cuộc là có người làm chỗ dựa a!"

"Đúng vậy, Bình An Lâm tỷ rõ ràng đều nói xin lỗi, Doãn Thiên Vũ còn đẩy nàng! Thật là quá mức!"

"Ai bảo nàng có bản lĩnh a, cởi quần áo cho nam nhân... Nói không chừng thành phố A có chút nam nhân, bất kể già trẻ, cũng để cho nàng nằm qua một lần đây!"

Mấy người nữ nhân một bên âm dương quái khí vừa nói, một bên khinh thường nhìn Doãn Thiên Vũ.

"Ngại công việc ít?"

Đột nhiên một đạo trầm thấp ác liệt âm thanh âm vang lên.

Mọi người sau lưng, Hoắc Dật Nam chẳng biết lúc nào xuất hiện, một tay sao Kabuto, thần sắc vắng lặng nhìn lên trước mặt tất cả mọi người.

Hắn chìm chạy bộ đến, Tiên Dịch theo sát sau lưng hắn.

Ồn ào mọi người trong nháy mắt an tĩnh lại, rồi rít quay đầu, thấy Hoắc Dật Nam lạnh lùng mặt lúc, trừ Doãn Thiên Vũ, toàn bộ ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hoắc Dật Nam nước son trông mắt đen buộc chặt, nguy hiểm ánh mắt nhàn nhạt xẹt qua mỗi người mặt, cuối cùng, tầm mắt rơi vào Doãn Thiên Vũ trên người.

Một con mắt, hắn liền thấy nàng bị cà phê bát quần áo ướt sũng, hắn thâm thúy con mắt, lạnh càng thêm lợi hại, đặt ở trong túi tay, theo bản năng nắm chặt.

"Từ giờ trở đi, người vị trí do nàng tới ngồi!"

Hoắc Dật Nam thâm thúy hai trông mắt thật chặt nhìn về phía Bình An Lâm, vừa nói, một bên đưa ánh mắt chuyển hướng mặt đầy kinh ngạc Tiểu Lưu.

Bình An Lâm ngạc nhiên, nghi ngờ nói: "Tổng tài, tổng tài, còn ta đâu?"

"Người? Người nhiệm vụ nặng hơn."

Nghe được cái này, Bình An Lâm vui vẻ nói đầu quả tim, nàng phải bị thăng chức sao?

Bình An Lâm không ngừng được vui vẻ.

Hoắc Dật Nam câu môi, "Từ nay về sau, người phụ trách toàn bộ công ty vệ sinh."

Bình An Lâm biểu hiện trên mặt trong nháy mắt cứng ngắc.

"Hoắc, Hoắc tổng, ta không hiểu ngài, tại sao phải làm như thế..."

Bình An Lâm hốt hoảng tránh ánh mắt của hắn, nhìn về phía những địa phương khác, trông không một cái tay khăn trưng công lên sau lưng, nắm chặt chính mình quần áo.

Hoắc Dật Nam giữu cột, ánh mắt sâu kín được (phải) đáp xuống Bình An Lâm trên người.

Cái này làm bộ làm tịch nữ nhân hắn thật là đủ, nàng Nhị Bá hợp lại mặt mũi đem nàng nhét vào còn vô ích, là không bác lão nhân gia ông ta tình cảm, Hoắc Dật Nam không khai trừ Bình An Lâm.

Bởi vì đuổi nàng, quá tiện nghi nàng!

"Hạng Thiên."

Hoắc Dật Nam lạnh lùng lên tiếng, tiếp theo xoay người đi tới khoảng cách gần hắn nhất một vị trí ngồi xuống.

Hạng Thiên đỡ nâng kính mắt, tất cả mọi người tại chỗ, rồi rít nhìn về phía hắn, ngừng thờ, chờ đợi hắn lời kế tiếp, bao gồm Bình An Lâm.

"Bộ kỹ thuật chủ quản đi ra!"

Lão chủ quản đứng ra, đỏ gương mặt.

"Là ta không làm tròn bổn phận, để cho Bình An Lâm có cơ hội thừa dịp thời gian nghỉ trưa, len lén chạy vào phòng làm việc của ta, khống chế mọi người máy tính, ở chỗ này, ta muốn đối với (đúng) Doãn thư ký nói tiếng, xin lỗi."

Chủ quản hơi cúi đầu xuống, mặt đầy áy náy hướng Doãn Thiên Vũ, tiếp theo mắt lạnh nhìn một chút Bình An Lâm.

Bình An Lâm ngây tại chỗ, mở to hai mắt, "Người nói cái gì? Người nói là ta? Người có chứng cứ gì chỉ rõ là ta Móa!"

Tiếp theo nhìn về phía Hoắc Dật Nam, không ngừng lắc đầu, vội vàng được (phải) muốn biện giải cho mình: "Không, không phải là ta làm, tổng tài, xin ngài nhất định phải tin tưởng ta!"

"Chứng cứ? A!"

Hoắc Dật Nam nhẹ rên một tiếng, mặt đầy giữu cột liếc nàng một cái, trong tay không biết lúc nào nhiều một xấp hình.

Hoắc Dật Nam lắc lư trong tay hình, nước son trông mắt đen trong thoáng qua mấy phần nguy hiểm, hắn hơi hơi dùng lực một chút, trong tay hình, toàn

bộ tán loạn trên mặt đất.

Bình An Lâm làm những khi này, tuyệt đối không ngờ rằng, giam khổng nghi đem nàng làm toàn bộ quá trình quay chụp đi vào!

Mọi người ánh mắt rối rít bị trên đất hình hấp dẫn, mấy giây sau, toàn bộ chấn kinh đến nhìn về phía Bình An Lâm.

"Chuyện gì xảy ra? Video là Bình An Lâm tỷ đăng lên?"

"Kia video này là thật hay là giả? Không phải là Bình An Lâm bêu xấu Doãn Thiên Vũ chứ?"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người mũi dùi rối rít chỉ hướng mặt đầy ắp khuất Bình An Lâm.

"Coi như video là ta thả, nhưng là trong video người đứng là Doãn Thiên Vũ!"

Bình An Lâm hít sâu một hơi, hết sức nhìn được trong hốc mắt sắp chảy ra nước mắt, hung tợn tròn mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, khàn cả giọng kêu la.

Nàng kể hoạch thất bại, Hoắc Dật Nam nhất định sẽ không bỏ qua nàng, đã như vậy, nàng cũng phải để cho Doãn Thiên Vũ thân bại danh liệt!

Mọi người rối rít ngược lại hít một hơi khí lạnh, khẩn trương nhìn một chút Doãn Thiên Vũ, lại rối rít đem tầm mắt dừng lại ở Hoắc Dật Nam như đao khắc như vậy trên mặt.

CẦU VOTE

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Nói cảm ơn

Chương 38: Nói cảm ơn

"Hạng Thiên, lại thả một lần cho nàng nhìn!" Hoắc Dật Nam hí mắt nhìn về phía Bình An Lâm, trong ánh mắt tràn đầy nguy hiểm.

Hạng Thiên nhẹ nhàng xoa bóp trong tay hộp điều khiển ti vi, khu làm việc một cái cung tạm thời hộp dùng màn che, "Bá" một chút, roi xuống.

Nhìn đến đây, Doãn Thiên Vũ khẩn trương nắm chặt vạt áo mình, đem mặt hơi chuyển hướng bên kia.

Nàng có chút không rõ Hoắc Dật Nam cách làm, sợ hãi trong video xuất hiện tờ kia, chính nàng mặt.

Không ra mấy giây, phía trên xuất hiện lần nữa trước cái đó video.

Chỉ bất quá, trong video vai nữ chính không còn là Doãn Thiên Vũ, mà là một cái khác không biết tên nữ nhân.

"Tại sao có thể như vậy! Không thể nào!"

Bình An Lâm mở to hai mắt, không tưởng tượng nổi nhìn lên trước mặt, trong video vai nữ chính, đây căn bản cũng không phải là Doãn Thiên Vũ!

Nghe được bình An Lâm thanh âm, Doãn Thiên Vũ ngăn người một chút, chậm rãi đem tầm mắt chuyển tới trước mặt màn che bên trên.

Màu hồ phách con người thật chặt, trong ánh mắt nàng giống vậy tràn đầy không tưởng tượng nổi, Hoắc Dật Nam lại đem video, thần không biết quý không hay đối!

"Bình An Lâm, nguyên lai là người đem video xử lý qua! Thiên Vũ nơi nào trên chộc đến người? Người thật không ngờ ác độc đối đãi nàng!"

Đứng ở Doãn Thiên Vũ bên người Tiểu Lưu thấy màn che trong video, rất nhanh minh bạch hết thảy, Bình An Lâm không chỉ có thả video, còn lên lên đem video xử lý qua, thật là một cái đáng sợ nữ nhân!

"Nhất định là các người đóng lại hóa tới bêu xấu ta! Trong video người rõ ràng chính là Doãn Thiên Vũ!"

Bình An Lâm không cam lòng, con mắt hung tợn tròn mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, cả người bởi vì quá mức kích động, không ngừng run rẩy.

Nhưng mà, Hoắc Dật Nam xuất hiện ở công chức phòng làm việc, sát khí bắn ra bốn phía, hấn lấy ra chứng cứ, không có một người dám hoài nghi!

Cho nên bất kể video có phải là thật hay không, Bình An Lâm cũng trăm miệng cũng không thể bào chữa.

"Đủ! Thừa dịp ta còn không có thay đổi chủ ý!"

Hoắc Dật Nam đại âm thanh rầy một tiếng, bàn tay hung hăng hướng trên bàn làm việc vỗ tới, phát ra "Oành" được (phải) một tiếng vang thật lớn, để cho tất cả mọi người tại chỗ cũng mảnh kính, đều là cảm như hén.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ cao tầng bộ hoàn toàn tĩnh mịch.

Hoắc Dật Nam âm trầm hàn mát xơ xác tiêu điều được (phải) nhìn chăm chăm Bình An Lâm, phảng phất một giây kế tiếp là có thể đem nàng bóp chết.

Bình An Lâm sửng sốt, tê liệt trên ghế ngồi, dần dần đỏ mắt vành mắt. Nàng thất vọng mắt mắt nhìn Hoắc Dật Nam, tựa hồ còn muốn nói gì.

Doãn Thiên Vũ đứng ở Tiểu Lưu bên người, nhìn lên trước mặt trở thành chứng chú mục Bình An Lâm, phảng phất tràng cảnh này đã là nàng trong dự liệu, cũng là nàng ngoài ý liệu.

"Video sự tình đã trong vắt, từ giờ trở đi ta không hy vọng lại nghe được ai trong miệng nghị luận chuyện này! Còn vô ích không cần người nhiều chuyện!"

Hoắc Dật Nam thanh âm hùng hậu, vang vang có lực. Nói xong liếc mắt nhìn Hạng Thiên, tỏ ý hấn sau đó phải làm kết thúc công việc.

Hấn sải bước đi đến Doãn Thiên Vũ bên người, góc cạnh rõ ràng gò má chống lại nàng kính ngác con mắt, ánh mắt của hấn dừng lại ở trong tay nàng đã sao chụp (photocopy) tốt trong tài liệu, chợt được (phải) mở miệng nói: "Về phần người, Doãn Thiên Vũ, thời gian làm việc tự ý rời vị trí, trừ tiền lương!"

Nói xong, hấn liếc mắt thâm ý tràn đầy được (phải) liếc về liếc mắt nàng, ngay sau đó, hấn bước ra thon dài hai chân, sải bước hướng tổng tài thang máy riêng đi tới.

Khi hấn chân dài bước vào thang máy chớp mắt, nhỏ bé thần giác ngoắc ngoắc.

Tại chỗ có nhân viên đưa mắt nhìn xuống, thang máy chậm rãi khép lại.

"Thiên Vũ, Hoắc tổng tài tức giận, người mau trở về công việc đi."

Nhìn Doãn Thiên Vũ nhìn chăm chăm thang máy, như cũ có chút mờ mịt bộ dáng, một bên Tiểu Lưu không nhìn được giơ tay lên đẩy nàng xuống.

"Ừm."

Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, liếc về Bình An Lâm liếc mắt, hướng Tiểu Lưu mỉm cười nói: "Kia Tiểu Lưu tỷ, ta đi trước ~ "

Doãn Thiên Vũ sau khi đi, vang lên xì xào bàn tán.

"Trời ơi, Doãn Thiên Vũ đẩy Bình An Lâm, Hoắc tổng dù sao phải trừ nàng một ngày tiền lương... Đây là cái gì trừng phạt?"

"Người ngốc a! Đây không rõ ràng sao? Chuyện này rõ ràng cho thấy Bình An Lâm vu oan giá họa, nhưng Doãn Thiên Vũ cũng không đứng, Hoắc tổng làm là công ty lão đại, cũng không thể bị truyền hấn thiên vị chính mình trợ lý a! Đây không phải là làm đáng một chút thôi ~ "

...

Tổng tài trong phòng làm việc, Hoắc Dật Nam thoải mái ngồi ở trên ghế, một cái tay tùy ý dựng ở trên bàn làm việc.

Ánh mắt của hấn dừng lại ở trước mặt trên màn ảnh máy vi tính, về mặt trước sau như một lãnh đạm.

"Hoắc tổng."

Hoắc Dật Nam đầu không nhúc, cũng không dư đáp lại.

Doãn Thiên Vũ đứng ở tổng tài trong phòng làm việc, nhìn máy vi tính xách tay sau Hoắc Dật Nam đạo:" Hoắc Dật Nam, cảm ơn người."

Hoắc Dật Nam nâng lên tầm mắt, hỏi hột được (phải) gật đầu một cái.

Ngay sau đó hai người cũng không nói gì.

Doãn Thiên Vũ lúng túng được (phải) đứng ở Hoắc Dật Nam trước bàn làm việc, suy nghĩ nghĩ đến tất cả đều là Hoắc Dật Nam thay nàng giải vây một lần.

"Ta có một cái nghi ngờ..."

Hoắc Dật Nam trông mắt đen liếc nhìn nàng, tỏ ý nàng nói.

"Người là thế nào làm?" Doãn Thiên Vũ cảm thấy quá thần kỳ!

"Thế nào đem video cho thay đổi?"

Hoắc Dật Nam có chút cong môi, "Bình An Lâm về điểm kia tiểu nhi khoa trò lừa bịp, sự tình là nàng khai mào đến, kết quả là để cho nàng đi gánh vác."

Thật là cái nữ nhân ngu xuẩn, ở Hoắc Dật Nam dưới mí mắt đùa bỡn thủ đoạn, đơn giản là khiêng đá đầu đập chân mình, hại người hại mình.

Doãn Thiên Vũ mím môi, nam nhân này lão mưu thâm toán, thật là có biện pháp.

Đang lúc Doãn Thiên Vũ muốn mở miệng lần nữa nói tạ lúc, dồn dập tiếng gõ cửa vang lên.

Hoắc Dật Nam u mắt lướt về phía nàng.

"Áy... Ta đi mở cửa."

Mở cửa, Doãn Thiên Vũ trước mặt, Bình An Lâm chính nước mắt như mưa nhẹ giọng khóc khấp, bốn mắt nhìn nhau thời điểm, hai người toàn bộ ngẩn người một chút.

"Doãn Thiên Vũ? Người tránh ra! Ta tìm Hoắc tổng!"

Chẳng qua là một giây đồng hồ thời gian, Bình An Lâm liền nhanh chóng thu hồi đáy mắt kinh ngạc, tiếp theo mở to hai mắt, hung tợn nhìn nàng chăm chăm.

"Nơi này là tổng tài phòng làm việc, người tựa hồ quên thân phận của mình."

Doãn Thiên Vũ đánh giá trước mặt con mắt đã sưng thành hột đào Bình An Lâm, ngừng mấy giây, lạnh lùng nói.

Đi qua nàng có lẽ biểu hiện quá mức hiền hòa, nàng tự cho là mình không phải là cái gì thiện nam tín nữ, cho nên cũng không cách nào làm được, mặc cho người khác tùy ý khi dễ.

"Để cho nàng đi vào!"

Bình An Lâm nổi giận đùng đùng đáng vẽ, tựa hồ sẽ phải bùng nổ, Hoắc Dật Nam cau mày một cái, lạnh lùng cắt đứt giữa hai người đối thoại.

Doãn Thiên Vũ thấy Bình An Lâm nâng lên chân mày, một bộ chỉ cao khí ngang đáng vẽ, dời đi bước chân, để cho nàng đi vào.

"Hoắc tổng! Van cầu ngài lại cho ta một cơ hội! Van cầu ngài!"

Bình An Lâm sải bước đi đến trước mặt hắn, lại "Phốc thông" một tiếng, ngã ngồi ở trước mặt hắn trên sàn nhà!

Hoắc Dật Nam phảng phất không nghe được nàng lời nói, hơi tròn mắt, lạnh lùng được (phải) liếc nàng một cái, "Người tới vừa vặn, mới vừa rồi quên một chuyện."

"Ngài, ngài nói cái gì?"

Bình An Lâm ngẩn người một chút, kinh ngạc nhìn hắn, trong lúc nhất thời, nói chuyện đều có chút không lanh lẹ.

CẦU VOTE 9 HAY 10 *

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Yêu mình thật sự yêu

Chương 39: Yêu mình thật sự yêu

Hoắc Dật Nam nheo lại hẹp mọc ra mắt, nhìn nàng chăm chăm mấy giây, ngay sau đó, hần giống như là nghĩ đến một chút buồn cười sự tình, khóe miệng dần dần nâng lên một cái đẹp mắt độ cong.

"Đi hậu cần bộ báo cáo trước, công khai nói xin lỗi!"

Vừa nói, liếc mắt nhìn đứng ở một bên Doãn Thiên Vũ, cuối cùng, tầm mắt rơi vào trước mặt trên màn ảnh máy vi tính.

"Không, Hoắc tổng, ngài không thể đối với ta như vậy, ta làm những thứ này... Đều là, tất cả đều là bởi vì ta thích ngài a!" Bình an Lâm hai cái tay chống đỡ ở trên sàn nhà, không ngừng lắc đầu, vô lực nhìn lên trước mặt Hoắc dật nam, trong ánh mắt tràn đầy khẩn cầu.

Nàng bắt kễ, cái gì cũng không quan!

Nàng thích Hoắc Dật Nam chính chính ba năm! Sau khi tốt nghiệp nàng tại sao không đi tự công ty? Là vì có thể với mình thích nam nhân mỗi ngày sớm chiều sống chung.

Nhưng là, vô luận nàng cố gắng thế nào, như thế nào xuất chúng, hần cho tới bây giờ không có xem qua nàng liếc mắt!

Ba năm, tại sao hần liền không thấy được nàng đây? Hết lần này tới lần khác đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ cái này không biết xấu hổ Hồ Ly Tinh dài ngoạ không giống nhau.

Doãn Thiên Vũ cau mày nhìn trên mặt đất làm trò hề Bình An Lâm, quả thực không nghĩ tới, nàng lại thích Hoắc Dật Nam..

Liên tưởng đến Hoắc Dật Nam bị Bình An Lâm biểu lộ lúng túng, Doãn Thiên Vũ cũng bất giác cười cười.

"Đi ra ngoài!" Hoắc Dật Nam ngẩng đầu lên, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

Thấy nàng trên mặt cười trên nỗi đau của người khác cười lúc, hần chân mày nhíu chặt, không khỏi lại thật chặt.

Nữ nhân này, rốt cuộc đang suy nghĩ gì? Hần càng ngày càng không đoán ra, nghe được có nữ nhân nói thích hần, nàng không phải là hần khổ sở hoặc là tức giận sao? Cười cái gì cười!

Doãn Thiên Vũ tiến lên đón ánh mắt của hần, cảm nhận được ánh mắt của hần trong giá rét lúc, nàng chẳng những không có thu hồi nụ cười, ngược lại thiêu mi, hất cằm lên.

Bình An Lâm kinh ngạc nhìn lên trước mặt, lẫn nhau mắt đối mắt hai người, vốn là đau lòng cực kỳ tâm, càng ngã vào vực sâu.

Nàng hận vô cùng loại này bị trực tiếp xem nhẹ cảm giác.

Bình An Lâm hai tay nắm chặt, lộ ra tàn bạo ánh mắt, nàng không cam lòng nhận thua.

"Doãn Thiên Vũ nàng rốt cuộc dựa vào cái gì! Thứ nhất là trở thành bên người ngài thư ký, mà ta, cố gắng lâu như vậy, đều không thể để cho ngài nhiều liếc lấy ta một cái..."

Nàng phần hận vừa nói, mỗi một câu nói đều tràn đầy hận ý, chẳng qua là, nàng càng hướng xuống nói, tâm lý sức lực lại càng phát chưa đủ, đến cuối cùng, nàng chỉ có thể vô lực cúi đầu xuống.

"Muốn biết?"

Hoắc Dật Nam đột nhiên cúi xuống thân, dùng bút khoi mào nàng cầm, Tà Mị cười.

Bình An Lâm mặt lông mi dài nhẹ nhàng run rẩy, giống như bị thương con bướm, không dám nhìn thẳng Hoắc dật nam hai tròng mắt, lại không chống đỡ được đáy lòng khấp khí kia.

"Rõ ràng ta so với nàng đẹp đẽ, so với nàng xuất sắc, ngài tại sao liền không thấy được ta? Ta rõ ràng so với nàng được, ta càng thích hợp ở bên người ngài..."

Hoắc Dật Nam không nhin được được (phải) cắt đứt nàng, "Bên cạnh ta không cần tâm cơ chòng chát nữ nhân."

Bình An Lâm ngẩn ra.

"Doãn Thiên Vũ không có ngòi thông minh, không có ngòi có thể làm, nhưng nàng có một viên không chút tạp chất tâm." Hoắc Dật Nam dư quang bao phủ Doãn Thiên Vũ, bỗng nhiên dừng lại, đạo: "Hơn nữa ta không cho là, ngòi so với nàng đẹp đẽ."

Hoắc Dật Nam trên tay dùng sức, nút nắp cơ hồ muốn đâm vào Bình An Lâm cằm. "Ngòi gương mặt này, cả qua bao nhiêu lần?"

Một lời nói ra, Bình An Lâm như bị một thanh lợi kiếm bên trong xuyên như thế, cả người cũng mất đi huyết sắc.

Doãn Thiên Vũ chấn kinh đến che miệng lại.

Ngày... Bình An Lâm giải phẫu thẩm mỹ? Thật là làm cho người ta khiếp sợ! Nàng vừa tới còn vô ích thời điểm, Bình An Lâm cơ hồ là toàn bộ nam nhân viên tình nhân trong mộng, như thế nhìn tới...

"Không sai, ta là chính! Nhưng không đều là ngòi? Hoắc Dật Nam! Ta biết ngòi thanh cao kiêu ngạo, trong mắt không người, là có thể cho ngòi chú ý tới ta, là hợp với ngòi, ta đi giải phẫu thẩm mỹ, hướng trên bàn mổ nằm một lần lại một lần, rất sợ chính mình nơi nào không hoàn mỹ!"

Bình An Lâm treo lệ muốn khóc, "Nhưng là tại sao, ngòi chính là không chú ý tới ta, ta đã đem mình trở nên như vậy hoàn mỹ, chẳng lẽ ngòi mù sao? Tại sao chính là không thấy được ta..."

Hoắc Dật Nam liếc nhìn sắp tan vỡ Bình An Lâm, mặt đầy chán ghét cùng chê, "Bình An Lâm, ta chính là thấy rõ, mới không đem ngòi thả vào bên người tới."

Hắn ngồi dậy, ánh mắt không biết được (phải) phiêu hướng Doãn Thiên Vũ, "Ta Hoắc Dật Nam đời này, chỉ có thể yêu chính mình thật sự yêu, khác nữ nhân, cho tới bây giờ cũng không thể xuất hiện ở trong mắt ta."

Nghe vậy, Bình An Lâm lụn bại được (phải) ngồi dưới đất, che mặt mà khóc.

"Ngòi có thể đi ra ngoài." Hoắc Dật Nam lạnh lùng nói.

Bình An Lâm đã khóc tan vỡ, Hoắc Dật Nam nghe được nàng tiếng khóc, tâm lý một trận phiền muộn, kết nối trong công ty tuyển, kêu hai gã an ninh đi lên, đem Bình An Lâm chiếc đi ra ngoài.

Bình An Lâm bị mang đi sau, Hoắc Dật Nam nhừ đầu được (phải) xoa xoa ngạch.

Dư quang trong, hắn chú ý tới Doãn Thiên Vũ một bộ xem kịch vui bộ dáng, vốn là phiền não tâm càng nóng ran.

Doãn Thiên Vũ như mây, cũng không nói gì, xoay người, chuẩn bị trở về trước bàn làm việc mình ngồi xuống.

"Ngòi là óc heo sao! Thế nào lại không biết nàng là Tà Di tốt khuê mật!"

Hoắc Dật Nam thanh âm rất lớn, tới cũng quá mức đột nhiên, vừa mới mại khai bộ từ Doãn Thiên Vũ dọa cho giật mình, kinh ngạc quay đầu nhìn về phía hắn.

Khuê mật? Nàng không tưởng tượng nổi mở to hai mắt.

"Ngòi là nói, Bình An Lâm?"

Nhìn Hoắc Dật Nam chân mày nhíu chặt, Doãn Thiên Vũ tâm lý nhưng, mấy giây sau, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Tà Di là nàng ở đại học tốt nhất bạn học chung thời đại học kiêm bạn cùng phòng, nàng cơ hồ là không giữ lại chút nào đem bí mật nói cho Tà Di, nhưng không biết, Tà Di còn có một khuê mật...

Chuyện bây giờ lại quá là rõ ràng, nàng còn đang kỳ quái Bình An Lâm tại sao có thể có video, nguyên lai là Tà Di cho nàng.

"Ta theo Tà Di đã không có liên lạc, cũng không biết chuyện." Doãn Thiên Vũ đạo.

Hoắc Dật Nam gật đầu, không nghĩ lại tiếp tục cái đề tài này, hắn nghĩ (muốn) biểu đạt là, sau này ở bên ngoài lưu tâm nhiều một chút mắt, hắn không thể nào tùy thời đều tại bên người nàng.

...

Rời đi tổng tài phòng làm việc, Bình An Lâm về mặt hốt hoảng trở lại phòng làm việc của mình, đi tới trước cái ghế, vô lực ngã ngồi ở phía trên.

Nàng suy nghĩ tỉ mỉ chốc lát, tiếp theo xoay người, mở máy vi tính ra, thuần thục gõ bàn phím.

Hoắc Dật Nam phong cách làm việc, nàng rất biết, nếu như nàng không dựa theo ý hắn làm, phòng chừng ngay cả công ty cũng không tiếp tục chờ được nữa.

Ở văn bản trong đánh ra "Nói xin lỗi tin" ba chữ, Bình An Lâm phần hận nhíu mày, nắm chặt quả đấm.

"Doãn Thiên Vũ! Chúng ta đi nhìn!"

Ở Hạng Thiên giám sát xuống, Bình An Lâm không chỉ có đem điện tử ngăn hồ sơ nói xin lỗi tin phát cho công ty trên dưới mỗi một người, còn nắm nói xin lỗi tin, đứng trong công việc khu chính giữa, trịnh trọng đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ tiến hành công khai nói xin lỗi.

"Bình An Lâm, sau này công ty vệ sinh liền giao cho người, Hoắc tổng đặc biệt đã thông báo, phòng vệ sinh sau này do một mình người tới phụ trách."

Kết thúc nói xin lỗi, Hạng Thiên chậm rãi đi tới Bình An Lâm trước mặt, nghiêm túc chuyển đạt đến Hoắc Dật Nam ý tứ.

Nghe được "Phòng vệ sinh" ba chữ, vừa mới bình tĩnh lại Bình An Lâm, kinh ngạc nhìn về phía Hạng Thiên, chung quanh còn lại nhân viên, cũng toàn bộ ngẩng đầu lên, nhiều hứng thú nhìn về phía Bình An Lâm.

"Không muốn lời nói, còn có một cái biện pháp khác."

Hạng Thiên lãnh đạm liếc nhìn nàng một cái, sải bước hướng nàng đi hai bước, lạnh lùng nói.

"Biện pháp gì? Ngài nói." Bình An Lâm mừng rỡ nhìn hắn, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi.

Nếu như có thể không cần quét dọn phòng vệ sinh, lại có thể ở lại công ty, coi như làm một cái không thể bình thường hơn nhân viên, nàng cũng nguyện ý.

"Rời đi Thượng Không." Hạng Thiên thu hồi ánh mắt, đáy mắt thoáng qua mấy phần chê.

Nói đến Bình An Lâm, ban đầu hay là hắn một tay tài bồi nàng, chẳng qua là không nghĩ tới, nàng lại là âm hiểm như vậy nữ nhân.

Nói xong, hắn sải bước rời đi, trở về phòng làm việc của mình, hắn biết, dựa theo Bình An Lâm cá tính, nàng nhất định sẽ lựa chọn lưu lại.

Khu làm việc bên trong, Bình An Lâm đứng ngơ ngác, nhìn Hạng Thiên bóng lưng, qua thời gian rất lâu, mới mại khai bộ tứ hướng cửa thang máy đi tới.

Sau lưng, từng tại làm việc với nhau đồng nghiệp, giờ phút này toàn bộ đều ở sau lưng nhìn nàng, hoặc chê, hoặc chỉ trích.

Chỉ một ngày, Bình An Lâm lại từ hạng mục kinh lý, chuyển mà trở thành công ty trên dưới tới cười ảm.

"Tiểu Lưu tỷ, người nói, Doãn thư ký nàng và Hoắc tổng, rốt cuộc là quan hệ như thế nào nhỉ?"

Tiểu Lưu từ kinh lý đi ra phòng làm việc, cầm trong tay một xấp kiểm tra tài liệu, nhẹ nhàng thả vào một cái nữ công chức trước mặt.

Nàng liếc mắt nhìn trước mặt nữ nhân, lại quay đầu liếc mắt nhìn Bình An Lâm rời đi phương hướng, nhàn nhạt nói: "Nghĩ gì vậy! Thượng hạ cấp quan hệ, được, vội vàng công việc đi."

Nữ nhân bĩu môi một cái, hướng về phía Tiểu Lưu cười cười, trong lòng suy nghĩ, cuối cùng là đối một người quản lý.

Đi qua, Bình An Lâm ý vào mình là kinh lý, trong ngày thường không ít cho các nàng những thứ này công nhân viên bình thường sử bán tử, bây giờ cuối cùng là bị báo ứng.

Bình An Lâm nữ nhân này vốn chính là lỗi do tự mình gánh, nàng thăm mền Hoắc Dật Nam, công ty trên dưới, phòng chừng trừ Hoắc Dật Nam tự mình, không có một người không biết.

Đơn giản chính là do con mắt Doãn Thiên Vũ làm hắn thư ký thôi, cũng còn khá Thiên Vũ đủ may mắn, nếu không lời nói, thật đúng là sẽ bị Bình An Lâm vu hãm thành công.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hoài nghi

Chương 40: Hoài nghi

"Đây là ngui quần áo, nắm đi!"

Hậu cần bộ kinh lý nghiêng liếc mắt trước mặt Bình An Lâm, chệch thu hồi ánh mắt, đem trước mặt sạch sẽ phục vút xuống Bình An Lâm trước mặt.

"Ngươi!"

Bình An Lâm cắn răng, âm thầm nắm chặt tay, hít một hơi thật sâu sau, chậm rãi từ dưới đất đem quần áo cầm lên.

Trong công ty từ trước đến giờ đều là như vậy, không có gì lớn không. Chỉ bất quá, ngàn vạn lần chớ cho nàng cơ hội, sớm muộn cũng có một ngày nàng muốn những thứ này cười nhạo người nàng, toàn bộ quý xuống nàng dưới chân!

"Nhìn cái gì vậy! Nói cho ngươi biết, bây giờ ta là người lãnh đạo, tốt nhất thức thời một chút!" Kinh Lý nhìn nàng xem qua tới ánh mắt, tâm lý đột nhiên căng thẳng, có lẽ là muốn che giấu đầy lòng chột dạ, Kinh Lý lớn tiếng nói.

"Kinh Lý ngài còn có chuyện gì? Không có lời nói, ta muốn đi ra ngoài làm việc." Bình An Lâm ngẩng đầu lên, nhìn thẳng trước mặt vốc người nở nang trung niên nữ giám đốc.

Không đợi được Kinh Lý gạt đầu, nàng liền nhanh chóng xoay người, mở cửa, nhanh chân đi ra đi.

Trung niên nữ giám đốc mở to hai mắt, tức giận tròn mắt nhìn Bình An Lâm rồi đi phương hướng, tâm lý kế hoạch, sau này phải như thế nào xả con giận này!

Bình An Lâm nắm quần áo trốn trong phòng vệ sinh, thay xong làm vệ sinh bác gái mặc quần áo làm việc sau khi, lại đeo một cái khẩu trang mới dám ra đây.

Đứng ở bồn rửa tay trước, nhìn trong gương chặt vật chính mình, Bình An Lâm nổi nóng dậm chân một cái.

Cầm điện thoại di động lên, nàng thuần thực tìm tới bên trái di số điện thoại di động, nhanh chóng gọi thông.

"Làm sao rồi? Lại có tin tức tốt gì phải nói cho ta biết nhỉ?"

Điện thoại bên kia, bên Tà Di vừa mới trở lại trong nhà mình, liền nhận được Bình An Lâm gọi điện thoại tới.

Nàng thoải mái hướng trên ghế sa lon nằm một cái, nhìn đáng đáp, nàng dạy cho Bình An Lâm chủ ý đã thấy hiệu quả, thật là không nghĩ tới, Bình An Lâm ở phương diện này, thật không ngờ có thiên phú!

"Khỏi phải nói, ta bây giờ bị cách chức, luân lạc làm công công nhân làm vệ sinh... Ngươi trở ra chủ ý xấu gì a!"

Bình An Lâm vô lực đi tới bên tường, dùng bả vai tựa vào trên tường, trong giọng nói hiện ra hết năng giờ phút này buồn rầu.

"Tại sao có thể như vậy! Xảy ra chuyện gì?" Tà Di bị Bình An Lâm lời nói dọa cho giật mình, trong nháy mắt từ trên ghế salon, lại đứng lên.

Cái đó video, tiêu chuẩn lớn động tác phiến, như vậy không chịu nổi hình ảnh, làm sao có thể cả không tới Doãn Thiên Vũ!

"Vốn là đã thành công, kết quả Hoắc tổng ra mặt, Doãn Thiên Vũ con tiện nhân kia, cũng không biết rút cuộc cho Hoắc tổng xuống cái gì Mê Hồn thuốc, Hoắc tổng lại ba lần bốn lượt giúp nàng!" Bình An Lâm cắn răng nghiêng lợi, "Ngươi cái đó video đến cùng phải hay không thật? Đem ta cho hại chết!"

Bình An Lâm một hơi thở nói rất nhiều, nàng tầm mắt rơi vào trước mặt cây lau nhà bên trên, trong đầu trong nháy mắt hiện ra trước bị cười nhạo cảnh tượng, ánh mắt lóe lên hận ý, nàng thật muốn đem Doãn Thiên Vũ con tiện nhân kia bóp chết!

"Là thực sự nha! Ta tự mình đem nàng đưa lên..." Tà Di không biết Bình An Lâm bên này phát sinh cái gì, nhưng nàng có thể bảo đảm chính mình video giả không, "Kết quả chuyện gì xảy ra? Doãn Thiên Vũ đạo đức bôi xấu, các ngươi lão tổng không phải là hèn để cho nàng cút đi sao?"

Nghe Tà Di lời nói, Bình An Lâm trong nháy mắt công khai, nếu như video là thực sự, như vậy Hoắc Dật Nam thả ra video chính là gian lận...

Tà Di ủ rũ xoa xoa cái trán, thở ra một hơi, "coi là, Doãn Thiên Vũ phía sau có người làm chỗ dựa, sau này làm việc phải cẩn thận một chút..."

"Các ngươi lão tổng kết quả chuyện gì xảy ra a, ăn cơm không chuyện làm, nhân rồi cái này sức lực, còn đi điều tra này cây số chuyện..."

"Chờ một chút, Hoắc tổng? Chẳng lẽ là... Hoắc Dật Nam?" Tà Di đột nhiên thức tỉnh.

Hoắc Dật Nam, ba chữ kia không chỉ là thành phố A, thậm chí còn cả nước đều là lỗi đình vạn quân.

Ai không nhận biết hèn Hoắc Dật Nam?

Đúng là như vậy, Tà Di nhú mày. Nàng đã không có tâm tình đi quản Bình An Lâm gặp ủy khuất gì, nàng toàn bộ sự chú ý, đã toàn bộ trút xuống đến

"Hoắc tổng" hai chữ phía trên.

"Đúng vậy, thế nào?" Bình An Lâm không hiểu, không nhận được hỏi ngược lại nàng.

"Bình An Lâm, ý người là, Doãn Thiên Vũ bây giờ là Hoắc Dật Nam thư Ký? Hắn còn ba lần bốn lượt, tự mình làm nàng giải vây?"

Tả Di một bên lặp đi lặp lại hỏi, một bên ở trong phòng khách đi, giờ phút này tâm tình nóng nảy khó nhịn. Làm sao biết chứ, Doãn Thiên Vũ làm sao biết với Hoắc Dật Nam làm chung một chỗ...

"Đúng vậy! Nếu như không phải là nàng ý vào Hoắc tổng, ta làm sao biết luân lạc tới hiện tại ở mức này!"

Nói xong, nàng không quên xoay người nhìn chung quanh một cái, chắc chắn không có ai đi ngang qua, treo trái tim mới dễ xuống.

"Không thể nào a... Doãn Thiên Vũ một cái cưới không kết thành, còn bị khác (đừng) nam nhân xx nữ nhân, Hoắc Dật Nam chẳng lẽ mù mắt sao? Làm sao biết có khuynh hướng thích Doãn Thiên Vũ..."

Cho Doãn Thiên Vũ giấy tính tiền thân nằm úp sấp một đêm kia bên trên, bên trái di nhớ rất rõ ràng, là nàng bỏ thuốc, nàng tận mắt thấy Doãn Thiên Vũ đem ly rượu kia uống sạch, hơn nữa tự tay đem nàng đưa đến xã hội lão trên giường lớn...

"Đúng vậy! Ta cảm thấy chúng ta Hoắc tổng không phải là nhân quang có vấn đề, nhất định là Doãn Thiên Vũ cái đó tiện nữ nhân dùng thủ đoạn gì, đem Hoắc tổng bức cho như vậy chặt. Hừ, dưới gầm trời này nơi nào có nam nhân, đề nghị cảm nữ nhân xinh đẹp không thích, đi thích nhà quê!" Bình An Lâm khi không đánh vừa ra tới, nàng còn không biết Tả Di đang tính toán cái gì.

"Được, trước như vậy, ngày khác ta mời người ăn cơm. Ta bây giờ có chút việc, ngày khác trò chuyện tiếp."

Tả Di vội vã cúp điện thoại.

Bình An Lâm không giải thích được nhìn điện thoại di động, cái gì đó!

Tả Di sau khi ra cửa, kêu chiếc xe, chạy thẳng tới hạ triều tuần Hạ gia biệt thự.

Doãn Thiên Vũ rời đi hẳn thời gian dài như vậy, nàng có thể cảm giác được, hắn còn không có quên Doãn Thiên Vũ.

Lạnh nhạt nàng nhiều ngày như vậy, nàng không thể ngồi chờ chết đi xuống.

Nửa giờ sau, xe taxi tại biệt thự trước văng vàng dừng lại.

Tả Di một bên xuống xe, vừa lấy ra điện thoại di động, cho hạ hướng đào sâu gọi điện thoại.

Lặp lại tốp mấy lần, điện thoại bên kia truyền tới đều là, lạnh giá thanh âm nữ nhân.

Tả Di để điện thoại di động xuống, đáy mắt vạch qua một vệt tức giận.

Nàng vừa mới chuẩn bị theo như vang sân đại môn chuông cửa, cách đó không xa là được lái qua một chiếc xe con, Tả Di nhìn kỹ một chút, mừng rỡ phát hiện là Hạ Triều Tuấn xe.

Thấy hắn xe chậm lại, nàng sải bước chạy ra ngoài, ngăn ở phía trước xe.

"Chi —— "

Tài xế Mạnh thắng gấp xe một cái, xe vừa vặn ngừng ở bên trái đi trước mặt, chỉ kém một tí tạo như thế, liền đụng vào nàng!

Hạ Triều Tuấn nhú mày, nhìn về phía ngăn ở phía trước xe nữ nhân, không khỏi giơ tay lên, gạt nhẹ trên cổ cà vạt.

"Người tại sao lại ở chỗ này?" Hạ Triều Tuấn xuống xe.

"Triều Tuấn... Ta nhớ người, nghĩ (muốn) ghé thăm người một chút."

Tả Di vừa nói, một bên ủy khuất cực kỳ phải xem đến hắn, thấy cái này đã lâu không gặp nam nhân, nàng lòng tràn đầy ủy khuất cùng khổ sở, oán trách về hiện diện ra.

Thấy đơn bạc Tả Di, Hạ Triều Tuấn không khỏi có chút mềm lòng, Doãn Thiên Vũ không trong khoảng thời gian này, Tả Di một mực ở chiếu cố hắn.

"Trời lạnh, sau này người qua đây liền gọi điện thoại cho ta, ta bảo tài xế đi đón người."

cầu vote, cầu vote 9 hay 10 *

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Thê tử đáng về

Đến gần, Tả Di mới ngửi được Hạ Triều Tuấn trên người mùi rượu.

Nàng cau mày một cái, theo dõi hần hơi có chút lắc lư thân thể, trầm tư trong nháy mắt, quyết định tạm thời đem Doãn Thiên Vũ sự tình buông xuống, chờ hần hoàn toàn thanh tỉnh lại nói.

"Ta đỡ hần vào đi thôi."

Tả Di đối với (đứng) Hạ Triều Tuấn bên người tài xế vừa nói, thuận thế đỡ hần.

Tài xế ngăn người một chút, trong ánh mắt rõ ràng có chút do dự, hần có thể cảm giác được, thiếu gia tựa hồ không thích thân cận nữ nhân này.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì!" Tả Di trừng tài xế liếc mắt, trong lời nói có vài phần không vui.

Tài xế hậm hực buông tay ra, đứng tại chỗ, bất đắc dĩ nhìn Tả Di hơi lộ ra chật vật đỡ Hạ Triều Tuấn hướng trong sân đi tới.

Trong phòng khách, trẻ như vậy, Hạ phu nhân còn chưa đi nghỉ ngơi. Nàng ngồi ở trên ghế sa lon, tay vịn cái trán, nhìn cửa trong ánh mắt tràn đầy mệt mỏi cùng buồn ngủ.

"Triều Tuấn hần này là thế nào?" Thấy Tả Di đỡ Triều Tuấn đi tới, Hạ phu nhân buồn ngủ trong nháy mắt tiêu tan một nửa.

Nữ nhân này làm sao biết với con trai của nàng chung một chỗ?

"A di, Triều Tuấn hần uống chút rượu, ta đây liền đỡ hần vào đi nghỉ ngơi."

Tả Di vừa nói, đỡ tay hần, không khỏi tăng thêm khí lực, với biến hóa cá nhân như thế, nhu nhược ngang bướng.

Muốn gả vào Hạ gia, nàng biết, hạ mẫu là đưa đến tính quyết định tác dụng.

"Trẻ như vậy, người làm sao sẽ để cho hần uống nhiều rượu như vậy!"

Từ quan sát kỹ Hạ Triều Tuấn rũ thấp mặt mày, Hạ mẫu không khỏi đem tức giận, toàn bộ xuất ra đến Tả Di trên người.

Tuy nói gần, Tả Di đối với (đứng) con trai của nàng chiếu cố có thừa, bất quá, nàng luôn cảm thấy nữ nhân này không phải là ngu dốt người.

Về phần Tả Di trong lòng nghĩ muốn những thứ kia, nàng còn phải thi cho thật giỏi đo khảo lượng.

"Mẹ, cũng trẻ như vậy, ngài mau trở lại phòng nghỉ ngơi đi!" Hạ Triều Tuấn nâng lên mặt mày, hơi khề cau mày, nhìn mình mẹ, trong lời nói để lộ ra mấy phần không nhận được.

Hạ phu nhân cũng không có cho ra trả lời.

"Người cũng trở về đi thôi!" Một giây kế tiếp, Hạ Triều Tuấn quay mặt sang, hướng về phía Tả Di lãnh đạm nói.

Không cho nàng may mắn phản ứng thời gian, nói xong một chữ cuối cùng hần liền bước ra chân dài, sải bước lên lầu.

Nhìn hần kiên định nhanh chóng đi lên lầu, Tả Di nháy mắt mấy cái, thậm chí có nhiều chút hoài nghi, hần là có hay không uống rượu say.

"A di, ngài sẽ để cho ta ở lại đây đi, Triều Tuấn cần cần người chiếu cố, trẻ như vậy, ngài cũng quả thực không dễ tiếp tục một nhọc." Tả Di thỉnh cầu nói.

Hạ phu nhân hồ nghi, vừa quay đầu liếc mắt nhìn trên lầu, lập đi lập lại quan sát một phen sau, mới rút cục gật đầu đáp ứng: "Cũng tốt, đã như vậy, người liền ở lại đây đi, thay ta cực kỳ chiếu cố Triều Tuấn."

Tả Di mím môi, hướng Hạ phu nhân cúi cúi thân, nhanh chóng đạp bước chậm từ lên lầu.

Mà ở hạ vạ chồng không nhìn thấy trong nháy mắt, nước trong tròng mắt nhanh chóng vạch qua một vệt được như ý.

Nàng bước gấp lên lầu, thấy Triều Tuấn bóng người chiết vào phòng ngủ.

Ở phòng cửa đóng trước, nàng vội vàng đi theo vào.

Mắt thấy Triều Tuấn đến phòng, xé ra cà vạt cởi áo liền nằm lên giường, một thân mệt mỏi đáng vẽ.

"Triều Tuấn, như vậy ngủ không thoải mái, ta thay người lau mặt chải tóc thay quần áo chứ ?"

Triều Tuấn chậm rãi vén xuống mí mắt, ánh mắt sâu kín xem xét đến đứng ở cửa gian phòng, dừng bước không dám lên trước bên trái đi, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng.

Tà Di mừng rỡ, rón rén được (phải) đi vào.

Nàng cho Triều Tuấn thả nước tắm rửa, lại cho hắn mặc quần áo, giống như người vú em như vậy hầu hạ.

Hạ Triều Tuấn vẫn không có mở miệng, nhưng trong lúc thời khắc cũng đang quan sát nữ nhân này, thấy nàng vì hắn khom người, mang mang lục lục, hắn trong lòng ít nhiều có cảm giác động.

Có lẽ... Đây chính là thê tử đáng vẽ?

Tà Di biết Hạ Triều Tuấn ngày gần đây công ty sự tình nặng nhọc, tâm tình buồn bực cả người tựa hồ có chút không có ở đây trạng thái, đối với nàng càng là lãnh đạm, nghĩ tới nghĩ lui, phải đi phòng bếp chuẩn bị xong nước mặt ong, thả vào hũ đầu giường, tiếp lấy trở về phòng khách.

Ngay tại nàng đem căn phòng ánh đèn mức độ thăm, chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, hạ hướng đảo sâu đột nhiên níu lại tay nàng.

Tà Di kinh ngạc được (phải) quay đầu lại, không thiên vị rất đứng bên trên hạ hướng đảo sâu thâm thúy đen nhánh hai tròng mắt.

"Triều Tuấn..."

Hạ Triều Tuấn cũng không nói gì, trên tay thoáng dùng sức, đem nàng mang theo giường.

Thanh âm khàn khàn ở u tĩnh trong căn phòng vang lên, "Tối nay người lưu lại, theo ta."

...

Ngày thứ hai, Hạ Triều Tuấn là bị một cú điện thoại đánh thức.

Trong mơ mơ màng màng, hắn sờ tới đặt ở đầu giường điện thoại di động, cũng không để ý đối phương là ai, liền trực tiếp đem điện thoại di động thả vào bên tai.

"Cái gì! Lặp lại lần nữa!"

Điện thoại người bên kia không biết nói gì, Triều Tuấn buồn ngủ trong nháy mắt hoàn toàn tán đi, cả người "Tăng" một chút, trực tiếp ngồi dậy.

"Hạ, Hạ tổng, căn cứ đáng tin tình báo, Dỗan tiểu thư nàng, đúng là với Hoắc Dật Nam chung một chỗ, tài liệu, đã phát đến ngài hòm thư."

Điện thoại bên kia, hạ Triều Tuấn phái đi ra ngoài người điều tra, giờ phút này chính cầm điện thoại di động, không ngừng run rẩy, trên trán từ lâu rỉ ra một tầng mịn mồ hôi lạnh.

"Cút!"

Hạ Triều Tuấn nổi giận gầm lên một tiếng, tức giận đem trong tay điện thoại di động, nặng nề đập xuống đất.

Hắn khóa chặt chân mày, chết nhìn chòng chọc trước mặt một nơi, hai cái tay đã sớm tức giận nắm chặt thành quyền đầu.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, trong đầu của hắn, đột nhiên thoáng qua vừa mới cái kia người nói chuyện, một giây kế tiếp, hắn nhanh chóng thức dậy, thẳng đi về phía thư phòng.

Thư phòng vẫn luôn là hắn tư nhân không gian, ở trong nhà này, trừ hắn, từ xưa tới nay chưa từng có ai đi vào, cho dù là hắn luôn luôn kính trọng mẹ, cũng không có thể.

Vào thư phòng, Triều Tuấn nhanh chóng mở máy vi tính ra, đăng nhập hòm thư sau, liếc mắt liền thấy đối phương lời muốn nói tài liệu, nguyên lai là thứ nhất video.

Hắn có chút chần chờ mở ra video, thấy bên trong hành vi thân mật hai người lúc, hắn con người chột buột chặt, nắm con chuột tay, bởi vì quá mức tức giận, không ngừng run rẩy đến.

Là thực sự, nguyên lai đều là thật! Doãn Thiên Vũ cuối cùng nói chuyện, không có ở lừa hấn!

Trước hấn vẫn còn không thể tin được, bởi vì hấn đốc định Doãn Thiên Vũ là một trọng tình cảm nữ nhân, không nghĩ tới hết thấy các thứ này đều là nàng biểu diễn đi ra giả tượng!

Doãn Thiên Vũ! Nàng tại sao có thể... Từ đầu đến cuối bất quá mới thời gian một tháng mà thôi, nàng như thế này mà nhanh liền đi tới một người đàn ông khác bên người!

"Thùng thùng "

Hấn chính tức giận đến, ngoài cửa lại trong giây lát truyền tới một trận không nhanh không chậm tiếng gõ cửa.

Hạ Triều Tuấn phiền não nhìn về phía cửa, hấn đang muốn nổi giận, môn lại bị người từ bên ngoài đẩy ra.

"Triều Tuấn, nghe người ta nói, người mới vừa thức dậy sẽ tới thư phòng, thân thể trọng yếu, ăn nhiều chút trái cây nghỉ ngơi một hồi đi."

Tả Di nhìn đối diện nam nhân liếc mắt, nhanh chóng thu lại đáy mắt nghi ngờ, nàng tựa hồ không tính để lại cho hấn cự tuyệt cơ hội, một bên nhẹ nói đến, một bên mặt nở nụ cười đi vào.

Nhìn nàng đem cắt gọn trái cây thả ở trước mắt, ánh mắt hấn trong sắc giận chột lại nhiều mấy phần.

"Đi ra ngoài!"

Tả Di vừa mới đứng vững, hấn lạnh lùng thanh âm liền trầm trầm vang lên.

Tả Di ngăn người một chút, ánh mắt lộ ra mấy phần kinh ngạc, mới vừa rồi vào cửa, nàng đã cảm thấy hấn có chút khác thường, rốt cuộc phát sinh cái gì?

"Triều Tuấn, ta biết người là lo lắng quá mức Thiên Vũ mới có thể như vậy, ta hai ngày trước gặp qua nàng, nàng bây giờ cùng Hoắc Dật Nam chung một chỗ, sống rất tốt."

Nghĩ đến trước khuê mật Bình An Lâm cú điện thoại kia, nàng liền nổi giận trong bụng, nàng cũng không tin, Doãn Thiên Vũ bán, hấn còn có thể như thể nhớ nữ nhân kia!

"Đủ! Không muốn lại đề cập với ta lên nàng."

Sống rất tốt sao?

Nghĩ đến "Doãn Thiên Vũ" danh tự này, Hạ Triều Tuấn đáy mắt nhanh chóng vạch qua một tia đau đớn, cuối cùng lại lãnh đạm giật nhẹ khóe miệng.

Lúc này, trong lòng của hấn chỉ còn lại không muốn thừa nhận cảm giác bị thất bại, cùng với thật sâu ảo não.

Thấy hấn không có làm ra phản ứng, nàng nói tiếp: "Ta đây cái làm bạn cùng phòng, thật đúng là bội phục nàng, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta còn thực sự không thể tin được, bị bỏ thuốc, lại còn có thể để cho Hoắc Dật Nam đối với nàng phục phục thiếp thiếp."

Nàng một bên không nhanh không chậm vừa nói, một bên bất động thanh sắc quan sát hấn, trong ánh mắt tràn đầy đắc ý.

Nàng chính là muốn để cho Hạ Triều Tuấn vĩnh viễn căm ghét chê Doãn Thiên Vũ!

"Hoắc Dật Nam" ba chữ cố gắng hết sức tinh chuẩn chạm tới hấn, tâm lý yếu ớt nhất địa phương, cả người hấn tan mát ra khí tức, càng lạnh giá.

Bất quá, Hạ Triều Tuấn thương nhân bén nhạy thần kinh, lại kịp thời kịp phản ứng, Tả Di trong lời nói vẫn đề.

"Người nói cái gì!"

Hấn vừa nói, một bên chậm rãi đứng dậy, từng bước từng bước, đi tới Tả Di trước mặt, hấn con mắt chăm chú nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng.

Nàng trong lúc nhất thời, lại có chút sợ hấn, không khỏi lui về phía sau, hấn nhưng từng bước ép sát, cho đến nàng lùi bước đến góc tường, không chỗ có thể lui lúc, hấn mới dừng lại.

"Nói! Có phải là người hay không hãm hại Thiên Vũ! Người rốt cuộc còn giấu giếm cái gì!"

Chân mày thật chặt nhũn chung một chỗ, hấn chăm chú nhìn ánh mắt của nàng, đột nhiên rống giận, đem nàng hù dọa quá chặt chẽ nhắm nhắm mắt.

Đoạn thời gian này, hấn vẫn luôn đang điều tra chuyện kia, hấn không phải là không có hoài nghi qua Tả Di, chẳng qua là các nàng là thân mật bạn cùng phòng, vừa không có chứng cứ, hấn một mực không muốn tin tưởng Tả Di sẽ làm ra như vậy sự tình.

"Ta, thế nào lại là ta đây! Triều Tuấn người hãy nghe ta nói, đêm hôm đó, ta, ta đứng là thấy nàng bị bỏ thuốc, nhưng khi lúc, ta, ta cũng uống nhiều, ta

thật không biết phát sinh cái gì!"

Tà Di hốt hoảng giải thích, ánh mắt cũng không ngừng né tránh, không dám nhìn thẳng hần báo sẵn mồi như thế con mắt.

cầu vote , cầu vote 9 hay 10*

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Hết thấy chân tướng

Chương 42: Hết thấy chân tướng

Nhìn hần tràn đầy nghi ngờ ánh mắt, Tà Di giờ phút này đã hồi hận ruột sắp xanh.

Mới vừa rồi sơ sót, lại trực tiếp dẫn lửa thiêu thân, nàng lại quên, Hạ Triều Tuấn cơ trí vô cùng người thường.

"Uống nhiều? A! Tà Di, cái cơ này thật chưa ra hình dáng gì."

Hạ Triều Tuấn nhẹ rên một tiếng, lạnh lùng nhếch miệng, hần nước son trông mắt đen càng thu càng chặt, bên trong có nhưng chỉ là lạnh giá phần hận.

Bộ dáng bây giờ, hần làm sao có thể tùy tiện liên tin tưởng nàng lời nói, nếu như không phải là nàng hôm nay nói lộ ra miệng, thật không biết nàng sẽ giấu giếm tới khi nào!

"Không, Triều Tuấn, đêm hôm đó ta, ta thật uống nhiều, phía sau phát sinh cái gì, ta thật cái gì cũng không biết, không tin, không tin lời nói, ta có thể gọi điện thoại cho những bằng hữu khác, bọn họ cũng đều biết!"

Tà Di thấy rõ hần đáy mắt lạnh giá cùng tức giận, nàng trái tim trong khoảnh khắc cũng rơi vào hầm băng, lạnh không cách nào nói rõ.

Nàng vừa nói, thật gọi thông một người dây số, ngay trước Hạ Triều Tuấn mặt, cùng đối phương tại chỗ tiến hành đối chất.

Hần hồ nghi đánh giá nàng, chần chờ chốc lát, mới rút cục chậm rãi lui về phía sau hai bước.

Hạ Triều Tuấn dĩ nhiên sẽ không biết, Tà Di đối chất người này, trừ là các nàng chung nhau bằng hữu, hay lại là Tà Di trước thời hạn thu mua người tốt.

"Nếu biết nàng là bị hãm hại, tại sao không nói sớm!"

Hần vẻ mặt so với mới vừa rồi hòa hoãn một ít, Tà Di vừa mới thở phào một cái, hần lại lần nữa chăm chú nhìn ánh mắt của nàng, lớn tiếng chất vấn.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Hạ Triều Tuấn lại lại đột nhiên như thế chất vấn nàng, nàng vốn là khăn trương muốn chết, hần như vậy gầm một tiếng, nàng cả người trở nên càng hốt hoảng.

"Ta, lúc ấy loại tình huống đó, ta cũng bị hù dọa, hơn nữa nàng đã bản không phải sao, nói thì có ích lợi gì!" Tà Di trên mặt lúc đỏ lúc trắng, tựa hồ hoàn toàn không có quan sát được Hạ Triều Tuấn chân mày nhíu chặt, không biết làm sao vừa nói.

Hạ Triều Tuấn tỉnh đồ mắt, không tưởng tượng nổi nhìn lên trước mặt nữ nhân này, hần lại sẽ ngu xuẩn tin tưởng, giữa các nàng cái gọi là hữu nghị!

Tà Di kinh ngạc nhìn hần, ánh mắt trừ hốt hoảng, lại còn kèm theo mấy phần không giúp.

Lời mới vừa nói ra khỏi miệng nàng liền hồi hận, chẳng qua là bây giờ nhìn lại, hết thấy đều quá trẻ.

"Triều Tuấn người hãy nghe ta nói, ta thật không phải cố ý làm như vậy, kia cũng là bởi vì ta yêu người a!"

Tà Di giải thích, không thể nghi ngờ là đổ dầu vào lửa.

Hạ Triều Tuấn dưới con thịnh nộ, liếc mắt liếc về bên tay phải để mâm trái cây, trong đầu của hần trong nháy mắt liên tưởng đến nàng mới vừa rồi lời nói, một giây kế tiếp, hần nhanh chóng nâng tay phải lên, dùng sức đem mâm trái cây vung đến trên sàn nhà.

Cũng còn khá trên sàn nhà lốt thảm, trái cây xuất ra đầy đất, cái mâm lại như cũ hoàn hảo không chút tổn hại.

Mắt thấy hắn đã xoay người, nhanh chóng đi về phía cửa, Tà Di tâm lý chợt lạnh, vội vàng bước nhanh chạy tới, giang hai cánh tay, ngăn trở hắn đi đường.

"Tránh ra!"

Hạ Triều Tuấn từ trên ghế cầm áo khoác, thấy nàng ngăn ở trước mặt, tựa hồ không có một tí kinh ngạc, chẳng qua là thái độ vẫn lạnh lùng đáng sợ.

"Người phải đi tìm Doãn Thiên Vũ có đúng hay không? Nàng đã bản, người tại sao hay lại là quên không để cho!"

Hắn trầm mặc, cúi thấp xuống mặt mày, không muốn nhìn nàng.

Tà Di tan vỡ đáng vẽ, với hắn mà nói, chỉ có vô tận xấu xí, nếu như là Doãn Thiên Vũ, nàng nhất định sẽ không như vậy.

Nhớ tới Doãn Thiên Vũ, hắn càng thêm kiên định phải lập tức thấy nàng tâm, cũng càng thêm chán ghét trước mắt cái này không thể nói lý nữ nhân.

Hắn càng như vậy, Tà Di lại càng phát phát điên, nàng làm nhiều như vậy, tuyệt đối không thể để cho hắn lần nữa trở lại nữ nhân kia bên người, tuyệt đối không thể!

"Ta sẽ không để cho người đi! Ta không cho phép người đi!"

Hắn hơi tiến lên một bước, nàng trong nháy mắt bị chọc giận, bắt đầu khàn cả giọng phát sinh gầm to.

Nàng là từ trong đáy lòng sợ, sợ Doãn Thiên Vũ sẽ lần nữa trở lại bên cạnh hắn, nàng thật vất vả mới có hôm nay, tuyệt đối không thể cứ như vậy mất đi!

"Phát điên!"

Hạ Triều Tuấn sức nhẫn nại cũng đạt đến đến cực hạn, hắn chán ghét nhắm nhắm mắt, ngay sau đó nâng lên một cái tay, hơi hơi dùng lực một chút, nàng cả người liền ngã về phía sau, một giây kế tiếp, nặng nề ngã xuống đất.

"A! Triều Tuấn!"

Tơ mắt nhìn hắn sải bước rời đi, Tà Di lại chỉ có thể nằm úp sấp ở trên sàn nhà, khóc lớn tiếng kêu, phảng phất như vậy, là hắn có thể đủ hồi tâm chuyển ý.

Nàng phần hận nhìn hắn bóng lưng, chống đỡ ở trên sàn nhà tay, chậm rãi nắm chặt đứng lên, Doãn Thiên Vũ! Nàng nhất định sẽ không để cho nàng tốt hơn!

Hạ Triều Tuấn căn bản không còn lòng dạ quan tâm Tà Di thật xấu, hắn bây giờ muốn làm nhất, chính là lập tức thấy Doãn Thiên Vũ.

Hắn có quá nhiều lời nói, muốn chính miệng nói với nàng, hắn muốn ngay mặt hỏi nàng một chút, hay không còn giống như ban đầu như thế, yêu say đắm đến hắn.

Xuất từ nhà biệt thự, Hạ Triều Tuấn lái xe, chạy thẳng tới còn Thượng Không công ty, phải đi ra ngoài người ta nói, Doãn Thiên Vũ ngay tại còn vô ích đi làm, mà chỗ này, nhưng là Hoắc Dật Nam.

Xe ở còn Thượng Không cửa công ty, vững vàng dừng lại, hắn một khắc cũng không kịp đợi, vội vàng xuống xe, đi thẳng tới cửa chính nơi, đứng chờ ở một bên.

Nếu là đi làm ở chỗ này, nàng liền luôn có rời đi công ty thời điểm.

Nửa giờ trôi qua, lại chậm chạp không có nhìn thấy Doãn Thiên Vũ bóng người, Hạ Triều Tuấn không khỏi có chút nóng nảy, nếu như không phải là không muốn gặp phải Hoắc Dật Nam, hắn liền trực tiếp đi vào.

Vừa mới khai bộ tử, hai bảo vệ liền đi tới, mới vừa rồi bọn họ một mực đang quan sát Hạ Triều Tuấn.

Vừa mới bắt đầu nhìn hắn đáng vẽ đường đường, không giống người xấu, không ao ước, hắn lại lén lén lút lút ở cửa quanh quẩn nửa giờ, như cũ không hề rời đi.

"Vị tiền sinh này, nơi này là khu làm việc, nếu như ngài không có chuyện gì khác lời nói, làm phiền ngài rời đi nơi này."

An ninh đi tới trước mặt hắn, nói thẳng vào vấn đề đạo.

Hạ Triều Tuấn có chút không vui, hắn mới vừa muốn nói chuyện, lại thấy an ninh toàn bộ ánh mắt hướng phía sau hắn nhìn sang.

"Hoắc tổng."

Nghe được an ninh trong miệng hai chữ này, Hạ Triều Tuấn thuận của bọn hắn ánh mắt, xoay người nhìn sang, không khỏi nheo mắt lại.

Hoắc Dật Nam tự nhiên cũng thấy hắn, hắn nhanh chóng thật chặt con ngươi, không tới một giây đồng hồ, khôi phục trước vân đạm phong khinh.

Hai người giữa rõ ràng có không nhỏ một khoảng cách, tuy nhiên cũng có thể rõ ràng cảm nhận được đối phương, trong lúc lơ đãng để lộ ra địch ý.

Hoắc Dật Nam người mặc cao đính tây trang màu đen, dáng người cao ngất, hắn mắt nhìn thẳng, cho đến đến gần, cũng không chút nào nhìn Hạ Triều Tuấn liếc mắt.

Mắt thấy hắn muốn đi đến Hạ Triều Tuấn bên người, đi ở Hoắc Dật Nam lui về sau phương đặc biệt giúp, đặc biệt mà thấp giọng nhắc nhở: "Hoắc tổng vị kia là Hạ thị Hạ Triều Tuấn."

Hoắc Dật Nam lãnh đạm nháy nháy mắt, vẫn không có nhìn hắn, đi thẳng qua bên cạnh hắn, sải bước hướng trong công ty đi tới.

Hạ Triều Tuấn tự nhiên cũng biết hắn, làm sao có thể chịu đựng cho hắn như thế xem nhẹ.

"Tránh ra! Ta là Hạ thị Hạ Triều Tuấn, vào công ty của các ngươi tìm người."

Hạ Triều Tuấn liếc mắt nhìn đã đi tới Hoắc Dật Nam, tiếp theo trừng hai mắt, nhìn về phía ngăn ở trước mặt an ninh, tức giận nhíu mày.

"Thật xin lỗi, bây giờ là giờ làm việc, ngài không có hẹn trước lời nói, là không thể để cho ngài đi vào."

An ninh thái độ rất là kiên định.

Hạ Triều Tuấn trong lòng nóng nảy, khi nhìn đến Hoắc Dật Nam sau khi, loại này hốt hoảng cảm giác càng phát ra lợi hại.

Trao đổi không có kết quả, hắn bốc lên quả đấm, hung hăng vung ở một tên trong đó an ninh trên mặt.

An ninh ứng tiếng ngã xuống đất, khác một bảo vệ lớn tiếng rầy một tiếng, thuận thế đem trên đất người đỡ dậy.

Nghe được sau lưng truyền tới động tĩnh, Hoắc Dật Nam không khỏi dừng bước lại, hắn chậm rãi xoay người, một tay đặt ở trong túi quần, nhiều hứng thú nhìn về phía Hạ Triều Tuấn.

"Cần rồi! Vị này là Hạ thị Hạ tổng, còn không lập tức nói khiêm!"

Mắt thấy Hạ Triều Tuấn đã bị hoàn toàn chọc giận, Hoắc Dật Nam miễn ý nâng lên một vệt độ cong, trầm giọng rầy.

"Thật xin lỗi Hạ tổng, ngài đại nhân đại lượng, tha thứ chúng ta đi!"

Hai bảo vệ rồi rít ngăn người một chút, trở mắt nhìn nhau sau, theo phôi hợp Hoắc Dật Nam, khom lưng xin lỗi.

Lần nữa ngẩng đầu lên, thấy Hoắc Dật Nam ánh mắt tỏ ý sau, hai người hậm hực rồi đi.

"Hoắc tổng này là thế nào? Rõ ràng là hắn để cho chúng ta làm như vậy a..."

"Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, thay người bán mạng, không cai chúng ta cũng không cần quản cho thỏa đáng"

cầu vote ,cầu vote 9 hay 10*

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Chết không có gì đáng tiếc

Chương 43: Chết không có gì đáng tiếc

Hạ Triều Tuấn nghe tiếng nhìn sang, trong lòng của hắn nguyên bản là phiền não vô cùng, thấy trước mặt Hoắc Dật Nam, một bộ vắng lặng bộ dáng,

trong nháy mắt liền tỉnh mắt đỏ.

"Thiên Vũ ở nơi nào!" Hạ Triều Tuấn sải bước hướng Hoắc Dật Nam đến gần mấy bước.

Hắn nổi giận đứng đứng nhìn chằm chằm Hoắc Dật Nam, buông xuống hai bên người tay nắm chặt thành quyền, phảng phất sau một khắc, hắn liền muốn một quyền vung ở Hoắc Dật Nam trên mặt.

"Thời gian này... Đương nhiên là ở trong nhà của ta."

Văng lạng thêm thanh âm trầm thấp thông thả vang lên, Hoắc Dật Nam lãnh đạm liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, tiếp theo nhếch mép lên, mang theo mấy phần nhẹ trào, không gấp không khiến cho tiến lên đón Hạ Triều Tuấn căm tức nhìn.

Ở nhà nàng? Bọn họ...

"Hoắc Dật Nam! Ngươi là tên khốn kiếp!"

Hạ Triều Tuấn đỏ mắt, phần hận giờ quả đâm lên, sải bước xông về Hoắc Dật Nam.

Nhưng mà Hoắc Dật Nam bên người hai gã an ninh thấy tình hình này, nhanh chóng đem hắn ngăn lại, đem hắn kiềm chế ở. Hạ Triều Tuấn không chút nào biện pháp nhúc nhích.

"Đem người này kéo ra ngoài!"

Hoắc Dật Nam một tay tùy ý đặt ở quần tây túi, hẹp mọc ra mắt nhỏ hơi nheo lại, hắn lãnh đạm nhìn Hạ Triều Tuấn liếc mắt, tiếp theo lạnh lùng xoay người.

"Hoắc Dật Nam!"

Hạ Triều Tuấn phần hận tròn mắt nhìn bị bảo tiêu bao vây rồi đi Hoắc Dật Nam, bắt đắc dĩ ngược lại đối với (đứng) sau lưng hai gã an ninh rống giận: "Buông ta ra! Các ngươi biết ta là ai không, không muốn mệnh? Còn không buông ra!"

Hắn hai cái tay bị an ninh nắm chặt, an ninh lắc đầu, "Hạ gia thiếu gia, người nào không biết ngài a, nhưng bất kể ngài là nhóm thần tiên nào, nơi này là còn Thượng Không, chúng ta chỉ nghe Hoắc tổng phân phó."

...

Bên này, Doãn Thiên Vũ đang ở trước đài đánh thẻ.

Nàng tựa hồ nghe được cửa công ty truyền tới một trận tiếng ồn ào, giống như là Hạ Triều Tuấn thanh âm, nàng theo bản năng quay đầu lại nhìn một chút, lại bị đi làm chật chội đám người ngăn trở.

"Ây... Hoắc tổng sớm." Nàng mới vừa muốn đi xem một chút, liền thấy đối diện sải bước đi tới Hoắc Dật Nam.

Hoắc Dật Nam thấy nàng hướng cửa ngõ đảo mắt, không khỏi tăng thêm giọng, "Đuổi theo, ta có nhiệm vụ phải giao cho ngươi."

"... Bên ngoài phát sinh cái gì?"

Hoắc Dật Nam tâm lý lại không khỏi chật một chút, hắn nháy nháy mắt, tiến lên đón nàng tràn đầy ánh mắt nghi ngờ.

Tùy tiện biên cái xấu lý do, "Một ít đến cửa rao hàng."

"Rao hàng?" Doãn Thiên Vũ có chút hồ nghi nhìn hắn, mấy giây sau lại liếc mắt nhìn cửa phương hướng.

Nàng quan sát tỉ mỉ hắn biểu tình, cũng không có phát hiện dị thường gì.

Doãn Thiên Vũ thoáng trầm úc phải thu hồi ánh mắt, kỳ quái, nàng làm sao biết cho là Hạ Triều Tuấn tới đây? Nơi này là còn vô ích, hạ hướng đảo sâu lại làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này.

"Ta tiêu tiền muốn ngươi tới, không phải vì cho ngươi trong thời gian làm việc tham gia náo nhiệt!" . Hoắc Dật Nam chú ý tới nàng đáy mắt thất vọng không vui nhử mảy.

"Hoắc tổng, thứ nhất, ta không có tham gia náo nhiệt, thứ hai, bây giờ còn chưa tới giờ làm việc, làm gì là ta tự do." Doãn Thiên Vũ mặt vô biểu tình nói xong, ôm chính mình xách tay xoay người đi.

Thật là tên kỳ quái nam nhân, âm tình bất định. Nàng hay lại là cách xa hắn một chút tốt.

Hoắc Dật Nam hí hửng nhìn nàng bóng lưng, nữ nhân này, tựa hồ lại phách lối không ít.

Tiền Dịch ở một bên không dám lên tiếng nhìn, thỉnh thoảng lau mồ hôi, Doãn tiểu thư, Doãn cô nãi nãi, toàn bộ công ty trên dưới cũng chỉ có người dám cùng chúng ta tổng tài như vậy sắc.

...

Thượng Không cửa công ty, Hạ Triều Tuấn còn đang giùng giàng.

"Cút ra ngoài!"

An ninh căn bản không để ý tới thân phận của hắn, bọn họ bây giờ làm hết thấy, đều là Hoắc Dật Nam âm thầm chấp thuận, đừng bảo là đem Hạ Triều Tuấn đuổi ra ngoài, chính là đánh hắn một trận, cũng không có quan hệ.

"Các người chờ đó cho ta!" Hạ Triều Tuấn bị ném ra công ty, dù cho hắn như thế nào đi nữa căm tức, nhưng cũng không cách nào.

Nơi này là Thượng Không, nhưng hắn là thành phố A số một số hai Đé ít, Hoắc Dật Nam lại dám như vậy khiêu khích!

Hắn nhìn cửa một chút lại tăng thêm an ninh số người, khắc chế tâm lý một cỗ tinh thần sức lực, phần hận được (phải) rời đi.

Hoắc Dật Nam mới vừa đi ra thang máy riêng, liền nhận được điện thoại, khi biết Hạ Triều Tuấn đã rời đi Thượng Không sau, hắn sải bước đi vào phòng làm việc của mình.

Bình An Lâm sự tình đi qua, lớn như vậy Thượng Không trong công ty, cơ hồ mỗi một người cũng đem Doãn Thiên Vũ coi là như thần cung.

Lại duy chỉ có Bình An Lâm.

Ngày này, Bình An Lâm cùng thường ngày, mặc Thượng Không quy định sạch sẽ phục, mang thống nhất tiêu chuẩn khẩu trang, ở tổng tài bên ngoài phòng làm việc mặt, nắm cây lau nhà lòng không bình tĩnh kéo đất.

Trong công ty công nhân làm vệ sinh vốn là không cho phép tiến vào lầu cuối, Hoắc Dật Nam nhưng bởi vì nghĩ (muốn) muốn giáo huấn Bình An Lâm, đặc phê nàng tới quấy rầy lầu cuối.

Bình An Lâm tâm lý một trận phiền muộn, móc ra bao thuốc lá, lấy ra một cây tha ở khóe miệng, động tác thuần thục đốt, núp ở không người trong góc hút.

Lại trong lúc vô tình thấy cửa sổ thủy tinh sau, Hoắc Dật Nam đang đứng ở Doãn Thiên Vũ trước mặt, hai người tư thế gần sát, đang nói cái gì.

Bình An Lâm động tác một hồi, ánh mắt gắt gao dính vào Doãn Thiên Vũ trên người, trong ánh mắt tràn đầy ghen tị được (phải) lừa gạt.

"Doãn Thiên Vũ, người chờ ta!"

Bình An Lâm cẩn rắng nghiêng lợi, phát hiện Doãn Thiên Vũ đã với Hoắc Dật Nam nói chuyện xong, đang chuẩn bị mở cửa đi ra, nàng vội vàng thu hồi ánh mắt, nhanh chóng thuốc lá khẩu diệt, cúi người xuống, làm bộ tiếp tục kéo đất.

Nàng lặng lẽ nhìn một chút Doãn Thiên Vũ, phát hiện nàng chính từng bước từng bước hướng cạnh mình đi tới, khóe miệng bỗng dựng câu hỏi một vết quỹ dị cười.

Doãn Thiên Vũ mang giày cao gót, cầm trong tay một phần tài liệu, nàng cúi đầu, chuyên chú ngó nhìn tài liệu trong tay, không có chú ý tới Bình An Lâm.

Đột nhiên, một cái tay đưa đến Doãn Thiên Vũ phía sau, hung hăng đẩy một cái ——

"A!"

Doãn Thiên Vũ theo bản năng kêu một tiếng, chột lão đảo một cái, dưới chân cũng đã không thu lại được.

Nàng hù dọa được (phải) đóng chặt lại con mắt, chờ đợi té lăn trên đất hình dạng.

Nhưng mà một giây kế tiếp, dự trừ cảm giác đau đớn không có truyền tới, ngược lại thì ngã vào một cái ấm áp cứng rắn trong ngực.

Ừ?

"Không có sao chứ!"

Nàng còn chưa kịp mở mắt, bên tai liền vang lên Hoắc Dật Nam thấp giọng thanh âm trong trẻo lạnh lùng.

Doãn Thiên Vũ cứng đờ, đáp lại: "Không việc gì."

Tại sao mỗi một lần nàng xảy ra chuyện, hắn đều có thể đuổi kịp lúc xuất hiện?

Doãn Thiên Vũ mở mắt, bốn mắt nhìn nhau lúc ngắn người một chút. Đại não máy cả thế đã lâu, nàng mới rốt cục ý thức được, bọn họ tư thế lại cỡ nào mập mờ...

Mà vào giờ phút này, cao tăng bộ toàn bộ nhân viên cũng tròn to cặp mắt, không hề chớp mắt phải xem đến ôm nhau hai người, biểu tình hầy cùng nuốt trúng gà tự đắc.

Một bên Bình An Lâm thấy hai người thân mật đáng vẻ lúc, càng là giận đến cả người run rẩy.

Nàng hối tiếc không thôi được (phải) giậm chân, Hoắc Dật Nam làm sao sẽ xuất hiện? Hắn không phải là đi sao!

Doãn Thiên Vũ lúng túng được (phải) ho khan một cái, đứng thẳng người, thuận thế đẩy hắn ra khoác lên bên hông tay.

Hoắc Dật Nam thì cũng chẳng có gì biểu tình biến hóa, như cũ một bộ không có chút rung động nào đáng vẻ. Phối hợp nàng thu tay về, nghiêng mặt sang bên, lạnh giá ánh mắt giống như đem mang theo lệ khí mũi tên, thẳng bắn thẳng về phía Bình An Lâm.

Bình An Lâm cảm nhận được trên đỉnh đầu cút trời nổi giận khí cùng khí lạnh, cảm như hén được (phải) cúi đầu xuống.

"Một lần, hai lần, dám ở ta mí mắt dưới ra vẻ, Bình An Lâm, ngươi chết không có gì đáng tiếc."

cầu vote, cầu vote 9 hay 10 *

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Chạy như gió lốc

Chương 44: Chạy như gió lốc

Bình An Lâm nghĩ (muốn) vì chính mình cầu tha thứ, nhưng Hoắc Dật Nam kiên nhẫn đến cực hạn.

Hắn không nghĩ lại theo nữ nhân này nói nhảm, cầm điện thoại di động lên ngay trước tất cả mọi người mặt, gọi thông điện thoại.

"Trước khi mặt trời lặn, ta muốn nhìn thấy An thị sập tiệm tin tức."

Chẳng qua chỉ là năm phút sự tình, hắn chỉ bắt quá gọi điện thoại, hỏi hột đôi câu, sẽ để cho Bình An Lâm phía sau cả gia tộc sự nghiệp trong khoảnh khắc hủy diệt.

...

Trở lại phòng làm việc Doãn Thiên Vũ, từ đầu đến cuối một bộ tâm sự nặng nề đáng vẻ, đây là Hoắc Dật Nam lần đầu tiên thấy.

Hắn gờ tay nhìn thời gian một chút, còn có không tới năm phút sẽ tan việc: "Thu dọn đồ đạc, theo ta đi một nơi."

Doãn Thiên Vũ thu hồi suy nghĩ, có chút mờ mịt nhìn về phía hắn, khi nhìn đến hắn lần nữa đưa mắt tới lúc, mới bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Hoắc Dật Nam không có đợi nàng, trực tiếp cầm lên chìa khóa xe, nhanh chân đi ra đi.

Doãn Thiên Vũ có chút ảo não, lại cũng chỉ có thể dành thời gian thu thập xong, bước nhanh theo sau.

"Hoắc tổng, bây giờ đã là lúc tan việc, ngài nếu như không có chuyện gì lời nói, ta muốn về nhà."

"Lên xe!" Hoắc Dật Nam một bộ không nề tình đáng vẻ, giọng không cho phản bác.

Doãn Thiên Vũ đứng ở ngoài xe, lắc đầu.

Hoắc Dật Nam tay khoác lên trên tay lái, bình tĩnh nhìn nàng, mấy giây đi qua, mới nói: "Chế biến chi phí."

Doãn Thiên Vũ nghe vậy, kinh ngạc, vẫn lắc đầu.

"Tổng tài, ta sẽ không là tiền lương..."

"Cuối năm thưởng."

Doãn Thiên Vũ lời nói nghẹn ở trong cổ họng, khẽ cắn răng, mở cửa xe ngồi vào đi.

Cuối năm thưởng, tiền thưởng một trăm ngàn, nước Pháp bảy ngày du lịch...

Nhanh tới cuối năm, ai còn với chính mình gây khó dễ đây?

Hoắc Dật Nam vẫn đậm phong khinh được (phải) thiêu mi tà tà nàng, nàng nghiêm trang được (phải) trở về liếc mắt.

"Ngươi ngược lại lạnh lẽo." Hoắc Dật Nam Hàm Sa Xạ Ảnh.

Khục... Doãn Thiên Vũ như không có chuyện gì xảy ra phải xem hướng ngoài cửa sổ.

"Ta chẳng qua là cảm thấy... Ngay trước mọi người cự tuyệt ngươi không tốt."

"Bốn phía không có ai."

"..."

Dọc theo đường đi, Doãn Thiên Vũ mặt một mực hướng ngoài cửa sổ, cảnh đường phố nhanh chóng quay ngược lại, nàng lại lòng không bình tĩnh.

Rõ ràng là giữa đông mùa, trên đường người đi đường cũng bọc áo từ, tại sao nàng luôn cảm giác trong xe như vậy oi bức?

Doãn Thiên Vũ cảm giác có chút không thở được, hai gò má cũng là bột bột màu sắc.

Nàng bắt động thanh sắc được (phải) liếc mắt bữu bữu xe máy điều hòa không khí nút ấn, tắt.

Lại liếc trộm miếu lái xe Hoắc Dật Nam, hấn một thuần không thuần được (phải) nhìn chăm chăm phía trước đường xá, trên mặt một chút biểu tình cũng không có.

Kỳ quái, thế nào nóng như vậy?

Doãn Thiên Vũ đứng ngồi không yên một đường, đợi xe vững vàng dừng bên lề.

"Hoắc tổng... Ngài chắc chắn chưa có tới sai chỗ?" Xuyên thấu qua cửa sổ xe, Doãn Thiên Vũ thấy trước mặt là một nhà rạp chiếu phim, nàng hồ nghi quay đầu nhìn về phía hấn, trong ánh mắt cũng tràn đầy không hiểu.

"Chính là chỗ này, xuống xe đi." Hoắc Dật Nam cũng không tính giải thích, thuần thực cởi giày nịt an toàn ra.

Doãn Thiên Vũ theo sát hấn xuống xe, Hoắc Dật Nam một khắc cũng không có dừng lại, sai bước được (phải) hướng trong rạp chiếu bóng đi tới.

Dư quang trong, hấn thấy nàng đã theo kịp, khoe miệng không khỏi nâng lên một vệt đẹp mắt độ cong.

Doãn Thiên Vũ bước chân tiểu, nàng mới vừa đuổi theo hấn đi vào vé Sảnh, liền thấy trong tay hấn đã cầm hai tờ vé xem phim.

"Năm!"

Nàng còn đang kinh ngạc hấn cử động, hấn liền sải bước đi gần nàng, kéo nàng thùy tại thân thể một bên tay, liền đem hai tờ nhóm thả ở trong tay nàng.

Không chờ nàng kịp phản ứng, Hoắc Dật Nam liền nhanh chân đi ra vé Sảnh.

"Nguyên lai là xem phim a, nói sớm sao." Doãn Thiên Vũ nhìn hấn bóng lưng, nhỏ giọng thầm thì một câu.

Nàng còn tưởng rằng mang nàng đi làm gì, hại nàng khăn trương một đường.

Dù sao cuối năm thưởng là dễ cầm như vậy?

Nàng xem hướng trong tay vé xem phim lúc, kinh ngạc được (phải) phát hiện, lại là một bộ mới ra không lâu hấp dẫn điện ảnh, bộ phim này mới ra thời điểm, nàng còn quán quít có muốn hay không đi xem đây.

Mười phút sau, nàng đã tại xếp hàng xét vé, mắt thấy xét vé người đã đi vào không sai biệt lắm, nàng không khỏi có chút nóng nảy.

"Vào đi thôi."

"Ồ..."

Nàng lúc ngẩng đầu lên, vừa vặn cùng Hoắc Dật Nam bốn mắt nhìn nhau.

Trong tay hắn nhiều một phần Popcorn.

Trọng yếu nhất là, trong ngày thường như thế lạnh giá Hoắc Dật Nam, bây giờ lại mặc trắng âu phục, hai tay cầm Popcorn, như vậy họa phong, quả thực dễ cho nàng cảm thấy không khỏi buồn cười.

"Hay là ta tới bắt đền đi."

Đi vào phòng chiếu phim, Doãn Thiên Vũ khẽ mím môi môi, từ trong tay hắn tự nhiên nhận lấy Popcorn.

Nàng không biết là, Hoắc Dật Nam ở mua Popcorn trước, đúng là đi ra ngoài.

Điện thoại là hắn đặc biệt giúp đánh tới, Bình An Lâm cùng với toàn bộ cùng nàng có Quan gia tộc xí nghiệp, toàn bộ bị thu mua.

Sau đó, chính là tóm thâu An thị, để cho An thị những nguyên lão kia toàn bộ lăn xuống đài, cải triều hoán đại!

Điện ảnh rất cảm nhân, Doãn Thiên Vũ nhìn chăm chăm màn ảnh lớn, nước mắt ở trong hốc mắt lớn vồn, bởi vì Hoắc Dật Nam ngồi ở bên cạnh, nàng một mực kìm nén.

Hoắc Dật Nam dư quang vô tình hay cố ý được (phải) phiến nhớ nàng, đáy lòng hơi có chút bất đắc dĩ.

Hắn gơ tay lên, đem đầu nàng ép đến ở trên bả vai mình.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc, cả người cứng ngắc bất động.

"Muốn khóc sẽ khóc, nơi này trừ ta, không người sẽ thấy."

Doãn Thiên Vũ nghe vậy, nước mắt liền rớt xuống.

Qua hồi lâu, Doãn Thiên Vũ rút cuộc ý thức được, hắn mới vừa rồi nhìn như bá đạo vô lý cử động, trên thực tế hoàn toàn là bởi vì, hắn nghĩ (muốn) quan tâm, lại lại không quá giỏi về biểu đạt.

Thật ra thì, nàng có thể nhìn ra được, hắn là như vậy một cái tâm tư cẩn thận người.

...

Điện ảnh mười điểm tan cuộc.

Ra rạp chiếu phim, Doãn Thiên Vũ ngồi lên xe, "... Ngươi vì sao lại dẫn ta tới rạp chiếu phim?"

"Tâm tình tốt điểm?" Hoắc Dật Nam tựa lên xe không có lập tức đốt lửa, thuận tay đốt điều thuốc.

"Cái đó... Cảm ơn." Doãn Thiên Vũ cảm thấy có chút kiêu cách, "Hoắc tổng, sau này ta nhất định sẽ cố gắng làm việc... Ách, Hoắc tổng, rất khuya, ta phải trở về."

"Hoắc Dật Nam." Hắn mi tâm hơi nhíu lại, tư đề hạ, cũng không thích Doãn Thiên Vũ gọi như vậy hắn.

Doãn Thiên Vũ nhìn mình chăm chăm giao kết chung một chỗ hai tay, "Hoắc Dật Nam..."

Nàng do dự rất lâu, Hoắc Dật Nam âm thầm hút thuốc, ngón tay kẹp khói đặt ở bệ cửa sổ, ánh mắt lại nhẹ nhàng bao phủ nàng, tựa như đang đợi.

Bỗng nhiên, nàng ở yên tĩnh bên trong xe buồn bực nói: "Ta cảm thấy, thật ra thì ngươi là rất tốt người... Nếu như chúng ta không phải là dùng kia loại phương thức gặp mặt, không có một đoạn kia video, không có những thứ kia quan hệ phức tạp, có lẽ, có lẽ chúng ta có thể..."

Doãn Thiên Vũ lời nói không có mạch lạc, bỗng nhiên dừng lại, muốn đem nói tiếp nói một chút lúc, Hoắc Dật Nam đột nhiên lên tiếng.

"Ta đưa ngươi trở về."

Nói xong, thuận tay thuốc lá dập tắt.

"..." Doãn Thiên Vũ cứng ngắc thân thể.

Hắn cơ hồ là một khắc cũng không có dừng ngừng, đốt lửa, cho xe chạy.

Xe mới vừa khởi bước, Hoắc Dật Nam liền sau khi thông qua coi kính, chú ý tới có một chiếc xe hướng hắn bên này, nhanh chóng lái tới!

Hoắc Dật Nam mị mị hẹp mọc ra mắt, khóe miệng dất dất.

"Ngồi vững vàng!"

"À?"

Doãn Thiên Vũ cả người còn chưa phản ứng kịp, màu đen tân lợi liền lấy cực nhanh tốc độ, trong đêm đen Mercedes-Benz đi.

"Thế nào?" Doãn Thiên Vũ nội tâm cảm giác khẩn trương thấy càng ngày càng nặng, nằng liều mạng bắt bên trong xe tay vịn, tốc độ tìm đập tăng nhanh!

Hắn bây giờ tốc độ xe lộ về nhưng đã vượt qua bình thường phạm vi, trời đã đen, vô cùng dễ dàng xảy ra chuyện!

Hoắc Dật Nam không nói gì, hắn cho tới bây giờ không có hoài nghi qua chính mình kỹ thuật, hắn lần nữa lưu loát đổi ngăn cản gia tốc, thần sắc lại từ đầu đến cuối, cũng chưa từng có một tia biến hóa.

Hai chiếc xe, tối sầm một ngân, giống như trong đêm tối thi chạy báo săn mồi, mang theo một cỗ liều mạng mãnh tinh thần sức lực, ở phố lớn ngõ nhỏ nhanh chóng bay nhanh!

Doãn Thiên Vũ bị dọa sợ đến tim đập cổ họng, muốn không dễ dàng ở một cái chỗ khúc quanh mở mắt ra, nằng nhìn mắt kiếng chiếu hậu, phát hiện một chiếc màu bạc xe theo sát phía sau!

Đây là đang chạy như gió lốc? !

Nhưng mà một giây kế tiếp, màu bạc Porsche đuổi theo, Doãn Thiên Vũ định thần nhìn lại, trong nháy mắt kinh ngạc.

Nàng nhận ra, là Hạ Triều Tuấn!

Doãn Thiên Vũ lần nữa nhìn về phía sắc mặt vắng lặng Hoắc Dật Nam, trong đầu của nàng, lần nữa hiện lên buổi chiều cảnh tượng.

Xem như vậy, lúc ấy nàng nghe được cái thanh âm kia, thật là hạ hướng đào sâu, cho nên, Hoắc Dật Nam lừa nàng!

"Đáng chết!" Hạ Triều Tuấn âm thầm nguyên rủa chửi một câu.

Hắn thật chặt với Hoắc Dật Nam mấy con phố, lại vẫn là không có biện pháp vượt qua hắn!

Một cước đem chân ga đạp đến đáy!

Là chờ đến Doãn Thiên Vũ, hắn ước chừng ở còn vô ích phụ cận các loại (chờ) nửa ngày, mãi mới chờ đến lúc đến bây giờ cơ hội này, hắn lại phát hiện, nàng một lần nữa ngồi lên Hoắc Dật Nam xe.

Ngay tại Hạ Triều Tuấn thất thần thời điểm, hai người xe vừa vặn đến một cái nhỏ hẹp giao lộ, Hoắc Dật Nam đột nhiên đạp chân ga, màu đen tân lợi đột nhiên gia tốc, giống như còi dây như mũi tên chà nhẹ Hạ Triều Tuấn xe bay nhanh thông qua!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Cảnh cáo người, đừng nghĩ trốn

Chương 45: Cảnh cáo người, đừng nghĩ trốn

Màu đen tân lợi thông qua giao lộ, Hoắc Dật Nam xuyên qua kính chiếu hậu, lạnh lùng liếc mắt nhìn bị bỏ lại đằng sau màu trắng bạc xe, khóe miệng nâng lên vẻ khinh miệt cười.

"Đích —— "

Ngay sau đó bên tai tiếng động cơ càng ngày càng gần!

Doãn Thiên Vũ trong lòng cả kinh, Mãnh quay đầu lại, mặt mờ trong đêm tối màu bạc Porsche xe thể thao chọt theo kịp!

Nàng vừa nhìn về phía bên người Hoắc Dật Nam, nhỏ bé thần giác tà mị câu, không có chút rung động nào được (phải) ổn không tay lái.

Như vậy đường xá, quả thực không dễ tiếp tục dùng loại tốc độ này chạy đi xuống.

"Hoắc Dật Nam, không muốn lại tiếp tục, dừng xe!" Doãn Thiên Vũ nhắm nhắm mắt, chớp dạ run rẩy đôi môi. Nhịp tim ở trong lồng ngực vang lớn, nàng quả thực chịu đựng không như vậy tốc độ, phía trước là vách núi đoạn đường, tiếp tục như vậy nữa, hai chiếc xe cũng vô cùng có khả năng lật xe - xe đạp nước!

Nàng không hi vọng bọn họ bất kỳ một cái nào trong đó xảy ra chuyện!

Hoắc Dật Nam nhàn nhạt nâng lên mặt mày, dư quang trong, hần đem nàng mới vừa rồi về mặt và cử động toàn bộ thu vào đáy mắt.

Nàng là đang lo lắng Hạ Triều Tuấn sao!

Tiếp tục đạp chân ga, hần chú ý tới phía trước có một cái chỗ khúc quanh, đường ngoằn ngoèo rất hẹp, liếc mắt không tha cho hai chiếc xe thông qua.

Mắt thấy Hạ Triều Tuấn xe, đầu xe đã với màu đen tân lợi xe sau cửa sổ ngang bằng.

Hoắc Dật Nam tâm lý lạnh lùng xuy cười một tiếng, mặt mày chột ngưng tụ, cầm tay lái tay hơi tăng thêm khí lực, chân ga giẫm đạp hoàn toàn không buông lỏng phân nửa!

Một giây kế tiếp, "Dừng" được (phải) đụng vào Hạ Triều Tuấn được (phải) xe!

"A! !" Doãn Thiên Vũ thét chói tai.

Hạ Triều Tuấn được (phải) đầu xe bị đụng ra! Xe phương hướng mất đi sự khống chế!

"Đáng chết!" Hạ Triều Tuấn cuống quýt cầm giữ ở tay lái, là không rơi xuống vách núi, không thể làm gì khác hơn là chậm xuống tốc độ.

Thừa dịp Hạ Triều Tuấn chậm lại kẻ hở, Hoắc Dật Nam thần sắc lạnh nhạt, nhanh chóng chuyển động tay lái, đơn giản lại cố gắng hết sức đẹp trai trôi đi, màu đen tân lợi gia tốc xông qua đường ngoằn ngoèo, nghênh ngang mà đi.

Toàn bộ quá trình quá nhanh, sắp đến Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, kinh hoàng được (phải) trợn mắt nhìn ngoài cửa sổ cảnh vật quay cuồng trời đất như vậy không ngừng biến hóa.

Nàng sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh nhễ nhại sống lưng dán chặt ghé ngồi.

Mắt thấy màu đen tân lợi đã đi xa, Hạ Triều Tuấn không thể làm gì khác hơn là chậm lại dừng xe. Hần một quyền nện ở trên tay lái, tỉnh đồ mắt, cảm tức nhìn màu đen tân lợi rời đi phương hướng.

"Hoắc Dật Nam, ngươi chính là bất chiết bất khẩu người điên!"

Xuyên qua kính chiếu hậu, Doãn Thiên Vũ đã hoàn toàn không thấy được Hạ Triều Tuấn xe, mới vừa rồi một màn kia kinh hiểm phải nhường nàng thiếu chút nữa cho là, Hạ Triều Tuấn xe phải bị Hoắc Dật Nam xe đụng xuống sườn núi!

Còn kém một chút như vậy... Bây giờ nhớ lại đều là toàn thân tê dại!

"A! Thương tiếc!" Thanh trầm giọng thanh âm truyền tới.

Hoắc Dật Nam thần tình lạnh lùng, hơi hơi hí mắt ra, mặt ngoài nhìn qua hần lại nhìn chăm chăm phía trước đường xá, dư quang nhưng vẫn bao phủ nàng.

"Hoắc Dật Nam, người điên sao? Nếu như Hạ Triều Tuấn xảy ra chuyện, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Chi —— "

Xe mãnh dừng lại.

Doãn Thiên Vũ thiếu chút nữa té tiến về phía trước kính chắn gió, thân thể đi phía trước nghiêng, cảm bị hung hăng nắm được.

Hoắc Dật Nam thanh vội vã con mắt mị càng chặt hơn, đáy mắt hòa hợp nguy hiểm và lửa giận, gần từng chữ, "Ngươi nói cái gì?"

Đốt ngón tay rõ ràng bàn tay, bóp nàng cầm làm đau.

Phảng phất một giây kế tiếp liền muốn bóp vỡ nàng cầm cốt.

Doãn Thiên Vũ chịu đựng đau đớn, mờ ra cái khác mặt, tâm lý có sợ hãi, tiệp vũ khẽ run, thấp giọng nói: "Nếu như hạ hướng đào sâu chết, ta sẽ không

tha thứ chính mình, người cũng chạy thoát không cái tội danh này..."

Hoắc Dật Nam mặt mày thả lỏng, trên tay khí lực cũng giảm bớt mấy phần, ác liệt ánh mắt không chút nào không buông tha nàng.

"Còn nữa, người tại sao phải gạt ta?"

Trong miệng hắn cái gọi là nhân viên chào hàng, lại thật là Hạ Triều Tuấn.

Nàng con mắt chăm chú khóa tại hắn gò má bên trên, anh tuấn lạnh lùng bên dưới mặt che một tầng băng sương.

Hoắc Dật Nam mím mím môi, thâm trầm trên mặt không có nửa điểm bị đâm thủng chốt dạ.

Vì sao lại lừa nàng? Hắn không muốn nhìn thấy nàng với Hạ Triều Tuấn còn ôn tồn tình xưa vương vẫn không dứt được! Chỉ cần là hắn Hoắc Dật Nam chạm qua nữ nhân, bất kể hắn có yêu hay không, trên người chỉ có thể có hắn mùi vị!

Chính là nát, cũng phải nát tại hắn nơi này!

"Doãn Thiên Vũ, ta đã cảnh cáo người! Không cho phép với hắn qua lại!"

Thấy trên mặt hắn giận dữ không tâm tình, Doãn Thiên Vũ vẫn là vừa phun là nhanh.

"Ta đây cũng nói cho người biết, Hoắc Dật Nam, người không tự cách hạn chế ta tự do thân thể, coi như người này không phải là Hạ Triều Tuấn, là khác (đừng) nam nhân cũng có thể. Ta yêu với ai cùng ai, người là ta người thể nào? Người cái bộ dáng này, chỉ sẽ để cho ta ghét!"

Hoắc Dật Nam cứng đờ, nàng nói cái gì? Ghét hắn?

Hàaaa...! Đây chỉ sợ là Hoắc Dật Nam hữu sinh chi niên nghe qua bất khả tư nghị nhất lời nói. Lại có thể có người dám nói ghét hắn! Còn là một phụ nữ!

"Người cũng đã biết a thành có bao nhiêu thiếu nữ coi hết quần áo hương trên giường của ta treo? Doãn Thiên Vũ, người chỉ là một ngoài ý muốn. Người đang ở đây dưới người của ta chưa thỏa mãn dục vọng thời điểm, bộ dáng kia có thể thấy có hoan hỉ? Bây giờ nói ghét ta? Như người vậy miệng thật là trò gian chòng chất, xem ra người đang ở đây khác (đừng) trước mặt nam nhân cũng là như vậy, Ừ?"

Hoắc Dật Nam vẫy tới mặt nàng, mãnh cho xe chạy, bay ra xa mười mấy mét, lại đập mạnh xuống chân phanh!

Doãn Thiên Vũ cả người trước lật ngựa về sau loạn choạng.

"A ——! Dừng lại, người điên!"

Hoắc Dật Nam đối với nàng thét chói tai thì làm như không thấy, mấy cái qua lại sau, cho đến nàng hạ thấp thanh âm cầu xin tha thứ, hắn mới đạp chân phanh.

Doãn Thiên Vũ vuốt bị đụng đau bả vai, nước mắt tràn mi mà ra. Không phải là bởi vì hắn qua lại cả nàng, là bởi vì hắn lời nói, vô tình đâm người!

Khóc?

Hoắc Dật Nam trong lòng căng thẳng, trong cơ thể nóng ran huyết dịch dần dần tỉnh táo lại.

Doãn Thiên Vũ cặp mắt đỏ bừng, hung hăng nhìn hắn chằm chằm, "Hoắc Dật Nam, người khốn kiếp! Người làm ta chán ghét, đời này ta cũng không muốn nhìn thấy người!"

Thừa dịp hắn cứng ngắc kẻ hở, Doãn Thiên Vũ nhanh chóng mở cửa xuống xe.

Giống như thoát đi ác ma kia như thế, nàng cũng không quay đầu lại được (phải) chạy về phía trước.

Hoắc Dật Nam, người không chịu bỏ qua cho ta, tốt lắm, ta lẫn lộn. Từ nay về sau cũng không gặp lại.

Doãn Thiên Vũ bước chân vội vàng được (phải) ở đen nhánh đường núi đoạn chạy băng băng, không chú ý tới dưới chân, bị một tảng đá đập đầu một chút, mảnh lao đảo quăng mạnh xuống đất!

"Tê... Thật là đau!" Cứng rắn nghẹn trở về nước mắt lại đang trong hốc mắt lớn tròn.

Nàng cắn môi muốn đứng lên lại, liền bị một đôi có lực thuận lợi lôi lên, tiếp theo bị nắm vào một cái trong ngực.

Hoắc Dật Nam hai ba bước liền đuổi kịp nàng, đem nàng ôm ngang lên, bản trứ gương mặt, thâm trầm lại tức giận ánh mắt ở trên mặt nàng dừng lại chốc lát, lại dời đi.

Hắn ôm nàng đi trở về trước xe, đem nàng bỏ vào trong xe.

Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng giỡn, Hoắc Dật Nam đạo: "Khác (đừng) uống phí sức lực, người chạy không thoát."

Chỉ cần nàng còn sống, chỉ cần nàng còn ở trên thế giới này, vô luận nàng chạy trốn tới kia một xó xỉnh, hẳn đều có thể đem nàng tìm ra.

Hoắc Dật Nam kéo ra chỗ ngồi phía sau cơ quan ngầm, từ bên trong rút ra cầm máu băng vải, đơn giản cho Doãn Thiên Vũ băng bó.

"Huyết chỉ ở, an phận một chút, đừng nữa động."

Doãn Thiên Vũ im lặng được (phải) gập đầu một cái, trong ánh mắt thoáng qua phức tạp.

Dọc theo đường đi nàng vẫn luôn nghiêng đầu, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, cố gắng khắc chế đáy lòng cuộn cuộn tâm tình.

Bởi vì hôn lễ trước sai lầm, nàng liền phải gánh vác nặng như vậy trừng phạt. Nàng áy náy Hạ Triều Tuân, nhưng là đối với (đúng) Hoắc Dật Nam mà nói, nàng lại làm gì sai? Một đêm kia bên trên, là nàng lần đầu, nữ một đời người bên trong tối bảo vật quý giá, hẳn tại sao phải như vậy được (phải) chăm chọc tổn thương nàng?

Thật giống như một đêm kia là nàng phí hết tâm tư leo lên hắn giường như thế, nhưng hắn cũng biết, nàng rõ ràng là bị hãm hại! Cho nên bọn họ hẳn huê nhau, lật thiên mới là, tại sao hình như là nàng thiếu hắn mấy triệu như thế, hắn sẽ đối với nàng như vậy được (phải) căm ghét?

Doãn Thiên Vũ chậm rãi nhắm mắt lại, thân thể hướng cửa sổ xe lại đến gần mấy phần, một giọt thanh lệ chợt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chặn lại xe buýt

Chương 46: Chặn lại xe buýt

Sau đó mấy ngày, Doãn Thiên Vũ đều tại cùng Hoắc Dật Nam gần gũi, trừ công việc bình thường tiếp nhận, nàng cơ hồ cũng coi hắn là làm không khí, hẳn ngược lại cũng không cường cầu, giống vậy lấy lạnh lùng đáp lại.

Ngày này, Hoắc Dật Nam mới vừa vừa đi vào còn vô ích công ty cao ốc, trước đài liền tới một tặng hoa nam nhân.

Hắn trong mơ hồ nghe được Doãn Thiên Vũ tên, ngay sau đó dừng bước lại.

"Tổng tài, tổng tài."

Trước đài Tiểu Lưu thấy hắn sải bước đi đến trước mặt mình, trong lòng là vừa mừng rỡ vừa khẩn trương.

"Đem hoa cho ta!"

Tiểu Lưu đem màu đỏ hoa hồng đưa tới trong tay hắn, hắn cúi đầu nhìn, không nhận được nhú mày.

Hắn bỗng nhiên dừng lại, ngay sau đó nắm hoa, xoay người lúc rồi đi sau khi, lạnh lùng bỏ lại mấy chữ: "Quản hảo chính mình miệng!"

Tiểu Lưu hậm hực cúi đầu xuống, cho đến bước chân hắn âm thanh đã không nghe rõ, nàng mới dám ngẩng đầu lên.

Nhìn hắn bóng lưng, nàng không khỏi nhú mày, xem ra, tổng tài cùng Doãn Thiên Vũ sự tình, là thực sự.

Hoắc Dật Nam tiến vào thang máy thời điểm, tùy ý đem hoa ném vào thùng rác, Hạ Triều Tuân lại nghĩ đến dùng cái phương pháp này, thật là ngu xuẩn!

Thang máy mở ra, hắn một tay bỏ vào quần tây trong túi, bước ra thon dài hai chân, sải bước đi vào tổng tài phòng làm việc.

Tầm mắt rơi vào Doãn Thiên Vũ trên bàn làm việc, ánh mắt của hắn kinh ngạc, nàng còn không có tới.

"Bắt đầu từ hôm nay, chặn lại toàn bộ đưa vào công ty hoa, ngoài ra, tuyệt đối không cho phép Hạ Triều Tuân đến gần còn vô ích!"

Hoắc Dật Nam đi tới trước bàn làm việc mình ngồi xuống, hắn nhìn chăm chăm nàng bàn làm việc, suy nghĩ một chút, gọi điện thoại cho mình đặc biệt

giúp.

Tiểu Tiểu Hạ thị ít chung quy mà thôi, căn bản không có tư cách với hân cạnh tranh!

Liên tiếp mấy tuần lễ, hạ hướng đào sâu cách tam soa ngũ sẽ tới còn vô ích tìm Doãn Thiên Vũ, mà an ninh căn bản không cho hân bất kỳ đến gần Thượng Không cơ hội, mỗi lần đều tại hân còn không có đến gần, liền bắn cho đi.

Mà Doãn Thiên Vũ vẫn luôn ở vào không biết chút nào trạng thái.

Ngày này, nàng như cũ chọn ở Hoắc Dật Nam rồi đi công ty sau, mới thu dọn đồ đạc ra ngoài, mà Hạ Triều Tuấn không thể tới gần còn vô ích, chỉ thích ngồi ở xe mình trong, ở cách còn vô ích gần đây một cái giao lộ chờ.

Hạ Triều Tuấn nhìn ngoài cửa xe, ngay tại buồn ngủ đánh盹, buồn ngủ thời điểm, hân bèn nhảy bắt được, một cái không thể quen thuộc hơn được bóng người.

Doãn Thiên Vũ xách bao, chạy tới trạm xe buýt, lúc này, vừa vặn tới một chiếc xe buýt.

Mắt thấy nàng theo sóng người, từng bước từng bước lên xe buýt, hân vội vàng cho xe chạy, xe buýt lại nhanh hân một bước, đã lên đường.

Qua một cái giao lộ, mắt thấy liền phải đuổi tới xe buýt, Hạ Triều Tuấn không khỏi thở phào một hơi, vội vàng đạp chân ga.

Bất đắc dĩ là, hân xe còn chưa tới giao lộ, đèn đỏ liền phát sáng, hân chỉ có thể vội vàng đạp chân phanh, trở mắt nhìn xe buýt lái qua giao lộ, từ từ đi xa.

Không biết qua bao nhiêu cái giao lộ, gặp phải bao nhiêu cái đèn xanh đèn đỏ, rốt cuộc ở xe buýt lần nữa đậu trạm xe thời điểm, hân giẫm đạp chặt chân ga, thu nhỏ lại hai xe giữa khoảng cách.

Khoảng cách càng ngày càng nhỏ, xe buýt lần nữa phát động, hân lần nữa gia tốc, lần này, cuối cùng vượt qua xe buýt.

Một giây kế tiếp, ngay tại xe buýt trong tất cả mọi người đều mỗi người cúi đầu chơi đùa điện thoại di động thời điểm, hân dồn sức đánh phuong hướng một chút bần, ngay sau đó, thắng gấp xe một cái, hân xe ở xe buýt trước, đột nhiên dừng lại.

Thật may bác tài phản ứng nhanh, kịp thời chân phanh, lúc này mới tránh cho một lần trọng đại tai nạn xe cộ.

Xe buýt trong, bao gồm Doãn Thiên Vũ ở bên trong tất cả mọi người, toàn bộ đều hung hăng thoáng qua động một cái, ngay sau đó, tất cả mọi người đều bị sợ sững sốt, kinh ngạc hướng trước xe phuong nhìn sang.

Hạ Triều Tuấn nhanh chóng xuống xe, khí thế hung hăng, sải bước hướng xe buýt đi tới.

Bác tài thấy hân đi tới cửa bên ngoài, lúc này mới phục hồi tinh thần lại: "Diên sao nguoi! Có biết hay không làm như vậy có bao nhiêu nguy hiểm! Xảy ra chuyện nguoi thua nhận trách nhiệm sao!"

Hạ Triều Tuấn giờ phút này đầy đầu nghĩ cũng là Doãn Thiên Vũ, căn bản không có kiên nhẫn ở chỗ này với bác tài lãng phí thời gian.

Hân nhú chặt lông mày, đại khái liếc một cái bên trong xe nguoi, một con mắt, hân liền thấy trong đám nguoi, giống vậy mặt đầy kinh ngạc, nhìn hân Doãn Thiên Vũ.

"Mở cửa!"

Hân có chút không dần nổi, "Oành" một tiếng, Mãnh nâng lên một cái chân, hung hăng đá vào trên cửa xe, coi như là đối với (đúng) bác tài đưa ra cảnh cáo.

Bác tài khí thế trong nháy mắt yếu đi xuống, hân nhìn kỹ một chút trước mặt nam nhân, căn bản ăn mặc, trong lòng của hân đại khái đoán được, trước mặt Hạ Triều Tuấn, là một không giàu thì sang nguoi.

Một giây kế tiếp, hân đề xuống không chế cửa xe chốt mở điện nút ấn, Hạ Triều Tuấn một bên sải bước vào xe, vừa lấy ra ví tiền, xuất ra một xấp tiền, nện ở tài xế trước mặt.

Trong xe nguoi không tưởng tượng nổi nhìn trước mặt phát sinh hết thấy, trong nháy mắt đập nổi, rồi rít tháo luận.

"Im miệng!"

Hạ Triều Tuấn găm lên giận dữ, toàn bộ buồng xe, lại trong nháy mắt an tĩnh lại.

Hân ánh mắt, đang nhanh chóng tìm kiếm, thấy Doãn Thiên Vũ thời điểm, hân liền sải bước đi tới, kéo lên một cái tay nàng, từ sau xe môn, đưa nàng cường ép kéo xuống xe.

Doãn Thiên Vũ có chút mờ mịt, cho đến bị hân kéo ngồi vào hân xe, mới rốt cục kịp phản ứng.

"Hạ Triều Tuấn ngơoi điên sao! Lúc trước ngơoi căn bản sẽ không làm như vậy lỗ mǎng chuyện! Ta muốn xuống xe!"

Nàng nổi giận đùng đùng nhìn hǎn chăm chăm, nhớ tới mới vừa mới mạo hiểm một màn, nàng tâm cũng không khỏi được (phải) run rẩy.

Nhìn trước mắt nhúu chặt mảy Hạ Triều Tuấn, nàng lại phát hiện, nàng có chút không nhận biết hǎn.

"Thiên Vũ, mới vừa rồi là ta không đúng, tình huống khẩn cấp, nếu như ta chẳng phải làm lời nói, có lẽ liền bỏ qua cơ hội lần này."

Hạ Triều Tuấn như cũ thật chặt kéo tay nàng, từ mới vừa rồi xuống xe bắt đầu, ánh mắt của hǎn liền không hề rời đi qua nàng.

Hǎn ở còn không môn miệng ước chừng các loại (chờ) hai tuần lễ, Hoắc Dật Nam đoạn hǎn thật sự có cơ hội, muốn gặp được nàng, hǎn phải mạo hiểm một lần!

"Ta còn có việc, nếu như ngơoi không có chuyện gì lời nói, ta muốn xuống xe!"

Doãn Thiên Vũ nghiêng mặt sang bên, mở ra cái khác hǎn ánh mắt nóng bỏng, nhìn về phía bên kia, nhớ tới lúc ấy ở Hạ gia phát sinh không thích, nàng hận không được lập tức rời đi nơi này.

"Thiên Vũ ngơoi hãy nghe ta nói, ta tra rõ chân tướng, là ta hiểu lầm ngơoi!"

Hạ Triều Tuấn kéo tay nàng, bởi vì quá mức kích động, bất tri bất giác lại tăng thêm nhiều chút khí lực.

"Còn có kia một triệu, đó là ta mẹ tự tiện làm chủ, ta cũng không biết chuyện! Thiên Vũ, tha thứ ta có được hay không? Chúng ta từ tận khai thủy!"

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn hǎn, trong ánh mắt phủ đầy kinh ngạc, nàng thế nào cũng không nghĩ tới, trong khoảng cách lần trả tiền lại, từ đầu đến cuối không tới một tháng, sự tình lại có lớn như vậy xoay ngược lại!

Hạ Triều Tuấn chăm chú nhìn ánh mắt của nàng, phát hiện nàng trong ánh mắt toát ra mấy phần lâm rung động, liền tiếp tục nói: "Thiên Vũ, tha thứ ta có được hay không? Ta thật rất muốn với ngơoi làm lại lần nữa, cho chúng ta với nhau một cái cơ hội được không?"

Nàng nhìn ánh mắt hǎn, qua đi tới mấy giây, mới thu hồi sự chú ý, nàng nháy nháy mắt, chậm rãi tránh ra khỏi hai tay của hǎn.

Thật ra thì, nàng giờ phút này tâm là lộ vẻ xúc động, nàng rất muốn đáp ứng hǎn, nhưng là lại không biết tại sao, trong nội tâm nàng lại có chút do dự bất quyết.

"Ong ong ong..."

Mấy phút trôi qua, nàng vừa định trả lời hǎn, hạ hướng đảo sâu trong túi điện thoại di động lại phi thường không đúng lúc vang lên.

Doãn Thiên Vũ sững sờ, cái này tiếng chuông... Hay lại là ban đầu nàng cho hǎn thiết trí, không nghĩ tới, thời gian dài như vậy, hǎn vẫn còn ở dùng.

Điện thoại di động một mực ở vang, Hạ Triều Tuấn không khỏi nhúu mảy, lại không có muốn nghe ý tứ.

"Ngơoi... Hay là trước nghe điện thoại đi, có lẽ là có chuyện gì gấp."

Thấy thần sắc hǎn có cái gì không đúng, hǎn điện thoại di động lại một mực đang vang lên, nàng liền sắp xếp vẻ mỉm cười, chủ động mở miệng.

Hạ Triều Tuấn do dự mấy giây, đúng là vẫn còn đem điện thoại di động lấy ra.

Thấy trên màn ảnh không ngừng nhảy tên của, hǎn mí mắt hung hăng nhảy mấy cái.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Thời khắc nguy cơ

Chương 47: Thời khắc nguy cơ

Giữa hai người khoảng cách quá gần, cho dù là nhìn ngược, Doãn Thiên Vũ hay lại là liếc mắt liền thấy biểu hiện trên màn ảnh "Tà Di" hai chữ.

Trên mặt nàng mỉm cười dần dần thức tỉnh, tiếp theo biến mất, lần nữa nhìn về phía trước mắt, mặt đầy khăn trương hạ hướng đào sâu lúc, nàng âm thầm ở đáy lòng hung hăng cười nhạo một phen.

Nguyên lai, một cái một tiếng muốn cùng với nàng làm lại lần nữa hạ hướng đào sâu, vẫn luôn cùng nàng đã từng tốt khuê mật, chung một chỗ.

"Tiếp tục đi!"

Doãn Thiên Vũ không nhận được thúc giục.

Hạ Triều Tuấn do dự ần nút tiếp nghe, trong điện thoại truyền tới Tà Di thanh âm: "Triều Tuấn, người chừng nào thì trở lại, ta làm người thích ăn nhất thức ăn."

"Mau mau."

Hạ Triều Tuấn liếc mắt nhìn trước mắt Doãn Thiên Vũ, đơn giản qua loa lấy lệ một câu, liền nhanh chóng cúp điện thoại.

Chẳng qua là, hắn cái tâm đó hư đáng về, cực giống một cái làm chuyện sai, nhưng lại không dám thừa nhận người.

Xem ra, ở nàng không ở bên cạnh hắn khoảng thời gian này, hắn đã cùng bên trái di chung một chỗ, đã như vậy, vậy hắn cũng không cần trở lại dẫn đến nàng!

"Cứ như vậy đi! Chúng ta, đã không thể quay về."

Suy nghĩ tiền nhân hậu quả, nàng biết rõ, nàng với Hạ Triều Tuấn không thể quay về... Nàng trong lòng mặc dù có tiếc nuối, nhưng Hạ Triều Tuấn chủ động tới tìm nàng coi ra hiểu lắm, hơn nữa cũng tha thứ nàng, nội tâm của nàng càng nhiều là như trút được gánh nặng.

"Không! Đây chỉ là một mình người ý tưởng, giữa chúng ta hiểu lầm đã giải trừ, nhất định có thể làm lại lần nữa!"

Hạ Triều Tuấn bỗng nhiên nắm chặt bả vai nàng, gần như khẩn cầu nhìn nàng, hắn ánh mắt rất phức tạp, có vài phần thương cảm, lại có vài phần hối hận.

"Nhưng là ta không muốn cùng khác nữ nhân dùng chung một cái nam nhân!"

Nàng đột nhiên lớn tiếng, cau mày, mặt đầy giễu cợt nhìn ánh mắt hắn, nếu hắn đã có bên trái đi, còn tới tìm nàng làm gì?

Hạ Triều Tuấn sững sốt, nhìn Doãn Thiên Vũ mặt đầy giễu cợt mà lại có chút thương cảm bộ dáng, hắn giờ phút này lại do dự.

Khoảng thời gian này, Tà Di quả thật đối với hắn chiếu cố vô vi bất chí, chẳng qua là, hắn không biết, chính mình đối với (đúng) Tà Di rốt cuộc là dạng gì cảm tình.

Thấy hắn yên lặng không nói, Doãn Thiên Vũ tâm càng là lạnh tới cực điểm.

Nàng nhẹ giọng cười cười, tiếp theo thu hồi nụ cười, lạnh lùng nói: "Đã như vậy, chúc các người Thiên Trường Địa Cửu, trăm năm tốt hợp, chẳng qua là, làm phiền người môn từ nay về sau, không muốn lại xuất hiện ở trước mặt ta!"

Nói xong, nàng liền giơ tay lên, chuẩn bị đi mở cửa xe, Hạ Triều Tuấn lại đột nhiên thu hồi sự chú ý, lấy cực nhanh tốc độ, đem xe khóa cửa ở.

"Hạ Triều Tuấn người đang làm gì! Để cho ta xuống xe!"

Nàng vừa dùng lực nện cửa xe, một bên lớn tiếng quát vắn hắn.

"I love You! Ta sẽ không cho người rời đi ta!"

Hạ Triều Tuấn vừa nói, đột nhiên bắt bả vai nàng, hơi hơi dùng lực một chút, liền đem nàng khống chế được.

Giờ phút này hắn đã mất lý trí, hắn cũng không để ý nàng như thế nào kháng cự, một giây kế tiếp, lại hấn lại xít lại gần nàng, nghĩ (muốn) muốn cưỡng hôn nàng.

"Buông ta ra!"

Doãn Thiên Vũ dùng sức giùng giàng, nàng cơ hồ là dùng hết lực khí toàn thân, mới miễn cưỡng không để cho hấn được như ý.

Chẳng qua là, giữa nam nữ lực lượng khác xa hay lại là quá lớn, ngăn ngừi mấy phút, nàng liền không nhận được.

Giờ phút này nàng trong nháy mắt lâm vào tuyệt vọng, tâm lý chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, có người có thể tới cứu nàng.

"Đích "

Ngoài xe đột nhiên truyền tới một thanh âm vang lên phát sáng mình địch thanh, một chiếc màu đen tân lợi ngừng ở hần bên cạnh xe, ngay sau đó, suýt nữa mất lý trí Hạ Triều Tuấn, đột nhiên bị đâm tai tiếng thẳng xe thức tỉnh.

Hắn nhìn kinh hoàng thất thố Doãn Thiên Vũ, trong nháy mắt hoảng hốt.

"Thiên Vũ, Thiên Vũ, thật xin lỗi... Ta, thật thật xin lỗi, ta cũng không biết mình đang làm những gì..."

Lúc này, tân lợi trên xe xuống một người, là Hoắc Dật Nam.

Hắn mở cốp sau xe, xuất ra một cây ống thép, sải bước đi đến hạ hướng đào sâu trước xe, dùng sức quơ lên cây gậy, đột nhiên đập về phía cửa sổ xe.

Chỉ trong nháy mắt, cửa kiếng xe bể đầy đất, tán lác khắp nơi đều là.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn Hoắc Dật Nam, giờ phút này nằng, phảng phất thấy Thự Quang, bốn mắt nhìn nhau lúc, nằng mặc dù không có nói chuyện, nội tâm cũng đã bị làm rung động.

Hắn đem bàn tay vào trong xe, lấy cực kỳ độ nhanh mở cửa xe, đem Hạ Triều Tuấn từ bên trong xe lôi ra ngoài.

Toàn bộ quá trình quá mức nhanh chóng, hạ hướng đào sâu vẫn chưa có hoàn toàn kịp phản ứng, Hoắc Dật Nam quyền đầu liền nặng nề đánh vào trên mặt hắn.

Hắn vội vàng không kịp chuẩn bị đập một quyền, cả người hung hăng té lăn trên đất.

Hoắc Dật Nam hất cằm lên, cau mày, cảm tức nhìn Hạ Triều Tuấn.

Mới vừa rồi hắn nắm cây gậy đi tới, rõ ràng thấy rõ Doãn Thiên Vũ trên mặt kinh hoàng thất thố, nằng thật sự gặp, hắn nhất định sẽ đòi lại gấp bội lần!

Hạ Triều Tuấn từ dưới đất bò dậy, hắn giơ tay xoa một chút đã rỉ ra máu khoe miệng, tiếp theo bước nhanh xông về Hoắc Dật Nam.

Trong nháy mắt, hai người xoay đánh tới đồng thời.

"Đừng đánh! Các người không nên đánh!"

Doãn Thiên Vũ vội vàng xuống xe, thấy thượng tán rơi miếng thủy tinh, nằng có chút bận tâm, giữa bọn họ bất cứ người nào ngã xuống ở miếng thủy tinh bên trên, đều là nằng không muốn nhìn thấy.

Cách đó không xa, mấy chiếc xe cảnh sát chính nhanh chóng hướng bọn họ bên này đi lái qua, hai nam nhân lại như cũ đánh không thể tách rời ra.

Doãn Thiên Vũ trở mắt nhìn cảnh sát giao thông tới, lại không có những biện pháp khác.

"Không nên đánh! Mau dừng lại!"

Cảnh sát giao thông thử đến gần, định ngăn cản giữa hai người xoay đánh.

"Không nên tới!"

Dư quang trong, Hoắc Dật Nam mới vừa chú ý tới cảnh sát giao thông có đến gần ý đồ, liền vội vàng rống lớn một câu.

Hôm nay, hắn muốn cho Hạ Triều Tuấn biết, Doãn Thiên Vũ là hắn tuyệt đối không thể đụng chạm người!

Lại qua mấy phút, Hạ Triều Tuấn dần dần thua trận, Hoắc Dật Nam lần nữa giơ quai đâm lên, đập ầm ầm ở Hạ Triều Tuấn trên mặt.

Hạ Triều Tuấn ứng tiếng ngã xuống đất, Hoắc Dật Nam lại đem hắn từ dưới đất kéo lên, gất gao để ở trên cửa xe.

"Ta cảnh cáo ngươi! Từ nay về sau không cho gần thêm nữa Doãn Thiên Vũ! Nếu không, ta sẽ để cho Hạ gia từ trên đời biến mất!"

Hoắc Dật Nam thật chặt lời hắn cổ áo, lớn tiếng đưa ra cảnh cáo, trong ánh mắt tràn đầy nguy hiểm.

Hạ Triều Tuấn cười to mấy tiếng, mặt đầy đều là không phục vẻ mặt, hắn cảm tức nhìn Hoắc Dật Nam, rống to: "Ngươi dựa vào cái gì! Nằng từ đầu chí cuối đều không phải là ngươi, ngươi căn bản không có tư cách đem nằng từ bên cạnh ta mang đi!"

"Ngươi lặp lại lần nữa!"

Hoắc Dật Nam nắm chặt hần cổ áo, cắn răng, lạnh lùng nói ra mấy chữ, ánh mắt của hắn trong nguy hiểm, phảng phất một giây kế tiếp, hắn tự muốn đem Hạ Triều Tuấn giết như thế.

"Ngươi nghĩ rằng ta cùng nằng giữa, hai năm cảm tình, nằng nhanh như vậy liền có thể quên mất sao! Nói cho ngươi biết! Nằng đáy lòng yêu là ta!"

Hạ Triều Tuấn lại phảng phất tự giận mình như thế, hắn cũng không để ý Hoắc Dật Nam tâm lý lừa giận thiếu sót thật lợi hại, tự mình tiếp tục nói.

Nghe nói như vậy, Hoắc sắc mặt trầm úc phải xem mắt Doãn Thiên Vũ, chẳng qua là cần thật chặt răng, nhưng không nói lời nào.

Doãn Thiên Vũ mặt đầy lo âu đứng ở cách đó không xa nhìn, nàng căn bản không có biện pháp nghe rõ giữa hai người bọn họ đối thoại.

Thấy Hoắc Dật Nam nhìn về phía nàng, nàng tâm đột nhiên chặt một chút, có loại không nói được cảm giác.

Hạ Triều Tuấn khóe miệng rướm máu, hắn nhìn trước mắt im lặng không lên tiếng Hoắc Dật Nam, lại hoàn toàn quên trên mép thương, cười.

"Như thế nào đây? Chúng ta cạnh tranh công bình! Có dám đánh cuộc hay không một cái?"

Hắn ánh mắt cùng giọng, toàn bộ đều tràn đầy khiêu khích, hắn nói mỗi một chữ, không khỏi đều tại kích thích Hoắc Dật Nam.

Hoắc Dật Nam dùng sức nín chặt hần cổ áo, nước son trông mắt đen dần dần buộc chặt, hắn bỗng nhiên dừng lại, gần từng chữ: "Được ! Vậy hãy để cho chính nàng chọn!"

Nói xong, Hoắc Dật Nam dùng sức, đem Hạ Triều Tuấn ngã xuống đất, tiếp theo nhanh chóng xoay người, sải bước đi đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, kéo cổ tay nàng, trở về xe mình trong.

Hắn gọi điện thoại cho mình đặc biệt giúp, để cho Tiên Dịch tới phối hợp cảnh sát giao thông xử lý hiện trường, mà hắn trực tiếp lái xe, nghênh ngang mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Trực tiếp đem nàng ném xuống

Chương 48: Trực tiếp đem nàng ném xuống

Trên xe hai người cũng không nói lời nào, Hoắc Dật Nam sắc mặt phi thường khó coi, nếu không phải hắn thấy Doãn Thiên Vũ đem điện thoại di động rơi ở trên bàn làm việc, đuổi tới, hắn còn không biết nàng với hạ hướng đào sâu lại làm chung một chỗ.

Đáng chết, Doãn Thiên Vũ lại còn chưa tuyệt vọng, lại còn dám cố lấy sau lưng hắn thấy Hạ Triều Tuấn, nàng đây là muốn với Hạ Triều Tuấn tình xưa phục nhiên? A, xem ra nàng vẫn là không có làm rõ ràng bản thân tình cảnh.

Doãn Thiên Vũ có thể cảm nhận được trong xe bầu không khí giống như ở hầm băng một dạng lạnh đến mức tận cùng, nàng không dám nhìn hướng Hoắc Dật Nam, chỉ có thể liếc mắt từ từ liếc nhìn Hoắc Dật Nam.

Giờ phút này Hoắc Dật Nam sắc mặt hết sức khó coi, trong đôi mắt thiếu sót lửa giận, tấn giác có một cái gân xanh nhẹ nhàng nhảy lên, giờ phút này Hoắc Dật Nam sắc mặt âm trầm có thể tích xuất mực trích (dạng) đến, Hoắc Dật Nam cũng cố nén miêu tả sinh động tức giận.

Doãn Thiên Vũ cảm giác Hoắc Dật Nam tức giận, nàng muốn giải thích, nhưng là mới vừa rồi một màn để cho nàng lòng vẫn còn sợ hãi, thật không biết người đàn ông này đang bức bối bên trên có thể làm ra cái gì không thể nói lý sự tình tới. Nàng chỉ có thể yên lặng ngồi ở bên cạnh, ngay cả một cũng không dám thở mạnh, như lý bạc băng.

Hoắc Dật Nam đợi Doãn Thiên Vũ giải thích, nhưng là, Doãn Thiên Vũ xác thực chẳng qua là yên lặng ở ngồi bên cạnh, một câu nói đều không nói, Hoắc Dật Nam càng tức giận, tăng nhanh tốc độ xe, trực tiếp chạy lên cao giá. Tốc độ xe đạt tới cao nhất, còn như lao nhanh đến báo săn mỗi một dạng nhanh chóng vọt tới trước.

Tốc độ xe quá nhanh, khiến cho không có chút nào chuẩn bị Doãn Thiên Vũ nặng nề hướng chỗ ngồi té tới.

"A... Hoắc Dật Nam, người điên?" Hoắc Dật Nam chút nào không để ý Doãn Thiên Vũ hét chói tai, chẳng qua là ở một mực lái xe, khơi thông tâm tình mình.

Từ từ thói quen tốc độ xe, Doãn Thiên Vũ chậm rãi thần, thật là không biết người này lại đang phát giác gì. Nhưng là bất kể nói thế nào, hôm nay đúng là Hoắc Dật Nam cứu mình, nàng không phải là nợ nhân tình không trả người, cho dù bây giờ nàng không có cái gì có thể còn, nhưng là cảm ơn vẫn phải

nói.

Doãn Thiên Vũ còn đang do dự muốn không nên mở miệng lúc, Hoắc Dật Nam lại mở miệng nói "Doãn Thiên Vũ, ngươi cũng không nhìn một chút chính mình là thân phận gì, thật sự cho rằng leo lên giường của ta liền có thể không có sợ hãi? À?"

"Ta có chưa nói với ngươi, nếu bên trên giường của ta, liền cho ta đem trong lòng ngươi về điểm kia chuyện hư hỏng xử lý không chút tạp chất, xem ra ngươi là như vậy không nhớ lâu."

"Còn không có từ trên giường của ta đi xuống đâu rồi, liền gấp như vậy hướng người khác trên giường trèo a, trên giường thời điểm thể nào không phát hiện ngươi như vậy thiếu nam nhân đây?"

"Hoắc Dật Nam, ngươi khôn kiếp." Doãn Thiên Vũ cơ hồ là dùng rống được (phải) kêu lên.

Doãn Thiên Vũ giờ phút này liền muốn là bị người giao trái tim moi ra một loại đau, thống khoái muốn hít thở không thông.

Đúng vậy, đây mới là Hoắc Dật Nam vốn là đáng vẻ, hắn tới tìm ta chẳng qua chỉ là không nhìn được ta theo khác (đúng) nam nhân ở đồng thời, thuận tiện muốn chiếm làm của riêng mà thôi. Lại còn ảo tưởng Hoắc Dật Nam là cứu mình, đây là có đủ buồn cười.

Doãn Thiên Vũ đáy mắt dâng lên tí ti rùng mình, xây lên một đạo lạnh giá tường rào, bọc lại chính mình.

Doãn Thiên Vũ siết chặt quả đấm, cố nén đau lòng bức bách chính mình mỉm cười, đối với (đúng) Hoắc Dật Nam nói "Thật là ngượng ngùng, Hoắc tổng, cho ngài thêm phiền toái, cũng cho ngài chọc như vậy một đại than chuyện, thật là thật xin lỗi. Tiếp theo sẽ không làm phiền ngươi, để cho ta xuống xe đi, không để cho ta bấn ngài xe."

"Doãn Thiên Vũ, ta cảnh cáo ngươi, đây là cao giá, không muốn chết liền cầm miệng cho ta." Hoắc Dật Nam thấp âm thanh cả giận nói.

Chết? Ha ha, thật là chuyện tiểu lâm, với ngươi tên ma quỷ này chung một chỗ ta mới có thể chết, Doãn Thiên Vũ trong lòng xông lên vô hạn lạnh lẽo, vậy đại khái chính là lòng như tro nguội cảm giác đi.

"Hoắc tổng, còn có cái gì là ngài không dám? Ngài hay là để cho ta xuống xe đi, đừng để cho ta đây dơ bẩn thân thể ô nhiễm ngài trong xe không khí."

"Chi ~~~" một tiếng chói tai chân phanh thanh âm truyền vào Doãn Thiên Vũ lỗ tai.

Doãn Thiên Vũ bị chân phanh quán tính về phía trước mang đi, may có dây nịt an toàn, nếu không đã sớm bay ra ngoài.

"Lăn xuống đi" thanh âm lạnh như băng từ Hoắc Dật Nam Khẩu bên trong vang lên.

Doãn Thiên Vũ mở cửa xe, cởi dây nịt an toàn ra, xuống xe, đem cửa xe nặng nề té tới, Doãn Thiên Vũ dùng hết thật sự có sức lực, phảng phất xe kia môn chính là Hoắc Dật Nam.

Doãn Thiên Vũ xuống xe, Hoắc Dật Nam không mang theo một tia dừng lại, liền hướng chân tới đại mã lực, chạy như bay rồi đi, trong phút chốc chiếc kia chói mắt tân lợi thì trở thành một cái tiểu điểm đen nhỏ, lưu lại Doãn Thiên Vũ một người lưu tại chỗ không biết làm sao.

Hoắc Dật Nam lái xe sau khi đi, Doãn Thiên Vũ cũng không khống chế mình được nữa nghẹn ngào khóc rống lên, cũng không biết dài bao nhiêu thời gian Doãn Thiên Vũ không như vậy khóc qua, dường như muốn đem lúc trước khổ cũng bù lại như thế.

Qua lại xe cộ lái đến Doãn Thiên Vũ bên cạnh cũng thả chậm tốc độ, rồi rít từ trong xe nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, giống như nhìn người điên một loại nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, nhưng là lại không có một người dừng lại hỏi Doãn Thiên Vũ phát sinh cái gì, phần lớn đều là nhìn xem náo nhiệt liền thật nhanh rồi đi.

Đại sau khi khóc Doãn Thiên Vũ đứng lên lau khô nước mắt, nương tựa ven đường. Trong nội tâm nàng mình bạch, cao giá không thể đi lên người, qua lại xe cộ tốc độ phi khoái, tùy thời cũng có nguy hiểm tánh mạng, nàng nhất định phải mau rời khỏi nơi này, nàng bây giờ còn không muốn chết.

Hướng Hoắc Dật Nam xe rồi đi phương hướng đi tới, vừa đi một lần mắng, "Hoắc Dật Nam, ngươi chính là cái Đại Hồn Đản, bất chiết bất khẩu khôn kiếp, nguyên rủa ngươi uống nước sặc, nói chuyện tránh đầu lưỡi, đánh không ra nhảy mũi, khó chịu chết ngươi."

Doãn Thiên Vũ một đường đi, một đường mắng.

Xa xa, màu đen xe Bentley Uyển Như tia chớp màu đen, ở cao giá bên trên Mercedes-Benz.

Trong xe nam nhân, giờ phút này tức giận đã biến mất hơn phân nửa. Hắn bắt đầu có chút bận tâm Doãn Thiên Vũ, đi một mình ở cao giá bên trên, qua lại xe cộ tốc độ nhanh như vậy, hắn không dám tưởng tượng.

Đáng chết, tại sao phải đem nàng một người ném ở trên đường.

Hoắc Dật Nam quay đầu xe, lại từ trước đến giờ phương hướng chạy đi. Dọc theo đường đi cũng đang lo lắng Doãn Thiên Vũ an toàn, Hoắc Dật Nam tốc độ xe càng lúc càng nhanh, hận không được lập tức bay đến Doãn Thiên Vũ bên cạnh.

Hoắc Dật Nam một đường chạy như điên mà qua, lại không thấy Doãn Thiên Vũ bóng người, Hoắc Dật Nam trong lòng cố gắng hết sức hốt hoảng.

Người đâu? Nhanh như vậy nàng có thể chạy đi đâu? Không phải là xảy ra chuyện gì? Hoắc Dật Nam chợt đánh về phía tay lái, đáng chết, tại sao phải đem nàng một người ném tới trên đường?

Thông qua một chuỗi dây số, tra cho ta rõ ràng trong vòng mười lăm phút cầu cạ cũng phát sinh cái gì, Doãn Thiên Vũ nữ nhân kia đi nơi nào.

Sau ba phút, Hoắc Dật Nam nhận được điện thoại, nói ước chừng bảy phút trước, Doãn Thiên Vũ ngồi lên một chiếc màu xám xe con, bảng số xe là xxx, hướng thị khu phương hướng lái đi.

Hoắc Dật Nam cúp điện thoại cho xe chạy, quay đầu hướng hướng Doãn Thiên Vũ phương hướng rồi đi.

Không tới dùng mấy phút, màu xám trong xe con, chủ xe bị đột nhiên lao ra xe hù được, một cước đạp thắng xe gấp.

Hoắc Dật Nam sải bước đi đến trước xe, gõ gõ cửa sổ xe.

"Xuống xe!"

Cửa sổ thủy tinh sau Doãn Thiên Vũ quay đầu, không để ý tới.

"Không xuống xe ta liền đạp xe, ngươi còn muốn nhìn lại một lần?"

Chủ xe nghe bị dọa sợ đến liền vội vàng mở khóa, Hoắc Dật Nam mở cửa xe, tay hướng trong xe đuổi một cái, vịn chặt Doãn Thiên Vũ cổ tay thô lỗ kéo xuống xe.

"Hoắc Dật Nam, ngươi muốn làm gì! Bệnh thần kinh, buông ra!"

Doãn Thiên Vũ thở hổn hển hét chói tai, "Cứu mạng, sư phó, mau cứu ta."

"Này, ngươi muốn làm gì, buông nàng ra!"

Chủ xe vốn là muốn xuống xe hỗ trợ, Hoắc Dật Nam liếc mắt trừng đi qua. Chủ xe thấy Hoắc Dật Nam thâm thúy lại căng thẳng gò má, nhất thời bị dọa sợ đến chó có lên tiếng.

Này, đây không phải là danh tiếng rung trời Hoắc thị tổng tài Hoắc Dật Nam?

"Cáp, thật xin lỗi, thật xin lỗi... Các người tiếp tục."

Chủ xe nghiêng thân kéo cửa lên, màu xám xe con như gió vội vã đi.

"..." Doãn Thiên Vũ tràn đầy mồ hôi lạnh trên trán.

Hoắc Dật Nam lôi Doãn Thiên Vũ trực tiếp nhét vào trong xe, lái xe rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Các loại (chờ) một đêm

Chương 49: Các loại (chờ) một đêm

Doãn Thiên Vũ mới vừa về nhà, Hà Ngọc Phượng liền đứng lên đến, nhìn Doãn Thiên Vũ hai con mắt đều tại sáng lên.

"Đưa ngươi trở lại là ai à? Mở tốt như vậy xe, sợ là muốn giá trị mấy trăm vạn chứ ? Là lần trước với người ký hiệp nghị Hoắc chung quy?" Hà Ngọc Phượng trong lúc vui vẻ mang theo không tầm thường màu sắc, giống như thấy một tòa có thể leo lên Kim Sơn.

Doãn Thiên Vũ liếc về Hà Ngọc Phượng liếc mắt, đoán được Hà Ngọc Phượng suy nghĩ trong lòng, cũng không muốn cùng với nàng nói nhiều.

"Ai, ngơoi này Xú Nha Đầu, chớ đi a, Di Mụ cùng ngơoi nói chuyện đây." Trải qua lần trước hạ hướng đào sâu phần đầu quên mình cứu nàng, Hà Ngọc Phượng cũng biết đối với (đúng) nha đầu này tốt một chút, sau này có hưởng vô tận phúc.

"Ta theo hần không quen, hần là lão bản ta, thuận đường đưa ta về nhà, hần có tiền là đó cũng là hần, theo ta không có nửa xu quan hệ." Nhắc tới Hoắc Dật Nam, Doãn Thiên Vũ thái độ cũng có chút lạnh lẽo.

Không đợi Hà Ngọc Phượng mở miệng nữa, Doãn Thiên Vũ lấy ra Hà Ngọc Phượng ba kết tay nàng, về phòng của mình.

Nàng trở về cửa phòng vừa đóng, liền tê liệt ngã xuống giường, hồi tưởng hôm nay phát sinh các loại, không biết ngủ.

Ném ở một bên trong túi xách, điện thoại di động đang chấn động, là hạ hướng đào sâu gọi điện thoại tới...

...

Ngày kế.

Doãn Thiên Vũ dọn dẹp một chút, tùy tiện ăn điểm tâm, chuẩn bị đi đi làm, bây giờ là đi làm giờ cao điểm, nàng phải sớm một chút đi ngồi xe buýt, chậm một chút nhất định là bị muộn rồi, dựa theo Hoắc Dật Nam tính cách lại phải cho nàng sắp xếp sắc mặt.

Doãn Thiên Vũ thật sớm đến trạm xe buýt bãi, chờ xe người cũng không phải là rất nhiều, xe buýt lúc tới sau khi cũng có chỗ ngồi.

Ở vị trí cạnh cửa sổ ngồi xuống, nhìn về phía ngoài cửa sổ mới vừa leo lên mái hiên nắng ấm, xuyên thấu qua ven đường lưa thưa lá khe rơi vào trên mặt nàng.

Doãn Thiên Vũ thở ra một hơi, không chút tạp chất trên mặt lộ ra một vệt điềm đạm mỉm cười.

Nửa giờ sau, Doãn Thiên Vũ đến còn vô ích cửa công ty.

Hôm nay Doãn Thiên Vũ trước thời hạn đến phòng làm việc, tâm lý vui mừng đến lần này Hoắc Dật Nam không tìm được lý do gì để chỉnh nàng, kết quả mới vừa vào cửa phát hiện Hoắc Dật Nam so với nàng đến phải trở lại sớm!

Hần chính ngồi ngay ngắn ở tổng tài phòng làm việc ông chủ trên ghế, trên bàn một nhóm văn kiện ngăn trở hần nửa gương mặt.

Doãn Thiên Vũ bỗng nhiên dừng lại bước chân, tập trung tầm mắt nhìn sang.

Hần xuyên tựa hồ vẫn ngày hôm qua quần áo, đầu tóc rối bời, mặt mũi mang theo một cỗ nhàn nhạt mỗi mệ.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc, hần lúc nào tới? Hay lại là, tối hôm qua trắng đêm cũng ở công ty?

Đang suy nghĩ, Hoắc Dật Nam đột nhiên ngẩng đầu lên.

Tầm mắt đối với (đúng) trong nháy mắt, Doãn Thiên Vũ bỗng dưng ngăn ra.

Hôm qua nàng với Hoắc Dật Nam tranh chấp tựa hồ giống như một cái chết trừ, cho tới hôm nay nàng không muốn biết dùng thái độ gì tới đối mặt hần.

Nhưng hôm qua tâm tình hôm qua chết, không nên bởi vì ảnh hưởng này tâm tình.

Doãn Thiên Vũ giả giả trang cái gì đều không phát sinh, cưỡng ép đem khóe miệng nâng lên, "Hoắc tổng, Good Morning."

Hoắc Dật Nam ám trầm trong tròng mắt tựa hồ có tia máu, hần sơ lược phải xem Doãn Thiên Vũ liếc mắt, trên mặt không biểu tình gì, liền cúi đầu xuống.

Doãn Thiên Vũ lúng túng đứng một lúc, quát miệng đến, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Suốt một ngày, Hoắc Dật Nam cũng không có với Doãn Thiên Vũ nói một câu, công việc cũng là thông qua phát tin tức hình thức an bài.

Doãn Thiên Vũ ngày này ngược lại cũng trải qua hơi thoải mái, nhưng luôn cảm thấy có cái gì không quá thói quen, lại hình như là thiếu cái gì.

Rốt cuộc chịu đựng đến tan việc, Doãn Thiên Vũ đi tới phòng làm việc hỏi Hoắc Dật Nam, "Hoắc tổng, tan việc, không có chuyện gì ta liền đi trước, ngày mai gặp."

Hoắc Dật Nam nhìn cũng chưa từng nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt.

Doãn Thiên Vũ lập tức biết điều xách tay đi.

Doãn Thiên Vũ đi tới cửa công ty đã nhìn thấy Hạ Triều Tuấn đậu xe ở cách đó không xa.

Nàng cố ý tránh Hạ Triều Tuấn xe, cúi đầu xuống, nhanh chóng đi tới trạm xe buýt bãi.

"Thiên Vũ!" Hạ Triều Tuấn thấy trạm dừng bên Doãn Thiên Vũ, trên mặt lộ ra anh tuấn mừng rỡ mỉm cười.

Doãn Thiên Vũ làm bộ không nghe thấy, ngẫu nhiên về nhà kia một đường xe buýt đến, nàng cúi đầu lên xe.

"Ai..."

Hạ Triều Tuấn nhìn thấy ngồi lên xe buýt Doãn Thiên Vũ, lập tức nổ máy xe đuổi theo.

Hạ Triều Tuấn đơn tay cầm tay lái, một tay táy máy một bó hoa hồng hoa, hẳn nhớ Doãn Thiên Vũ thích nhất Champagne hoa hồng, tổng cộng 99 đóa.

Nếu muốn cạnh tranh công bình, vậy thì phải tốn thêm một phần tâm tư, hạ hướng đảo sâu khóe miệng tình thế bất buộc móc một cái.

Hạ Triều Tuấn xe rất nhanh thì đuổi theo lên xe buýt.

Xe thể thao một mực đuổi theo xe buýt, hành khách trên xe rời rít chú ý tới ngoài cửa sổ một chiếc lạp phong xe thể thao, ở dưới ban công phản xạ ra huyền khóc hào quang loá mắt.

Mỹ Nam + xe sang trọng + đại bó hoa tươi ——

Oa tắc!

Hành khách trên xe cơ hồ là bị khiếp sợ đến, đều là hưng phấn không thôi, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

"Mau nhìn, các người mau nhìn, chiếc xe thể thao này một mực đi theo chúng ta! Hẳn... Hẳn ở đuổi theo xe!"

"Oa! Trên xe nam nhân thật là đẹp trai a!"

Toàn bộ hành khách cơ hồ cũng chen đến bên này cửa sổ, phát ra thổn thức thanh âm.

"Ừ? Các người nhìn thấy bên tay hẳn hoa hồng sao? Quý hiếm Champagne hoa hồng ai! Hẳn là ở hướng chúng ta trên xe người nào đó biểu lộ sao?"

"Trời ạ, tốt hồn nhiên a! Rốt cuộc là chúng ta trên xe người đàn bà nào may mắn như vậy? Thật là làm cho ta đỏ con mắt chết!"

...

Doãn Thiên Vũ vốn là mang theo tai nghe nhắm mắt dưỡng thần, nhưng các nàng thanh âm quả thực quá lớn.

Nàng quay đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Đó là...

Hạ Triều Tuấn sâu thẳm diệu phát sáng ánh mắt bút bắn thẳng về phía nàng, tốt lắm nhìn đường ranh tựa hồ đang ánh mặt trời bên dưới tàn mát ra chói mắt ánh sáng, về mặt ấm áp.

Môi hẳn khê trương khê hợp, tựa hồ muốn nói cái gì.

"..."

Doãn Thiên Vũ nhanh chóng quay đầu lại, hô hấp có chút đình trệ.

Nàng xem biết Hạ Triều Tuấn đang nói gì.

Nàng đem tai nghe nhét bên trên, đem tiếng hát điều chỉnh đến lớn nhất, nhắm mắt lại.

Không bao lâu, Doãn Thiên Vũ liền đến đứng.

Hạ Triều Tuấn đi theo xe buýt đồng thời dừng lại, ôm lấy kia to lớn bó hoa xuống xe, thật cao thân hình đứng ở trạm xe buýt bài chờ.

Cửa xe mở ra, Hạ Triều Tuấn hướng cửa xe Doãn Thiên Vũ đưa tay ra.

Giống như vương tử đang nghênh tiếp hẳn yêu quý Công Chúa, tay nâng hoa tươi, động tác ưu nhã thâm tình.

Trên xe tất cả mọi người phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc.

"A! Nguyên lai là theo đuổi nàng a!" Tựa hồ có người phát ra một tiếng thất vọng thờ dài.

"Ai, nữ nhân này nhìn cũng chả có gì đặc biệt... Nhưng là, nàng thật hạnh phúc a!"

"Hắn nhất định là tại tỏ tình, trời ạ, nếu là có một cái như vậy cực phẩm nam nhân xuất hiện ở trước mặt ta, chết ta cũng nguyện ý..."

Doãn Thiên Vũ nhìn cửa xe Hạ Triều Tuấn, đỡ xe buýt tay vịn, do dự có muốn hay không xuống xe.

"Mau trả lời ứng hắn a! Đang suy nghĩ gì đấy, mau đưa tay giao cho hắn a!"

"Nữ nhân này chuyện gì nha, ngờ ra bất động, là bị làm rung động đến sao?"

"..." Doãn Thiên Vũ nhìn một chút Hạ Triều Tuấn, lại xem hắn trong tay hoa hồng, tâm lý suy nghĩ thiên hồi bách chuyển.

Nếu như nắm tay giao cho hắn, tương đương với nàng đáp ứng hắn, cũng tương đương với bọn họ bắt đầu lại?

Đang lúc này, không biết ai kêu một câu, "Ồ, người này không phải là Hạ thị ít tổng tài, Hạ Triều Tuấn sao? Kia nữ nhân này không phải là ở hôn lễ trước leo lên người khác giường, cho Hạ Triều Tuấn mang nón xanh vị hôn thê sao?"

"A... Nha! Đúng chính là cái này nữ nhân, ta xem qua có người phát nàng hình." Bên cạnh lập tức có người đồng ý.

"Chính là nàng a, thích, ta làm ai vận mạng tốt như vậy đâu rồi, nữ nhân này không phải là lăng tên gọi bên ngoài sao? Leo Hạ Triều Tuấn lại đi đến khác (đừng) trước mặt nam nhân phò trương chính mình..."

"Thế nào Hạ tổng tốt cái này? Thích trên đầu Thanh Thanh thảo nguyên a!"

Người chung quanh cũng sắp xếp làm ra một bộ xem náo nhiệt dáng vẻ, hoàn toàn không có lúc trước kích động cùng hâm mộ, ngưng tụ ở Doãn Thiên Vũ trên người ánh mắt khinh miệt và khinh thường, trong miệng phun ra từ tất cả đều là nhằm vào Doãn Thiên Vũ giễu cợt.

Nghe được những thứ kia châm chọc lời nói, Doãn Thiên Vũ trên mặt dần dần mất đi huyết sắc.

Tại sao lại biến thành như vậy?

"Này, người còn Hạ Bất Hạ xe? Muốn xuống xe vội vàng!" Xe buýt tài xế không nhịn được thúc giục.

"Làm phiền người nhường một tý." Doãn Thiên Vũ tránh ánh mắt của hắn.

Hạ Triều Tuấn ngăn ở cửa xe miệng, nàng căn bản là không có cách xuống xe.

"Loại nữ nhân này không biết bị nhiều thiếu nam nhân c qua, thật là lại nát lại xấu xí, vội vàng, xuống xe!"

"Đúng vậy, mau cút đi xuống, khác (đừng) ô nhiễm chúng ta không khí!"

Doãn Thiên Vũ sống lưng cứng đờ, một cổ chua xót mạo thượng hốc mắt.

Hạ Triều Tuấn không chịu nhường bộ, Doãn Thiên Vũ trực tiếp đụng ra hắn.

Nàng che miệng vội vã rời đi mọi người tầm mắt, cổ tay lại bị dùng sức bắt.

Cảm giác phía sau ánh mắt giống như là có gai một dạng quán lại Doãn Thiên Vũ hô hấp khó chịu.

"Thiên Vũ." Lúc này Hạ Triều Tuấn sắc mặt cũng không tốt gì, hắn căn bản là không có nghĩ đến chính mình cho Doãn Thiên Vũ lại tạo thành lớn như vậy khó khăn.

Doãn Thiên Vũ quay đầu nhìn hạ hướng đào sâu liếc mắt, trong mắt phiêu động qua một tia khó chịu, cổ nén nước mắt, "Tránh ra, ta không muốn thấy người."

Hạ Triều Tuấn cứng đờ, ánh mắt lóe lên một vết khó hiểu vẻ đau xót.

Doãn Thiên Vũ hất ra Hạ Triều Tuấn tay, nghiêng đầu chạy trốn.

Buổi tối, Doãn Thiên Vũ tắm xong chuẩn bị nằm lên giường.

Hà Ngọc Phượng đứng ở ngoài cửa gõ cửa một cái, "Thiên Vũ, ngủ đi?"

Doãn Thiên Vũ ngồi ở trên giường, một bên lau tóc vừa lật mở một quyển « tài chính diễn thuyết gia », "Chuyện gì, ta chuẩn bị ngủ."

Hà Ngọc Phượng giọng hiếm thấy ôn nhu: "Thiên Vũ, bên ngoài có người ở chờ người, người nhanh một chút đi nhìn một chút."

"..."

Doãn Thiên Vũ vén chăn lên xuống giường, đi tới bên cửa sổ nhìn xuống dưới.

Ven đường một viên dưới cây hòe đậu một chiếc xe thể thao, Doãn Thiên Vũ đồng tử co rút co rút.

Tại sao lại muốn tới nhà nàng? Tại sao phải cố chấp như vậy?

Nàng đem rèm cửa sổ kéo lên, xoay người đóng lại đèn, sau đó nằm vào trong chăn, dùng chăn che chính mình, định đem hôm nay chuyện hát ra.

Không nghĩ đối mặt, cũng chỉ có trốn tránh.

Để cho hắn ở phía dưới một mình chờ một lát, nếu như hắn các loại (chờ) không đạo nhân, một hồi nữa hắn thì đi đi...

"Thiên Vũ a, ngươi đang làm gì vậy đây? Thế nào không có thanh âm?"

"Ta ngủ."

Lúc này Hà Ngọc Phượng tâm lý giống như mèo bắt như thế, trong đầu nghĩ chỉ là trông xe cũng biết là một người có tiền, phỏng chừng lại vừa là cái đó Hoắc tiên sinh, xem ra nuôi này nha đầu chết tiết kia cũng không tệ lắm, tối thiểu sau này lại không cần lo lắng không có tiền hoa, nghĩ tới đây Hà Ngọc Phượng triển lộ ra một vết tính kẻ nọ cười.

Bên ngoài trong xe Hạ Triều Tuấn nhìn về phía Doãn Thiên Vũ căn phòng, đèn tắt.

Hạ Triều Tuấn liếc mắt nhìn chỗ ngồi kế bên tài xế bên trên hoa hồng, tâm lý có chút phiền muộn.

Hắn xuống xe, tùy ý phải dựa vào ở đầu xe, từ miệng túi móc ra bao thuốc lá, thuận tay đốt.

Tối tắt đèn đường đem hắn thật cao thân hình tấm ảnh rơi trên mặt đất, bóng dáng cô đơn cô đơn, không biết hắn đang suy nghĩ gì, yên lặng thôn vãn thổ vục.

Một cây tiếp lấy một cây rút ra, liền nhìn như vậy Doãn Thiên Vũ căn phòng, các loại (chờ) một đêm.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, bên ngoài Hà Ngọc Phượng thanh âm ồn ào.

Doãn Thiên Vũ làm một đêm mơ, tinh thần hoảng hoảng hốt hốt, căn bản cũng không có ngủ ngon, sáng sớm lại bị đánh thức

Doãn Thiên Vũ từ trên giường bò dậy, vuốt ầu tóc phiền não đi ra khỏi cửa phòng.

Môn kéo một cái mở, nàng liền ngơ ngẩn.

Hắn vì sao lại ở chỗ này? !

Trong phòng khách, Hạ Triều Tuấn ngồi ở trên ghế sa lon, Hà Ngọc Phượng ở bên trước bên sau, lại vừa là bưng trà lại vừa là rót nước.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ không tỉnh táo lắm, sải bước đi tới, chất vấn: "Ngươi ở đây làm gì? Ngươi đi đi, nơi này không hoan nghênh ngươi."

"Thiên Vũ, ngày hôm qua chuyện thật xin lỗi, ta không biết có thể như vậy." Hạ Triều Tuấn giọng nói khàn khàn nói.

Doãn Thiên Vũ nhìn về phía Hạ Triều Tuấn, mặt đầy râu tra, con mắt phủ đầy máu đỏ tia (to), vành mắt đen nhánh, với luôn luôn thích sạch sẽ Hạ Triều Tuấn tạo thành cực lớn tương phản.

Nhìn thấy như vậy Hạ Triều Tuấn, Doãn Thiên Vũ có chút không đành lòng, giọng nói cũng mềm mại đi xuống, "Ngươi nhanh đi về nghỉ ngơi đi, ta còn phải đi làm, không có thời gian cùng ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Lái xe đưa nàng

Chương 50: Lái xe đưa nàng

"Thiên Vũ, ngươi nói thế nào đây? Chúng ta Triều Tuấn thật vất vả tới một chuyến, ngươi gấp như vậy đuổi người ta đi? Ngươi có biết hay không hắn ở dưới lầu chờ ngươi..."

Hà Ngọc Phụng cảm thấy Doãn Thiên Vũ giọng không được, liền cố ý ngay trước Hạ Triều Tuấn mặt lớn tiếng rầy nàng, nhưng nàng lời còn chưa nói hết, liền bị Hạ Triều Tuấn cắt đứt.

"Không sao, ta không sao." Hạ Triều Tuấn gương mặt tuấn tú hơi tái nhợt, có chút màu xám chìm trong con ngươi không che giấu được mệt mỏi.

"Triều Tuấn a, cũng là ngươi tha thứ nhân ý, Thiên Vũ đưa nhóc này là ta không giáo dục được, từ nhỏ đã này tính khí, chiều cô không chu toàn, thật ngại." Hà Ngọc Phụng sáng sớm thấy Hạ Triều Tuấn xe còn chưa đi, vội vàng xuống lầu đem hắn mời lên, vào giờ phút này càng là gấp bội ân cần.

Hạ Triều Tuấn khoát khoát tay, nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt, chú ý tới nàng bầu môi động tác nhỏ, phảng phất chạm được trong lòng của hắn mềm mại, quay đầu đối với (đứng) Hà Ngọc Phụng mỉm cười nói: "Di Phụng, có bữa ăn sáng sao?"

Hà Ngọc Phụng sững sờ, lúc này cặp mắt sáng lên, kích động nói: "Có có có, đương nhiên là có, Triều Tuấn ngươi trước ngồi biết a, ta đây phải đi làm điểm tâm."

Nghe được Hạ Triều Tuấn một tiếng "Di Phụng", Hà Ngọc Phụng tâm trong nháy mắt bị vui sướng lấp đầy, cười hợp bất long chủ.

Nàng kéo Doãn Thiên Vũ đi tới, cưỡng ép đem nàng khẩu ở trên ghế sa lon ngồi.

"Thiên Vũ, chúng ta Triều Tuấn là khách nhân, ngươi hảo hảo chiêu đãi." Cười nói xong, nàng thoáng cúi người, ở Hạ Triều Tuấn không thấy được địa phương trùng Doãn Thiên Vũ liếc mắt, ở nàng bên tai cảnh cáo nói: "Hạ gia thiếu gia đặc biệt tìm ngươi, khác (đừng) không biết phải trái!"

Sau đó, ngồi dậy, vỗ vỗ Doãn Thiên Vũ bả vai, trên mặt lộ ra từ ái cười, túm nờ nang cái móng ngâm nga bài hát đi.

Bên trong phòng khách lâm vào yên lặng, bầu không khí cũng dần dần lúng túng.

Doãn Thiên Vũ với Hạ Triều Tuấn giữa không tới một thước khoảng cách, Hạ Triều Tuấn đưa tay liền có thể đến.

Khi nhìn đến Doãn Thiên Vũ mặc đồ ngủ từ căn phòng đi ra một sát na, Hạ Triều Tuấn tâm lý toàn bộ buồn bực và mệt mỏi đều biến mất hầu như không còn, giống như trải qua một đêm khó chịu đựng chờ đợi, đáy lòng chất chứa toàn bộ tâm tình, trong nháy mắt này tan rã.

Hắn không biết đây là cái gì dạng cảm giác, chính như bọn hắn bây giờ vai sóng vai được (phải) ngồi chung một chỗ, không nói gì nhau, lại có ý thức cùng nhau quang độn chạm, không khí ở âm lên.

Bọn họ đầu vai cùng đầu vai chỉ có một cánh tay khoảng cách, hắn phảng phất có thể cảm nhận được trên người nàng nhiệt độ, thậm chí còn có tới từ trên người nàng Thanh Nhã mùi thơm cơ thể.

Chỉ cần đưa tay, nắm ở nàng, là có thể đem nàng nhào nặn vào trong ngực.

Hạ Triều Tuấn cục xương ở cổ họng cuộn cuộn, ngón tay quyền co rúm người lại, giờ tay lên.

Đang lúc này, Doãn Thiên Vũ mở miệng: "Hạ Triều Tuấn, ta đã nói cho ngươi được (phải) đủ rõ ràng, ngươi tại sao còn muốn đến nhà ta tới? Ở trong hôn lễ làm nhục ta không đủ, còn phải xem ta ở trên xe buýt bị nhiều người như vậy làm nhục, bây giờ như thế nào?"

Nàng quay đầu, chỉ thấy Hạ Triều Tuấn tay dừng tại giữ không trung.

Doãn Thiên Vũ sợ một chút, "Ngươi muốn làm gì?"

Bàn tay hay lại là rơi vào Doãn Thiên Vũ trên đầu, đem trên đầu nàng dính giấy vụn lấy xuống, bắt đắc dĩ phải xem đến nàng, nhẹ giọng nói: "Thật xin lỗi, mang cho ngươi đến như vậy đại khổn nhiều."

"..."

Hắn làm gì vậy?

Một bộ ủy khuất nói khiếm dáng vẻ, khổ tình vai diễn sao?

Doãn Thiên Vũ thiếu chút nữa thì phải tin tưởng, có thể vừa nghĩ tới hắn ba lật hai lần làm nhục nàng, một mặt dây dưa nàng, một mặt lại cùng Tà Di làm chung một chỗ, Doãn Thiên Vũ tâm lại lạnh lẽo cứng rắn đứng lên.

"Ta không cần ngươi nói khiếm, xin ngươi đi ra ngoài."

Thấy Doãn Thiên Vũ muốn đuổi hắn đi, hắn lòng dạ ác độc ngoan quắt đau, "Thật xin lỗi, là ta quá ngu muội, một mực trách lầm ngươi. Từ hôn lễ bắt đầu từ ngày đó, ta sống được (phải) rất thống khổ, toàn bộ tâm tình cũng khiến bán ở trên thân thể ngươi. Thiên Vũ, tha thứ ta một lần, lại cho ta một cơ

hội."

Hắn nói rất kiên định, ánh mắt cố chấp phải xem đến Doãn Thiên Vũ, đáy mắt quyết tâm đem đau đớn bao trùm.

Doãn Thiên Vũ theo dõi hắn điệu phát sáng con ngươi hồi lâu, quay đầu ra, khẽ cắn răng, "Ta sẽ không đáp ứng ngươi."

Bất kể hắn nói cái gì, nàng cũng sẽ không đáp ứng.

Nếu như nàng với Hạ Triều Tuấn về lại với được, kia Tả Di làm sao bây giờ? Nàng không phải là Thánh Mẫu, đương nhiên sẽ không bận tâm đến Tả Di vậy đi, nhưng nếu là Hạ Triều Tuấn đi cùng với nàng, một mặt lại cùng Tả Di dây dưa không ngớt, như vậy tam giác quan hệ nàng thấy phi thường chán ghét.

"Ngươi có phải hay không cho là, ta sẽ để ý ngươi với Hoắc Dật Nam giữa chuyện?" Hạ Triều Tuấn bản trừ nàng hai vai, nghiêm túc nói.

Doãn Thiên Vũ nghe vậy, lẳng lặng sờ, lắc đầu cười khẽ, "Không, không phải là cái này."

Đúng vậy, nàng làm sao biết đem chuyện này quên, hắn ngược lại vẫn nhắc lên cái này.

Doãn Thiên Vũ khước miệng dâng lên một luồng giễu cợt.

"Hạ Triều Tuấn, từ hôn lễ hủy ngày hôm đó, chúng ta liền đi tán..."

Nếu như không phải là với Hoắc Dật Nam phát sinh quan hệ, nếu như không phải là kia từng việc từng việc lời đồn xấu, nếu như không phải là sau đó thiếu kia một triệu, nếu như không với Hoắc Dật Nam ký kết cái đó chớ má hiệp nghị...

Có lẽ bọn họ còn có cơ hội trở lại lúc trước.

Hết thầy, đều là từ Tả Di cho nàng trong rượu bỏ thuốc thời điểm bắt đầu.

Câu trả lời ở Doãn Thiên Vũ trong cổ họng miêu tả sinh động, nhưng cuối cùng nàng vẫn là không có nói, cười nhạt cười, "Ngươi vẫn chưa rõ sao? Chúng ta nhất định không có cách nào chung một chỗ."

Ngay tại Doãn Thiên Vũ một chữ cuối cùng lạc âm, Hạ Triều Tuấn dòng máu khắp người cũng đông đặc.

Phảng phất ngay tại mấy phút đồng hồ này bên trong, cả người bị quất vô ích như thế.

"Không nên nói nữa."

Hạ Triều Tuấn đau lòng đến nhìn nàng, người trước mắt phảng phất không còn là từ trước nhận biết Doãn Thiên Vũ, "Thiên Vũ, ta sẽ không bỏ rơi ngươi, ta chờ ngươi. Ta sẽ chờ đến ngươi đồng ý mới thôi."

"Ngươi chờ ta, kia Tả Di làm sao bây giờ?"

Nàng?

Nghe được "Tả Di" danh tự này, Hạ Triều Tuấn rõ ràng ngăn người một chút.

Hắn không cách nào đáp lại Tả Di cảm tình, nhưng lại không cách nào cự tuyệt Tả Di đối với hắn cảm tình!

Doãn Thiên Vũ lắc đầu, ngoan hạ tâm, lớn tiếng nói: "Tại sao ngươi chính là nghe không hiểu! Ta không muốn bọn ngươi a! Ngươi đi cho ta, bây giờ liền đi cho ta!"

"Thiên Vũ, ta sẽ xử lý tốt, ngươi tin tưởng ta! Ngươi trước tỉnh táo lại!" Hạ Triều Tuấn ngồi ở trên ghế sa lon không đi.

"Được, ngươi không đi, ta đi!"

Doãn Thiên Vũ đỏ mắt vành mắt, nắm lên xách tay liền phải ra ngoài.

Lúc này, nghe được vang động Hà Ngọc Phượng đuổi ra xem xét, "Thiên Vũ, ngươi đi đâu đấy? Không ăn điểm tâm?"

"Không ăn!" Doãn Thiên Vũ mặc vào giày mở cửa ra.

Vẫn còn ở Huyền Quan nơi, liền bị Hạ Triều Tuấn bắt.

"Ta đưa ngươi."

Doãn Thiên Vũ đem mình tay rút ra, "Không cần, di ta mẫu thân làm ngươi bữa ăn sáng, ngươi liền lưu lại ăn đi, đừng lãng phí!"

Hạ Triều Tuấn động tác cứng đờ, nhìn Doãn Thiên Vũ trong ánh mắt toát ra thất lạc.

"Chúng ta, vẫn là bằng hữu chứ ? Ta thuận đường hướng bên kia đi qua, đồng thời đi." Hắn hạ thấp thanh âm.

Trong lời nói thỉnh cầu, Hà Ngọc Phụng cũng nghe không vô.

"Thiên Vũ! Hôm nay ngươi rút cuộc chuyện gì xảy ra! Ngươi ta Hạ thiếu gia phạm ngươi? Lòng tốt đưa ngươi đi làm, ngươi còn tới tính khí? ! Ngươi đây là đang với ai cố chấp đây!" Hà Ngọc Phụng giận đến giậm chân, này nha đầu chết tiết kia hôm nay là ăn Hỏa Dược? Thật là không rõ ràng bản thân thân phận!

Trong hôn lễ đem Hạ thiếu gia xanh, bây giờ Hạ thiếu gia còn ba ba đến tìm nàng, ba đời đã tu luyện có phúc, này nha đầu chết tiết kia còn sắc mặt cho người ta nhìn, cô ý là nghĩ tức chết nàng!

Doãn Thiên Vũ trừng mắt nhìn một chút trên cổ tay tay, lại nhìn một chút hạ hướng đào sâu không cả vạt áo, chú ý tới hấn đáy mắt hai lau Thanh Hắc, mở miệng nói: "Ăn điểm tâm lại đi đi, tắm trước thầu, ta đi cầm răng cụ cho ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Lâu dài tính sách lược

Chương 51: Lâu dài tính sách lược

Lấy được Doãn Thiên Vũ đồng ý, Hạ Triều Tuấn tâm tình thật tốt, hắn trực tiếp đem lái xe đến Thượng Không công ty chỗ cao ốc cửa.

Cao vút cao ốc, tầng chót nhất, đại hình cửa sổ sát đất trước, đặc biệt giúp Tiên Dịch đứng ở Hoắc Dật Nam phía sau, nói với hắn: "Có muốn hay không đem hắn đuổi đi?"

Tiên Dịch nhìn dưới lầu trên quảng trường, tâm tình thật tốt Hạ Triều Tuấn, âm thầm là nhà mình tổng tài bất bình giùm, cái này Hạ Triều Tuấn, nơi này chính là Hoắc thị cao ốc, hắn làm như thế, không khỏi cũng quá lớn mật!

Nếu như hắn nhớ không lầm lời nói, tự từ ngày đó Hoắc Dật Nam đánh nhau trở lại, Hoắc Dật Nam liền đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ cố gắng hết sức lãnh đạm, tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ Doãn Thiên Vũ không tránh khỏi, đáp ứng Hạ Triều Tuấn.

Hoắc Dật Nam hơi nheo cặp mắt lại, nước son trông mắt đen chột buộc chặt, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú dưới lầu trên quảng trường hai người, khoe miệng lại chậm rãi câu hỏi một vệt cao thâm mặt trác cười.

"Không gấp."

Hắn vừa nói, đem trong tay văn kiện đưa cho sau lưng đặc biệt giúp, tiếp theo nắm tay bỏ vào quần trong túi, tiếp tục nhìn hai người.

Từ hắn Ký Sự lên, hắn nghĩ (muốn) muốn cái gì, còn cho tới bây giờ không có thất bại, huống chi, Hạ Triều Tuấn bất quá liền một chút như vậy bản lĩnh, hắn tin tưởng, Doãn Thiên Vũ hẳn quang còn không đến mức kém như vậy.

Dưới lầu, Hạ Triều Tuấn còn ngăn ở Doãn Thiên Vũ trước mặt, không muốn để cho nàng vào công ty.

"Ngươi rút cuộc xong chưa? Tránh ra!"

Doãn Thiên Vũ bắt đầu vẫn còn ở nhẫn nại, nhưng là bây giờ xem ra, hắn hoàn toàn không có cần tránh ra ý tứ, nàng cũng sẽ không nói bất kỳ tình cảm!

"Thiên Vũ, ta chỉ là muốn xin ngươi ăn bữa cơm tối, chẳng lẽ giữa chúng ta, ngay cả ngồi xuống ăn bữa cơm cũng không thể sao?"

Hạ Triều Tuấn nhìn nàng, gần như năn nỉ giọng, để cho trong nội tâm nàng càng phiền não.

"Chúng ta" hai chữ này đối với nàng mà nói, đã biến thành một cái thiên đại trò cười!

"Ta và ngươi đã không có bất cứ quan hệ nào! Làm phiền ngươi lại cũng không nên xuất hiện ở trước mặt ta!"

Doãn Thiên Vũ nói xong, hít một hơi thật sâu, nhìn cũng không có liếc hần hần một cái, thừa dịp hần ngần ra thời gian, vội vàng bước dài, đi vào công ty.

Sau lưng, Hạ Triều Tuấn chậm rãi xoay người nhìn nàng rồi đi bóng lưng, âm thầm nhắm nhắm mắt.

Mở mắt lần nữa Thì, ánh mắt của hần đã khôi phục kiên định, lần này, hần nhất định sẽ không dễ dàng buông tay!

Nhìn Doãn Thiên Vũ đã đi vào công ty, đứng ở cửa sổ sát đất trước Hoắc Dật Nam, mới rốt cục thu hồi ánh mắt.

Hần quay đầu, liếc mắt nhìn đặc biệt giúp Tiên Dịch: "Đi đem phần kia ký kết hợp đồng lấy tới!"

Tiên Dịch gật đầu đáp ứng, xoay người rồi đi, đi lấy hần muốn kia phần hợp đồng.

Nghĩ đến kia phần hợp đồng, Hoắc Dật Nam khoe miệng nụ cười, lại càng sâu mấy phần.

Kia phần hợp đồng, là H nước tại nghiệp giới xếp hàng tiền tam công ty lớn với Hạ thị mấy cái cổ đông đồng thời hạng mục đầu tư hợp đồng, mà nhà kia đầu tư công ty làm chủ.

Nhưng mà phần này bí mật ký hiệp nghị ở Hoắc Dật Nam trên tay, cũng chính là, thật ra thì hần mới là kia công ty Thủ Tịch chấp hành quan.

Cuối tuần.

Doãn Thiên Vũ vốn là muốn ở nhà nghỉ ngơi một ngày cho khỏe lần, không ngờ Tiểu Lư gọi điện thoại tới, ước nàng đồng thời đi dạo phố.

Nàng vốn không muốn đáp ứng, có thể tưởng tượng đến gần đây liên tiếp chuyện phiền lòng, nàng liền đáp ứng tới.

Coi như là đi ra ngoài giải sầu.

Đại hình trung tâm thương mại cửa.

Doãn Thiên Vũ mới vừa xuống xe, liền thấy đã đứng ở ven đường chờ Tiểu Lư.

Nàng nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nàng đã trước thời hạn tới vài chục phút, không nghĩ tới Tiểu Lư so với nàng tới còn phải sớm hơn.

"Ta Doãn Thiên Vũ đại tiểu thư, người có thể tới!"

Tiểu Lư ngẩng đầu lên, thấy Doãn Thiên Vũ hướng nàng đi tới, vội vàng bước nhanh nghênh đón.

"Bây giờ còn không tới 8:30 được chứ, nói không chừng người ta cũng không có mở cửa."

"Hôm nay ta muốn mua rất nhiều rất nhiều thứ, người nhất định phải thật tốt theo ta, có nghe hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Khác (đừng) xuyên hôì quần áo

Chương 52: Khác (đừng) xuyên hôì quần áo

Đi vào thương trường, Tiểu Lư ánh mắt trong nháy mắt bị những thứ kia tinh xảo quần áo hấp dẫn tới.

Doãn Thiên Vũ có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể mỉm cười gật đầu.

Hai người đi dạo được (phải) đầu óc choáng váng, ngay cả chuyên quỹ bảng hiệu đều không nhìn, tùy ý chọn một nhà tiệm bán quần áo đi vào.

Mới vừa đi vào, Tiểu Lư liền một cái buông nàng ra tay, chạy đến một hàng quần áo trước, từng cái từng cái quần áo thường thức chọn.

Doãn Thiên Vũ bất đắc dĩ cười cười, ánh mắt rơi vào cung người nghỉ ngơi trên ghế, đi tới ngồi xuống tới.

"Thiên Vũ!"

Tiểu Lư nắm một bộ quần áo đi tới, " Cho ! Cái này quần áo rất thích hợp ngươi, mau vào đi thử một chút."

Doãn Thiên Vũ nhìn Tiểu Lư đem quần áo nhét vào trong ngực nàng, biểu tình có chút mờ mịt, nàng hôm nay tới đơn thuần là theo nàng, cũng không tính mua quần áo.

Huống chi, không nhiều tiền như vậy đủ nàng hoa.

"Ta cũng không cần đi, ta nhìn vào ngươi mua liền có thể."

Nàng có chút hơi khó nhìn Tiểu Lư, nhưng không thể không nói, nàng chọn bộ quần áo này, quả thật rất sáng mắt.

Màu trắng dệt lên tài liệu tu thân áo, thanh tân thoát tục đường viền hoa cổ áo, trước ngực rớt đến mấy viên Pearl, hai cái ống tay áo cũng trôi lơ con bướm, lại hợp với một cái màu hồng lông đây vậy có dây đeo, nhìn thanh thuần lại nhu thuận.

Mà Doãn Thiên Vũ lại là một dung nhan Mỹ Nhân Nhi, Tiểu Lư nhãn quang sắc bén cực kì.

"Thiên Vũ, đi thử một chút, ngươi mặc cái này nhất định rất đẹp mắt."

"Là đâu rồi, cái này là chúng ta trong tiệm mới đến quần áo, chỉ có mấy món nha, còn lại đều bị đặt trước, chỉ còn lại ngài trong tay cái này sắp xếp ở bên ngoài một bộ... Tiểu thư, bằng hữu ngài nhãn quang thật tốt."

Doãn Thiên Vũ giờ tay lên đồ lót phục, quan sát tỉ mỉ một phen, do dự mấy giây sau, gật đầu đáp ứng.

Nàng nắm quần áo đi phòng thử quần áo.

Tiểu Lư an vị ở trên ghế sa lon chờ, hướng dẫn mua cho nàng đảo tới nước trà.

Không tới mấy phút, Doãn Thiên Vũ thay quần áo xong, đẩy ra phòng thử quần áo môn, chậm rãi đi ra.

Lúc này, trong tiệm tất cả mọi người đều hướng nàng xem qua tới.

Biểu hiện trên mặt đều là sững sờ.

"Như thế nào đây?" Doãn Thiên Vũ có chút không được tự nhiên hỏi, phòng thử quần áo không có gương, quần áo là đẹp mắt, nhưng nàng không biết trên người hiệu quả thế nào.

Nhìn những người này biểu tình, không phải là người nhà quê vào thành chứ ?

"Nga Mãi Cát! Ta Công Chúa! Thật là thay quần áo khác, cả người cũng vạn tượng ánh sáng!" Tiểu Lư phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc, ánh mắt dính vào Doãn Thiên Vũ trên người, đứng dậy đi tới trước mặt nàng, vây quanh nàng lượn quanh một vòng.

Doãn Thiên Vũ da thịt trắng nõn, vóc người tinh tế, đều đều hữu hình, mặc vào bộ quần áo, cao quý khí chất thoát tục trong nháy mắt liền lên tới.

"Tiểu thư, bộ quần áo này thật quá thích ngài, thấy ngài, ta nghĩ rằng đến trong tạp chí người mẫu."

Doãn Thiên Vũ đối diện thử đồ kính quan sát chính mình, bên người lại đột nhiên tới một tên hướng dẫn mua, biểu tình hơi lộ ra khen tán dương nàng.

Tiểu Lư gật đầu đồng ý.

Doãn Thiên Vũ có chút ngượng ngùng, "Kia bộ quần áo này, liền bao..."

Một bên trong phòng thử áo đi ra một cái, mặc cùng Doãn Thiên Vũ giống vậy quần áo quý phụ.

Quý phụ nghiêng ngang, cổ ý đi tới Doãn Thiên Vũ bên người, khinh miệt nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt.

"Vị này thái thái, ngài mặc cái này cái thật là đẹp mắt, bộ quần áo này phảng phất là vì ngài lượng Thân làm theo yêu cầu!"

Mới vừa rồi còn đứng ở Doãn Thiên Vũ bên người tán dương hướng dẫn mua viên, thấy quý phụ trên cổ giây chuyền Thi, bước nhanh chuyển tới quý phụ bên người, đối với nàng a dua nịnh hót.

Quý phụ nhẹ rên một tiếng, tiếp theo tràn đầy khinh bỉ liếc mắt nhìn trong gương Doãn Thiên Vũ: "Trên chân giày không biết là nơi nào hàng vỉa hè hàng! Lại còn dám tới nơi này mua đồ!"

"Ngươi nói cái gì vậy! Ngươi mới là hàng vỉa hè hàng, ta xem ngươi toàn thân cao thấp đều là hàng vỉa hè hàng!" Doãn Thiên Vũ còn chưa kịp nói chuyện, một bên Tiểu Lư liền không nhịn được đánh trả trở về.

Hiện tại ở đầu năm nay, thật đúng là là loại người gì cũng có!

Doãn Thiên Vũ kéo kéo Tiểu Lưu, không muốn tiếp tục cùng cái này quý phụ tranh luận.

"Người mắng ta hàng vỉ hè hàng? A! Lấy ở đâu nông thôn nha đầu, thật là không có từng va chạm xã hội, dài một đôi mắt như vậy không biết hàng sao? Theo ta trên chân cái này Gucci giày, người một năm không ăn không uống cũng không mua nổi! Khuyến người hay là trở về nhìn nhiều một chút Fashion Magazine, tỉnh ở bên ngoài xấu hổ mất mặt!" Bị nhục mạ quý phụ trong nháy mắt nhú lại một tấm tràn đầy Thủy Tinh A-xít u-ríc mặt, chỉ Tiểu Lưu mũi giáo huấn.

"Người!" Tiểu Lưu bị tức phát run, "Người... Người nói cái gì! Người ít mắt chó coi thường người khác!"

"Xuy, ta nói không đúng sao! Một đám nghèo kiết nha đầu! Đi nơi nào mua quần áo cũng phải xem nhìn năng lực mình!" Quý phụ an ủi săn sóc an ủi săn sóc búi tóc, vênh vào ngênh ngang liếc các nàng liếc mắt, trong lời nói tất cả đều là giễu cợt.

"Đối diện người kia phòng thị trường, bên trong quần áo bàn về cân bán, các người hẳn đi nơi đó! Đừng ở chỗ này đem quần áo cho mặc thử hỏi!"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thế Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Vì nàng bao Chỉnh gia tiệm

Chương 53: Vì nàng bao Chỉnh gia tiệm

"Người là nơi nào tới lông chồn nữ nhân? Trên mặt Thủy Tinh A-xít u-ríc đánh không ít chứ? Nhìn người già như vậy, xuyên cùng một hai bát thiếu nữ tự đắc, có xấu hổ hay không? Trong nhà có tiền là sao? Trong nhà có tiền liền có thể như vậy làm nhục người phỏng chừng người vậy cũng thương dạy dỗ cũng còn dư lại không có mấy! Cuối cùng khuyên nữa người một câu, giống như người vậy Mụ già, ta cảm thấy được (phải) người nên qua bên kia đi dạo quần áo, không thích hợp ở loại người tuổi trẻ này trong tiệm đi dạo!"

Quý phụ lời nói quả thực khó nghe, Doãn Thiên Vũ không thể nhịn được nữa, nhìn thẳng quý phụ con mắt, mỗi một chữ cũng nói năng có khí phách.

Nàng chỉ bên kia nhảy Break-Dance bác gái mặc quần áo tiệm, mắt lạnh trợn mắt nhìn quý phụ.

"Người nói cái gì!"

Quý phụ trong nháy mắt bị chọc giận, vẻ tinh xảo trang điểm da mặt mặt bởi vì tức giận cùng kích động, đã có nhiều chút đỏ bừng vụn vụn, nàng một bên lớn tiếng tức giận mắng, một bên giơ tay lên hướng Doãn Thiên Vũ trên mặt đánh.

"Người một cái Tiểu Tiệp Nhân! Xem ta không giáo huấn người!"

Doãn Thiên Vũ phản ứng vô cùng sự nhanh chóng, ý thức được ý đồ đối phương Thi, đột nhiên giơ tay lên, ngăn trở quý phụ vẩy tới một tát này.

"Dám tránh? !" Quý phụ giận không kiềm được.

Giơ tay lên lại phải hướng Doãn Thiên Vũ vẩy đi!

"A lô ! Dừng tay!"

Kịp phản ứng Tiểu Lưu đem Doãn Thiên Vũ kéo ra phía sau.

Nhưng mà quý phụ không tha thứ, trực tiếp bắt Doãn Thiên Vũ quần áo giống như cái người điên lôi xé đứng lên!

"Phu nhân, phu nhân, xin ngài yên tĩnh một chút!" Đây là mấy vị hướng dẫn mua vớ vẩn chạy tới, kéo quý phụ, định khuyên.

Mà ngay tại lúc này, trên đất phát ra một đạo thanh thúy tiếng vang.

Doãn Thiên Vũ trên y phục một viên Pearl rụng, xuống ở trên sàn nhà.

Doãn Thiên Vũ sửng sốt, người quý phụ trong lúc nhất thời cũng có chút lúng túng.

Không khí có chút cứng ngắc.

Nhìn trên mặt đất viên kia Pearl, Doãn Thiên Vũ cúi người xuống đem nó từ dưới đất nhặt lên, nhặt được một bên hướng dẫn mua viên trong tay.

"Phi thường xin lỗi, ta bây giờ liền thay quần áo đi xuống."

Doãn Thiên Vũ nói xong, xoay người trở lại phòng thử quần áo thay quần áo đi xuống.

Trước khi ra ngoài, nàng liếc mắt nhìn tiêu bài bên trên giá cả, trong nháy mắt liền bị khiếp sợ ở.

Năm vị cân nhắc giá cả! Doãn Thiên Vũ khóc không ra nước mắt, nàng theo Tiểu Lưu đi vào cái này chuyên quý Thỉ quên coi tiệm tên gọi, đây là tới tự Italy một nhà đình cấp nhân hiệu nổi tiếng tiệm, nàng ở đại học chính là học thiết kế thời trang, đồng phục bảng hiệu nàng đều nhận ra.

Bị cái đó lông chồn Mụ già không giải thích được làm nhục, vốn là nàng còn nghĩ chính là tiêu hết một tháng tiền lương cũng muốn mua bộ quần áo này, nhưng hiện nay xem ra, khẩu khí này chỉ có thể nuốt trở về trong bụng...

Doãn Thiên Vũ thu thập xong tâm tình đẩy ra phòng thử quần áo môn.

"Xin lỗi, bộ quần áo này ta không muốn, làm phiền người."

Nàng đi tới hướng dẫn mua viên trước mặt, đem trong tay quần áo giao cho trong tay đối phương.

"Xin lỗi, tiểu thư, bộ quần áo này là thuần thủ công chế tác, Pearl là do chúng ta nhà thiết kế từng viên áp dụng bất đồng kim chỉ cùng thủ pháp kẻ hở đi lên, nhưng bây giờ Pearl xuống một viên, quần áo có tỷ vết, trách nhiệm này chúng ta không gánh nổi... Cho nên bộ quần áo này người phải đem nó mua lại."

Hướng dẫn mua viên cau mày, mặt đầy làm khó nhìn Doãn Thiên Vũ.

Nàng cũng là đi làm, thật ra thì cũng không muốn thật làm khó nàng.

Quý phụ đứng ở một bên không nói gì, lại một bộ một bộ xem kịch vui đáng vẻ nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ nhìn.

"Dựa vào cái gì! Phía trên này Pearl rõ ràng chính là nữ nhân kia giết!" Tiểu Lưu thấy Doãn Thiên Vũ không nói gì, lại mặt đầy khó chịu đáng vẻ, nàng tức không nhịn nổi, liền lớn tiếng phân xử.

"Ai! Nói cái gì vậy! Y phục này nhưng là xuyên ở trên người nàng! Ha ha, nhìn cái tình huống này, sợ không phải căn bản không mua nổi đi!"

Quý phụ lời nói tràn đầy giễu cợt, nàng ôm lấy giờ lên hai cánh tay, liếc mắt nhìn Doãn Thiên Vũ cùng Tiểu Lưu, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường cùng khinh miệt.

"Tiểu thư, bất kể Pearl là ai giết, y phục mặc ở ngài trên người, ngài thì nhất định phải chịu trách nhiệm!"

Hướng dẫn mua liếc mắt nhìn người quý phụ, quý phụ ánh mắt để cho nàng tâm đột nhiên khẩn trương một chút, tiếp theo nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, trong nháy mắt, đem toàn bộ trách nhiệm toàn bộ thêm ở trên người nàng.

Quý phụ thân phận không bình thường, quả thực không phải là nàng có thể chọc nổi người, nếu như hôm nay để cho quý phụ phụ trách, nàng nhất định sẽ ăn không ôm lấy đi.

Doãn Thiên Vũ nhú mày, nhìn quý phụ mặt đầy đắc ý bộ dáng, nàng bất đắc dĩ khẽ cắn răng.

Tiểu Lưu mặt lộ vẻ khó xử, tràn đầy lo âu nhìn nàng.

"Bộ quần áo này, cho ta bao!"

Muôn vàn khó khăn lúc, đột nhiên xuất hiện một đạo trầm thấp thanh chậm thanh âm.

Nghe được quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa thanh âm, Doãn Thiên Vũ thuận quay đầu nhìn sang, mặc dù tâm lý đã biết hần là ai, lại như cũ có chút khiếp sợ.

Hạ Triều Tuấn từng bước từng bước, không nhanh không chậm hướng các nàng đi tới.

Tiểu Lưu kinh ngạc nhìn hần, lại nhìn một chút Doãn Thiên Vũ, cảm thấy trước mắt đi tới nam nhân có chút quen mắt, nhưng nhất thời lại không nhớ nổi là ai.

Quý phụ thấy đã đến gần Hạ hướng Tuấn, nàng ánh mắt từ trên xuống dưới, đại đa lượng hần một phen: "Người lại là người nào? Sẽ không phải là này nghèo kiệt nha đầu phản phụ đi!"

Hạ Triều Tuấn căn bản không nhìn quý phụ, thâm thúy ánh mắt một Thuần không Thuần được (phải) rơi vào Doãn Thiên Vũ trên mặt.

Bị không để ý tới quý phụ có chút không vui, "Hừ, chẳng qua chỉ là một cái chỉ có thể dựa vào nam nhân Hồ Ly Tinh!"

"Ngươi..." Doãn Thiên Vũ sắc mặt khó coi, ngón tay quyền rúc vào một chỗ.

"Nghe! Tiệm này trong toàn bộ quần áo toàn bộ bao! Sau này, trừ nàng, ai cũng không cho phép ra vào tiệm này!"

Hạ Triều Tuấn thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên lần nữa.

Hắn trầm mặt, hơi khề cau mày, hướng về phía chuyên quỹ quỹ viên vừa nói, một bên giơ ngón tay lên hướng mặt đầy kinh ngạc Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ cười khanh khách, hắn làm sao biết trùng hợp xuất hiện ở nơi này? Mới vừa rồi các nàng cãi vã hắn đều nghe sao?

Nói xong, hắn thu tay về, từ trong túi xuất ra bóp, đem mình danh thiếp đưa cho quỹ viên.

"Hạ tổng? Phi thường xin lỗi, ta đây đi làm ngay!"

Hướng dẫn mua viên hiểu được thân phận của hắn sau, vội vàng có chút cúi người xuống, hướng về phía hắn gật đầu một cái, xoay người đi bao con nhộn nhịp.

Quý phụ nhú mày, dò xét trước mặt Hạ Triều Tuấn, Hạ tổng? Chẳng lẽ...

"Về phần ngươi, trên người của ngươi bộ quần áo này sẽ đưa, bị ngươi mặc hỏi, cũng không ai dám thử lại xuyên! Bây giờ, xin ngươi rút ra ngoài." Hạ Triều Tuấn cư cao lâm hạ liếc quý phụ, từng chữ từng câu, vang vang có tiếng.

Quý phụ sắc mặt tái nhợt, kêu căng trong nháy mắt hoàn toàn không có, "Ngươi, ngươi dựa vào cái gì..."

Hạ Triều Tuấn căn bản Vô Tâm lý tới quý phụ, hắn đi suốt đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, mặt mỉm cười nhìn nàng.

"Những y phục này nhìn cái nào thích, ta để cho người bọc lại, tặng lại ngươi trong nhà."

Doãn Thiên Vũ đã lẳng không biết đáp lại ra sao.

Một bên Tiểu Lưu trần đầy tươi đẹp ánh mắt nhìn chăm chăm Hạ hướng Tuấn nhìn.

Trời ạ! Thật là... Quá tuấn tú! Lại là Doãn Thiên Vũ mua Chính gia tiệm!

Ô ô ô, tại sao Doãn Thiên Vũ luôn là vận mạng tốt như vậy! Một cái Hoắc tổng không đủ, còn có cái này tổng giám đốc Hạ!

Tiểu Lưu đẩy một cái Doãn Thiên Vũ, nhỏ giọng nói: "Thiên Vũ, nói chuyện nha, người ta hỏi ngươi đây."

Doãn Thiên Vũ lông mi từ từ, có chút áy náy, lại có chút khó mà mở miệng, thanh âm rất thấp đạo: "Ta liền muốn bộ quần áo này..."

Quý phụ tâm lý biết đại khái lúc này tình huống, nàng không ngốc, nhanh chóng suy nghĩ một chút, hậm hực trở lại phòng thử quần áo, thay quần áo sau, vội vã ra tiệm bán quần áo.

"Hạ tổng, quần áo bỏ túi tốt." Quỹ viên kích động đến nhìn Hạ hướng Tuấn, ánh mắt không bỏ đi được, ân cần gấp trăm lần đưa ra đồng phục túi, khoe miệng cũng sắp liệt đến sau ót.

Doãn Thiên Vũ đang muốn tiến lên tiếp, Hạ hướng Tuấn sắp một bước nhận lấy, mỉm cười nói: "Cảm ơn."

Ra Bách Hóa lâu, Doãn Thiên Vũ vốn muốn cùng Tiểu Lưu đồng thời trở về, nhưng mà Tiểu Lưu vẫn đối với nàng nháy nháy mắt.

"? ? ?" Doãn Thiên Vũ mặt đầy không hiểu nhìn Tiểu Lưu.

"Đi đâu? Ta đưa các ngươi." Hạ Triều Tuấn quay đầu hỏi.

"Híc, không cần không cần! Ta chờ một hồi còn có ước đâu rồi, Thiên Vũ, thật xin lỗi á..., bạn trai ta đi công tác trở lại... Cái đó... Ngày khác ta mời ngươi ăn cơm!" Tiểu Lưu mặt đầy tươi cười, sau đó đem Doãn Thiên Vũ bỏ lại chính mình đi. Trời ơi, ai ở còn vào lúc này làm kỳ đà cản mũi, liền thật là cái ngu xuẩn.

"..."

A uy...

Doãn Thiên Vũ liền kêu ở nàng cơ hội cũng không có! Nàng dường như nhớ, Tiểu Lưu không có bạn trai a...

"Người nghĩ đi chỗ đó?" Hạ Triều Tuấn đạo, không nhanh không chậm phải đợi nàng trả lời.

Doãn Thiên Vũ hơi cúi thấp xuống mặt mày, nàng chần chờ mấy giây, ngẩng đầu lên, "Mới vừa rồi, cảm ơn người."

"Nếu muốn cảm ơn ta, không bằng theo ta ăn một bữa cơm tối, như thế nào?"

Hạ Triều Tuấn dứt khoát, mỉm cười nhìn nàng, ánh mắt nóng bỏng.

Nếu như nàng có thể đồng ý với hắn đồng thời ăn bữa cơm tối, ít nhất có thể đủ nói rõ, trong lòng hắn, không có trước như vậy bài xích hắn.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, lần này hắn quả thật giúp nàng, không thể làm gì khác hơn là kiên trì đến cùng, đáp ứng.

Hạ Triều Tuấn lái xe, trực tiếp mang theo nàng mang đến Đái Tư quán rượu.

Ngay từ lúc hắn tiến vào tiệm bán quần áo trước, hắn liền gọi điện thoại cho mình đặc biệt giúp, để cho đặc biệt giúp chuẩn bị xong ánh nến bữa ăn tối.

Bằng vào hắn đối với nàng biết, hắn biết, nàng nhất định sẽ đáp ứng hắn yêu ước.

Đái Tư quán rượu lâu cuối, Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ ngồi đối mặt nhau, cả tầng lầu, trừ đứng ở một bên phục vụ viên, chỉ có hai người bọn họ.

"Thu "

Đột nhiên, một tiếng pháo hoa nổ tung thanh âm, đột nhiên vang lên.

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt bị hấp dẫn, quay đầu nhìn về phía cửa sổ thủy tinh bên ngoài.

Thật tốt mỹ!

Nàng kinh ngạc nhìn, mấy giây kinh ngạc sau, khóe miệng chậm rãi hướng lên nâng lên, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

"Thiên Vũ, còn nhớ hôm nay là ngày gì không?"

Hạ Triều Tuấn từ quan sát kỹ đến nàng biểu hiện trên mặt biến hóa, hắn bèn nhảy bắt được kia một nụ cười Thì, ôn nhu nói.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt sọ run xuống, nàng bỗng nhiên dừng lại, chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhanh chóng thu lại đáy mắt thương cảm.

"Nhớ."

Nàng nhàn nhạt đáp lại một câu, thanh âm vắng lặng.

Ánh mắt rơi vào trước mặt sắc hương vị đều đủ thức ăn bên trên, khóe miệng nàng cười, lại cất giấu một tia giễu cợt.

Nàng làm sao biết không nhớ, đó là bọn họ lúc lên đại học, mới vừa chung một chỗ ngày hôm đó.

Ngày ấy, hắn cũng vì nàng chuẩn bị xinh đẹp như vậy pháo hoa.

Lúc đó, chính là mùa đông rét lạnh nhất thời gian, cho dù là trong đại học lãng mạn nhất rừng rậm tiểu đạo, cũng không có một người đi ra ước hẹn.

Hắn không biết ở nơi nào hỏi thăm được nàng thích pháo hoa, là cho nàng một cá kính hi, lúc ấy dám tự mình ở trong đại tuyết, vì nàng chuẩn bị một trận lãng mạn pháo hoa lễ.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Mang thai

Chương 54: Mang thai

Doãn Thiên Vũ đã hoàn toàn lâm vào nhớ lại chính giữa, vẻ mặt buồn lòng rất nhiều, khóe miệng còn mơ hồ câu khôi vể mỉm cười.

Hạ Triều Tuấn an tĩnh nhìn nàng, ánh mắt ôn nhu như nước, hần bỗng nhiên dừng lại, một cái tay đưa đến quần áo trong túi, xuất ra chuẩn bị đã lâu cầu hôn chiếc nhẫn, dự định lần nữa hướng nàng cầu hôn.

"Thiên Vũ, ta..."

Hạ Triều Tuấn nắm chiếc nhẫn tay đặt lên bàn phía dưới, có lẽ là có chút khẩn trương, lòng bàn tay hần lại toát ra một tầng mồ hôi rịn.

Doãn Thiên Vũ bị thanh âm hần kéo về sự chú ý, ngẩng đầu lên nhìn về phía hần.

Hần ánh mắt kiên định thêm ôn nhu, hơn nữa trong tử điểm tối tăm ám áp ánh đèn, vào giờ phút này, nàng tựa như ư đã không có biện pháp, làm cho mình giữ thanh tĩnh.

"Ừ?"

Nàng nhưn mảy, nghi ngờ nhìn hần, chờ đợi hần sau đó phải nói chuyện, không biết tại sao, nàng sâu trong nội tâm, lại không khỏi có chút mong đợi.

"Cái này là ta..."

Hần lời vừa nói ra được phân nửa, đặt lên bàn bên dưới tay, còn chưa kịp lấy ra, để lên bàn điện thoại di động lại hết sức không khéo vang lên.

Hạ Triều Tuấn liếc mắt nhìn, ánh mắt Minh ngẩn ra, hần bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

"Thiên Vũ, ta đi nhận cú điện thoại."

Là không để cho nàng hiểu lầm, không thể làm gì khác hơn là cầm điện thoại di động lên, đi tới một bên nghe.

Doãn Thiên Vũ gạt đầu một cái, nhìn hần hơi lộ ra vội vàng bóng lưng, không khỏi nhú mảy, nàng cảm giác hần có chút kỳ quái.

Hạ Triều Tuấn cho đến đi tới cửa, mới dừng bước lại, hần quay đầu lần nữa liếc mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, mới rốt cục nghe điện thoại.

"Triều Tuấn... Ta, ta mang thai..."

Trong điện thoại, Tả Di một bên nhẹ giọng khóc tí tê, một bên đứt quãng khóc kể đến, nói xong, nàng lại lộ ra đắc ý cười.

Nàng lời nói phảng phất một cái sét đánh ngang tai, đầu hần "Oanh" một tiếng, phảng phất nổ bễ ra.

Nàng... Lại mang thai! Hần âm thầm ở trong lòng nghĩ nghĩ, nguyên lai, lần đó hần uống rượu say ở quán rượu, thật cùng nàng phát sinh cái gì?

Dù vậy, chuyện này với hần mà nói, hay lại là quá mức khiếp sợ, ngực hần giống như trong nháy mắt bị ép một tảng đá lớn, nặng chịch, có chút khó mà hô hấp.

"Triều Tuấn? Triều Tuấn người đang ở đây nghe sao?"

Chậm chạp không nghe được hần đáp lại, Tả Di tâm lý lạnh hơn phân nửa, đã đại khái đoán được hần phản ứng, chẳng qua là không muốn dễ dàng buông tha a.

"Hết thầy chờ ta trở về rồi hãy nói!"

Hạ Triều Tuấn mấy giây đi qua, mới phản ứng được, đối mặt điện thoại bên kia Tả Di không ngừng thúc giục, hần trong nháy mắt biến sắc mặt, trực tiếp cúp điện thoại.

"A lô? Đây! Hạ Triều Tuấn!"

Tả Di trừng hai mắt, nhìn bị cúp điện thoại, ngay sau đó, đem điện thoại di động đập ầm ầm hướng sàn nhà.

"Doãn Thiên Vũ! Ta sẽ không bỏ qua cho người!"

Bên trái Di nắm thật chặt quả đấm, hung tợn trừng mắt trước nơi nào đó, cả người trên người, tản mát ra khí tức, nguy hiểm đáng sợ.

Hạ Triều Tuấn chậm rãi trở lại chỗ ngồi, tâm tình lại lại cũng không có biện pháp khôi phục lại bình tĩnh, trong đầu luôn là sẽ nhớ lên mới vừa rồi bên trái Di nói chuyện.

Trong lòng của hần minh bạch, sâu trong nội tâm hần là sợ hãi.

"Người mới vừa rồi muốn nói gì?"

Doãn Thiên Vũ nhìn hấn, tâm lý càng phát ra kỳ quái, chẳng qua là không nói được.

Hạ Triều Tuấn âm thầm nuốt nước miếng, bỗng nhiên dừng lại mới nhìn hướng nàng, bốn mắt nhìn nhau thời điểm, hấn tâm đột nhiên đau xuống.

"Không, không có gì."

Ngay từ lúc hấn mới vừa rồi đi về phía nàng thời điểm, liền đem chuẩn bị xong chiếc nhẫn, lần nữa nhét vào trong túi quần.

Bởi vì Tả Di cái đó đột phát tình huống, hấn bây giờ không biết nên làm sao bây giờ, có lẽ, hết thấy đều hấn lần nữa suy tính một chút.

Doãn Thiên Vũ không nói gì nữa, trong lòng mặc dù có nghi vấn, thấy hấn lòng không bình tĩnh đáng về, cũng đành phải thôi.

Vốn là một trận lãng mạn mười phần dạ yến, nhưng bởi vì Tả Di một cú điện thoại, trở nên tẻ nhạt vô vị.

Hạ Triều Tuấn tư nhân trong biệt thự, Tả Di chính ngồi trước máy vi tính, kinh ngạc ngẩn người.

"Keng"

Đột nhiên, điện thoại di động của nàng vang một chút, đem nàng sự chú ý lần nữa kéo về đến thực tế chính giữa.

Nàng có chút mê mang quay đầu nhìn về phía máy tính bên cạnh điện thoại di động, biểu hiện trên màn ảnh, có một phong không đọc email.

Tả Di nhú mày, nhìn quen thuộc hòm thư tài khoản, hơi chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là không nhịn được, mở ra email.

Email là nàng tìm một cái câu từ phát tới, nàng làm những thứ này, cũng là bây giờ không có biện pháp, là biết Hạ Triều Tuấn rốt cuộc đang làm những gì, nàng chỉ có thể làm như vậy!

Một giây kế tiếp, nàng con ngươi trong nháy mắt buộc chặt, lông mày cũng thật chặt nhú chung một chỗ, trong ánh mắt tràn đầy không tưởng tượng nổi, càng nhiều nhưng là tức giận.

Trong thư cho là một tấm hình, chính là Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ ánh nến bữa ăn tối một màn, hình dưới góc phải rõ ràng đánh dấu ngày tháng, chính là nàng gọi điện thoại cho hấn thời điểm.

Tả Di nắm thật chặt điện thoại di động, hận không được đem điện thoại di động trong hình xé tan thành từng mảnh.

Mấy giây đi qua, nàng hít một hơi thật sâu, tâm lý đã có một cái ý nghĩ, Doãn Thiên Vũ nghĩ (muốn) phải trở về Hạ Triều Tuấn bên người, cái này tuyệt đối không thể!

Nàng vội vàng thu thập một chút, nắm bao ra ngoài.

Nàng đi tới Hạ gia biệt thự, vẫn chưa đi vào phòng khách đại môn, liền khóc lên.

Hạ mẫu nguyên bốn đã chuẩn bị ngủ, bảo mẫu lại tới bẩm báo, Tả Di có việc gấp phải gặp nàng, nếu không phải nghe nói cùng Doãn Thiên Vũ có liên quan, nàng nhất định sẽ không ra được thấy nàng!

Nàng mới vừa đi xuống lầu, liền thấy Tả Di một bên lau nước mắt, vừa hướng nàng đi tới, không khỏi nhú mày.

"Khóc cái gì khóc! Có chuyện gì nói mau!"

Hạ mẫu không nhịn được trừng nàng liếc mắt, tiếp theo đi tới trước ghế sa lon ngồi xuống.

"Bá mẫu... Ta, ta ngực Triều Tuấn hài tử..."

Tả Di đi tới Hạ mẫu trước mặt, lại không có tự tiện ngồi xuống, nàng thừa dịp lau nước mắt công phu, lặng lẽ liếc mắt nhìn Hạ mẫu.

"Thật?"

Hạ mẫu đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía nàng, trong đôi mắt phủ đầy kinh hi, nàng phẫn lâu như vậy, rốt cuộc chờ đến ôm Tôn Tử ngày này!

"Đến đến, nhanh ngồi nhanh ngồi, người thế nào không nói sớm một chút, một mối cháu của ta người gánh nỗi lên trách sao!"

Hạ mẫu bên trách cứ nàng, vừa đưa tay ra, đỡ nàng cánh tay, đem nàng đỡ đến trước ghế sa lon ngồi xuống.

"Nếu mang thai, sau này cũng không cần khóc cho thỏa đáng, tránh cho bị thương hài tử!"

Hạ mẫu hơi khẽ cau mày, thấp giọng trách cứ, nàng lúc nói chuyện, ánh mắt một mực dừng lại ở Tả Di trên bụng.

"Nhưng là bá mẫu, mấy ngày nay, không biết Doãn Thiên Vũ là như thế nào câu dẫn Triều Tuấn, Triều Tuấn hẳn, hẳn muốn cùng ta chia tay..."

Tà Di càng nói càng cảm thấy ủy khuất, nước mắt "Ba tháp ba tháp" không ngừng nhỏ giọt xuống, trong nháy mắt thấm ướt vạt áo.

"Bá mẫu... Vốn là ta cho là Thiên Vũ nàng sẽ xem ở chúng ta đã từng bạn cùng phòng một trận phân thượng, cứ như thế mà buông tha ta, không nghĩ tới, nàng chính là một cái dây dưa không ngót tiện nữ nhân!"

Nghe xong Tà Di lời nói, Hạ mẫu thật chặt nhú mày, lên con giận dữ: "Yên tâm! Ngươi đã mang thai Hạ gia xương thịt, ta tự nhiên sẽ thay ngươi chỗ dựa, giữ được đứa bé này!"

Hạ mẫu nói xong, suy nghĩ một chút, đứng dậy đi tới máy bay riêng cạnh, cầm điện thoại lên, gọi thông Hạ Triều Tuấn điện thoại.

"Mẹ? Trễ như vậy, ngài có chuyện gì không?"

Điện thoại bên kia, Hạ Triều Tuấn đã đoán được mẹ gọi số điện thoại này, đại khái là bởi vì cái gì.

"Lập tức trở lại cho ta!"

Điện thoại vừa tiếp thông, Hạ mẫu liền lớn tiếng ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Một đợt sóng chưa hết đợt sóng khác đã tới

Chương 55: Một đợt sóng chưa hết đợt sóng khác đã tới

"Mẹ, ta bây giờ còn có chuyện, có cái gì ngày mai lại nói."

Hạ Triều Tuấn quay đầu, liếc mắt nhìn chỗ ngồi trước Doãn Thiên Vũ, không khỏi nhú mày.

Hắn chỉ là muốn cùng nàng ăn thật ngon một bữa cơm mà thôi, trung gian lại sinh ra nhiều chuyện như vậy tới.

"Hạ Triều Tuấn! Ta cho ngươi biết! Không nghĩ ném ít tổng vị trí, liền lập tức trở lại cho ta!"

Hạ phu nhân lên con giận dữ, nàng chưa từng nghĩ, nàng ở con mình tâm lý địa vị, lại không bằng một cái dây dưa không rõ nữ nhân tới được (phải) trọng yếu!

Hạ Triều Tuấn do dự mãi, hắn biết rõ mẹ ở phương diện này, luôn luôn nói được là làm được, ít nhất bây giờ, hắn vẫn không thể mất đi ít tổng vị trí.

"Được, ta lập tức trở lại."

Cúp điện thoại, hắn thật chặt nhắm nhắm mắt, kể mà trở lại chỗ ngồi trước ngồi xuống.

"Có việc gấp lời nói, ngươi chính là đi về trước đi!"

Hắn một lần nữa nhìn đồng hồ đeo tay thời điểm, Doãn Thiên Vũ nhàn nhạt nhìn, tâm lý có chút cảm giác khó chịu, nàng bỗng nhiên dừng lại, cũng không nhìn được nữa, chủ động nhấc nhò.

Từ hắn tiếp xong cú điện thoại đầu tiên bắt đầu, vẫn lòng không bình tĩnh, mới vừa rồi không biết lại tiếp tục người nào điện thoại, trở nên càng kỳ quái, một bộ trước khi đi vội vã đáng vẻ.

Hạ Triều Tuấn Minh ngẩn người một chút, tiếp theo ngẩng đầu nhìn về phía nàng.

"Thiên Vũ, hôm nay thật thật xin lỗi, ta đột nhiên có chút việc gấp, không thể không trở về."

Hạ Triều Tuấn hơi do dự mấy giây, tiếp theo thả tay xuống trong dao nĩa, lời mặc dù là đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ nói, hắn lại có chút không dám nhìn thẳng nàng, ánh mắt một mực ở tránh né.

Nói xong, nàng không ngẩng đầu, ngừng mấy giây, khẽ gật gật đầu.

Hạ Triều Tuấn chậm rãi đứng dậy, nhìn nàng, nội tâm của hắn giờ phút này cũng là vô cùng quán quít, hắn cảm nắm quyền đầu, cuối cùng cũng không nói gì, xoay người rời đi.

Thiên Thai âm nhạc phòng ăn, gió đêm tập tập, toàn bộ phòng ăn bị trang sức xinh đẹp tuyệt vời, hiện trường lại trừ người trình diễn, chỉ có Doãn Thiên Vũ một người.

Nàng lúng túng ngồi ở phong phú ánh nền dạ yến trước, nhìn đã vô ích hạ vị đưa, về mặt có chút cô đơn.

Vừa mới cái kia điện thoại... Là Tã Di đánh tới sao?

Thần sắc hắn vội vàng như vậy, xem ra, nàng trong lòng hắn, nhất định chiếm cứ rất vị trí trọng yếu đi! Đúng là mĩa mai!

Cùng lúc đó, Hoắc Dật Nam lại với một nữ nhân khác, cặp tay đi tới, hai người đi thẳng tới Doãn Thiên Vũ bên cạnh một cái bàn trước ngồi xuống, hai cái bàn đang lúc chỉ cách một cái hành lang.

Hoắc Dật Nam là nữ nhân thân sĩ kéo ra ghế ngồi, đợi nữ nhân ngồi xong sau, hắn mới đi đến vị trí của mình ngồi xuống.

"Dật Nam ca... Lần này trở về, ta dự định không bao giờ nữa rời đi, liền ở lại bên cạnh người phụ nữ bồi người, có được hay không?"

Người nói chuyện, chính là cùng Hoắc Dật Nam thanh mai trúc mã nữ nhân, nàng kêu phương thám.

Lúc trước hai người cùng nhau đi học thời điểm, Hoắc Dật Nam còn từng trải qua cùng nàng biểu lộ qua, chỉ bất quá, phương thám tâm cao khí ngạo, có lẽ là lòng hư vinh quá phá, quá quyết cự tuyệt hắn, xuất ngoại du học.

Phương thám xuất ngoại hoàn thành học nghiệp, sau khi trở lại, thứ nhất người liên lạc chính là Hoắc Dật Nam, dĩ nhiên, qua nhiều năm như vậy, Hoắc Dật Nam cũng vẫn luôn rất che chở nàng, đến khi hắn đối với nàng cảm tình, ngay cả chính hắn cũng không nói rõ ràng.

Phương Thám xuống máy bay, Hoắc Dật Nam tiếp tục nàng, trực tiếp liền mang theo nàng tới Đái Tư quán rượu lầu cuối âm nhạc phòng ăn.

Doãn Thiên Vũ lấy lại tinh thần, dư quang trong, nàng lại chú ý tới bên cạnh có một thân ảnh quen thuộc, quay đầu nhìn sang, chỉ liếc mắt nhìn, lại sững sờ.

Hoắc Dật Nam đối diện Phương Thám, ôn nhu cười, ánh mắt ôn nhu như nước.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn, con mắt có chút đau nhói, tâm lý cũng không nói lên được khó chịu, chỉ cảm thấy có loại gần giống như hít thở không thông cảm giác.

Nàng xem thời gian rất lâu, trong lúc, phương thám còn yếu điệu tự tay cho hắn ăn đồ ăn, mà Hoắc Dật Nam tựa hồ cũng không có phát hiện nàng, trừ cúi đầu ăn đồ ăn, chính là ôn nhu đối phương thám mỉm cười.

Nàng chỉ cảm thấy mũi có chút chua, hít một hơi thật sâu sau, chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn lên trước mặt thức ăn, lại lại cũng không có bất kỳ thèm ăn.

Khổ sở trong lòng lợi hại, Doãn Thiên Vũ liền đặt đĩa xuống, ngoác nhìn lên trước mặt thức ăn, mấy giây sau khi, nàng không biết nghĩ đến cái gì, chậm rãi lắc đầu một cái.

Nàng khổ sở như vậy, chẳng qua chỉ là bởi vì bị người thả chim bồ câu, còn cố gắng hết sức không khéo thấy bên cạnh một bàn, có đôi có cặp.

Nàng chỉ có thể như thế yên lặng trong lòng an ủi chính mình, chẳng qua là, không biết tại sao, nàng càng như vậy nghĩ, tâm lý lại càng xử lý mịch thương cảm, bất tri bất giác, nước mắt đã "Ba tháp ba tháp" rơi xuống.

Doãn Thiên Vũ hít một hơi thật sâu, giơ tay lên lau đi trên mặt lệ, tiếp theo cầm lên tách tay, chuẩn bị đi.

Nàng quá vội vàng, hơn nữa khổ sở trong lòng lợi hại, căn bản không có chú ý tới đâm đầu đi tới người phục vụ.

Nàng mới vừa đứng dậy đi ra chỗ ngồi, liền đụng vào cho nàng rót rượu người phục vụ, người phục vụ trong tay rượu vang, trong nháy mắt rơi vãi nàng một thân.

"Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Tiểu thư ngài không có sao chứ?"

Người phục vụ bị trước mắt cảnh tượng hù được, gấp vội vàng cúi đầu nói khiêm, đồng thời cầm lên trên bàn ăn khăn giấy, tay chân luống cuống đưa tới trong tay nàng.

"Nói xin lỗi có ích lợi gì! Nói xin lỗi là có thể đền bù người sai lầm sao! Tránh ra!"

Doãn Thiên Vũ tâm lý phiền não, chân mày thật chặt nhíu, nàng cũng không phải là thật muốn làm khó người phục vụ, chẳng qua là nàng khổ sở trong

lòng lại phiền não, căn bản không nghe lọt người phục vụ lời nói.

Bên này động tĩnh, kinh động Hoắc Dật Nam Phương Thắm, hấn theo thanh âm nhìn tới, ánh mắt rơi vào Doãn Thiên Vũ trên mặt Thi, lại Minh ngăn người một chút.

Hắn đen nhánh hai tròng mắt dần dần buộc chặt, nhưng chỉ là an tĩnh nhìn, nhìn đáng đáp, cũng không tính đứng dậy đi trước hỏi.

"Người..."

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu lên, dự quang lại cảm giác, bên cạnh có một ánh mắt chính nhìn chăm chú nàng, nàng trực tiếp nhìn sang, lại chống lại Hoắc Dật Nam gần như nhìn kỹ ánh mắt.

Trong nháy mắt, bốn mắt nhìn nhau, trấn định như Hoắc Dật Nam, ánh mắt cũng Minh lóe lên xuống.

Nàng cứ như vậy lẳng mấy giây, khi phản ứng lại sau khi, lại cũng không quay đầu lại xoay người, cũng như chạy trốn nhanh hơn bước rồi đi.

Nhìn Doãn Thiên Vũ hoảng hốt rồi đi bóng lưng, Hoắc Dật Nam tâm Mãnh chặt một chút, có loại không nói ra được cảm giác.

Phương Thắm liếc hấn một cái, lại nhìn một chút Doãn Thiên Vũ chạy trốn phương hướng, bèn nhảy như nàng, nàng Minh cảm giác, hấn nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ ánh mắt có chút không giống.

"Dật Nam? Người biết nàng sao?"

Phương Thắm dò xét tính hỏi, tâm lý cũng đã phát giác ra.

Hoắc Dật Nam hơi kinh ngạc, tiếp theo thu hồi ánh mắt, thần sắc cũng thường ngày, bình thản thêm vắng lặng.

Hấn hơi dừng dừng một cái, nhàn nhạt nói: "Một người đồng nghiệp."

Phương Thắm sợ run một chút, đáy mắt nhanh chóng thoáng qua vẻ cô đơn, một giây kế tiếp lại khôi phục như thường.

Nàng cười cười, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về nói: "Dật Nam, người biết không, ta ở nước ngoài thời điểm..."

Rời đi Đái Tư quán rượu, Doãn Thiên Vũ liền xe cũng không có đánh, trực tiếp dọc theo đường, không ngừng chạy băng băng.

Nàng thật cảm giác mình quá tang, phóng chừng tòa thành thị này cũng tìm không được nữa bất kỳ so với nàng còn phải suy nhân!

Nàng một đường liều mạng chạy, cho đến chạy đến bờ sông, cũng không nhận được nữa tâm tình, khóc lớn lên.

Chính thương tâm khóc, trong túi xách điện thoại di động lại vang, lấy ra nhìn một cái, nàng còn không có được thông thả tâm tình, trong nháy mắt trở nên càng phiền não.

"A lô!"

"Thiên Vũ a! Nhanh mau cứu đệ đệ của người đi! Hấn, hấn ở bên ngoài cùng người đánh nhau, bị vồ vào cục cảnh sát!"

Doãn Thiên Vũ vội vàng lau khô nước mắt, vội vàng đánh một chiếc xe, hướng cục cảnh sát chạy tới.

Mới vừa chạy vào cục cảnh sát, Hà Ngọc Phụng sẽ khóc đến đi tới trước mặt nàng, nắm chặt tay nàng.

"Thiên Vũ! Làm sao bây giờ, đệ đệ của người hấn đem người đánh cho thành não chấn động, bây giờ còn nằm ở trong bệnh viện, cảnh sát nói ít nhất phải ngồi ba năm rưỡi tù! Thiên Vũ, người nhất định phải mau cứu hấn, nhất định phải mau cứu hấn nha!"

Doãn Thiên Vũ cau mày, nghe nàng nói hết lời, tâm lý cũng đã lạnh rớt cuộc.

"Ta không có bất kỳ biện pháp nào!"

Nàng nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể bất đắc dĩ nói một câu như vậy.

"Làm sao biết không có cách nào! Người không phải là nhận biết cái đó Hoắc tiên sinh sao! Còn có cái đó Hạ Triều Tuấn! Người có phải hay không căn bản không nghĩ (muốn) cứu đệ đệ của người!"

Hà Ngọc Phụng tâm tình hốt hoảng, ngay trước cảnh sát mặt, liền lớn tiếng quở trách nàng.

Một bên cảnh sát, nghe được Hà Ngọc Phụng lời nói, Minh sợ run một chút, ngoài mặt mặc dù không có nói gì, nhìn các nàng ánh mắt, lại đang phát sinh biến hóa.

Doãn Thiên Vũ vừa tức vừa làm khó, đây là nàng biểu đệ, nàng làm sao có thể thấy chết mà không cứu!

Nàng chịu đựng khẩu khí này, tâm lý giãy giụa rất lâu, do dự mấy phút, cuối cùng vẫn là lấy điện thoại di động ra, gọi thông Hạ Triều Tuấn điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56:: Giúp ta

Chương 56:: Giúp ta

Hạ Triều Tuấn lúc về đến nhà sau khi liền thấy Tả Di khóc sụt sùi, Hạ phu nhân chính không ngừng an ủi, Hạ Triều Tuấn thấy cái tràng diện này ngay lập tức sẽ cảm thấy nhức đầu.

"Chuyện gì xảy ra, khóc cái gì?"

Hạ Triều Tuấn cau mày, trong giọng nói tràn đầy không nhịn được, Tả Di nữ nhân này tựa hồ càng ngày càng sẽ khiêu chiến hấn nhấn nại tính.

"Triều Tuấn, ngươi trở lại?"

Tả Di nâng lên hai mắt ngấn lệ, mặt đầy kích động nhìn hấn, rốt cục vẫn phải phải dùng cái phương pháp này, hấn mới chịu trở lại sao?

Trong điện thoại, Hạ Triều Tuấn đã biết Tả Di mang thai sự tình, hấn trở lại là vì giải quyết chuyện này, chỉ có đem việc này giải quyết, hấn và Doãn Thiên Vũ mới có cơ hội chung một chỗ.

"Triều Tuấn, Tả Di ngực ngời hải tử, theo ta thấy, hay lại là sớm ngày đem hôn lễ làm, không cần chờ nàng bụng đại, lại để cho người khác chế giễu."

Hạ phu nhân giống vậy nhìn Hạ Triều Tuấn, tâm lý đột nhiên cảm thấy Tả Di mang thai là một kiện lưỡng toàn kỳ mỹ sự tình, vừa có thể làm cho nàng ôm lên đại Tôn Tử, cũng có thể để cho Hạ Triều Tuấn quên Doãn Thiên Vũ, nàng vốn là có chút không tán thành Tả Di như vậy nữ nhân, nhưng là bởi vì chuyện này, nàng đối với (đúng) Tả Di ngược lại có rất lớn đổi cái nhìn.

"Mẹ, ta bây giờ còn tuổi trẻ, không muốn đưa bé này, chuyện này hay là trước đi bệnh viện làm kiểm tra rồi hãy nói."

Hạ Triều Tuấn chỉ cảm thấy đầu vô cùng đau đớn, hấn thích chỉ có Doãn Thiên Vũ, đối với Tả Di, hấn chỉ muốn mau sớm thoát khỏi, hơn nữa rõ ràng hai lần đó đều có làm việc pháp an toàn, chẳng lẽ là T T phá?

"Triều Tuấn, ngươi đây là ý gì? Không muốn đưa bé này? Hải tử là vô tội, ngươi tại sao có thể độc ác như vậy, chẳng lẽ ngươi còn thích Doãn Thiên Vũ con tiện nhân kia sao?"

Tả Di mắt đỏ đứng dậy chất vấn, trong nội tâm nàng không biết có nhiều hận Doãn Thiên Vũ, nếu không phải là bởi vì Doãn Thiên Vũ, nàng ái tình cũng sẽ không như thế khó khăn, nếu như không có Doãn Thiên Vũ, Hạ Triều Tuấn nhất định là nàng.

Lúc này, Hạ phu nhân đột nhiên đứng dậy, cầm lên trên bàn không biết là vật gì đi về phía Hạ Triều Tuấn, cả giận nói: "Triều Tuấn, ngươi mở to hai mắt thấy rõ ràng, đây là ngươi hải tử, ngươi là Hạ thị tập đoàn ít tổng, ngươi tuyệt đối không thể làm loại này không chịu trách nhiệm sự tình, ngươi phải cưới Tả Di!"

Hạ Triều Tuấn cúi đầu xuống, Hạ trong tay phu nhân đồ vật là nghiệm chữa tốt, phía trên hai cái dễ thấy hồng tuyến để cho Hạ Triều Tuấn mắt tối sầm lại, lại là thật!

Hấn cho là Tả Di nữ nhân này tâm kế thâm trầm, nói không chừng là gạt người, không nghĩ tới lại là như vậy kết quả, cái này làm cho hấn ứng phó không kịp, hấn vốn là là Doãn Thiên Vũ hoạch định tương lai, trong nháy mắt này lại toàn bộ tan rã.

Hấn không nói gì thêm, Hạ phu nhân liền nhìn như vậy hấn, Tả Di mặc dù một mực ở khóc, nhưng là ở mẹ con bọn hấn hai người không thấy được phương hướng, khóe miệng chậm rãi giờ lên, Doãn Thiên Vũ, ngươi sẽ chết nghĩ (muốn) phải trở về Triều Tuấn bên người cái ý niệm này đi, ngươi cuối cùng không phải là đối thủ của ta.

"Ông ơng ~ "

Ngay tại song phương giằng co trong nháy mắt, Hạ Triều Tuấn điện thoại di động chợt vang lên, xuất ra nhìn một cái bất ngờ biểu hiện là Doãn Thiên Vũ

điện thoại gọi đến, hần liếc mắt nhìn Hạ phu nhân cùng Tả Di, đi ra phía ngoài hai bước nhận điện thoại.

"Triều Tuấn, ta biểu đệ xảy ra chuyện, ngươi có thể hay không... Giúp ta?"

Vừa mới tiếp thông điện thoại, Hạ Triều Tuấn chưa kịp nói cái gì, Doãn Thiên Vũ cầu xin thanh âm liền vang dội ở bên tai, hần cuống cuống, hỏi "Thế nào, ngươi từ từ nói."

"Triều Tuấn, ta ở cục cảnh sát, ngươi nhanh lên một chút tới."

Doãn Thiên Vũ hoàn toàn không có giải thích thời gian, tình huống bây giờ cấp bách, nàng bây giờ chỉ hy vọng Hạ Triều Tuấn nhanh lên một chút xuất hiện ở trước mặt nàng, giúp nàng này người cuối cùng bận rộn, coi như là nàng thiếu hần đi, mặc dù, nàng thiếu hần đâu chỉ này cực nhỏ...

Doãn Thiên Vũ không muốn giải thích, bên đầu điện thoại kia là Doãn Thiên Vũ Di Mụ như giết heo tiếng khóc, Hạ Triều Tuấn tâm lý càng là gấp gáp không được, Thiên Vũ ở trong bát cảnh sát chịu tội, hần phải đi cứu nàng đi ra.

Cúp điện thoại ngay lập tức sẽ xoay người hướng ra phía ngoài đi, Hạ phu nhân phát hiện, lập tức lớn tiếng kêu đạo: "Triều Tuấn, trễ như vậy ngươi còn muốn đi nơi nào trong?"

"Ta có chút việc gấp Trước đi ra ngoài một chuyến, chuyện này trở lại sẽ giải quyết."

"Đứng lại! An ninh, ngăn lại hần, nhanh ngăn hần lại cho ta!"

Hạ phu nhân lớn tiếng kêu, khoảng thời gian này Hạ Triều Tuấn càng ngày càng không nghe dạy dỗ, này hơn nửa đêm còn ra đi, khẳng định không có chuyện tốt lành gì, lại nói, chuyện gì có thể có nàng Tôn Từ sự tình trọng yếu?

An ninh lập tức đem Hạ Triều Tuấn vây lại, từng cái chấp tay sau lưng nhìn hần, rất nhiều hần hôm nay nếu là nghĩ (muốn) từ nơi này đi ra ngoài liền giẫm đạp đến thân thể bọn họ đi qua tư thế.

Hạ Triều Tuấn cười lạnh ngoác ngoác khoe miệng, chậm rãi cởi xuống chính mình áo khoác, vừa vắn hần tới nay tâm tình phiền não, bắt bọn họ tới tả tả hỏa.

Tay an ninh trong đều có đèn pin, chỉ bắt quá bởi vì hần thân phận, không ai dám dùng đèn pin thương hần, hần chính là nhận rõ một điểm này, cho nên thừa dịp an ninh nhất cá bắt lưu thân cướp đi một người trong đó tay an ninh trong đèn pin, chủ động đánh ra.

Bọn họ không dám mở điện không có nghĩa là Hạ Triều Tuấn không dám, hần mở ra đèn pin chột mở điện trong nháy mắt để cho đảo ba người, những người khác lại một bên cảnh giác nhìn hần, muốn mở đèn pin, Hạ phu nhân kia cuống cuống thanh âm liền truyền tới.

"Không muốn lộng thương Triều Tuấn!"

Liền trong chớp nhoáng này, Hạ Triều Tuấn nắm lấy cơ hội lại đánh ngã hai người, ngay sau đó nhân cơ hội chạy ra đại môn, mở ra xe mình hỏa tốc chạy tới cục cảnh sát.

"Triều Tuấn, Triều Tuấn! Đáng chết, các ngươi những phế vật này!"

Hạ phu nhân chạy lên trước, nhìn trên mặt đất bị điện không lên nổi mấy người an ninh không cam lòng nắn, Tả Di một mực an tĩnh nhìn hết thấy các thứ này, nàng biết hiện tại ở mình tuyệt đối không thể lại Hạ phu nhân trước mặt lộ ra cái gì không tốt tâm tình đến, nghĩ (muốn) muốn bắt Hạ Triều Tuấn, còn phải từ Hạ phu nhân nơi này hạ thủ.

Bên này Hạ Triều Tuấn đã chạy tới cục cảnh sát, Doãn Thiên Vũ chờ ở cửa, đơn giản đem chuyện đã xảy ra nói cho hần biết, Hạ Triều Tuấn gật đầu một cái biểu thị biết, an ủi: "Đừng lo lắng, hết thấy có ta."

Giờ khắc này, Doãn Thiên Vũ toàn bộ kỳ vọng cũng ký thác vào Hạ Triều Tuấn trên người, nàng tin tưởng Hạ Triều Tuấn năng lực, lúc trước luôn là như vậy, bất kể nàng gặp phải cái dạng gì phiền toái, hần cũng có ở trước mặt nàng phụng bồi nàng thủ hộ nàng, nói một câu: "Đừng lo lắng, hết thấy có ta."

Tâm lý không khỏi chưa xót, nàng với Hạ Triều Tuấn cuối cùng là hữu duyên vô phận, tới nay tìm hần thật sự là bị bắt đắc dĩ, vốn là nàng muốn tìm Hoắc Dật Nam, nhưng là nhớ tới mấy ngày nay hai nhân tình huống, nàng đã không nghĩ nữa với Hoắc Dật Nam dây dưa tiếp, nhưng là chuyện này cũng không có bao nhiêu người có thể trợ giúp nàng, nàng cũng chỉ có thể mặt dày tìm Hạ Triều Tuấn.

Hạ Triều Tuấn đã đi cục trưởng phòng làm việc, trễ như vậy, cục trưởng đã sớm tan việc, nhưng là những cảnh sát khác nghe một chút thân phận của hần, ngay lập tức sẽ gọi điện thoại để cho cục trưởng để giải quyết.

Chương 57:: không biết xấu hổ tiểu tam

Chương 57:: không biết xấu hổ tiểu tam

người cục trưởng kia tới rất nhanh, vừa tiến đến mặt đầy lấy lòng cười, hoàn toàn không có một chút cái giá, thấy Hạ Triều Tuấn lập tức nói: "Hạ tổng, hạnh ngộ hạnh ngộ."

Hạ Triều Tuấn không có nhiều như vậy thời gian rảnh rỗi với hần bầu vịu quan hệ, tò ý bên người cảnh sát đem sự tình đều nói một lần, cục trưởng hoàn toàn cười: "được rồi được rồi, đây chính là việc rất nhỏ, Hạ tổng không cần cuống cuống, lập tức là ngài xử lý xong."

Nói xong mang người đi ra ngoài, không bao lâu liền dẫn người đi ra, khom người lấy lòng nói: "Hạ tổng, sự tình đã làm xong, đóng nộp tiền bảo lãnh liền có thể mang người trở về."

Hạ Triều Tuấn gật đầu một cái, Triều Doãn Thiên Vũ liếc mắt nhìn, thấy nàng mặt đầy cảm kích nhìn nàng, tâm tình tốt không ít, đi theo cục trưởng đi vào lấy bóp ra chuẩn bị đóng nộp tiền bảo lãnh.

Đang lúc này, bên ngoài đột nhiên huyền não đứng lên, Hạ Triều Tuấn vội vã đi ra nhìn một cái, Tã Di kéo Hạ phu nhân tay đứng ở bên ngoài, chính nỗi giận đùng đùng hướng về phía Doãn Thiên Vũ chửi nặng đến.

Hạ phu nhân giận quá, nàng làm là đại sự gì đâu rồi, không nghĩ tới rốt cuộc lại là vì Doãn Thiên Vũ tiện nhân này, nữ nhân này cũng thật là không biết xấu hổ, cho con trai của nàng đeo lớn như vậy nón xanh, lại còn dám nữa tới tìm hần, hơn nữa còn là tới trong bót cảnh sát, khẳng định lại vừa là là con trai của nàng tiền.

"Doãn Thiên Vũ ngươi tiện nhân này, ngươi rốt cuộc còn biết xấu hổ hay không a, làm sao lại thích quẩn Triều Tuấn không buông tay, Ngươi không phải là tìm khắp khác (đừng) kim chủ sao? Ngươi đừng tới tìm ta con trai, chúng ta Triều Tuấn không chọc nổi ngươi!"

Hạ phu nhân không khách khí lăng nhục nàng, Doãn Thiên Vũ lòng tràn đầy ủy khuất không biết nên làm sao bây giờ, nàng với Hạ Triều Tuấn là đoạn, nhưng là nàng thật không phải cố ý muốn tìm hần, bởi vì nàng thật sự là tuyệt lộ.

"Hạ phu nhân, tối nay sự tình ta thật xin lỗi..."

"Ba!"

không đợi nàng lời nói xong, một cái vang dội bàn tay đánh liền ở trên mặt nàng, tuyệt nộn gò má trong nháy mắt liền sưng lên tới.

"ta cũng không muốn nghe ngươi ở nơi này giả mù sa mưa nói xin lỗi, giống như ngươi vậy hạ tiện nữ nhân căn bản không xứng nói chuyện với ta, Ta có thể cảnh cáo ngươi, con của ta Muốn với Tã Di kết hôn, xin ngươi không muốn lại làm cái không biết xấu hổ tiểu tam tới phá hư bọn họ!"

"Mẹ!"

Không đợi Doãn Thiên Vũ trả lời, Hạ Triều Tuấn đã chạy tới đem nàng hộ ở sau lưng, đối với (đứng) Hạ phu nhân đạo: "Tối nay sự tình không có quan hệ gì với Thiên Vũ!"

tại chỗ nhiều người như vậy đã mất thấy cuộc nháo kịch này, mà cuộc nháo kịch này thủy tác dừng giả Doãn Thiên Vũ Di Mụ cùng biểu đệ nhưng vẫn núp ở phía sau không dám dính vào, Doãn Thiên Vũ nhìn đắc ý Tã Di, hết thấy các thứ này đều là Tã Di hại.

"Tã Di, ba người chúng ta nhóm người đang lúc kết quả ai mới là tiểu tam trong lòng ngươi rõ ràng nhất, đêm hôm đó nếu không phải ngươi đang ở đây ta trong rượu bỏ thuốc, ta cũng không khả năng việc trải qua như vậy không chịu nổi sự tình. Hết thấy các thứ này đều là ngươi ở sau lưng giở trò, ngươi bây giờ trả thế nào dám như vậy như không có chuyện gì xảy ra đứng trước mặt ta?"

Doãn Thiên Vũ cố nén tâm lý ủy khuất, không cam lòng chất vấn, nàng không nghĩ lại bị những thứ kia khuất nhục tin nhầm cùng tội danh, rõ ràng nàng mới là người bị hại, lại phải bị toàn bộ áp lực cùng công kích, dựa vào cái gì?

Tã Di hiển nhiên không nghĩ tới nàng sẽ đến như vậy vừa ra, bất quá cũng may nàng kịp thời kịp phản ứng, trong mắt trong nháy mắt tự ra hiện tại nước mắt: "Thiên Vũ, ngươi đang nói bậy bạ gì nhỉ? Ngươi với Triều Tuấn kết hôn ta là tới chúc phúc các ngươi, ta làm sao có thể sẽ hại ngươi thì sao? Ta biết đêm hôm đó sự tình đối với ngươi ảnh hưởng rất lớn, nhưng là ngươi không thể như vậy oan uổng ta, ta bây giờ đã mang thai Triều Tuấn hài tử, hy vọng ngươi không nên tới quấy rầy nữa ta cùng Triều Tuấn."

Triều Tuấn hài tử?

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt liền sững sờ, đã như vậy, nàng còn nói chuyện này để làm gì?

Nàng thần thờ gật đầu một cái, trực tiếp vòng qua Hạ Triều Tuấn, kéo Di Mụ cùng biểu đệ rời đi đất thị phi này, Mặc cho Hạ Triều Tuấn ở sau lưng như thế nào lớn tiếng kêu, nàng cũng không có lại tiếp tục, nàng với Hạ Triều Tuấn, là thực sự kết thúc.

Ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ không có đi làm, Hoắc Dật Nam trong lòng mặc dù có chút tức giận, nhưng là lại không có quá nhiều biểu thị, nhưng mà ngày thứ ba, ngày thứ tư, hắn vẫn không có thấy Doãn Thiên Vũ, tâm lý không khỏi có chút nóng nảy đứng lên, cuối cùng không nhẫn nại được gọi điện thoại hỏi đặc biệt giúp Tiên Dịch.

"Doãn Thiên Vũ mấy ngày nay không tới làm là tình huống gì?"

Hắn nắm điện thoại, thanh âm lạnh giá phải nhường Tiên Dịch nhìn không được run, Hoắc tổng đây cũng là thế nào, khoảng thời gian này tính khí tựa hồ nhất là kém.

"Hoắc tổng, Doãn thư ký sự tình ta cũng không quá biết, bất quá ta nơi này có Doãn thư ký trong địa chỉ, ta đây liền cho ngài phát tới..."

Chính gọi điện thoại, cửa phòng làm việc bất ngờ bị đẩy ra, Hoắc Dật Nam ngẩng đầu nhìn qua, còn tưởng rằng là Doãn Thiên Vũ, kết quả xuất hiện ở trước mắt nhưng là khác gương mặt, cũng không để ý điện thoại bên kia Tiên Dịch còn đang nói gì, Hoắc Dật Nam đã cúp điện thoại.

"Dật Nam, người đang ở đây bạn rợn?"

Người tới chính là Phương Thâm, nàng dưới chân cao cân giẫm đạp ở trên sàn nhà lóc cóc vang dội, Hoắc Dật Nam ngay từ đầu còn tưởng rằng là Doãn Thiên Vũ, dù sao hắn phòng làm việc không phải là bất luận kẻ nào cũng có thể đi vào.

"Không có gì, chính là giao phó người phía dưới xử lý một cái phương án, làm sao người tới?"

Hoắc Dật Nam che giấu rất tốt, sắc mặt như thường, khóe miệng ngược lại còn có mấy phần như có như không nụ cười.

"Chính là nghĩ (muốn) tới thăm người một chút, nhiều năm như vậy ta một người ở nước ngoài, bây giờ trở về tới đều đã xa lạ."

Phương Thâm đi tới Hoắc Dật Nam ngồi xuống bên người, ôn uẩn cười cười, hai tay giao ác đến, tựa hồ thật là có mấy phần không thích ứng nơi này, nhưng kỳ thật, Từ nàng vào công ty bắt đầu liền là một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, hơn nữa đi thẳng đến Hoắc Dật Nam phòng làm việc, chuyện này đã sớm ở trong công ty phong truyền.

"Dật Nam, ta người hai nhà là thế gia, lần này ta trở lại, nghĩ (muốn) tổ chức cái yến hội để cho hai nhà chúng ta người ở cùng nhau tụ tập, náo nhiệt một phen, người cảm thấy thế nào? "

Hoắc Dật Nam bây giờ tâm tư đều tại Doãn Thiên Vũ trên người, hoàn toàn không có tâm tư nghe nàng nói những lời này, nhưng vẫn gật đầu một cái đáp ứng, Phương Thâm mặc dù phát hiện hắn lòng có chút không yên, nhưng là cũng không có biểu hiện ra, tiếp tục nói: "Dật Nam, người còn nhớ hay không được (phải) khi còn bé hai người chúng ta cùng đi nghịch nước, sau đó ta rơi vào trong nước, là người cứu ta."

"Nhớ."

Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, cũng là rất nhiều năm trước sự tình, hắn lại như cũ nhớ rõ rõ ràng ràng, không phải là hắn tận lực đi nhớ những việc này, là hắn trí nhớ quá tốt, rất nhiều thứ tồn ở trong đầu, sẽ không quên.

"Đột nhiên thật hoài niệm thời đại học người theo ta tỏ tình, ta nhớ đến lúc ấy ta cự tuyệt người, Dật Nam, khi đó người nhất định rất khó chịu chứ ? Đều tại ta khi đó quá nhỏ, vẫn không rõ ái tình hàm nghĩa chân chính, cho người thương tâm."

Phương Thâm tựa hồ có hơi hối hận, nhưng là lời như vậy từ trong miệng nàng không hợp ý nhau, lại để cho người không nỡ bỏ trách nàng, Hoắc Dật Nam cười cười, không nói gì.

Phương Thâm thấy hắn không nói lời nào, tự ý đứng lên, đi vòng qua Hoắc Dật Nam sau lưng, thon dài bạch Chi Lực đạo vừa vắn rơi vào trên vai hắn: "Dật Nam, ta nghĩ rằng lần nữa cho chúng ta với nhau một cái cơ hội."

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58:: Tìm tòi khắp thành

Chương 58:: Tìm tòi khắp thành

Phương Thâm đứng ở Hoắc Dật Nam trước, hai người mắt đối mắt đến.

Phương Thâm thâm tình thành thực bộ dáng để cho người rất là động tâm, nhưng là bây giờ Hoắc Dật Nam trong đầu nhưng là một mực thoáng qua Doãn Thiên Vũ đáng vẻ, nghĩ đến nàng mấy ngày nay cũng chút nào không tin tức, thâm thúy đáy mắt liền thoáng qua một tia không dễ dàng phát giác phiến nào.

"Bây giờ là giờ làm việc, ta còn có vụ án phải xử lý."

Hoắc Dật Nam bỏ qua một bên con người không nhìn nữa nàng, Phương Thâm ánh mắt lóe lên vẻ thất vọng, nhưng là lại rất tốt che vung tối, nàng ôn nhu cười: "Được, vậy người làm việc trước, chính ta qua bên kia nhìn một chút sách."

Nàng là một cái biết tiến thoái nữ nhân, nàng nhìn thấy Hoắc Dật Nam trong mắt vô cảm, cũng cảm giác được Hoắc Dật Nam đối với nàng tựa như ư đã không có ban đầu như vậy quan tâm, nhưng là không liên quan, nàng bây giờ trở về đến, vô luận hiện tại trong lòng hấn có người nào. Nàng cũng có thể đem hấn đoạt lại, từ nhỏ đến lớn, cũng chưa có Phương Thâm không chiếm được đồ vật.

Nói xong, Phương Thâm liền thật rời đi, điểm này là Hoắc Dật Nam thường thức nhất nàng địa phương, làm cho người ta cảm giác vĩnh viễn là vừa vặn.

Hoắc Dật Nam cầm điện thoại di động lên, phía trên một cái không đọc tin tức, mở ra nhìn một cái là một chuỗi địa chỉ, Hoắc Dật Nam tâm lý nhưng, yên lặng tắt điện thoại di động, bắt đầu công việc.

Hắn làm việc hoàn toàn quên thời gian, bóp bóp mi tâm đưa mắt thả ở trên đồng hồ Thì, đã là 19h.

Hắn ngừng đầu nhìn về phía Phương Thâm, nàng bàn trừ chân ngồi ở bên cửa sổ sát đất trên ghế sa lon, hơi cuộn sợi tóc rũ xuống vai, nhìn qua an tĩnh vui vẻ. Hoắc Dật Nam ánh mắt thâm trầm, trong đầu lại tự động xuất hiện Doãn Thiên Vũ gương mặt đó.

Tựa hồ là ánh mắt của hấn quá mức thâm trầm, để cho Phương Thâm phát giác ra, ngừng đầu liền thấy hấn nhìn mình, hơi cười cợt, mở miệng nói: "Dật Nam, chúng ta đồng thời đi ăn cơm đi."

"Không, ta buổi tối còn có chuyện phải xử lý."

"Cũng tốt."

Phương Thâm có chút lúng túng gật đầu một cái, tâm lý tiếc nuối, nhưng từ đầu đến cuối không có biểu hiện ra, nàng biết Hoắc Dật Nam yêu cầu là một cái chu đáo chu toàn đối với hấn có trợ giúp mà không phải cả ngày quần hấn bình hoa,

"Đi thôi, ta trước đưa Người trở về."

Hoắc Dật Nam cầm lên trên ghế dựa áo khoác mặc vào, chờ Phương Thâm tới cùng rồi đi công ty, công ty nhân viên thấy như vậy một màn, từng cái ngay lập tức sẽ vỡ tổ.

"Lưu tỷ, người xem, cái này nữ nhân xinh đẹp ở Hoắc tổng phòng làm việc đợi cả ngày, bây giờ lại còn cùng Hoắc tổng cùng rồi đi, nhìn qua trai tài gái sắc, tốt xứng đôi a!"

"Đúng vậy, cái đó Doãn Thiên Vũ mấy ngày nay cũng không có tới làm, chắc là bị Hoắc tổng chơi chán!"

...

Các cô gái một câu tiếp tục một câu bắt quái đến, giọng chanh chua, luôn luôn yêu bắt quái Tiểu Lưu nhưng không có lên tiếng, nhìn Hoắc Dật Nam Hòa Phương Thâm rồi đi bóng lưng, tâm lý thở dài một hơi, có chút thương tiếc lên Doãn Thiên Vũ đến, nàng biết Doãn Thiên Vũ không phải là trong miệng các nàng loại người như vậy, nhưng là nàng mấy ngày nay không tới làm, quả thật dễ dàng để cho người hướng phương diện kia suy nghĩ.

Hoắc Dật Nam lái xe đưa Phương Thâm về nhà, màu đen tân lợi trầm ổn qua lại ở trong dòng xe cộ.

Dọc theo đường đi, Phương Thâm cũng lạnh nhạt cùng Hoắc Dật Nam nói một ít về buôn bán hợp tác yếu vụ. Nàng nguyên bản là tinh thông, nhận xét đặc biệt, còn có phía sau toàn bộ Phương gia vì nàng làm cửa hàng.

Lấy nàng điều kiện, sẽ là tất cả đàn ông mơ tưởng thông gia đối tượng.

Cho nên, nàng tự tin tựa hồ là khắc vào trong xương.

Xe đến Phương gia thật sự tại biệt thự.

Phương Thâm ngồi ở vị trí kế bên người lái chậm chạp không chịu xuống xe, nước mắt chặt liếc nhìn bên người Hoắc Dật Nam "Dật Nam, đi lên ngồi một chút sao? Ta học được Người thích nhất pho-mát sữa đặc bánh bột còn có mì Ý."

Một câu nói tựa như là có ý đem người liên lụy vào nhớ lại chính giữa, Hoắc Dật Nam Khớp Xương rõ ràng ngón tay từ trên tay lái dời đi cời xuống

Phương Thâm giãy nịt an toàn: "Không, lần sau đi."

"Được." Phương Thâm cũng không có miễn cưỡng, liếc mắt nhìn Hoắc Dật Nam như đao gọt như vậy gương mặt tuấn tú, tiến tới ở trên môi hắn ấn người kế tiếp cận hôn, trên mặt hiện lên hai đóa Hồng Hà, sau đó động tác nhanh chóng xuống xe, hướng nhà mình biệt thự đi vào.

Hoắc Dật Nam đưa tay sờ chính mình môi, xe ở cửa biệt thự dừng mấy phút, cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì, nhưng là mấy phút sau khi, hắn đem đạp lút cần ga, trong nháy mắt liền cách Phương Thâm biệt thự rất xa.

Dựa theo Tiên Dịch phát tới địa chỉ, Hoắc Dật Nam rất nhanh thì đến Doãn Thiên Vũ chỗ ở, cửa đóng chặt đến, gõ rất lâu không có ai trả lời, mực lông ni khăn tuc véo thành "Xuyên" chữ, tâm lý nơi nào đó mơ hồ bất an.

Doãn Thiên Vũ nữ nhân này luôn luôn cũng ngu xuẩn, nói không chừng lại xảy ra chuyện gì, nhất là nàng hiện tại ở không rõ tung tích, trong lòng của hắn thì càng thêm lo lắng.

Môn bất kể thế nào gõ cũng không có người trả lời, Hoắc Dật Nam mới vừa ngồi vào trong xe chuẩn bị rời đi, một người trung niên nữ nhân lại trở lại, móc ra chìa khóa mở cửa, Hoắc Dật Nam ánh mắt sáng lên, nếu là không có đoán sai lời nói, nữ nhân này nên Doãn Thiên Vũ Di Mụ.

Hắn nhanh chóng xuống xe, trước ở Hà Ngọc Phương phải đóng cửa thời điểm căn ở trước cửa: "Doãn Thiên Vũ đây?"

Hà Ngọc Phương bị dọa cho giật mình, còn tưởng rằng là đòi nợ người, đợi thấy rõ người tới Âu phục tướng mạo phi phàm thời điểm, nàng nặng nề thừ một hơi thở: "Người tới tìm Thiên Vũ à!"

Hà Ngọc Phương trong mắt trong nháy mắt xuất hiện hào quang, nam nhân này khí vũ hiên ngang, trên người khắp nơi lộ ra người có tiền khí tức, nhất là cửa chiếc kia xe sang trọng, vừa mới nàng còn đang suy nghĩ là kia người có tiền người, không nghĩ tới hắn chính là cái đó cùng Doãn Thiên Vũ ký hiệp ước Hoắc tổng, nếu không, còn không biết nếu cao hứng thành hình đáng gì.

"Doãn Thiên Vũ ở nơi nào!"

Hoắc Dật Nam kiên nhẫn đã bị tiêu phí hầu như không còn, hắn chỉ quan tâm Doãn Thiên Vũ tung tích.

Hà Ngọc Phương Minh liền bị hắn hù được, đứng cũng đánh rùng mình một cái: "Thiên Vũ nàng không ở trong nhà!" Nàng tuyệt sẽ không nói cho Hoắc Dật Nam Doãn Thiên Vũ là kiếm nhiều tiền một chút đi xin việc Người mẫu xe hơi, bằng không sẽ không người cho nàng trả tiền lại!

"Không ở nhà?" Hoắc Dật Nam tăng thêm giọng hỏi, ánh mắt ở bên trong cửa trong phòng bắn khoả một phen, bên trong ngay cả đèn đều không mở, nhìn đáng đáp cũng không giống ở nhà.

"Không có chuyện gì lời nói, Hoắc tổng ta... Ta liền đi vào." Hà Ngọc Phương thanh âm đều tại run, "Chờ xuống Thiên Vũ trở lại, ta để cho nàng cho ngài gọi điện thoại."

Hoắc Dật Nam có tiền lại có thế, Hà Ngọc Phương cũng không biết Doãn Thiên Vũ là rút ra cái gì điện, để tốt như vậy Đại Kim Chủ không có gắng ba kết, còn nhất định phải chính mình hoành!

"Doãn Thiên Vũ mấy ngày không tới làm, dựa theo hợp đồng, nếu như nàng ở trong vòng một giờ không xuất hiện, nàng đem lưng đeo kếp xù phí bồi thường vì phạm hợp đồng." Hoắc Dật Nam mím chặt môi miệng lãnh đạm nói.

Kếp xù phí bồi thường vì phạm hợp đồng!

Hà Ngọc Phương trong nháy mắt liền nổ, một cái chân mới vừa đạp vào trong cửa lại rút về: "Nàng, nàng đi xin việc Người mẫu xe hơi, cụ thể là nhà nào ta cũng không biết."

Àm!

Hoắc Dật Nam một quyền đánh ở trên cửa, nên nữ nhân chết tiệt, chẳng lẽ nàng không biết công việc kia có bao nhiêu bản thủ sao?

Càng làm hắn tức giận là, nữ nhân này thiếu tiền tại sao không đi tìm hắn, ngược lại đi xin việc nguy hiểm như vậy công việc, chẳng lẽ ở Doãn Thiên Vũ tâm lý, hắn thì có đáng sợ như vậy?

Hoắc Dật Nam xoay người rời đi, xin việc Người mẫu xe hơi, hắn lập tức ở trong đầu phong tỏa mấy nơi, ngay sau đó liền hướng đến mục tiêu lái đi.

Sắc trời dần dần tối lại, dưới chân chân ga đã bị đạp tới cùng, hắn có thể đủ nghĩ (muốn) tới chỗ đều đã đi tìm, nhưng là hoàn toàn không có Doãn Thiên Vũ bóng dáng.

Hắn đem xe ngừng ở ven đường, ánh mắt khóa chặt.

"Hoắc tổng, vẫn là không có tin tức." Điện thoại reo, Tiên Dịch đã là thứ n lần báo cáo tin tức này.

Hoắc Dật Nam phát động thật sự có quan hệ, Hắc Bạch Lưỡng Đạo cũng điều động tìm lại vẫn không có một chút hữu dụng tin tức!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59:: Lớn nhất hộp đêm

Chương 59:: Lớn nhất hộp đêm

Bên này, Doãn Thiên Vũ ngồi ở khảo hạch bên ngoài phòng một bên, tâm tình rất là phức tạp, nếu như không phải là quả thực không nghĩ tới biện pháp, nàng tuyệt đối không thể ngồi ở chỗ này.

Nghề này nước bao sâu, nàng rất rõ, nhưng là nàng không có lựa chọn nào khác.

Quét nhìn một chút chung quanh, cùng với nàng cùng khảo hạch nữ nhân, người người ăn mặc cũng hoa chi chiêu triển, nhìn lại mình một chút, Doãn Thiên Vũ theo bản năng co rút co rút thân thể.

Khảo hạch cửa phòng lái một chút đóng đóng thật nhiều lần, từ đầu đến cuối không có gọi tới Doãn Thiên Vũ tên, Doãn Thiên Vũ có chút gấp.

Môn lần nữa bị mở ra, mới vừa mới vừa đi vào nữ nhân, vừa sửa sang lại quần áo, một bên cười khanh khách với người bên trong nói lời từ biệt.

Nhìn đáng đáp hân là khảo hạch qua.

Doãn Thiên Vũ đứng dậy, muốn qua hỏi dẫn dắt người, ngẫu nhiên ngăn cản đến trước mặt nữ nhân kia.

Đi ra nữ nhân khinh thường liếc nhìn nàng một cái, cười nhạt nhìn nàng: "Mặc cái này nghèo kiệt dạng, người còn muốn khảo hạch Người mẫu xe hơi? Người chính là ngoài ra tìm công ty, đi thử một chút bảo khiết a đi công việc này đi."

Ngay sau đó tới chính là dần dần bay xa tiếng cười, Doãn Thiên Vũ khắc chế trong lòng mình tâm tình, không có đi để ý đã đi xa diêm dúa nữ nhân.

"Ngượng ngùng." Doãn Thiên Vũ lễ phép gọi lại dẫn dắt người, "Xin hỏi một chút, lúc nào mới đến ta?"

Dẫn dắt nam nhân áo đen với trước nữ nhân kia như thế, nhìn từ trên xuống dưới Doãn Thiên Vũ, mặt đầy khinh bỉ: "Ngồi chờ đi, nhanh."

"Nhưng là..." Nàng đã đợi mấy giờ, ở nàng sau khi quá lại nhân, đều đã đi khảo hạch.

"Cái đó, chính là người, mặc màu đỏ giấy đeo cái đó, đi vào khảo hạch."

Nam tử áo đen chỉ một chút Doãn Thiên Vũ sau lưng nữ nhân, nữ nhân đứng dậy, hai người vào phòng, quan môn trong nháy mắt mang theo một trận phút.

Doãn Thiên Vũ lạnh run, tâm lý hận đến cắn răng nghiền lợi, nhưng không thể làm gì, lần nữa trở về ngồi.

Người bên cạnh cái này tiếp theo cái kia bị kêu đi vào khảo hạch, nhưng là duy chỉ có không có Doãn Thiên Vũ, khảo hạch quan đều đã đổi một nhóm.

"Rốt cuộc lúc nào mới đến ta." Doãn Thiên Vũ thật sự là không kiên nhẫn, đứng dậy lần nữa gọi lại nam tử áo đen.

"Ta không phải nói để cho bọn người đến sao? Không muốn chờ, liền cút nhanh lên." Nam tử áo đen rất là không nhịn được.

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, đã hơn hai giờ sáng.

Quyết tâm liều mạng, Doãn Thiên Vũ đẩy ra nam tử áo đen, nổi giận đứng đứng đi vào khảo hạch căn phòng.

"Người làm gì! Ai cho người đi vào!" Nam tử áo đen trong nháy mắt hoảng, đưa tay liền muốn kéo Doãn Thiên Vũ.

Khảo hạch người nhìn thấy xông tới Doãn Thiên Vũ, chân mày trong nháy mắt nhíu lại.

"Lý tổng..." Nam tử áo đen tâm lý sợ không thôi, nếu là đắc tội người trước mắt này, hấn chén cơm chi sợ là không gánh nổi.

Khảo hạch quan tổng cộng có hai người, có một người hiển nhiên chẳng qua là tham gia náo nhiệt, bị kêu là Lý tổng nam nhân ngồi ở bên trái.

"Người cũng là đến khảo hạch Người mẫu xe hơi?"

Quan sát một chút mặc hơi lộ ra chính thức Doãn Thiên Vũ, Lý tổng mặt hiện lên ra một cái cười trào phúng cho.

Doãn Thiên Vũ hất ra nam tử áo đen nắm cổ tay nàng tay, mặt đầy đao cương nhìn lên trước mặt hai người: "Ừ."

Lý tổng khoát khoát tay, tỏ ý nam tử áo đen lui qua một bên: "Quy củ biết không?"

Quy củ?

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt mờ mịt, có vẻ hơi không biết làm sao: "Cái gì... Quy củ..."

"A." Lý tổng đột nhiên cười lạnh một tiếng. "Ngay cả mặt mũi thử quy củ cũng không biết, người còn không thấy ngại có lý chẳng sợ nói người là tới khảo hạch?"

"Ta..." Doãn Thiên Vũ cười khanh khách, nếu là đặt ở bình thường, nàng đã sớm đi, nhưng là bây giờ nàng, phi thường cần tiền.

"Người nói, cái gì quy củ."

Doãn Thiên Vũ thẳng tắp chống lại Lý tổng đưa mắt tới, mượn ánh sáng, mặc dù là một cái vô cùng đơn giản bộ váy, nhưng hợp với tấm kia thanh thuần gương mặt, giờ phút này Doãn Thiên Vũ lộ ra phá lệ mê người.

Lý tổng nụ cười trên mặt bộc phát Minh, né người với bên cạnh người kia nói hai câu, ngay sau đó ngồi thẳng người Triều nam tử áo đen làm thủ thế.

Doãn Thiên Vũ không biết bọn họ phải làm gì, phòng bị cửa trước vừa lui đi.

"Thế nào? Sợ hãi?" Lý tổng nụ cười trên mặt để cho Doãn Thiên Vũ buồn nôn.

"Không có, nói đi, cái gì quy củ." Doãn Thiên Vũ dùng chân lại, bình tĩnh thân.

"Ha ha..." Lý luôn giống như là nghe chớ cười âm một dạng nhếch môi cười lớn, người bên cạnh cũng cười theo đứng lên.

Còn không chờ Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, nam tử áo đen liền đi tới bên người nàng, tay hướng nàng trắng nõn nơi cổ đi xuống dò.

"Người muốn làm gì?" Doãn Thiên Vũ che chở thân thể của mình, trừng mắt to nhìn nam tử áo đen.

"Giả trang cái gì." Lý tổng bùng ly lên uống một hớp, "Cái gì quy củ? Người nói xe này khuôn mẫu cần nhất là cái gì?"

Doãn Thiên Vũ trong lòng toát ra cái một cái không tốt ý tưởng, vì vậy xuống len lén giống như phía sau thối lui, nhưng là nam tử áo đen lại nhanh nàng một bước ngăn cản ở cửa.

"Sợ cái gì, chúng ta nhất định thân thể người tài, có thích hợp hay không làm cái này." Lý tổng trên mặt cười càng phát ra thô bỉ, "Người nói chúng ta xài nhiều tiền như vậy, cũng không thể làm làm ăn lỗ vốn đúng không."

Nghe hán lời nói, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt đầu óc trống rỗng.

"Là chính người coi hay là ta đến giúp người?" Đang khi nói chuyện, Lý tổng đã không kịp chờ đợi đứng dậy.

Ngồi ở bên phải người kia, nhận cú điện thoại, đứng dậy giống như là muốn đi ra ngoài như thế.

Doãn Thiên Vũ tâm lý dấy lên tia (to) chút hy vọng, Lý tổng trong nháy mắt nhìn thấu nàng ý tưởng, với nam tử áo đen đưa nàng vây quanh.

"Các người không nên tới!" Tuyệt vọng rất nhanh lại lần nữa chiếm thượng phong, Doãn Thiên Vũ cảm giác mình tâm cũng sắp nhảy ra.

Lý tổng cùng nam tử áo đen từng bước từng bước ép tới gần, Doãn Thiên Vũ bởi vì sợ hãi hô hấp cũng biến thành dồn dập.

"Chặt chặt, không nghĩ tới khảo hạch quan đãi ngộ tốt như vậy. "

Hoắc Dật Nam hước thanh âm chen vào, ba người tầm mắt cũng chuyển qua trên người hắn.

Doãn Thiên Vũ vừa nhìn thấy hắn, thiếu chút nữa kích động khóc lên, trực tiếp chạy đến Hoắc Dật Nam bên người.

"Người là người nào?" Bị quấy rầy chuyện đẹp Lý tổng, lộ ra rất là phiền não.

Hoắc Dật Nam nhìn một chút Doãn Thiên Vũ, mặt hiện lên ra tia (to) vẻ tức giận.

"Hoắc Dật Nam." Đơn giản báo ra tên là bởi vì hắn không chút nào nguyên ý để cho Doãn Thiên Vũ ở nơi này ô yên chương khí nhiều chỗ đợi dù là một

giấy!

Tại chỗ người trừ Doãn Thiên Vũ toàn bộ hũ được toàn thân run rẩy, đôi mắt toàn bộ s thành phố cơ hồ không ai không biết Hoắc Dật Nam thân phận, ngay sau đó vừa mới còn kêu gào đến Lý tổng rồi đi với biến đổi nở mặt giống như đưa Thần nhất dạng đem Hoắc Dật Nam đưa đi.

Hai người ra cao ốc, không trung đổ mưa to, Doãn Thiên Vũ hét ra Hoắc Dật Nam tay, trực tiếp đi vào trong mưa.

"Người cứ như vậy thích tiền sao?" Hoắc Dật Nam lạnh giá mở miệng.

"Dạ, ta chính là thích tiền, vậy cùng Hoắc tổng lại có quan hệ gì sao?"

Doãn Thiên Vũ sững sốt, xoay người nhìn hắn, thân thể đã ướt đầm, khuôn mặt nhỏ nhắn bởi vì nhiều ngày tới một nhọc hơn nữa dầm mưa càng có vẻ tái nhợt nói ra lời nhưng là cực kỳ có lực độ!

Lửa giận nhanh chóng ở Hoắc Dật Nam trong lồng ngực lan tràn ra, hắn từng bước từng bước Triều Doãn Thiên Vũ đi tới: "Đòi tiền đúng không, được a, ta tác thành người, cần muốn ta giúp người liên lạc lớn nhất hộp đêm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60:: Phòng bệnh gây chuyện

Chương 60:: Phòng bệnh gây chuyện

Doãn Thiên Vũ tìm một trận co rút đau đớn, mắt tối sầm lại, thân thể lập tức mất đi trọng tâm

Trong mơ hồ, nàng nghe Hoắc Dật Nam Mẫn là thanh âm nóng nảy, nhưng là rất nhanh thì hủy bỏ.

Hắn, làm sao có thể sẽ lo lắng cho mình.

Doãn Thiên Vũ sốt cao không lùi hôn mê bất tỉnh bao lâu, Hoắc Dật Nam ngay tại bên người nàng thủ bao lâu.

Là chiều cố đến Doãn Thiên Vũ tâm tình, ở bệnh nàng tình ổn định sau khi, Hoắc Dật Nam liền phái người đem Doãn Thiên Vũ từ tư nhân biệt thự đưa đến bệnh viện, muốn một gian vip phòng bệnh, chính mình toàn bộ hành trình bảo vệ.

Doãn Thiên Vũ sốt cao không lùi, một mực treo nước muối, hai ba ngày đi qua, mu bàn tay một mảnh tím bầm, nhưng nàng lại từ đầu đến cuối không tỉnh lại nữa dấu hiệu.

"Triều Tuấn... Triều Tuấn... Không nên rời bỏ ta..."

Doãn Thiên Vũ thuộc về trạng thái hôn mê, nhưng là trong miệng mê sáng một mực kêu Hạ Triều Tuấn tên, nàng biểu tình rất là bất an, nguyên lai trong lòng hắn, nàng vẫn quên không Hạ Triều Tuấn.

Hoắc Dật Nam cái trán gân xanh nhảy nhót, bắt cổ tay nàng có chút dùng sức: "Doãn Thiên Vũ!"

Biết rất rõ ràng nàng bây giờ không có ý thức, hắn nói cái gì nàng đều không nghe được, nhưng hắn chính là không có nhìn được, ở trước mặt nữ nhân này, hắn cho tới nay ân nhân đều bắt đầu dần dần tan vỡ.

Bệnh tình là ổn định, nhưng là Doãn Thiên Vũ khí sắc nhưng vẫn không thấy tốt hơn, Hoắc Dật Nam một mực ở bệnh viện trông coi nàng, cũng không có đi công ty, ăn ở đều ở bệnh viện trong.

Hạ Triều Tuấn mấy ngày nay đi bên ngoài công ty các loại (chờ) Doãn Thiên Vũ, muốn cùng với nàng giải thích Tả Di sự tình, nhưng là mấy ngày kế tiếp, căn bản không có thấy nàng bóng người, không khỏi cũng lo lắng.

Để cho người sau khi nghe ngóng, lúc này mới biết nàng nằm viện, để cho người ảo não là, Hoắc Dật Nam một mực canh giữ ở bên người nàng, mà chính mình lại cũng không có làm gì.

Trong bệnh viện, Hoắc Dật Nam chính cẩn thận từng li từng tí dùng khăn lông giúp Doãn Thiên Vũ lau qua tay, mấy ngày mệt mỏi, để cho Hoắc Dật

Nam nhìn qua có chút tiều tụy, y phục trên người cũng có chút nếp nhăn, hần tựa hồ cho tới bây giờ không có chặt vật như vậy qua.

"Hoắc tổng, Hạ Triều Tuấn tới."

Tiên Dịch ở ngoài cửa trông coi, thấy Hạ Triều Tuấn tay nâng hoa tươi tới, lập tức hướng Hoắc Dật Nam báo cáo.

"Đuổi ra ngoài."

Hoắc Dật Nam đầu cũng không có nhấc, mặt vô biểu tình liền ra lệnh, Hạ Triều Tuấn ngược lại biết chọn thời gian, Doãn Thiên Vũ bây giờ an toàn, hần sẽ tới, Doãn Thiên Vũ gặp phải nguy hiểm thời điểm hần ở đâu?

Nói tốt cạnh tranh công bình, Hoắc Dật Nam lại căn bản không có để ở trong lòng, phạm là hần Hoắc Dật Nam vừa ý đồ vật, liền tuyệt đối sẽ không cho người khác lấy được cơ hội.

"Hạ tổng, mời về."

Hạ Triều Tuấn ở cửa phòng bệnh liền bị Tiên Dịch ngăn lại, hần bắt mắt nhìn Tiên Dịch, cả giận nói: "Tránh ra."

"Doãn tiểu thư còn không có tỉnh, còn xin người không nên quấy rầy nàng nghỉ ngơi."

Tiên Dịch một tay ngăn Hạ Triều Tuấn, trên mặt lạnh lùng và Hoắc Dật Nam có thể liêu một trận.

"Ta nói tránh ra!"

Hạ Triều Tuấn lớn tiếng đứng lên, Doãn Thiên Vũ là hần không quá môn thê tử, hần thân là vị hôn phu, tới xem một chút nàng có cái gì không thể, Hoắc Dật Nam cho là hần an bài con chó ở giữ cửa là có thể ngăn được hần sao?

Ngay tại Hạ Triều Tuấn chuẩn bị lúc động thủ sau khi, cửa phòng bệnh từ bên trong mở ra, Hoắc Dật Nam bất ngờ xuất hiện ở cửa, trong mắt tản ra hàn mang, Hạ Triều Tuấn ở ngoài cửa như vậy làm ồn, đã chạm được hần ranh giới cuối cùng.

"Hoắc Dật Nam người dựa vào cái gì không để cho ta thấy Thiên Vũ?"

Hạ Triều Tuấn căm tức nhìn hần, trong mắt tựa hồ muốn phun ra lửa.

"Người không xứng đến xem nàng, cut!"

Là không làm ồn đến Doãn Thiên Vũ, Hoắc Dật Nam đã hạ thấp giọng, nhưng trong giọng nói vẫn tràn đầy lửa giận.

Không nghĩ lại nói nhảm với hần, Hoắc Dật Nam Trực tiếp tục để cho Tiên Dịch đem hần đuổi đi, môn lần nữa đóng lại, Hạ Triều Tuấn muốn đi xô cửa, lại bị Tiên Dịch đỡ rồi đi.

Tiên Dịch là Hoắc Dật Nantes giúp, lúc trước luyện qua, thân thủ cũng không tệ, giải quyết Hạ Triều Tuấn vẫn là rất dễ dàng.

Hoắc Dật Nam lần nữa trở lại mép giường, phát hiện Doãn Thiên Vũ ngón tay động động, sắc mặt tốt không ít.

"Tỉnh liền mở mắt."

Giọng hay lại là lạnh như vậy băng băng, nhưng là Hoắc Dật Nam đã từ từ đầu giường cầm lấy bình thủy trong cháo đồ ra muốn dứt cho nàng ăn.

Doãn Thiên Vũ trợn mở mắt, chỉ cảm thấy ánh mặt trời phá lệ nhức mắt, nàng đưa tay ngăn trở con mắt, Hoắc Dật Nam quay đầu thấy, đi tới bên cửa sổ đem rèm cửa sổ buông xuống.

Mở mắt lần nữa lúc sau đã thích ứng không ít, Hoắc Dật Nam nghịch riềng đứng ở trước giường, nàng có chút không thấy rõ hần mặt, nhưng nàng té xỉu trước nghe được lời nói nhưng cũng không dám quên.

"Đỉnh đỉnh đỉnh ~ "

Điện thoại di động hai tiếng vang lên, Hoắc Dật Nam trốn ra được liếc mắt nhìn, cầm điện thoại di động rồi đi, Doãn Thiên Vũ chính mình bụng chén uống một ít cháo.

Đang lúc này, mới vừa an tĩnh không lâu hành lang lần nữa huyền não đứng lên, sau một khắc, môn liền bị người từ bên ngoài đá văng ra, một đám người khí thế hung hăng đi vào.

"Doãn Thiên Vũ, con của ta sự tình người đừng nghĩ (muốn) cứ như vậy coi là!"

Nói chuyện là một người trung niên đàn bà, Doãn Thiên Vũ cũng không nhận ra, cũng không biết mình là thể nào đắc tội nàng, nàng bây giờ mới vừa tỉnh lại, đầu não cũng không phải rất rõ.

"Người này đồ gái điếm, con của ta còn nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh, người còn có tâm tình ở chỗ này ăn đồ ăn, ta cho người ăn!"

Cô gái kia mắng, tiến lên liền đem Doãn Thiên Vũ trong tay chén đoạt lại ngã xuống đất.

"Các người là người nào? Vì sao lại ở chỗ này?"

Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy không giải thích được, nàng hoàn toàn liền không nhận biết các nàng, thế nào vừa tiến đến chính là ác liệt như vậy thái độ?

"Có ý hỏi chúng ta là người nào! Doãn Thiên Vũ, đệ đệ của người đem con của ta đã thương, người lại còn dám hỏi chúng ta là người nào!"

Nữ nhân chế biến trước, tiến lên níu Doãn Thiên Vũ tóc cho nàng một cái tát, Doãn Thiên Vũ bị đánh choáng váng đầu hoa mắt, nhưng vẫn là đoán được những người này thân phận.

Em trai nàng đem người đã thương, bị Hạ Triều Tuấn bảo lãnh sau khi đi ra ngoài, Di Mụ lo lắng những người đó tới tìm hấn để gây sự, để cho nàng đi vùng khác tránh mấy ngày danh tiếng, không nghĩ tới những người này lại tìm tới nàng tới nơi này.

"Thiếu các người tiền ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp còn, có thể hay không cho ta một chút thời gian?"

Nàng bụm mặt gò má, lòng tràn đầy ủy khuất, nàng tức giận những người này đánh nàng, nhưng là bởi vì em trai nàng xuất thủ đánh người, các nàng chính mình đuối lý, lại cũng không tiện nói gì.

"Bây giờ liền cho lão nương trả tiền lại, nhìn người còn có thể ở cao như vậy cấp phòng bệnh, nhất định là lại bằg đi đâu cái đại khoản, người dùng thân thể đổi chút tiền như vậy khẳng định không khó!"

"Đúng vậy, ở tân hôn trước một đêm leo lên nam nhân khác giường, cũng chỉ có người Doãn Thiên Vũ làm được loại sự tình này, người có như vậy câu dẫn nam nhân bản lĩnh, làm sao lại không thể trả tiền!"

...

Một đám người riu ra riu rít chửi rủa đến nàng, Doãn Thiên Vũ ngồi ở trên giường ánh mắt có chút dờ dẩn, hết thấy các thứ này, thật trách nàng sao?

"Gái điếm thú! ta có thể cảnh cáo người, hôm nay không trả tiền lại lão nương giết chết người!"

Nữ nhân nói đến, đã bắt đầu vào tay, Doãn Thiên Vũ vừa mới tỉnh lại, cả người không có khí lực, căn bản không có sức đối kháng, huống chi bên cạnh còn có những người khác đè lại nàng.

Trên mặt bị đánh mấy bạt tai, gò má đỏ bừng cao sưng, Doãn Thiên Vũ mắt đỏ nhìn nàng chăm chăm môn, lại không có cách nào phản kháng, tâm lý không giúp đột nhiên thật sự muốn Hoắc Dật Nam ở bên người nàng.

Nữ nhân ôm lấy trên tủ đầu giường bình hoa liền muốn Triệu Doãn Thiên Vũ đập tới, đang lúc này, Hoắc Dật Nam bắt ngờ xuất hiện ở cửa.

"Các người là người nào!"

Vừa nói, hấn đã sắp tốc độ chạy đến Doãn Thiên Vũ trước mặt, trong tay nữ nhân bình hoa nện ở trên đầu của hấn, bình hoa bể tan tành, Hoắc Dật Nam cái trán có máu chậm rãi đi xuống, hấn trở tay đem nữ nhân đẩy tới trên đất, Tiên Dịch lúc này mới vừa mới lấy Hạ Triều Tuấn đi lên, thấy như vậy một màn lập tức sùng sồ.

Hoắc Dật Nam quanh thân lệ khí, Doãn Thiên Vũ trên mặt sưng đỏ phá lệ nhức mắt, cũng không để ý bị thương cái trán, ôm lấy Doãn Thiên Vũ liền đi ra ngoài.

"Ta không nghĩ lại nhìn thấy đám người này, hành động bí mật điếm."

"Ừ."

Từ hấn đi vào bắt đầu, Doãn Thiên Vũ cũng vẫn xem đến hấn, lần này, lại vừa là hấn cứu hấn.

Hoắc Dật Nam đem nàng ôm vào ngoài ra một căn phòng bệnh, kêu thầy thuốc đi vào, thầy thuốc nhìn hấn máu me đầy mặt vốn định Tiên giúp hấn xử lý, nhưng hấn vẫn đề cho thầy thuốc Tiên giúp Doãn Thiên Vũ bôi thuốc.

Nữ nhân này rất ngu, đại đột làm cho đau lòng người, hấn luôn là không kim lòng được nhớ tới nàng, nghĩ (muốn) bảo vệ nàng.

"Doãn Thiên Vũ, người lại dẫn đến người nào?"

Chờ thầy thuốc giúp nàng bên trên hoàn thuốc, đã tại giúp hấn xử lý vết thương thời điểm, hấn đột nhiên mở miệng hỏi, những người này không giống như là người nhà họ Hạ, chẳng lẽ là nàng lại dẫn đến khác (đừng) nam nhân.

"Đòi nợ."

Doãn Thiên Vũ giọng bình thản, nàng đều nhanh đã thành thói quen như vậy sinh hoạt, mỗi một ngày đều vô cùng hung hiểm.

"Người chính là vì trả nợ mới đi xin việc Người mẫu xe hơi?"

"Ừm."

Doãn Thiên Vũ hiếm thấy không có kháng cự gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61:: Tác thành người

Chương 61:: Tác thành người

Hoắc Dật Nam nước son trông mắt đen bọc phát trầm xuống, Doãn Thiên Vũ bị hắn nhìn chăm chăm có chút không được tự nhiên, ở Hoắc Dật Nam trong mắt nàng nhìn thấy tức giận.

"Chính ta sẽ xử lý tốt." Doãn Thiên Vũ dựa vào ở trên ghế sa lon, môi không có một tia huyết sắc, trên mặt vẫn như cũ là quật cường biểu tình.

"Xử lý? người lấy cái gì xử lý?" Hoắc Dật Nam khinh thường cười, "Tiền, ta thay người ra, người An tâm Dưỡng bệnh."

thanh âm hắn rõ ràng rất ôn nhu, Doãn Thiên Vũ lại cảm thấy phá lệ châm tâm.

Đầu chìm vào hôn mê, Doãn Thiên Vũ cảm giác cả người đều ở phiêu, Nhưng là Hoắc Dật Nam Lời nói ở trong đầu của nàng bọc phát rõ ràng.

Hoắc Dật Nam lấy điện thoại di động ra, Doãn Thiên Vũ biết hắn Muốn làm gì, Đột nhiên nhếch môi cười trào phúng.

"Lấy tiền, sau đó lại lấy cái gì Điều điều khuông khuông Đi trời buộc ta đứng không?" Doãn Thiên Vũ chống giữ ngời thẳng người một chút, "lần trước là làm tình nhân, lần này là cái gì? làm một cái chỉ có thể nghe người lời nói chó?"

Nghe nàng lời nói, Hoắc Dật Nam theo bản năng siết chặt quả đấm, ức chế trong lòng mình tức giận.

Doãn Thiên Vũ cười một mực động trên mặt, lão đảo đứng dậy, vẻ mặt phức tạp nhìn Hoắc Dật Nam liếc mắt, ngay sau đó vịn tường đi.

Mũi bần rùn, Doãn Thiên Vũ một mực chịu đựng muốn khóc xung động.

Nàng hận cái thế giới này đối với nàng quá không công bình, nàng càng hận chính mình, ở Hoắc Dật Nam trước, thủy chung là một bộ đề tiện bộ đáng.

Từ trong đáy lòng bùng ra tới tuyệt vọng, từng điểm từng điểm cắn nuốt Doãn Thiên Vũ.

Mà ngồi ở một bên Hoắc Dật Nam, nhìn cái đó chậm rãi di động yếu điệu thân thể, trong lòng càng là phản uất.

Hắn không hiểu, nàng tại sao thà đi làm như vậy bản thủ sự tình, Cũng không nguyện ý tiếp nhận hắn trợ giúp.

Chỉ cần nàng nguyện ý mở miệng, tất cả mọi chuyện, hắn ngay cả chân mày cũng sẽ không nhíu một cái, toàn bộ giúp nàng giải quyết.

"Hương ta mở miệng, đối với người mà nói là khó khăn như thế sao?" Trong căn phòng không khí trong nháy mắt lạnh xuống, xử lý xong vết thương thầy thuốc, cũng như chạy trốn ra khỏi phòng.

Trong lúc nhất thời chỉ còn lại đối lập hai người, Doãn Thiên Vũ đưa lưng về phía Hoắc Dật phía nam tựa vào trên tường, cặp mắt đỏ bừng.

"Dạ, rất khó." Doãn Thiên Vũ cố nén nước mắt, "Ta chuyện mình ta có thể xử lý được, ta cũng có năng lực chính mình đi kiếm tiền."

Có năng lực?

Hoắc Dật Nam cười lạnh một tiếng, đứng dậy từng bước từng bước Triều Doãn Thiên Vũ ép tới gần: "Có năng lực? Năng lực gì? Bán đứng thân thể khư thủ duyệt những nam nhân kia sao!"

Nguyên lai trong mắt hắn, chính mình lại người như vậy, Doãn Thiên Vũ lòng như đao cắt, lại nâng lên mặt đầy mỉm cười: "Phải thì thế nào, đó cũng là ta dựa vào chính mình hai tay kiếm được tiền!"

Doãn Thiên Vũ đào cường Hoắc Dật Nam rất là thương tiếc, nhưng là vừa nghĩ tới nàng tình nguyện liên quan (khô) như vậy bản thù sự tình, cũng không nguyện ý để cho hắn hỗ trợ, Hoắc Dật Nam trong nháy mắt nổi trận lôi đình.

"Được, có năng lực đứng không, thích tiền là đi!" Hoắc Dật Nam trên trán nổi gân xanh, lửa giận ở thân thể của hắn lan tràn nhìn tới.

Không đợi Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, Hoắc Dật Nam một cái nắm lại cổ tay nàng, kéo nàng đi ra ngoài.

Doãn Thiên Vũ thân thể rất là suy yếu, lao đảo đi ở Hoắc Dật Nam phía sau, nàng muốn tránh thoát lại không chút nào khí lực.

Nhìn ngoài cửa xe nhanh chóng quay ngược lại cảnh sắc, Doãn Thiên Vũ chặt chặt cắn môi, nghi ngờ trong lòng càng ngày càng sâu.

"Người rốt cuộc muốn mang ta đi nhé!"

Doãn Thiên Vũ xoay người hướng về phía Hoắc Dật Nam, tiếp lấy từng tia khí lực hướng hắn hàm hừ.

Ở ánh sáng nhạt chiếu rọi, Hoắc Dật phía nam mặt thật là đẹp mắt.

Hoắc Dật Nam không để ý đến nàng, như cũ chuyên chú lái xe, nắm tay lái tay, bởi vì Doãn Thiên Vũ giọng càng năm càng chặt.

Thử ——

Thắng gấp xe một cái, xe ở ven đường dừng lại.

Hoắc Dật Nam quay đầu đi, mắt lạnh nhìn Doãn Thiên Vũ: "Ta sẽ cho người một cơ hội."

Doãn Thiên Vũ quét nhìn một vòng ngoài xe cảnh sắc, nơi này nàng cũng không quen thuộc tất, nhưng trong nội tâm nàng dấy lên một loại không hảo cảm thấy.

"Ta không cần người cho ta cơ hội gì."

Nàng như cũ quật cường, nói ra những lời này nàng căn bản không chút suy nghĩ, trực tiếp bật thốt lên.

Nàng đã thiếu hắn ba triệu, lấy nàng bây giờ có thể lực, nàng cũng không biết lúc nào mới có thể thay, lại làm sao có thể đón thêm được tiền hắn.

Hoắc Dật Nam nắm chặt quả đấm, Doãn Thiên Vũ tựa vào xe trên ghế quay đầu sang chỗ khác, không nhìn hắn nữa.

Xuống xe, Hoắc Dật Nam vòng qua đầu xe, thay Doãn Thiên Vũ mở cửa xe, không có chút nào thương tiếc, đưa nàng cứng rắn lôi ra ngoài.

"Người làm gì! Buông ta ra!" Mặc dù không có khí lực gì, Doãn Thiên Vũ lại không có muốn nhượng bộ ý tứ.

Ở nửa kéo nửa kéo xuống, Doãn Thiên Vũ bị Hoắc Dật Nam mang vào trời xanh giải trí hội sở.

Nơi này là thành phố A lớn nhất sang trọng nhất hộp đêm, bị mang vào nơi này, Doãn Thiên Vũ đã đại khái đoán được Hoắc Dật Nam ý tứ.

Hoắc Dật Nam thả chậm bước chân, hắn cho thêm Doãn Thiên Vũ một cái cơ hội cuối cùng, nhưng mà Doãn Thiên Vũ như cũ không cảm kích.

Doãn Thiên Vũ cúi đầu nhìn trên mặt đất, từ đi vào nơi này một sát na, nàng Triệu cảm giác mình lòng tự ái, bị hung hăng giẫm đạp lên đến.

bây giờ Muốn nàng cúi đầu? vậy thì càng không thể nào.

phục vụ viên ở phía trước vừa đeo đường, đoạn đường này đi tới, Doãn Thiên Vũ Từ đầu đến cuối không có Dừng khí ngẩng đầu lên, cuối cùng dứt khoát trực tiếp nhắm mắt, đi theo Hoắc Dật Nam bằng cảm giác đi.

"Hoắc tổng, người có thể tính tới. "

Hoắc Dật Nam nhìn thấy hướng hắn đối diện có người tới, có chút không vui cau mày một cái.

"Ừm." lạnh lùng đáp lại một tiếng, Hoắc Dật Nam đi thẳng tới cạnh ghế sa lon ngồi xuống.

bị gạt sang một bên kha Vũ lưng túm cười cười, Lăn nữa Trờ về ngồi.

Doãn Thiên Vũ ngồi ở Hoắc Dật Nam bên người, mở mắt ra nhìn trước mắt hết thấy, nhịp tim chợt gia tốc.

Toàn bộ lộ ghê riêng bị trang sức rất sang trọng, ánh đèn có chút mê mắt, Doãn Thiên Vũ đại khái nhìn một chút, trong bao sương cộng thêm nàng với

Hoắc Dật Nam, tổng cộng mới bảy người.

Nàng mặc dù theo chân bọn họ không nhận biết, nhưng là nàng lại không hiềm thấy qua bọn họ, tới người cơ bản đều là thành phố A hạng trước mấy tài phiệt.

"Hoắc tổng, hôm nay thế nào có rảnh rồi mời chúng ta tới đây tiêu khiển?" Kha Vũ không chút nào bị mới vừa rồi lúng túng mà ảnh hưởng, mở miệng hỏi.

"Không có gì." Hoắc Dật Nam cầm chai rượu lên tự mình rót một ly rượu, "Hôm nay ta làm chủ, mọi người mở thế nào tâm chơi thế nào."

Đang khi nói chuyện, trước hần đã để cho người an bài xong người, đẩy cửa ra đi tới.

Vừa nhìn thấy đi vào người, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt mặt đỏ.

Tổng cộng đi vào mười mấy người nữ nhân, toàn bộ vóc người nóng bỏng, mặc nhân vật đóng vai bại lộ đồng phục, phá lệ gọi cảm mê người.

Doãn Thiên Vũ không biết đem tầm mắt để ở nơi nào cho phải, một người mặc mèo hoang giả bộ nữ nhân hướng nàng bên này lại tới, Doãn Thiên Vũ theo bản năng đứng dậy, nhường qua một bên.

Nàng này một động tác để cho Hoắc Dật Nam càng không học, đem trong ly liền uống một hơi cạn sạch, ly thủy tinh cùng cầm thạch bàn uống trà nhỏ va chạm phát ra tiếng vang cực lớn.

"Hoắc tổng, thế nào không vui sao?"

Mèo hoang giả bộ nữ nhân nện bước sặc sỡ bước chân, đi tới Hoắc Dật Nam bên cạnh ngồi xổm người xuống đi, một đôi mắt to phá lệ nhiếp hồn, nghe nói là trong này bài.

Nửa ngồi dưới đất, nàng vừa định úp sấp Hoắc Dật Nam trên chân, liền bị Hoắc Dật Nam đột nhiên vang lên thanh âm bị dọa sợ đến run lên.

"Cút!" Hoắc Dật Nam giống như một cái nổi điên dã thú, trong thanh âm là không che giấu chút nào tức giận.

Trong căn phòng bầu không khí chợt lạnh xuống, Doãn Thiên Vũ bị hấn như vậy gằm một tiếng, nhịp tim được (phải) nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62:: Ta con mẹ nó thích người

Chương 62:: Ta con mẹ nó thích người

Mèo hoang giả bộ nữ nhân cho là Hoắc Dật Nam chẳng qua là tâm tình không tốt, như vậy cũng không có đem hần lời nói nghe vào, ngăn người một chút sau, lại không biết sống chết hướng hần tới gần.

Hoắc Dật Nam sắc mặt càng thêm khó coi, đôi đốt ngón tay bóp khanh khách vang dội: "Không để cho ta lại nói lần thứ hai, đến gần ta một thước, ta liền lấy Người cho chó ăn."

Thanh âm trước sau như một lạnh giá, mèo hoang giả bộ nữ nhân cảm giác sau lưng toát ra tí ti mồ hôi lạnh, từ dưới đất đứng lên thân đến, đi bên kia.

"Nhé, Hoắc tổng này là thế nào? Đi ra chơi đùa cũng mất hứng?" Kha Vũ rất không muốn sống trên nói.

Những người khác cũng không có nhìn ra bầu không khí quái dị, tự mình với bên người nữ diễn viên chuyển động cùng nhau đến.

"Nữ nhân kia là nơi nào đến, vẫn đứng đang làm gì, tới làm a."

Khác một người trung niên nam nhân mở miệng, ánh mắt không đứng ở Doãn Thiên Vũ trên thân chạy đến, bị hấn ôm trong ngực có người, nũng nịu hướng hần làm nũng.

Doãn Thiên Vũ theo bản năng hướng về sau bên lùi một bước, vừa mới giảm bớt thân thể nàng còn rất yếu ớt, lúc này tiếng huyền não thanh âm tranh cãi nàng rất là nhức đầu.

"Tới." Hoắc Dật Nam mắt lạnh nhìn nàng, từ trong túi xách rút ra một tháp thật dày tiền bỏ trên bàn, "Uống một ly, hai trăm."

Doãn Thiên Vũ ngược mắt chống lại Hoắc Dật Nam con mắt, ở ánh mắt hấn trong, trừ lạnh lùng, không còn có cái khác tâm tình.

Nàng biết Hoắc Dật Nam là cố ý, nhưng là nàng không muốn cúi đầu.

Không phải là muốn nàng uống sao? Được, nàng uống.

Doãn Thiên Vũ Triều Hoắc Dật Nam chậm rãi cất bước, đi tới hấn ngồi xuống bên người đến, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào trên bàn, trang bị đầy đủ ly rượu.

Nhìn nàng tiêu tụy không dứt đáng vẻ, Hoắc Dật Nam tâm không khỏi đau một chút, trên mặt lại không có bất kỳ tâm tình biến hóa.

Những người khác là một bộ xem cuộc vui đáng vẻ, mỗi người phỏng đoán đến Doãn Thiên Vũ cùng Hoắc Dật Nam quan hệ.

Doãn Thiên Vũ tay run run bung chén rượu lên,

Đưa đến mép Thì mùi rượu đạo kích thích nàng khứu giác, Doãn Thiên Vũ không khỏi cau mày một cái.

Tất cả mọi người đều đang chờ nàng động tác kế tiếp, Doãn Thiên Vũ hít sâu một hơi, ngửa đầu đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch.

Hoắc Dật Nam như cũ mắt lạnh nhìn nàng, cơ thể hơi về phía trước nghiêng, cầm chai rượu lên đem vô ích xuống ly rượu, lại rót đầy.

Hắn không hiểu, Doãn Thiên Vũ rốt cuộc đang kiên trì cái gì đó?

Doãn Thiên Vũ không có chút gì do dự, lần nữa tạm đưa vào trong miệng, cắn răng nghiêng lợi nhìn về phía Hoắc Dật Nam: "Tiếp tục à?"

Hoắc Dật Nam nắm chai rượu tay không nhúc nhích, sắc mặt trầm hơn mấy phần, Doãn Thiên Vũ đoạt lấy trong tay hắn chai rượu.

Một ly lại một ly rượu đưa xuống bụng, lúc ban đầu cháy cảm giác, đến cuối cùng đã không có cảm giác nào, Doãn Thiên Vũ dứt khoát giữa nắm chai rượu rót vào trong cổ họng.

Kha Vũ nhìn ngửa đầu uống rượu Doãn Thiên Vũ, một bên bàn tay một bên khen: "Tửu lượng giỏi!"

Hoắc Dật Nam cố nén tâm lý tức giận, mắt lạnh nhìn Doãn Thiên Vũ.

Một chai rượu rất nhanh thì thấy đáy, Doãn Thiên Vũ đưa tay lại đi trên bàn vậy, trọng tâm không vững ngã xuống đất.

Hoắc Dật Nam nhú mày, muốn đưa tay đi kéo nàng.

Nhưng là Doãn Thiên Vũ lại không để ý chút nào, lục lợi lại đem một chai rượu, ngẩng đầu lên tiếp tục rót.

Nước mắt dần dần mờ hồ ánh mắt của nàng, rượu từ khóe miệng nàng bên chảy ra, thấm ướt nàng quần áo, men say mông lung nàng cặp mắt.

Doãn Thiên Vũ mặt đầy nước mắt cùng rượu, khóe miệng lại nói ra một nụ cười, ói rằng không rõ Triều Hoắc Dật Nam gầm nhẹ: "Đưa tiền a, ta uống. Người không phải là có tiền không, cho a..."

Hoắc Dật Nam đỏ mắt mắt, tâm lý vừa tức vừa náo.

Hắn muốn, bất quá chỉ là muốn cho nàng mở miệng, chỉ cần nàng yêu cầu hắn, hắn liền cho nàng tiền, căn bản không cần như vậy.

Nữ nhân này rốt cuộc đang kiên trì cái gì...

Kha Vũ thấy Doãn Thiên Vũ có chút không đành lòng, lòng ra trong ngực hai nữ nhân, Kha Vũ đi tới Doãn Thiên Vũ bên cạnh ngồi chồm hổm xuống.

Nâng tay lên sửa sang một chút Doãn Thiên Vũ gò má mái tóc, Kha Vũ đưa tay ra bắt lấy nàng cánh tay, muốn đưa nàng kéo lên.

"Người muốn tiền, ta cho người, ta không giống Hoắc tổng như vậy không hiểu thương hương tiếc ngọc, chỉ cần người theo ta, Người muốn cái gì cũng được."

Hoắc Dật Nam nhìn Kha Vũ tay, ly rượu trong tay đột nhiên bể tan tành hạ xuống.

Đang lúc tất cả mọi người đều hiếu kỳ đi Hoắc Dật Nam bóp vỡ ly rượu Thì, Kha Vũ tiếng kêu thảm thiết vang lên.

"A —— "

Tiếng xương vỡ vụn thanh âm bị tiếng nhạc vung tới, chỉ có Kha Vũ tự mình biết, Hoắc Dật Nam tay có nhiều ác.

Thấy Kha Vũ ôm tay thống khổ té xuống đất, bên trong bao sương tiếng nhạc cùng tiếng cười hơi ngừng.

Có mấy người nữ nhân thấy tình thế không đúng, lập tức hướng bên cạnh mình trong ngực nam nhân lại co rút co rút.

Hoắc Dật Nam đem trên đất Doãn Thiên Vũ kéo vào trong lòng ngực của mình, một cổ nồng nặc mùi rượu đập vào mặt, Doãn Thiên Vũ trong tay từ đầu đến cuối nắm chặt một chai rượu.

Từ trong tay nàng đoạt lấy chai rượu, Hoắc Dật Nam tiện tay ném ở trên bàn trà, kiềm chế trong lòng tức giận, ở bên tai nàng dùng mang theo nguy hiểm ý thanh âm hỏi "Ngoan thuận bình an chia một ít không được sao, chỉ cần mở miệng yêu cầu ta, ta liền cho ngươi."

Doãn Thiên Vũ nhếch môi cười, đã sớm say khướt, đưa tay ra vỗ vỗ Hoắc Dật Nam mặt, thanh âm đứt quãng: "An phận là nam nhân cho. Mỗi người đàn bà ở gặp người nam nhân kia trước, trong tự điển là không có có cái từ này. Có thể Hoắc Dật Nam, Ngươi đã cho ta cái gì? Ta dựa vào cái gì muốn an phận!"

"

Hoắc Dật Nam nghe xong có chút kinh ngạc, đáy mắt vạch qua một tia tâm tình rất phức tạp, thanh âm như cũ trầm thấp: "Có ý gì?"

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt về mặt đưa đám, lắc đầu một cái: "Ngươi cái gì cũng cho không ta, Ngươi cảm thấy ta là cái gì, một cái chó vẫy đuôi mừng chủ chó sao? Ta chỉ muốn ở trước mặt ngươi cất giữ tôn nghiêm, đứng nghiêm, có lỗi gì?"

Nghe nàng lời nói, Hoắc Dật Nam tâm trong nháy mắt mềm mại đi xuống, giọng cũng ôn hòa mấy phần: "Cố chấp như vậy đối với ngươi không có nửa điểm chỗ tốt."

Doãn Thiên Vũ giống như là được cực lớn ủy khuất, nước mắt trong nháy mắt không bị khống chế tràn ra, trong miệng Triều Hoắc Dật Nam hét lớn: "Còn nghe không hiểu sao? Ta con mẹ nó thích ngươi a!"

Vừa dứt lời, Doãn Thiên Vũ trong dạ dày một trận phiên giang đảo hải cảm giác, mấy giây sau, trực tiếp ới Hoắc Dật Nam một thân.

Trong miệng mùi vị rất là khó sở, dạ dày giống như là bị người lấy tay nắm kéo, Doãn Thiên Vũ tựa vào Hoắc Dật Nam trên bả vai, vẻ mặt hốt hoảng, ní non: "Ta thích Ngươi a... Ta thật vô cùng yêu thích Ngươi..."

Hoắc Dật Nam một cái tay che chở Doãn Thiên Vũ phòng ngừa nàng té xuống, liếc mắt nhìn âu phục áo khoác bên trên nôn sau, cũng không nói lời nào, trực tiếp đem áo khoác cởi ra.

Đem Doãn Thiên Vũ đánh bông trong ngực, Hoắc Dật Nam ra lộ ghế riêng.

Xuyên qua đám người, Hoắc Dật Nam ôm nàng đi ở trên đường chính, trận trận gió lạnh xâm nhập tới, Doãn Thiên Vũ không tự chủ được hướng Hoắc Dật Nam trong ngực lại co rút co rút.

Hoắc Dật nam thấp đầu nhìn trong ngực người, Mặc Sắc đáy mắt lại uẩn đến một tia chưa bao giờ có thâm tình.

Ở Hoắc Dật Nam trong ngực, Doãn Thiên Vũ thật chặt lời đáng thương hai trăm khối, khỏe mắt có lệ, trong miệng chớp dạ đến khôn kiếp...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63:: Hai người triền miên

Chương 63:: Hai người triền miên

Hoắc Dật Nam mang theo Doãn Thiên Vũ trở lại chính mình nhà trọ, thẳng đi vào phòng, đem Doãn Thiên Vũ nhẹ nhẹ đặt lên giường.

Doãn Thiên Vũ cau mày nhắm hai mắt, biểu hiện trên mặt rất là thống khổ đáng vẽ, Hoắc Dật Nam có chút thương tiếc, xoay người ra ngoài, chuẩn bị cho nàng rót cốc nước đi vào.

Chờ hần bụng nước lần nữa đi vào phòng trong Thì, Doãn Thiên Vũ vẻ mặt hốt hoảng ngồi ở giường - bên trên, đưa tay ra lấy tay - chỉ Hoắc Dật Nam

"Người thế nào ở trong nhà của ta."

Hoắc Dật Nam nhìn Doãn Thiên Vũ cái bộ dáng này, nhỏ bé thân giác chứa đựng một vết như có như không cười: "Đây là nhà ta."

So sánh với trước, Hoắc Dật Nam giờ phút này thanh âm hiện ra hết ôn nhu.

Doãn Thiên Vũ cau mày, đảo mắt nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, kiên định nhìn Hoắc Dật Nam: "Người nói vậy, nơi này rõ ràng chính là ta nhà."

Xem ở nàng uống say phân thượng, Hoắc Dật Nam chưa cùng nàng tích cực đi xuống.

Đi tới mép giường, Hoắc Dật Nam Tọa ở Doãn Thiên Vũ bên người, đưa nàng ôm vào trong ngực, đem nước đưa tới miệng nàng bên.

"Đem nó uống." Giọng trước sau như một lạnh lùng, còn mang theo mấy phần mệnh lệnh ý.

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn hắn, hốc mắt lại ướt át, Hoắc Dật Nam nhìn thấy nàng vừa khóc, có chút không tìm được manh mối.

"Người tại sao không thích ta..." Doãn Thiên Vũ một cái nín lại Hoắc Dật Nam cổ áo, mặt đầy bị thương, thanh âm rất nhẹ không có trong ngày thường quật cường.

Hoắc Dật Nam không trả lời nàng, trực tiếp đưa nàng ôm ở hoai, đem cằm để đến nàng hết sức.

Bị ôm Doãn Thiên Vũ dùng sức giằng giàng, vừa dùng tay nện Hoắc Dật Nam, một bên hướng hắn rộng to.

"Người tại sao không thích ta! Không thích ta cũng không cần rất tốt với ta a!"

Hoắc Dật Nam không có can buồng nàng ra ý tứ, ngược lại đem trong ngực Doãn Thiên Vũ ôm càng chặt hơn.

Doãn Thiên Vũ đem nước mắt với tất cả đều cọ đến Hoắc Dật Nam trên y phục, Hoắc Dật Nam nhớ tới mới vừa rồi còn bị Doãn Thiên Vũ ói một thân, trên mặt trong nháy mắt phủ đầy hắc tuyến.

Một cái xoay mình, Doãn Thiên Vũ nằm ở trên giường, hai tay câu Hoắc Dật Nam cổ, Hoắc Dật Nam đưa nàng đè ở trên người, thò ra hơi nóng vậy vào trên mặt nàng.

"Người nặng quá..."

Doãn Thiên Vũ nhìn Hoắc Dật Nam, trên mặt so với mới vừa rồi càng thêm đỏ, ghen nửa ngày mới phun ra cái này ba chữ tới.

Hai người mắt đối mắt mấy giây, Hoắc Dật Nam ánh mắt bắt đầu trở nên nung - nóng, Doãn Thiên Vũ còn chưa phản ứng kịp, chẳng qua là lẳng lẳng nhìn hắn.

"Người thích..."

Tiếp lấy rượu cồn, Doãn Thiên Vũ lá gan cũng biến thành đánh, muốn mở miệng hỏi ra một mực chôn trong lòng sự tình.

Nhưng là lời còn chưa nói hết, Hoắc Dật Nam wen liền rơi xuống.

Doãn Thiên Vũ lạnh giá môi để cho Hoắc Dật Nam lõm sâu không dứt, trên người muốn - hòa bị dưới người người hoàn toàn khai mào đến, Hoắc Dật Nam một cái tay hướng Doãn Thiên Vũ thân thể tìm kiếm.

Đột Như Kỳ Lai chạm làm cho Doãn Thiên Vũ thân thể run rẩy một chút, Hoắc Dật Nam buông nàng ra miệng, dọc theo nàng cảm hôn đến cổ nàng, tay tại tuyết - da thịt trắng bên trên nhào nặn - đến.

Thân thể cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, Doãn Thiên Vũ không có chút nào kháng cự, Hoắc Dật Nam vừa bá - đạo lại ôn nhu sủng ái, để cho Doãn Thiên Vũ thật sự trầm luân.

"Ừ..." Ôn nhu mềm mại thanh âm ở trong phòng vang lên, Doãn Thiên Vũ nhắm mắt cảm thụ Hoắc Dật Nam vuốt ve.

Đùi thon dài lượn quanh bên trên Hoắc Dật Nam to lớn thân thể, Hoắc Dật Nam kéo Doãn Thiên Vũ tay Triều dưới người mình di động, ở chạm được một cái thô sấp đồ vật sau, Doãn Thiên Vũ đột nhiên mở mắt ra.

Hoắc Dật Nam không có ngừng xuống, Doãn Thiên Vũ tuy là nhìn nàng, lại cũng không có thu tay về, trên mặt đỏ ửng sâu hơn.

Ở Hoắc Dật Nam dưới sự dẫn đường, Doãn Thiên Vũ từng bước từng bước lõm sâu trong đó, Hoắc Dật Nam động tác rất ôn nhu, Doãn Thiên Vũ nhu thuận ngoan ngoãn phối hợp hắn.

Hai người dây dưa - miên đến, muốn đem đôi phương dung nhập vào thân thể của mình như thế...

Ngày kế, sáng sớm.

Bởi vì say rượu duyên cớ, Doãn Thiên Vũ mở mắt ra cảm giác đầu tiên chính là, đầu đau muốn nứt, thân thể liền giống bị lôi xé qua như thế, hai chân hoàn toàn không làm được gì.

Bị ánh mặt trời chiếu không mở mắt nổi, lấy tay che che, Doãn Thiên Vũ mặt đầy thống khổ xoay người.

Quay người lại đồ thường bên trên Hoắc Dật Nam bấp thịt ngực, Doãn Thiên Vũ không vui mở mắt ra, trước mắt hết thấy đề cho nàng trong nháy mắt mộng.

Nhìn chung quanh xa lạ hết thấy, còn có trước mặt ngủ người, Doãn Thiên Vũ trong đầu nhanh chóng hồi tưởng.

Bởi vì say rượu, suy nghĩ một chút chuyện hôm qua đại não liền đau đón một hồi, thông qua gần có một chút trí nhớ, Doãn Thiên Vũ loáng thoáng nhớ tới ngày hôm qua ở trời xanh giải trí sẽ thật sự chuyện phát sinh.

Doãn Thiên Vũ trốn to hai mắt, trên mặt phiêu thượng trận trận đỏ ửng.

Bị Hoắc Dật Nam ôm về nhà, cùng với kia mập mờ hết thấy ở Doãn Thiên Vũ trong đầu, đứt quãng diễn ra.

Nàng với Hoắc Dật Nam..

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt muốn tìm một động chui vào, ngược mắt nhìn một chút còn sẽ ở ngủ Hoắc Dật Nam, Doãn Thiên Vũ lại cẩn thận từng li từng tí xoay qua chỗ khác.

Sẽ bị từ vén lên một chút, Doãn Thiên Vũ chuẩn bị nhân cơ hội chạy ra, nếu là chờ đến Hoắc Dật Nam tỉnh lại, nàng kia liền không có chút nào chạy cơ hội.

Chẳng qua là nàng không chú ý tới, Hoắc Dật Nam tiềm lòng mi dài động động, khi nàng vừa mới lên đường, còn không có ngồi dậy, Hoắc Dật Nam liền đem nàng kéo vào trong ngực.

"Tỉnh?" Hoắc Dật Nam giọng vẫn không có bất kỳ tâm tình gì, chẳng qua là trong lời nói lại so với trước kia ôn hòa nhiều chút.

"A... Ừ... Tỉnh... Tỉnh..."

Doãn Thiên Vũ toàn bộ mặt đều đỏ đến mức tận cùng, trong lúc nhất thời ngay cả nói chuyện cũng trở nên lắp ba lắp bắp.

Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ, cảm giác thân thể nàng có vài phần cứng ngắc, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, vì vậy cố làm lơ đang đem bấp đùi dựa ở trên người nàng.

"Người liên quan (khô)... Cái gì..." Doãn Thiên Vũ trong lòng giật mình, hô hấp cũng biến thành mau mau.

"Ngủ."

Hoắc Dật Nam chậm rãi phun ra hai chữ, vùi đầu vào Doãn Thiên Vũ cổ.

Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt bị hấn bị dọa sợ đến không dám nhúc nhích, Hoắc Dật Nam khước miệng vạch qua vẻ tươi cười.

Tối ngày hôm qua lá gan lớn như vậy, đến một cái buổi sáng cứ như vậy kinh sợ, thật đúng là nàng Doãn Thiên Vũ đặc biệt phong cách.

"Thế nào?"

Hoắc Dật Nam cố làm quan tâm hỏi, tối ngày hôm qua hai người rất khuya mới ngủ, hấn vốn muốn cho Doãn Thiên Vũ hôm nay ngủ thêm một lát, không nghĩ tới nàng lại Tiên tỉnh.

Để cho hấn có chút tức giận là, nàng tỉnh lại phản ứng đầu tiên lại là chạy.

"Không thể nào."

Doãn Thiên Vũ trong lòng kêu khổ liên tục, nhớ tới tối ngày hôm qua tự mình nói những lời đó, còn có làm những chuyện kia, nàng cảm giác mình đã không mặt mũi biết người.

"Lộn lại." Hoắc Dật Nam lời nói mang theo mệnh lệnh giọng, vừa nói đem đầu cũng nâng lên, Doãn Thiên Vũ thân thể vẫn như cũ cứng ngắc.

Hoắc Dật Nam bị nàng phản ứng làm cho dở khóc dở cười, trên mặt lại không có chút nào vết tích.

"Ta cự tuyệt." Doãn Thiên Vũ không hề nghĩ ngợi, trực tiếp bật thốt lên.

Nàng bây giờ chỉ muốn đào cái lỗ đem chính mình chôn, muốn nàng xoay qua chỗ khác, kia đến bao lớn dũng khí.

Hoắc Dật Nam hơi híp mắt lại nhìn đưa lưng về phía hấn Doãn Thiên Vũ, nhếch miệng lên một cái nghiêng ngẫm nụ cười, tay hạnh kiểm xấu từ phía sau lưng Triều Doãn Thiên Vũ dưới người tìm kiếm.

Doãn Thiên Vũ kẹp - chặt hai chân, nghiêng đầu sang chỗ khác trốn mắt nhìn Hoắc Dật Nam: "Luu manh!"

Lại nhìn thấy Hoắc Dật Nam khoe miệng như có như không nụ cười, Doãn Thiên Vũ tâm lý toát ra ba chữ.

Nàng tham..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64:: Bàn về Hoắc tổng Lực bền bỉ

Chương 64:: Bàn về Hoắc tổng Lực bền bỉ

Hoắc Dật Nam đem trên tay dùi, bàn tay che ở Doãn Thiên Vũ trên eo nhỏ, Doãn Thiên Vũ tim đập nhanh hơn không dám nhúc nhích.

"Người... Người buông ta ra..." Doãn Thiên Vũ thanh âm nhỏ đến giống như là ở đây than, Hoắc Dật Nam hứng thú, tay tiếp tục hướng bên trên du tảo.

Doãn Thiên Vũ không biết nơi nào đến dừng khí, thừa dịp Hoắc Dật Nam không chú ý, trực tiếp trốn xuống giường.

Hai chân đứng ở lạnh như băng trên nền, Doãn Thiên Vũ không khỏi lạnh run, tay c He qua một bộ phận chắn bao quanh thân thể của mình.

Bị nàng như vậy một lần, Hoắc Dật Nam cảm thấy trận trận gió mát chui vào trong chắn, với là có chút không vui nhăn đầu lông mày.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt quét đến Hoắc Dật Nam lộ ở bên ngoài thân thể, hơi lộ ra lúng túng dời đi tầm mắt: "Ta... Ta đi tắm... Tắm..."

Tiện tay nhặt cái trên đất quần áo, Doãn Thiên Vũ đại khái che thân thể của mình, cũng như chạy trốn Triều phòng tắm chạy đi.

Doãn Thiên Vũ tướng môn nhẹ nhàng che lại, sờ bộ ngực mình, có chút thở phào, cảm quần áo để ở một bên giặt rửa tóc trên đài, đi tới bồn tắm cạnh mở vòi nước.

Nước ào ào chảy xuống, Doãn Thiên Vũ sự chú ý toàn ở chảy xuống trên nước, Hoắc Dật Nam mở ra cửa phòng tắm đi tới, cho đến đến gần, Doãn Thiên Vũ mới hậu tri hậu giác phát hiện hấn tồn tại.

"Người thế nào đi vào!"

Sau khi nói xong, Doãn Thiên Vũ đột nhiên phát hiện Hoắc Dật Nam trên người không có bất kỳ che phủ, trong nháy mắt nâng lên thu che mắt, thật vất vả khôi phục mặt, lại trong nháy mắt đỏ ửng.

"Người trước mặc quần áo vào!"

Doãn Thiên Vũ vừa xấu hổ vừa vội, dứt khoát chính mình xoay người.

Hoắc Dật Nam sắc như thường đi tới, đáy mắt là dày đặc tình cốc thiếu: "Còn có cái gì là ta chưa thấy qua, Ủ?"

"A!" Doãn Thiên Vũ phản xạ có điều kiện gọi ra, nàng chưa kịp đem những lời này nói ra khỏi miệng, Hoắc Dật Nam liền đem nàng ôm ngang lên.

Bồn tắm nước đã tràn ra đến, Doãn Thiên Vũ bị Hoắc Dật Nam nhẹ nhàng bỏ vào trong bồn tắm, thân thể bị một trận hơi ẩm áp bao vây, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt thanh tỉnh lại.

"Mặc quần áo vào, làm gì chuyện?" Hoắc Dật nam đại chân một bước cũng vào bồn tắm, nằm trong bồn tắm, cảm Doãn Thiên Vũ tay, đem nàng kéo hướng mình.

Doãn Thiên Vũ cả người cũng pa ở Hoắc Dật Nam trên người, ngẩng đầu trừng mắt to nhìn hấn, nhịp tim càng lúc càng nhanh.

Hoắc Dật Nam đè xuống nàng sau ót, wen bên trên nàng môi, Doãn Thiên Vũ bị sợ mộng, cả người cũng không có phản ứng kịp.

"Chuyên tâm một chút." Ngán ngùi lòng ra một chút, Hoắc Dật Nam lại hôn đi lên.

Doãn Thiên Vũ lúc này mới nhớ tới phản kháng, nhưng là thân thể nhưng ở Hoắc Dật Nam tay chọn - treu chọc xuống, từng điểm từng điểm xụi lơ đi xuống.

"A... Thả..."

Hoắc Dật Nam Việt wen càng sâu, Doãn Thiên Vũ cắn bản không biện pháp lên tiếng.

Ngồi ở Hoắc Dật Nam trên đùi, dưới thân thể bên truyền tới một trận nung - nhiệt, Doãn Thiên Vũ đỏ mặt nhỏ máu.

Hoắc Dật Nam buông nằng ra đôi môi xuống phía dưới hôn lên, Doãn Thiên Vũ bị điều - vai diễn được (phải) cả người cũng cút - nóng không dứt, dưới hai tay ý thức câu Hoắc Dật Nam cổ.

Eo ếch có chút dùng sức, Doãn Thiên Vũ không nhịn được kêu thành tiếng, trong phòng tắm mây mù lượn quanh, nũng nịu không ngừng.

Đỉnh đông —— đỉnh đông ——

Tiếng chuông cửa nhớ tới, bảo mẫu thả ra trong tay sự tình, bước nhanh đi tới cửa, thông qua mắt mèo thấy rõ ràng ngoài cửa người sau, lập tức mở ra đại môn.

"Phương tiểu thư, người tốt." Bảo mẫu nửa mở môn, lễ phép Triều đứng bên ngoài bên Phương Thâm cười nói.

Phương Thâm trên mặt mang nhân nhật nụ cười, trang điểm da mặt tinh xảo hiện ra hết phóng khoáng ôn uẩn, một cái cắt xén tinh tế màu trắng tu thân áo đầm, buộc vòng quanh nằng lung linh thích thú thân thể.

"Xin chào, ta là tới tìm Dật Nam." Phương Thâm thanh âm trước sau như một ôn nhu, làm cho người ta cảm giác thật thoải mái.

Suy nghĩ tới ngày hôm qua Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ lúc trở về, đặc biệt đối với nằng phân phó qua, hôm nay không thấy bất luận kẻ nào, hẳn không hy vọng bị bất cứ chuyện gì quấy rầy.

Bảo mẫu có chút hơi khó, nhưng là trên mặt lại không chút nào biểu lộ ra.

"Phương tiểu thư, ngưng ngưng, Hoắc tổng không ở nhà, ngày hôm qua một đêm cũng chưa có trở về." Bảo mẫu như cũ nửa che môn, làm tùy thời quan môn chuẩn bị.

"Là thế này phải không?" Phương Thâm bất động thanh sắc Triều bên trong nhà liếc mắt một cái, thấy một đôi cửa một đôi giày nữ sau, trong mắt nhanh chóng thoáng qua đồng thời tâm tình, "Vậy cũng tốt, ta ngày khác lại tới tìm hắn, làm phiền người thay ta với Dật Nam nói một tiếng, thì nói ta tới tìm hắn."

Bảo mẫu cười gật đầu một cái, đưa mắt nhìn Phương Thâm rời đi, thấy nằng đi xa sau, có chút thờ phào.

Một hồi dây dưa - miên sau khi, Doãn Thiên Vũ cả người cũng xụi lơ trong bồn tắm.

Hoắc Dật Nam đưa nằng ôm vào hoai trong, ôn nhu thay nằng thanh tẩy thân thể.

Doãn Thiên Vũ tựa vào Hoắc Dật Nam trên ngực, cúi đầu nhìn trong nước hai người đặt chung một chỗ hai chân, mới vừa rồi hết thấy giống như Mộng như thế.

"Đang suy nghĩ gì?" Hoắc Dật Nam thanh âm ở nằng vang lên bên tai.

Doãn Thiên Vũ phục hồi tinh thần lại, cuống quýt ngẩng đầu lên: "Người nói cái gì?"

Nghe được nằng lời nói, Hoắc Dật Nam mặt đen lại, tay làm chuyện xấu như vậy ở Doãn Thiên Vũ chỗ nằng cảm bóp một cái, "Như vậy không chuyên tâm?"

"Ta..." Đột nhiên chảy vào con mắt nước, để cho Doãn Thiên Vũ đột nhiên nằng lên thu cảm cập mắt.

Quên trên tay mình cũng có nước, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt cảm giác mình con mắt càng khó chịu.

"Đần." Hoắc Dật Nam lấy ra nằng hai tay, đại cánh tay vung lên, nắm lên bên cạnh trên bàn khăn lông, thay Doãn Thiên Vũ xoa một chút mặt.

Doãn Thiên Vũ quay đầu đi nhìn hắn, gắt giọng: "Ta muốn đi ra ngoài."

Nói muốn nằng liền lập tức đứng dậy, Hoắc Dật Nam không có đưa tay ra lại cản nằng, ánh mắt nhưng vẫn ở nằng bạch - tích trên thân thể rong ruổi.

Đứng trong bồn tắm, Doãn Thiên Vũ trực tiếp chống lại Hoắc Dật Nam nước son tròn mắt đen, trong nháy mắt ngược lại tới hắn là đang quan sát chính

mình, vì vậy hai tay bao bọc ở chính mình ngồi chồm hồm xuống.

"Luu - mạnh!" Doãn Thiên Vũ trừng mắt to nhìn Hoắc Dật Nam, ở trong lòng kêu khổ liên tục.

Từ tối hôm qua đến bây giờ chuyện phát sinh, hết thảy các thứ này cũng để cho nàng cảm thấy rất không chân thật.

Mặc dù ngoài miệng hăm hù Hoắc Dật Nam, trong nội tâm nàng lại dâng lên từng cơn sóng gợn.

Hoắc Dật Nam đưa tay ra cánh tay, véo nhẹ lấy Doãn Thiên Vũ cằm, thanh âm trầm thấp mỉa mai: "Mặc dù không là ta thích loại hình, bắt quá cảm giác còn rất tốt."

Sau khi nói xong, Hoắc Dật Nam đứng dậy, cầm lên bên cạnh đồ tắm mặc lên người, ra giọng, góc cạnh rõ ràng trên mặt vạch qua một tia lơ đãng nụ cười.

"Luu mạnh! Luu mạnh! Luu mạnh!" Doãn Thiên Vũ hướng cửa hô to, cả người cũng thẹn thùng tới cực điểm.

Chắc chắn Hoắc Dật Nam thật sau khi đi ra ngoài, Doãn Thiên Vũ này mới một lần nữa đứng dậy, nắm lên một kiện khác đồ tắm, thật nhanh khoác lên người.

Chờ nàng đi ra ngoài thời điểm, Hoắc Dật Nam chính đưa lưng về phía nàng mặc quần áo, thấy hấn kiên cố sau lưng, Doãn Thiên Vũ lại theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

Chờ chút... Nàng đây là đang làm gì!

Doãn Thiên Vũ lấy tay vỗ vỗ chính mình mặt, làm cho mình nhanh lên một chút tỉnh hồn lại, không nên bị Hoắc Dật Nam lừa dối.

Đột nhiên nghĩ tới đây là đang Hoắc Dật Nam nhà, căn bản không có nàng quần áo, ngày hôm qua quần áo đã không có biện pháp xuyên, Doãn Thiên Vũ chặt cắn môi.

Hoắc Dật Nam xử lý hảo chính mình sau khi, liếc mắt nhìn đứng ở một bên ngăn người Doãn Thiên Vũ, từ từ hướng nàng đi tới, hai tay đặt ở nàng yêu kiều không kham một nắm bên hông bóp một cái.

"Còn không có cho ăn no người sao?"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64:: Bàn về Hoắc tổng Lực bền bỉ

Chương 64:: Bàn về Hoắc tổng Lực bền bỉ

Hoắc Dật Nam đem trên tay dùi, bàn tay che ở Doãn Thiên Vũ trên eo nhỏ, Doãn Thiên Vũ tim đập nhanh hơn không dám nhúc nhích.

"Người... Người buông ta ra..." Doãn Thiên Vũ thanh âm nhỏ đến giống như là ở đây than, Hoắc Dật Nam hứng thú, tay tiếp tục hướng bên trên du tẩu.

Doãn Thiên Vũ không biết nơi nào đến dũng khí, thừa dịp Hoắc Dật Nam không chú ý, trực tiếp trốn xuống giường.

Hai chân đứng ở lạnh như băng trên nền, Doãn Thiên Vũ không khỏi lạnh run, tay c He qua một bộ phận chắn bao quanh thân thể của mình.

Bị nàng như vậy một làm, Hoắc Dật Nam cảm thấy trận trận gió mát chui vào trong chăn, vội là có chút không vui nhăn đầu lông mày.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt quét đến Hoắc Dật Nam lộ ở bên ngoài thân thể, hơi lộ ra lúng túng dời đi tầm mắt: "Ta... Ta đi tắm... Tắm..."

Tiện tay nhặt cái trên đất quần áo, Doãn Thiên Vũ đại khái che thân thể của mình, cũng như chạy trốn Triều phòng tắm chạy đi.

Doãn Thiên Vũ tướng môn nhẹ nhàng che lại, sờ bộ ngực mình, có chút thở phào, cảm quần áo để ở một bên giặt rửa tóc trên đài, đi tới bồn tắm cạnh mở vòi nước.

Nước ào ào chảy xuống. Doãn Thiên Vũ sự chú ý toàn ở chảy xuống trên nước, Hoắc Dật Nam mở ra cửa phòng tắm đi tới, cho đến gần, Doãn Thiên Vũ mới hậu tri hậu giác phát hiện hần tồn tại.

"Người thế nào đi vào!"

Sau khi nói xong, Doãn Thiên Vũ đột nhiên phát hiện Hoắc Dật Nam trên người không có bất kỳ che phủ, trong nháy mắt nâng lên thu che mắt, thật vất vả khôi phục mặt, lại trong nháy mắt đỏ ửng.

"Người trước mặc quần áo vào!"

Doãn Thiên Vũ vừa xấu hổ vừa vội, dứt khoát chính mình xoay người.

Hoắc Dật Nam sắc như thường đi tới, đáy mắt là dày đặc tình cốc thiếu: "Còn có cái gì là ta chưa thấy qua, Ừ?"

"A!" Doãn Thiên Vũ phản xạ có điều kiện gọi ra, nàng chưa kịp đem những lời này nói ra khỏi miệng, Hoắc Dật Nam liền đem nàng ôm ngang lên.

Bồn tắm nước đã tràn ra đến, Doãn Thiên Vũ bị Hoắc Dật Nam nhẹ nhàng bỏ vào trong bồn tắm, thân thể bị một trận hơi ấm áp bao vây, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt thanh tỉnh lại.

"Mặc quần áo vào, làm gì chuyện?" Hoắc Dật nam đại chân một bước cũng vào bồn tắm, nằm trong bồn tắm, cầm Doãn Thiên Vũ tay, đem nàng kéo hướng mình.

Doãn Thiên Vũ cả người cũng pa ở Hoắc Dật Nam trên người, ngẩng đầu trừng mắt to nhìn hần, nhịp tim càng lúc càng nhanh.

Hoắc Dật Nam đè xuống nàng sau ót, wen bên trên nàng môi, Doãn Thiên Vũ bị sợ mộng, cả người cũng không có phản ứng kịp.

"Chuyên tâm một chút." Ngấn ngui lỏng ra một chút, Hoắc Dật Nam lại hôn đi lên.

Doãn Thiên Vũ lúc này mới nhớ tới phản kháng, nhưng là thân thể nhưng ở Hoắc Dật Nam tay chọn - treu chọc xuống, từng điểm từng điểm xui lợ đi xuống.

"A... Thả..."

Hoắc Dật Nam Việt wen càng sâu, Doãn Thiên Vũ căn bản không biện pháp lên tiếng.

Ngồi ở Hoắc Dật Nam trên đùi, dưới thân thể bên truyền tới một trận nung - nhiệt, Doãn Thiên Vũ đỏ mặt nhỏ máu.

Hoắc Dật Nam buông nàng ra đôi môi xuống phía dưới hôn lên, Doãn Thiên Vũ bị điều - vai diễn được (phải) cả người cũng cút - nóng không dứt, dưới hai tay ý thức câu Hoắc Dật Nam cổ.

Eo ếch có chút dùng sức, Doãn Thiên Vũ không nhịn được kêu thành tiếng, trong phòng tắm mây mù lượn quanh, nũng nịu không ngừng.

Đỉnh đông —— đỉnh đông ——

Tiếng chuông cửa nhớ tới, bảo mẫu thả ra trong tay sự tỉnh, bước nhanh đi tới cửa, thông qua mắt mèo thấy rõ ràng ngoài cửa người sau, lập tức mở ra đại môn.

"Phương tiểu thư, người tốt." Bảo mẫu nửa mở môn, lễ phép Triều đứng bên ngoài bên Phương Thâm cười nói.

Phương Thâm trên mặt mang nhàn nhạt nụ cười, trang điểm da mặt tinh xảo hiện ra hết phóng khoáng ôn uẩn, một cái cắt xén tinh tế màu trắng tu thân áo đầm, buộc vòng quanh nàng lưng linh thích thú thân thể.

"Xin chào, ta là tới tìm Dật Nam." Phương Thâm thanh âm trước sau như một ôn nhu, làm cho người ta cảm giác thật thoải mái.

Suy nghĩ tới ngày hôm qua Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ lúc trở về, đặc biệt đối với nàng phân phó qua, hôm nay không thấy bất luận kẻ nào, hần không hy vọng bị bất cứ chuyện gì quấy rầy.

Bảo mẫu có chút hơi khó, nhưng là trên mặt lại không chút nào biểu lộ ra.

"Phương tiểu thư, ngưng ngưng, Hoắc tổng không ở nhà, ngày hôm qua một đêm cũng chưa có trở về." Bảo mẫu như cũ nửa che môn, làm tùy thời quan môn chuẩn bị.

"Là thế này phải không?" Phương Thâm bất động thanh sắc Triều bên trong nhà liếc mắt một cái, thấy một đôi cửa một đôi giày nữ sau, trong mắt nhanh chóng thoáng qua đồng thời tâm tình, "Vậy cũng tốt, ta ngày khác lại tới tìm hần, làm phiền người thay ta với Dật Nam nói một tiếng, thì nói ta tới tìm hần."

Bảo mẫu cười gật đầu một cái, đưa mắt nhìn Phương Thâm rời đi, thấy nàng đi xa sau, có chút thờ phào.

Một hồi dây dưa - miền sau khi, Doãn Thiên Vũ cả người cũng xụi lơ trong bồn tắm.

Hoắc Dật Nam đưa nàng ôm vào hoai trong, ôn nhu thay nàng thanh tẩy thân thể.

Doãn Thiên Vũ tựa vào Hoắc Dật Nam trên ngực, cúi đầu nhìn trong nước hai người đặt chung một chỗ hai chân, mới vừa rồi hết thấy giống như Mộng như thế.

"Đang suy nghĩ gì?" Hoắc Dật Nam thanh âm ở nàng vang lên bên tai.

Doãn Thiên Vũ phục hồi tinh thần lại, cuống quýt ngẩng đầu lên: "Người nói cái gì?"

Nghe được nàng lời nói, Hoắc Dật Nam mặt đen lại, tay làm chuyện xấu như vậy ở Doãn Thiên Vũ chỗ mẫn cảm bóp một cái, "Như vậy không chuyên tâm?"

"Ta..." Đột nhiên chảy vào con mắt nước, để cho Doãn Thiên Vũ đột nhiên nâng lên thu cầm cặp mắt.

Quên trên tay mình cũng có nước, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt cảm giác mình con mắt càng khó chịu.

"Đần." Hoắc Dật Nam lấy ra nàng hai tay, đại cánh tay vung lên, nắm lên bên cạnh trên bàn khăn lông, thay Doãn Thiên Vũ xoa một chút mắt.

Doãn Thiên Vũ quay đầu đi nhìn hắn, gắt giọng: "Ta muốn đi ra ngoài."

Nói muốn nàng liền lập tức đứng dậy, Hoắc Dật Nam không có đưa tay ra lại cản nàng, ánh mắt nhưng vẫn ở nàng bạch - tích trên thân thể rong ruổi.

Đứng trong bồn tắm, Doãn Thiên Vũ trực tiếp chống lại Hoắc Dật Nam nước son tròn mắt đen, trong nháy mắt ngược lại tới hắn là đang quan sát chính mình, vì vậy hai tay bao bọc ở chính mình ngồi chồm hổm xuống.

"Luu - mạnh!" Doãn Thiên Vũ trừng mắt to nhìn Hoắc Dật Nam, ở trong lòng kêu khổ liên tục.

Từ tối hôm qua đến bây giờ chuyện phát sinh, hết thấy các thứ này cũng để cho nàng cảm thấy rất không chân thật.

Mặc dù ngoài miệng hăm hù Hoắc Dật Nam, trong nội tâm nàng lại dâng lên từng cơn sóng gợn.

Hoắc Dật Nam đưa tay ra cánh tay, véo nhẹ lấy Doãn Thiên Vũ cằm, thanh âm trầm thấp mỉa mai: "Mặc dù không là ta thích loại hình, bất quá cảm giác còn rất tốt."

Sau khi nói xong, Hoắc Dật Nam đứng dậy, cầm lên bên cạnh đồ tắm mặc lên người, ra giọng, góc cạnh rõ ràng trên mặt vạch qua một tia lơ đãng nụ cười.

"Luu mạnh! Luu mạnh! Luu mạnh!" Doãn Thiên Vũ hướng cửa hô to, cả người cũng thẹn thùng tới cực điểm.

Chắc chắn Hoắc Dật Nam thật sau khi đi ra ngoài, Doãn Thiên Vũ này mới một lần nữa đứng dậy, nắm lên một kiện khác đồ tắm, thật nhanh khoác lên người.

Chờ nàng đi ra ngoài thời điểm, Hoắc Dật Nam chính đưa lưng về phía nàng mặc quần áo, thấy hắn kiên cố sau lưng, Doãn Thiên Vũ lại theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

Chờ chút... Nàng đây là đang làm gì!

Doãn Thiên Vũ lấy tay vỗ vỗ chính mình mặt, làm cho mình nhanh lên một chút tỉnh hồn lại, không nên bị Hoắc Dật Nam lừa dối.

Đột nhiên nghĩ tới đây là đang Hoắc Dật Nam nhà, căn bản không có nàng quần áo, ngày hôm qua quần áo đã không có biện pháp xuyên, Doãn Thiên Vũ chặt cắn môi.

Hoắc Dật Nam xử lý hảo chính mình sau khi, liếc mắt nhìn đứng ở một bên gần người Doãn Thiên Vũ, từ từ hướng nàng đi tới, hai tay đặt ở nàng yêu kiều không kham một nắm bên hông bóp một cái.

"Còn không có cho ăn no người sao?"

Chương 65:: Cần quyết đoán mà không quyết đoán

Chương 65:: Cần quyết đoán mà không quyết đoán

"Hoắc tổng, có chừng mực." Doãn Thiên Vũ hồi tưởng lại ở phòng tắm tình cảnh mặt lại đỏ bừng lên, nhưng vẫn là cứng cổ đối hấn.

Hoắc Dật Nam không có lại gây náo nằng, "Được, đi xuống ăn điểm tâm đi."

Sau bữa ăn sáng hai người đồng thời hướng xe đi tới, bên ngoài biệt thự đậu Cadillac c Tscoupe trong, nhìn từ bên trong biệt thự đi ra nhìn thân mật vô gian hai người, Phương Thâm trắng nõn tinh xảo trên gò má tràn đầy tức giận, tay nắm chặt thành quyền.

Một đêm không trở về sao? Còn là nói không muốn gặp nằng? Nữ nhân kia lại là ai?

Phương Thâm là một cái kiêu ngạo nữ nhân, quyết không cho phép chính mình vứt bỏ mặt mũi và chính mình tu dưỡng, bình phục một hạ tâm tình, lại khôi phục bộ kia tri tính ưu nhã đáng vẻ, mở cửa xe hướng hai người đi tới.

"Dật Nam"

Hai người nghe tiếng xoay người, Hoắc Dật Nam ánh mắt lóe lên một vệt kinh ngạc, bất quá sảo tung tức thệ: "Phương Thâm? Ngươi tại sao lại ở đây?"

Phương Thâm cười cười, trên mặt là khéo léo nụ cười, "Ta tới tìm ngươi a, nhưng là bảo mẫu nói ngươi một đêm không về đâu rồi, xem ra là bảo mẫu tính sai."

"Ừ, sớm như vậy tôi có chuyện gì không?" Hoắc Dật Nam không có tính toán cùng với nàng giải thích.

"Cha ta nói tôi nay phải cho ta tổ chức tiếp phong yến, liền hai nhà chúng ta ăn chung cái cơm, để cho ta mời Hoắc bá phụ cùng Ngươi, Hoắc bá phụ bên kia ta đã mời qua, bá phụ nói buổi tối sẽ xuất tịch, vậy còn ngươi, buổi tối hẳn sẽ đến đây đi, hai nhà chúng ta cũng đã rất lâu không có đồng thời ăn thật ngon bữa cơm" Phương Thâm cười ôn nhu, là hỏi lại càng giống như là làm nũng.

Nói xong thật giống như mới nhìn thấy Doãn Thiên Vũ tựa như, kinh ngạc nói, "Doãn tiểu thư cũng ở đây?"

Doãn Thiên Vũ có vài phần lúng túng, khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên nhỏ lộ ra mấy phần đỏ: "Ừ, sớm, Phương tiểu thư gọi ta Thiên Vũ là được."

Hoắc Dật Nam như là nhìn ra Doãn Thiên Vũ ẩn núp mấy phần lúng túng, "Được, ta biết, buổi tối nhất định đúng lúc tham dự, Ngươi đi về trước đi, công ty của ta còn có chút chuyện."

"Được, buổi tối đó thấy." Phương Thâm há mồm một cái, cuối cùng vẫn là cười nói.

Bên này.

Hạ Triều Tuấn vượt say rượu sau đau đớn không dứt đầu từ quầy rượu đi ra, nhìn bên ngoài niêm niêm dâng lên thái dương, lại không cảm giác được ấm áp, hẳn đã tại bên ngoài lâu lỏng chừng mấy ngày, thật ra thì bây giờ đi ra hẳn cũng không biết nên đi kia.

Hắn không muốn về nhà mặt đối với mẫu thân lăm lết cay nghiệt mặt mũi, cũng không muốn đối mặt Tà Di nhìn hắn thì thâm tình cùng đau buồn, chỉ có dùng rượu cồn tới tê dại mình mới có thể tạm thời thoát đi kia hết thấy.

Ở trên xe ngồi rất lâu, lại chậm chạp không có cho xe chạy, Hạ Triều Tuấn do dự mãi hay lại là thông qua cái đó nhớ kỹ trong lòng điện thoại...

Doãn Thiên Vũ chính vui đầu với trong công việc, buổi sáng gặp phải Phương Thâm luôn cảm giác có vài phần dự cảm không tốt, không biết tại sao tâm lý buồn buồn khó chịu, dứt khoát vui đầu với công việc, lại đột nhiên bị một trận dồn dập chuông điện thoại di động dọa cho giật mình.

Doãn Thiên Vũ vỗ ngực một cái bình phục một hạ tâm tình, phản ứng đầu tiên quay đầu nhìn Hoắc Dật Nam phản ứng, quả nhiên hẳn mặc dù không có ngừng đầu cũng không duyệt thiêu thiêu mi, Doãn Thiên Vũ lập tức quay đầu nhìn về phía điện thoại di động.

Trên màn ảnh điện thoại di động lóe lên ba chữ: Hạ Triều Tuấn.

Hắn gọi điện thoại làm gì? Nhớ tới ngày đó ở cục cảnh sát, Tà Di kéo Hạ phu nhân cùng xuất hiện thái độ cường thế nói nàng mang thai...

Doãn Thiên Vũ nhúc nhích đầu lắc đầu một cái, không nên lại tiếp tục, nàng và Triều Tuấn vốn là tự không về được, huống chi hẳn bây giờ nhiều một phần trách nhiệm, hẳn cần gì phải lại gọi điện thoại cho nàng đâu rồi, đang chuẩn bị cúp điện thoại, sau lưng truyền tới Hoắc Dật Nam không vui thanh âm.

"Tại sao không nhận?"

"Há, rao hàng điện thoại, lập tức treo." Doãn Thiên Vũ biết Hoắc Dật Nam thời gian làm việc cần phải giữ vững tuyệt đối an tĩnh.

Hạ Triều Tuấn nhìn bị cúp điện thoại tự giễu cười cười, sắc mặt là không nói ra được khó chịu.

Màn hình điện thoại di động còn chưa đóng, thì có điện thoại tấp đi vào, Hạ Triều Tuấn mặt lộ vẻ vui mừng, cho là Doãn Thiên Vũ đánh tới, cho nên hắn nhìn cũng chưa từng nhìn liền tiếp thông điện thoại.

Điện thoại bên kia Tả Di ngừng mấy giây, đây thật là Hạ Triều Tuấn điện thoại không có tấp sai sao? Mấy ngày nay đừng nói giây nghe điện thoại, bất kể đánh bao nhiêu lần đều là không người nghe.

Nhưng mà nàng chưa kịp mở miệng nói chuyện, Hạ Triều Tuấn mừng rỡ vội vàng thanh âm liền truyền tới, "Này, Thiên Vũ."

Tả Di sững sờ, trong mắt dính vào vẻ tức giận, lại vừa là Doãn Thiên Vũ, nàng cắn cắn môi, tận lực làm cho mình thanh âm nghe bình tĩnh, "Là ta."

Hạ Triều Tuấn trở mặt mấy giây, sau khi phản ứng hồi tiếc gãi gãi đầu, trong thanh âm tràn đầy mệt mỏi, "Tả Di? Chuyện gì?"

"Không có chuyện gì liền không thể gọi điện thoại cho người sao? Nói thế nào Người cũng là hài tử của ta ba không phải sao?" Tả Di bút lên một vệt chấm chọc nụ cười, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy thất lạc.

"Không việc gì lời nói ta treo." Hạ Triều Tuấn sắc mặt trở nên xanh mét, phi thường không muốn nghe đến hài tử chữ này.

"Chờ đã, Triều Tuấn chớ cúp, ra gặp mặt đi, liên quan tới hài tử chuyện ta cảm thấy chúng ta có thể tốt tốt thương lượng một chút." Tả Di thấy hắn muốn cúp điện thoại mặt liền biến sắc, lập tức ngăn cản hắn, dùng gần như cầu khẩn giọng.

Chân chính yêu một người luôn là sẽ không ngừng nhượng bộ, làm cho mình trở nên rất hèn mọn, Hạ Triều Tuấn là như vậy, Tả Di cũng là như vậy, ai cũng không có ngoại lệ.

Hạ Triều Tuấn vốn là muốn cự tuyệt, hắn thấy được (phải) giữa bọn họ cũng không có chuyện gì đáng nói, nhưng là nghĩ lại, là liên quan tới hài tử. Nếu vốn chính là một cái không nên tới đến thế giới này hài tử, vậy thì thừa dịp còn sớm làm một đoạn đi.

"Được, thời gian địa điểm phát tới." Không chờ nàng nói nữa Hạ Triều Tuấn liền cúp điện thoại.

Tả Di trên mặt cũng rất cuộc có vẻ tươi cười, mặc dù bởi vì lầm tưởng nàng là Doãn Thiên Vũ mới nghe điện thoại, nhưng cũng còn tốt cuối cùng nàng ước gặp mặt hắn đáp ứng.

Blue Mountains phòng cà phê.

"Triều Tuấn, người tới."

Hạ Triều Tuấn đẩy cửa đi vào, Tả Di lập tức chào đón.

"Ừ, đã có có bầu liền cẩn thận ngồi đi." Hạ Triều Tuấn giọng nói nhàn nhạt, lộ ra độ sâu mệt mỏi.

"Được, ăn rồi đồ vật ấy ư, có muốn hay không tới trước điểm đồ ngọt điểm tâm?" Tả Di sau khi nghe xong hắn lời nói nụ cười trên mặt càng rực rỡ, ôn nhu món ăn đơn đưa cho hắn.

"Không cần, muốn nói gì nói thẳng đi." Hạ Triều Tuấn không có tiếp tục, cũng không nói nhằm thẳng cắt chính đề.

Tả Di nụ cười một hồi, lưng túng thu tay về, cúi đầu xuống nhẹ nhàng vuốt ve bụng mình, chậm rãi nói.

"Đứa nhỏ này là ta, đồng thời cũng là Người, bá mẩu nói hài tử phải sinh ra được, nàng cũng quyết không có thể nào cho các người Hạ gia hài tử lưu lạc bên ngoài, giống vậy ta cũng tuyệt đối không thể nào để cho hài tử của ta rời đi ta, ban đầu sự tình là một cái ngoài ý muốn, ta cũng vậy người bị hại, đứa bé này càng là vô tội, Triều Tuấn, Người... Phải phụ trách."

Nói càng về sau, nàng thanh âm cũng càng ngày càng thấp, sức lực chưa đủ đáng vẻ.

Hạ Triều Tuấn không nói gì, vẫn bình tĩnh nhìn nàng, không nhìn ra trong mắt thần sắc.

"Triều Tuấn? Thế nào? Người nhìn như vậy ta trách dọa người." Tả Di bị hắn nhìn đến sau lưng lạnh cả người, không nhận được mở miệng hỏi.

"Chột dạ sao?" Hạ Triều Tuấn đột nhiên cười, nghiêng ngả nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng.

Tả Di sinh lòng khác thường, nụ cười trên mặt thiếu chút nữa không nén giận được, nhưng vẫn là cứng cổ nói, "Triều Tuấn Người đang nói gì a, ta tại sao phải chột dạ?"

Hạ Triều Tuấn bỏ qua một bên mặt, đáp một nẻo, "Phụ trách thật sao? Người nghĩ ta thế nào phụ trách? Cười người sao?"

Tả Di nghe vậy kinh hi ngẩn đầu, ngay sau đó lại cúi đầu xuống, gò má bay lên hai đóa đỏ ửng, mấy không thể nhận ra gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66:: Hải tử nhất định phải

Chương 66:: Hải tử nhất định phải

Hạ Triều Tuấn nhếch miệng lên một tia cười lạnh, lại nghĩ tới chính mình với Thiên Vũ cầu hôn thì tình cảnh, nội tâm dâng lên vẻ khổ sở, tại sao mới qua lâu như vậy, hết thấy liền tất cả đều biến hóa...

Hắn thống khổ nhắm hai mắt lại, lại mở ra thì trong con ngươi lại xây lên thật cao tường, Tả Di ngắm không thấy bên trong tâm tình.

Thấy hắn lại thật lâu không nói chuyện, Tả Di then thùng nhỏ giọng nói, "Bá mẫu cũng nghĩ như vậy."

"Bá mẫu? A, kêu thật là thân thiết, nói như vậy ngươi là thật sự muốn trở thành ta người nhà họ Hạ?" Hạ Triều Tuấn lạnh lùng nói, a, tâm cơ sâu làm người ta đáng sợ.

"Ta... Hạ phu nhân" Tả Di không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy, sắc mặt biểu tình có có vài phần không nén giận được.

"Ngươi không cần bắt ta mẫu thân dè ta, ta bắt kẻ các ngươi là nghĩ như thế nào, đêm hôm đó sự tình ta cũng không phải là rất rõ ràng, nhưng đúng là ta có lỗi với ngươi, ta có thể bồi thường ngươi, nhưng đứa nhỏ này ta sẽ không thừa nhận, hắn vốn cũng không nên đến, ta cũng quyết sẽ không để cho hắn đến, nếu như ngươi chuẩn bị sẵn sàng lời nói, ta có thể bây giờ dẫn ngươi đi bệnh viện."

Hạ Triều Tuấn trong mắt mang một tia ngoan lệ, hắn không thể thả đảm nhiệm sự tình như vậy phát triển tiếp, không thể lại bị nữ nhân này nắm mũi dẫn đi, cũng quyết sẽ không để cho đứa nhỏ này trở thành năng lực dụng điểm yếu uy hiếp người khác hắn công cụ.

"Ngươi... ?" Tả Di hoàn toàn không ngờ tới sẽ là như vậy kết quả, kinh ngạc tròn to đôi mắt thấy hắn, hốc mắt dần dần biến đỏ, nước mắt ở trong mắt đánh hai cái chuyển liền đeo đầy toàn bộ gương mặt, răng cắn chặt môi dưới không nói ra lời.

Này tấm nước mắt như mưa đáng vẻ thật là ta thấy mà yêu, cho dù ai thấy cũng không đành lòng, Hạ Triều Tuấn trong lòng cũng có một tí xúc động cho, hắn vốn cũng không phải là tuyệt tình người, huống chi trong bụng của nàng quả thật có hắn xương thịt, nhưng là vừa nghĩ tới Thiên Vũ, hắn lại chỉ có thể ép mình ác một chút.

"Triều Tuấn... Ngươi nói là thật sao? Ta không tin, ngươi không sẽ tuyệt tình như vậy, đây chính là chính ngươi xương thịt a, ngươi làm sao có thể nói ra nói như vậy, tại sao có thể?"

Tả Di nói bi thương 恸, nước mắt cũng giống vỡ đê hồng thủy đã xảy ra là không thể ngăn cản, khóc Hạ Triều Tuấn phiền lòng không dứt.

Chờ nàng khóc đủ, Hạ Triều Tuấn cũng không có kiên nhẫn, nắm lên tay nàng liền hướng hầm đậu xe đi tới.

"Không... Không muốn..." Tả Di vừa khóc bên gối giữa, có thể không biết sao nam nữ lực lượng khác xa, bất kể nàng thế nào gối giữa cũng tránh thoát không hắn.

Hạ Triều Tuấn mở cửa xe, đem nàng ném ngồi ở đằng sau bên trên, liền thẳng đi về phía ghé lái khởi hành hướng bệnh viện đi tới.

Dọc theo đường đi Tả Di cũng đang thút thút, xin hắn.

Đáng chúc Triều Tuấn khóa chặt chân mày, như cũ không vì lộ vẻ xúc động, nếu như bây giờ không nhẫn tâm một chút, sau này còn nghĩ sẽ có càng nhiều phiền toái.

Thấy mình tại sao yêu cầu hắn đều không có cách nào Tả Di dứt khoát cũng không khóc, hận hận nhìn hắn, trong đầu một mực ở nghĩ (muốn) thoát thân biện pháp, đột nhiên nghĩ đến cái gì, nàng len lén phát một cái tin tức đi ra ngoài.

Xe lái vào bệnh viện thời điểm, Hạ Triều Tuấn điện thoại đúng lúc vang lên, Hạ Triều Tuấn phiền não gãi gãi đầu không để ý tới, nhưng là điện thoại một mực làm ồn cái không vẻ không, bất đắc dĩ cầm điện thoại di động lên nhìn một cái, là Hạ phu nhân đánh tới.

Hạ Triều Tuấn nhìn Tả Di liếc mắt, tiếp thông điện thoại, "Này, mẫu thân?"

"Thiếu gia, thiếu gia, người mau trở lại đi, phu nhân nàng té xỉu bây giờ còn chưa tỉnh, thầy thuốc nói có chút nghiêm trọng." Trong điện thoại truyền tới là quản gia vội vàng thanh âm.

Té xỉu? Hạ Triều Tuấn tâm cũng lập tức nhắc tới, mặc dù hắn cũng rất kháng cự Hạ phu nhân đối với hắn một ít hành vi, nhưng là một mực tiếp nhận giáo dục tốt hắn đối với (đúng) trường bối nhưng là rất hiểu thuận, cũng sẽ không cho phép chính mình đối với (đúng) Hạ phu nhân té xỉu không quản không hỏi.

"Được, ta lập tức trở lại, tư nhân thầy thuốc gọi tới đi, để cho hắn Triều Tuấn chiếu cố thật tốt phu nhân." Hạ Triều Tuấn tỉnh táo phân phó quản gia, dứt lời cúp điện thoại, tay lái chuyển một cái lại Hướng gia đi tới, tựa như có lẽ đã hoàn toàn quên chỗ ngồi phía sau nữ nhân.

Tự Nhiên cũng không có chú ý tới chỗ ngồi phía sau Tả Di nét mặt biểu lộ một vệt được như ý nụ cười, quả nhiên vẫn là Hạ phu nhân có thủ đoạn, nàng chẳng qua là phát một tin tức cho Hạ phu nhân, nói cho nàng biết cô ấy là không ra đời Tôn Tử khả năng gặp nguy hiểm, nàng quả thật thì thành công cứu hai mẹ con bọn nàng.

"Mẹ? ... Mẫu thân, người như thế nào đây?" Xe dừng lại ổn, Hạ Triều Tuấn liền vội vã xuống xe vào bên trong chạy đi.

Nghe quản gia giọng rất nghiêm trọng đáng vẻ, vốn tưởng rằng mẫu thân sẽ nằm ở trên giường hai mắt nhắm chặt, vừa vào đại sảnh lại chỉ thấy nàng ngồi ở trên ghế sa lon đỡ cái trán nhắm mắt dưỡng thần.

"Mẹ? ... Người có khỏe không?" Hạ Triều Tuấn lòng đầy nghi hoặc, ở mấy bước ngoại trạm định, cẩn thận từng li từng tí hỏi Hạ phu nhân.

"Không tốt a" Hạ phu nhân như cũ nhắm mắt lại, trả lời ngược lại cũng dứt khoát.

"Nghe quản gia nói, người té xỉu, là sống bệnh gì ấy ư, bây giờ khỏe không?" Hạ Triều Tuấn như cũ không hiểu, nhưng vẫn là quan tâm hỏi.

Sau khi nghe xong, Hạ phu nhân từ từ mở mắt, vừa vặn lúc này, theo đuôi Tả Di bước vào đến, Hạ phu nhân hướng về phía nàng ngoắc ngoắc tay, tỏ ý nàng đi qua.

Tả Di liếc mắt nhìn Hạ Triều Tuấn, từ từ hướng Hạ phu nhân đi tới.

Mới vừa ở bên người nàng đứng lại, Hạ phu nhân liền kéo tay nàng, thần sắc đau buồn nhìn Hạ Triều Tuấn nói, "Người đều muốn giết cháu của ta, ta có thể được không? A, người nói một chút, người làm sao có thể nhẫn tâm như vậy a, đây chính là người hôn xương thịt a!"

"Ta..." Hạ Triều Tuấn nghe lời này xoay chuyển ánh mắt, hung ác nhìn chằm chằm Tả Di, quả nhiên là nàng giờ trò sao?

Mà Tả Di lại cúi đầu hoàn toàn không dám nhìn thẳng nàng.

"Mẹ, ta... Đứa bé này, hắn vốn cũng không nên đi tới cái thế giới này, này bản thân liền là một cái sai lầm, ta sẽ không tiếp nhận." Hạ Triều Tuấn há hốc mồm do dự mãi, hay lại là thẳng thắn nói ra lời trong lòng.

"Người..." Hạ phu nhân chỉ hắn không nói ra lời, một hơi thở vận lên không được, nặng nề tê liệt ở trên ghế sa lon, "Ho khan khục... Khục..."

"Mẹ!" Thấy vậy, Hạ Triều Tuấn lập tức tiến lên đỡ nàng, trong mắt dính vào cuống cuồng cùng lo âu.

Hạ phu nhân thở thông suốt, lại mở miệng tức giận nói, "Người còn biết người kêu ta mẹ ư? Lại dám như vậy không vâng lời, người con bất hiếu này, người nếu là đánh rụng trong bụng của nàng hải tử, ta coi như không có người đứa con trai này!"

"Mẹ..." Hạ Triều Tuấn vội vàng gọi nàng, còn muốn nói điều gì, lại bị nàng cắt đứt.

"Được, đừng nói, ta mệt mỏi, ta bây giờ không muốn nhìn thấy người, người muốn là muốn giết ta lời nói người liền mặc dù làm vậy..." Hạ phu nhân khoát khoát tay, quay lưng lại, dựa vào ghế sa lon nghỉ ngơi.

Hạ Triều Tuấn liềm liềm đầy mắt mệt mỏi cùng bất đắc dĩ, chỉ đành phải kéo Tả Di xoay người đi ra ngoài.

"Người đừng tưởng rằng bắt ta mẫu thân làm bia đỡ đạn người liền có thể được như ý, người tốt nhất nhận rõ vị trí của mình, đứa bé này ta là tuyệt đối sẽ không để cho hắn ra đời."

Vừa đi đến cửa miệng, Hạ Triều Tuấn liền hét ra Tả Di tay, lạnh lùng nói.

Tả Di nhìn hắn không nói gì, trong mắt lại súc满眼 nước mắt, huyền chỉ muốn khóc.

Lại phải khóc, Hạ Triều Tuấn nhìn đến tâm phiền ý loạn, dứt khoát không nhìn nữa nàng, xoay người vội bước lên lầu hướng thư phòng đi tới.

Trong thư phòng, Hạ Triều Tuấn phiền não nắm tóc mình, suy nghĩ muốn thế nào thoát đi hết thảy các thứ này, hắn hận không được vừa đi chi, nhưng là...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67:: Phản kháng

Chương 67:: Phản kháng

Hạ gia biệt thự.

Com trưa thời gian, người giúp việc đưa bữa trưa lên lầu, lại phát hiện thiếu gia lại không thấy, lập tức Hương phu nhân báo cáo tình huống.

"Không cần phải để ý đến hắn, lần này ta cũng không tin hắn còn có thể lật cho ra ngày qua."

Hạ phu nhân không nhanh không chậm nói, chính nàng hài tử nàng biết, lấy chính mình sinh tử ép hắn, hắn không dám không nghe theo.

Nhưng là lần này Hạ phu nhân đại khái cũng đánh giá thấp Hạ Triều Tuấn quyết tâm, biết rõ mình mẫu thân là uy hiếp chính mình mà không phải thật bị bệnh sau Hạ Triều Tuấn liền một lòng nghĩ phải thế nào phản kháng, cuối cùng vẫn là trốn ra được, hắn không muốn bị các nàng khống chế, cũng không muốn là một cái mặc tu hữu hài tử trả kia phiền lòng trách nhiệm, hắn từ đầu đến cuối không bỏ được Thiên Vũ, cũng không cách nào tiếp nhận Tả Di.

Hạ Triều Tuấn lại ở bên ngoài đi lang thang chừng mấy ngày, lần này hiếm thấy Hạ phu nhân cùng Tả Di cũng không có phiền hắn, chỉ bắt quá Hạ phu nhân lại cho hắn truyền đạt cuối cùng mệnh lệnh, hài tử phải sinh ra được, hắn cũng phải cưới Tả Di.

Không chỗ có thể đi, hắn đã đi theo Doãn Thiên Vũ sau lưng mấy ngày, nàng bây giờ cùng Hoắc Dật Nam quan hệ càng thêm tốt hơn, mà hắn... Sờ một cái vẫn còn ở trong túi quần chiếc quần, trong lòng lại vừa là một trận khổ sở.

Chính là lúc tan việc, Doãn Thiên Vũ hiếm thấy không có bị Hoắc Dật Nam cái đó vạn ác chủ nghĩa tư bản lưu lại làm thêm giờ, nhưng không ngờ mới vừa bước ra công ty liền bị người ngăn lại đường đi.

"Triều Tuấn?" Doãn Thiên Vũ kỳ quái nhìn người vừa tới.

Trước mặt Hạ Triều Tuấn sắc mặt tái nhợt tiêu tụy, vẻ mặt mệt mỏi, đầu tóc rối bời, cầm chung quanh cũng toát ra màu xanh râu ria, kia còn có một chút ban đầu Hạ gia đại công tử anh tuấn phong vận.

Hạ Triều Tuấn nhìn nàng không nói gì, đột nhiên ôm nàng, cầm để ở nàng trên vai, thanh âm khàn khàn đạo, "Thiên Vũ, có thể theo ta ăn một bữa cơm sao?"

Doãn Thiên Vũ trở mặt một chút, thật lâu không biết nên thế nào động tác, cuối cùng vẫn là dùng sức đẩy hắn ra.

Nhìn hắn bộ dáng bây giờ, lại cuối cùng không đành lòng cự tuyệt hắn, gật đầu một cái đáp ứng.

Hạ Triều Tuấn mừng rỡ không thôi, lập tức lấy xe tới, mang nàng đi lúc trước bọn họ thường đi một nhà hàng.

Hạ Triều Tuấn chọn món ăn, tất cả đều là nàng thích ăn thức ăn, nàng yêu thích hắn vẫn thuộc nằm lòng, trước khi rời hương phục vụ viên cộng thêm một câu, "Phiên toái thêm cay một chút."

"Há, không cần, ta bây giờ đã không ăn cay như vậy." Ngay cả chính nàng cũng không biết tại sao, có lẽ là được người khác ảnh hưởng, nhưng nàng bây giờ quả thật đã không ăn cay như vậy.

"Tốt lắm, liền theo vốn là tới." Hạ Triều Tuấn thu Menu, cười đối với (đứng) phục vụ viên nói, trong mắt nhưng là không che giấu được thất lạc.

Hạ Triều Tuấn nhìn về phía đối diện nhân nhạ uống trà nữ nhân, nàng như cũ mỹ kinh tâm như vậy động Phách, tuy nhiên lại không nữa thuộc về hắn.

"Thiên Vũ, người gần đây có được khỏe hay không?" Hắn chần chờ mở miệng, thật ra thì với ở sau lưng nàng nhiều ngày như vậy, hắn lại như thế nào đi nữa lại không biết nàng bây giờ rất tốt, có lẽ hắn không nên tới quấy rầy nàng, nhưng là hắn quả thực không có biện pháp khống chế chính mình đối với nàng Tư Niệm.

"Rất tốt, Triều Tuấn, người có phải hay không rất lâu cũng chưa có về nhà?" Doãn Thiên Vũ hỏi hắn, thà nói đang hỏi hắn, thật ra thì câu trả lời trong nội tâm nàng rất rõ.

"Ta..." Hạ Triều Tuấn nhất thời không nói, sự thật như thế hắn không biết nên nói thế nào, nhưng hắn không muốn để cho mình xem chặt vật như vậy.

"Mẹ ta buộc ta cùng Tả Di kết hôn... Thiên Vũ, lúc trước hết thầy đều là một cuộc hiểu lầm, ta đều biết, người biết ta không có cách nào buông tha người, cũng không thể tiếp nhận Tả Di, người nhất định cũng không bỏ được ta không phải sao?" Hạ Triều Tuấn nắm tay nàng vội vàng nói.

"Triều Tuấn, khác (đừng) nói những thứ này nữa, chúng ta thật không thể quay về, coi như là hiểu lầm, mẹ của người đối với ta thành kiến cũng không khả năng tiêu trừ, Tả Di trong bụng hài tử cũng không thể coi là không có, ta không nghĩ buộc người, nhưng là người nên đối với (đúng) Tả Di phụ trách." Doãn Thiên Vũ liếm liếm mi mắt, cúi thấp xuống mặt mày, lộ ra một cổ thật sâu bất đắc dĩ.

Hạ Triều Tuấn lau một cái mặt, miễn cưỡng kéo ra một nụ cười đạo, "Được, không nghĩ những thứ kia, hôm nay liền cẩn thận ăn một bữa cơm, coi như là cuối cùng một hồi, không trò chuyện những thứ kia không vui sự tình."

Doãn Thiên Vũ cũng miễn cưỡng kéo ra một cái cười, gạt đầu một cái ăn cơm, ai cũng không nói gì thêm, cũng không có bao nhiêu thêm ăn, một bữa cơm ăn tẻ nhạt vô vị.

"Doãn! Ngày! Múa!" Hạ phu nhân then quá thành giận cầm trong tay hình đập xuống đất, cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi hô lên, "Tiện nhân này, lại vẫn dám câu dẫn Triều Tuấn, ta xem không cho nàng điểm màu sắc nhìn một chút, nàng liền rách không rõ thân phận của mình!"

Trên đất nằm nghiêm nhiên chính là Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ cùng nhau ăn cơm hình.

Thủ hạ đứng ở bên cạnh thờ mệnh cũng không dám, nổi lên đã lâu mới mở miệng nói, "Phu nhân, còn cần tiếp tục nhìn chăm chăm sao?"

"Không cần..." Hạ phu nhân khoát khoát tay, một tay vịn cái trán.

"Chờ đã, đi đem thiếu gia toàn bộ nguồn kinh tế chặt đứt, còn có cái đó Tiểu Tiện Nhân không phải là có một không có ý chí tiến thủ em trai, đi khiến cho chút thủ đoạn bất hảo cho ta trời tối, tay chân cho ta đặt sạch sẽ điểm."

Hạ phu nhân neho mắt lại hạ đạt mệnh lệnh, trong mắt tràn đầy khôn khéo tính kế.

"Ừ." Thủ hạ gạt đầu trả lời, chuyển thân liền đi xa.

...

Hạ Triều Tuấn cùng Doãn Thiên Vũ kết thúc lúng túng vô vị bữa ăn tối đứng dậy đi mua đơn.

"Xin lỗi, Hạ tiên sinh, ngài Caly tiền bị đóng kết, không cách nào trả tiền, người xem ngài có phải hay không đổi một loại trả tiền phương thức đây?"

Hai người là tiệm này khách quen, phục vụ viên nhận ra hai người, giọng cũng là hết sức khách khí.

"Đồng? Không nên nha, vậy người thử lại lần nữa tấm này." Hạ Triều Tuấn mặt đầy không hiểu lại đưa tới khác một tấm thẻ.

"Xin lỗi, tấm này cũng đồng." Phục vụ viên như cũ rất khách khí.

Thử lại cũng giống như vậy kết quả, trong túi xách còn lại thẻ cũng bị đóng kết, mà Hạ Triều Tuấn vốn chính là một cái không thích cho vào tiền mặt trên người người, trả không số sách bầu không khí nhất thời trở nên rất lúng túng.

"Ta tới đi, coi như ta mời người tốt." Đứng ở một bên Doãn Thiên Vũ thấy vậy đem mình thẻ đưa lên, khẽ cười nói.

"Ta..." Hạ Triều Tuấn muốn ngăn cản, nhưng lại không biết nên nói như thế nào, hán bây giờ quả thật quần bách đến không trả nổi tiền bữa cơm này.

"Được, người cũng đừng từ chối, lúc trước luôn là tiếp nhận người tặng quà, bây giờ ta mời người ăn bữa cơm cũng không được?" Mặt ngoài nói vân đạm phong khinh, Doãn Thiên Vũ lại ở trong bóng tối le đầu lưỡi, may nàng bây giờ có một cái Hoắc Dật Nam lớn như vậy kim chủ, muốn không vẫn đúng là mời không nổi bữa cơm này.

"Vây, cảm ơn, đi thôi, ta đưa người về nhà." Hạ Triều Tuấn cũng không nói gì nữa, che chở nàng đi ra ngoài.

Vừa đi đến cửa bên ngoài, hai người điện thoại di động tin nhắn ngân thanh âm nhắc nhở đồng thời vang lên, hai người nghi ngờ nhìn nhau, mở ra tin nhắn ngắn.

"Thế nào, biết thẻ bị đóng kết? Người đừng cũng nghĩ đến người ngày ngày ở bên ngoài lêu lổng ta muốn nhúng tay vào không người, ta đã sớm nói người không lập gia đình Tả Di, ta coi như không có người đưa con trai này. Còn nữa, Doãn ngày Vũ đệ đệ ở trên tay ta, người..." Là Hạ mẫu phát tới tin tức, Hạ Triều Tuấn còn chưa kịp nhìn xong liền bị Doãn Thiên Vũ tiếng kêu sợ hãi cắt đứt.

Quay đầu chỉ thấy Doãn Thiên Vũ đối với (đúng) đến màn hình điện thoại di động che miệng, kinh hoàng tròn to cặp mắt.

Chương 68:: Bức hôn thỏa hiệp

Chương 68:: Bức hôn thỏa hiệp

Hạ Triều Tuấn vội vàng tiến tới nhìn, là một cái video, cũng là Hạ phu nhân phát tới, mà trong video người chính là Doãn Thiên Vũ biểu đệ, trong video trên mặt hắn thanh nhất khối tử nhất khối, mặt đầy sợ hãi, bị sợi dây trói, mơ hồ không rõ kêu "Cứu ta, cứu... Tỷ tỷ, yêu cầu người, mau cứu ta..."

Mặc dù Di Mầu một nhà đối với nàng thật không tính là tốt thậm chí có thể nói có chút tuyệt tình, có thể kia dù sao cũng là trên cái thế giới này còn lại duy nhất cùng với nàng có liên hệ máu mủ người, nàng không có cách nào ngồi nhìn bất kể.

Video phía dưới còn có hai hàng chữ: Nếu là còn muốn người này ừ ừ em trai mệnh, vậy sau này sẽ chết cũng không muốn sẽ cùng Triều Tuấn gặp mặt, hơn nữa ta bất kể người dùng biện pháp gì, nhất định phải thuyết phục Triều Tuấn cùng Tả Di kết hôn.

"Người điên!" Doãn Thiên Vũ không nghĩ tới Hạ phu nhân sẽ là lòng dạ độc ác như vậy người, cũng giận đến liền muốn mất lý trí.

Hạ Triều Tuấn ngây tại chỗ tựa như là không tin này thật sẽ là hắn muội muội làm việc, cặp mắt dần dần trở nên Tinh Hồng, sau khi phản ứng kéo Doãn Thiên Vũ liền chạy về nhà.

Lái xe rất nhanh, như là muốn phát tiết tức giận, Hạ Triều Tuấn còn liên sấm mấy cái đèn đỏ thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ, xe mới vừa dừng hẳn ở Hạ gia cửa biệt thự hai người liền vội vàng vào bên trong chạy đi.

Hạ Triều Tuấn một cước đá văng đại môn, rống to, "Mẹ!"

"Người còn bỏ về được, người còn biết gọi ta mẫu thân?" Hạ phu nhân từ trên thang lầu đến, không nhanh không chậm âm thanh âm vang lên, đột nhiên nhưng lại bước chân dừng lại, "Thế nào, người cái bộ dáng này là nghĩ giết ta?"

"Tại sao?" Hạ Triều Tuấn mở Tinh Hồng hai mắt không hề nháy nhìn chằm chằm nàng.

"Tại sao?" Hạ phu nhân hỏi ngược lại, đột nhiên lại như là nghe được cái gì buồn cười sự tình cười lên, "Ha ha, người hỏi ta tại sao? Còn không phải là bởi vì nữ nhân này."

Hạ phu nhân đột nhiên ánh mắt sắc bén nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, cả kinh nàng một trận mồ hôi lạnh.

"Nữ nhân này rốt cuộc đối với người xuống cái gì thuốc mê a, nàng cũng đối người như vậy, người còn đối với nàng tính tình đến chết cũng không đổi, ta ngược lại muốn nhìn một chút người đến tốt cùng là muốn ta cái này mẫu thân vẫn là phải nữ nhân này, ta là tuyệt sẽ không cho phép loại này bản thủ nữ nhân vào ta Hạ gia đại môn, người sẽ chết cái ý niệm này đi!"

Hạ phu nhân ánh mắt chuyển một cái lại nhìn chằm chằm Hạ Triều Tuấn kích động nói.

"Mẹ, không phải là người nghĩ như vậy, trong này có hiểu lầm, là..." Hạ Triều Tuấn dưới tình thế cấp bách vốn muốn nói ra chân tướng, lại bị Doãn Thiên Vũ kéo ống tay áo ngăn lại.

Không phải là nàng Doãn Thiên Vũ Thánh Mẫu đại độ, chẳng qua là nàng cảm thấy sự tình phát triển thành như vậy, nàng và Hạ Triều Tuấn lại không khả năng, chân tướng là cái gì cũng đã không trọng yếu, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"A di, ta nhớ ngài đối với (đúng) ta có chút hiểu lầm, ta cùng Triều Tuấn là yêu thật lòng qua, ta cho tới bây giờ cũng không có mơ ước qua các ngài tiền, một điểm này ngài chắc đúng Triều Tuấn mị lực có đầy đủ tự tin mới đúng, dĩ nhiên những thứ này đều đã không trọng yếu, ta nghĩ rằng nói cho ngài là, ta cùng hắn đã kết thúc, ta từ chưa từng nghĩ muốn dây dưa nữa, cũng xin ngài làm rõ ràng tình huống, còn có đừng nữa làm những thứ kia cực đoan sự tình, như vậy chỉ sẽ để cho Triều Tuấn đáng ghét hơn ngài."

Doãn Thiên Vũ tiến lên một bước, chân thành hướng về phía Hạ phu nhân nói, trải qua một đường phục, nàng bây giờ cũng tỉnh táo lại.

Nhưng ai biết Hạ phu nhân căn bản không cảm kích, một bạt tai bỏ rơi đến, Doãn Thiên Vũ trắng nõn trên mặt lập tức toát ra có thể thấy rõ ràng dấu nắm ngón tay.

"Tiện nhân, ai cho phép người đối với (đúng) ta nói như vậy, con của ta thế nào đối với ta phải dùng tới người tới thuyết tam đạo tứ?"

Hạ phu nhân biểu tình dữ tợn, nàng tối ghét người khác nghị luận nàng và Hạ Triều Tuấn mẹ con quan hệ, nghe Doãn Thiên Vũ nói như vậy đã khí cái gì cũng không Có, hoàn toàn không có ngày xưa người quý phụ dáng vẻ, cũng mất hết đường gia Chủ Mẫu mặt mũi.

"Mẹ, người bình tĩnh một chút..." Hạ Triều Tuấn lập tức tiến lên trấn an nàng.

Doãn Thiên Vũ an ủi sẵn sóc vuốt mặt cạnh chảy xuống tóc, đối với (đúng) trên mặt thương không rõ lắm để ý, nhàn nhạt nói, "Đệ đệ của ta đây?"

"Ta nói người làm được ta Tự Nhiên thả người." Hạ phu nhân cũng tỉnh táo một chút, lại như cũ hung ác nhìn chăm chăm nàng.

Doãn Thiên Vũ cau mày một cái, liếc mắt nhìn một bên Hạ Triều Tuấn lái chậm chậm miệng đạo, "Vĩnh viễn không nữa thấy Hạ Triều Tuấn cái này có thể làm được, ta đáp ứng người, về phần thuyết phục hấn và Tả Di kết hôn, đây là hấn chuyện, thứ cho ta không có năng lực làm, người nên tốn tâm tư ở trên người hấn mà không phải nắm ta không thả, bây giờ có thể thả người sao?"

"Người..." Hạ phu nhân lại nổi giận hơn, lại giận đến cái gì đều không nói được.

"Ta đáp ứng người!"

Đột nhiên bên tai truyền tới Hạ Triều Tuấn thanh âm, thanh âm rất lớn lại lộ ra một cổ thật sâu cảm giác vô lực.

"Mẹ, ta đáp ứng người, cùng Tả Di kết hôn."

Hấn lại lập lại một lần, lần này trầm thống nhắm hai mắt lại, như là làm một cái rất thống khổ quyết định, cả người bao phủ một tầng cô đơn.

"Người nói cái gì! Thật? Người nghĩ thông?" Hạ phu nhân lập tức biến sắc mặt, trên mặt nụ cười ngăn cản cũng không đỡ nổi, sợ mình nghe lầm tựa như lần nữa xác nhận.

"Dạ, người không có nghe lầm, cho nên thả người đi, đừng nữa sai đi xuống." Hạ Triều Tuấn sắc mặt tái nhợt nói xong đoạn văn này, không biết mình dùng bao nhiêu dũng khí, quay đầu nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, lại phát hiện nàng cũng đang ánh mắt phức tạp nhìn mình.

Nhắm nhắm mắt, giống như hành thi một loại lên lầu về phòng của mình, hấn không nghĩ ở lại chỗ này nữa, sợ chính mình không nhận được hối hận cái quyết định này, liền muốn dúi ý đi ôm sau lưng nữ nhân này, bây giờ Hạ Triều Tuấn chỉ còn lại khu xác, tâm đã sớm ở lại hôn lễ ngày đó cái đó ánh nắng rực rỡ sáng sớm.

Hạ phu nhân nghe được mình muốn nghe câu trả lời, cũng không để ý tới nữa bọn họ, khoát khoát tay để cho thủ hạ đem người đem thả, cũng đi lên lầu.

Biểu đệ bị người mang ra ngoài, tình huống và video bên trên nhìn không sai biệt lắm, vừa thấy được nàng liền nhào lên khóc kêu tỷ tỷ, ngược lại hiếm thấy, từ nhỏ đến lớn cũng không nghe hấn kêu lên mấy câu tỷ tỷ.

Doãn Thiên Vũ quả thực vô lực lại trấn an hấn, chỉ đỡ hấn đi ra ngoài, nhàn nhạt nói, "Về nhà đi."

Ra biệt thự Doãn Thiên Vũ Triều Tuấn thay mặt Đệ đi một chuyến bệnh viện xử lý một chút vết thương, lại dẫn hấn ăn đồ ăn, lúc về đến nhà sau khi đã nửa đêm mười một giờ.

Bận rộn công việc một ngày, lại phát sinh một món đồ như vậy chuyện, nàng bây giờ chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, dính giường là có thể ngủ, nhưng là các loại (chờ) thật lên giường, nhưng lại không ngủ được, trong đầu lộn xộn, một mực ở hồi tưởng gần đây phát sinh những chuyện này.

Cũng bất quá quá ngắn ngủi mấy tháng, hết thấy liền cũng biến hóa, bên trên một giây vẫn còn ở trong hôn lễ kéo tay nàng cười nam nhân một giây kế tiếp liền muốn trở thành người khác chú rể, mà bị nàng coi là bạn tốt nhất người nhưng bởi vì nam nhân dùng như vậy thủ đoạn phản bội nàng, còn nhận biết một cái không giải thích được Ác Ma nam nhân...

Cũng may, cuộc nháo kịch này rốt cuộc phải hạ màn kết thúc...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69 : Tả Di hẹn gặp

Chương 69 : Tả Di hẹn gặp

Ngày thứ hai Doãn Thiên Vũ cường chống đỡ lên tinh thần đi làm, Hoắc Dật Nam lúc đi vào sau khi nhìn chăm chăm mặt nàng thần sắc quái dị nhìn mấy

giây, lại cuối cùng cũng không nói gì bắt đầu xử lý văn kiện.

"Doãn thư ký, ta cà phê đâu?"

Hoắc Dật Nam thanh âm từ phía sau truyền tới, Doãn Thiên Vũ lắng mấy giây mới phản ứng được, những ngày qua nàng đều sẽ theo thói quen cho hắn mua một ly cà phê, nhưng hôm nay trạng thái thật sự là quá kém, liền đem chuyện này quên.

"Xin lỗi, Hoắc tổng, hôm nay ta quên." Doãn Thiên Vũ cúi thấp đầu nói xin lỗi, tâm lý nhưng ở lắm bầm, chỉ có lòng tốt mua cho người ly cà phê, lại không coi là ở trong tiền lương, người còn tưởng là chuyện đương nhiên.

Hoắc Dật Nam thiếu thiếu mi, "Lắm bầm cái gì chứ?"

Doãn Thiên Vũ mở to hai mắt, chẳng lẽ nàng biết đọc tâm thuật, còn là nói nàng không cẩn thận lắm bầm lên tiếng, cuống quýt cười nịnh nói, "Không có, Hoắc tổng, tiểu không dám, tiểu tiếp tục công việc."

Dứt lời, ngay cả vôi vàng chuyển người vỗ ngực một cái, cố gắng vui đầu vào trong công việc đi.

Hoắc Dật Nam thần sắc quý dị nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ, luôn cảm thấy nàng hôm nay có chút kỳ quái.

Buổi trưa.

Doãn Thiên Vũ cùng Tiểu Lưu cùng ăn cơm trưa, mới vừa bước vào phòng làm việc liền đã cảm thấy bên trong bầu không khí quý dị, khí ép cực thấp, nàng không khỏi lạnh run, Triều ngồi ở làm công phu trước bàn đen trầm mặt nam nhân nói, "Người mở máy điều hòa không khí sao? Lạnh chết."

Hoắc Dật Nam cũng không ngẩng đầu một chút, hiển nhiên không nghĩ để ý đến nàng.

Doãn Thiên Vũ bủn mủn một cái, người đàn ông này lại nào cái gì không được tự nhiên, nàng có chọc tới hắn sao?

Coi là, mặc kệ nó, tiếp tục công việc, mới vừa mở máy vi tính ra lại bắn ra tới một bản tin, "Hạ đại công tử tự hôn lễ hiện trường bị vị hôn thê Doãn xx phách chân sau ngày gần đây lại tuyên bố không lâu đem cùng Tả họ nữ tử kết hôn..."

Cho dù Doãn Thiên Vũ trước chuyện biết cũng vẫn có chút ngoài ý muốn, tối ngày hôm qua mới đồng ý, hôm nay cứ như vậy không kịp chờ đợi tuyên bố tin kết hôn sao, là sợ nàng còn có cơ hội để lợi dụng được?

Doãn Thiên Vũ bất đắc dĩ cười cười, thật đúng là buồn cười.

"Muốn khóc liền khóc lên, không cần cười giả như vậy."

Hoắc Dật Nam thanh âm từ sau ót truyền tới, đem Doãn Thiên Vũ dọa cho giật mình.

Quay đầu nhìn lại hắn liền đứng ở phía sau, cúi người ở nàng phía trên nhìn chăm chăm nàng trong máy vi tính tân văn.

"Mẹ nha, hù chết ta, Hoắc tổng có dặn dò gì sao?" Doãn Thiên Vũ lập tức thối lui ra xa mấy bước, bình phục một hạ tâm tình.

Cử động này để cho Hoắc đại tổng tài sắc mặt càng âm trầm, hắn là cái gì Sài Lang dã thú ấy ư, hắn thứ nhất là lui xa như vậy.

"Thì ra là vì vậy?" Hoắc Dật Nam lại đáp một nẻo, trầm mặt hỏi.

"Cái gì?" Doãn Thiên Vũ bị hắn hỏi đến đầu óc mơ hồ, hoàn toàn không biết hắn đang nói gì.

"Người buổi sáng không có mua cà phê, cũng là bởi vì đã sớm biết hắn muốn kết hôn tâm tình không tốt? Cho tới trưa lòng không bình tĩnh, trạng thái cực kém cũng là bởi vì biết hắn muốn kết hôn?" Hoắc Dật Nam cười lạnh nhìn nàng, tự nhận là nói ra trong nội tâm nàng lời nói.

"Hoắc tổng, người tượng trưng lực không khỏi cũng quá phong phú điểm đi." Doãn Thiên Vũ dở khóc dở cười, không nói gì cực kỳ.

"Được, người không cần giải thích, biết người lại một lần nữa thất tình tâm lý khó chịu, nhưng là đây là phòng làm việc, mời Doãn thư ký không nên đem cá nhân tình cảm mang tới trong công việc đến, buổi sáng một mực lòng không bình tĩnh khẳng định không làm việc cho giỏi, liền trừ người nửa ngày tiền lương."

Hoắc Dật Nam ghé nàng liếc mắt, lạnh lùng nói xong câu đó trở về đến vị trí của mình.

Hoàn toàn không có cho Doãn Thiên Vũ phản ứng thời gian, đợi nàng khi phản ứng lại sau khi mới phát hiện đã không thể vấn hồi, giận dữ trừng một vụn ác chủ nghĩa tư bản liếc mắt, thật thấp chửi một câu bệnh thần kinh.

Hoắc Dật Nam nhìn trước mặt tức giận trong miệng không ngừng lắm bầm nữ nhân, tâm lý có loại không nói ra cảm giác.

Hắn cũng không biết mình thế nào, thấy tân văn thời điểm rõ ràng phản ứng đầu tiên là, nàng nhìn thấy không chừng lại phải núp ở chỗ nào khóc đi, nhưng là nghĩ đến nàng phản ứng trong lòng của hắn lại buồn buồn, không thoải mái, từ trong miệng nói ra lời nói thì trở nên.

...

Thật vất vả qua mấy ngày gió êm sóng lặng thời gian, Doãn Thiên Vũ còn chưa kịp cao hứng, phiên toái lại tìm tới.

Tả Di điện thoại đánh tới thời điểm, Doãn Thiên Vũ chính nằm úp sấp ở trên bàn làm việc ngủ trưa, mấy ngày nay Hoắc Dật Nam điên như thế ngày ngày cho nàng an bài rất nhiều công việc, nàng thật sự là quá mệt mỏi, mới thừa dịp cơm trưa thời gian một lát thôi.

Đương nhiên người khác sợ nàng rảnh rồi sẽ nghĩ bậy tâm tình không tốt, mới cố ý cho nàng an bài rất nhiều công việc tiêu tâm tư nàng là sẽ không biết.

"A lô..." Quấy rầy nàng mộng đẹp, nghe điện thoại thanh âm mang theo không vui.

"Thiên Vũ..."

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Doãn Thiên Vũ lập tức tỉnh hồn lại.

"Tả Di? Có chuyện?"

"Thiên Vũ, chúng ta gặp mặt đi, rất lâu không thấy, còn nữa, ta có đồ phải cho người." Tả Di thanh âm nhàn nhạt nghe không ra tâm tình, Doãn Thiên Vũ không nhìn ra nàng con mắt.

"Rất đồ trọng yếu." Doãn Thiên Vũ không lên tiếng, nàng lại tăng thêm một câu.

"Lúc nào, ở đâu thấy?" Doãn Thiên Vũ thở dài, cũng được, nàng quả thật có rất nhiều lời muốn cùng Tả Di nói rõ ràng.

"Người với hán thật giống..." Ngay cả phương thức nói chuyện cũng giống như vậy...

Tả Di tự giấu cười cười, thanh âm rất thấp, "Đây là ta tối ghen tỵ. Mới, các người thoát nhìn là như vậy xứng đôi."

"Cái gì?" Doãn Thiên Vũ không thể nào nghe rõ cũng nghe không hiểu.

"Không có gì, thời gian địa điểm ta trễ giờ phát cho người, trước đeo." Tả Di không nói gì nữa, nếu muốn gặp mặt, có mấy lời liền lưu đến gặp mặt thời điểm thật tốt nói.

Cùng Tả Di hẹn xong chủ nhật bốn giờ chiều gặp mặt, Doãn Thiên Vũ đến rất sớm, Tả Di còn không có tới.

Nàng chọn một cái vị trí cạnh cửa sổ ngồi xuống, đây là một nhà rất văn nghệ trà chiều Đình, sửa sang đều là mộc chế, lại phối hợp âm áp sắc điệu, xuyên thấu qua thật to cửa sổ nhìn ra ngoài là đủ loại nghề làm vườn, ánh mặt trời xuyên thấu qua khe hở rơi xuống, ánh sáng sắc sỡ đặc biệt có ý cảnh.

Tả Di quả nhiên vẫn là biết chọn địa phương, hai nàng khi đó sẽ trở thành bạn tốt rất đại một cái nguyên nhân, chính là nàng hai sở thích luôn là có rất nhiều tương tự, tỷ như nhà này quán chè.

Tả Di đẩy cửa lúc đi vào sau khi, Doãn Thiên Vũ nhanh phải ngủ, nhìn thời gian một chút đã bốn giờ rưỡi, nơi này bầu không khí quả thực quá dễ dàng ngủ.

"Người chờ lâu đi, ta mới vừa đi làm chữa kiểm, trị hoãn có hơi lâu, ngưng ngưng a." Tả Di vuốt bụng ôn hòa cười ngồi xuống ở đối diện.

"Chữa kiểm? Tình huống thế nào?" Doãn Thiên Vũ không rõ lắm để ý, mắt nhìn nàng bụng.

"Rất tốt, hài tử rất khỏe mạnh." Nói đến hài tử, Tả Di trên mặt cũng nâng lên một vệt ôn hòa hạnh phúc nụ cười, như vậy nàng rất tốt đẹp, đây là nàng bên trái Di trên mặt chưa từng thấy qua.

Thời gian thật giống như trở lại thời còn học sinh, giống như hết thấy đều chưa từng xảy ra, các nàng còn rất nhiều cái tốt đẹp như vậy sau giờ Ngọ thời gian, sẽ dựa chung một chỗ trò chuyện nam sinh trò chuyện tương lai, không giống bây giờ với nhau như vậy xa lạ.

Từ từ từ trong trí nhớ đi ra, Doãn Thiên Vũ tâm lý lại dâng lên nhàn nhạt khổ sở, đã từng mưu đồ đợi hơn người một, sao có thể nói quên là quên.

Doãn Thiên Vũ có một chút không tiếp theo xuống khuấy động cả phê, thấy Tả Di không có cần nói chuyện ý tứ nhàn nhạt mở miệng, "Người kêu ta đến, rốt cuộc có chuyện gì?"

Chương 70:: Tiểu thư tình cùng kết hôn thiệp mời

Chương 70:: "Tiểu thư tình" cùng kết hôn thiệp mời

Tà Di lẳng lặng nhìn đối diện Doãn Thiên Vũ, đã lâu, mới mở miệng, "Người biết ta cùng Triều Tuấn muốn kết hôn chứ?"

"Biết." Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái, quả nhiên, cùng với nàng dự đoán như thế, nàng phải nói là bọn hắn hôn sự.

"Hôn lễ định tại tháng sau, bởi vì ta mang thai, sợ chữa bụng hiển lộ không tốt mặc áo cưới, cho nên có chút gấp." Tà Di vừa quan sát nàng biểu tình, một bên từ trong túi xách móc ra đồ dây thiệp vàng thiệp mời đưa cho nàng, nói lời này Thị ánh mắt có chút lóe lên.

Thiệp mời?

Doãn Thiên Vũ có trong nháy mắt ngẩn ra, kết hôn thiệp mời..

Chẳng lẽ là thiên hạ kết hôn thiệp mời đều dài hơn được (phải) không sai biệt lắm ấy ư, nàng luôn cảm thấy cái này thiệp mời quá nhìn quen mắt, cùng mấy tháng trước chính mình hoan hi đưa đi cái đó thật rất giống a.

Hốc mắt dần dần ướt át, cũng còn khá nàng bây giờ tâm tình đã không giống như kiểu trước đây dễ dàng mất khống chế, kịp thời được (phải) ngừng nước mắt, nếu không liền ném quá mất mặt.

"Đưa ta thiệp mời sao? Người có ý gì?" Bình phục tâm tình, Doãn Thiên Vũ cũng gọn gàng làm hỏi ra đáy lòng nghi ngờ.

"Người đừng hiểu lầm, ta không có ý gì, ta biết là ta có lỗi với người, nhưng là việc đã đến nước này, ta hy vọng người có thể tiếp nhận, ta biết người hận ta, nhưng ta càng hy vọng gặp lại người tham dự ta hôn lễ, dù sao bằng hữu một trận..."

Tà Di hoảng vội vàng giải thích, thật giống như rất sợ nàng hiểu lầm nàng là tới khoe khoang như thế.

Doãn Thiên Vũ cười cười, nhận lấy thiệp mời, "Người sai, Tà Di, ta ngay từ đầu quả thật không thể tiếp nhận người phản bội ta sự thật này, ta đang suy nghĩ ai cũng có thể a, tại sao hết lần này tới lần khác nếu là người thì sao?"

Nhưng là, bây giờ ta cũng không cảm thấy hận người, ngược lại thay người cảm thấy thật đáng buồn, người sờ lương tâm hỏi hỏi mình, đây thật là người muốn không, người trải qua hạnh phúc sao?"

Lời tuy như thế, nhưng là sờ trên thiệp mời thiệp vàng cũng liệt vào Hạ Triều Tuấn cùng Tà Di năm chữ to, Doãn Thiên Vũ ngực vẫn mơ hồ đau.

Phía trên này vốn nên xuất hiện chính là nàng tên a, nhưng bây giờ, một là nàng tiền nhiệm vị hôn phu, một là đã từng khuê mật..

Tà Di sau khi nghe xong nàng lời nói sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một trận, tựa như là bị người đâm thủng nàng tâm sự như vậy, ánh mắt cũng bắt đầu trở nên ngoan lệ.

"Người không phải là ta, người dựa vào cái gì tham khảo ta nội tâm, ta trải qua rất vui vẻ rất hạnh phúc, đây chính là ta muốn sinh hoạt, người dựa vào cái gì huy bỏ, Doãn Thiên Vũ, người có biết hay không ta hận xuyên thấu qua người cái này Thánh Mẫu Bạch Liên Hoa đáng về."

"Người thật là không có thuốc nào cứu được, Tà Di."

Doãn Thiên Vũ lắc đầu một cái, không nghĩ lại muốn cùng với nàng tiếp tục cái đề tài này ý tứ.

Đã lâu, Doãn Thiên Vũ lại mở miệng, hỏi ra tự hôn lễ sự kiện phát sinh tới nay nganh ở nàng trong lòng rất lâu vấn đề.

"Ta cũng chỉ có một vấn đề cũng muốn hỏi người, người khi đó để tới gần ta theo ta làm bạn là không phải là bởi vì Hạ Triều Tuấn?"

Nàng chỉ muốn một cái đáp án phủ định, chỉ muốn để cho tự mình biết nàng bỏ ra không phải là uổng phí, ít nhất đã từng không phải là, ít nhất các nàng là chân chính đem đối phương để ở trong lòng qua.

Thấy Doãn Thiên Vũ thần sắc nghiêm túc, Tà Di cũng không hề chớp mắt nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, đã lâu ý không biết cười cười.

Lại từ trong hộp móc ra một cái tinh mỹ hộp sắt đưa cho nàng.

"Dạ, ta từ vừa mới bắt đầu đến gần người chính là là Hạ Triều Tuấn, ta thích hắn, thích rất lâu, ta ghen tị người duy chỉ có người có thể được hắn xem trọng, ta cũng chán ghét vì hắn không thể không với ghét người làm bạn chính mình!"

Tà Di khước miệng như cũ mang theo cười, ngay cả chính nàng cũng thán phục với mình có thể như vậy vẫn đậm phong khinh phải nói ra đoạn văn này.

Thật ra thì lời này nửa thật nửa giả, Tả Di mình cũng không phân rõ, nhưng nàng nghĩ, nếu như không có Hạ Triều Tuấn, nàng và Doãn Thiên Vũ có lẽ thật sẽ trở thành bạn rất tốt, ít nhất như vậy, nàng sẽ là rất thích nàng.

Thấy nàng thừa nhận, Doãn Thiên Vũ cả người một chút tựa như mất đi khí lực, tê liệt trên ghế ngồi, ánh mắt dần dần mất tiêu, cuối cùng như vậy kết quả, cuối cùng thật, tại sao? Ông trời già tại sao phải như vậy đối với nàng?

Tả Di lại nói hai câu cái gì liền đi, Doãn Thiên Vũ như cũ ngồi tại chỗ không hề rời đi, nàng không muốn rời đi, nàng cũng không biết nên đi nơi nào, liền nơi này cảm giác rất tốt, nàng thích nơi này.

Nhìn trước mặt tình xảo hợp sát, Doãn Thiên Vũ hơi nghi hoặc một chút, đó là cái gì?

Chần chờ một chút, hay lại là mở ra.

"..."

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc che miệng, thiếu chút nữa thì muốn kêu thành tiếng, hốc mắt nhưng dần dần trở nên ướt át, những thứ này...

Thật đây một xấp, tất cả đều là đại học Thì, nàng viết cho Tả Di tin, cái đó hai người bọn họ thường thường hồ viết thơ, mặc dù ngày ngày đều có thể gặp mặt, nhưng chính là thích loại này lẫn nhau thông tin phương thức, thường thường lấy đối phương tình nhân nhỏ tự xưng, cho nên mỗi Phong trên thư đều có tiêu thư tình ba chữ.

Doãn Thiên Vũ tiện tay mở ra một phong.

"Di Di, ta hiện ngày thật vui về a, người biết không, hôm nay ta cùng Hạ Triều Tuấn ước hẹn, chúng ta đi xem phim..."

Đọc một chút nước mắt liền trượt xuống tới ba tháp một tiếng đánh vào trên tờ giấy.

Bây giờ nhìn lại ban đầu mình là buồn cười biết bao a, mà khi đó đọc những thứ này tin Tả Di tâm lý còn có bao nhiêu khó khăn được, hay lại là nàng quá ngốc, dĩ nhiên thẳng đến không có phát giác nàng tâm tư.

Doãn Thiên Vũ lại mở ra chừng mấy Phong, giống như thật là thư tình như thế, tất cả đều là thanh xuân Thì một ít tâm tư thiếu nữ cùng thú vị sự tình, mỗi một Phong đều là tràn đầy nhớ lại...

Nhưng là bây giờ, Tả Di bắt bọn nó toàn bộ trả lại cho nàng, nàng đem giữa các nàng những thứ kia quý báu nhớ lại tất cả đều trả lại cho nàng, cùng nàng kết hôn thiệp mời đồng thời...

Xem ra Tả Di là thực sự hận xuyên thấu qua nàng a, nguyên lai giữa các nàng cái gọi là hữu nghị vẫn luôn là nàng tự cho là đúng mà thôi...

Đã từng tươi đẹp đến mức nào, bây giờ liền có bao nhiêu khó khăn qua, Doãn Thiên Vũ cảm thơ cùng thiệp mời khóc không thể tự mình, nàng không muốn khóc, nàng tự nói với mình không đáng giá, Tả Di không đáng giá nàng vì nàng khóc, nhưng là nước mắt chính là không ngừng được...

Giống như là làm tế điện nàng chết đi thanh xuân, làm tế điện nàng chết đi hữu nghị cùng ái tình, nàng nước mắt làm một trận long trọng lễ rửa tội.

Từ quán chè đi ra thời điểm, đã là hoàng hôn, nàng không biết nên đi nơi nào, vẫn đi dọc theo đường phố.

Dọc theo đường người chỉ thấy một cái trong tay nắm một xấp phong thư cùng kết hôn thiệp mời con mắt sưng đỏ nữ nhân, không nhận được liên tục quay đầu.

Phía trước là một cái rất lớn quảng trường, Doãn Thiên Vũ đang phun tuyền bên cạnh ngồi xuống, cặp mắt vô thần nhìn về phía trước, có học sinh tan lớp cười đùa kết bạn mà qua có tình nhân nhỏ dắt tay từ ảnh viện đi ra, còn có hai cô bé bởi vì một chuyện nhỏ ở cãi vã, làm ồn mặt đỏ tới mang tai thời điểm nhưng lại không nhận được bật cười...

Hết thấy các thứ này đều giống như ở chiêm chốc đến bây giờ chặt vật Doãn Thiên Vũ, nàng tâm hung hãn co quắp, có chút hít thở không thông cảm giác, nước mắt lại theo gò má chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71:: Thiệp mời sóng gió

Chương 71:: Thiệp mời sóng gió

Hoắc Dật Nam xã giao hoàn về nhà vừa vận trải qua quảng trường, rõ ràng quảng trường có rất nhiều người, hắn cũng chỉ là tùy ý liếc một cái, nhưng là cảm thấy ngồi ở suối phun biên giới chôn ở trên chân, bả vai một từng một từng nữ nhân rất giống Doãn Thiên Vũ.

Là đang ở khóc sao? Thú vị...

Ở bên đường dừng xe, Hoắc Dật Nam bước ra chân dài hướng Doãn Thiên Vũ đi tới, ở trước mặt nàng đứng rất lâu cũng không có phát hiện, hoàn toàn đắm chìm trong bi thương thế giới?

Hoắc Dật Nam thiêu thiêu mi, đang muốn mở miệng nói chuyện, lại liếc thấy roi xuống đất đồ vật.

Đưa tay nhấc lên, thiệp mời?

Hạ Triều Tuấn cùng Tà Di kết hôn thiệp mời? A, xem ra để cho nàng khóc như vậy muốn sống muốn chết nguyên nhân, chính là cái này?

Thấy nàng khóc được (phải) khó chịu như vậy, Hoắc Dật Nam trong lòng cũng có chút không nói ra cảm giác, giống như tâm bị người níu lấy một loại mơ hồ đau, nhưng khi nhìn thấy nàng cái này đối với (đúng) Hạ Triều Tuấn nhớ không quên không có ý chí tiến thủ đáng vẻ, hắn lại giận không chỗ phát tiết.

Doãn Thiên Vũ khóc hơi một chút, chùi chùi con mắt, lại bỗng nhiên phát hiện có người đứng ở trước mặt nàng.

Thon dài hai chân, tinh sảo giấy da, cẩn thận tỉ mỉ âu phục quần dài...

Mãnh ngẩng đầu, quả nhiên là Hoắc Dật Nam..

"Người sao lại ở đây?" Doãn Thiên Vũ lau một cái mặt, bình phục một hạ tâm tình.

"Cứ như vậy không thể quên được hắn?" Hoắc Dật Nam không trả lời nàng vấn đề, mà là âm trầm nhìn chăm chăm nàng hỏi.

"Cái gì?"

Doãn Thiên Vũ nhất thời không phản ứng kịp hắn nói cái gì, liếc thấy trong tay hắn thiệp mời Thì mới hiểu được hắn nói là Hạ Triều Tuấn, lại không biết trả lời như thế nào hắn, hướng chỉ nàng khóc tí tê là bởi vì Tà Di, lại không phải là bởi vì Hạ Triều Tuấn muốn kết hôn.

"Ta..."

"Doãn Thiên Vũ, người cái bộ dáng này thật đáng thương, thật chặt vật!" Thấy nàng áp ứng, Hoắc Dật Nam tâm lý liền có câu trả lời, giọng nói cũng dính vào vẻ tức giận.

"Người... Không cần người quan tâm!" Doãn Thiên Vũ đối với hắn không nói hai lời làm nhục không giải thích được, cũng có tức giận.

"Vậy người đại khả tiếp tục trốn ở chỗ này khóc, là người nam nhân kia mặt cũng mất hết, người cái bộ dáng này thật xấu xí."

Hoắc Dật Nam không thể nói mình tại sao nghĩ, chính là có một cổ lửa giận vô hình, để cho hắn không có biện pháp thật tốt cùng với nàng nói chuyện.

Doãn Thiên Vũ vốn là tâm tình đã đủ tệ hại, nghe hắn như vậy một hồi đồ ập xuống làm nhục cùng châm chọc, tâm lý càng ủy khuất, mắt đỏ rống hấn.

"Cút... Người cút cho ta... Người biết cái gì? Người dựa vào cái gì nói như vậy ta, ta ít nhất sinh động, ta cùng hấn yêu nhau qua, ta không cảm giác mình mất thể diện, có thể người thì sao, người chẳng qua chỉ là một khối lãnh khóc vô tình khối băng, người căn bản cũng không có thể hiểu được khác (đừng) tâm tình người ta!"

"Cút?" Hoắc Dật Nam sắc mặt đen chìm có thể tích xuất mực đến, quanh thân khí ép hạ xuống điểm đóng băng, người chung quanh cũng cách khá xa xa.

"Rất tốt, ta lần lộn!" Hoắc Dật Nam đen trầm mặt đem thiệp mời ném ở trên người nàng, không có một chút do dự xoay người đi.

Còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám như vậy cùng hấn nói chuyện, nữ nhân này là người thứ nhất, xem ra trong ngày thường thật là quá dung túng nàng, để cho nàng quên thân phận của mình!

Hoắc Dật Nam nổi giận trong bụng không chỗ phát tiết, một đường xe lái được nhanh, thiếu chút nữa liên sấm mấy cái đèn đỏ.

Doãn Thiên Vũ nhìn một cái chớp mắt sẽ không ảnh xe, nội tâm ủy khuất vào lúc này bị phóng đại tới cực điểm.

Rõ ràng mấy tháng qua này mỗi lần nàng có phiền toái gặp nguy hiểm, nàng khổ sở Thì, hầu ở bên người nàng người đều là hấn, hấn luôn là có thể ở nguy

cấp cứu nàng, thậm chí đối với hân sinh ra một loại ngay cả chính nàng cũng không nói được lệ thuộc vào.

Nhưng là, bây giờ nàng vốn là đã quá khó chịu, tại sao hân còn phải tới làm nhục nàng, loại cảm giác này tựa hồ so với biết Hạ Triều Tuấn muốn cùng Tả Di kết hôn còn khó chịu hơn...

Tự hòa Tả Di gặp qua sau, Doãn Thiên Vũ đã rất nhiều ngày cũng không có đi công ty, nàng tâm thần đều mệt mỏi, không có tinh lực đi công tác, cũng không muốn đi đối mặt Hoắc Dật Nam.

Mấy ngày nay Thượng Không nhân viên cũng nom nớp lo sợ, sợ mình sợ ý một chút chọc tới Hoắc đại Boss liền muốn xuống đầu người.

Doãn thư ký rất nhiều ngày không có tới, mấy ngày nay Hoắc tổng vẫn luôn là mặt âm trầm, quanh thân khí áp cực thấp, nhìn ra tâm tình phi thường không tốt.

Nhân viên cũng ở trong đáy lòng suy đoán, có phải hay không Doãn thư ký chọc tới Boss, Doãn thư ký muốn thất sủng?

Chớp mắt một cái liền đến Hạ Triều Tuấn cùng Tả Di kết hôn thời gian.

Hạ đại công tử từ đầu đến cuối chưa tới nửa năm hai lần đại hôn, là khắp thành điểm nóng, vô số phóng viên truyền thông cổ động báo cáo, sáng sớm trong ti vi ngay tại phát ra hôn lễ tình huống hiện trường.

Doãn Thiên Vũ nhìn trước mắt thiệp mời, có nhìn xem TV, tâm tình có chút phức tạp, nàng rốt cuộc có nên hay không đi đây?

Nàng không nên đi, nàng là một cái không bị hoan nghênh người, cho dù nàng đi cũng làm không được thật lòng cho bọn hân đưa lên chúc phúc, huống chi nhiều như vậy ký giả truyền thông, phóng chừng lại phải nín lấy trước lần đó hôn lễ sự tình không thả.

Hoắc Dật Nam lái xe đi công ty, nhưng là trên đường trải qua thật to màn hình, nhìn thấy bên trong phát ra Hạ thị đại công tử kết hôn hiện trường, nhớ tới Doãn Thiên Vũ, tâm tình lại không khỏi phiền não.

Tay lái chuyển một cái, xe hướng Doãn Thiên Vũ nhà lái đi.

Doãn Thiên Vũ ngồi ở trước ti vi phát rất lâu ngây ngô, thoáng qua thần tới đang muốn thu hồi thiệp mời tất ti vi thời điểm, ngoài cửa vang lên một trận dồn dập tiếng gõ cửa.

"Ai vậy, tới." Doãn Thiên Vũ cau mày, Di Mục cùng biểu đệ đều đi ra ngoài, trong nhà liền còn dư lại nàng một người, cũng không có ai sẽ vào lúc này đến tìm nàng.

"Hoắc... Hoắc Dật Nam?"

Nhìn thấy người tới Thì, Doãn Thiên Vũ dọa cho giật mình, hân tại sao trở về nơi này, huống chi mấy ngày trước giữa các nàng còn phát sinh không vui.

"Đi thay quần áo." Hoắc Dật Nam không có đi vào, gọn gàng có nên nói hay không.

"Thay quần áo? Đi đâu?" Doãn Thiên Vũ nghi ngờ không hiểu, không hiểu nổi hân muốn làm gì.

"Chớ núp ở nhà làm con rùa đen rút đầu, người không phải là không bỏ được? Hôm nay sẽ để cho người tuyệt vọng, đi thay quần áo tham gia hôn lễ."

Hoắc Dật Nam hiển nhiên hơi không kiên nhẫn, giọng mang theo mấy phần mệnh lệnh.

"Ta không có, ta không muốn đi tham gia hôn lễ." Doãn Thiên Vũ không có phản bác, cúi thấp xuống mặt mày nhàn nhạt nói.

"Dĩ nhiên phải đi, nếu hân cho người khó chịu như vậy, người đương nhiên cũng không thể khiến bọn họ tốt hơn." Hoắc Dật Nam lạnh lùng nói.

Nghe lời này, Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu liếc hân một cái, lại cúi đầu xuống, "Ta không nghĩ nào bọn họ hôn lễ, cũng không tâm tình chúc phúc bọn họ, ta không muốn đi, rất mất mặt."

"Người còn biết mất mặt? Đi, đừng nói nhảm, ta dẫn người đi, không mất mặt gì." Hoắc Dật Nam không cho thêm nàng nói nhảm thời gian, trực tiếp đem nàng đẩy tới bên trong thay quần áo.

Thái độ cương quyết không cho cự tuyệt, Doãn Thiên Vũ bất đắc dĩ, nọ vậy thiên tài như vậy làm nhục nàng, hôm nay lại không phải là ép mình đi tham gia hôn lễ, thật đúng là không nhìn thấu hân.

Doãn Thiên Vũ thay quần áo trang điểm đi ra, Hoắc Dật Nam không có một khắc trì hoãn hướng kết hôn hiện trường chạy tới.

"Chờ một hồi, ở hôn lễ hiện trường người hãy cùng ở đằng sau ta, không cần lên tiếng, hãy nghe ta nói liền có thể." Hoắc Dật Nam một bên vững vàng lái xe, một bên dành thời gian nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt dạn dỏ.

"Ừ..." Doãn Thiên Vũ kỳ quái nghiêng đầu liếc hân một cái, thấy thần sắc hân nghiêm túc lại gạt đầu một cái, "Ồ..."

"Nghe hiểu ta ý tứ không có? Chờ một hồi đừng cho ta chạy loạn!" Hoắc Dật Nam vẫn chưa yên tâm tự đắc, lại cường điệu một lần.

"Nghe hiểu nghe hiểu." Doãn Thiên Vũ thấy thần sắc hấn thật tình như vậy, trợn mắt một cái, nàng lại không là con nít.

Hoắc Dật Nam tài lái xe rất tốt, xe rất nhanh thì lái vào hôn lễ hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72:: Tham gia hôn lễ

Chương 72:: Tham gia hôn lễ

Hoắc Dật Nam xuống xe trước, đi tới một bên kia là Doãn Thiên Vũ mở cửa xe, đưa ra một cái tay.

Doãn Thiên Vũ có chút khản trương, từ đầu đến cuối không có dừng khí đối mặt, tay lòng có chút đỏ mồ hôi, có thể nhìn Hoắc Dật Nam ánh mắt kiên định, Doãn Thiên Vũ do dự một chút, nắm tay đưa tới.

Hoắc Dật Nam một nắm chặt đưa nàng mang ra ngoài.

Cách lái xe nhìn thấy chung quanh ba tầng trong ba tầng ngoài phóng viên thiếu chút nữa không đứng vững, cái này cũng không phải là cái gì hội chiêu đãi ký giả, có cần phải khoa trương như vậy sao?

"Hoắc tổng tới!"

Không biết là ai kêu một câu, phần lớn không sợ chết phóng viên liền dõng đi mục tiêu, hướng các nàng chạy tới.

"Hoắc tổng, ngài làm sao biết lần nữa tham dự Hạ đại công tử kết hôn hiện trường, chẳng lẽ nói hôm nay Tân Nương cùng Hoắc tổng có quan hệ gì sao?"

"Hoắc tổng, làm phiền ngài nói nói lần trước Hạ đại công tử hôn lễ, ngài mang đi hấn vị hôn thê Doãn Thiên Vũ, lần này xuất hiện lại vừa là tại sao vậy chứ?"

"Ồ, đây không phải là Doãn Thiên Vũ tiểu thư sao?"

"Doãn tiểu thư, làm phiền người người nói một chút lần này tham dự hôn lễ con mắt là cái gì?"

"Doãn tiểu thư, mấy tháng trước Tân Nương cũng là người, hôm nay liền đổi thành người bạn tốt, mời nói một chút người có cảm tưởng gì..."

Có người nhận ra Doãn Thiên Vũ, phóng viên lại lập tức dõng đi đối tượng, không ngừng có phóng viên nắm Microphone hướng về phía nàng, cái này tiếp theo cái kia vấn đề đập tới, Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy bên tai vang ong ong, chính mình kết hôn Thì bị phóng viên vây công một màn kia lại hiện lên đầu, hít thở không thông cảm giác.

Lui về phía sau lảo đảo mấy bước, thiếu chút nữa đứng không vững, Hoắc Dật Nam một tay ôm chầm nàng thắt lưng đỡ nàng, mặt âm trầm Triều phóng viên gần nhẹ, "Thừa dịp ta không nổi giận trước, cút cho ta!"

Ngại vì hấn uy áp, các phóng viên có lòng nhát gan, lụn bại được (phải) xách Microphone cùng camera lại chạy về phía người mới bên kia.

Hạ Triều Tuấn đứng ở nghênh tân nơi, Tả Di đứng ở bên cạnh nàng, trên mặt mang khéo léo nụ cười, không ngừng đối với (đứng) người lui tới nói cảm ơn, đáng chúc Triều Tuấn sự chú ý hoàn toàn không ở bên kia.

Từ Doãn Thiên Vũ xuống xe một khắc kia trở đi, hấn liền chú ý tới nàng, hoàn toàn chưa từng nghĩ nàng sẽ đến, có trong nháy mắt hoảng thần.

Nàng hôm nay đặc biệt mỹ, nhưng là đẹp như vậy nàng hôm nay nhưng là lấy tân khách thân phận tới tham gia hấn hôn lễ, hầu ở bên người nàng là khác (đứng) nam nhân, nghĩ tới đây, Hạ Triều Tuấn ngực lại bắt đầu mơ hồ đau.

Thở dài thu hồi ánh mắt, vô luận như thế nào hấn bây giờ đối tượng kết hôn là bên người Tả Di, hấn không thể đối với nàng lại có cái gì vọng tưởng, kia chỉ cho nàng mang đến phiền toái.

Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ trải qua nghênh tân nơi, Hạ Triều Tuấn hướng về phía các nàng miễn cưỡng cười cười, không có động tác.

Tà Di ánh mắt lóe lên mấy cái, ngay sau đó nhiệt tình nghênh đón, giống như các nàng vẫn là vô cùng muốn bạn tốt.

Hoắc Dật Nam ngay cả ánh mắt đều không vẫy một cái, Doãn Thiên Vũ nhàn nhạt trở về một cái cười, bị Hoắc Dật Nam ôm đi vào bên trong.

Tà Di liếc mắt nhìn bên người Hạ Triều Tuấn, cúi đầu xuống thì, trong mắt lại lộ ra âm mưu cùng tính kế.

Hôn lễ rất nhanh bắt đầu, người mới vào sân, tuyên thệ, trao đổi chiếc nhẫn kim cương, hết thảy đều theo như trình tự bình thường tiến hành, Hạ Triều Tuấn mặc dù vạn phần không tình nguyện, biểu tình cũng không tốt lắm, nhưng đã làm thỏa hiệp, cũng đến bây giờ lúc này, hẳn đã nhận thức, ngược lại cũng rất phối hợp.

Doãn Thiên Vũ nhìn ban đầu nàng và Hạ Triều Tuấn không có làm xong chuyện đều do Tà Di Hòa hẳn hoàn thành, tâm lý buồn buồn có chút hít thở không thông, thừa dịp Hoắc Dật Nam đứng dậy nghe điện thoại thời điểm, từ cửa sau chạy đi hậu hoa viên.

Nàng thật sự là không nghĩ đợi nữa ở nơi nào, mặc dù nàng biểu hiện rất vân đạm phong khinh, nhưng là nàng không có biện pháp không thừa nhận một màn kia thật rất nhức mắt, nàng không có cách nào đại độ tiếp nhận.

Vườn hoa vô cùng xinh đẹp, bày đủ loại nghề làm vườn, đặc biệt nhất là trung gian có một cái rất lớn giàn trồng hoa, có một cái trên thang lầu đi, thang lầu trên tay vịn cũng quấn vòng quanh cây mây và giấy leo thực vật, từ đỉnh cao nhất còn rủ xuống tới rất nhiều tiểu thực vật.

Doãn Thiên Vũ nhìn đầu tiên nhìn cũng rất thích cái này giàn trồng hoa, mười bậc mà lên, đứng ở đỉnh cao nhất thời điểm, tâm tình liền sáng sủa rất nhiều, nơi này thật là một chỗ tốt, đợi nàng có tiền nàng phải làm một cái ở nhà mình trong sân, nàng nghĩ.

"Nơi này thật không tệ a, khó trách người sẽ trốn ở chỗ này."

Thanh âm từ phía sau truyền tới, Doãn Thiên Vũ quay đầu, Tà Di xách váy đi tới.

Doãn Thiên Vũ không có tiếp lời, trong tay đùa bỡn một đóa màu trắng hoa nhỏ.

"Có phải rất là khó chịu hay không?" Tà Di ở bên người nàng đứng lại, cũng giơ tay lên thập một đóa hoa, chăm chọc cười.

Doãn Thiên Vũ bất minh sờ dĩ nhìn về phía nàng, như cũ không có tiếp lời.

Tà Di không nhảy một cái được (phải) nhìn chăm chăm hoa, giống như ở nói với nàng, vừa giống như ở tự nhủ, "Người không biết đi, ngày ấy, ta đứng ở người hôn lễ hiện trường chính là như vậy cảm thụ, khổ sở phải chết, cảm giác toàn bộ thiên đồ sập xuống."

"Ta ghen tị người, ghen tị được (phải) muốn nổi điên, khi đó ta đang suy nghĩ nếu là bây giờ Triều Tuấn người bên cạnh là ta thật tốt, bây giờ, rốt cuộc được như nguyện."

Tà Di quay đầu nhìn về phía nàng, nụ cười trên mặt khá là quái dị.

"Ta... Thật xin lỗi, ta cho tới bây giờ không có nghĩ tới sẽ cho người nhiều như vậy thống khổ, vậy bây giờ chúc mừng người, chúc mừng người được như nguyện."

Doãn Thiên Vũ tâm lý có một cây gai, nàng không biết nên thế nào đối mặt như vậy Tà Di.

Sau khi nghe xong nàng lời nói, Tà Di lại đột nhiên đồng tử phóng đại, kích động đến nắm bả vai nàng đạo, "Người có ý gì? Doãn Thiên Vũ, người có ý gì, người đang ở đây chăm chọc ta sao, hay là ở đáng thương ta? Người không cần như vậy giả mù sa mưa, ta không cần, cũng ghét người này tầm mắt nhon."

"Tà Di, ta không có ý đó, người bình tĩnh một chút, người không muốn luôn là tự cho là đúng được (phải) hiểu lầm người khác ý tứ được không?"

Doãn Thiên Vũ bị nàng tóm đến làm đau, dùng sức muốn tránh thoát nàng trói buộc, cau mày phản bác nàng.

"Người không có sao? Ý người là người buông xuống? Người lừa gạt ai đó, Doãn Thiên Vũ người luôn là như vậy một bộ Bạch Liên Hoa đáng ghét! Người còn tới nơi này làm gì? A! Ta cho người thiệp mời người sẽ tới, người thật đúng là sẽ nghe lời a, chẳng qua chỉ là mấy câu khách sáo người sẽ tin? Người không biết ta ghét người sao, còn là nói người tới cười nhạo ta? Hoặc có lẽ là người còn phải tới cướp đi Triều Tuấn sao?"

Tà Di tình tự càng ngày càng kích động, nắm thật chặt bả vai nàng chất vấn nàng.

"Tê... Tà Di người buông tay!" Cảm giác móng tay đều phải khảm đến trong thịt đi, Doãn Thiên Vũ đau đến lên tiếng rên rỉ, dùng sức được (phải) buông tay nàng ra.

"A..." Tà Di kinh hoàng kêu thành tiếng, thân thể không khống chế được ngã về phía sau, Doãn Thiên Vũ lăng mấy giây, nhào tới tóm nàng, lại lác cái vô ích.

"Tà Di!"

Tà Di theo thang lầu lẫn xuống đi, nhìn về phía từ cửa sau chạy tới Hạ Triều Tuấn cùng Hạ phu nhân, khoe miệng nâng lên một vệt âm mưu được như ý nụ cười...

Hoắc Dật Nam xuống xe trước, đi tới một bên kia là Doãn Thiên Vũ mở cửa xe, đưa ra một cái tay.

Doãn Thiên Vũ có chút khản trương, từ đầu đến cuối không có dừng khí đối mặt, tay lòng có chút đỏ mồ hôi, có thể nhìn Hoắc Dật Nam ánh mắt kiên định, Doãn Thiên Vũ do dự một chút, nắm tay đưa tới.

Hoắc Dật Nam một nắm chặt đưa nàng mang ra ngoài.

Cách lái xe nhìn thấy chung quanh ba tầng trong ba tầng ngoài phóng viên thiếu chút nữa không đứng vững, cái này cũng không phải là cái gì hội chiêu đãi ký giả, có cần phải khoa trương như vậy sao?

"Hoắc tổng tới!"

Không biết là ai kêu một câu, phần lớn không sợ chết phóng viên liền dõng đi mục tiêu, hướng các nàng chạy tới.

"Hoắc tổng, ngài làm sao biết lần nữa tham dự Hạ đại công tử kết hôn hiện trường, chẳng lẽ nói hôm nay Tân Nương cùng Hoắc tổng có quan hệ gì sao?"

"Hoắc tổng, làm phiền ngài nói nói lần trước Hạ đại công tử hôn lễ, ngài mang đi hân vị hôn thê Doãn Thiên Vũ, lần này xuất hiện lại vừa là tại sao vậy chứ?"

"Ồ, đây không phải là Doãn Thiên Vũ tiểu thư sao?"

"Doãn tiểu thư, làm phiền người người nói một chút lần này tham dự hôn lễ con mắt là cái gì?"

"Doãn tiểu thư, mấy tháng trước Tân Nương cũng là người, hôm nay liền đổi thành người bạn tốt, mời nói một chút người có cảm tưởng gì..."

Có người nhận ra Doãn Thiên Vũ, phóng viên lại lập tức dõng đi đối tượng, không ngừng có phóng viên nắm Microphone hướng về phía nàng, cái này tiếp theo cái kia vấn đề đập tới, Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy bên tai vang ong ong, chính mình kết hôn Thì bị phóng viên vây công một màn kia lại hiện lên đầu, hít thở không thông cảm giác.

Lui về phía sau lao đảo mấy bước, thiếu chút nữa đứng không vững, Hoắc Dật Nam một tay ôm chầm nàng thắt lưng đỡ nàng, mặt âm trầm Triều phóng viên găm nhẹ, "Thừa dịp ta không nổi giận trước, cút cho ta!"

Ngại vì hân uy áp, các phóng viên có lòng nhất gan, lụn bại được (phải) xách Microphone cùng camera lại chạy về phía người mới bên kia.

Hạ Triều Tuấn đứng ở nghênh tân nơi, Tà Di đứng ở bên cạnh nàng, trên mặt mang khéo léo nụ cười, không ngừng đối với (đúng) người lui tới nói cảm ơn, đáng chúc Triều Tuấn sự chú ý hoàn toàn không ở bên kia.

Từ Doãn Thiên Vũ xuống xe một khắc kia trở đi, hân liền chú ý tới nàng, hoàn toàn chưa từng nghĩ nàng sẽ đến, có trong nháy mắt hoảng thần.

Nàng hôm nay đặc biệt mỹ, nhưng là đẹp như vậy nàng hôm nay nhưng là lấy tân khách thân phận tới tham gia hân hôn lễ, hầu ở bên người nàng là khác (đừng) nam nhân, nghĩ tới đây, Hạ Triều Tuấn ngực lại bắt đầu mơ hồ đau.

Thờ dài thu hồi ánh mắt, vô luận như thế nào hân bây giờ đối tượng kết hôn là bên người Tà Di, hân không thể đối với nàng lại có cái gì vọng tưởng, kia chỉ cho nàng mang đến phiền toái.

Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ trải qua nghênh tân nơi, Hạ Triều Tuấn hướng về phía các nàng miễn cưỡng cười cười, không có động tác.

Tà Di ánh mắt lóe lên mấy cái, ngay sau đó nhiệt tình nghênh đón, giống như các nàng vẫn là vô cùng muốn bạn tốt.

Hoắc Dật Nam ngay cả ánh mắt đều không vẫy một cái, Doãn Thiên Vũ nhàn nhạt trở về một cái cười, bị Hoắc Dật Nam ôm đi vào bên trong.

Tà Di liếc mắt nhìn bên người Hạ Triều Tuấn, cúi đầu xuống Thì, trong mắt lại lộ ra âm mưu cùng tính kế.

Hôn lễ rất nhanh bắt đầu, người mới vào sân, tuyên thệ, trao đổi chiếc nhẫn kim cương, hết thảy đều theo như trình tự bình thường tiến hành, Hạ Triều Tuấn mặc dù vạn phần không tình nguyện, biểu tình cũng không tốt lắm, nhưng đã làm thỏa hiệp, cũng đến bây giờ lúc này, hân đã nhận thức, ngược lại cũng rất phối hợp.

Doãn Thiên Vũ nhìn ban đầu nàng và Hạ Triều Tuấn không có làm xong chuyện đều do Tà Di Hòa hân hoàn thành, tâm lý buồn buồn có chút hít thở không thông, thừa dịp Hoắc Dật Nam đứng dậy nghe điện thoại thời điểm, từ cửa sau chạy đi hậu hoa viên.

Nàng thật sự là không nghĩ đợi nữa ở nơi nào, mặc dù nàng biểu hiện rất vân đạm phong khinh, nhưng là nàng không có biện pháp không thừa nhận một màn kia thật rất nhục mắt, nàng không có cách nào đại độ tiếp nhận.

Vườn hoa vô cùng xinh đẹp, bày đủ loại nghề làm vườn, đặc biệt nhất là trung gian có một cái rất lớn giàn trồng hoa, có một cái trên thang lầu đi, thang lầu trên tay vịn cũng quấn vòng quanh cây mây và giấy leo thực vật, từ đỉnh cao nhất còn rủ xuống tới rất nhiều tiểu thực vật.

Doãn Thiên Vũ nhìn đầu tiên nhìn cũng rất thích cái này giàn trồng hoa, mười bậc mà lên, đứng ở đỉnh cao nhất thời điểm, tâm tình liền sáng sủa rất nhiều, nơi này thật là một chỗ tốt, đợi nàng có tiền nàng phải làm một cái ở nhà mình trong sân, nàng nghĩ.

"Nơi này thật không tệ a, khó trách người sẽ trốn ở chỗ này."

Thanh âm từ phía sau truyền tới, Doãn Thiên Vũ quay đầu, Tả Di xách váy đi tới.

Doãn Thiên Vũ không có tiếp lời, trong tay đưa bốn một đóa màu trắng hoa nhỏ.

"Có phải rất là khó chịu hay không?" Tả Di ở bên người nàng đứng lại, cũng giơ tay lên thập một đóa hoa, chăm chọc cười.

Doãn Thiên Vũ bắt mình sở dĩ nhìn về phía nàng, như cũ không có tiếp lời.

Tả Di không nháy một cái được (phải) nhìn chăm chăm hoa, giống như ở nói với nàng, vừa giống như ở tự nhủ, "Người không biết đi, ngày ấy, ta đứng ở người hôn lễ hiện trường chính là như vậy cảm thụ, khổ sở phải chết, cảm giác toàn bộ thiên đô sắp xuống."

"Ta ghen tị người, ghen tị được (phải) muốn nổi điên, khi đó ta đang suy nghĩ nếu là bây giờ Triều Tuấn người bên cạnh là ta thật tốt, bây giờ, rốt cuộc được như nguyện."

Tả Di quay đầu nhìn về phía nàng, nụ cười trên mặt khá là quái dị.

"Ta... Thật xin lỗi, ta cho tới bây giờ không có nghĩ tới sẽ cho người nhiều như vậy thống khổ, vậy bây giờ chúc mừng người, chúc mừng người được như nguyện."

Doãn Thiên Vũ tâm lý có một cây gai, nàng không biết nên thế nào đối mặt như vậy Tả Di.

Sau khi nghe xong nàng lời nói, Tả Di lại đột nhiên đồng tử phóng đại, kích động đến nắm bả vai nàng đạo, "Người có ý gì? Doãn Thiên Vũ, người có ý gì, người đang ở đây chăm chọc ta sao, hay là ở đáng thương ta? Người không cần như vậy giả mù sa mưa, ta không cần, cũng ghét người này tầm mắt nhọn."

"Tả Di, ta không có ý đó, người bình tĩnh một chút, người không muốn luôn là tự cho là đúng được (phải) hiểu lầm người khác ý tứ được không?"

Doãn Thiên Vũ bị nàng tóm đến làm đau, dùng sức muốn tránh thoát nàng trói buộc, cau mày phản bác nàng.

"Người không có sao? Ý người là người buông xuống? Người lừa gạt ai đó, Doãn Thiên Vũ người luôn là như vậy một bộ Bạch Liên Hoa đáng ghét! Người còn tới nơi này làm gì? A! Ta cho người thiệp mời người sẽ tới, người thật đúng là sẽ nghe lời a, chẳng qua chỉ là mấy câu khách sáo người sẽ tin? Người không biết ta ghét người sao, còn là nói người tới cười nhạo ta? Hoặc có lẽ là người còn phải tới cướp đi Triều Tuấn sao?"

Tả Di tình tự càng ngày càng kích động, nắm thật chặt bả vai nàng chất vấn nàng.

"Tê... Tả Di người buông tay!" Cảm giác móng tay đều phải khảm đến trong thịt đi, Doãn Thiên Vũ đau đến lên tiếng rên rỉ, dùng sức được (phải) buông tay nàng ra.

"A..." Tả Di kinh hoàng kêu thành tiếng, thân thể không khống chế được ngã về phía sau, Doãn Thiên Vũ lẳng mấy giây, nhào tới tóm nàng, lại lác cái vô ích.

"Tả Di!"

Tả Di theo thang lầu lần xuống đi, nhìn về phía từ cửa sau chạy tới Hạ Triều Tuấn cùng Hạ phu nhân, khoe miệng nâng lên một vệt âm mưu được như ý nụ cười...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73:: Hải tử không

Chương 73:: Hải tử không

Bất quá một cái chớp mắt, nụ cười lại biến mất, khuôn mặt nhỏ nhắn vo thành một nắm, Tả Di thống khổ lớn tiếng kêu đến.

"A, ta bụng, thật là đau a, bụng..."

Hạ phu nhân cùng Hạ Triều Tuấn vốn là sau khi nghe viện tranh chấp âm thanh cùng tiếng thét chói tai cùng chạy vào, lại vừa vặn gặp phải một màn này, Hạ phu nhân thét lên phía bên trái Di chạy đi.

"A, Tả Di! Cháu của ta, Tôn Từ a..."

Doãn Thiên lắng mấy giây, cũng vội vàng từ trên thang lầu chạy xuống, nhìn nằm trên đất Tả Di không biết làm sao.

Tại sao có thể như vậy?

"A, là máu, chảy máu, người tới đây mau, mau cứu cháu của ta..."

Hạ phu nhân đột nhiên âm thanh run rẩy hết.

Doãn Thiên theo thanh âm nhìn sang, Tả Di dưới người quả nhiên chảy máu, vết máu nhuộm đỏ áo cưới.

Nàng kinh hoàng che miệng lại, cảm giác cả người cũng mất đi khí lực, chảy máu, hải tử...

Doãn Thiên cuống quýt bóp cấp cứu điện thoại chạy đến Tả Di bên người, vội vàng hỏi, "Tả Di? Tả Di, người thế nào, giữ vững một chút, xe cứu thương lập tức tới ngay."

"Cút... Người người nữ nhân hạ tiện này, ai bảo người tới nơi này, nếu là ta con dâu cùng Tôn Từ có vấn đề gì, ta đòi mạng người!"

Một bên Hạ phu nhân đẩy ra nàng, nghiêm nghị nắn.

Hạ Triều Tuấn nhìn Doãn Thiên liếc mắt, một cái ôm ngang lên Tả Di chạy ra ngoài, mặc dù hấn hấn xuyên thấu qua nữ nhân này, nhưng bây giờ mạng người quan trọng, huống chi trong bụng của nàng xương thịt cũng là hấn, hấn không thể không cứu.

Nhưng Hạ Triều Tuấn tin tưởng Doãn Thiên, trước chính là hấn quá không tin nàng đạo đến mức quan hệ bọn hấn biến thành như bây giờ, cuối cùng cũng chứng minh nàng là bị hấn hại, lần này khẳng định cũng là như vậy.

Hạ Triều Tuấn lại cúi đầu liếc mắt nhìn trong ngực nữ nhân, hấn mặc dù hoài nghi làm thế nào cũng không nguyện ý tin tưởng nàng sẽ tàn nhẫn đến lấy chính mình hải tử làm tiền đặt cược, hy vọng đây chỉ là một ngoài ý muốn...

Hạ phu nhân cũng đi theo chạy ra ngoài, Doãn Thiên một người kinh hoàng thất thố đứng ở trong vườn hoa, cảm giác sức lực toàn thân đều bị rút sạch, không biết nên như thế nào động tác.

Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? Nàng cũng không dùng nhiều lực khí a, Tả Di đứng vị trí cũng không phải là cửa thang lầu a, tại sao sẽ như vậy?

Bên ngoài phòng viện nghe được động tĩnh cũng đều truy vào đến, người mới rời đi, nhưng là một cái khác người trong cuộc còn ở đây, hiển nhiên nơi này có cang Đại Tân Văn điểm.

Lập tức có một đoàn phóng viên chen chúc tới.

"Doãn tiểu thư, mời người nói một chút chuyện đã xảy ra được không?"

"Doãn tiểu thư, xin hỏi tại sao tiệc cưới thời gian, người sẽ cùng Tả tiểu thư đơn độc xuất hiện ở hậu hoa viên đây?"

"Doãn tiểu thư, có tin tức danh hiệu người và Tả tiểu thư, Hạ công tử đều là bạn học chung thời đại học, mời các người nói một chút ba người giữa quan hệ tốt sao?"

"Doãn tiểu thư, xin hỏi người là bởi vì ghen tị Tả tiểu thư cùng Hạ đại công tử kết hôn, mới đưa Tả tiểu thư đẩy xuống sao?"

"..."

Doãn Thiên không thể nhịn được nữa, Tinh hai mắt đỏ, Triều phóng viên rống to, "Ta không có đẩy nàng, ta không có!"

Không có Hoắc Dật Nam ở bên người nàng, các phóng viên căn bản không hề bị lay động, như cũ chưa từ bỏ ý định được (phải) hỏi.

"Vừa mới truyền tới tin tức, Tà tiểu thư trong bụng hài tử không, xin hỏi người dự định thế nào làm cho này khỏi sự cố phụ trách đây?"

"Doãn tiểu thư, người đem Tà tiểu thư đẩy xuống lầu, bây giờ hài tử không, mời người nói một chút trong lòng bây giờ có phải hay không rất vui vẻ?"

"Cút cho ta! Ta nói ta không có đẩy nàng, các người phóng viên chính là như vậy không có thiết thực căn cứ loạn muru hại người khác sao?" Doãn Thiên hết sức chế trụ trong lòng mình căm giận ngút trời, nhưng lời nói quá trắng xám rất nhanh liền bao phủ.

Hài tử không, hài tử cứ như vậy không, tại sao có thể như vậy, nàng không nên tới, nàng hôm nay tại sao lại muốn tới nơi này?

Doãn Thiên tan vỡ ôm chân ngồi chồm hồm xuống, chung quanh phóng viên như cũ đang không ngừng "Pháo oanh" nàng.

"Cút! Hôm nay tại chỗ phóng viên ta đều nhớ, ta bảo đảm từ hôm nay trở đi các người tương hội tại quý hành không tiếp tục chờ được nữa!"

Hoắc Dật Nam nói chuyện điện thoại xong trở lại lại phát hiện tiệc cưới thượng nhân một cái cũng không trông thấy, kinh ngạc đang lúc sau khi nghe viện ầm ầm một mảnh, trong lòng nhất thời có một loại dự cảm không tốt, mấy bước vượt qua nhìn lại thấy tình cảnh như vậy, nhất thời lên cơn giận dữ, thấp giọng hét.

Thanh âm không lớn, có thể tại chỗ phóng viên đều nghe ra hấn tức giận tới cực điểm, cả người khí ép cực thấp, giống như từ Địa Ngục tới Quỷ Satan.

Chúng phóng viên mặc dù không cam lòng nhưng chính là lại mượn bọn họ mười cái lá gan cũng không dám lại tiếp tục phóng vấn đi xuống, xách camera Microphone ảo não chạy.

Hoắc Dật Nam nhìn ngồi chồm hồm dưới đất tan vỡ khóc lớn nữ nhân, thờ dài, cái này nữ nhân ngu xuẩn, không phải là để cho nàng đừng có chạy lung tung, hấn mới nhận cú điện thoại, nàng liền đem mình làm thành cái này đáng về chặt vật.

"Đứng lên."

Hoắc Dật Nam sải bước đi đến trước người của nàng, hướng nàng đưa tay ra, thanh âm không lớn lại kiên định có lực.

Doãn Thiên nghe tiếng ngẩng đầu, lau lau nước mắt nhìn về phía hấn, hấn ánh mắt kiên định, để cho nàng không khỏi an lòng.

"Ta không có, ta không có đẩy nàng..."

Doãn Thiên ủy khuất vô cùng, nhỏ giọng chấp dạ, toàn thế giới người cũng không tin nàng.

"Được, ta biết người không có đẩy nàng, đứng lên đi."

Hoắc Dật Nam thấy nàng này tám ủy khuất ba ba đáng về, ngực có chút không nói ra khó chịu, hấn bắt kể nàng có hay không đẩy nữ nhân kia, chỉ cần nàng không việc gì liền có thể.

Doãn Thiên nhìn hấn mấy giây đưa tay giao cho trong tay hấn, mượn lực đứng lên, Hoắc Dật Nam thuận thế ôm nàng eo, hơi lộ ra ché giúp nàng lau lau nước mắt.

Doãn Thiên nhìn chằm chằm bên người người đàn ông này, nội tâm một hồi cảm động, "Cám ơn người, Hoắc tổng."

Hoắc Dật Nam mặt đen đen, không nói gì nữa, ôm nàng đi ra ngoài.

Trở về trên đường, Doãn Thiên có lẽ là quá mệt mỏi, dựa vào ghế ngồi ngủ, trong giấc mộng lòng này đều là nhũ, cả người nhìn rất yếu đuối.

Hoắc Dật Nam có chút hối hận, có lẽ hấn không nên mang nàng tới.

...

Hoắc Dật Nam đem Doãn Thiên đưa về nhà, nàng ngay tại nhà mê man ngủ, đồ vật cũng không ăn, mấy ngày qua thật sự là quá mệt mỏi.

Ngày thứ hai mặt trời lên cao còn không có tỉnh, hoặc có lẽ là nàng không muốn tỉnh, lại bị một trận cái vả kịch liệt đánh thức, đỡ đau đớn không dứt đầu đứng lên thay quần áo muốn đi xem tình huống gì.

Có thể còn chưa kịp phản ứng, đã có người xông vào, bắt lại nàng.

Hạ phu nhân khí thế lẫm nhẫm đi tới, hướng về phía nắm Doãn Thiên hai nam nhân đạo, "Đưa cái này ác ý muru hại cháu của ta tiện nữ nhân mang cho ta đến cục cảnh sát đi."

"Buông tay, buông ta ra!"

Doãn Thiên gắng sức giãy giụa, không biết sao nam nữ lực lượng khác xa, huống chi là hai cái tráng hấn nắm nàng, nàng động đạn không được.

"Hạ phu nhân, người nói một chút lý hào sao? Ta không có đẩy Tà Di, cũng không có sát hại cháu trai của người, đó chỉ là một ngoài ý muốn, Tà Di sinh

non cũng không phải ta muốn thấy được, người làm rõ ràng tình huống được không?"

"Hừ, còn muốn tranh cãi, chẳng qua chỉ là nhìn Triều Tuấn muốn cùng nàng kết hôn, mới sinh ra ghen tỵ, hạ độc thủ, ta hiện ngày nhất định phải người trả giá thật lớn không thể!"

Hạ phu nhân cũng nảy sinh ác độc, trợn tròn đôi mắt trách mắng, Tả Di trong bụng hài tử không, nàng đều đau lòng hơn chết, nàng thật tốt Tôn Từ cứ như vậy không.

"Mang nàng đi!"

Hạ phu nhân đối với (đúng) nắm Doãn Thiên người ra lệnh, dứt lời không nhìn nữa nàng, xoay người đi ra ngoài.

Doãn Thiên tránh thoát không, hoảng hốt, Triều đứng ở một bên run lấy bầy Di Mầu kêu, "Cứu ta!"

Di Mầu nhìn nàng một cái, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là núp ở xó xỉnh không dám làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: : Bị vò vào ngục giam

Chương 74: : Bị vò vào ngục giam

Hạ phu nhân bắt Doãn Thiên một đường chạy thẳng tới cục cảnh sát.

Đạp một cái vào cục cảnh sát, liền trong triều nhân đạo, "Kêu cục trưởng các người đi ra gặp ta."

Vừa thấy là Hạ phu nhân, ai cũng không dám lạnh nhạt, lập tức đem cục trưởng cho mời đi ra.

"Hạ phu nhân đại giá đến chơi, có chuyện gì a." Cục trưởng cười nịnh đi ra.

"Nữ nhân này cố ý sát hại ta con dâu trong bụng hài tử, bây giờ cháu của ta không, hy vọng cục trưởng có thể xử lý thích đáng."

Hạ phu nhân nhàn nhạt nói, giọng không nghi ngờ gì nữa.

"Ta không có... Ô... Ô ô..." Doãn Thiên mở miệng chối, lại bị che miệng.

Cục trưởng liếc về liếc mắt Doãn Thiên, vừa cười đối với (đúng) Hạ phu nhân đạo, "Loại độc này phụ Tự Nhiên không thể bỏ qua, Hạ phu nhân người xin yên tâm!"

"Ừ, người biết phải làm sao liền có thể, người ta mang đến, tiếp theo làm gì thì nhìn người, ta con dâu vẫn còn ở trong bệnh viện nằm, ta liền đi trước."

Hạ phu nhân giọng nói nhàn nhạt, cùng bắt người Thi ác liệt hoàn toàn bất đồng, giống như nàng thật chẳng qua là tới đuổi Trương Chính Nghĩa.

Hạ phu nhân vừa đi, cục trưởng lập tức cho Doãn Thiên lập án, nàng rất nhanh thì bị ném vào trong tù, chờ đợi bị Thẩm Phán, thậm chí không có lực phản kháng chút nào.

Bên này Hoắc Dật Nam mới vừa khai hoàn một cái hội liền nhận được Doãn Thiên bị Hạ phu nhân ném vào trong tù tin tức.

Thầm mắng một tiếng, Hoắc Dật Nam cầm lên đồ vật liền muốn hướng sở cảnh sát đuổi, lại bị người ngăn trở đường đi.

"Phương Thắm, người sao lại ở đây?" Hoắc Dật Nam tâm lý có chút gấp, mặt ngoài lại bất động thanh sắc.

"Ta tới tìm người a, có chuyện muốn nói với người." Phương Thắm trên mặt mang cười, tâm tình tựa hồ không tệ.

"Có chuyện gì sau này hãy nói đi, ta bây giờ có chút việc gấp." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt nói, vòng qua nàng muốn đi.

Phương Thắm đáy mắt thoáng qua vẻ mất mát, đuổi tay nắm lấy hắn, trên mặt như cũ treo khéo léo nụ cười, "Có chuyện gì vội như vậy, Hoắc bá phụ

mời chúng ta ăn cơm, để cho ta tới gọi người đấy, ba ba của ta cũng nói có một số việc muốn nói với người, không thể Triều Tuấn đi với ta dự tiệc sao?"

"Ngày khác đi, hôm nay thật có việc gấp." Hoắc Dật Nam cau mày một cái, mang theo không vui nói.

"Dật Nam, yến hội đã chuẩn bị xong, ta nghĩ rằng Hoắc bá phụ cùng ba đều rất bận rộn, hay là chờ để cho bọn họ đợi không đi."

Phương Thâm thanh âm ôn nhu, nhưng cũng mang theo một cổ bất sinh khí thế, nàng biết Hoắc Dật Nam kiêng kỵ cái gì.

Hoắc gia cùng Phương gia là nhiều năm thế gia, Hoắc Dật Nam có thể sẽ không sợ cha mình, nhưng là Phương Thâm cha dù sao cũng là trường bối, hơn nữa thủ đoạn ngoan lệ, thế lực so với Hoắc Dật Nam còn lớn hơn, hẳn không thể không cho hắn mấy phần mặt mũi.

Hoắc Dật Nam ý không biết nhìn Phương Thâm liếc mắt, vượt qua nàng đi về phía trước, "Địa chỉ."

Phương Thâm vội vàng cười theo sau, "Kim Thần quốc tế quán rượu."

Hoắc Dật Nam lái xe, Phương Thâm nói chuyện hẳn cũng không thể nào tiếp lời, tâm lý vẫn muốn Doãn Thiên, Hạ phu nhân thủ đoạn thông thiên, nàng ở bên trong khẳng định không dễ chịu, thế nào hết lần này tới lần khác là bây giờ muốn ăn chung, Hoắc Dật Nam tâm tình khó chịu lái xe nhanh hơn.

Xuống xe, Phương Thâm mang theo hắn hướng định xong lô ghế riêng đi tới.

Đẩy cửa đi vào, Hoắc lão tiên sinh cùng Phương lão tiên sinh, đã trò chuyện lửa nóng.

Thấy bọn họ đi vào, Hoắc lão tiên sinh mắt mặt rầy, "Làm sao tới chậm như vậy, cho người phong phạm Bobo chờ lâu, còn không mau nói xin lỗi."

"Xin lỗi, Phương bá bá, để cho ngài chờ lâu." Hoắc Dật Nam không có phản bác, nói lời xin lỗi.

"Ai, hiền chất giữ lễ tiết, đều là người một nhà không nói hai nhà lời nói, ha ha, Hoắc lão đầu, người nói người đây là làm gì vậy?" Phương lão tiên sinh khoát khoát tay, giận trách.

Hoắc lão tiên sinh cũng cười theo cười, không có đón thêm lời nói.

Hai người vào tiệc, Phương lão tiên sinh một mực ở với Hoắc Dật Nam trò chuyện một ít công việc bên trên sự tình, Hoắc lão tiên sinh cũng thỉnh thoảng chen vào đôi câu, Phương Thâm mặc dù mới mới vừa trở về nước, nhưng nàng lý lịch phong phú, cũng tiếp được bên trên lời nói.

Một bữa cơm nhìn như ăn vui vẻ hòa thuận, chỉ có Hoắc Dật Nam một mực tâm thần có chút không tập trung.

Cơm nước xong, Phương Thâm vốn là muốn để cho Hoắc Dật Nam đưa nàng về nhà, có thể Hoắc Dật Nam mượn cơ hội còn có việc, liền thật nhanh lái xe rời đi.

Phương lão tiên sinh là có ý kết hợp hai người, thấy vậy, đáy mắt thoáng qua một vết ý không biết tâm tình, Hoắc lão tiên sinh lúng túng cười cười nói khác (dùng) cũng rời đi.

Hoắc Dật Nam từ quán rượu đi ra, bay nhanh hướng cục cảnh sát đi.

Đến một cái sở cảnh sát liền găm nhẹ nói, "Đem cục trưởng cho ta gọi ra!"

Cảnh sát viên nhìn một cái là Hoắc Dật Nam, cũng không dám chút nào lạnh nhạt, tâm lý lại thầm kêu không tốt, cục trưởng đã tan việc về nhà, thế nào hai ngày qua này sở cảnh sát tất cả đều là loại này không chọc nổi Đại Phật.

"Hoắc... Hoắc tổng, hiện tại ở đây sao buổi tối, cục trưởng đã về nhà." Bất đắc dĩ trực cảnh sát viên run rẩy hướng Hoắc Dật Nam nói.

"Cho người một phút." Hoắc Dật Nam không nói nhảm, hai chân đang đưa ở bên cạnh ngồi xuống, thanh âm không lớn lại mang theo không nghi ngờ gì nửa lực áp bách.

"Ừ... Là..." Cảnh sát viên run rẩy lấy điện thoại di động ra gọi thông cục trưởng điện thoại.

Cục trưởng chính "Gắng sức canh vãn", có người xấu hắn chuyện tốt, nhận điện thoại chính là một hồi đồ ập xuống tức giận mắng.

Cảnh sát viên bị mắng co rút rụt cổ, chờ hắn mắng đủ, mới nhỏ giọng nói, "Cục trưởng, Hoắc... Hoắc tổng ở chỗ này, nói phải gấp ngài."

Cục trưởng động tác một hồi, "Hoắc Dật Nam?"

"Ừ... Vâng." Cảnh sát viên vừa nói cẩn thận từng li từng tí mắt nhìn Hoắc Dật Nam.

"Cho hắn nửa giờ, nửa giờ không tới, cho ta làm xong đôi cục trưởng chuẩn bị." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt mở miệng.

Không cần cảnh sát viên lặp lại, cục trưởng đã nghe được thanh âm hắn, cúp điện thoại thầm mắng một tiếng, lập tức rút người ra rời đi.

Vừa vặn ba mươi phút thời điểm cục trưởng đến, lập tức cụp đuôi nịnh hót chào đón, "Ai yêu, đây không phải là, chúng ta Hoắc đại tổng tài, nửa đêm đến chơi bất cảnh sát chúng ta không biết là có chuyện gì à?"

"Doãn Thiên." Hoắc Dật Nam không có nói nhảm với hắn, lạnh lùng nói rõ ý đồ.

"Doãn..." Cảm thấy danh tự này có chút quen tai, tinh tế suy tư, "Nhớ tới, đây không phải là buổi sáng Hạ phu nhân đưa tới hại nàng con dâu sinh non nữ nhân sao?"

Cục trưởng mặt đầy đồn ngộ biểu tình, liếc thấy Hoắc Dật Nam âm trầm sắc mặt Thì lại lập tức chớ lên tiếng.

"Thả người." Như cũ không có dư thừa nói nhảm.

"Chuyện này... Hoắc tổng, này sợ rằng không tốt lắm lắm, Doãn Thiên cùng một đã lập án chuyển giao tòa án chờ đợi khai thẩm, này, ta cũng không tốt lắm lắm nốt." Cục trưởng có chút hơi khó.

"Người nói cái gì?" Hoắc Dật Nam đứng bật lên tới bắt ở cục trưởng cổ áo, ánh mắt hung ác được (phải) theo dõi hắn.

"Ta... Ta nói..." Cục trưởng sợ hãi được (phải) không nói ra lời.

"Đáng chết!" Hoắc Dật Nam buông hắn ra, một quyền đập ở bên cạnh trên tường.

Vụ án thành lập chuyển giao tòa án lời nói quả thật không có tốt như vậy lắm, xem ra bây giờ chỉ có thể chờ đợi khai đình nghị biện pháp khác.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75:: Khai đình Thẩm Phán

Chương 75:: Khai đình Thẩm Phán

"Hoắc tổng, ngài muốn gặp nàng sao? Ta lập tức dẫn người đi." Cục trưởng thấy hắn giận tím mặt, suy nghĩ cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi.

"Nếu là nàng ở người nơi này có một tia sơ xuất, cẩn thận người chén com." Hoắc Dật Nam không trả lời hắn, ác liệt để lại một câu nói liền đi.

Hắn không muốn gặp nàng, sợ nàng biết hắn không có thể cứu nàng đi ra ngoài sẽ thất vọng, còn không bằng đi nghĩ một chút biện pháp thế nào cứu nàng.

Xuất cảnh cục, Hoắc Dật Nam lập tức gọi điện thoại.

"Cho ta đem Hạ Triều Tuấn hôn lễ ngày đó quán rượu theo dõi toàn bộ điều ra, đặc biệt là hậu hoa viên, còn có thay ta đi bệnh viện thăm hỏi sức khỏe một chút sinh non nữ nhân kia, ta cảm thấy rất có cần phải cùng nàng y sĩ trưởng nói một chút lời nói, nếu như không phát hiện cái gì tin tức hữu dụng, liền nói cái đầu tới gặp ta."

An bài hoàn hết thấy các thứ này, Hoắc Triều Tuấn lại lái xe đi công ty, đem trước tìm người tra Tà Di tài liệu toàn bộ lấy ra nhìn, cả đêm đều không có chợp mắt.

Bên này, Doãn Thiên đợi ở Âm Vô Thiên Nhật trong lao ngục, lòng như tro nguội, nàng thật không phải là một cái thích than phiền thương hại người, nhưng là bây giờ nàng cũng không cách nào không tố cáo lão thiên đối với nàng không công bình.

Mấy tháng qua này việc trải qua công việc bẽ bộn như vậy, nàng đã sớm thiên sang bách không, cái này tiếp theo cái kia phiền toái đã sớm ép tới nàng không thở nổi, bây giờ càng bị vô vào giám hộ, nàng không biết mình làm gì sai, mới có thể bị giam ở loại địa phương này, thậm chí đều có phải đi chết ý tưởng, nhưng là, nhớ tới ba mẹ trước khi chết đối với nàng dặn dò...

Nàng tuyệt vọng lắc đầu một cái, ai tới mau cứu nàng a, mau cứu nàng, nàng không nghĩ đợi ở chỗ này... Hoắc Dật Nam, người ở đâu, mau cứu ta...

Ở trong tù ngây ngô hai ngày, rốt cuộc có người tới đem nàng mang đi ra ngoài, bảo là muốn đi tòa án tiếp nhận Thẩm Phán.

"Thẩm Phán? Tại sao? Ta tại sao phải tiếp nhận Thẩm Phán, ta không có làm gì sai!" Nghe được nói muốn Thẩm Phán, Doãn Thiên đỏ mắt không ngừng

giấy giụa.

Đây là có một cái Ấu phục thoát nhìn cũng chỉ ba mươi tuổi ra mặt nam nhân đi tới, "Doãn tiểu thư không cần sợ hãi, ta là người luật sư họ Vương, Doãn tiểu thư đến lúc đó chỉ cần nói thật liền có thể, đến lúc đó ta sẽ hiệp trợ người."

"Luật sư?" Doãn Thiên hỏi ngược lại, nàng cũng sẽ không ngốc đến cho là Di Mẫu cho nàng mời luật sư.

"Dạ, người ủy thác là Hoắc tiên sinh, người yên tâm, ta sẽ giúp người khiếu nại rửa sạch oan khuất." Vương luật sư ôn hòa cười cười.

Hoắc Dật Nam? Doãn Thiên dần dần đỏ mắt vành mắt, hẳn tới cứu nàng, cũng có lẽ là bởi vì Vương luật sư là Hoắc Dật Nam tìm đến, nàng không khỏi tin nhiệm hẳn, đối với hắn gật gật đầu nói, "Cảm ơn người."

Doãn Thiên bị mang đi tòa án, ngồi đang bị cáo chỗ ngồi Thì còn có một trong nháy mắt hoảng thần, nàng thể nào luân lạc tới hôm nay nông nổi này.

Hạ phu nhân ngồi ở nguyên cáo chỗ ngồi nhìn nàng chăm chăm, Tả Di cũng ra tòa ngồi ở Hạ phu nhân bên cạnh, sắc mặt nhìn ngược lại rất không tồi, hoàn toàn không giống một cái mới vừa sinh non người.

Dự thính chỗ ngồi có Hạ Triều Tuấn, còn nữa, Hoắc Dật Nam, chạm đến Hoắc Dật Nam kiên định ánh mắt, Doãn Thiên tâm lý đẹp yên rất nhiều.

"Khai庭, tất cả mọi người đứng dậy."

"Nguyên cáo Tả Di tố cáo bị cáo Doãn Thiên mưu hại kỳ thai nhi, đem nguyên cáo từ trên thang lầu đẩy xuống trí kỳ sinh non, nguyên cáo có hay không có thể cận kề tự thuật một chút trải qua?"

"Ừ."

Tả Di đứng lên, thần sắc đau buồn nói.

"Ngày đó hôn lễ ta cùng chồng Hạ Triều Tuấn mời rượu xong, tiệc cưới còn đang tiến hành, ta vốn muốn đi hậu hoa viên hóng mát một chút, lại vừa vặn gặp phải Doãn tiểu thư đứng ở giàn trồng hoa chớp đình, liền muốn đi lên cùng nàng nói mấy câu nói."

Các người cũng biết Doãn tiểu thư vốn là thiếu chút nữa liền muốn cùng chồng ta Hạ Triều Tuấn kết hôn, không biết có phải hay không là bởi vì nàng ghen tị, chúng ta không nói hai câu liền nổi tranh chấp, ta đỡ nàng vai muốn cho nàng tỉnh táo một chút, kết quả... Kết quả, nàng liền đem ta đẩy xuống lầu."

Nói tới chỗ này, Tả Di hốc mắt ướt át, vừa nói liền muốn khóc lên, cho dù ai nhìn cũng hội đau lòng.

"Ta không có..." Doãn Thiên muốn đứng lên phản bác, bị bên người Vương luật sư một cái khẩu kéo.

Quan tòa liếc nhìn nàng một cái, mở miệng kèm theo uy nghiêm, "Bị cáo có lời muốn nói sao?"

"Dạ, quan tòa đại nhân, ngày đó tình huống không phải như vậy." Doãn Thiên đứng lên, tỉnh táo mở miệng.

"Tình huống thực tế là ngày đó ta cảm thấy được (phải) có chút bức bối phải đi hậu hoa viên, đứng ở giàn trồng hoa bên trên xuất thần thời điểm Tả Di cũng lên đến, nàng đột nhiên theo ta nói rất ghét ta oán hận ta loại lời nói."

Ta cho nàng chúc phúc, nàng lại xuyên tạc ta ý tứ, sau đó cả người trở nên rất kích động, thật chặt nắm bả vai ta, ta bị nàng bắt làm đau, liền cự ra nàng, ta cũng không dùng nhiều lực, nàng lại đột nhiên ngã về phía sau, nàng cách cửa thang lầu rất xa không nên sẽ lăn xuống đi mới đứng a..."

Hạ phu nhân lại đột nhiên kích động đứng lên, chỉ nàng nói, "Người có ý gì? Người là nói ta con dâu chính mình cố ý ngã xuống, cố ý lăn xuống đi giết chính mình hải từ sao?"

Tả Di cũng phối hợp xuống mấy giọt nước mắt, ủy khuất cực kỳ bộ dáng.

"Ta..." Doãn Thiên nhất thời á khẩu không trả lời được, quả thật không cách nào giải thích, không có ai sẽ lấy chính mình hải từ làm tiền đặt cược, cho nên không có ai sẽ tin tưởng nàng đi.

Lúc này Vương luật sư đứng lên, trong lòng có dự tính cười nói, "Quan tòa đại nhân, nếu như đứa bé này vốn là không tồn tại đây? Có phải hay không liền giải thích thông."

Dứt lời, toàn bộ Thẩm Phán đình một mảnh xôn xao, trừ ngồi ở xó xỉnh Hoắc Dật Nam tất cả mọi người đều há to mồm nhìn về phía Tả Di.

"Yên lặng." Quan tòa gõ gõ pháp Chùy, tỏ ý Vương luật sư nói tiếp.

Mà ngồi ở nguyên cáo chỗ ngồi Tả Di đã sớm trắng xanh mặt, cả người một bộ mất hết hồn vía đáng vẻ.

"Quan tòa đại nhân, nơi này là hôn lễ ngày đó quán rượu theo dõi video, mọi người xem qua cũng biết." Vương luật sư đi lên trước đem đồ trong tay đưa cho quan tòa trợ lý.

Quan tòa tỏ ý, trợ lý đem video thả vào màn hình lớn bên trên.

Video là biên tập qua, xuất hiện trước nhất một màn là, Tả Di Hòa Hạ Triều Tuấn cùng mời rượu xong, Hạ Triều Tuấn ngồi ở trên một cái bàn ngồi xuống, mà Tả Di lăm lét nhìn trái phải một chút chạy vào một gian phòng nghỉ ngơi, tiếp theo hình ảnh chuyển đổi đến trong phòng nghỉ, Tả Di thần sắc hốt hoảng từ trong túi xách móc ra một túi máu, nhét vào áo cưới xuống trong quần.

Nhìn đến đây, tất cả mọi người đều đã minh bạch, đây là Tả Di sớm có dự mưu hãm hại, mà Tả Di càng là từ video phát ra một khắc kia trở đi cũng chưa có huyết sắc, cặp mắt trống rỗng tê liệt trên ghế ngồi, năng thua, sớm nên ngờ tới sẽ có một ngày như thế.

Video tiếp tục phát ra, Tả Di đi vào hậu hoa viên, mang trên mặt âm mưu cười, từng bước từng bước đi tới Doãn Thiên sau lưng, sau đó hai người nói chuyện, nói tranh chấp, Doãn Thiên ngược lại rất bình tĩnh, xem xét lại Tả Di, như Doãn Thiên lời muốn nói kích động đến nắm năng, mà năng bị bắt đau tránh ra khỏi Tả Di, Tả Di thuận thế ngã về phía sau, từ trên thang lầu lăn xuống đi.

"Về phần rốt cuộc có không có con cái vấn đề này, chúng ta còn có một cái người chứng." Video phát ra xong, Vương luật sư vừa cười bổ sung nói, "Bây giờ mời người chứng tham dự..."

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76:: Chân tướng rõ ràng

Chương 76:: Chân tướng rõ ràng

Quan tòa truyền đạt truyền người chứng chỉ thị sau, rất nhanh thì có người đem một người trung niên nam nhân dẫn tới.

Nam nhân mặt ngoài nhìn qua ôn hòa nho nhã, trên người lại tản ra một cỗ thể lợi hư vinh khí chất, bị mang theo đình thời điểm, ánh mắt một mực né tránh phiếu hốt bắt định.

"Vị này là nguyên cáo Tả tiểu thư sinh non nằm viện trong lúc y sĩ trưởng Ngô thầy thuốc, cũng là trước kia cho Tả tiểu thư coi mở chữa chứng minh thầy thuốc, Tả tiểu thư mang thai trong lúc cái gọi là chữa kiểm cũng vẫn là tìm hấn làm."

Vương luật sư tiến lên đối với (đứng) thân phận của hấn làm giới thiệu, dứt lời, xoay người nói với hấn, "Ngô thầy thuốc, bây giờ xin người ngay trước quan tòa mặt đem cùng Tả tiểu thư lần đầu tiên gặp mặt tới thật sự có tình huống như nói thật một lần."

"Ừ... Là..." Ngô thầy thuốc liếc mắt dự thỉnh tịch Hoắc Dật Nam, chập vạt mở miệng, thanh âm có chút run run, hoàn toàn không dám nhìn thẳng nguyên cáo chỗ ngồi Tả Di.

"Tả tiểu thư lần đầu tiên tìm tới ta là ở đại khái hai ba tháng trước, năng vừa lên tới liền gợn gợn làm nói với ta năng mang thai, ta lúc ấy có điểm không hiểu năng ý tứ, cho là phải làm sinh kiểm, nhưng là..."

Ngô thầy thuốc bỗng nhiên dừng lại, có chút khó mà mở miệng đáng vẽ, "Nhưng là không nghĩ tới năng là muốn ta cho năng mở một tấm mang thai chứng minh cùng với một cây phụ nữ có thai trắc chữa tốt, ta... Năng mở rất phong phú tiền thù lao, ta... Là ta không nhận được cảm dỗ, ta lấy năng tiền. Kết quả sau đó năng lại lại nhiều lần tìm tới ta, đều là mở một ít giấy chứng nhận giả Minh cái gì, một lần cuối cùng là năng hôn lễ một ngày trước, năng đột nhiên tìm ta mua một túi máu hơn nữa nói cho ta biết, sau khi nếu như năng tới nằm viện, nhất định phải phối hợp năng diễn một màn vai diễn, không thể để cho năng căn bản không mang thai chuyện lộ vùi lấp."

"Lần này thù lao cao hơn, ta không cách nào cự tuyệt, toàn bộ tấm ảnh năng lời nói làm."

Nói xong Ngô thầy thuốc run rẩy hướng về phía quan tòa cầu tha thứ, "Quan tòa đại nhân, ta sai, ta chỉ là có chút thấy tiền sáng mắt, chưa từng nghĩ sẽ tạo thành như vậy hậu quả a..."

Quan tòa khoát khoát tay, Ngô thầy thuốc bị người dẫn đi.

"Nguyên cáo Tả Di người còn có lời gì muốn nói?"

Quan tòa hướng về phía một bên ánh mắt trống rỗng, sắc mặt tái nhợt Tả Di nghiêm mặt nói.

Tà Di như là không có nghe được quan tòa lời nói, cả người lụn bại được (phải) ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích.

Một bên Hạ phu nhân rút cuộc kịp phản ứng, đứng bật lên đến, tức đến xanh mét cả mặt mày, một cái tát hướng về phía Tà Di hô đi xuống, "Người nữ nhân hạ tiện này, lại dám trêu chọc ta Hạ gia, tiện nữ nhân..."

Tà Di bị nàng một chưởng đánh từ trên ghế chảy xuống, một bên gò má lập tức sưng thật cao, có thể thấy Hạ phu nhân hạ thủ chi ác.

Tà Di như cũ không có động tác, như là không phát hiện được đau, tê liệt ngồi dưới đất, cặp mắt vô thần, trong miệng một mực ní non: "Ta thua... Ta thua..."

Hạ phu nhân còn phải lại đánh nàng, đột nhiên mắt tối sầm lại giận đến ngất đi, Hạ Triều Tuấn thấy vậy vội vàng chạy tới, ôm lấy Hạ phu nhân chạy ra ngoài, "Mẹ! Máu thân, người tỉnh lại đi a."

Từ đầu đến cuối tương phản quá lớn, đang ngồi người bên cạnh đều có điểm khó mà tiếp nhận, Trong lúc nhất thời tòa án trở nên hò hét loạn lên.

Quan tòa ngay cả gõ mấy cái pháp Chùy, "Yên lặng!"

"Bây giờ vốn đình tuyên án bị cáo tội cố ý tổn thương không đứng vững, bị cáo Doãn Thiên vô tội, vốn phán quyết là chót miệng phán quyết, từ hôm nay trở đi trong vòng năm ngày đem truyền đạt bản án, truyền đạt bản án sau nếu còn có dị nghị, có thể với địa phương luật pháp cơ quan nói lên kiện tụng."

"Phía dưới tuyên bố kết thúc phiên tòa."

Quan tòa cùng với trợ lý kết thúc phiên toà, Vương luật sư đỡ Doãn Thiên đi xuống bị cáo tịch, Hoắc Dật Nam sải bước đi tới, nhận lấy tay nàng, mang theo nàng đi ra ngoài.

Nàng quay đầu nhìn một chút dờ dẫm Tà Di, đối với (đúng) như vậy Tà Di cảm thấy đáng sợ, cho tới bây giờ chưa từng nghĩ nàng sẽ là một cái tâm cơ sâu như thế người, thiết kế lần lượt âm mưu, lại cuối cùng hại chính mình, đồng thời lại có chút đáng thương nàng, đáng thương nàng khôn khổ vì tình mất đi tự mình...

"Cám ơn người, Hoắc Dật Nam." Thu hồi ánh mắt, Doãn Thiên đảm nhiệm Hoắc Dật Nam đỡ đi ra phía ngoài, nháy nháy mắt nhìn hẩn đạo.

Giờ phút này có chút không cách nào hình dung tâm tình mình, mỗi một lần nàng thân ở khôn cảnh đều là bên người người đàn ông này đưa nàng mang ra khỏi tuyệt cảnh, là hẩn một lần lại một lần cứu nàng, nàng không biết nên thế nào biểu đạt chính mình đối với hẩn cảm kích.

"Thấy phải cảm tạ lời nói, cũng đừng lại chế tạo phiền toái, ta đưa người về nhà." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, trong mắt không nhìn ra bao nhiêu tâm tình, lững thững mang theo nàng hướng xe đi tới.

"Ừm." Doãn Thiên gật đầu một cái, rũ mắt, ngoan ngoãn đi theo hẩn đi.

Đậu xe ở Doãn Thiên cửa nhà, nàng trước khi xuống xe Hoắc Dật Nam đột nhiên mở miệng, thanh âm là nhất quán cường thế, "Trở về nghỉ ngơi thật khỏe một chút, ta cho người ba ngày, hy vọng ba ngày sau gặp lại người coi như ta thư ký phải có đáng về."

"Dạ, Hoắc tổng." Doãn Thiên quay đầu nhìn hẩn, cố gắng cười cười, gật đầu đáp ứng.

Vừa dứt lời, xe liền lái ra đi, trong nháy mắt sẽ không ánh.

Doãn Thiên lắc đầu một cái, xoay người vào cửa.

Di Mầu Hà Ngọc Phụng nghe tiếng đi ra, thấy nàng lập tức cười hi hi đình sát, "Ai yêu, Thiên người trở lại, không việc gì liền có thể, không việc gì liền có thể, mau vào đi nghỉ ngơi một chút a."

Doãn Thiên thật sâu liếc nhìn nàng một cái, không có tiếp tục nàng lời nói, vượt qua nàng vào phòng.

Hà Ngọc Phụng lúng túng đứng tại chỗ, thật thấp chửi rủa hai tiếng.

Doãn Thiên như Hoắc Dật Nam lời muốn nói ở nhà nghỉ ngơi ba ngày, phần lớn thời gian cũng ở trên giường, thỉnh thoảng thức dậy đi phụ cận công viên đi một chút.

Hứa là trước kia trong hôn lễ phóng viên quá nhiều, sự tình huyền ảo quá lớn, nàng bị đăng lên báo, công viên có người nhận ra nàng, hướng về phía nàng chỉ chỉ trỏ trỏ, khe khẽ bàn luận đến, Doãn Thiên cũng không ở ý, chỉ có một người ngồi phát ngẩn người.

Từ người bên cạnh vài ba lời nghị luận bên trong, nàng cũng đại khái nghe nói Tà di tình huống.

Ngày đó Thẩm Phán sau khi kết thúc, Tà Di một người ngồi liệt ở tòa án trong cử chỉ điên rồ tựa như, cũng không nhúc nhích.

Cha mẹ của nàng nghe tiếng chạy tới đem nàng tiếp tục về nhà, chê nàng mắt mặt liền đem nàng nhốt ở trong phòng, cả ngày đều không đi ra, đưa vào đi đồ vật nàng cũng không ăn.

Có thể sau đó làm người ta không tưởng được là, Hạ gia bên kia Hạ phu nhân sau khi tỉnh lại lại phải người đem nàng đón về (nói lại), nói là như là đã kết hôn kết hôn chứng chính là nàng Hạ gia con dâu, nàng Hạ gia không sẽ trở mặt.

Có thể là ai cũng không biết Hạ phu nhân rốt cuộc tồn tâm tư gì, lấy Hạ phu nhân khí lượng không thể nào đại độ như vậy tiếp nhận, Tả Di ngày tháng sau đó sợ là sẽ phải không dễ chịu.

Doãn Thiên cũng quản chẳng phải nhiều, đây là Tả Di nàng tự lựa chọn, là nàng tự làm tự chịu.

Nàng đã sớm khuyên qua nàng, có thể nàng càng muốn khư khư cố chấp, thậm chí không tiếc giả mang thai, lấy thân thể của mình làm giá chế tạo ngoài ý muốn hãm hại nàng, muốn để cho nàng ngồi tù, nàng Doãn Thiên cũng không phải Thánh Mẫu không làm được thân nhiên tha thứ nàng, đây cũng không phải là ban đầu Tả Di.

Ở nhà nghỉ ngơi ba ngày, cái gì cũng không cần làm, cũng cái gì cũng không dùng nghĩ, Doãn Thiên bởi vì từ nhỏ hoàn cảnh lớn lên đưa đến trưởng thành sớm, đã sớm bồi dưỡng cường đại tự lãnh năng lực, cho nên lúc này nàng tâm tình đã khôi phục không sai biệt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77:: Nặng trở về công ty

Chương 77:: Nặng trở về công ty

Đến ngày thứ tư, Doãn Thiên lên rất sớm, nếu là Hoắc Dật Nam nói xong trở về thời gian làm việc từ, nàng nhất định không thể ra không may, thật sớm đến công ty, mang theo nàng lúc trước thường vì hấn chuẩn bị cà phê.

Đi qua sẽ dễ cho nó đi qua, sau này đường còn dài hơn, nàng không thể nào một mực dừng lại ở trong trí nhớ, muốn nhìn về phía trước, cho nên tỉnh lại đi.

Coi như là là báo đáp Hoắc Dật Nam, hấn không phải nói muốn nhìn thấy nàng coi như hấn thư ký phải có dáng vẻ.

Doãn Thiên có hơn hai tuần lễ chưa có tới công ty, nhìn trên bàn chất một đống lớn văn kiện có chút nhức đầu, cũng còn khá tới sớm, lập tức liền bắt đầu đầu nhập trong công việc.

Có thể Hoắc Dật Nam cho tới trưa đều không đến, đến xế chiều mới ung dung tới công ty, vừa vào phòng làm việc nhìn thấy vùi đầu công việc nữ nhân, có chút ngoài ý muốn thiêu thiêu mi, bất quá lập tức liền khôi phục nhất quán lạnh lẽo cô quạnh.

Nhìn thấy trên bàn cà phê, không chút suy nghĩ tiện tay liền bưng lên uống một hớp.

"Hoắc tổng, đừng uống, cà phê đã lạnh, ta cho người..." Doãn Thiên lời nói còn chưa kịp nói xong, Hoắc Dật Nam cà phê đã đưa vào trong miệng.

"Hoàn hoàn xong..." Doãn Thiên cúi đầu xuống có chút bất an, uống lạnh cà phê còn không biết Hoắc tổng hội thể nào mắng nàng.

Nhưng ai biết hôm nay Hoắc Dật Nam chẳng qua là cau mày một cái, "Cà phê lạnh lời nói gục xuống, hôm nay biểu hiện cũng không tệ lắm, sẽ không trừ người tiền lương, nếu trở lại liền làm việc cho giỏi, bây giờ đi trước chuẩn bị một chút chờ một hồi hội nghị."

"Dạ, Hoắc tổng, ta lập tức đi làm." Doãn Thiên ngoan thuận gật đầu một cái.

In hội nghị dùng văn kiện Thì, gặp phải Tiểu Lưu, không dám xác nhận tựa như, Tiểu Lưu lắng rất lâu mới đi tới.

"Doãn thư ký, người rốt cuộc trở lại, người cũng ba tuần lễ chưa có tới công ty." Giọng có chút lo âu còn có chút than phiền.

"Đúng vậy, ta trở lại, không khoa trương như vậy chứ, mới... Hai tuần lễ?" Doãn Thiên cười trêu ghẹo nói.

"Rõ ràng thì có ba tuần lễ, Doãn thư ký, người, có khỏe không?" Tiểu Lưu bĩu môi một cái, nhưng lại không nhịn được quan tâm nói, hôn lễ sự tình nàng cũng biết.

"Rất tốt, cảm ơn Lưu tỷ, ta không sao, Lưu tỷ đừng lo lắng." Doãn Thiên có chút làm rung động, Tiểu Lưu là ở cái công ty này trừ Hoắc Dật Nam trở ra đối với nàng chân thành nhất người.

"Vậy thì tốt, có thời gian chúng ta tái tụ, ta đây hãy đi về trước công việc." Tiểu Lư cười cười muốn đi.

"Chờ đã, Lư tỷ." Doãn Thiên lại đột nhiên gọi nàng lại, liếc thấy trong tay nàng đồ vật, có chút không xác định mở miệng, "Là báo chí sao?"

"Cái gì?" Tiểu Lư lắng một chút mới phản ứng được, nàng trong ngày thường thích bắt quái, bên người không thiếu báo chí, "Hả, cái này a, đúng là báo chí."

"Có thể mượn ta xem một chút sao?" Doãn Thiên cười hỏi, nàng cũng rất muốn biết những ký giả kia là thế nào báo cáo sự kiện trải qua.

"Chuyện này..." Tiểu Lư Tự Nhiên biết nàng nghĩ (muốn) nhìn cái gì, những ký giả kia không biết sự thật trước nói những lời đó quá khó nghe, nàng cũng không hy vọng Doãn Thiên thấy, có chút hơi khó mở miệng, "Hay là chờ xem đi."

Doãn Thiên cười cười, "Người không cho ta xem ta cũng chỉ có biện pháp nhìn thấy, không việc gì cũng đã qua, những lời đó ta sẽ không để bụng."

"Vậy cũng tốt." Tiểu Lư do dự một chút đem báo chí đưa ra.

Doãn Thiên cười nhận lấy, thật đầy một xấp là một tuần này tới toàn bộ báo chí.

Doãn Thiên tìm được trước nàng bị bắt cũng chính là hôn lễ ngày thứ hai, quả nhiên các phóng viên tùy ý báo cáo, mắng nàng là vì ái sinh hận đưa đến cự ái mới vợ sinh non Độc Phụ, vẫn xứng bên trên cô ấy là Thiên Băng vũ khúc lớn chặt vật hình, thậm chí ngay cả mạng theo lại đào ra nàng kết hôn ngày đó chuyện xấu đồng thời mắng nàng, tóm lại muốn thật khó nghe có bao nhiêu khó khăn nghe.

Sau khi mấy ngày lại theo vào báo cáo, cũng may cuối cùng trả lại nàng một cái thuần khiết.

Doãn Thiên cảm thấy có chút buồn cười, đang muốn đem báo chí chiết lên trả lại cho Tiểu Lư, lại đột nhiên liếc thấy phía sau trang giải trí tiêu đề...

Bắt ngờ vài cái chữ to "Vốn là lớn nhất giá trị vàng dân F.A Hoắc Dật Nam dạ hội thanh mai trúc mã Phương thị thiên kim".

Chữ to bên dưới phân phối một tấm ở một cửa tiệm rượu, hai người đồng thời từ bên trong xe đi ra hình, mặc dù là chụp lên có chút mờ hồ, nhưng vẫn là có thể nhận đây chính là Hoắc Dật Nam Hòa Phương Thẩm hai người.

Nhìn thêm chút nữa ngày tháng, là...

Là nàng bị đưa vào ngục đêm hôm đó.

Chẳng biết tại sao, Doãn Thiên đột nhiên cảm thấy ngực hơi buồn phiền được (phải) hoảng, cho nên hắn chậm chạp chưa có tới cứu nàng đi ra ngoài, cũng là bởi vì bận bịu cùng thanh mai trúc mã ước hẹn sao?

Phi! Doãn Thiên người nghĩ gì vậy, người ta với người vô thân vô cố, cuối cùng còn cứu người, hơn nữa còn là lại nhiều lần cứu người, người làm sao có thể không lương tâm muốn những thứ này đây? Nhưng là, tâm lý chính là rất khó chịu a, nàng cũng không biết mình là thế nào...

Chợt lắc đầu một cái, đem báo chí nhét vào Tiểu Lư trong tay, cầm lên in tài liệu cũng như chạy trốn đi, nhìn đến Tiểu Lư vô cùng ngạc nhiên, đều phải hoài nghi nàng có phải hay không bị kích thích.

Sau khi hội nghị Doãn Thiên cũng mở lòng không bình tĩnh, sau làm việc Thời đã luôn xuất thần, còn bị Hoắc Dật Nam hung hăng miệng lưỡi công kích một hồi.

Cũng may nẫu lâu như vậy rốt cuộc chịu đựng đến tan việc.

Nhưng là mới vừa thu thập xong đồ vật, Doãn Thiên lại nhận được biểu đệ là gia đánh tới điện thoại, có chút giật mình, biểu đệ rất ít gọi điện thoại cho nàng, trừ phi... Có chuyện xấu muốn phát sinh.

Chần chờ một chút, hay lại là ấn nút tiếp nghe.

"Này, biểu tỷ, tan việc sao?" La gia thanh âm mang theo mấy phần lầy lờn.

Doãn Thiên có loại dự cảm không tốt, vô sự mà ân cần không phải lừa đảo thì là đạo tặc.

"Ừ, có chuyện gì sao?" Doãn Thiên nhàn nhạt nói, tâm lý có vài phần phòng bị.

"Không có, chính là mẫu thân nói biểu tỷ mới vừa việc trải qua lớn như vậy chuyện lại đi một chuyến ngục giam, suy nghĩ vì biểu tỷ làm một hồi tốt bỏ một chút, chúng ta người một nhà cũng rất lâu không có đồng thời ăn thật ngon bữa cơm, nhân cơ hội này thật tốt tụ họp một chút, cho nên gọi điện thoại cho người nghĩ nói người tan việc liền mau về nhà, chúng ta làm xong cơm chờ người."

La gia thanh âm nghe ngược lại rất chân thành, có thể Doãn Thiên thất vọng số lần nhiều, cũng sẽ không đến bây giờ còn ngốc đến cho là bọn họ thật sẽ hảo tâm như vậy, người một nhà? A, bọn họ làm sao Thì xem nàng như người một nhà nhìn qua?

Nhưng hẳn cho dù không gọi điện thoại, nàng cũng phải cản trở về, nàng bây giờ còn ở nơi đó, lại không có ước hẹn, nàng không đi trở về còn có thể đi đâu trong đây?

"Được, ta biết, lập tức trở lại." Doãn Thiên thanh âm như cũ nhàn nhạt không có bao nhiêu lên xuống.

"Được." La Gia Hòa vui đáp ứng, cúp điện thoại, cái này làm cho Doãn Thiên càng nghi ngờ.

Hà Ngọc Phượng cùng là gia đột nhiên phải chuẩn bị phong phú bữa ăn tối chờ nàng, điều này thật sự là không thể không khiến người ta nghi ngờ, hai người bọn họ trong hồ lô rốt cuộc mua bán cái gì thuốc...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78:: Gia đình Hồng Môn Yên

Chương 78:: "Gia đình Hồng Môn Yên "

Doãn Thiên cũng không có kiểu cách, nếu thịnh tình mời, cần gì phải không có gắng hưởng dụng, tổng không đến nỗi hạ độc giết nàng.

Đưa lên xách tay lập tức về nhà, vừa mới mở ra môn thì có một cổ đậm đà com mùi tức ăn thơm xông vào mũi, trên bàn thật là tràn đầy phong phú thức ăn, như vậy cảnh tượng nàng bao lâu chưa thấy qua, chỉ có khi còn bé...

Thật ra thì Hà Ngọc Phượng làm đồ ăn vẫn đủ đồ ăn ngon (ăn ngon), chẳng qua là nàng thường xuyên trầm mê ở đánh bạc không thể nào nấu com, nếu bọn họ chuẩn bị như vậy một bàn thức ăn, nàng liền tận tình ăn, không quản bọn hắn có cái gì con mắt, Doãn Thiên nghĩ.

Vừa thấy nàng trở lại, hai người liền nhiệt tình chào đón, "Biểu tỷ người trở lại, nhanh rửa tay ăn com."

Thật ra khiến Doãn Thiên rất không có thói quen, chần chờ mở miệng, "Cái đó, liền theo bình thường sống chung phương thức tới liền có thể, không cần nhiệt tình như vậy."

La Gia Hòa Hà Ngọc Phượng hai người hai mắt nhìn nhau một cái, lúng túng cười cười, "Biểu tỷ nói chuyện gì, đều là người một nhà cái gì nhiệt không nhiệt tình, nhanh ngồi xuống ăn com đi, thức ăn lạnh liền không thể ăn."

Doãn Thiên giặt xong tay đi ra ba người ngồi xuống, bắt đầu ăn com, Hà Ngọc Phượng hiếm thấy một mực cho nàng gấp thức ăn, La Gia Hòa cũng một mực ở tìm đề tài trò chuyện nhiều chút có hay không chuyện nhà, nhìn cũng không có gì con mắt.

Đột nhiên nghĩ tới trước La Gia Hòa đánh người bị bắt cùng một, vừa vặn mượn cơ hội này thật tốt hỏi một chút, giống như lơ đãng mở miệng, "Trước người tại sao đem người cho đánh cho thành não chấn động?"

La Gia Hòa thừa dịp nàng không chú ý cùng Hà Ngọc Phượng trao đổi một cái ánh mắt, lảng một chút mới mặt đầy đôn ngộ nói, "Cái đó a, ta... Ta lấy Hạ gia cho người một triệu tiền mừng đi đầu tư, có thể... Nhưng là thất bại."

"Thất bại? Không có hoàn toàn chắc chắn người dám cầm nhiều tiền như vậy đi đầu tư?" Doãn Thiên hận thiết bất thành cương ngụyt hẳn một cái.

"Ta... Ta là bị người ám toán, sau lưng người họ Âm ta, theo ta đồng thời đầu tư người hợp tác lại tìm đến ta thường tiền, ta nào có tiền bồi hấn a, ta quả thực giận phải đi tìm người đánh phía sau ám toán ta cháu trai kia một hồi."

"Hắn ám toán người là hắn không đúng, nhưng là người tìm người đánh hẳn chính là người không có lý, thể nào xúc động như vậy." Doãn Thiên buông chén đĩa xuống, nghiêm mặt nói.

Mặc dù nàng đối với các nàng một nhà không có bao nhiêu cảm tình, nhưng là người em trai này cũng chưa từng làm tổn thương gì nàng chuyện, chẳng qua chỉ là phiền toái nhiều một chút, nàng thủy chung là nguyên ý coi hắn là đệ đệ mình nhìn.

"Nhưng là..."

"Nhưng mà cái gì?" La Gia Hòa còn đang trù trừ có muốn hay không nói, Doãn Thiên liền chặn hẳn lời nói.

"Máu chốt là cháu trai kia mắng biểu tỷ, biểu tỷ hôn lễ sự kiện kia sau hẳn biết người là biểu tỷ ta, liền nói rất thật khó nghe lời nói, ta giận mới lên đi hung

hăng đánh hấn." La Gia Hòa nói mặt đầy bức tức, tựa hồ nhớ tới một màn kia bây giờ như cũ rất tức giận.

Doãn Thiên có chút kinh ngạc, chưa từng nghĩ còn sẽ có như vậy một tầng nguyên nhân, tâm lý nhưng có chút làm rung động, nàng một mực hâm mộ những thứ kia có huynh đệ tỷ muội người, cũng rất cuộc có người sẽ bởi vì vì người khác nói nàng nói xấu mà không nói hai lời xông lên đánh hấn một trận.

Có thể lại có chút bất đắc dĩ, lại không là con nít, tại sao có thể còn xúc động như vậy.

"Như thế nào đi nữa cũng không thể xúc động như vậy đánh người a, hấn nói hai câu liền nói hai câu chữ, cũng sẽ không ít miếng thịt, tội gì cùng những thứ kia ngoài miệng không tích đức người so đo, sau này khác (đừng) xúc động như vậy, vạn nhất thương tổn đến chính mình há chẳng phải là cái mất nhiều hơn cái được." Doãn Thiên lần đầu tiên lấy một người tỷ tỷ tư thái như vậy giáo dục hấn.

"Nghe người biểu tỷ nói không, còn không mau đáp ứng." Hà Ngọc Phụng đứng lúc tiếp lời, hoành La Gia Hòa liếc mắt, một bộ chân thành giáo dục hài tử Nghiêm mầu đáng vẻ.

"Dạ, biểu tỷ, ta sau này không biết." La Gia Hòa cúi đầu một bộ nghiêm túc nhận sai đáng vẻ.

Doãn Thiên bất đắc dĩ thở dài, lại hỏi, "Vậy, sự tình giải quyết sao?"

"Không... Không có, cái đó người hợp tác ngày ngày theo đuổi khoản, ta thật vất vả thuyết phục hấn kéo dài điểm thời hạn, còn có cháu trai kia trong nhà nghỉ (muốn) lừa ta một khoản bồi thường kén thù kim." La Gia Hòa thanh âm có chút thấp, tựa hồ có hơi sợ hãi.

Doãn Thiên không có tiếp lời, nàng cũng không cảm ra nhiều tiền như vậy, nhất thời không nghĩ tới biện pháp giải quyết.

Trên bàn ăn nhất thời lại lâm vào yên lặng.

Đã lâu, La Gia Hòa đột nhiên ngẩng đầu, như là là đánh vỡ không khí lúng túng đột nhiên cười nói, "Biểu tỷ, người người thủ trưởng kia Hoắc tổng..."

Doãn Thiên nghe hấn nhắc lên Hoắc Dật Nam, lập tức cảnh giác, ánh mắt nhìn kỹ hỏi dò hấn, "Hoắc Dật Nam? Người muốn nói cái gì?"

"Không có a, biểu tỷ, người chớ khần trương mà, ta chỉ là nhìn Hoắc tổng đối với người không bình thường a, nhiều lần nhìn hấn đưa người về nhà đâu rồi, ta chính là bát quái bát quái, hai người quan hệ thế nào à?"

La Gia Hòa thay một tám bát quái mặt mày vui vẻ, chế nhạo nhìn nàng, giống như lơ đãng nhắc lên.

"Người chớ nói nhảm, ta theo hấn không có quan hệ gì, hấn là ta cấp trên, ta là hấn nhân viên, chỉ như vậy mà thôi."

Doãn Thiên mặt có hơi hồng, vội vàng chối, cũng để cho biểu đệ dừng nữa nói Hoắc Dật Nam.

La Gia Hòa cười to hai tiếng, chế nhạo nói, "Ha ha, biểu tỷ, này Hoắc tổng đem tới sẽ sẽ không trở thành tỷ phu của ta à?"

"Được, người chớ nói nhảm, ta ăn xong, các người từ từ ăn đi." Doãn Thiên nguyền hấn một cái, nghe hấn nói như vậy, lại nghĩ tới qua báo chí thấy giải trí tân văn, hấn và Phương Thẩm ước hẹn một màn kia, tâm lý có chút buồn buồn.

Vừa nói cũng không có tiếp tục ăn đi xuống khẩu vị, buông chén đĩa xuống vào phòng.

Đội Doãn Thiên vào phòng, La Gia Hòa lập tức thu cười tiến tới Hà Ngọc Phụng bên người, "Mẹ, làm sao bây giờ a, xem ra nha đầu này lòng phòng bị rất nặng, không chịu nhà a."

La Gia Hòa mấy ngày nay bị đòi nợ người đuổi theo rất căng, tuyệt lộ thời điểm, nhìn thấy Doãn Thiên bị Hạ phu nhân vò vào trong tù còn có thể được thả ra, còn có người cho nàng mời luật sư sau, liền đề ý mất, sau khi nghe ngóng mới biết nguyên lai phía sau có một Thượng vô ích tổng tài Hoắc Dật Nam, vì vậy gọi lên nàng chú ý, lúc này mới có hôm nay "Gia đình ăn chung".

"Nguyên vốn còn muốn nàng sẽ nhớ tới điểm tình cảm, để cho cái đó Hoắc tổng giúp chúng ta một tay, xem ra nàng bây giờ là thật coi mình rất quan trọng, chúng ta tốt cơm thức ăn ngon khoản đãi nàng, cũng không biết hồi báo, vậy cũng chỉ có dựa vào chính mình."

Hà Ngọc Phụng nhìn về phía đóng chặt cửa phòng, biểu tình có chút bức tức, trong mắt toé ra tính kế hết sạch.

"Mẹ? Người... Dựa vào chính mình? Chúng ta lấy đâu ra nhiều tiền như vậy à?" La Gia Hòa có chút gấp, trừ để cho Doãn Thiên hỗ trợ, bọn họ kia còn có biện pháp gì có thể dựa vào chính mình à?

"Người đừng vội a, nếu cái đó Hoắc tổng nhìn như vậy lên nha đầu này, chúng ta đây nghĩ ít biện pháp để cho nha đầu này không thể không đi tìm hấn vay tiền không là tốt rồi, ta cũng không tin hấn sẽ không cho mượn."

"Mẹ, ý người là?" La Gia Hòa có chút không tìm được manh mối.

"Hừ, nàng không chịu giúp ta môn, vậy liền đem phiền toái dẫn tới trên người nàng đi, ta nhìn thấy thời điểm phiền toái tìm tới cửa, nàng có muốn hay không tìm cái đó Hoắc tổng hỗ trợ."

Hà Ngọc Phụng biểu tình trở nên thâm độc, nàng vẫn cảm thấy Doãn Thiên là sống nhờ ở nhà nàng con kiến hôi, ăn nàng dùng nàng, theo lý đối với nàng làm tất cả mọi chuyện, nàng đối với nàng mãi mãi cũng chỉ có tính kẻ cùng loại, không có cảm tình.

"Mẹ, chuyện này..." La Gia Hòa nhớ tới mới vừa mới ăn cơm Thì vui vẻ hòa thuận, Doãn Thiên chân thành dạy bảo nàng ánh mắt, có chút không đành lòng.

"Thế nào? Người yêu thương nàng? Vậy người có tiền còn?" Hà Ngọc Phụng lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái.

"Ta..." La Gia Hòa lập tức chớ có lên tiếng, trong lòng cũng bắt đầu gọi lên tính toán...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: : Bị thiết kế gặp nạn

Chương 79: : Bị thiết kế gặp nạn

Ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ cứ theo lẽ thường đi làm, tâm lý chung quy lại là nghĩ đến biểu đệ cục diện rồi rấm phải thế nào thu thập, nàng cũng không cảm ra nhiều tiền như vậy tới trả, thật chẳng lẽ muốn nàng lại đi cùng Hoắc Dật Nam mượn?

Không được không được, mới vừa nảy sinh cái ý nghĩ này, Doãn Thiên Vũ liền dứt khoát hủy bỏ, vay tiền là muốn còn, nàng đã thiếu Hoắc Dật Nam quá nhiều, mặc dù bây giờ là không có để cho nàng còn, nhưng là, giống như hắn loại này Ác Ma, các loại (chờ) hắn nhớ tới đến, suy nghĩ tỉ mỉ vô cùng chỉ.

Doãn Thiên Vũ kịp thời đem còn chưa thành hình ý tưởng bóp chết ở, thật muốn cứ như vậy bắt kẻ biểu đệ, nhưng là hắn không trả nổi tiền nói không chừng thật sẽ bị đánh chết, nàng lại không thể ngồi yên không lý đến.

"Ai..." Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút phiền não gãi gãi đầu, kẻ sách hiện thời chỉ có thể cố gắng làm việc kiếm tiền lương.

Doãn Thiên Vũ bận rộn cả ngày, bởi vì ngày hôm qua lòng không bình tĩnh, công việc xuất hiện một ít không may, hôm nay bắt đầu đi làm thêm giờ, chờ đến màn đêm buông xuống mới lười kéo một mình thân thể về nhà.

Di Mộ nhà ở rất nhiều năm trước cũ kỹ tiểu khu trong lầu, còn giống như là ban đầu di phụ công việc Thì công ty phân phối thân nhân phòng, sau đó di phụ bởi vì công hy sinh vì nhiệm vụ, nhà ở cũng vẫn không có thu hồi.

Năm đó công ty hôm nay đã sớm trải qua sập tiệm, phụ cận đều là một ít bỏ hoang nhà máy, đã từ lâu người ở thưa thớt, rất là hẻo lánh, mỗi lần Doãn Thiên Vũ buổi tối đi đang trên đường trở về nhà thời điểm đều cảm thấy phía sau lạnh suu suu, luôn cảm thấy tâm lý bất an.

Mà hôm nay loại cảm giác này khỏi bệnh thêm mãnh liệt, luôn là cảm thấy phía sau có người đi theo chính mình, lạnh suu suu một trận lãnh ý, trong đầu đã nhớ lại mấy chục loại bị biến thái theo dõi sau sẽ phát sinh cảnh tượng, càng nghĩ càng thấy được (phải) sợ hãi, Doãn Thiên Vũ đột nhiên nhanh chân chạy.

Quả nhiên sau lưng vang lên tiếng bước chân, hơn nữa tựa hồ không chỉ một người, tiếng bước chân càng ngày càng gần, Doãn Thiên Vũ tăng thêm tốc độ.

Tâm lý cũng đã không cách nào trấn tĩnh, làm sao bây giờ a, những người này là ai, những người này có cái gì con mắt, ở đây sao cái địa phương vắng vẻ, nàng chính là la rách cổ họng cũng không người nào biết a...

Trong đầu chính loạn thành nhất đoàn, phía sau tiếng bước chân cũng đã dừng lại, Doãn Thiên Vũ kinh ngạc một chút, dừng? Không đuổi theo?

Còn chưa kịp cao hứng, liền tiến đụng vào một người trong ngực, Mạnh ngẩng đầu, trước mặt bất ngờ đứng ba tên côn đồ bộ dáng người, Doãn Thiên Vũ lui về phía sau mấy bước, cảnh giác nhìn của bọn hắn.

"Các người là ai? Có cái gì con mắt?" Doãn Thiên Vũ cường bách chính mình tỉnh táo lại.

"Chúng ta là ai? Ha ha, người ít không may em trai La Gia Hòa không có nói cho người? Ta cho là giống như cái kia phó kinh sợ dạng, đã sớm nằm ở trước mặt người khóc kể đây!" Người cầm đầu cùng trái phải hai người hai mắt nhìn nhau một cái, cười lớn.

"Ha ha ha..." Hai người khác cũng cười lớn phụ họa, mặt mày vui vẻ bên trên thịt béo đều run rẩy động.

Doãn Thiên Vũ lập tức kịp phản ứng, xem ra là đuổi theo biểu đệ đòi nợ người đuổi kịp nàng tới nơi này.

"Không phải nói gia hạn thời hạn sao? Thế nào bây giờ còn đang đòi nợ đuổi theo đến nơi này của ta?" Doãn Thiên Vũ tâm lý không có chắc vẫn còn có chút sợ hãi, có thể trên mặt đồng hồ lại tỉnh lạnh lùng, tận lực để cho mình xem có khí thế nhiều chút.

"Gia hạn? Ha ha ha..." Kia cầm đầu nam nhân như là nghe được cái gì buồn cười trò cười, cười tiền ngưỡng hậu hợp, chờ hấn cười đủ, lại lưu manh vô lại nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ, "Hấn là như vậy nói cho ngươi? Hừ, nói vớ vẩn, ngày mai là ngày cuối cùng, nếu là còn không trả nổi tiền, sẽ chờ chân bị cắt đứt đi."

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, biểu đệ hướng nàng nói láo? Nhưng vẫn là mạnh miệng nói, "Kia ngươi theo ta nói làm gì, ngươi đi tìm hấn a!"

"Ai, dù sao chúng ta con mắt chẳng qua là đòi tiền, cũng không muốn thật cắt đứt hấn chân mà, nhìn hấn kia nghèo kiệt đáng về là thực sự không cảm ra tiền đến, nhưng nghe nói hấn còn có một ở công ty lớn đi làm tỷ tỷ, phía sau còn có Đại Kim Chủ, cũng không đến nỗi không cảm ra chút tiền này đi, ngươi coi như tỷ tỷ của hấn chắc không muốn nhìn thấy chân hấn bị đánh chiết phải không?"

Đàn ông kia vừa cười cười, nghiêm trang uy hiếp Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ tê cả da đầu, đây đều là từ đâu nghe nói tin đồn a, nàng nếu là không kém chút tiền này làm sao có thể không đã sớm lấy ra còn, những người này tỏ rõ là tìm tra tới.

"Ta muốn nói là thật không có đây?" Doãn Thiên Vũ cau mày một cái, quyết tâm gọng gàng làm nói thật.

"Không có? ..."

Đàn ông kia thiêu thiêu mi, ép tới gần một bước tà ác đạo, "Không có thật sao? Nếu không như vậy đi, ta xem ngươi không trả nổi lời nói, chúng ta cũng không cắt đứt đệ đệ của ngươi chân, ngươi xem ngược lại còn có mấy phần sắc đẹp, hôm nay ngươi cho ba vị gia thoải mái một chút, ba vị gia thoải mái tiền này có lẽ cũng không cần ngươi còn."

Doãn Thiên Vũ lập tức lui về phía sau mấy bước, né tránh hấn, "Ngươi... Chết biến thái, ngươi đừng mơ tưởng!"

"Biến thái?" Đàn ông kia cũng tựa hồ bị chọc giận, cho hai người thủ hạ dùng mắt ra hiệu, thô bỉ cười nói, "Bắt nàng cho ta, ta hiện ngày sẽ để cho nàng xem nhìn cái gì kêu biến thái."

Kia hai người thủ hạ nhận được mệnh lệnh, thô bỉ cười xông tới, "Tiểu nữ, đừng sợ, gia sẽ thật tốt cung chiều ngươi."

"A! Đừng tới đây, ta cảnh cáo các ngươi, ta đã lên lên báo cảnh sát." Doãn Thiên Vũ khăn trương từ trong túi xách lấy điện thoại di động ra nắm thật chặt, gắng sức giùng giăng.

Kia mấy nam nhân dừng một cái, một người trong đó đi tới đoạt lấy điện thoại di động của nàng, xoa bóp điện thoại di động, màn ảnh không có phát sáng, xem ra là đã tắt máy.

Doãn Thiên Vũ nhất thời nhục chí, hôm nay công việc quá lâu, lại quên cho điện thoại di động sạc điện, điện thoại di động đã sớm tắt máy, vốn là chỉ là muốn phô trương thanh thế dọa một chút bọn họ, ai biết bọn họ cũng không có mắc lừa, nhìn đem điện thoại di động của nàng đập xuống đất lại cười tà đi tới nam nhân, Doãn Thiên Vũ có chút tuyệt vọng.

Mà cách đó không xa bóng người đứng đưa, có hai người núp ở bụi cỏ phía sau quan sát bên này tình huống.

"Mẹ, chuyện này... Làm sao bây giờ nột, Hoắc Dật Nam sẽ không đến đi, kia kế hoạch chúng ta há chẳng phải là phao thang."

Lại là Hà Ngọc Phượng mẹ con.

Hà Ngọc Phượng vốn là trong lòng cũng không chắc chắn, nghe hấn nói như vậy cũng có chút nóng nảy, nhưng trên mặt hay lại là duy trì trấn tĩnh, "Ngươi gấp cái gì, đây không phải là còn sớm sao, hấn sẽ đến."

Hai người các loại (chò) có chút nóng nảy, mà bên Doãn Thiên Vũ đã bị hai người kia bắt lại, Doãn Thiên Vũ có chút gấp, dùng sức giùng giăng, không cẩn thận liền cho nam kia trên mặt bắt một vết thương.

Doãn Thiên Vũ không biết là trong lòng nam nhân cũng rất quẫn quít, vốn là bọn họ cũng chỉ là bắt người tiền làm việc, cũng không phải là thật muốn cưỡng gian nàng, cũng lúc này nói tốt sẽ đến người cũng không có đến, bọn họ cũng rất khó khăn, không biết tiếp theo nên làm như thế nào mới phải.

Chương 80:: Thu thập cục diện rồi rằm

Chương 80:: Thu thập cục diện rồi rằm

Đột nhiên, luồng đạo ánh sáng mạnh đánh tới, xe hơi trắng xe gấp âm thanh âm vang lên, một chiếc màu đen tân lợi ngừng ở mấy người trước mặt.

Xe hơi Viễn Thị đèn ánh sáng mạnh đâm vào người không mở mắt ra được, mấy người lấy tay ngăn cản Thị, có người mở cửa xe từ trên xe bước xuống, còn không chờ người kịp phản ứng, Doãn Thiên Vũ đã từ côn đồ trong tay cựa ra bị kéo vào được người trong ngực.

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu, ngắm thấy người tới bóng loáng cầm, góc cạnh rõ ràng gò má, "Hoắc Dật Nam..."

"Người... Người, người là ai?" Mấy tên côn đồ thấy vậy có chút lông gọng cảm giác, rút cuộc đến, mặt ngoài lại gương mặt tàn bạo lớn tiếng lớn tiếng kêu, nhưng Minh có chút niềm tin chưa đủ.

"Không muốn chết lời nói lập tức rút cho ta."

Hoắc Dật Nam mặt âm trầm hết.

Hôm nay Doãn Thiên Vũ làm thêm giờ đến trời tối mới trở về, nhưng kỳ thật Hoắc Dật Nam so với nàng trẻ hơn, có mấy hạng đại hợp đồng yêu cầu chỗ hấn lý.

Vốn là ngẩng đầu nhìn trời sắc trời như vậy còn đang suy nghĩ này nữ nhân ngu xuẩn một người về nhà có thể bị nguy hiểm hay không, lại đột nhiên nhận được một cú điện thoại, bên đầu điện thoại kia người thật nhanh nói một câu "xx đường Doãn Thiên Vũ gặp nguy hiểm liền đưa điện thoại cho treo."

Hoắc Dật Nam nửa tin nửa ngờ tốp Doãn Thiên Vũ điện thoại, điện thoại nhắc nhở tắt máy, ngay cả tốp mấy cái cũng là như thế, Hoắc Dật Nam thâm trầm một tiếng cảm lên chìa khóa liền chạy tới.

Không nghĩ tới thật sự ở nơi này gặp nguy hiểm, Hoắc Dật Nam từng từng trong ngực nữ nhân ngu xuẩn, tay lại ôm càng chặt hơn mấy phần.

Hoắc Dật Nam khí tràng quá mạnh mẽ, mấy nam nhân liền muốn nửa đường bỏ cuộc, nhưng là thu người nhà tiền sự tình được (phải) thay người nhà làm xong, chỉ đành phải cứng cổ đạo, "Người... Người là người nào, nữ nhân này thiếu chúng ta tiền, chúng ta có lý có chứng cứ chẳng qua chỉ là đòi một trái, người dựa vào cái gì can dự?"

"Nợ tiền?" Hoắc Dật Nam thiêu thiêu mi, có chút ngoài ý muốn đáng vẽ, còn tưởng rằng là bị mấy cái lưu manh hỗn đản cho dễ mất tới.

Doãn Thiên Vũ từ trong lồng ngực của hấn tránh ra khỏi, có chút khó khăn mở miệng, "Ta biểu đệ đầu tư bị người ám toán, thiếu rất nhiều tiền, bây giờ bị người hợp tác đuổi theo đòi nợ, bảo ngày mai là ngày cuối cùng, lại không trả nổi phải đánh đoạn hấn chân, bây giờ đuổi theo đến nơi này của ta."

"Ngày mai nắm giấy nợ đến Thượng Không tìm người đòi tiền, bây giờ cho ta rút nhanh lên, nếu là còn có lần sau nửa đời sau các người liền chuẩn bị ở trong lao ngục trải qua đi." Hoắc Dật Nam lạnh lùng ném câu tiếp theo, mang theo Doãn Thiên Vũ xoay người xe.

Bên này Doãn Thiên Vũ cùng Hoắc Dật Nam vừa đi, Hà Ngọc Phụng mẹ con lập tức đi ra, đem còn lại thù lao giao cho mấy tên côn đồ trong tay, cười nói, "Làm rất khá, đây là còn lại tiền, mấy vị gia nắm đi mua một ít uống rượu."

Mấy tên côn đồ nhận lấy tiền cũng cười hi hi đi.

"Ngày mai chỉ cần để cho đòi nợ những người đó nắm giấy nợ đi Thượng vô ích Lấy tiền liền có thể, mẫu thân, quả nhiên vẫn là người có biện pháp." La Gia Hòa có chút kích động, trên mặt tràn đầy nụ cười rực rỡ, không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền lấy đến tiền.

"Hừ, không nghĩ tới cái này tổng tài nhìn nha đầu này thật nặng, người sau này nhiều với nha đầu này nói một chút, nhưng chó đem tốt như vậy kim chủ làm không." Hà Ngọc Phụng cũng có chút không che giấu được mừng rỡ, trong mắt tràn đầy tham lam.

Bên này, Doãn Thiên Vũ đi theo Hoắc Dật Nam lên xe, Hoắc Dật Nam trầm mặc lái xe quanh thân khí ép có chút thấp, Doãn Thiên Vũ do dự mở miệng, "Hoắc tổng, cảm ơn. Thiếu người sau này ta nhất định sẽ cố gắng trả lại."

Doãn Thiên Vũ thật cảm giác mình quá thảm hại, mỗi một lần tựa hồ cũng là cái bộ dáng này, luôn là không ngừng mang đến cho hấn phiền toái, mà chính mình thiếu hấn đã đến không cách nào coi là rõ ràng bước.

"Người nữ nhân này là phiền toái chế tạo cơ ấy ư, chính mình sẽ không bảo vệ tốt chính mình, đã có phiền toái tại sao không nói, còn chuẩn bị dùng lần trước đi làm Người mẫu xe hơi cái loại này biện pháp tới kiếm tiền sao?" Hoắc Dật Nam sắc mặt không tốt lắm, vốn là nghĩ (muốn) quan tâm tới, nhưng

là lời đến khoe miệng lại biến thành châm chọc.

"Ta, ta không có." Doãn Thiên Vũ mở to hai mắt, hiển nhiên bị hấn châm chọc lại nói rất khó chịu, nhỏ giọng phản bác.

"Chỉ mong không có!" Hoắc Dật Nam cũng cảm giác mình lại nói có chút nặng, lạnh rên một tiếng không nói gì thêm.

Vốn là rời nhà liền rất gần, lập tức phải đến, Hoắc Dật Nam lại lạnh lùng mở miệng, "Nhớ người thiếu ta, người phải bảo đảm hảo chính mình an toàn mới có trả nợ tư bản."

"Dạ, Hoắc tổng, hôm nay cảm ơn Hoắc tổng, Hoắc tổng gặp lại sau." Xe dừng lại, Doãn Thiên Vũ nghiêm túc một chút đầu đáp ứng, nói cảm ơn nhảy xuống xe.

Hoắc Dật Nam không nhìn lại nàng, tay lái chuyển một cái lái xe nghênh ngang mà đi.

Doãn Thiên Vũ đánh mở cửa vô nhà, bên trong không có mở đèn, trong nhà không có một người, Doãn Thiên Vũ cũng không suy nghĩ nhiều, tắt đi nằm ngủ xuống.

Ngày thứ hai, La Gia Hòa sáng sớm phải đi tìm tới người hợp tác, nói có thể trả tiền lại, bất quá muốn hấn tự mình mang người nắm giấy nợ đi Thượng Không đòi tiền.

Người hợp tác nửa tin nửa ngờ, thấy hấn biểu tình nghiêm túc, suy nghĩ thà tin rằng là có còn hơn là không, có tiền cảm ai không muốn a, hấn cũng không muốn ngày ngày đòi nợ, lượng hấn cũng nào không ra cái gì yêu nga tử, liền theo hấn đi.

Người hợp tác mang theo hai người, cùng La Gia Hòa đồng thời lái xe hướng Thượng Không đi.

Bởi vì là Doãn Thiên Vũ chuyển, Hoắc Dật Nam Đô có để ở trong lòng, sớm có phân phó qua trước đài cùng với bộ tài vụ, nếu có người nắm giấy nợ tới đòi tiền nên làm như thế nào.

Cho nên La Gia Hòa mang người rất thuận lợi liền vào công ty, người hợp tác đều có chút kinh ngạc, không nghĩ tới cái này luôn luôn không đáng tin cậy La Gia Hòa lần này nói chuyện cuối cùng thật.

Đoàn người ở nhân viên dưới sự hướng dẫn rất nhanh đi tới bộ tài vụ, bởi vì Hoắc Dật Nam khác (đừng) phân phó qua, quản lý bộ tài vụ mặc dù đối với chuyện này có chút không thể hiểu được, nhưng vẫn là tự mình xử lý chuyện này.

Thu giấy nợ, viết chi phiếu, chuyện này coi như xong, La Gia Hòa cười hi hi mang người đi, người hợp tác thu tiền cũng không lại tìm phiền toái.

Mà bên quản lý bộ tài vụ xử lý xong, rất nhanh đem giấy nợ cho đưa đến tổng tài phòng làm việc.

Hoắc Dật Nam nắm giấy nợ nhìn một chút, lại mắt nhìn ngời ở trước bàn làm việc mặt vui đầu công việc nữ nhân, nếu như nhớ không lầm, nàng ngày hôm qua nói nàng biểu đệ là bị người ám toán, nếu phải giải quyết sự tình, vậy thì phải đem phiền toái cho giải quyết sạch sẽ.

Hoắc Dật Nam đem giấy nợ chụp hình phát đưa đi, sau đó tắt một cú điện thoại, thanh âm là nhất quán lạnh tanh, "Tra cho ta tra một cái một tháng trước vốn là một cái công ty mới hạng mục đầu tư, tin tức đã phát cho người, hãy mau đem tay chân không sạch sẽ trong tối thao túng người cho ta giải quyết hết."

Mới vừa đem cúp điện thoại, lại thấy Doãn Thiên ung dung nhìn hấn, Hoắc Dật Nam thiếu thiếu mi, "Có chuyện?"

"Là ta biểu đệ chuyện sao?" Doãn Thiên Vũ có chút ngượng ngừng mở miệng.

Hoắc Dật Nam nhàn nhạt gật đầu một cái, không có dư thừa nói nhảm, cũng không có ý định cùng với nàng giải thích.

"Cảm ơn." Doãn Thiên Vũ cũng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới hấn không chỉ có giúp nàng trả nợ còn giúp nàng giải quyết phía sau phiền toái, có loại không cách nào nói rõ làm rung động.

"Ừ, chút miệng cảm ơn coi như, người có thể suy nghĩ một chút dùng một loại ta thích phương thức cảm tạ ta." Hoắc Dật Nam sờ cảm một cái, một bộ trầm tư đáng vẻ, vừa nói ý không biết lời nói.

"Ta..." Doãn Thiên Vũ hiển nhiên là muốn lách, mặt đỏ lên, ngượng ngừng nghiêng đầu qua, "Ta tiếp tục công việc."

Hoắc Dật Nam nhìn nàng này tấm cắt biết đáng vẻ, tâm tình thật tốt, hiếm thấy trên mặt có một nụ cười châm biếm..

Chương 81:: Như thế đăng đối

Chương 81:: Như thế đăng đối

Biểu đệ chuyện phiền toái giải quyết, Doãn Thiên Vũ làm việc thoải mái rất nhiều, hiệu suất làm việc cũng cao.

Thật sớm tan việc về nhà, biểu đệ vừa lúc ở nhà, nhìn thấy hần, Doãn Thiên Vũ mới nhớ tới còn không có đem phiền toái đã giải quyết chuyện nói cho hần biết.

"La Gia Hòa, người qua đây." Doãn Thiên Vũ ở trên ghế sa lon ngồi xuống, đem đang đánh trò chơi biểu đệ kêu đến.

"Thế nào, biểu tỷ." La Gia Hòa tháo xuống tai nghe lập tức đi tới, bây giờ La Gia Hòa đối với nàng cái này biểu tỷ là càng phát ra khách khí.

"Người... Đòi nợ người có còn hay không tìm làm phiền người?" Doãn Thiên Vũ do dự mở miệng.

"Không, không có, thế nào biểu tỷ?" La Gia Hòa ánh mắt có chút né tránh, làm bộ như một bộ cái gì cũng không biết dáng vẻ.

Doãn Thiên Vũ sau khi nghe xong gật đầu một cái, lại thay một bộ ngưng trọng biểu tình thành khẩn nói, "Vậy thì tốt, tiền chuyện ta đã giải quyết cho người, sau này chính mình thông minh cơ linh một chút, đừng nữa tùy tiện đầu tư chứng khoán, đừng hoảng kiếm tiền, đừng nữa chọc phiền toái nhiều như vậy đi ra."

"Thật sao? Cám ơn biểu tỷ, ta sau này nhất định đừng hoảng không gây phiền toái." La Gia Hòa làm bộ như rất kinh ngạc rất mừng rỡ dáng vẻ, lại ngoan thuận gật đầu hướng Doãn Thiên Vũ nói cám ơn bảo đảm.

"Ừ, vậy thì tốt, hy vọng người nói được là làm được." Doãn Thiên Vũ hài lòng gật đầu một cái, hoàn toàn không biết La Gia Hòa tâm lý về điểm kia tiêu cừ cừ.

Sau khi Doãn Thiên Vũ tâm lý liền một mực ở suy nghĩ nên báo đáp thế nào Hoắc Dật Nam, tuy nói nàng không có biện pháp làm được hần thích cái loại này... Báo đáp hần, nhưng là bất kể nói thế nào cũng phải biểu đạt một chút cám ơn mới được.

Tặng quà? Nhưng là giống như hần người như vậy cái gì cũng không thiếu, hần sẽ coi thường nàng tặng đồ đi.

Nghĩ tới nghĩ lui, Doãn Thiên Vũ quyết định xin hần ăn một bữa cơm.

Tan việc, Doãn Thiên Vũ trừ trừ tiến lên, có chút không biết mở miệng thế nào.

Hoắc Dật Nam từ trong công việc ngẩng đầu lên, "Có lời nói thẳng."

"Cái đó... Hoắc... Hoắc tổng, vì biểu đạt đến đối với người cám ơn, ta nghĩ rằng mời người ăn một bữa cơm, xin hỏi người tối nay có rảnh không?" Doãn Thiên Vũ điều chỉnh một chút hô hấp, nói ra bản thân con mắt.

Hoắc Dật Nam sau khi nghe xong lại cúi đầu tiếp tục công việc, dứt khoát trả lời, "Không có thời gian."

"..." Doãn Thiên Vũ ngây tại chỗ, chưa từng nghĩ hần sẽ như vậy dứt khoát cự tuyệt, nhất thời có chút lúng túng.

Cái gì đó? Hần có thể có chuyện gì, ngay cả một biểu đạt cám ơn cơ hội cũng không cho nàng.

Không phải là đối với nàng biểu đạt cám ơn phương thức không hài lòng, muốn cho nàng.. Doãn Thiên Vũ nhớ tới hần ngày hôm qua câu, nhất thời mặt đầy kháng cự nhìn về phía hần, "Không thể."

Đột Như Kỳ Lai một câu nói đề cho Hoắc Dật Nam không giải thích được ngẩng đầu, cau mày một cái đạo, "Doãn thư ký ở tự biên tự diễn cái gì?"

Doãn Thiên Vũ nhất thời từ mặt một mực đỏ đến cổ, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, nàng làm sao lại như vậy đem trong lòng lời nói nói ra.

Doãn Thiên Vũ ngay mặt đỏ lúng túng Thì, có tiếng gõ cửa vang lên, Hoắc Dật Nam trầm giọng kêu, "Đi vào."

"Dật Nam, làm xong sao?" Phương Thâm mỉm cười đi tới.

Phương Thâm hôm nay mặc một cái đại bài làm Quý chế tác riêng khoản váy, cây nghệ sắc váy ngắn đem nàng sần da trắng Nhục Tuyết, thon dài thẳng tắp chân hiển lộ không thể nghi ngờ, màu trắng cao gót càng lộ ra cả người cao gầy tinh xảo.

Doãn Thiên Vũ nhìn tình xảo mỹ lệ phóng khoáng Phương Thắm có trong nháy mắt kinh ngạc.

"Ừ, người tới." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt đáp một tiếng, thả tay xuống trong vãn kiện.

"Ồ, Doãn thư ký còn không có tan việc đâu rồi, ta ước Dật Nam ăn chung bữa ăn tối, Doãn thư ký muốn đồng thời sao?" Phương Thắm đi tới trước bàn làm việc, mỉm cười đối mặt Doãn Thiên Vũ, phóng khoáng mời.

Doãn Thiên Vũ nhìn nàng có chút thất thần, nguyên lai Hoắc Dật Nam nói không có thời gian cũng là bởi vì cùng Phương Thắm ước ăn chung bữa ăn tối sao?

Phương Thắm thấy nàng ánh mắt có chút phiêu hốt, một mực không trả lời, nghi ngờ nói, "Doãn thư ký, người thế nào?"

Nghe Phương Thắm lời nói Hoắc Dật Nam cũng ngẩng đầu lên nhìn nàng, Doãn Thiên Vũ lắc đầu một cái phục hồi tinh thần lại vừa vặn cùng Hoắc Dật Nam tầm mắt chống lại, cuống quýt bỏ qua một bên, cười trả lời, "Không có không có, cái đó, cảm ơn Phương tiểu thư hảo ý, ta không có gì khẩu vị, sẽ không quấy rầy hai người các người thế giới."

Phương Thắm nghe nàng nói như vậy trong lòng là có chút cao hứng, tuy nhiên lại hay lại là duy trì phóng khoáng tư thái, chỉ cười nhạt nói, "Nếu Doãn thư ký nói như vậy ta đây liền không miễn cưỡng, , Doãn thư ký khác (đừng) công việc quá muộn, Dật Nam đã làm xong lời nói, chúng ta đây liền đi trước."

Vừa nói, tiến lên một bước khoác ở Hoắc Dật Nam tay.

Hoắc Dật Nam liếc nhìn nàng một cái lại không có đẩy ra, hướng về phía Doãn Thiên Vũ ném câu nói tiếp theo, "Tan việc liền về nhà, ta cũng không định thanh toán người tiền làm thêm giờ."

Vừa nói, liền cùng Phương Thắm cùng đi ra khỏi đi.

Mặc dù là lạnh giá giông, Doãn Thiên Vũ lại biết hần lời này là đang ở để cho nàng com sáng tan việc, khác (đừng) gấp lại đêm hôm đó tình huống như vậy.

Doãn Thiên Vũ bấu môi một cái, cái gì đó, này tên kỳ quái nam nhân, cho dù là quan tâm lời nói cũng cho tới bây giờ không sẽ nói thẳng ra, thế nào cũng phải nói có gai để cho người cách ứng.

Nhưng là, nhớ tới vừa mới kia nhức mắt một màn, Doãn Thiên Vũ tâm lý có chút buồn buồn, như vậy một đôi bích nhân nhìn như thế đáng đối...

Hai người xuống lầu, đi tới bãi đậu xe, Hoắc Dật Nam thay Phương Thắm mở cửa xe, Phương Thắm một bên ngồi vào đi một bên mỉm cười nói, "Dật Nam, muốn ăn cái gì?"

"Người quyết định liền có thể, tìm ta rồi cuộc nghỉ (muốn) nói gì với ta?" Hoắc Dật Nam đi vòng qua trên chỗ tài xế ngồi, một vừa khởi động xe từ, một bên nhàn nhạt mở miệng.

"Vậy thì đi phương pháp ăn bữa ăn thế nào, về phần ta muốn nói chuyện, lúc ăn com sau khi sẽ chậm chậm nói?" Phương Thắm ôn nhu nhìn hần, nhớ tới phải nói sự tình lộ ra tâm tình không tệ.

"Ừ, nịt chặt giây an toàn." Hoắc Dật Nam gạt đầu một cái, lên tiếng nhắc nhở nàng, không có đêm hôm đó nàng ngăn lại hần mời hần và người hai nhà cùng nhau ăn com Thì không kiên nhẫn cùng xa cách.

Rất nhanh Hoắc Dật Nam mang theo nàng đi tới một nhà nổi danh pháp phòng ăn, đây là một nhà rất có phong cách phòng ăn, ở xã hội thượng lưu người tuổi trẻ trong rất được hoan nghênh, Phương Thắm đối với nơi này rất hài lòng.

Bên trên bữa ăn cũng rất nhanh, Hoắc Dật Nam vừa giúp Phương Thắm cắt thịt bò bít tết, một bên nghe thính thoảng tiếp tục đôi câu Phương Thắm lời nói.

"Dật Nam, mấy năm nay người có được khỏe hay không? Ta xuất ngoại sau luôn là nhớ tới chúng ta lúc trước chuyện, luôn là sẽ nhớ người." Phương Thắm nhàn nhạt nói, trí nhớ tựa hồ phiêu hướng bên ngoài du học thời gian.

"Ta rất tốt, đi qua liền đi qua, không có gì hay hoài niệm." Hoắc Dật Nam nghiêm túc cắt thịt bò bít tết, ngay cả đầu cũng không có nhấc, thanh âm là nhất quán lạnh tanh.

Phương Thắm nhưng có chút khổ sở, cô ấy là sao hoài niệm thời gian hần cứ như vậy nói quên là quên sao? Nếu như ban đầu nàng không có như vậy hư vinh, mà là dứt khoát đáp ứng hần, bây giờ là không phải là cũng chưa có những việc này, nhưng bây giờ cuối cùng là không có nếu như.

Nghĩ tới đây, cái này bình thường tình xảo phóng khoáng, luôn là treo không sơ hở nào để tấn công nộ cười trên mặt nữ nhân cũng xuất hiện một tia lộ vẻ xúc động, quanh thân có một cổ nhàn nhạt ưu thương.

"Ừ, đi qua liền đi qua đi, sau này không biết làm để cho hối hận của mình sự tình." Bất quá một cái chớp mắt Phương Thắm lại khôi phục nhất quán nộ cười, nghiêm túc nhìn hần gằn từng chữ.

Hoắc Dật Nam có chút ngoài ý muốn, đảo là rất ít nghe Phuong Thắm nói lời như vậy, ngẩng đầu nhìn về phía nàng thấy nàng chính nhìn mình chăm chăm, nội tâm có một tí khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82:: Thanh mai trúc mã buôn bán thông gia

Chương 82:: Thanh mai trúc mã buôn bán thông gia

Phuong Thắm chạm đến hần tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, cười cười dời đi tầm mắt.

Vừa vặn Hoắc Dật Nam cắt hoàn thịt bò bít tết đưa tới, Phuong Thắm thuận tay nhận lấy, cúi đầu xuống ưu nhã ăn.

Hai người không có nói tiếp, Hoắc Dật Nam cũng không có hỏi lại nàng muốn nói gì.

Cuối cùng là Phuong Thắm Triều Tuấn không kiên nhẫn, bắt đầu cười cười, "Không hiểu kỳ ta phải nói?"

"Chờ người nghĩ nói tự nhiên sẽ nói, so với như bây giờ." Hoắc Dật Nam đặt đĩa xuống ưu nhã xoa một chút miệng nhìn về phía nàng.

"Người vẫn là như vậy, ta lấy người không có biện pháp nào." Phuong Thắm cũng đặt đĩa xuống, bắt đầu cười.

Hoắc Dật Nam không có đón thêm lời nói, chờ nàng nói tiếp.

"Ta hiện ngày đi một chuyến ba công ty, đừng phải Hoắc bá phụ." Phuong Thắm cũng sẽ không vòng vo.

"Hắn đi Phuong thị làm gì?" Đây quả thật là để cho Hoắc Dật Nam có chút ngoài ý muốn, cho dù là buôn bán hợp tác bên trên sự tình, Hoắc Khải Đông cũng rất ít sẽ trực tiếp đi Phuong thị.

"Ta cũng với người như thế có chút ngoài ý muốn, cho nên liền tránh ở bên ngoài nghe lén ba cùng Hoắc bá phụ nói chuyện, nhưng là ta nghe đến..." Nói tới chỗ này Phuong Thắm dừng một cái, mặt cũng có chút ửng đỏ.

Hoắc Dật Nam bắt mình sở dĩ nhìn về phía nàng, nàng vừa tiếp tục nói, "Ta nghe đến ba cùng Hoắc bá phụ tự mình cho hai người chúng ta quyết định hôn sự, hơn nữa đã tại thương nghị chi tiết cụ thể, thật sự... Cho nên ta tới chính là nghĩ (muốn) nói cho người biết, muốn biết người nghĩ như thế nào."

"Cái gì?" Hoắc Dật Nam nghe xong sắc mặt có chút âm trầm, hần ghét nhất như vậy cái gọi là buôn bán quan hệ hữu nghị, càng không cần cha mẹ tới vì hần hôn nhân làm chủ.

Mặc dù hần lúc trước Phuong Thắm từng có một ít không giống nhau tình cảm, nhưng lúc đó còn trẻ, hiện tại cũng đã qua nhiều năm như vậy, hần cũng không là con nít, sớm đã không còn năm đó loại cảm giác đó.

Chính hần cũng xem không hiểu, có lẽ là từ nhỏ cùng nhau lớn lên đi cùng, hần đã thành thói quen nàng như vậy tồn tại, khả năng bây giờ càng nhiều là làm Thành muội muội để đối đãi.

"Người không cần xen vào nữa chuyện này, ta sẽ xử lý tốt, người yên tâm ta sẽ không để cho chuyện này ảnh hưởng đến người." Hoắc Dật Nam không thể nào biết làm cho này cái gọi là buôn bán thông gia phụ trách, cũng sẽ không cho phép chính mình trễ nãi Phuong Thắm.

Phuong Thắm có chút kinh ngạc, còn có nhiều chút thất vọng, không nghĩ tới hần có thể như vậy dứt khoát cự tuyệt, định thần một chút, Phuong Thắm cố gắng duy trì mặt mày vui vẻ, trong lời nói có lời, "Ừ, bất quá người cũng đừng làm chuyện gì để cho Hoắc bá phụ tức giận, giống như sinh ở chúng ta như vậy gia đình luôn là sẽ có nhiều chút thân bất do kỷ."

Hoắc Dật Nam ánh mắt trầm trầm liếc mắt nhìn nàng, không có đón thêm lời nói.

Cơm nước xong, Hoắc Dật Nam đem Phuong Thắm đưa về nhà sau, lại trở về công ty.

Chuẩn bị ngày mai lại đi tìm Hoắc Khải Đông thật tốt nói một chút, vô luận như thế nào cửa hôn sự này hần là sẽ không đáp ứng.

...

Ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ có chút phần uất xách cà phê đi ở đi công ty trên đường, còn mua cái gì cà phê nha, tối hôm qua mới với Phương đại tiểu thư ước hẹn hôm nay có thể tới hay không sớm như vậy còn chưa nhất định đâu rồi, cà phê này không mua cũng được, nhưng là được chủ nghĩa tư bản chèn ép Doãn mẫu người có kẻ gian tâm không có Tặc Đàm a.

Doãn Thiên Vũ từ đi qua một chuyển ngục giam sau khi cũng thói quen dậy sớm, đến công ty thời điểm còn không có mấy người người, cho nên đẩy cửa phòng làm việc ra thấy đứng ở trước cửa sổ bóng lưng cao lớn Thì dọa cho giật mình.

"Hoặc... Hoặc tổng?" Doãn Thiên Vũ vỗ ngực một cái thờ thông suốt, đi tới bỏ đồ xuống.

"Ừ, tới thật sớm" Hoặc Dật Nam không có xoay người, thanh âm nhàn nhạt truyền tới.

"Đó là đương nhiên, ta nhưng là .. Vân vân, bất quá Hoặc tổng người tại sao sớm như vậy liền... Người sẽ không tới ngày hôm qua một mực đợi ở công ty chưa có trở về đi đi?" Doãn Thiên Vũ nguyên vốn có chút đặc ý nghĩ (muốn) khoe khoang một phen, đột nhiên nghĩ đến cái gì, kinh ngạc tròn to cặp mắt nhìn hẩn.

"Ừm." Hoặc Dật Nam gật đầu một cái trả lời nàng, từ từ xoay người lại.

"Cái này... Hoặc tổng chẳng lẽ người bị trong nhà đuổi ra?" Doãn Thiên Vũ mắt to quay qua quay lại hai vòng trên ghẹo nói.

Hoặc Dật Nam nhẹ nhàng liếc nàng một cái, ý kia là cho cái ánh mắt chính người lãnh hội nói nhằm hậu quả.

Doãn Thiên Vũ rung mình một cái lập tức chó có lên tiếng.

Hoặc Dật Nam cầm lên trên bàn cà phê uống một cái, bỗng nhiên tới một câu, "Sau này giúp ta đem bữa ăn sáng cũng mua."

"Cái gì?" Đây không liên quan nhau một câu nói Doãn Thiên Vũ có chút mộng.

"Sau này người phụ trách ta bữa ăn sáng, nghe không hiểu sao?" Hoặc Dật Nam lại đầu tới một nhàn nhạt ánh mắt.

"Dạ, Hoặc tổng." Doãn Thiên Vũ cẩn rằng nghiêng lợi đáp ứng.

Chờ Hoặc Dật Nam xoay người trở về trước bàn làm việc Thì, Doãn Thiên Vũ lập tức giương nanh múa vuốt hướng về phía hẩn nhỏ giọng mắng, "Chết người chủ nghĩa tư bản Hấp Huyết Quý, chuyện tình Đại Ma Đầu..."

"Doãn thư ký không có công việc?" Hoặc Dật Nam rõ ràng là đưa lưng về phía nàng, tuy nhiên lại giống như sau lưng có mắt như thế, có chút thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên đem Doãn Thiên Vũ tiếp theo nhảy, cũng không dám. ..nữa làm âm ỉ, vội vàng trở lại trước bàn làm việc cố gắng làm việc.

Hai người nói chuyện đang lúc, công ty đã sớm náo nhiệt lên, bây giờ đã đến giờ làm việc.

Hoặc Dật Nam nhớ tới Phương Thẩm lời muốn nói chuyện, cầm lên đồ vật chính chuẩn bị về nhà một chuyến, mới vừa một bước đi ra trên bàn điện thoại reo tới.

"Này, Hoặc tổng, ra đại sự." Là đặc biệt giúp Triều Tuấn dịch thanh thanh âm, nghe có chút gấp.

"Nói rõ ràng." Hoặc Dật Nam cau mày một cái, lạnh lùng nói.

"Sáng sớm hôm nay thì có câu từ tiết lộ danh hiệu Doãn tiểu thư trong hôn lễ bị chỉ ra quỷ sự tình là thực sự, hơn nữa tìm một đồng lớn chứng cứ, còn... Còn..." Tiên Dịch bỗng nhiên dừng lại, có chút do dự.

"Nói xong." Hoặc Dật Nam thanh âm lạnh hơn mấy phần, lại còn có người không sợ chết đào chuyện này, xem ra lần này phải giải quyết hoàn toàn một chút.

"Còn tiết lộ danh hiệu Doãn tiểu thư bên ngoài... Đối tượng là Hoặc tổng ngài, có chụp lên đến hình, mặc dù có chút mờ hồ, nhưng đều có ngay mặt nhìn ra được chính là ngài và Doãn tiểu thư, bây giờ toàn bộ lưới đều tại nóng này trào dâng thảo luận chuyện này." Đặc biệt giúp mạo hiểm "Hy sinh" nguy hiểm nói rõ tình huống bây giờ.

"Cái gì? Đáng chết!" Hoặc Dật Nam tức giận, đem điện thoại té ở trên bàn, thâm thúy trong con người thịnh mẫn tức giận, hẩn đã đem quán rượu theo dõi giải quyết sạch sẽ, không nghĩ tới còn có câu từ chụp tới, đám này đáng chết câu từ!

Doãn Thiên Vũ hù dọa giật mình, quay đầu quý dị nhìn về phía hẩn, người đàn ông này điên sao? Đột nhiên té điện thoại làm gì, ai chọc giận hẩn tức giận như vậy?

"Hoặc... Hoặc tổng, thế nào?" Doãn Thiên Vũ lại nghĩ tới trước ở trên đường núi cùng Hạ tuần triều chạy như gió lốc Thì tình hình, run rẩy mở miệng hỏi, cái bộ dáng này Hoặc Dật Nam thật đáng sợ.

Hoặc Dật Nam con người thật sâu nhìn chăm chăm nàng, không nói gì, trong đầu đang suy nghĩ biện pháp giải quyết.

Đột nhiên lại có chuông điện thoại vang lên, Doãn Thiên Vũ lại vừa là run lên, là nằng điện thoại vang.

Cầm lên nhìn một cái lại là nằng lúc trước bạn học chung thời đại học đánh tới, quan hệ cũng không có thật tốt, sau khi tốt nghiệp đại học cơ bản đều không sẽ liên lạc lại, lại biết gọi điện thoại tới?

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83:: Sóng gió hồi sinh

Chương 83:: Sóng gió hồi sinh

Doãn Thiên Vũ hoài nghi nhận điện thoại, "A lô?"

"Thiên Vũ a, nghe nói người bạn bên trên Hoắc Dật Nam, oa, chuyện lớn như vậy làm sao có thể không nói cho chúng ta biết những bạn học này đâu rồi, khó trách ngay cả Hạ Triều Tuấn như vậy kim cương Vương Lão Ngũ cũng để không muốn, có lớn như vậy kim chủ, sau này được nhiều giúp đỡ chúng ta những thứ này bạn học chung thời đại học a..."

Điện thoại bên kia thanh âm hết sức nịnh hót, nhưng lại mơ hồ mang theo mấy phần khinh bỉ.

Doãn Thiên Vũ mặt đầy mờ mịt, hoàn toàn không hiểu Phương đang nói gì, nằng làm sao biết mình và Hoắc Dật Nam có quan hệ, hơn nữa lời này Minh trong lời nói có hàm ý.

"Người... Ta nghe không hiểu người đang nói gì."

"Đừng giả bộ, Thiên Vũ, chúng có cũng cần kể như vậy bày ra, trên mạng cũng truyền ra, người cần gì phải lừa gạt nữa đến ta ư?" Điện thoại người bên kia đột nhiên cười lên, có chút châm chọc nói.

"Chúng có? Trên mạng?" Doãn Thiên Vũ tâm lý càng nghi ngờ, đồng thời không khỏi có chút bất an.

"Không thể nào, Thiên Vũ, người còn không thấy trên mạng tin tức? Vậy người Triều Tuấn xem thật kỹ một chút đi, chuẩn bị tâm lý thật tốt a, ha ha, ta trước đeo." Đối phương có nhiều chút lúng túng, cười cười, đưa điện thoại cho treo.

Doãn Thiên Vũ nghe trong điện thoại truyền tới âm thanh bận, lẳng lẳng, sau khi phản ứng lập tức để điện thoại xuống đi tới trước bàn làm việc mở máy vi tính ra.

Doãn Thiên Vũ vội vàng tìm tới hôm nay trang giải trí tiêu đề, quả nhiên phổ thiên cái địa tất cả đều là liên quan tới nằng tân văn.

Lần này không chỉ có đập ra đủ loại chứng cứ tọa thực nằng bên ngoài... Lời đồn xấu, còn tuôn ra nằng bên ngoài... Đối tượng chính là Hoắc Dật Nam, hơn nữa còn có kèm hai người ở quán rượu hình, ngày đó nằng bị bỏ thuốc, màn này ngay cả chính nằng cũng là lần đầu tiên thấy.

Mà nhìn một chút in lại Lượng, đã qua trăm triệu, hơn nữa toàn bộ lưới cũng đang mắng nằng, nói nằng không biết xấu hổ, là cời quần áo tao lãng thành tánh Hồ Ly Tinh, hám làm giàu nữ, tóm lại thể nào khó nghe làm sao tới.

Hơn nữa lần này có Hoắc Dật Nam cái đề tài này nhân vật ở, chú ý Lượng càng không phải bình thường đại, cho dù ở xã hội thượng lưu cũng đưa tới rất náo động lớn.

Doãn Thiên Vũ cơ hồ đứng không vững, chỉ cảm thấy phía sau một trận lãnh ý, có chút sợ hãi, lui về phía sau mấy bước rút ở trên ghế.

Hoắc Dật Nam thấy vậy cũng là nóng nảy không được, rốt cuộc là ai, con mắt là cái gì, nếu như bị hắn tìm ra hắc thủ sau màn nhất định sẽ không bỏ qua.

Đột nhiên có nghe dưới lầu truyền tới một trận hồng nháo âm thanh, cho dù nơi này là Đại Hạ lầu cuối cũng có thể nghe được dưới lầu động tĩnh.

Hai người đi tới cửa sổ sát đất trước nhìn xuống phía dưới, cửa cao ốc tự miễn phóng viên, có ít nhất mấy chục, từng cái cũng giơ Microphone camera nghĩ (muốn) xông vào.

Bị an ninh ngăn không vào được, đứng ở cửa đại lầu hướng về phía bên trong điên cuồng hét lên, mặc dù không nghe rõ, nhưng không cần đoán cũng

biết chắc là tới phòng vẫn hai người liên quan tới bên ngoài... Sự kiện.

Doãn Thiên Vũ thấy vậy sợ hơn, chỉ nàng này không tiền không thế tiểu tăng dưới chót, đều đã bị mắng thể vô hoàn phụ, nếu là bây giờ đi ra ngoài vẫn không thể bị người phao oanh chết.

Nàng nắm chặt bên người Hoắc Dật Nam ống tay áo, gấp đến độ nhanh muốn khóc lên, "Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ à? Đòi ta liền muốn như vậy hoàn?"

Hoắc Dật Nam trầm trầm nhìn nàng, nghe nàng nói nàng đời này muốn xong, cảm giác tâm bị nặng nề đọng một chút, đem nàng kéo vào trong ngực, "Đừng nóng, ta sẽ giải quyết."

Thanh âm trầm ổn có lực, rất là dễ cho người an tâm, Doãn Thiên Vũ lần đầu tiên không có kháng cự cứ như vậy nằm ở trong lòng ngực của hắn, nghe hắn lời nói sợ hãi tâm một chút liền bị níu lấy, ừy khua khóc lên.

Cảm giác trước ngực quần áo đột nhiên ướt, Hoắc Dật Nam tâm lý hơi khác thường cảm giác, có cái gì trực kích tâm lý, tay dùng sức ôm chặt hơn.

Chờ nàng khóc đủ, Hoắc Dật Nam mới buông tay, mang nàng đi tới phòng nghỉ ngơi, cho nàng giặt rửa một cái mặt, "Người ở bên trong nghỉ ngơi cho khỏe, Triều Tuấn không nên ra ngoài, yên tâm ta sẽ tốt để giải quyết chuyện này."

Doãn Thiên Vũ gạt đầu một cái, tròn to ướt át mắt nhìn nàng hắn, để cho hắn lòng mềm nhũn, có chút không đành lòng để cho nàng một người ở lại chỗ này, nhưng là hắn nhất định phải đi giải quyết.

Hoắc Dật Nam mở máy vì tính ra tìm tới hôm nay tân văn, Triều Tuấn cho đặc biệt giúp Triều Tuấn Dịch đến một cú điện thoại, "Tìm người cho ta đen mạng máy tính đầu cuối đem hôm nay tân văn toàn bộ triệt hạ đi, còn nữa nhà nào truyền thông báo cáo sẽ để cho nó biến mất, còn nữa, mau sớm tra cho ta bước phát triển mới người rốt cuộc là ai tung."

"Dạ, Hoắc tổng, tung tin tức người ta đã điều tra, là một cái mới vào nghề cầu tử tiết lộ, hắn vốn là ở quán rượu phụ cận nằm vùng thủ ngôi sao, nhưng là ngôi sao không chụp tới, không cẩn thận vô xướng Hoắc tổng cộng Doãn tiểu thư, thấy cơ hội làm ăn mới sau đó lại đi tìm tài liệu cận kề sửa sang lại báo cáo ra."

"Cái gì, lại là một cái con chó nhỏ tử, thật là không biết sống chết, cho hắn một chút giáo huấn, còn có không thể xem thường, cho ta cẩn thận tra một chút sau lưng của hắn rốt cuộc còn có ai hay không." Hoắc Dật Nam ánh mắt ngoan lệ, hoàn toàn không định bỏ qua cho chuyện này thủy tác dừng giả.

"Dạ, Hoắc tổng"

Mới vừa cúp điện thoại, lại có điện thoại gọi tới, là Phương Thâm, giờ phút quan trọng này, Hoắc Dật Nam kia có tâm tình tiếp tục Phương Thâm điện thoại, không chút suy nghĩ liền cắt đứt.

Chưa được vài phút, chuông điện thoại lại vang lên, Hoắc Dật Nam cau mày cho là lại vừa là Phương Thâm phát tới, cầm lên nhìn một cái lại phát hiện là Hoắc Khải Đông.

Hoắc Dật Nam phiền não giặt nhẹ cà vạt, theo như nút trả lời.

"Chuyện gì xảy ra?" Hoắc Khải Đông thanh âm cũng là trầm thấp, mang theo một cỗ bẩm sinh khí thế.

Hoắc Khải Đông Tự Nhiên cũng nhìn tân văn, hỏi cũng chính là trên tin tức chuyện, hắn đã cùng Phương thị chủ tịch HĐQT thương nghị tốt Hoắc Dật Nam Hòa Phương Thâm hai người hôn sự, quyết không cho phép trung gian có người nào xấu chuyện hắn.

"Như người thấy." Hoắc Dật Nam trả lời lời ít ý nhiều, đem Hoắc Khải Đông khí không nhẹ, đây coi như là cái gì trả lời?

"Người có ý gì? Cái này nữ là thực sự... ? Người đối với nàng động cảm tình?"

Hoắc Dật Nam không trả lời hắn vấn đề, mà là tỉnh táo nói, "Đây là tự ta sự tình, ta sẽ xử lý tốt, không cần người quan tâm."

"Xử lý? Người nên xử lý như thế nào? Người muốn kết hôn nàng sao?" Hoắc Khải Đông lạnh rên một tiếng đạo.

Hoắc Dật Nam cau mày trầm tư mấy giây, nghiêm túc trả lời, "Như có cần phải, cũng không phải là không thể."

"Người dám? Vội vàng cho ta giải quyết chuyện này, ta cho người biết, ta đã cùng Phương thị thỏa đàm người và Phương Thâm hôn sự, ta Hoắc gia con dâu chỉ có thể là Phương Thâm."

Hoắc Khải Đông hừ hừ, nghiêm túc hướng về phía Hoắc Dật Nam đạo.

"Ta đây cũng nói cho người biết, người thừa dịp còn sớm hướng đi Phương thị từ hôn, ta sẽ không cưới Phương Thâm, muốn kết hôn chính người cưới!" Hoắc Dật Nam giống vậy rên một tiếng, cũng lạnh lùng nói cho Hoắc Khải Đông.

"Người... Hởn trưởng!" Hoắc Khải Đông giận đến cả người đều run rẩy động, còn kém không theo điện thoại tín hiệu tới đánh hắn một trận.

Hoắc Dật Nam cũng không nghe nữa hần nói nhảm, ba một tiếng đưa điện thoại cho treo, vốn là đủ phiền, không nghĩ hơn nữa thông gia chuyện chọc người phiền lòng.

Nhưng là bây giờ chính là rút lui tân văn, xem qua video người cũng đã đếm không hết, đã vấn hồi không, mà sự tình còn không có giải quyết, hần còn không nghĩ tới giải quyết như thế nào chuyện này.

Thật chẳng lẽ như Hoắc Khải Đông từng nói, giải quyết chuyện này, cưới Doãn Thiên Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84:: Nghĩ biện pháp giải quyết phiền toái

Chương 84:: Nghĩ biện pháp giải quyết phiền toái

Công ty trên dưới cũng nghị luận mở, vốn là Doãn Thiên Vũ tới công ty chính là không hàng trực tiếp làm tổng tài thư ký, công ty trên dưới đã sớm đối với nàng khá có dị nghị, đều đang suy đoán thân phận nàng, lần trước bình an Lâm cùng một sau đã an tĩnh rất lâu, lần này tân văn vừa ra mọi người đều biết nàng là leo lên Hoắc Dật Nam giường, mới có thể làm thư ký.

Doãn Thiên Vũ nghe Hoắc Dật Nam lời nói vẫn đợi ở trong phòng nghỉ ngơi, không cần phải chính mình đi ra ngoài tìm chịu tội.

Nhưng là phiền toái tựa hồ cũng không có ý định cứ như thế mà buông tha nàng, không ngừng có điện thoại gọi tới, đều là nàng lúc trước đồng học, không phải là tới giễu cợt nàng chính là cho là nàng bång đại khoản để lấy lòng nàng, Doãn Thiên Vũ cảm thấy châm chọc, không nghĩ tiếp tục những thứ này nhiều tâm điện lời nói, dứt khoát tắt máy.

Hoắc Dật Nam là một mực ở bên ngoài gọi điện thoại, thỉnh thoảng truyền tới mấy câu tiếng mắng, nhìn tình huống không cần lạc quan, sự tình còn không có giải quyết.

Doãn Thiên Vũ cười chính mình ngốc, giống như vậy sự tình, tân văn đã ra, ảnh hưởng đã tạo thành, muốn giải quyết như thế nào, chẳng lẽ muốn đem tất cả mọi người miệng cũng cho lấp kín sao? Người khác phải thế nào nói liền làm cho các nàng nói, nàng không thêm để ý là được.

Đẩy ra phòng nghỉ ngơi môn, Hoắc Dật Nam đang đứng ở trước cửa sổ xử lý dưới lầu ký giả truyền thông sự tình, dưới lầu phóng viên càng ngày càng nhiều, an ninh đều có chút không ngăn được.

Doãn Thiên Vũ đi lên trước kéo kéo hần quần áo, không nói gì.

Hoắc Dật Nam vội vàng giao phó mấy câu, cúp điện thoại, "Thế nào?"

"Coi vậy đi, không cần giải quyết, giải quyết không, các nàng phải mắng liền làm cho các nàng mắng, chuyện này quả thật phát sinh, các nàng cũng không có oan uổng ta, không đi để ý là được." Doãn Thiên Vũ cúi đầu, thanh âm có chút buồn buồn.

Hoắc Dật Nam đầu quả tim khẽ run, lẳng lẳng mới nói, "Ta nói ta sẽ giải quyết được, không cần lo lắng."

"Không sao, thật không cần phiền toái đi nữa người, cảm ơn người nguyện ý giúp ta, Hoắc tổng, nhưng là, không nói loại chuyện này không có cách nào giải quyết, giải quyết thì thế nào? Tiếng mắng ta đã vác, tạo thành ảnh hưởng cũng tiêu trừ không, ung dung miệng mồm mọi người không chặn nổi các nàng muốn nói liền làm cho các nàng nói đi. Hoắc tổng, ta hiện ngày muốn xin nghỉ." Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu lên ánh mắt thẳng tắp nhìn hần.

"Đi đâu?" Hoắc Dật Nam cau mày hỏi ngược lại.

"Ta chỉ là muốn về nhà, ta không sao, không cần lo lắng cho ta." Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu lên cười cười.

"Bên ngoài phóng viên quá nhiều, ta đưa người." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái không có cự tuyệt, cầm áo khoác lên cùng chìa khóa đạo.

"Không cần... Vậy cũng tốt, vậy làm phiền Hoắc tổng." Doãn Thiên Vũ mới vừa muốn cự tuyệt, thật ra thì nàng bây giờ thật không nghĩ (muốn) phiền toái đi nữa Hoắc Dật Nam, nàng thiếu hần quả thực quá nhiều, có thể tưởng tượng dưới lầu những thứ kia như sói như hổ phóng viên chỉ đành phải bắt đắc đi đáp ứng.

Xe từ tư nhân nhà để xe trực tiếp lái đi, không có dừng phải phóng viên, rất thuận lợi liền từ công ty rời đi, hai người dọc theo đường đi cũng không nói

gì, Doãn Thiên Vũ rút lại cửa sổ xe bên cạnh, con mắt vẫn nhìn bên ngoài, không thấy rõ đang suy nghĩ gì.

Hoắc Dật Nam vừa lái xe vừa thỉnh thoảng nhìn nàng hai mắt, lần đầu tiên cảm thấy đoạn đường này ngắn như vậy, rất nhanh thì đến.

Doãn Thiên Vũ quay đầu nhìn hắt hai mắt, thật giống như muốn nói cái gì, lại cuối cùng chỉ nói một câu ", "Cám ơn Hoắc tổng." Liền xoay người xuống xe.

Hoắc Dật Nam nhìn nàng xoay người liền muốn đi vào, tâm lý động động, đột nhiên mở cửa xe đi xuống, Doãn Thiên Vũ nghe tiếng xoay người lại, nghi ngờ nhìn hắt, "Thế nào, Hoắc tổng, có chuyện gì không?"

"Không có gì, ngày mai cứ theo lẽ thường đi làm, ta để cho tài xế tới đón ngươi." Hoắc Dật Nam Đón ngừng, nhàn nhạt nói.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc một chút, này không một chút nào giống như Hoắc Dật Nam, hắt tại sao sẽ đột nhiên kỳ quái như thế, thật giống như cũng có lời muốn cùng nàng nói, ngay sau đó Doãn Thiên Vũ lại vội vàng cự tuyệt.

"À? Không cần, ta mình có thể đi làm, không cần làm phiền tài xế, ta đi sớm một chút đừng không được phóng viên."

Hoắc Dật Nam sắc mặt không tốt lắm, lạnh lùng nói, "Ngày mai tài xế tiếp tục cũng không đến phiền ngươi, vậy sau này hắt cũng không cần tới." Nói xong xoay người xe nghênh ngang mà đi.

Lưu lại Doãn Thiên Vũ một người ở trong gió có chút xốc xếch, này vậy là cái gì tình huống a, cầm tài xế vận mệnh ép nàng, nàng không dám không nghe theo?

Bất đắc dĩ, đã có người tiếp tục vậy càng được, hiện tại ở cái tình huống này, nàng đã không nghĩ lại có phiền toái gì, đứng mấy giây, xe đã hoàn toàn biến mất bên trong ở đường phố, Doãn Thiên Vũ mới đánh mở cửa vô nhà.

Ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ rất sớm đã thức dậy, có chút không rõ Hoắc Dật Nam ý nói để cho nàng hôm nay đi làm ý đồ, nhưng vẫn là vội vàng rửa mặt xong chuẩn bị ra ngoài.

Vốn chỉ muốn sớm như vậy tài xế khả năng còn chưa tới, kết quả mở cửa, có một chiếc xe dừng ở cửa, tài xế thấy nàng đi ra, lập tức xuống xe đi tới mở cửa xe, nhìn các loại (chờ) rất lâu.

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, cảm thấy có chút ngượng ngùng, cười đối với (đứng) tài xế gật đầu một cái, "Cám ơn, khổ cực."

Tài xế là một cái trung hậu biết điều hơn 40 tuổi nam nhân, trên mặt đồng ý hòa cười, "Không khổ cực, Doãn tiểu thư thật sớm."

Doãn Thiên Vũ ngượng ngùng cười cười, cùng bác tài trò chuyện.

Lái xe rất ổn, cũng không phải rất nhanh, bây giờ còn rất sớm, cũng không gấp đi công ty, chính dễ dàng nhìn một chút cái thành phố này sáng sớm bộ dáng, Doãn Thiên Vũ quay kiếng xe xuống, bên đường còn không có người nào, phần lớn là dậy sớm sạch sẽ thành phố công nhân làm vệ sinh.

"Doãn tiểu thư, buổi sáng còn có chút lạnh, hay lại là đóng lại cửa sổ đi." Tài xế ôn hòa nhắc nhở.

"Không sao, sớm thượng không khí chính thoải mái, ta không lạnh." Doãn Thiên Vũ cũng cười trở về hắt.

Nhưng là lái xe không bao lâu, Doãn Thiên Vũ cũng cảm giác có gì không đúng tinh thần sức lực, con đường này không giống như là đi công ty đường a.

"Sư phó, con đường này không phải đi công ty đường chứ ?" Doãn Thiên Vũ nghi ngờ lên tiếng.

"Há, Doãn tiểu thư đừng nóng, Hoắc tổng nói Triệu Tuấn mang ngươi đi một nơi, rất nhanh thì đến, ngươi không cần lo lắng." Tài xế ôn hòa trả lời nàng, trong mắt tràn đầy nụ cười.

Thấy tài xế không giống người xấu, Doãn Thiên Vũ đương nhiên sẽ không hoài nghi hắt, nhưng là luôn cảm thấy có nhiều chút cái gì không đúng, Hoắc Dật Nam phải dẫn nàng đi đâu, tài xế cười thật giống như cũng có chút ý vị thâm trường.

Doãn Thiên Vũ tiếp tục xem hướng ngoài cửa sổ, không lại ngẫm nghĩ, quả hắt khi gió muốn làm gì, chờ đến cũng biết.

Xe dần dần chậm lại, ở một cái rất lớn công viên trước dừng lại, công viên vô cùng xinh đẹp, chung quanh trên cây trổ rất nhiều màu sắc mang.

Công viên có một cái đình, chống đỡ đình có bốn cái cây cột lớn, hiện tại ở phía trên cũng treo rất nhiều khí cầu.

Còn có trong công viên suối phun, sáng sớm liền trong công việc, kèm theo tiếng nhạc còn có đèn màu, mặc dù hiện tại không là buổi tối, không có đẹp như thế, nhưng cũng là rất có ý cảnh.

"Nơi này hôm nay có cái gì hoạt động ấy ư, thật là đẹp a." Doãn Thiên Vũ quay đầu kinh hi hỏi bác tài.

Tài xế thần bí cười cười, không nói gì.

"Đúng, Hoắc Dật Nam đâu rồi, không phải nói hấn để cho ta qua tới nơi này? Tới nơi này có chuyện gì à?" Mặc dù bây giờ nơi này rất đẹp, nhưng còn không có bao nhiêu người, chỉ có tụ năm tụ ba dãy sớm kiện thân ông già, quả thực không hiểu nổi hấn muốn làm gì.

"Cái này, ta cũng không biết, Hoắc tổng tới nơi này, có thể là các loại (chờ) lâu buồn chán, đi khắp nơi đi đi xem một chút, nếu không Doãn tiểu thư người đi tìm một chút đi." Tài xế mặt cười con người cũng phải đổi thành một đường, thật giống như rất vui vẻ đáng vẽ.

Đi một chút nhìn một chút? Đây cũng không giống như Hoắc Dật Nam tác phong, Doãn Thiên Vũ trong lòng nghi ngờ sâu hơn, nhưng vẫn là đáp ứng, nếu hấn không xuất hiện, nàng kia đi một chút nhìn một chút được, xem hấn rốt cuộc đang giờ trò quý gì.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85:: Cầu hôn

Chương 85:: Cầu hôn

Doãn Thiên Vũ lững thững đi vào bên trong, công viên rất lớn, còn rất nhiều bụi cây, bồn hoa, rất đẹp.

Doãn Thiên Vũ dứt khoát đi dạo đứng lên, bởi vì rời nhà xa, mặc dù đang cái thành phố này ở nhiều năm như vậy, nàng bình thường cũng rất ít sẽ đến cái này công viên, bây giờ chính hảo hảo hảo hưởng thụ.

Còn có một giòng suối nhỏ lưu, bên trong có rất nhiều tiểu Kim cá, vô cùng xinh đẹp, Doãn Thiên Vũ liền nằm ở hàng rào bên cạnh quan sát tiểu Kim cá, thần thái sung sướng, không một chút nào gấp.

Núp trong bóng tối Hoắc Dật Nam có chút nóng nảy, nữ nhân này đang làm cái gì, không phải là để cho nàng tới tìm hấn, nàng bản thân một người chơi là tình huống gì?

"Tình huống bây giờ có biến, người mang theo..." Bất đắc dĩ, Hoắc Dật Nam gọi điện thoại hướng về phía người bên kia phân phó...

Doãn Thiên Vũ quan sát một hồi tiểu Kim cá, cảm thấy không có ý nghĩa, nhìn Hoắc Dật Nam còn không có xuất hiện hơi không kiên nhẫn, không đoán ra hấn rốt cuộc muốn làm gì, "Hoắc Dật Nam, người ở đâu à? Trêu chọc ta sao?"

Doãn Thiên Vũ đang suy nghĩ ta không chơi với người, quay đầu muốn đi thời điểm, bị người kéo kéo chéo quần, Doãn Thiên Vũ quay đầu nhìn lại, phía sau có một bó to hoa hồng.

Không đúng, nói đúng ra là một cái khả ái tiểu cô nương, trong tay ôm một bó to hoa hồng đem nàng cả người cũng ngăn cản đến, Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng thân, có chút buồn cười, đem hoa từ trong tay nàng lấy tới, "Tiểu bằng hữu, thế nào?"

"Ai yêu, một chết ta." Tiểu cô nương thờ hảo hấn thán một tiếng, mặt lộ ra, trên mặt Thảm ra mấy viên mồ hôi hột, là cái rất khả ái tiểu bằng hữu.

Doãn Thiên Vũ từ trong túi xách xuất ra khăn giấy cho nàng xoa một chút mặt, tiểu cô nương cười nói, "Ta nhặt một bó hoa, nhìn tỷ tỷ và hoa như thế đẹp để, sẽ đưa cho tỷ tỷ, tỷ tỷ muốn vui vẻ rồi."

Nói xong cũng từ trong ngực nàng tránh thoát, chạy xa.

Doãn Thiên Vũ còn ngây tại chỗ, nhìn một chút bên người hoa hồng, lớn như vậy một bó có chừng 999 đóa, nhiều đóa kiêu diễm ướt át, rõ ràng cho thấy rất mới mẻ, đâu có thể nào sẽ là nhặt, Doãn Thiên Vũ cười cười, thật là cái khả ái tiểu hài tử.

Đây đại khái là Hoắc Dật Nam giờ trò đi, hấn rốt cuộc muốn làm gì? Chính mình trốn không ra, tìm một tiểu hài tử cùng với nàng chơi đùa, thật đúng là một ngày thơ quý.

Nếu là Hoắc Dật Nam biết nàng như vậy hình dung chính mình đoán chừng tức điên.

Doãn Thiên Vũ ôm hoa đi ra phía ngoài, không với hấn chơi đùa, nhìn hấn rốt cuộc muốn làm cái trò gì.

Mới vừa đi tới bên ngoài, chỉ thấy một người cao lớn bóng người đưa lưng về phía nàng đứng ở bên cạnh xe, tài xế đã không thấy, Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, Hoắc Dật Nam? Hấn thế nào ở bên kia?

Mà lúc này công viên đã dần dần náo nhiệt lên, thành phố cũng náo nhiệt lên, trên đường ngựa xe như nước dần dần trở nên huyền ảo.

May mắn vẫn chưa có người nào nhận ra nàng đến, Doãn Thiên Vũ ôm hoa sải bước đi tới, có lời cũng muốn hỏi hân, Hoắc Dật Nam nghe thanh âm quay đầu lại, lại Triều Tuấn nàng một bước mở miệng, "Người đi đâu?"

Doãn Thiên Vũ bước chân dừng lại, hân hỏi nàng đi đâu? Đây khó tránh khỏi có chút buồn cười, Doãn Thiên Vũ vòng vo một chút con mắt đẹp, cười nói, "Ta à, ta đi mua hoa."

Vừa nói giờ lên trong tay hoa.

Hoắc Dật Nam thiêu thiêu mi, không ngờ tới nàng sẽ nói như vậy, "Mua hoa làm gì?"

Còn phải tiếp tục giả bộ? Ta đây liền chơi với người chơi đùa, Doãn Thiên Vũ cười càng thêm Xán Lạn, "Ta chuẩn bị cầm đi lấy lòng công ty người, một người một đóa, làm cho các nàng nhìn tân văn chỗ mắng ta."

Hoắc Dật Nam nhìn chăm chăm ánh mắt của nàng, trong con ngươi chứa nhiều chút vật vãnh ánh sao, tựa hồ có nụ cười, "Không bằng cầm đến cho ta, ta là công ty lão đại, người lấy lòng ta ta Tự Nhiên có biện pháp để cho toàn bộ công ty người im miệng."

"Nhưng là ta cảm thấy được (phải) không đáng giá, người làm cho các nàng im miệng lời nói cũng không thể để cho ta cho các nàng lưu xuống một cái ấn tượng tốt a." Doãn Thiên Vũ ánh mắt xách quay qua quay lại, suy nghĩ cái trò chơi này phải thể nào cùng hân chơi tiếp.

"Ta hướng người mua, còn có thể cho một mình người tiêu trừ người khác đối với người thành kiến biện pháp, có muốn thử một chút hay không?"

Hôm nay Hoắc Dật Nam khác (đừng) không giống nhau, mặc chế tác riêng sa hoa âu phục, tóc lại có một tí tia (tơ) xốc xếch, đặc biệt tuần Lang đẹp trai, không có bình thường cái loại này cao cao tại thượng lạnh lùng và xa cách, lúc nói những lời này không khỏi để cho Doãn Thiên Vũ có chút động tâm

"Ta không muốn tiền, nhưng người có thể nói một chút nhìn người nói phương pháp." Doãn Thiên Vũ ngạo kiều Dương Dương đầu.

"Không cần tiền? Vậy người tay có thiếu hay không đồ trang sức, chỗ này của ta có một chiếc nhẫn, không bằng mang ta lên chiếc nhẫn này, đem hoa cho ta, ta để cho toàn thể giới đều biết người cũng không có còi quần áo leo lên giường của ta câu dẫn ta."

Vừa nói, Hoắc Dật Nam không biết từ nơi nào móc ra một cái hộp gấm, mở ra, bên trong có một quả vô cùng xinh đẹp lóng lánh chiếc nhẫn kim cương.

Lúc này, chung quanh dần dần có người vây xem, có người nhận ra hai người, mỗi một người đều ở xem náo nhiệt, còn có người lấy điện thoại di động ra chụp hình.

"Vừa mới, Hoắc... Hoắc Dật Nam lời nói có ý gì, ý là hai người là chân ái, Doãn Thiên Vũ không có câu dẫn hân?" Bên cạnh có ai bắt quái nữ người khe khẽ bàn luận đến.

"Ta, ta nghe đến giống như cũng là cái ý này ai, chẳng lẽ trên mạng tân văn là phóng viên ác ý bịa đặt?"

"Không, không phải đâu, chúng ta Hoắc tổng thật thích nữ nhân này à? Ta... Ta còn bình luận rất nhiều mắng nữ nhân này Hồ Ly Tinh loại lời nói đầu rồi, bây giờ nhìn ta thể nào cảm giác Hoắc tổng còn giống như càng thích cô gái kia một ít đây?"

"..."

Người bên cạnh người một lời ta một lời nghị luận, Hoắc Dật Nam hoàn toàn không để ý, chỉ bình tĩnh nhìn nàng.

Doãn Thiên Vũ cũng cố gắng không đi nghe cạnh người nói chuyện, tựa hồ có hơi không hiểu hân câu nói kia ý tứ cùng với trước mắt chiếc nhẫn kim cương, hơi giật mình nhìn hân rất lâu, mới mở miệng.

"Người, người có ý gì?"

Hoắc Dật Nam cau mày một cái, nữ nhân này là thấy chiếc nhẫn quá kích động ngốc sao? Lời nói cũng không nghe rõ? Đột nhiên có một tí hối hận chính hân một cử động?

Tâm lý nghĩ như thế, lại đột nhiên quỳ một chân trên đất, chiếc nhẫn nâng tại trước mặt nàng, "Gả cho ta."

Thanh âm trầm ổn có lực, ngữ khí kiên định, đơn giản ba chữ lại tựa như mang theo thâm hậu năng lượng, có một trận giông điện trào lên Doãn Thiên Vũ toàn thân, nàng sợ run ngây tại chỗ, không biết nên thể nào động tác.

Nàng không có nghe lầm chứ, hân ở hướng nàng cầu hôn, nhưng là tại sao? Hai người bọn họ quan hệ nếu như phải nói trừ cấp trên cùng thuộc hạ bên ngoài, cũng chính là nàng bị hân bao nuôi quan hệ, là thể nào cũng không khả năng sẽ kết hôn quan hệ a.

Cũng chỉ là vì giải quyết những lời đồn đãi kia chuyện nhằm sao? Cũng chỉ là vì giúp nàng chứng minh thuần khiết, hân muốn hy sinh chính mình hạnh phúc sao? Doãn Thiên Vũ tâm lý có chút không nói ra cảm giác, rất làm rung động, nhưng là cũng cảm thấy rất trầm trọng, nàng làm sao dám?

Hồi tưởng lại chính mình với hân chân chính trên ý nghĩa lần đầu tiên gặp mặt một màn kia, khi đó là nàng hôn lễ, nàng bị thả ra cái loại này video, bị toàn thể giới người phi nhỏ, liền hướng Tuấn cũng không tin nàng, là trước mắt nam nhân đem mình từ phóng viên "Vây công" bên trong cứu ra.

Sau khi cũng là hân một lần lại một lần cứu nàng, bây giờ thậm chí muốn hy sinh chính mình hạnh phúc sao? Doãn Thiên Vũ thậm chí mình cũng xem không hiểu chính mình đối với hân cảm giác, có lẽ có chút không giống đồ vật đã sớm trong lòng nảy sinh, lạnh lẽ này mầm.

"Nữ nhân này đang làm gì vậy? Chẳng lẽ nói nàng muốn cự tuyệt Hoắc tổng cầu hôn sao?"

"Không phải đâu, nàng lại không có lập tức cao hứng tiếp nhận, nếu là nếu đổi lại là ta..."

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86:: Cô Bé Lọ Lem cảm giác không chân thật

Chương 86:: Cô Bé Lọ Lem cảm giác không chân thật

Bên cạnh tiếng nghị luận càng ngày càng lớn, đem Doãn Thiên Vũ suy nghĩ cho lời trở lại, Hoắc Dật Nam mặc dù trên mặt có nhiều chút không nén giận được, nhưng là lại không có lộ ra không nhịn được.

Doãn Thiên Vũ nhìn hân ánh mắt kiên định, gạt mình, thân thể mau hơn tư tưởng, lại chậm rãi đem vron tay ra, "Được."

Sau khi phản ứng, Doãn Thiên Vũ mặt quét đỏ lên, nàng nàng nàng đang làm gì, lại đáp ứng?

Hoắc Dật Nam nhìn trước người tay, trong lòng cũng có một tí không biết tên tình cảm ở lan tràn, bắt lại tay nàng, lấy ra chiếc nhẫn đeo vào nàng trên ngón vô danh.

Nhỏ bé lại đặc biệt phù hợp, giống như là vì nàng lượng Thân làm theo yêu cầu như thế, chiếc nhẫn vô cùng xinh đẹp, để cho Doãn Thiên Vũ cảm thấy đặc biệt không chân thật.

"Oa, trời ạ, ta nhất định là điên, lại cảm thấy hai người đặc biệt phân phối."

"Cái gì đó, lại chính mắt bị ta nhìn thấy Nam Thần hướng khác nữ nhân cầu hôn, muốn điên muốn điên."

"Làm sao bây giờ, nhìn thấy một màn này ta đột nhiên có loại nghĩ (muốn) lúc trước cái điều tân văn xuống bình luận 99 xung động."

...

Hoắc Dật Nam đứng dậy, dắt tay nàng đưa nàng kéo vào trong ngực, nhẹ nhàng ôm nàng, miệng dán vào nàng lỗ tai cạnh, nhẹ nói, "Thế nào, hoa có thể đưa cho ta sao?"

Lại vừa là một trận giông điện trào lên, Doãn Thiên Vũ thân thể mềm nhũn, lúc trước chỉ nhìn thấy hân luôn là một bộ lãnh khốc mặt, thế nào không phát hiện hân như vậy sẽ liều a.

Trên mặt dính vào hai đóa Hồng Hà, Doãn Thiên Vũ thanh âm yếu ớt, "Người người thích liền cho người khỏe, ngược lại ta cũng không thích."

"Không thích?" Hoắc Dật Nam hỏi ngược lại, có một tí khí tức nguy hiểm

"Híc, thích, rất thích." Doãn Thiên Vũ đem đầu chôn ở trên vai hân, có chút không biết làm sao, luôn là cảm thấy màn này có chút quỷ dị.

"Trở về công ty, đi làm." Hoắc Dật Nam tâm tình hiếm thấy thật tốt, ôm nàng hướng xe đi tới.

Vậy xem đám người thật lâu không có tán đi, tựa hồ không thể từ vừa mới thấy một màn kia trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Rất nhanh có người đăng lên Hoắc Dật Nam cầu hôn hình hiện trường và video, trong video truyền mới mấy phút thì có mấy triệu in lại Lượng, lại tạo thành oanh động không nhỏ.

Bạn trên mạng liền thích loại này tương phản Đại Tân Văn, Cô Bé Lọ Lem nghịch tập thành công bị vương tử cầu hôn cái gì tiết mục câu cho các nàng

thiếu nữ tâm một trận trần lan, bắt đầu có người chúc phúc bọn họ, rất nhiều người xóa trước bình luận, còn có người mắng trước tiết lộ cái đó cầu từ.

Lúc này cái đó cầu từ cũng đứng ra xin lỗi, danh hiệu chính mình trước thấy hai người chung một chỗ một màn Thì, không có ngẫm nghĩ, cũng không có biết rõ tình huống, thì tùy tiết lộ cũng đào hai người riêng tư, đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ tạo thành ảnh hưởng tồi tệ.

Danh hiệu mình làm ra sâu sắc tình lại, ở chỗ này hướng hai người nói một tiếng xin lỗi, bây giờ hai người muốn kết hôn, cũng ở nơi đây đối với (đúng) hai người đưa lên chân thành chúc phúc, sau này hẳn sẽ rời đi truyền thông vòng, hy vọng lấy được hai người tha thứ vân vân

Doãn Thiên Vũ cùng Hoắc Dật Nam căn bản đều không để ý đến hẳn, đám bạn trên mạng cũng không có ý định bỏ qua cho hẳn, hiện tại ở một bên đảo toàn bộ lưới mắng hẳn.

Doãn Thiên Vũ ngồi ở Thượng vô ích lâu cuối tổng tài trong phòng làm việc thời điểm cũng còn có chút hoảng hốt, hẳn vừa mới hướng nàng cầu hôn, mà nàng đáp ứng..

Trong công ty người cũng là lập tức gặp gió chường đà, vừa mới bị Hoắc Dật Nam ôm trở về công ty, công ty nhân viên gặp phải nàng thời điểm quá mức tới đã bắt đầu gọi nàng phu nhân.

Nhìn một cái ngồi ở trước bàn làm việc như cái gì chuyện cũng chưa từng xảy ra như thế ổn định làm việc công Hoắc Dật Nam, nhìn thêm chút nữa trên ngón vô danh hoa lệ chiếc nhẫn kim cương, nàng có chút khó mà bình tĩnh.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút liếm đứng dậy, bước chậm dòi được Hoắc Dật Nam trước, yếu ớt hỏi, "Nếu không? Chúng ta nói một chút chứ?"

"Nói chuyện gì?" Hoắc Dật Nam không có ngừng đầu, hai ngày này bởi vì xử lý tân văn chuyện, gác lại rất nhiều công việc.

"Người... Người..." Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ, không biết nên mở miệng như thế nào.

"Có lời nói thẳng." Hoắc Dật Nam ngừng đầu liếc nhìn nàng một cái.

"Người vừa mới nói chuyện là thực sự?" Doãn Thiên Vũ quyết tâm nhắm hai mắt lại hỏi ra lời.

"Ta nhìn giống như nói đùa?" Hoắc Dật Nam đề bút xuống, xoay người ánh mắt sắc bén nhìn về phía nàng.

"Không... Không có, ta chỉ là có chút không dám xác định, luôn cảm giác không quá chân thực." Doãn Thiên Vũ co rút rút cổ nhỏ giọng nói.

"Người quả thật hẳn cảm thấy không chân thật, dù sao có thể bị ta cầu hôn hẳn là người tam sinh yêu cầu lại phức tạp." Hoắc Dật Nam gạt đầu một cái nói nghiêm trang.

Doãn Thiên Vũ liếc một cái, có muốn hay không như vậy tự yêu mình, ai nói với hẳn cái này a.

"Ta chỉ là muốn hỏi người, người chắc chắn không hối hận sao? Cũng bởi vì giúp ta ngăn cản những lời đồn đãi kia chuyện nhảm, người muốn hy sinh chính mình hạnh phúc." Doãn Thiên Vũ có chút ngượng ngùng, nhưng là những lời này nàng nhất định phải bây giờ cùng hẳn nói rõ ràng.

"Biết điều mà nói, làm làm vợ nhân tuyến, người cũng không coi là quá kém, nếu không có còn lại thích hợp hơn, vậy thì chọn người cũng không phải là không thể, huống chi so với tiếp nhận cha ta an bài cho ta buôn bán thông gia cùng người kết hôn có thể sẽ tốt hơn, vừa vặn người còn thiếu ta rất nhiều, không bằng tự lấy sau từ còn."

Hoắc Dật Nam lần đầu tiên đối với nàng bình tĩnh nói nhiều lời như vậy, hay lại là là giải thích.

Doãn Thiên Vũ sợ run ngây tại chỗ, không nghĩ tới còn có như vậy một tầng nguyên nhân, nàng có thể lý giải là chẳng qua là được cái mình muốn ấy ư, nhưng nàng quả thật thiếu hẳn rất nhiều, như vậy kết quả chưa chắc đã không phải là một cái kết quả tốt.

"Người thật muốn được không Hoắc tổng, bên ngoài có bao nhiêu thiếu nữ đem người trở thành tình nhân trong mộng, ta quả thật không xứng với người, huống chi kết hôn không là một chuyện nhỏ."

Chẳng qua là nàng vẫn còn có chút bất an, vô luận như thế nào cũng không thể tin nàng sẽ cùng người đàn ông trước mắt này kết hôn.

"Ta nhận định người không cần để ý người khác thấy thế nào, chẳng lẽ ta ngay trước mọi người làm những chuyện kia người cũng chỉ cho là ta nói đùa." Hoắc Dật Nam thâm thúy nhìn nàng.

Hắn nhận định người? Lời nói này để cho Doãn Thiên Vũ nhịp tim đột nhiên lặn nhảy đánh một cái, phục hồi tinh thần lại Doãn Thiên Vũ vô vô đầu, nghĩ gì vậy.

"Vô luận như thế nào thật rất cảm ơn người, Hoắc tổng, đã như vậy, kia hy vọng sau này có thể thật tốt sống chung, ta nhất định sẽ không càng cù." Doãn Thiên Vũ khom người chân thành nói tạ, nói ra những lời này vẫn sẽ cảm thấy có chút lúng túng.

Nghe được nàng nói nhất định sẽ không càng cù, giống như ở vội vã vạch rõ quá giới giới hạn tựa như, Hoắc Dật Nam tâm tình không khỏi có chút phiền não, nhàn nhạt liếc nàng một cái lạnh lùng nói, "Còn không đi công tác? Vẫn cảm thấy ta bây giờ sẽ không trừ người tiền lương?"

"Ừ." Trước đây sau chênh lệch cũng quá lớn đi, Doãn Thiên Vũ yên lặng nhỏ nước bọt, vội vàng trở lại trước bàn làm việc.

Tan việc, Doãn Thiên Vũ về đến nhà mới nhớ, buổi sáng lúc ra cửa sau khi sợ sẽ có một ít không thức thối người phiền nhiễu liền tắt máy, một mực không có mở qua.

Một mở điện thoại di động lên, quả nhiên tất cả đều là không kể đó điện cùng tin nhắn ngắn, vốn định toàn bộ thủ tiêu Thì, lại đột nhiên phát hiện Hạ Triều Tuấn không kể đó điện.

Hắn còn gọi điện thoại tới làm gì, đại khái là cũng thấy cầu hôn video đi, nhưng là hắn còn gọi điện thoại tới thì có ích lợi gì đâu rồi, các nàng hai đi tới hôm nay bước này, vô luận như thế nào cũng không thể quay về.

Trước bị giam vào ngục thời điểm, nàng liền muốn qua rất nhiều, cũng muốn thông rất nhiều, bây giờ nàng đối với chuyện cũ đã không nữa canh cánh trong lòng, mặc dù nhớ tới vẫn sẽ có nhiều chút đau, nhưng là đã có thể làm được không nghĩ, từ từ nàng sẽ buông xuống, Triều Tuấn cũng có thể.

Đang lúc xuất thần, điện thoại lại vang lên, điện thoại gọi đến biểu hiện chính là "Hạ Triều Tuấn" ...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87:: Hoắc Khải Đông thỏa hiệp

Chương 87:: Hoắc Khải Đông thỏa hiệp

Doãn Thiên Vũ do dự nhìn điện thoại, rốt cuộc có nên hay không tiếp tục đầu rồi, coi là, một lần cuối cùng nói rõ ràng tốt.

"A lô."

"Thiên Vũ, là thực sự sao?" Bên kia thanh âm có chút khàn khàn.

"Ừ." Doãn Thiên Vũ yên lặng một trận, mới gật đầu khẳng định trả lời.

"Tại sao?" Bên kia an tĩnh mấy giây, mới lại truyền ra Hạ Triều Tuấn thanh âm, mơ hồ mang theo mấy phần đau buồn, cho dù là thông qua lạnh giá Microphone truyền tới, cũng cảm giác được.

"Cái gì tại sao?" Doãn Thiên Vũ cố ý coi thường hắn giọng, có chút không hiểu hỏi.

"Tại sao phải cùng hắn kết hôn? Người yêu hắn?" Hạ Triều Tuấn không xác định hỏi, thật ra thì nói là Vấn Tâm trong đã biết kết quả đi, chẳng qua là không muốn tin tưởng a.

Doãn Thiên Vũ không trả lời, một hồi nữa mới nói, "Người còn không thấy rõ sao Triều Tuấn, điều này cùng ta có hay không yêu hắn không có quan hệ, vô luận như thế nào ta cũng đi đến một bước này, ta bị sinh hoạt buộc đi đến bây giờ bước này, người cũng vậy.

Nếu như có thể, ta như thế nào lại không hy vọng ngày đó chúng ta liền hoàn mỹ kết thành hôn hạnh phúc chung một chỗ, nhưng là đây không phải là truyện cổ tích, không có nếu như, đã không thể quay về, cũng không cần bắt nữa đến đi qua không tha, để xuống đi, người không nên gọi số điện thoại này cho ta."

Hạ Triều Tuấn không có tiếp lời, thật lâu yên lặng, lâu đến Doãn Thiên Vũ cho là hắn đã cúp điện thoại Thì, hắn mới rốt cục mở miệng, mở miệng chính là không ức chế được khổ sở, "Vậy chúc người hạnh phúc, người hảo hảo, thật xin lỗi."

Nói xong trong điện thoại liền truyền tới âm thanh bận, cơ hồ là trong nháy mắt liền cúp điện thoại, rất sợ nàng nghe ra hắn tâm tình.

Doãn Thiên Vũ ngắm điện thoại di động lại vừa là trở nên thất thần, thật là không thể tin được, mới ngắn ngủi thời gian mấy tháng, nàng sinh hoạt phát sinh lớn như vậy biến hóa, nàng lại muốn cùng Hoắc Dật Nam kết hôn.

Hoắc gia đại trạch.

Hoắc Dật Nam vừa kết thúc công việc liền bị Hoắc lão tiên sinh gọi về nhà.

Vừa thấy Hoắc Dật Nam đi tới, Hoắc Khải Đông thanh âm trầm thấp vang lên, sắc bén ánh mắt nhìn chằm chằm Hoắc Dật Nam.

"Giải thích rõ."

Hoắc Khải Đông cùng Hoắc Dật Nam không hổ là hai cha con, hai người nói chuyện giọng đều là giống nhau, đều mang một cỗ vô hình lực áp bách.

"Giải thích? Ta yêu cầu hướng người giải thích cái gì?" Hoắc Dật Nam ở sofa ngồi xuống, bưng lên người làm đưa tới một ly trà uống.

"Người... Hướng người khác cầu hôn coi như không cần đi qua ta đồng ý, cũng cần cho ta một cái giải thích đi." Hoắc Khải Đông nổi giận hơn, nhin một chút lại dè xuống.

"Ta sẽ cùng nàng kết hôn." Hoắc Dật Nam không có nói nhảm nhiều, không phải là hỏi hoặc thương lượng giọng, mà là trực tiếp thông tri.

"Kết hôn? Kết hôn cũng không cần cùng ta người cha này nói một tiếng, chính mình liền quyết định hôn sự?" Hoắc Khải Đông ánh mắt âm trầm nhìn hấn.

"Là ta kết hôn cũng không phải là người kết hôn, tại sao phải cùng người nói, ta đã quyết định." Hoắc Dật Nam có chút không hiểu cau mày một cái.

"Người muốn chọc giận chết ta sao? Cười ai không đi người càng muốn cười một cái thanh danh lang tạ nữ nhân, rất kích thích rất có ý tứ sao? Hướng chi ta sớm nói qua cho người, ta đã cùng Phuong thị quyết định hôn ước, người bây giờ cho ta làm ra cái này tân văn, người để cho ta cái thanh này nét mặt già nua hướng kia thả? Để cho ta Hoắc gia mặt mũi hướng kia thả?"

Hoắc Khải Đông sầm mặt lại đứng lên, phiết qua mặt tay vắt chéo sau lưng cả giận nói.

"Ta cũng không cảm thấy nàng danh tiếng có vấn đề gì, lại có quan hệ với nàng danh tiếng vấn đề phần lớn nguyên nhân đều tại ta, ta theo lý phụ trách, hướng chi ta cũng nói qua cho người, ta sẽ không cùng Phuong Thẩm kết hôn, muốn kết chính người kết, thừa dịp còn sớm đem cưới lui."

Hoắc Dật Nam vuốt vuốt trong tay ly, mạn bất kinh tâm nói.

"Hỗn trưởng, nói chuyện gì!" Hoắc Khải Đông quay đầu trừng mắt về phía hấn.

Đã lâu, lại thờ dài ngồi xuống, hai cha con có một dạng tính khí, đều là cố chấp cực kì, Hoắc Dật Nam rất nhỏ liền độc lập, bây giờ càng là ngay cả hấn cũng không quản được hấn.

"Cứng cỏi, vốn là ta là cảm thấy Phuong Thẩm cái cô nương này là thật không tệ, nhưng chuyện cho tới bây giờ xem ra ta quản không người và ai kết hôn, ta cũng không muốn quản."

Người nói cho nữ nhân kia muốn vào ta Hoắc gia môn, sau này tốt nhất cho ta sinh phần điểm, tốt nhất không nên làm ra cái gì ném ta Hoắc gia mặt mũi sự tình, còn có Phuong Trần Giang bên kia chính người đi giải quyết tốt."

"Chính ta nữ nhân không cần người bận tâm, không việc gì ta liền đi trước." Hoắc Dật Nam để ly xuống, đứng lên chuẩn bị rời đi.

Mặc dù cùng Phuong Thẩm hôn ước chuyện là lão đầu tử cho hấn gây ra, nhưng dù sao là chính bản thân hấn chuyện, phiền toái hấn tự nhiên sẽ biết quyết tốt.

"Cái nhà này bên trong là có ôn dịch ấy ư, mỗi lần trở lại nói không mấy câu nói liền đi, chớ quên mình ở đâu lớn lên." Hoắc Khải Đông mặc dù ngoài mặt không nói, nhưng cũng là hy vọng hấn liền ở nhà, chẳng qua là tương đối khá mặt mũi một chút a.

"Ta còn có chút chuyện." Lần này Hoắc Dật Nam thanh âm nhẹ rất nhiều, giọng cũng sẽ không như vậy xa cách để cho người cảm tức.

Nói xong cũng xoay người đi ra ngoài.

Mới vừa lên xe, vừa vặn Phuong Thẩm gọi điện thoại tới, Hoắc Dật Nam lập tức nghe.

"Này, Dật Nam, ta có vài lời muốn cùng người nói."

"Người ở đâu?" Hoắc Dật Nam một vừa khởi động xe Từ Dương Trần đi một bên hỏi Phuong Thẩm.

"Ở nhà, người bây giờ có thời gian lời nói ta có thể lập tức ra ngoài." Phuong Thẩm lẳng lẳng, không ngờ tới hấn sẽ trực tiếp hỏi như vậy nàng.

"Không cần, ta hiện tại chạy tới nhà người, Phuong bá phụ có ở nhà không?" Hoắc Dật Nam nghiêm túc mắt nhìn phía trước, lái xe rất nhanh, trong đầu lại đang suy tư như thế nào cùng Phuong Trần Giang ngửa bài.

"Tốt người tới đi, ba ở nhà, người trên đường cẩn thận." Phuong Thẩm tâm lý có loại dự cảm không tốt, hấn đột nhiên muốn tới nhà các nàng tìm ba ba của nàng, còn có thể có nguyên nhân gì, đại khái là tới từ hôn đi.

"Ai điện thoại?" Mới vừa cúp điện thoại, Phuong Trần Giang thanh âm ở sau lưng vang lên.

Phuong Thẩm quay đầu, cười nhìn về phía hấn, "Ba, là Dật Nam, hấn bây giờ chính chạy tới nhà chúng ta."

"Hoắc Dật Nam, hần muốn tới? Cũng tốt, ta muốn nhìn hần chuẩn bị thế nào cho ta một câu trả lời." Phương Trần Giang nửa hí con ngươi trầm trầm đạo, hần ở thương trường trà trộn nhiều năm, sớm chính là một cái lão giang hồ, hi nộ không lộ, ai cũng không nhìn thấu hần đang suy nghĩ gì.

"Ba, ngươi đừng quá tức giận, kết hôn là hai người chuyện, miễn cưỡng không đến, ngươi cũng đừng làm khó dễ Dật Nam." Phương Thâm do dự tiến lên nhìn bà vai nàng làm nũng tự do.

"Hừ, ngươi ngược lại tâm đại, hần ra loại này tân văn đánh Phương gia ta mặt ngươi còn che chở hần, thật là một cái Bạch Nhân Lang." Phương Trần Giang rên một tiếng, phiết qua mặt giả vờ tức giận nói.

"Ba... Ta nào có" Phương Thâm bừa môi làm nũng, kiến quán nàng bung cái giá mang theo khéo léo cười đáng vẽ, bộ dáng này nàng ngược lại hiếm thấy, chỉ có ở Phương Trần Giang trước mặt mới có thể như vậy.

Phương Trần Giang cũng cười ha hả vỗ vỗ đầu nàng, bất nàng không có cách nào.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88:: Từ hôn

Chương 88:: Từ hôn

Cũng không lâu lắm, chuông cửa vang lên.

"Dật Nam tới." Phương Thâm buông ra Phương Trần Giang tự mình đứng dậy đi mở cửa.

"Dật Nam ngươi tới." Phương Thâm đánh cười mở cửa.

"Ừm." Hoắc Dật nào người mặc cắt xén khéo léo âu phục, mặt vô biểu tình đứng ở cửa, thấy nàng gật đầu một cái, coi như là trả lời nàng.

"Vào đi." Phương Thâm cười né người để cho hần đi vào.

Hoắc Dật Nam khẽ cúi đầu chân dài nhảy vào đến, hướng về phía bên trong ngồi ngay thẳng xem báo Phương Trần Giang lễ phép kêu một tiếng, "Phương bá phụ."

"Nhé, ta tưởng là ai buổi tối tới phòng vắng, nguyên lai là hiền chất đến, đến đến, mau tới ngồi." Phương Trần Giang buông xuống báo chí, làm bộ như không biết chuyện đáng vẽ, nhìn kỹ một chút mới nhiệt tình hướng về phía hần vẫy tay.

"Phương bá phụ gần đây thân thể như thế nào?" Hoắc Dật Nam không có thẳng vào chủ đề, chờ hần mở miệng.

"Ho khan, ô kìa, một cái lão già khom cũng không khá hơn chút nào, phụ thân ngươi như thế nào đây?" Phương Trần Giang cảm khái nói, lại hỏi một chút Hoắc Khải Đông.

"Mới vừa đi gặp qua hần, rất tốt, đa tạ Phương bá phụ nhớ mong." Hoắc Dật Nam cũng am tường nói chuyện chi đạo, đối với hần rất là khách khí.

"Vậy thì tốt." Phương Trần Giang cười cười, bụng lên một ly trà tiểu mỗ một cái.

"Dật Nam ngươi tới có chuyện gì à?" Phương Thâm cười ở bên cạnh hai người ngồi xuống.

"Ngươi về phòng trước." Nhưng không nghĩ Phương Trần Giang hướng về phía nàng nói, thanh âm trầm thấp mang theo một cỗ không thể kháng cự cảm giác bị áp bách.

"Ta... Vâng." Phương Thâm muốn phản bác, tại sao phải nàng trở về phòng, nàng làm sao lại không thể nghe, nhưng là chạm đến Phương Trần Giang ánh mắt, nàng không dám, phụ thân nàng nghiêm túc luôn luôn rất đáng sợ.

Chờ Phương Thâm lên lầu trở về phòng, Phương Trần Giang mới chậm rãi mở miệng, "Nói đi, hiền chất tốt nhất cho ta một cái hài lòng giao phó."

"Bá phụ xem qua tân văn?" Hoắc Dật Nam trầm trầm âm thanh, không sợ hãi chút nào nhìn chằm chằm Phương Trần Giang khôn khéo con mắt.

"Hiện chất đem sự tình náo lớn như vậy, ta rất khó không nhìn thấy a." Phương Trần Giang cười một bộ hân cũng rất nại đáng về.

Hoắc Dật Nam nội tâm lạnh rên một tiếng, mở miệng lại vẫn là không nhanh không chậm giọng, "Hôm nay ta cầu hôn nữ nhân, ta muốn cùng nàng kết hôn, hôm nay gặp qua cha mới biết cha và Phương bá phụ cho ta cùng Phương Thâm người quyết định hôn ước, thật xin lỗi, Phương bá phụ, ta không thể cưới Phương Thâm."

"Người bây giờ có ý gì? Người là muốn từ hôn? Đây chỉ sợ ta có chút không thể tiếp nhận đi, Phương gia ta dầu gì cũng là có uy tín danh dự gia tộc, lấy Phương Thâm điều kiện cái gì công tử không phải là mặc nàng chọn."

Ta cũng vậy nhìn trướng hiện chất mới có thể mới đáp ứng cùng phụ thân người quyết định hôn ước, người bây giờ náo như vậy vừa ra, nói từ hôn liền từ hôn, để cho Phương gia ta mặt mũi hướng kia tha?"

Phương Trần Giang có chút giận tái đi, nói chuyện mang theo mấy phần lực áp bách, biểu tình nghiêm túc.

"Phương bá phụ, ta đối với (đúng) này lên hôn ước cũng không biết chuyện, cha không có thương lượng với ta liền quyết định hôn ước, ta cũng thật xin lỗi, Phương Thâm quả thật rất tốt, nhưng là ta đã có vị hôn thê, thứ cho ta không thể cưới Phương Thâm."

Hoắc Dật Nam mặc dù đối với này có chút không nhịn được, nhưng mặt ngoài hay lại là thái độ thành khẩn.

"Ta cũng không có muốn làm khó hiện chất ý tứ, nhưng hiện chất cảm thấy có phải hay không nên nghĩ biện pháp đền bù cho Phương Thâm cùng Phương gia ta tạo thành tổn thất." Phương Trần Giang lại uống một hớp trà, ly trà ly dọc theo ngăn trở trong mắt hết sạch.

Hoắc Dật Nam biểu tình lạnh lùng, thật là một con cáo già, "Phương bá phụ thấy phải cần ta làm gì, không ngại nói thẳng."

"Vĩnh bãi đất cao sinh muốn đầu thầu, không biết hiện chất có hứng thú hay không a." Phương Trần Giang chậm rãi vui vẻ bình trà, nhìn Hoắc Dật Nam cười cười, trong mắt tràn đầy khôn khéo tính kế.

"Ta biết nên làm như thế nào, Phương bá phụ, ta còn có việc, liền cáo từ trước." Hoắc Dật Nam mặt vô biểu tình, đứng lên nói khác (đừng) phải rời khỏi.

"Không nữa ngồi một chút sao?" Phương Trần Giang cũng đứng lên, cười giữ lại.

"Không, cảm ơn Phương bá phụ, thay ta cùng Phương Thâm nói một tiếng ta đi trước, còn hy vọng đến lúc đó ta hôn lễ các người có thể tham dự." Hoắc Dật Nam không có dừng lại thêm, nói lời khách sáo liền rời đi.

Ra ngoài, Hoắc Dật Nam sắc mặt âm trầm đáng sợ, một giây đều không nguyên dừng lại thêm liền lái xe thật nhanh rời đi, vĩnh bãi đất cao sinh là hân năm nay tình thế bắt buộc tới một khối to địa sản, Phương Trần Giang cứ như vậy đem cơ hội cho lấy đi, thật là con cáo già.

Hiện tại tại bốn thị địa sản thương là thuộc Phương thị hòa thượng vô ích hai nhà công ty lớn chia làm, Hoắc thị mặc dù cũng là vốn là cường đầu, nhưng là Hoắc thị khóa vực rất rộng, cũng không tinh thông địa sản.

Phương thị là rất nhiều Niên Lão Đại, mà Thượng vô ích là mấy năm gần đây đột nhiên xuất hiện lại thế đầu đại thịnh, ép sát Phương thị, Phương thị mấy tháng qua này dần dần có chút không chịu nổi, cho nên vĩnh bãi đất cao sinh là rất trọng yếu một mảnh đất.

Nếu là Hoắc Dật Nam cố ý cạnh tranh, cho dù là Phương thị muốn bắt đầu có chút cố hết sức, Hoắc Dật Nam đối với nó vốn là cũng là tình thế bắt buộc, nhưng là bây giờ thì sẽ đến miệng thịt nhưng phải Phi, Hoắc Dật Nam rất khó không nổi giận.

Mà bên kia Doãn Thiên Vũ đối với (đúng) Hoắc Dật Nam làm những thứ này lại hoàn toàn không biết chuyện, giờ phút này nàng đang ở ngọt ngào hương vị trong giấc mộng.

Ngày thứ hai Doãn Thiên Vũ đi công ty thời điểm, Hoắc Dật Nam đã tại công ty, nhìn lại vừa là một đêm không về.

Luôn cảm thấy bây giờ cùng Hoắc Dật Nam hai người đơn độc sống chung một phòng đều có chút lúng túng, Doãn Thiên Vũ buông xuống xách tay, đi tới bên cạnh hắn, muốn sống động một chút bầu không khí.

"Hoắc tổng, người lại ở công ty ở một đêm sao? Không... Không phải là người không vâng lời phụ thân người cho người quyết định hôn ước, muốn kết hôn ta đây sao cái thanh danh lang tạ nữ nhân bị hân đuổi ra khỏi cửa đi, ha ha..."

Hoắc Dật Nam nhắc ngược mặt nhẹ nhàng liếc nàng một cái, sắc mặt như cũ có chút âm trầm.

"Hic, không buồn cười a, hơi khô cáp, ha ha, ta đều như vậy tự đen, ngài khỏe ngại cũng cho chút mặt mũi chứ sao."

Doãn Thiên Vũ chính mình lúng túng cười cười, cười xong cảm thấy lúng túng hơn khuôn mặt nhỏ nhắn vo thành một nắm, làm nũng tự do.

"Mau sớm kết hôn đi, ta không nghĩ nói phách lối, hôn lễ giản lược, không có ý kiến chớ." Hoắc Dật Nam đột nhiên mở miệng, lời mở đầu không dụng sau ngữ.

"Cái gì?" Doãn Thiên Vũ sững sờ tại chỗ, hoàn toàn không ý thức được hẳn lại đột nhiên nói cái này.

Nửa ngày mới phản ứng được, tâm cuồng loạn không ngừng, có chút không biết làm sao, "Ừ... Có thể... Có thể, người quyết định liền có thể."

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89:: Gặp gia trưởng

Chương 89:: Gặp gia trưởng

Hoắc Dật Nam nhìn trong chớp nhoáng này đâu (chỗ này) nữ nhân, có chút buồn cười, trải qua nhân sự trả thế nào sẽ đối với kết hôn loại sự tình này như vậy xấu hổ, lại nói, nàng không phải là còn kém một chút xíu liền muốn kết thành một lần cưới.

"Ừ, vậy người mấy ngày nay công việc, Triều Tuấn không cần phải để ý đến, Triều Tuấn xử lý hôn lễ sự tình, tối hôm nay ta sẽ dẫn người trở về thấy Cha ta." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, lại nói.

"Hoắc... Hoắc lão tiên sinh sao? Ta... Ta... Ta cần phải làm gì?" Doãn Thiên Vũ khẩn trương nuốt nước miếng một cái, Hoắc Khải Đông nhưng là trên thương trường nhân vật quan trọng, phải gặp đại nhân vật như vậy nàng lúc trước nhưng là nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Cha ta còn không có già như vậy, người cũng cái gì cũng không cần làm, đi theo ta liền có thể." Hoắc Dật Nam thiếu thiếu mi, xoay người đi trở về trước bàn làm việc.

"Được... Tốt." Doãn Thiên Vũ le lưỡi, cũng xoay người trở về vị trí của mình.

"Vây... Cưới... Hôn lễ lời nói, lúc nào cử hành, ta cần phải biết thời gian, mới dễ xử lý khác chuyện nhỏ."

Đã lâu, Doãn Thiên Vũ nghĩ đến cái gì lại mở miệng hỏi, thật là cảm giác kỳ quái, rõ ràng là chính mình hôn lễ, nhưng thật giống như là người khác sự tình, nàng chẳng qua là đang làm việc tựa như.

"Liền tháng sau mười lăm đi, thời gian có chút eo hẹp, ta không nghĩ lại có phiền toái gì, người tận lực làm xong." Hoắc Dật Nam không ngẩng đầu, nhân nhạ phân phó, cũng giống đang nói một món cùng mình không có chút quan hệ nào sự tình.

Doãn Thiên Vũ đột nhiên có chút bất an, loại cảm giác này quá khó khăn được, với nhau giữa không có ái tình, nhưng phải bị hôn nhân buộc chung một chỗ, nàng lựa chọn thật là chính xác sao?

Một ngày rất nhanh thì đi qua, đặc biệt là hiện tại tại loại này lúng túng thời khắc, Doãn Thiên Vũ cũng sẽ không tiếp tục cùng Hoắc Dật Nam cọt nhả, cũng chỉ vui đầu công việc, thời gian trôi qua đặc biệt nhanh.

Nàng còn đang suy nghĩ hai kẻ như vậy quả thực quá lúng túng, có muốn hay không tìm cái thời gian cùng Hoắc Dật Nam nói cho nàng một gian đơn độc phòng làm việc.

"Tự nhiên chờ ra làm gì, thu thập một chút theo ta về nhà." Hoắc Dật Nam từ một đồng lớn xử lý xong văn kiện bên trong ngẩng đầu lên, cau mày nhìn nàng.

"Há, tốt." Doãn Thiên Vũ lấy lại tinh thần nhớ tới thì đi thấy Hoắc Khải Đông, đột nhiên khẩn trương.

Tìm khắp nơi gương sửa sang lại dáng vẻ, trong miệng còn lẩm bẩm, "Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, xong, ta gần đây cũng ngủ không ngon vành mắt đen quá nặng, phụ thân người nhất định phải cảm thấy ta là một cái sinh hoạt ban đêm phong phú nữ nhân, còn có ta mặc, có phải hay không quá tùy tiện "

"Người đang ở đây ý?" Hoắc Dật Nam thiếu thiếu mi, nghiêm túc nhìn về phía nàng.

"Dĩ nhiên, nói thế nào hẳn sau này cũng là ta công công." Doãn Thiên Vũ nghe hẳn lời nói không có suy nghĩ nhiều, một bên tìm che tí vết bết che vành mắt đen một bên trả lời.

"Công công..." Hoắc Dật Nam lặp lại một lần, có loại cảm giác khác thường.

"Vậy người tốt nhất nhanh lên một chút đi, Cha ta không thích người khác tới trễ." Bất thình lình Hoắc Dật Nam lại đột nhiên ném ra một câu nói.

"Cái gì! Vậy người không nói sớm, bây giờ rất khuya sao? Đi một chút đi..." Doãn Thiên Vũ thật nhanh vẽ vài nét bút thu đồ vật đưa lên bao đi nhanh đến bên cạnh hắn, đối với chuyện này lộ ra nhất là khản trương.

"Không muộn, người tốt vậy thì đi đi." Hoắc Dật Nam Triều Tuấn bước ra một bước đi, Doãn Thiên Vũ lập tức thí diên thí diên theo sau.

Hoắc gia đại trạch.

Hoắc Dật Nam lái xe lái vào Hoắc gia xe lớn kho, có người làm lập tức đi tới, thay hắn mở cửa, biết người vội vàng kêu một tiếng, thấy Doãn Thiên Vũ Thì lẳng mảy may, có chút miễn cưỡng mở miệng, "Thiếu gia... Thiếu phu nhân."

Người làm cũng nhìn tân văn, Tự Nhiên cũng đã biết Hoắc Dật Nam Hòa Doãn Thiên Vũ chuyện. Huống chi ngày đó còn thân hơn tai mắt thấy Hoắc Dật Nam vì chuyện này cùng Hoắc Khải Đông cãi nhau, bây giờ Hoắc Khải Đông đều đã thỏa hiệp, bọn họ Tự Nhiên cũng có cái này nhân lực độc đáo.

"Ừ, cha ở đâu?" Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, lên tiếng hỏi.

"Chủ tịch HĐQT ở thư phòng, có muốn hay không kêu chủ tịch HĐQT xuống lầu." Người làm cung kính trả lời.

"Ừ, đi đi, thì nói ta tới." Hoắc Dật Nam gật đầu, dất lấy có chút hơi giật mình không biết làm sao Doãn Thiên Vũ tay, mang theo nàng đi vào bên trong.

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút hai người nắm chặt chung một chỗ tay, lại nhìn một chút nam nhân đẹp mắt gò má, tâm lý có một trận không nói ra làm rung động.

"Trả lại làm gì?" Hai người mới vừa ngồi xuống không lâu, Hoắc Khải Đông từ thư phòng đi ra, từ từ xuống lầu, giọng không là rất tốt hỏi ngược lại.

Nhìn thấy ngồi ở Hoắc Dật Nam bên người Doãn Thiên Vũ lúc đó có trong nháy mắt ngăn ra, bắt quá đầu gì là thương trường nhân vật quan trọng, mặt ngoài xem ra cùng thường ngày không hề có sự khác biệt.

"Nữ nhân? Bây giờ người nào cũng mang về nhà?" Hoắc Khải Đông hừ hừ, ở sofa ngồi xuống.

Mặc dù nói không quản đến hắn muốn cùng ai kết hôn, nhưng trong lòng thế nào cũng vẫn còn có chút không thẳng bằng, muốn cho hắn cứ như vậy tiếp nhận một cái thanh danh lang tã nữ nhân làm hắn Hoắc gia con dâu, không dễ dàng như vậy.

"Nàng không phải là người nào, Doãn Thiên Vũ, là ta vị hôn thê, gần sẽ trở thành người con dâu người, ta chỉ là mang nàng tới gặp một chút người thuận tiện nhìn một chút ta từ nhỏ đến lớn địa phương." Hoắc Dật Nam thanh âm vẫn như cũ là thờ ơ.

"Xin chào, Hoắc... Hoắc bá phụ, ta gọi là Doãn Thiên Vũ." Doãn Thiên Vũ cười đứng lên cúi người, phóng khoáng nói.

"Ta đáng sợ như thế sao?" Hoắc Khải Đông không để ý đến nàng tự giới thiệu mình, mà là dừng lại ở nàng sợ hãi trong ánh mắt.

"Không có không có, Hoắc bá phụ người hiểu lầm, ta khả năng là lần đầu tiên thấy giống như ngài đại nhân vật như vậy, có chút khản trương." Doãn Thiên Vũ hoảng vội vàng giải thích, sợ mình một câu nói không nói đúng sợ ý một chút khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Ngồi đi." Hoắc Khải Đông không có tiếp tục những lời này, ý không biết tránh nàng đã lâu, không nhìn ra trong mắt tâm tình.

"Dạ, cảm ơn Hoắc bá phụ." Doãn Thiên Vũ thấp thỏm gật đầu một cái, lại ngồi xuống.

"Trong nhà cha mẹ đều là làm gì?" Hoắc Khải Đông uống miếng trà, con người sắc bén nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ.

"Ta... Phụ mẫu đều mất, đi theo Di Mục cùng biểu đệ sinh hoạt." Doãn Thiên Vũ từ từ mí mắt, thanh âm thấp rất nhiều.

Hoắc Khải Đông ngoài ý muốn thiêu thiêu mi, chưa từng nghĩ là như vậy kết quả, ý không biết nhìn một bên Hoắc Dật Nam liếc mắt.

"Di Mục là làm gì?" Hoắc Khải Đông lại truy hỏi.

Doãn Thiên Vũ có chút không biết làm sao, không biết nên trả lời như thế nào, chẳng lẽ muốn nói Di Mục không làm việc đảng hoàng, mỗi ngày liền chỉ biết là đánh bạc?

Hoắc Khải Đông thấy nàng không nói lời nào hơi nghi hoặc một chút, con người càng là nhìn chăm chăm nàng.

"Ta theo nàng kết hôn, không phải là cùng với nàng Di Mục kết hôn, không cần phải cái gì cũng hỏi cận kề như vậy chứ?" Hoắc Dật Nam thấy vậy kịp thời đi ra vì nàng giải vây.

Doãn Thiên Vũ có chút ngạc nhiên nhìn nàng, nói với hắn những lời này không có chút nào sức đề kháng, lại vô hình cảm thấy có chút khốc.

"Đây là muốn gả vào ta Hoắc gia con dâu, ta hỏi rõ một ít có vấn đề sao? Là tự người nói mang nàng trở về gặp ta, bây giờ người không cần chen vào

nói." Hoắc Khải Đông lạnh lùng quét mắt qua một cái đi.

"Ta quả thật mang nàng trở về gặp ngươi, nhưng chỉ là vì cho ngươi nhìn quen mắt một chút, không phải là mang nàng trở lại đón được ngươi tra hỏi." Hoắc Dật Nam cũng là giọng lạnh lùng, hai cha con ngồi chung một chỗ luôn là miễn không nên ồn ào đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90:: Ly biệt hôn

Chương 90:: Ly biệt hôn

"Không sao, sớm muộn phải biết, Hoắc... Ách, Dật Nam." Doãn Thiên Vũ thấy hai người liền muốn cãi vã, vội vàng khuyên Hoắc Dật Nam, cửa ra thiếu chút nữa thì phải gọi Hoắc tổng, thật đúng là không có thói quen.

Vừa nói vừa xoay người đối với (đúng) Hoắc Khải Đông ngượng ngùng nói, "Bá phụ, ngượng ngùng, đi ta mẫu thân không có công việc... Sở thích đánh bạc."

"Hừ, ngươi đảo thành khăn, không sợ ta không để cho ngươi vào cửa nhà ta?" Hoắc Khải Đông có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới nữ nhân này lại ngượng ý nói thật.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, cũng không cảm thấy khăn trương, nghiêm túc nhìn thẳng Hoắc Khải Đông đạo, "Di Mụ là như thế nào ta quyết định không, Di Mụ cũng không thể đại biểu ta toàn bộ, cho nên ta cũng sẽ không bởi vì có như vậy một cái Di Mụ mà cảm thấy đáng xấu hổ.

Giống vậy phải gả vào nhà ngươi là ta, không phải là đi ta mẫu thân, ta cho là Hoắc bá phụ ngươi cũng không thể bởi vì ta có như vậy một cái Di Mụ mà hủy bỏ ta."

Hoắc Dật Nam ngẩng đầu nhìn một chút nàng, lần đầu tiên cảm thấy đối với nàng có chút nhìn với cặp mắt khác xưa.

Hoắc Khải Đông trầm trầm nhìn nàng, đã lâu không nói gì, nữ nhân này ngược lại rất có dũng khí, lại dám nhìn thẳng hắn nói lời nói này, tính tình này cùng Hoắc Dật Nam ngược lại rất phân phối.

Nhưng đừng tưởng rằng như vậy hắn sẽ tiếp nhận nàng, hừ, như vậy thanh danh lang tạ nữ nhân, ai biết nàng có phải hay không giả bộ.

Hoắc Khải Đông lại lạnh lùng liếc nàng một cái, "Quả thật không thể đại biểu ngươi, nhưng là có như vậy một cái Di Mụ, ngươi có thể bảo đảm sẽ không trở thành một cái đại phiền toái, sau này nàng bài bạc thua bị đòi nợ chẳng phải là muốn ta Hoắc gia để giải quyết, như thế xem ra, ngươi nữ nhân này cùng Hoắc Dật Nam chung một chỗ có phải hay không vì tiền còn chưa nói được đây?"

Doãn Thiên Vũ có chút á khẩu không trả lời được, mặc dù nàng và Hoắc Dật Nam chung một chỗ cũng không phải là bởi vì tiền, vốn lấy hậu sự không ai nói chắc được, nàng không có thể bảo đảm nàng nhất định không biết dùng Hoắc gia tiền, huống chi trước kia cũng đã rất nhiều lần phiền toái Hoắc Dật Nam giúp nàng giải quyết Di Mụ cùng biểu đệ phiền toái.

"Thế nào, nói không ra lời, chẳng lẽ thật là bởi vì tiền!" Hoắc Khải Đông lạnh rên một tiếng, lạnh lùng nhìn nàng, tuy là câu hỏi, tâm lý cũng đã chắc chắn chính mình câu trả lời.

"Xin đừng hùng hổ dọa người, ngươi yên tâm, chính ta nữ nhân, có phiền toái ta tự nhiên sẽ giải quyết, sẽ không cần ngươi bận tâm." Hoắc Dật Nam thấy vậy cau mày một cái, nhìn chằm chằm Hoắc Khải Đông không kiên nhẫn đạo.

"Thấy ngươi che chở nàng như vậy, sợ rằng sau này cái nhà này trong ta nói chuyện không hữu hiệu, cho nàng làm chủ." Hoắc Khải Đông có chút giận.

"Ta cũng không có cái ý này, sau khi kết hôn sẽ dọn ra ngoài, tận lực tránh cho mâu thuẫn." Hoắc Dật Nam chân mày một mực nhíu, trực tiếp có nên nói hay không.

"Được được được, dọn ra ngoài được, nhanh lên một chút cho ta dọn ra ngoài." Hoắc Khải Đông tâm lý có chút khó chịu, lại phớt qua mặt mạnh miệng nói.

"Hôn lễ tại hạ tháng mười lăm, không cần ngươi làm gì, chỉ cần đúng hẹn tham dự liền có thể." Hoắc Dật Nam lại bổ sung.

"Tháng sau mười lăm?" Hoắc Khải Đông cau mày hỏi ngược lại, tựa hồ đối với thời gian gấp như vậy có chút khó chịu.

"Dạ, không dừng hỏi đề đề lời nói, chúng ta đi trước." Hoắc Dật Nam nói xong kéo Doãn Thiên Vũ liền đi ra ngoài, Doãn Thiên Vũ bị mang đi ra ngoài thì đều vẫn là mộng, kết thúc như vậy?

Sau lưng Hoắc Khải Đông há hốc mồm còn muốn nói điều gì, nhưng là hắn cũng biết rõ mình đưa con trai này làm quyết định hắn cũng thay đổi không lại bất lực im lặng, theo hắn đi.

"Liên... Kết thúc như vậy sao?" Doãn Thiên Vũ ngồi trên xe nhìn bên người nghiêm túc lái xe nam nhân, lẳng lặng hỏi.

"Có vấn đề gì không?" Hoắc Dật Nam quay đầu liếc nhìn nàng một cái.

"Người và ba ba của người vẫn luôn là như vậy sống chung sao? Người đối với (đúng) ba ba của người khó tránh khỏi có chút quá không lễ phép..." Doãn Thiên Vũ bỗng nhiên dừng lại nhỏ giọng nói.

"Ừ, chớ nói nữa hắn." Hoắc Dật Nam thanh âm nhàn nhạt, nghe không ra tâm tình.

Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái, hai người cũng không nói gì thêm, bên trong xe bầu không khí rất an tĩnh, Doãn Thiên Vũ cúi đầu chơi lấy tay mình chỉ, liền nghe Hoắc Dật Nam đột nhiên nói, "Ngày mai đi chụp ảnh áo cưới."

"Cưới... Áo cưới? Ngày mai sao?" Doãn Thiên Vũ quay đầu liếc nhìn nàng một cái, lại thật nhanh cúi đầu xuống nhỏ giọng nói, tựa hồ có chút ngượng ngùng.

"Ừ, sáng sớm ngày mai ta tới đón người, không cần đi công ty." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, lười rề hướng Doãn Thiên Vũ nhà đi.

"Được." Doãn Thiên Vũ cúi đầu nhỏ giọng trả lời.

"Đến." Đạp xe xuống, Hoắc Dật Nam lên tiếng nhắc nhở.

"Há, được, gấp lại sau." Doãn Thiên Vũ ngừng đầu kịp phản ứng, cởi giây nịt an toàn ra muốn xuống xe.

"Chờ một chút." Hoắc Dật Nam đột nhiên lên tiếng gọi lại nàng.

"Sao... Thế nào?" Doãn Thiên Vũ quay đầu nghi ngờ nhìn hắn.

"Tới." Hoắc Dật Nam thanh âm có chút khàn khàn.

Doãn Thiên Vũ kỳ quái nhìn hắn, do dự một chút tiến tới.

"Ly biệt hôn." Hoắc Dật Nam thanh âm rất thấp.

"Cái... cái gì?" Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ, không biết là không có nghe rõ hay là không dám chắc chắn hắn nói cái gì.

"Nếu đều phải kết hôn vậy thì thừa dịp còn sớm thích ứng đi, muốn đi một lần khác (đừng) hôn không tính là quá đáng." Hoắc Dật Nam nghiêm túc nói.

Doãn Thiên Vũ mặt quét một chút đỏ có thể nhỏ máu, luôn cảm thấy màn này có chút Quý Súc.

Nhưng là Doãn Thiên Vũ lại cảm thấy hắn nói cũng có đạo lý, đều là người trưởng thành tiến hơn một bước sự tình cũng làm qua, có cái gì tốt xấu hổ.

Nghĩ như vậy Doãn Thiên Vũ nhắm hai mắt lại ở trên mặt hắn hôn một cái, đang muốn lui ra, Hoắc Dật Nam lại đột nhiên duỗi tay đè chặt đầu nàng, hôn lên nàng môi, lại cũng chỉ một chút tựa buông ra cũng không có đi sâu vào.

Doãn Thiên Vũ có chút mộng, sau khi phản ứng, ném câu tiếp theo Hoắc tổng trên đường cẩn thận đã đi xuống xe chạy vào môn.

Về đến nhà mặt còn có chút đỏ, dựa vào môn yên tĩnh một chút, ngừng đầu một cái lại thấy Di Mụ Hà Ngọc Phượng cùng biểu đệ La Gia Hòa đang ngồi ở trên ghế sa lon chính lẳng nhìn nàng.

"Ho khan khục..." Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng ho khan hai tiếng, đôi gầy đi vào, "Di Mụ cùng biểu đệ có chuyện gì không?"

"Ha ha ha, Thiên Vũ, mau tới đây ngồi." Hà Ngọc Phượng đầu tiên kịp phản ứng, cười vỗ vỗ bên người ghế sa lon nói với nàng.

"Có chuyện gì sao?" Doãn Thiên Vũ nghi hoặc đi tới, không có ở nàng bên người ngồi xuống, mà là ở đối diện tiểu sofa ngồi xuống.

"Biểu tỷ ta cũng nhìn tân văn, cái đó Hoắc tổng thật hướng người cầu hôn sao? Người thật đáp ứng cầu mong gì khác cưới sao?" La Gia Hưng phản hồi nàng.

"Nếu nhìn video, cũng chưa có hỏi lại cần phải." Doãn Thiên Vũ nhàn nhạt trả lời, có chút không muốn cùng bọn họ trò chuyện cái đề tài này.

"Nguyên lai là thật a, vậy người lần trước còn gạt ta nói người không có quan hệ gì với hấn." La Gia Hòa giận trách, một bộ cùng Doãn Thiên Vũ chị em cảm tình rất tốt đáng về.

"Ô kìa, Thiên Vũ thật muốn gả cho Hoắc tổng a, kìa cái đó Hoắc tổng có hay không nói phải cho ta môn sinh lễ a, hấn có tiền như vậy, nói thế nào cũng phải so với Hạ gia nhiều ba."

Hà Ngọc Phụng không đợi Doãn Thiên Vũ nói nữa, cướp lời nói đầu cười nịnh đạo.

Doãn Thiên Vũ có chút không ưa, cũng biết nàng chú ý nhất sự tình chính là sinh lễ, "Di Mụ, hấn có thể cưới ta cũng đã là lớn nhất ân huệ, đừng nữa suy nghĩ gì sinh lễ không sinh lễ."

"Sao... Làm sao có thể nói mình như vậy đâu rồi, người làm sao lại không xứng với hấn, cô gái lập gia đình làm sao có thể không muốn sinh lễ đâu rồi, nghe Di Mụ, người chính là tìm cơ hội nói cho hấn nói, nếu không người cưới sau có chịu tội, biết không?"

Hà Ngọc Phụng thanh âm có chút yếu, cũng chỉ có ở thời điểm này mới có thể nói đôi câu Doãn Thiên Vũ được, một bộ Di Mụ là vì muốn tốt cho người biểu tình.

Doãn Thiên Vũ không...nhất tiết nàng bộ dáng này, cũng có một tí không nhịn được, đứng lên nói, "Được, Di Mụ người đừng nói, lại nói có sinh lễ kìa sinh lễ cũng là ta sinh lễ, người đừng nghĩ lại cầm đi đánh bạc."

Nói xong Doãn Thiên Vũ đưa lên bao liên trở về phòng.

Hà Ngọc Phụng lẳng lẳng, La Gia Hòa cũng có chút mộng, các loại (chờ) hai người sau khi phản ứng, Hà Ngọc Phụng lại bắt đầu nhỏ giọng chửi rủa, "Người nghe một chút nàng nói chuyện gì, à? Ta nuôi nàng nhiều năm như vậy uống công nuôi, nói lời như vậy, để cho nàng lấy chút tiền biểu ta còn muốn không phải, phi, nuôi không hôn Bạch Nhân Lang..."

"Mẹ, người cũng bớt tranh cãi một tí." La Gia Hòa nhỏ giọng nói.

Nghe La Gia Hòa lời nói Hà Ngọc Phụng lại bắt đầu dòi đi mục tiêu mắng hấn.

Doãn Thiên Vũ nghe bên ngoài tiếng mắng tâm lý lộn xộn, hướng về phía Hoắc Khải Đông nói lời nói kia là rất có để khí, nhưng bây giờ nàng lại cảm thấy rất mê mang.

Nàng sợ chính mình trở thành Hoắc Dật Nam đại phiền toái, lại hoàn toàn không phát giác mình cũng bắt tri bắt giác đối với (đúng) cuộc hôn lễ này để ý...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91:: Sống thử sa

Chương 91:: Sống thử sa

Ngày thứ hai sáng sớm, Doãn Thiên Vũ một ngày trước buổi tối tâm loạn loạn ngủ không ngon, hôm nay thức dậy buổi tối, mặc dù đứng lên ngủ gạt lại không tỉnh, mơ mơ màng màng ở đánh răng chỉ nghe thấy bên ngoài có tiếng còi vang lên.

Doãn Thiên Vũ nhất thời tỉnh hồn lại, úp sấp trên cửa sổ nhìn một cái, Hoắc Dật Nam dựa vào xe đứng ở cửa, đã tại đợi nàng.

Thiếu chút nữa thì quên hôm nay hấn muốn tới tiếp tục nàng đi chụp ảnh áo cưới chuyện, lập tức tăng nhanh động tác trên tay, rất nhanh thu thập xong chính mình.

Đứng ở cửa mang giày Thi lại đột nhiên nghĩ tới tối hôm qua trước khi xuống xe phát sinh chuyện, mặt vừa đỏ, có chút không dám ra ngoài không biết nên thế nào đối mặt hấn.

Ở cửa trù trù rất lâu, đột nhiên chuông điện thoại vang lên, Doãn Thiên Vũ dọa cho giật mình, móc điện thoại ra nhìn một cái, lại là Hoắc Dật Nam đánh tới, có thể nghĩ đến hấn đứng ở cửa các loại (chờ) không nhịn được đáng về, Doãn Thiên Vũ khóe miệng co giật xuống, cúp điện thoại quyết tâm mở cửa chạy ra ngoài.

"Đến, ngưng ngừng Hoắc tổng, cho người chờ lâu."

"Biết liền có thể, bình thường nhìn người đi làm thật sớm, thời khắc mấu chốt lại như Xe bị tuột xích, mau lên xe đi." Hoắc Dật Nam nhẹ nhõm cho nàng một cái ánh mắt, đi tới chỗ ngồi kế bên tài xế, thay nàng mở cửa xe.

Doãn Thiên Vũ đỏ mặt đỏ, không có phản bác, ngoan ngoãn lên xe, ngồi lên sau khi, Hoắc Dật Nam đột nhiên khom người thay nàng đem giấy nịt an toàn cho gửi bên trên.

Doãn Thiên Vũ mặt đỏ hơn, hần Đột Như Kỳ Lai đến gần, nàng thậm chí có thể nghe được hần nhàn nhạt tiếng hít thở, có chút không biết làm sao.

Hoắc Dật Nam nịt giấy an toàn, đóng cửa xe, lại đi vòng qua chỗ tài xế ngồi xe, làm liền một mạch, làm như vậy dĩ nhiên là thật giống như đây là một cái thường thường làm rất bình thường động tác tựa như.

Doãn Thiên Vũ khai điểm cửa sổ để cho gió thổi thổi chính mình nóng lên mặt, yên tĩnh một chút, dọc theo đường đi hai người cũng không nói gì.

Qua rất lâu xe ở một nhà rất lớn rất tinh mỹ áo cưới chụp hình trước lâu dừng lại, Doãn Thiên Vũ tâm tình có chút phức tạp, đây là nàng lần thứ hai đi vào áo cưới chụp hình lâu, lần đầu tiên bên người là mình yêu say đắm hơn nữa yêu mình sâu đậm người, mà lần này...

Nàng quay đầu nhìn một chút Hoắc Dật Nam, mà lần này cùng bên người đứng nhóm người đang lúc không có ái tình, mặc danh kỳ diệu liền muốn kết hôn, Doãn Thiên Vũ hơi xúc động.

"Đi thôi." Thấy nàng ngây tại chỗ vẫn không có động tác, Hoắc Dật Nam tiến lên ôm chầm nàng eo, mang theo nàng đi vào bên trong, phá thiên hoang Doãn Thiên Vũ không có đẩy hần ra.

"Hoan nghênh đến chơi, hai vị là muốn chụp ảnh áo cưới sao?" Thấy hai người đi tới, có phục vụ viên trẻ tuổi lập tức nhiệt tình chào đón.

"Gọi các người kinh lý đi ra, có hẹn trước qua." Hoắc Dật Nam ôm Doãn Thiên Vũ ở một bên sofa ngồi xuống, nhàn nhạt nói.

"Ừ." Phục vụ viên cũng nhận ra hai người đến, nghe hần vừa nói như vậy lập tức cười đáp ứng, chạy đi vào trong để cho người.

"Hoắc tổng, người tới, ta là nơi này quản lý họ Hạ." Quản lý rất mau rời khỏi đến, là một cái đẹp đẽ lão luyện cô gái trung niên.

"Ừ, Triều Tuấn cho nàng chọn một cái áo cưới, lại đem các người này tốt nhất thợ hóa trang còn có nhiếp ảnh sư gọi tới." Hoắc Dật Nam đứng lên, hướng về phía Hạ quản lý đạo.

"Tự Nhiên, Hoắc tổng, người không nói vậy cũng phải cho người tốt nhất." Hạ quản lý trên mặt mang vừa đúng nụ cười, "Hoắc phu nhân đi theo ta."

"Được... Được, phiền toái Hạ quản lý." Đột nhiên nghe được Hoắc phu nhân tiếng xưng hô này, Doãn Thiên Vũ còn có chút không phản ứng kịp, Hoắc phu nhân sao? Tiếng xưng hô này không khỏi để cho Doãn Thiên Vũ có chút kinh hãi.

"Hoắc phu nhân thích gì dạng phong cách." Hạ quản lý vừa đeo đến nàng vào bên trong đi vừa cười hỏi.

"Ừ, đơn giản một chút liền có thể." Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút cười trả lời.

"Được, Hoắc phu nhân, hai ngày trước có một cái mới đến Italy nổi danh áo cưới nhãn hiệu domoadomi thiết kế áo cưới, là rất đơn giản lại rất tinh xảo kiểu, rất thích hợp Hoắc phu nhân, có muốn thử một chút hay không?"

Hạ quản lý nghĩ (muốn) muốn mang nàng đi tới một nhóm đại bài áo cưới trước, đều là rất đơn giản đẹp đẽ kiểu.

"Được a, vậy thì phiền toái Hạ quản lý lấy tới để cho ta thử một chút." Doãn Thiên Vũ đã xuyên qua một lần áo cưới, nhưng vẫn là đối với (đúng) áo cưới không có gì sức đề kháng, có một ít hưng phấn.

"Được." Hạ quản lý nhìn tâm tình cũng rất tốt, vui sướng đi với tay cầm, quả nhiên rất đẹp, rất phù hợp Doãn Thiên Vũ khẩu vị.

"Thử một chút đi." Hạ quản lý gỡ xuống y giá mang theo nàng đi tới phòng thử quần áo, Doãn Thiên Vũ theo nàng đi vào.

"Híc, ta tự mình tới liền có thể, cảm ơn." Thấy Hạ quản lý muốn giúp nàng đổi, Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng cười cười, từ trong tay nàng nhận lấy áo cưới.

Hạ quản lý cũng không nói gì, trở về một cái cười lui ra ngoài.

Rất nhanh Doãn Thiên Vũ liền thay xong đi ra, ôm thấp thơm tâm tình.

Hạ quản lý nhìn thấy ánh mắt của nàng phát sáng phát sáng, lập tức đi lên trước chân thành ca ngợi đạo, "Cái này áo cưới nhất định chính là là Hoắc phu nhân lượng Thân làm theo yêu cầu a, rất sản Hoắc phu nhân màu da và khí chất, để cho Hoắc tổng tới xem một chút đi."

Doãn Thiên Vũ nhìn trong gương chính mình, cũng có chút kinh hãi, cái này áo cưới nhìn so với nàng lần trước xuyên món đó xinh đẹp hơn.

Nàng bản thân cũng rất bạch dung mạo rất đẹp đẽ, vóc người cũng là nhất đẳng được, mặc bộ này áo cưới quả thật rất đẹp.

"Rất đẹp mắt." Hoắc Dật Nam chẳng biết lúc nào đi tới phía sau hai người, nhìn trong gương nữ nhân có chút tươi đẹp.

Bình thường nhìn quán nàng mặc chính giả vờ giả vịt, lần trước ở nàng trong hôn lễ nhìn thấy nàng Thời đã là một bộ dáng vẻ chật vật, lần đầu tiên thấy nàng xinh đẹp như vậy thời điểm, không nghĩ tới cái này nữ nhân so với nàng tưởng tượng còn phải mỹ.

Hoắc Dật Nam cũng đổi bộ vest trắng, vốn chính là thiên công điều khắc như vậy nam nhân, có thể bình thường cũng hầu như là xuyên lam đen hai màu âu phục, mặc vào màu trắng tới cũng là có một phen đặc biệt phong tình, hôm nay đặc biệt soái.

"Thật ấy ư, ta cũng cảm thấy cái này không tệ, bằng không liền cái này đi." Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ, không dám nhìn thẳng hắn, quay đầu hướng về phía Hạ quản lý đạo.

"Được, vậy kế tiếp an bài trang điểm." Hạ quản lý cười đáp ứng, nói thật đây là nàng lần đầu tiên gặp phải Sóng thử sa nhẹ nhàng như vậy liền thử tốt khách nhân.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92:: Vô tình gặp được Phương Thâm

Chương 92:: "Vô tình gặp được" Phương Thâm

Rất nhanh, Hạ quản lý lại mang hai người đi phòng hóa trang, thợ hóa trang rất chuyên nghiệp, cho nàng biến hóa rất phục tùng trang, cả người nhìn tinh xảo rất nhiều, so với rất nhiều ngôi sao cũng chỉ có hơn chứ không kém.

Hoắc Dật Nam Trung đường nhận cú điện thoại đi ra ngoài, vẫn không có trở lại, trang biến hóa tốt cũng chỉ có thể chờ hắn.

Vừa vặn Hạ quản lý nói nhiếp ảnh sư đang ở bên kia cho người khác chụp, nàng đi xem một chút tình huống, phòng hóa trang liền còn dư lại nàng một người, chờ buồn chán, Doãn Thiên Vũ dứt khoát lấy điện thoại đi động ra chơi đùa.

Đột nhiên có người vỗ vỗ nàng, Doãn Thiên Vũ cho là Hoắc Dật Nam trở lại, tắt điện thoại đi động mừng rỡ ngẩng đầu.

Lại không nghĩ rằng trước mặt đứng đấy người là Phương Thâm, "Doãn thư ký thật là người a, ngưng ngưng, cửa không khóa, ta đi ngang qua nhìn giống như người liền đi vào."

"Phương tiểu thư, người tại sao lại ở chỗ này?" Doãn Thiên Vũ kỳ quái lại ở chỗ này đứng phải nàng, không cẩn thận trực tiếp hỏi ra đáy lòng nghi ngờ, ngay sau đó ý thức được có chút không lễ phép vội vàng xin lỗi, "A, ngưng ngưng."

"Không sao, bằng hữu của ta muốn kết hôn, để cho ta tới theo nàng Sóng thử sa." Phương Thâm cười cười, ôn hòa nói.

"Há, ngồi đi." Doãn Thiên Vũ cũng cười cười, chỉ bên cạnh băng ghế đạo.

"Là cùng Dật Nam tới quay ảnh áo cưới?" Phương Thâm cười ngồi xuống, nghiêng đầu hỏi nàng, không nhìn ra trong mắt tâm tình.

"Ừm." Doãn Thiên Vũ cúi đầu có chút lúng túng, làm một người đứng xem nàng Phương Thâm đối với (đúng) Hoắc Dật Nam cảm tình thấy rất rõ ràng, Tự Nhiên biết nàng là ưa thích hắn.

"Doãn thư ký để ý nói cho ta một chút người và Dật Nam là tại sao biết sao?" Phương Thâm nụ cười lãnh đạm nhiều chút, mặc dù trên mặt không biểu hiện, trong lòng vẫn là rất để ý.

"Cái này..." Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng, nếu như nàng nhớ không lầm lời nói, nàng và Hoắc Dật Nam là bởi vì nàng bị bỏ thuốc ngoài ý muốn leo lên hắn giường mới nhận biết, cái này... Muốn nàng nói thế nào.

"Không có phương tiện nói sao?" Phương Thâm ánh mắt lờ lờ, hỏi tới.

"Cũng không phải, ừ... Ta biết Hoắc tổng là bởi vì hắn ngoài ý muốn cứu ta, lúc ấy ta đang bị phóng viên vây chặt." Doãn Thiên Vũ giấu giếm món đó ngoài ý muốn chuyện, mà là nói đơn giản trong hôn lễ lần đầu tiên gặp mặt chuyện.

"Cứu người? Xem ra là anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục?" Phương Thắm cười cười.

Doãn Thiên Vũ bị nàng nói có chút lúng túng, mặc dù nàng biết rõ mình như vậy suy đoán không được, có thể phải thì phải không khỏi từ trong lời nói của nàng nghe ra mấy phần ý gì khác.

"Coi là vậy đi." Doãn Thiên Vũ cường kéo một vệt cười, không nghĩ tiếp tục cái đề tài này ý tứ.

"Doãn thư ký ta nghĩ rằng mạo phạm hỏi một chút người, người và Dật Nam là yêu thật lòng?" Phương Thắm cảm thấy hỏi loại vấn đề này có một ít khó chịu, nhưng là nàng không hỏi rõ trong nội tâm nàng thế nào cũng không tốt hơn.

"Cái gì..." Doãn Thiên Vũ không ngờ tới nàng sẽ như vậy thẳng thừng, không biết nên trả lời như thế nào nàng, lảng mấy giây vừa cười, "Không phải đâu."

Có cái gì tốt giấu giếm đâu rồi, người ta vốn là thanh mai trúc mã trời đất tạo nên một đôi, nhắc tới hay lại là nàng không giải thích được "Chia rẽ" các nàng.

Phương Thắm nghe xong trên mặt nụ cười thịnh nhiều chút, ánh mắt mang theo mấy phần kiêu ngạo, "Doãn thư ký hẳn biết ta thích Dật Nam đi, ta cùng hắn từ nhỏ cùng nhau lớn lên, lúc trước Dật Nam là hướng ta đồng hồ qua bạch, nhưng là ta muốn xuất ngoại cự tuyệt hắn."

Bỗng nhiên dừng lại vừa tiếp tục nói, "Nhưng ta bây giờ trở về đến, ba cùng Hoắc bá phụ cũng cho chúng ta quyết định hôn ước, bây giờ ta không biết hắn từ nguyên nhân gì muốn cùng Doãn thư ký người kết hôn."

Nhưng là, nếu không phải là bởi vì ái tình, ta nghĩ rằng Dật Nam cũng sẽ rất nhanh nghĩ (muốn) công khai, hy vọng Doãn thư ký có thể nhận rõ ràng Dật Nam sẽ là ta."

"..." Doãn Thiên Vũ sững sờ tại chỗ, lần đầu tiên kiến phương Thắm bộ dáng này, có chút không biết rõ làm sao trả lời.

Có thể Phương Thắm nói thật ra thì cũng rất có đạo lý, ngay cả chính nàng cũng nghĩ không rõ lắm nàng và Hoắc Dật Nam làm sao lại hi lý hồ đồ muốn kết hôn, nếu như không có nàng, Hoắc Dật Nam vốn là muốn cùng Phương Thắm kết hôn đi, nói có đạo lý a một ngày nào đó nàng và Hoắc Dật Nam sẽ tách ra.

"Phương Thắm?" Bầu không khí đang có nhiều chút lúng túng Thì, Hoắc Dật Nam thanh âm đột nhiên từ phía sau truyền tới.

"Dật Nam" Phương Thắm điều chỉnh gương mặt biểu tình, cười đứng lên quay đầu, "Hôm nay rất tuần tú."

"Người tại sao lại ở chỗ này?" Hoắc Dật Nam lững thững đi tới, nghi ngờ hỏi.

"Cố Lâm muốn kết hôn, để cho ta theo nàng tới thử áo cưới, tình cờ thấy Doãn thư ký." Phương Thắm cười trả lời, Cố Lâm là hai người chung nhau trung học đệ nhị cấp đồng học, cũng là Phương Thắm ở quốc nội bạn tốt nhất.

"Ừm." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái ứng tiếng, biểu thị biết không nói gì thêm.

"Chân ý bên ngoài, người lại thật muốn cùng nàng kết hôn, ta còn tưởng rằng cái đó tân văn là giả đâu rồi, hôn lễ lúc nào?" Phương Thắm đột nhiên hỏi.

"Tháng sau mười lăm." Hoắc Dật Nam trả lời, tập quán lời ít ý nhiều.

"Gấp như vậy sao?" Phương Thắm lảng lảng, trong mắt vạch qua vẻ mặt mắc, rất nhanh lại thay ôn nhu biểu tình nhìn hắn, "Lần trước người tới nhà của ta cũng không có thật tốt nói một chút, đều phải kết hôn, tìm cái thời gian ăn một bữa cơm trò chuyện một chút đi."

"Có thời gian rồi hãy nói." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, nhàn nhạt đáp ứng.

"Ừ, kia không việc gì lời nói, ta đi trước, nếu không Cố Lâm nên đã cho ta mất tích." Phương Thắm chỉ đùa một chút, cũng không có nhiều hơn nữa lưu.

"Nàng nói gì với người?" Hoắc Dật Nam ở Doãn Thiên Vũ bên người ngồi xuống, thờ ơ mồm miệng.

"Không có gì, nàng mới tiến vào trong chốc lát người thì trở lại, liền nói mấy câu khách sáo." Doãn Thiên Vũ cười cười, Phương Thắm nói những lời đó một chữ không hề cập tới.

"Hoắc tổng, Hoắc phu nhân, nhiếp ảnh sư bên kia được, người xem, các người chuẩn bị xong lời nói ngay bây giờ đi qua chụp đi." Vừa vặn Hạ quản lý đứng lúc đi tới, cười đối với (đứng) hai người đạo.

"Được." Doãn Thiên Vũ trước một bước đứng lên đi theo nàng đi ra phía ngoài, cùng Phương Thắm nói qua sau, tâm tình không khỏi có chút trầm thấp.

Hoắc Dật Nam hơi nghi hoặc một chút, lại bất động thanh sắc, cũng đứng lên đi ra phía ngoài.

Nhiếp ảnh sư cũng rất chuyên nghiệp, hai người liên tục đổi mấy bộ áo cưới, cho hai người chụp rất nhiều bộ ảnh áo cưới, cũng chụp thật tốt, mặc dù hai người không có chân chính ái tình, nhưng là loại này cứng rắn tấm ảnh sắp xếp ngăn lại liền đánh ra đến, Hoắc Dật Nam cũng rất phối hợp.

Rất nhanh chụp xong, chụp xong Doãn Thiên Vũ cũng mệt mỏi không được, Hoắc Dật Nam vốn là phải dẫn nàng đi ăn cơm, nàng vội vàng cự tuyệt, Phương Thâm lời nói kia một mực ngánh ở trong lòng, nàng có chút không biết nên thế nào đối mặt Hoắc Dật Nam, thể xác và tinh thần đều mệt mỏi cũng quả thực không nghĩ sẽ cùng hắn cùng nhau ăn cơm.

Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút không được, nhưng thấy nàng mệt mỏi như vậy cũng không nói gì nhiều, rất nhanh đem nàng đưa về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: : Phòng cưới

Chương 93: : Phòng cưới

Lại bận việc mấy ngày, không sai biệt lắm liền không có chuyện gì, Doãn Thiên Vũ lại cứ theo lẽ thường đi công ty, mặc dù Hoắc Dật Nam để cho nàng xử lý hôn lễ sự tình, thật ra thì phần lớn sự tình cũng không cần nàng làm, hắn đều xử lý xong.

Lại nói phải khiêm tốn cử hành, cũng không cần tổ chức lớn tiệc rượu tiệc mời tân khách, cũng không có cái gì muốn mời thân thích, ép cần (cái) liền không có chuyện gì.

Nhưng ai biết hôm nay phá thiên hoang Hoắc Dật Nam lại không có ở đây, hơn nữa cả ngày cũng không .

Doãn Thiên Vũ cũng không nghĩ nhiều, hắn là người bận rộn, sẽ có rất nhiều chuyện phải làm, nhưng là tổng tài không có ở đây, thư ký cũng không có công việc gì, nàng rảnh rỗi có chút buồn chán.

Tan việc, Doãn Thiên Vũ thật sớm thu dọn đồ đạc, chuẩn bị về nhà, lại thấy Hoắc Dật Nam đột nhiên mở ra cửa phòng làm việc đi tới, bên người còn đi theo đặc biệt giúp Tiên Dịch.

"Hoắc... Hoắc tổng, người thế nào bây giờ đến, có chuyện gì không?" Doãn Thiên Vũ nháy nháy mắt, không biết làm sao hỏi.

"Ừ, tan việc, bây giờ người theo ta đi một chỗ." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái nói với nàng, lại quay đầu hướng Tiên Dịch, "Tiên Dịch người trước xử lý công ty chuyện, ngày mai đi một chuyến nữa giáo đường."

"Đi... Đi đâu à?" Doãn Thiên Vũ còn chưa kịp phản ứng liền bị hắn kéo đi ra phòng làm việc.

"Đến dĩ nhiên là biết." Đang khi nói chuyện Doãn Thiên Vũ đã bị hắn kéo vào tổng tài thang máy riêng, Hoắc Dật Nam giọng bình thản, tựa hồ không muốn nhiều lời, lưu cái huyền niệm.

"Được rồi." Doãn Thiên Vũ kỳ quái nhìn hắn hai mắt, dựa vào thang máy an tĩnh lại.

Hai người một đường không nói đến nhà để xe dưới hầm lấy xe, lại một đường yên lặng đi tới vốn là tối thiểu khu hạng sang cửa.

"Tân Giang quốc tế? Tối chỗ này làm gì?" Doãn Thiên Vũ nhìn trước mặt mọc như rừng đẹp để biệt thự, nghi ngờ nói.

Tân Giang quốc tế là Thượng đất trồng sinh, năm nay Thượng Không trọng điểm bán chung cư, bên này cách thành phố trong vùng khá xa, nặng ở thanh tịnh, hơn nữa không khí cảnh sắc không khí đều rất tốt, rất nhiều người có tiền liền nguyện ý mua nơi này nhà ở, dĩ nhiên nơi này là khu biệt thự, giá phòng cũng là cao đến dọa người, người bình thường căn bản liền ở không nổi.

"Kết hôn sau này liền ở đây." Hoắc Dật Nam nhân nhật nói, vừa nói mại khai bộ tử kéo tay nàng đi vào bên trong.

Toàn bộ tiểu khu tốt nhất kia một dãy biệt thự làm lại chính là Hoắc Dật Nam để lại cho mình.

Nơi này biệt thự đều là vườn hoa dương phòng, phía trước có một cái rất Đại Hoa Viên, bên trong loại rất nhiều đẹp để hoa cỏ, bị màu trắng vòng rào vây lại, vòng rào môn là khép hờ.

Hoắc Dật Nam đẩy cửa ra đi vào, Doãn Thiên Vũ lập tức theo sau, than thở một câu, "Thật là đẹp a."

Hoắc Dật Nam nghe thiếu thiếu mi, đi tới gõ thật trước đại môn, theo miệng hỏi, "Sinh nhật người bao nhiêu?"

"Sinh nhật? Sinh nhật của ta sao? 94. 0 6. 10." Doãn Thiên Vũ quay đầu, chỉ thấy hấn ở thiết trí khóa cửa mật mã.

Bất nằng sinh nhật làm mật mã sao? Doãn Thiên Vũ tâm lý có chút không khỏi tâm tình, trên mặt cũng không tự chủ nâng lên nụ cười.

"Vào đi." Thiết trí tốt mật mã mở cửa, Hoắc Dật Nam cũng không quay đầu lại nói liền đi vào trước.

Doãn Thiên Vũ vui sướng cùng đi theo đi vào.

Trong phòng bộ thiết kế cảm giác mười phần, thật là giống như một món hàng thủ công nghệ, hiện tại đang bố trí đặc biệt âm áp lãng mạn, cái này nhìn một chút không giống Hoắc Dật nam Cách.

Doãn Thiên Vũ mấy bước đi tới trước mặt hấn, khom lưng ngẩng đầu lên hoạt bát cười hỏi hấn, "Đây là nơi bố trí?"

"Có vấn đề gì?" Hoắc Dật Nam nhẹ nhõm liếc nàng một cái.

"Không có, rất không tồi." Doãn Thiên Vũ cười chạy lên lầu hai, đây đại khái là Triều Tuấn Dịch nghĩ kế đi, nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra Hoắc Dật Nam lại sẽ đích thân bố trí phòng cưới, cho nên hấn cả ngày hôm nay đều không ở công ty chính là bận bịu bố trí phòng cưới sao? Doãn Thiên Vũ có chút làm rung động.

Doãn Thiên Vũ tiện tay đẩy ra lầu hai lớn nhất giữa một căn phòng, nhìn thấy bên trong cảnh tượng Thi lại che miệng kinh ngạc không nói ra lời.

Căn phòng toàn thể sửa sang cùng thiết kế vốn là mùi vị lạnh lạnh, nhưng là bây giờ trên giường trải đỏ thảm chần, căn phòng trải màu trắng trên thảm rơi tràn đầy màu đỏ hoa hồng, màu xám rèm cửa sổ kéo ra, bây giờ trên cửa sổ treo màu hồng màn cửa sổ, có gió chui vào, màn cửa sổ đi theo khời vũ.

Trên đầu giường lại cúp đến các nàng mấy ngày trước chụp ảnh áo cưới, là nàng lúc ấy nói qua đẹp mắt nhất một tấm, rất lớn một bộ, trong hình Doãn Thiên Vũ cười rúc vào Hoắc Dật Nam trong ngực, Hoắc Dật nam thấp đầu nhìn nàng, mặc dù là nhất quán lãnh khốc biểu tình, trong mắt lại tựa như có vài phần thâm tình.

Mặc dù là sắp xếp chụp, lại đặc biệt có ý cảnh, giống như này vốn là một đôi yêu nhau bí mật, nhìn tới đây chính là các nàng phòng ngủ, Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ.

Hoắc Dật Nam lúc này cũng lên lầu, đứng ở bên cạnh nàng, tà nghệ nàng, "Làm rung động?"

"Ho khan một cái, miễn cưỡng tạm được." Doãn Thiên Vũ ho khan hai tiếng cố ý ngược đầu nói, trong mắt lại có không ngăn được nụ cười.

"Miễn cưỡng tạm được?" Hoắc Dật Nam liếc nhìn nàng lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Ho khan khục... Rất... Rất đẹp." Doãn Thiên Vũ mặt càng đỏ, nhỏ giọng nói xong xoay người chạy xuống lầu.

Hoắc Dật Nam trên mặt cũng không tự chủ nâng lên một vệt cười, đưa tay đóng cửa phòng ngủ, chậm rãi xuống lầu.

Doãn Thiên Vũ đang ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách có chút không biết làm sao, Hoắc Dật Nam lững thững đi tới, suy nghĩ một chút hướng về phía nàng nói, "Có cái gì không hài lòng, có thể với Tiên Dịch nói, mật mã là sinh nhật nơi, nơi cũng tùy thời có thể tới."

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng nhìn hấn, "Ồ... Nha tốt."

Hấn tại sao phải đối với nàng tốt như vậy, như vậy cảnh tượng quá không chân thật, hấn tốt như vậy để cho nàng có chút sợ hãi, Doãn Thiên Vũ đột nhiên không từ đâu tới một trận tim đập rộn lên.

"Còn có hai ngày kết hôn, hai ngày này nơi không cần đi công ty, tự mình ở trong nhà chuẩn bị một chút đi, hoặc là nghỉ (muốn) gặp người nào có thể gặp cái mặt, hôn lễ nghi thức liền tại giáo đường cử hành, không làm tiệc rượu, hôn lễ ngày đó ta sẽ cho người đem người đồ vật dời tới nơi này." Hoắc Dật Nam lại nói, giống như đang nói một món không thể bình thường hơn sự tình.

"Được." Doãn Thiên Vũ đối với (đúng) những chuyện này cũng không có bao nhiêu cảm giác, hiện tại đang ngồi ở căn biệt thự này trong cũng còn có chút hoảng hốt.

"Đi thôi." Hoắc Dật Nam thấy vậy cũng không nói thêm cái gì, cầm lên chìa khóa đi ra ngoài.

Doãn Thiên Vũ đưa lên bao theo sau, tắt đèn biệt thự bị bao phủ trong bóng đêm về lại an tĩnh.

Hai người Triều Tuấn đi ăn cơm, Hoắc Dật Nam mới đem nàng đưa về nhà.

Phòng tân hôn cách thị khu xa, Di Mục nhà cũng cách thành phố trong vùng xa, lưỡng địa lại phân biệt ở thành phố hai bên, ăn một bữa cơm thời gian cũng không ngắn, Doãn Thiên Vũ về đến nhà lúc sau đã sắp tới nửa đêm.

Về đến nhà lôi kéo một mồi trên thân thể giường, Doãn Thiên Vũ trong đầu nhưng có chút loạn ma tê dại không ngủ được, ngày hôm sau liền muốn cùng Hoắc Dật Nam kết hôn.

Trước bởi vì Hạ phu nhân ngăn trở, nàng và Hạ Triều Tuấn một mực không lĩnh chứng, hôn lễ cũng tiến hành đến một nửa thời điểm hơi ngừng, sau khi nàng và Hạ Triều Tuấn cũng theo đó sau khi từ biệt, nhưng là như quả không ra ngoài dự liệu, ngày hôm sau nàng là muốn chân chính kết hôn thành thành vợ người ta...

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94:: Hôn lễ

Chương 94:: Hôn lễ

Hai ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Doãn Thiên Vũ không có đi công ty, nhưng cũng không có chỗ để đi, không giống Hoắc Dật Nam lời muốn nói đi ước người gặp mặt, dù sao nàng trừ Tả Di liên không có gì bằng hữu, nhưng là bây giờ nàng và Tả Di lại đã sớm như người dung nước lửa.

Hôn lễ phù dâu cũng là đại học một cái khác bạn cùng phòng, quan hệ cũng không coi là quá tốt, tuy nhiên lại cũng là duy nhất một gọi là bằng hữu người.

Hôn lễ ngày đó, Doãn Thiên Vũ lên rất sớm, Hà Ngọc Phượng cùng La Gia Hòa cũng hưng phấn dậy sớm giúp nàng chuẩn bị, phù dâu cũng rất sớm đến, còn có Hoắc Dật Nam mời thợ hóa trang, sáng sớm liền vội vàng cho nàng lau mặt chải tóc trang điểm.

Xuyên là đang ở áo cưới chụp hình lâu nhìn trúng cái điều áo cưới, hôm nay Doãn Thiên Vũ lại vừa là đẹp để không thể tả.

Ngồi ở trong phòng các loại (chờ) Hoắc Dật Nam thời điểm, phù dâu một mực ngồi ở bên cạnh hưng phấn cùng Doãn Thiên Vũ nói chuyện, có thể Doãn Thiên Vũ lại có chút khẩn trương, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi, thậm chí so với cùng Hạ Triều Tuấn kết hôn thời điểm còn gấp hơn Khuyển trương

Không lâu lắm, ngoài cửa có khí minh tiếng vang lên, lại qua một hồi mà, môn ngoài truyền tới tiếng gõ cửa, Hoắc Dật Nam đến.

Hà Ngọc Phượng cùng La Gia Hòa cười đùa đi lên, lại không có mở cửa, hướng về phía vé vào cửa cái ừ mắt mèo hướng ra phía ngoài nhìn, "Cái nào tới lạc~, muốn tiếp tục người mới được (phải) tấm ảnh chúng ta quy củ tới rồi."

Bên ngoài người âm âm, có người từ trong khe cửa đuổi bao tiền lì xì đi vào, Hà Ngọc Phượng cười nhận lấy nhét vào trong túi, vừa cười đạo, "Ai yêu, người mới quả nhiên biết quy củ a, nhưng là quy củ này chưa đủ không cho vào môn rồi."

Hoắc Dật Nam hơi không kiên nhẫn, mặt ngoài nhưng vẫn là bất động thanh sắc, để cho bên người phù rể lại chuyển bao tiền lì xì đi vào.

"Chú rể không kịp đội á..., nhanh mở cửa nhanh thả người đi vào tu sửa mẹ á." Phù rể cũng cười nháo đối với (đứng) bên trong kêu.

Hà Ngọc Phượng lại nhận lấy lần nữa đưa tới bao tiền lì xì, mắt cười con người cũng híp lại, cũng không dám la lối nữa, sợ chọc giận Hoắc Dật Nam đảo cái mắt nhiều hơn cái được, vội vàng đem môn mở ra.

"Chú rể sinh cực kỳ tuần tú, Tân Nương cũng không kịp đội, chú rể mau mau mời vào đi."

Hoắc Dật Nam không nói nhảm, trực tiếp đi vào bên trong, Hà Ngọc Phượng cùng La Gia Hòa hai người lại đem phù rể môn ngăn cản.

Doãn Thiên Vũ cửa phòng ngủ cấm bế, Hoắc Dật Nam lại cho phù dâu bao tiền lì xì mới tính thấy Doãn Thiên Vũ.

Mặc dù sớm gặp qua nàng mặc áo cưới đáng vẻ, cũng xem qua cái này ngày cái bộ dáng này, nhưng là vẫn có trong nháy mắt tươi đẹp.

Hoắc Dật Nam đi tới trước người của nàng, đưa ra một cái tay.

Doãn Thiên Vũ xem hắn, mặt có chút nóng lên, nắm tay giao cho trong tay hắn.

Hoắc Dật Nam kéo nàng đứng lên, một cái ôm ngang lên ôm ra đi, thẳng đến bỏ vào trong xe, xe hoa là tiên Dịch tự mình mở.

Mặc dù hắn nói qua phải khiêm tốn, cửa hay lại là dùng có chừng mười chiếc xe, xếp thành đội ngũ thật dài, Hà Ngọc Phượng thấy vậy cũng cười hợp bất long chủ, mang theo La Gia Hòa hai người ngồi lên xe phía sau từ.

Trên đường có chút lấp, hoa thời gian rất lâu mới đến muốn cử hành hôn lễ giáo đường.

Hoắc Dật Nam lại đem Doãn Thiên Vũ ôm đi xuống, các loại (chờ) Doãn Thiên Vũ đứng vững sau, mới kéo tay nàng đi vào.

Bởi vì Doãn Thiên Vũ không có ba, liền tình lược cha đem Tân Nương tay giao cho chú rể trong tay một bước kia.

Phù dâu mỉm cười đem hoa đưa tới, Doãn Thiên Vũ nhận lấy thật chặt nắm ở trong tay.

Giáo đường là cổ xưa Tây Phương kiến trúc thức, giáo đường bên ngoài có một mảnh đại bãi cỏ, lưu một cái vừa vặn hai người qua đường đá, xuyên qua bãi cỏ đường đá cuối chính là giáo đường đại môn, môn là đóng chặt.

Cái này cùng cùng Hạ Triều Tuấn ở nguy nga lộng lẫy quán rượu kết hôn cảm giác hoàn toàn là không giống nhau, Doãn Thiên Vũ lặng lẽ ngẩng đầu nhìn một chút bên người nam nhân, kết Trương nắm chặt bụng hoa.

Đẩy ra giáo đường đại môn, giáo đường tiếng chuông cũng đúng lúc vang lên, giáo đường là trang trọng nghiêm túc, Thần Phụ đứng ở cuối mỉm cười chờ hai người.

Trong giáo đường chỉ linh linh tán tán ngồi hơn hai mươi người, phần lớn là Hoắc Dật Nam bằng hữu, Hoắc Khải Đông cũng tới, ngồi ở Thủ Tịch, sắc mặt không tốt lắm.

Mặc dù cũng mời qua Phương thị phụ nữ hai cái, nhưng cũng chỉ là lời khách sáo, hai người cũng đương nhiên sẽ không thật bị đuổi mà mắc cỡ tới tham gia tràng này không tính là hôn lễ hôn lễ.

Hoắc Dật Nam mang theo nàng từng bước từng bước vững vàng đi tới Thần Phụ trước mặt.

Tiếng chuông vẫn còn tiếp tục, sau lưng trên tường mở một cái rất lớn cửa sổ, từ giáo đường đỉnh một mực lan tràn đến phía dưới, cửa sổ kiếng lại là màu sắc rực rỡ, xinh đẹp tuyệt vời.

Kèm theo giáo đường tiếng chuông, chim bồ câu bay lượn, ánh mặt trời xuyên thấu qua giáo đường kính màu cửa sổ lớn vẩy vào hai trên mặt người, thời gian thật giống như vào giờ khắc này ngừng, Doãn Thiên Vũ phá thiên hoang sinh ra một niềm hạnh phúc cảm giác.

Tiếng chuông dừng lại, Thần Phụ Triều Tuấn làm một cái khăn cầu, sau đó nhẹ nhàng mở mắt ra hướng về phía Doãn Thiên Vũ đạo.

"Doãn Thiên Vũ nữ sĩ, từ nay về sau, vô luận hoàn cảnh tốt hay xấu, là phú quý là bần tiện, là khỏe mạnh là tật bệnh, là thành công là thất bại, người là có hay không đều nguyện ý ủng hộ yêu quý chồng người Hoắc Dật Nam tiên sinh, cùng nàng đồng cam cộng khổ, cặp tay cộng xây mỹ mãn gia đình, thẳng đến người ly thế ngày hôm đó?"

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn Hoắc Dật Nam, hốc mắt có chút nóng lên, tâm lý tràn đầy nào đó không biết tên tình cảm, thân thể nhẹ thật giống như muốn phiêu, Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái kiên định nói, "Ta nguyện ý."

Thần Phụ trên mặt tường hòa, có chút nụ cười, lại quay đầu hướng về phía Hoắc Dật Nam hỏi một lần.

"Hoắc Dật Nam tiên sinh, từ nay về sau, vô luận hoàn cảnh tốt hay xấu, là phú quý là bần tiện, là khỏe mạnh là tật bệnh, là thành công là thất bại, người là có hay không đều nguyện ý ủng hộ yêu quý thể từ người Doãn Thiên Vũ nữ sĩ, cùng nàng đồng cam cộng khổ, cặp tay cộng xây mỹ mãn gia đình, thẳng đến người ly thế ngày hôm đó?"

Hoắc Dật Nam nghiêm túc nhìn chằm chằm Doãn Thiên Vũ, cơ hồ là không chán chờ chút nào trả lời, "Ta nguyện ý."

Thần Phụ gật đầu một cái, "Bây giờ mời người mới trao đổi chiếc nhẫn."

Giới đồng nắm chiếc nhẫn đi tới, một đôi chiếc nhẫn là Hoắc Dật Nam mua xong, Doãn Thiên Vũ dùng chính là lần trước cầu hôn Thì cái viên này, mà Hoắc Dật Nam là kiểu tình nhân một bộ, phi thường tinh xảo đại khí, cũng rất đẹp.

Hoắc Dật Nam nhận lấy giới đồng trong tay chiếc nhẫn, nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, Doãn Thiên Vũ do dự đưa tay ra, thấp thỏm nhìn hắn đem chiếc nhẫn thật chặt đeo vào nàng trên ngón vô danh.

Chính lắng mấy giây sau, cũng đưa tay từ giới đồng cầm trong tay qua chiếc nhẫn, nắm hắn tinh xảo thon dài ngón tay đem chiếc nhẫn bộ đi vào.

Hoắc Dật Nam một mực thâm thúy nhìn chằm chằm nàng, mặt nàng có chút đỏ một mực không dám nhìn thẳng.

Mục sư rốt cuộc cười nói, "Bây giờ, chú rể có thể hôn người Tân Nương."

Doãn Thiên Vũ sau khi nghe xong mặt đỏ hơn, Hoắc Dật Nam thật sâu nhìn nàng mấy giây, chân dài bước một bước đi lên ôm nàng eo, từ từ cúi người hôn lên tới.

Đôi môi kề nhau, Doãn Thiên Vũ nhip tim chợt gia tốc, khăn trương nhắm mắt, Hoắc Dật Nam dò xét tính hôn nhẹ nhàng môi, sau đó từ từ càng sâu nụ hôn này, Doãn Thiên Vũ bị hắn hôn đầu óc trống rỗng, cũng từ từ đáp lại hắn.

Trong góc đứng Phương Thắm thấy như vậy một màn, hai tay nắm chặt thành quyền, trên mặt vẻ tỉnh táo trang điểm da mặt, biểu tình cũng rất cuộc duy trì không dừng được, con mắt đẹp trong thiếu đốt ghen tị ngọn lửa.

Nàng là hôn lễ tiến hành được một nửa thời điểm lặng lẽ đi vào, mặc dù ba nói cái gì cũng không muốn nàng đến, nhưng là nàng vô luận như thế nào cũng không cam chịu tâm, chính là nghĩ (muốn) chính mắt thấy hai người kết hôn hiện trường.

Có thể trong lòng bây giờ lại dâng lên một cổ bi thương, nàng không nên tới, cửa mở ra, Phương Thắm lại lặng lẽ lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95:: Một đêm triền miên

Chương 95:: Một đêm triền miên

Hôn lễ sau khi kết thúc, bởi vì cũng không có chuẩn bị tiệc cưới, tân khách cũng theo đó tan cuộc, mà Hoắc Khải Đông là vốn cũng không tán thành tràng này hôn nhân, kết thúc cũng không muốn ở lâu, lập tức liền đi.

Phù rể một dạng cùng Hoắc Dật Nam bằng hữu được Hoắc Dật Nam chỉ mệnh mang theo phù dâu cùng Doãn Thiên Vũ mấy cái tới tham gia hôn lễ coi như quan hệ không tệ đồng học đi ăn cơm.

Hoắc Dật Nam là mang Doãn Thiên Vũ đi thay cho áo cưới, sau đó hai người lái xe tới đến cục Dân Chính.

Hôm nay là một ngày tốt không tệ thời gian, tới kết hôn lĩnh chứng người cũng đặc biệt nhiều, có thể nhân viên làm việc vừa nhìn thấy mặt là Hoắc Dật Nam, cũng không dám thờ ơ, lập tức cho hai người Triều Tuấn làm giấy hôn thú.

Đi ra cục Dân Chính đại môn thời điểm, Doãn Thiên Vũ còn có chút không dám tin tưởng, luôn cảm giác mình sống ở trong mơ.

Nàng kết hôn thật, bất kể là hình thức bên trên hay lại là phương diện pháp luật, cảm một quyền đồ bồn bồn, bây giờ nàng tên đến Hoắc Dật Nam họ khẩu vốn bên trên, mà nàng cũng bị Quan bên trên Hoắc Dật Nam họ.

Hoắc phu nhân...

Lại nghĩ tới tiếng xưng hô này.

"Coi như là kết hôn, không thuộc về người đồ vật cũng không cần đi tiểu nghĩ." Hoắc Dật Nam thấy nàng xuất thần lạnh giọng nhắc nhở, giống như cũng đang nhắc nhở chính mình cái gì.

Doãn Thiên Vũ nhất thời lấy lại tinh thần, trong nháy mắt bị đánh trở về nguyên hình, cúi thấp đầu đi theo hần hướng xe đi tới, trong lòng cũng đang vì mình cảm thấy bị ai.

Những ngày qua nhất định là quá qua đặc ý vênh váo, tại sao có thể quên mình và hần kết hôn nguyên nhân, nàng nhiều nhất coi là một tình nhân, cũng không nên ngốc đến thật đem mình làm vợ hần.

Cũng không kém đến bữa tối thời gian, Hoắc Dật Nam lái xe mang Doãn Thiên Vũ đi lộ thiên phòng ăn ăn cơm.

Không biết có phải hay không là tâm tình ba động có chút lớn, Doãn Thiên Vũ phá thiên hoang muốn rượu tới uống, cơm ăn không nhiều, rượu ngược lại uống không ít.

Vốn là từ lượng cũng không phải là rất khá, vài chén rượu hạ đồ, Doãn Thiên Vũ đã có nhiều chút say, mở miệng lung cấp mắt nhìn Hoắc Dật Nam, cho hần ngược lại cũng tràn đầy một ly rượu.

"Ồ? Người thế nào không uống a, đến, hôm nay ta kết hôn, ta mời người uống, chúng ta cạn một ly."

Vừa nói, hướng về phía hần giơ ly rượu lên.

Hoắc Dật Nam Định định nhìn nàng, trong mắt mình mình diệt diệt, để cho người không thấy rõ tâm tình, hôm nay cũng coi là đặc thù một ngày, hần

không có cự tuyệt, bung chén rượu lên cùng nàng nhẹ nhàng đụng đụng.

"Hắc... Hắc hắc..." Doãn Thiên Vũ cười ngây ngô hai tiếng, lại đem trong ly rượu rượu uống một hơi cạn sạch, "Ta đã nói với người nha, ta à, đều kết lần thứ hai cưới, ai, thật giống như cũng không thể nói như vậy, lần trước đều không kết thành, nhưng là cũng không kém á... Nắc "

Vừa nói vừa nói ợ, Doãn Thiên Vũ vừa tiếp tục nói, "Nhưng là, ta con mẹ nó lại còn là rất khấn trương, kinh sợ cái gì nha, cũng không phải là kết hôn thật, ai... Có lúc suy nghĩ một chút cảm giác mình thật là đáng thương lại buồn cười, ta..."

Vừa nói Doãn Thiên Vũ tâm tình kích động, còn tưởng rằng nàng muốn tấn tới một phen chính mình khổ thủy Thì, đột nhiên rớt ở trên bàn ngủ.

Hoắc Dật Nam cau mày một cái, gọi tới phục vụ viên trà tiền, ôm ngang lên Doãn Thiên Vũ hướng bãi đậu xe đi tới, sau khi mở ra giá môn, đem người ném vào.

Trở về trên đường, Doãn Thiên Vũ liền co rúc ở ghế sau xe ngủ mê man.

Về đến nhà, Hoắc Dật Nam lại đưa nàng ôm vào phòng cưới, một cái ném ở trên giường sau, muốn đi phòng tắm rửa mặt một chút, tay lại đột nhiên bị người kéo.

Hoắc Dật Nam quay đầu, nhìn Doãn Thiên Vũ chặt siết chặt tay hắn, gò má cùng trên lỗ tai bởi vì rượu cồn tác dụng dính vào đồ ừng, bởi vì nhiệt miệng khê trương khê hợp, khê cau mày đến.

Doãn Thiên Vũ con mắt đột nhiên chớp chớp, mông lung nhìn hắn hai mắt, nhưng lại nhắm mắt lại ngủ.

Hoắc Dật Nam cực xuong ở cổ họng cut động một cái, cảm thấy thân thể đột nhiên có chút nóng ran, tự hồ chỉ có Doãn Thiên Vũ nữ nhân này có thể làm hắn nguyên thủy nhất muốn - ngắm.

Nhưng hắn không thích ở nữ nhân ý thức không tỉnh táo thời điểm, Hoắc Dật Nam lực tự chế luôn luôn cường rất, ép ép hòa muốn rời khỏi, tay lại bị túm rất căng, không phân thân ra được.

Mục lông mi hơi cau lại, nam nhân ánh mắt có chút thâm trầm ngưng mắt nhìn nằm ở giường - bên trên vẻ say mèmè phần nữ nhân.

Doãn Thiên Vũ đột nhiên động động, một đôi nước mắt lẳng lẳng nhìn hắn, sau đó bò dậy, một cái nhào vào trong lòng ngực của hắn, tay treo ở trên cổ hắn, hai chân kẹp - chặt ở bên hông hắn, đầu chôn ở bả vai trong ngủ tiếp đi qua.

Nướng - nóng người thể thật chặt tiếp xúc với nhau, để cho Hoắc Dật Nam thân thể lại vừa là một trận nóng ran, "Đáng chết!"

Hoắc Dật Nam định đem nàng bỏ rơi đi, nhưng là nàng bắt rất căng, động tác đang lúc, thân thể một nơi bị mài - cọ sát, trong con người cũng câu khởi một cỗ nướng - nhiệt hỏa, hồ hấp dần dần lại rồi loạn.

Hoắc Dật Nam trầm trầm liếc mắt nhìn trong ngực nữ nhân câu nhân bộ dáng, chột khom người hôn đi lên, cánh tay thuận thế lăm chặt nàng.

Nụ hôn này khí thể hung hung, Hoắc Dật Nam cơ hồ không cảm được chính mình, nướng - nhiệt chộp lấy đến nàng tốt đẹp, mang theo nàng cái lưỡi thơm tho cộng vũ.

Doãn Thiên Vũ bị hôn thiếu dưỡng, ung dung tỉnh lại, nhìn thấy ép ở trên người mình nam nhân, trọn to cặp mắt, giãy giụa, "Ô ô ô..."

Hoắc Dật Nam buông nàng ra, lui cách một chút khoảng cách.

"Người... Người làm gì?" Doãn Thiên Vũ trọng đặc tự do kết ba chất vấn, rượu cũng tỉnh hơn nửa, kinh hoàng trọn mắt nhìn Hoắc Dật Nam.

"Nếu muốn chơi hỏa, liền sớm phải làm tốt tất lửa chuẩn bị." Hoắc Dật nam thấp chìm lại thanh âm khàn khàn vang ở Doãn Thiên Vũ bên tai, Doãn Thiên Vũ bị kích giật mình một cái, câu này rất có màu sắc lời nói, để cho nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hoàn toàn.

Vừa nói vừa che xuồng - thân hôn lên nàng, tay cũng không đứng đắn trượt vào trong quần áo leo lên Doãn Thiên Vũ yêu kiều nắm chặt thắt lưng - chi, sau đó từ từ trượt đến dưới người.

Ý hắn là... Là chính nàng Triều Tuấn dẫn đến cho hắn sao? Doãn Thiên Vũ nghĩ (muốn) giãy giụa lại không tránh thoát, hổi ruột cũng xanh.

"Chuyên tâm điểm" Thấy nàng không biết đang suy nghĩ gì, Hoắc Dật Nam cau mày một cái, thoáng buông nàng ra, ngay sau đó môi lại rong ruổi đi tới rái tai, ngón tay móc một cái thuần thực còi ra quần áo.

Hoắc Dật Nam con người dần dần trở nên Tinh Hồng, cúi đầu nhẹ nhàng gặm - cắn nàng xuong quai xanh.

Doãn Thiên Vũ cảm giác có cỗ phần tử giòng điện như thế khác thường ở trong thân thể lén lút, lúc nói chuyện thanh tuyến đều run rẩy, "Hoắc... Hoắc tổng, ta... Đau... Buông ta ra "

Nhưng là này dính vào tình dục thanh âm để cho liền muốn mất lý trí Hoắc Dật Nam nghe lại càng giống như ở dục cự hoàn nghênh, nhếch miệng lên một vệt cười tà, "Hoắc tổng? Cần ta dạy người thể nào đối lời nói sao?"

Vừa nói hần bàn tay không ngừng ở trên người nàng lưu liên, Doãn Thiên Vũ không khỏi kêu thành tiếng, cặp mắt mê ly nhìn Hoắc Dật Nam, nhìn Hoắc Dật Nam dòng máu khắp người cũng đang sôi trào.

"Thế nào? Sợ ta thỏa mãn không người sao?" Hoắc Dật Nam thanh âm gọi cảm trầm thấp, dính vào mấy phần không nói được mỉa mai.

"Không, không có, ta..." Doãn Thiên Vũ mở ra ướt nhẹp con người nhìn hần nghĩ (muốn) phải phản bác, lại bị hần ôm chặt hơn.

Rất nhanh, nàng cảm giác một trận lạnh lẽo, dư thừa gánh nặng quần áo tán lạc tại đất.

Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy khó chịu, cắn chặt môi nhưng vẫn là có thanh âm thỉnh thoảng từ bên mép tràn ra.

Nhìn nàng này tấm cùng bình thường khác nhau trời vực câu - người bộ dáng, trên mặt dính vào một tầng tựa như cười mà không phải cười Tà Mị, nhẹ giọng nói, "Muốn lời nói, yêu cầu ta, Ừ?"

"Biến thái." Doãn Thiên Vũ mặt quét đỏ bừng lên, giận dữ thóa một cái, hần hôm nay thế nào đột nhiên thì trở thành dùng nửa người dưới suy nghĩ cái.

"Ừ? Thật không muốn sao?" Hoắc Dật Nam cũng không tức giận, ánh mắt đốt — nhiệt nhìn trong ngực tiểu nữ nhân, rồi sau đó cúi người hôn đi.

Lạnh như băng xúc cảm, Đột Như Kỳ Lai bơ - tê dại làm cho Doãn Thiên Vũ rất nhanh tiến vào trạng thái, thanh âm cực kỳ câu nhân.

Doãn Thiên Vũ chính mình nghe đều cảm thấy cực kỳ không được tự nhiên, ả nấp thân thể hướng trong lòng ngực của hần tránh, có chút không có cách nào đối mặt này mê loạn hết thấy.

"Lần sau còn dám không chuyên tâm, trừng phạt so với cái này thậm chí hơn." Hoắc Dật Nam cười cười, nhìn xấu hổ chui vào trong lòng ngực của mình nữ nhân, tâm tình không lý do thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96:: Mua D

Chương 96:: Mua D

Nhếch miệng lên Tà Mị cười một tiếng, Hoắc Dật Nam đem tránh vào trong ngực xấu hổ nữ nhân kéo ra ngoài, lại cúi đầu wen đi lên, động tác dần dần trở nên ôn nhu đi xuống, Doãn Thiên Vũ cũng từ từ tháo hạ tối hậu phòng bị.

Bầu không khí đang nồng nặc dưới bóng đêm không ngừng ấm lên, hai người quên mình đóng - dây dưa chung một chỗ, một tầng cuối cùng ranh giới cuối cùng bị đột phá.

Bóng đêm khỏi bệnh thâm, bên phòng cưới một phòng hòa hợp, một đêm dây dưa - miễn cho đến rạng sáng, hai người mới ngủ thật say.

Ngày thứ hai, ánh mặt trời nghiêng roi, xuyên thấu qua thật mỏng màn cửa sổ xuất ra hương giường lớn - bên trên xích lửa hai người.

Nữ nhân động động, chân trượt đến bên hông, lộ ra tràn đầy yêu vết tuyết - da thịt trắng.

Doãn Thiên Vũ vuốt say rượu sau đau đớn không dứt đầu cùng một đêm triển miên sau đã sắp muốn tán giá thân thể ung dung tĩnh lại, có chút không thích ứng từ cửa sổ xuyên thấu vào ánh sáng mạnh, con mắt chớp chớp.

Hồi lâu, mới phản ứng được đây là ở đâu, lảng lảng, quay đầu nhìn về phía bên người nam nhân.

Nam nhân khẽ nhắm cặp mắt, lông mi thật dài tiu ngưu xuống, ánh mặt trời chiếu xuống, ở mí mắt nơi bỏ ra sắc sở bóng dáng, sống mũi cao thẳng, da thịt tốt đến đủ để cho rất nhiều nữ nhân đều muốn điên, mỗi khinh bạc, giờ phút này có chút dị thường đồ thẩm, thậm chí có một ít sung.

Doãn Thiên Vũ có chút dờ dẫm, lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy quan sát hần ngũ quan, người đàn ông này bất kể thế nào nhìn cũng đẹp đến nhân thần cộng phần a.

Ngày hôm qua có chút hát đoạn tám ảnh, chỉ nhớ rõ chính mình mê man được (phải) bị hôn tỉnh, sau đó thấy đầu giường ánh áo cưới, sau đó...

Một ít tan tành lại tình dục mê ly đoạn phim tràn vào đầu, Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ, giờ phút này lại thừa dịp thời cơ vừa vận giống như xem không đủ tựa như hưởng thụ tránh lên trước mắt nam nhân.

"Nhìn đủ chưa?" Hoắc Dật Nam đột nhiên lên tiếng, Doãn Thiên Vũ dọa cho giật mình, hoảng vội vàng xoay người mặt nhớ tới thân.

"Đi đâu?" Hoắc Dật Nam con mắt không mở ra, dài tay lại đem nàng vớt trở lại khóa vào trong ngực.

"Ta... Ta... Thức dậy." Doãn Thiên Vũ trộm - khuy bị hiện trường bắt bao, có chút lúng túng rúc lại trong lòng ngực của hắn tránh trong chán buồn buồn đạo.

"Ngủ tiếp, hôm nay ta phê nghỉ." Hoắc Dật Nam kéo qua tay nàng, trực tiếp đưa nàng mang vào trong ngực.

"Ta... Ta... Ta biết, nhưng là nếu đều đã tỉnh, hay lại là thức dậy đi." Doãn Thiên Vũ lúng túng cười cười, mở ra tay hắn muốn đi, ai biết tiếp tục lưu lại trên giường, nàng có còn hay không đi xuống cơ hội.

Hoắc Dật Nam lại tăng thêm trên tay lực, không để cho nàng rời đi, "Nằm xuống, lại ngủ với ta một hồi."

"Hoắc... Hoắc tổng, ta..." Doãn Thiên Vũ quả thực không hiểu rõ tình cùng hắn nằm chung một chỗ, huống chi hay lại là ban ngày, vì vậy mượn cớ đạo.

"Còn sẽ không dối lời nói, Ừ?" Hoắc Dật Nam Mặc lông mi khẽ tức ngưng mắt nhìn Doãn Thiên Vũ, thanh âm khàn khàn.

"Chúng ta còn tiếp tục ngủ đi." Doãn Thiên Vũ thật sự là không gọi được

Hoắc Dật Nam Tà Mị lựa chọn khoe miệng, góc cạnh rõ ràng trên mặt nổi cười.

Doãn Thiên Vũ vốn là tâm lý mắng thầm hắn, nhưng là bị hắn Cắm - cổ đến, nàng không thể động đậy, vốn là rất mệt mỏi, dần dần cũng thanh tỉnh lại, lại ngủ.

Lần nữa tỉnh lại thời điểm, trời đã đen, Doãn Thiên Vũ nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn thêm chút nữa bên người, Hoắc Dật Nam đã không có ở đây.

Tình tình phản ứng mấy giây, Doãn Thiên Vũ mới đứng dậy đi rửa mặt, toàn thân cao thấp còn đau nhức không ngừng, tiếp tục nước nóng, trong bồn tắm ngâm (cửa) rất lâu mới đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra phòng tắm, lại phát hiện Hoắc Dật Nam mặc chỉnh tề đứng ở trước cửa sổ.

"Rửa mặt xong?" Hoắc Dật Nam cũng không quay đầu lại hỏi nàng.

"Ừ, thế nào?" Doãn Thiên Vũ một bên từ từ hướng tủ quần áo chuyển đi, một bên trả lời.

"Tủ lạnh là trống không." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt nói.

Doãn Thiên Vũ lập tức lĩnh hội ý hắn, vội vàng gật gật đầu nói, "Hoắc tổng, ta thay quần áo xong lập tức đi mua nguyên liệu nấu ăn."

"Ừ, đổi đi." Hoắc Dật Nam xoay người lại, mặt không chút thay đổi nói.

"Được." Doãn Thiên Vũ mở ra tủ quần áo chọn một thân đơn giản đồ hưu nhân phục chuẩn bị đổi, có thể mới vừa cởi ra áo choàng tắm đại, lại cảm thấy có gì không đúng.

"Người... Người không đi ra sao?" Doãn Thiên Vũ nắm quần áo xoay người chần chờ hỏi trước mắt nam nhân.

"Đi ra ngoài? Tại sao phải đi ra ngoài?" Hoắc Dật Nam nói mặt đầy chuyện đương nhiên.

"Nhưng là, ta... Ta muốn thay quần áo, có thể hay không làm phiền người Trước đi ra ngoài một chút?" Doãn Thiên Vũ mặt có chút đỏ.

"Đổi a, sợ cái gì? Người toàn thân cao thấp có kia nơi là ta chưa có xem qua?" Hoắc Dật Nam mặt đầy không có vấn đề đáng vẻ liếc nhìn nàng.

Không khí một cái chớp mắt trở nên mỏng manh mà mập mờ.

"Nhưng là ta không muốn." Doãn Thiên Vũ bị hắn vừa nói như vậy, mặt đỏ bừng lên, bên tai cũng dính vào một vệt choáng váng sắc, nắm quần áo hướng phòng vệ sinh chạy.

Hoắc Dật Nam Tĩnh Tĩnh đứng ở trước cửa sổ, khoe miệng mấy không thể ngủ nổi Dương Dương.

Nàng cuối cùng, là không học được dối lời nói?

Chờ Doãn Thiên Vũ thay quần áo xong ra ngoài, căn phòng lại không người, Doãn Thiên Vũ sắc mặt nhất thời liền đen.

Hơi chút thu thập một chút, Doãn Thiên Vũ từ từ xuống lầu, Hoắc Dật Nam đang ngồi ở trên ghế sa lon đợi nàng.

Đỡ thang lầu một cấp một cấp đi xuống thời điểm, nhìn trước mắt ấm áp nhà ở, cái này sau này muốn được gọi là nhà địa phương, Doãn Thiên Vũ tâm tình phức tạp.

"Hoắc tổng, phụ cận đây nơi đó có siêu thị ấy ư, ta sẽ đi ngay bây giờ mua đồ lấp đầy tủ lạnh." Đi tới Hoắc Dật Nam trước, Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu hỏi hắn.

"Ừ, đi thôi." Hoắc Dật Nam nhàn nhạt gật đầu, cầm lên chìa khóa trước một bước ra ngoài.

"À? Hoắc tổng ý người là người cũng phải đi sao?" Không thể trách Doãn Thiên Vũ cái giọng nói này, nhưng là nàng quả thực không cách nào tưởng tượng Hoắc Dật Nam đi dạo siêu thị đáng về, hắn sẽ mua thức ăn sao?

"Thế nào, có vấn đề?" Hoắc Dật Nam bước chân dừng lại, quay đầu liếc nàng liếc mắt.

"Không phải là, ta chẳng qua là cảm thấy Hoắc tổng thân phận như vậy cùng ta cùng xuất hiện ở siêu thị sẽ mang đến quá nhiều không cần thiết phiền toái." Doãn Thiên Vũ quả quá là rõ ràng trước mặt người đàn ông này đủ kêu quá nhiều nữ nhân điên cuồng, cùng hắn xuất hiện ở siêu thị, nàng sợ bị bày người giết chết.

Hoắc Dật Nam ngược mắt, ánh mắt mang theo mấy phần nghi ngờ: "Người là đang sợ?"

Không đợi Doãn Thiên Vũ mở miệng, Hoắc Dật Nam trực tiếp đưa nàng tay dắt đi tới cửa.

Mảnh này khu biệt thự lớn vô cùng, lại xây phi thường có tính người, mặc dù cách thành phố trong vùng xa, nhưng một yêu cầu tất ứng, căn bản cũng không cần ra tiểu khu đại môn, bên trong thì có một nhà đại siêu thị.

Nhưng bởi vì quá lớn, cách Hoắc Dật Nam biệt thự vẫn có một chút khoảng cách, hai người trực tiếp lái xe đi qua, Doãn Thiên Vũ cũng nhân cơ hội này làm quen một chút bên này.

Hai người xuống xe đi vào bên trong, người bên trong không ít, cũng có rất nhiều vợ chồng son cùng đi mua thức ăn, còn có chút tiểu hài tử ngồi ở trong xe đầy vui vẻ kêu muốn mua cái gì, Hoắc Dật Nam nhìn một chút, từ bên cạnh đẩy một chiếc xe đẩy nhỏ.

"Người muốn ngồi sao?"

"Cái gì?" Doãn Thiên Vũ quay đầu, nhìn trong tay hắn đẩy xe, kịp phản ứng hắn nói cái gì sau khi, mặt cũng xanh, đây là xem nàng như tiểu hài tử sao? Người lớn như thế ngay trước mọi người ngồi ở siêu thị trong xe đẩy? Muốn ngồi chính hắn ngồi đi.

Mặc dù tâm lý xxx, trên mặt nhưng vẫn là duy trì Lôi biến hóa biểu tình, "Không cần Hoắc tổng, muốn ngồi chính người ngồi đi."

Hoắc Dật Nam mặt đen đen, tiện tay từ bên cạnh giá hàng bên trên cầm một bọc đồ vật ném vào.

Ồ... Durex...

Hắn... Hắn muốn làm gì? Chẳng lẽ phải dùng loại phương pháp này trả thù nàng?

Doãn Thiên Vũ kinh hoàng nhìn hắn chăm chăm, ngay sau đó lại vội vàng khôi phục lại bình tĩnh, cường bách chính mình ổn định.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97:: Hoắc Khải Đông tâm tư

Chương 97:: Hoắc Khải Đông tâm tư

Hoắc Dật Nam nhàn nhạt liếc về liếc mắt nàng, "Thế nào?"

"Không... Không có gì, Hoắc tổng ngài thích liền có thể." Doãn Thiên Vũ sắp xếp một cái lộ tám cái răng tiêu chuẩn mỉm cười, nói xong cũng hướng bên cạnh giá hàng đi xa.

Hoắc Dật Nam cau mày, thích gì?

Hai người rất nhanh mua đồ sau trở lại, một đường Hoắc Dật Nam Đô ở nói với nàng hần ẩm thực thói quen, nghe Doãn Thiên Vũ chỉ muốn để cho hần im miệng, liền chưa thấy qua so với hần càng kén chọn người.

Hai người ở nhà nghỉ ngơi ba ngày, đều không đi làm.

Thật ra thì Hoắc Dật Nam mặc dù người đang nhà, nhưng là một mực ôm máy tính xử lý văn kiện, hoặc là gọi điện thoại, làm cho này bao lớn một công ty ông chủ, là thế nào cũng không khả năng thật rảnh rỗi.

Mà Doãn Thiên Vũ là chân chính thật thật tại tại nghỉ ngơi ba ngày, không phải là ngủ đến mặt trời lên cao mới lên, chính là ôm máy tính đuổi theo kịch, cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua có thể thoải mái.

Chờ đến ngày thứ tư sinh vật chung cũng còn không có điều chỉnh xong, Hòa che chăn ngủ ngọt ngào hương vị, đột nhiên liền bị người đoạt chăn, gió lạnh đánh tới run run tỉnh lại.

"Lạnh..." Doãn Thiên Vũ vót vót chăn, không mò được, cau mày mờ tỉnh táo đôi mắt còn díp lại buồn ngủ bò dậy.

Hoắc Dật Nam nghe vậy lại đem chăn ném trở về trên giường, đồng thời ném đi còn có một câu, "Thế nào, nghĩ (muốn) tới trễ bị trừ tiền lương?"

Doãn Thiên Vũ nhất thời tỉnh hồn lại, ngược mắt nhìn về hần, con mắt chớp chớp, "Hoắc... Hoắc tổng, mấy giờ?"

"Bây giờ năm mười." Giơ tay lên liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, chỉ đồng hồ đeo tay tà nghệ năng.

"A! 8:30 đi làm ta không kịp! Hoắc tổng chờ ta một chút a!" Doãn Thiên Vũ nhất thời nhảy cõn lên như một làn khói chạy vào phòng rửa mặt rửa mặt.

Chờ rửa mặt xong, lập tức xuống lầu, vốn là cũng không ôm bao nhiêu hy vọng, lại thấy Hoắc Dật Nam lại còn ở trong xe đợi nàng.

Doãn Thiên Vũ một khắc không dám trì hoãn, le lưỡi chạy mau tới.

Cuối cùng ở một khắc cuối cùng chạy tới công ty, Doãn Thiên Vũ lộ ra giả hoạt nộ cười, ý kia thật giống như đang nói "Ta vượt qua, nhìn người thế nào trừ ta tiền lương", Hoắc Dật Nam nhân nhát liếc nàng một cái đưa tay đem nàng đầu chuyển hướng bên kia.

Doãn Thiên Vũ liếc một cái vui sướng trở về được vị trí bên trên bắt đầu công việc, không có chú ý tới sau lưng nam nhân khóe miệng một màn kia không giấu được cười.

Bên này, Phương gia biệt thự, Phương Thẩm từ đi qua Hoắc Dật Nam hôn lễ sau khi trở lại, vẫn đợi ở nhà, Phương thị công ty cũng không đi.

Hôm nay đột nhiên nhận được Hoắc Khải Đông điện thoại, Phương Thẩm còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng vẫn là theo như nút trả lời cười đối với (đúng) điện thoại bên kia vấn an, "Hoắc bá phụ? Có chuyện gì không?"

"Phương Thẩm, gần đây có rảnh rỗi hay không a, Hoắc bá phụ nghĩ (muốn) nói với người một chút." Hoắc Khải Đông thanh âm chậm rãi từ bên kia truyền tới, nghe không ra lời trong tâm tình.

"Có, Hoắc bá phụ, lúc nào đều được." Phương Thẩm không đoán ra Hoắc Khải Đông đột nhiên ước nàng ý đồ, nhưng vẫn là trước sau như một gật.

"Được, chờ lát nữa Hoắc bá phụ phái người tới đón người." Hoắc Khải Đông ôn hòa cười cười.

...

Đến giờ cơm tối, Phương gia bên ngoài biệt thự có Hoắc Khải Đông phái tới tài xế đã tại chờ.

Phương Thẩm mặc khéo léo quần áo trang sức đi ra, vẻ khéo léo trang, trên mặt mang khéo léo mỉm cười, hết thấy đều vừa đúng.

Phương Thẩm ngồi Hoắc Khải Đông xe đến phòng ăn thời điểm, Hoắc Khải Đông đã ngồi ở trong bao sương các loại (chò) có một hồi.

"Ngượng ngùng a, Hoắc bá phụ, để cho ngài chờ lâu." Phương Thẩm lập tức cười đi tới thành khẩn nói xin lỗi.

"Không có chuyện gì, ta cũng vừa đến, mau mau nhanh, tiểu Thẩm mau tới ngồi." Hoắc Khải Đông mặt mày vui vẻ chào đón, giống như khi còn bé như vậy gọi nàng, hai người nhìn thật là thân mật.

"Hoắc bá phụ nhìn lại tuổi trẻ không ít, nhìn Dật Nam kết hôn Hoắc bá phụ cũng coi như lại 1 cọc tâm nguyện đi." Phương Thẩm cười ở bên cạnh hần ngồi xuống.

"Ha ha ha, người đưa nhỏ này quá biết nói chuyện, ta muốn là cũng có thể có người như vậy cái con gái bảo bối liền có thể a." Hoắc Khải Đông cười lớn điểm một cái đầu nàng.

"Nếu là Hoắc bá phụ nguyện ý, ta cũng vậy ngài con gái." Phương Thâm cũng cười đồng ý.

"Ai, tiểu Thâm a là ta Hoắc gia có lỗi với người a, kia nghịch tử đại ngã cũng không quản được, muốn thật là người có thể gả vào ta Hoắc gia, ta cũng có thể viên mãn." Hoắc Khải Đông nghe nàng lời nói lại đột nhiên thu cười, có chút khổ sở nói.

"Hoắc bá phụ, ngài đừng nói như vậy, nếu có thể trở thành bá phụ ngài con dâu, ta Tự Nhiên cũng là hoan hỉ, nhưng là kết hôn chuyện cũng không thể miễn cưỡng, bá phụ nguyện ý lời nói, ta cũng sẽ giống như con dâu như thế biểu ngài."

Ánh mắt lóe lên vẻ cô đơn, nhưng là mặt ngoài lại như cũ duy trì mỉm cười, vừa nói lời hay, đây chính là Phương Thâm, kiêu ngạo như nàng.

"Được, thật tốt." Hoắc Khải Đông vỗ vỗ tay nàng, đẩy mắt nụ cười, "Coi là, không nói cái này, đến, ăn cơm đi."

Hoắc Khải Đông điểm một bàn thức ăn, lúc này cũng không kém bên trên xong, Hoắc Khải Đông tỏ ý nàng dùng bữa.

Hai người vừa tức phân rất tốt trò chuyện rất lâu, Phương Thâm kiến thức rộng rãi, Hoắc Khải Đông nói cái gì cũng tiếp nối, lại bị Hoắc Khải Đông khen một phen.

"Ai, tiểu Thâm, người từ nước ngoài trở lại, không có ý định lại đi chứ?" Hoắc Khải Đông đột nhiên giống như lơ đãng mở miệng hỏi.

"Ừ, là như vậy dự định, Hoắc bá phụ." Phương Thâm cười gật đầu một cái.

"Bây giờ đang ở ba trong công ty đánh trợ thủ? Đi theo ba học tập công ty tất cả lớn nhỏ sự vật quản lý sao?" Hoắc Khải Đông vừa cười hỏi.

"Đúng vậy, ba để cho ta đi theo hấn học tập quản lý công ty, có thể ta ngược lại thật ra hâm mộ Dật Nam có thể có bản thân sự nghiệp cùng tự do." Phương Thâm cười giống như tổ khổ.

"Phải không, ta chính là cho tiểu tử kia quá nhiều tự do, hiện tại hấn chỉ muốn tự do ngay cả ta cũng không quản được hấn." Hoắc Khải Đông cười cười.

"Hoắc bá phụ không cần nghĩ như vậy, Dật Nam sự nghiệp thành công, bây giờ cũng kết hôn, Hoắc bá phụ nên cảm thấy cao hứng mới đúng." Phương Thâm cười thanh thân Hoắc Khải Đông.

"Cũng là người hiểu chuyện a, có muốn hay không đi Thượng Không công việc?"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98:: Phương Thâm trên xuống Thượng Không

Chương 98:: Phương Thâm trên xuống Thượng Không

Hoắc Khải Đông cười ngẩng đầu nhìn về phía Phương Thâm, trong mắt tràn đầy hết sạch, rốt cuộc hỏi ra hôm nay bữa cơm này trọng điểm.

"Cái...cái gì? Đi Thượng Không sao?" Phương Thâm có chút kinh ngạc.

"Ừ, có vấn đề gì không, còn là nói người không thích cùng Dật Nam cộng sự?" Hoắc Khải Đông vừa nói chuyện một bên lặng lẽ quan sát nàng biểu tình.

"Làm sao biết chứ Hoắc bá phụ, ta đương nhiên là rất vui lòng, chẳng qua là ta sợ sẽ chọc cho được (phải) Dật Nam mất hứng." Phương Thâm cười cười, đặc biệt thân thiện đạo.

"Không cần sợ, có bá phụ thay người chỗ dựa, ta cũng không tin hấn dám làm khó dễ người." Hoắc Khải Đông lúc này trên mặt cũng có một tí nghiêm túc, nghiêm túc hướng về phía nàng nói.

"Ta đây Tự Nhiên cũng rất vui vẻ, cảm ơn Hoắc bá phụ có thể cho ta cơ hội này, ta cũng nhất định sẽ không cô phụ bá phụ hảo ý."

Phương Thâm cười cho Hoắc Khải Đông bới một chén canh, nếu như nàng không sẽ sai ý Hoắc Khải Đông là đang giúp nàng kết hợp nàng và Hoắc Dật Nam, nói cách khác hấn đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ người con dâu này cũng không hài lòng, Phương Thâm ngay cả khoe mắt cũng khơi mào về đặc ý.

"Hay, hay hài tử, ta sẽ nói với hân, người chừng nào thì có rảnh rồi trực tiếp đi Thượng Không liền có thể, hôm nay ta sẽ để cho hân trả lời ta." Hoắc Khải Đông từ ái nhìn nàng, giống như tâm lý đã ngầm thừa nhận xem nàng như con trai của chính mình con đầu.

"Được, tạ tạ bá phụ, ta ngày mai sẽ có thể đi công ty." Phương Thâm lúc này cũng ăn xong, ưu nhã xoa một chút khóe miệng, cười trả lời,

"Được, vậy thì tốt, ta đây ngày mai sẽ an bài, nay ngày cũng không sớm, ta để cho tài xế đưa người trở về." Hoắc Khải Đông cũng đứng dậy mỉm cười nói, về sau từ từ đi ra ngoài, về nhà.

Tiếp tục Phương Thâm tới tài xế lại đem Phương Thâm cho hoàn hảo đưa về nhà.

Vừa nghĩ tới phải đi Thượng Không cùng Hoắc Dật Nam cộng sự, Phương Thâm trên mặt mang ngăn cản cũng không đỡ nổi nụ cười.

Ngày thứ hai vốn định dậy sớm, đi trực tiếp cho Hoắc Dật Nam một cá kinh hi, nhưng là buổi sáng Phương Thâm lên chậm chút, lại đem thời gian đẩy đến xế chiều.

Hoắc Dật Nam cũng sáng sớm liền nhận được Hoắc Khải Đông gọi điện thoại tới, đem Phương Thâm muốn tới Thượng Không công việc sự tình nói cho hân biết, không có cho hân suy nghĩ nhiều cùng cự tuyệt thời gian, nói xong cũng cúp điện thoại.

Hoắc Dật Nam nghe trong điện thoại truyền tới âm thanh bận nhủ chặt này, Phương Thâm muốn tới Thượng Không? Nàng tới Thượng Không làm gì?

Có thể là cả buổi trưa Phương Thâm cũng không có đến, Hoắc Dật Nam cũng không thể nào đem chuyện này để ở trong lòng.

Buổi chiều, Phương Thâm ăn cơm trưa sẽ tới Thượng Không, muốn cho Hoắc Dật Nam một cá kinh hi, ngay cả cũng không có cửa gõ liền đẩy cửa ra đi vào, "Dật Nam."

Lại thấy trong phòng làm việc cũng không nhìn thấy Hoắc Dật Nam, ngược lại thì Doãn Thiên Vũ đang ngồi ở trước bàn làm việc nghiêm túc xử lý công việc, đầy mắt vạch qua một chút mắt mác, sảo túng tức thệ.

"Phương tiểu thư?" Doãn Thiên Vũ nghe tiếng nhìn sang, chỉ thấy Phương Di treo tình xảo nụ cười đứng ở cửa, cùng trong ngày thường tựa hồ có hơi bất đồng.

"Ừ, Dật Nam đây?" Phương Thâm đi tới, nhìn vòng quanh phòng làm việc một vòng, như cũ cười nói.

"Phương tiểu thư, hôm nay tới chơi có chuyện gì không, Hoắc tổng đi ra ngoài cùng một cái hợp tác phương gặp mặt." Doãn Thiên Vũ cũng mỉm cười, kiên nhẫn trả lời.

"Há, không liên quan, ta hiện ngày không phải là tới chơi, ta đã chính thức nhậm chức Thượng trông không bày ra bộ Kinh Lý, hôm nay là có chút công việc tiếp nhận bên trên chuyện nghĩ đến hỏi Dật Nam, nếu Dật Nam không có ở đây ta hãy đi về trước."

Phương Thâm cười cười, hướng Doãn Thiên Vũ nhân nhạ giải thích một phen, nói xong cũng quay đầu đạp giày cao gót rời đi.

Doãn Thiên Vũ còn ngây tại chỗ, Phương Thâm muốn tới Thượng Không công việc, bày ra bộ Kinh Lý? Nàng đột nhiên tới Thượng Không công việc chỉ có một nguyên nhân đó chính là Hoắc Dật Nam, lại nghĩ tới lần trước ở áo cưới chụp hình lâu Phương Thâm kia buổi nói chuyện, Doãn Thiên Vũ tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Đột nhiên cảm thấy có chút vô lực, Doãn Thiên Vũ lụn bại ngồi về trên ghế làm việc, sau này phải thế nào sống chung a, nhiều lúng túng.

Trước khi tan việc không lâu, Hoắc Dật Nam cuối cùng là làm xong trở lại, bên người đi theo đặc biệt giúp Tiên Dịch, nhìn tâm tình không tệ, hân là mấy ngày nay đồng thời khó dây dưa nhất xuyên quốc gia hợp tác án kiện bắt lại, Doãn Thiên Vũ cũng đi theo tâm tình tốt rất nhiều.

Hai người còn chưa kịp nói bên trên hai câu, đã đi xuống ban, Phương Thâm không biết từ đâu lập tức lấy được Hoắc Dật Nam trở lại tin tức, mới vừa tan việc liền lại xuất hiện ở lầu cuối tổng tài trong phòng làm việc.

"Dật Nam, người trở lại?"

"Phương Thâm, người tới?" Hoắc Dật Nam nhìn thấy nàng cau mày một cái, tựa hồ là đối với (đứng) cha đột nhiên an bài bất mãn, hỏi.

"Ừ, ta buổi trưa đến, tới tìm người nhưng người không ở, tựa hồ có rất lâu không thấy, vừa vặn hôm nay ta có quan hệ với công việc chuyện cũng muốn cùng người trò chuyện một chút, không bằng cùng đi ăn một bữa cơm đi." Phương Thâm ôn nhu cười đi tới trước, cười hỏi.

"Ừ, hôm nay có chút..." Hoắc Dật Nam cau mày một cái, muốn cự tuyệt, có thể lời nói còn chưa kịp nói xong.

Phương Thâm lại tiếp tục cười nói, "Nghe nói hôm nay Thượng Không mới vừa bắt xuống một người đại xuyên quốc gia hợp tác hạng mục, coi như là ăn mừng, đặc biệt giúp cùng Doãn thư ký cũng đều đồng thời đi."

Tiên Dịch gạt đầu một cái, mỉm cười một chút, không nói gì, chờ Hoắc Dật Nam hạ lệnh.

Doãn Thiên Vũ cau mày một cái, muốn cự tuyệt, không phải là rất muốn cùng các nàng cùng đi ăn cơm, luôn cảm thấy bầu không khí sẽ quá lúng túng.

Hoắc Dật Nam ngược mắt liếc một cái nàng, nhìn ra trong mắt nàng muốn cự tuyệt ý tứ, khẽ gật gật đầu đạo, "Có thể."

Phương Thâm không có bỏ qua cho hai người ánh mắt đang lúc trao đổi, con ngươi âm thầm, tay dùng sức buộc chặt, lại như cũ cười nói, "Được, vậy đi thôi Doãn thư ký, Tiên Dịch đặc biệt giúp."

Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng, hai người khác đều không ý kiến nàng cũng không biết làm như thế nào cự tuyệt, chỉ đành phải đưa lên xách tay theo phía trước mặt một nhóm ba người.

Cùng Phương Thâm hai người một tả một hữu đứng ở Hoắc Dật Nam bên người, Phương Thâm không phải là Thi ôn nhu cười cùng Hoắc Dật Nam nói mấy câu nói, nàng nhưng ngay cả lời nói cũng không chen được, thấy thế nào đều giống như Phương Thâm mới là chính quy phu nhân tựa như, bầu không khí không nói ra lúng túng.

Lúc ăn cơm sau khi, Tiên Dịch Hòa Doãn Thiên Vũ cũng một mực cúi đầu ăn cơm, Phương Thâm chính là một cái cùng Hoắc Dật Nam thảo luận trong công tác vấn đề, Tiên Dịch Hòa Doãn Thiên Vũ ngược lại giống như thành nề.

"Dật Nam, ta bây giờ là bày ra bộ Kinh Lý, nghe Hoắc bá phụ nói ngươi công ty trước bày ra bộ Kinh Lý tuổi tác quá lớn sớm liền cần về hưu đáng tiếc một mực không tìm được người thích hợp thay thế, trước ở nước ngoài sửa qua loại này giờ học, ta liền trên đỉnh, không có ý kiến chứ?"

Thật ra thì, Phương Thâm tới công ty chức vị an bài hoàn toàn là Hoắc Khải Đông trực tiếp với cao tầng chào hỏi, Hoắc Dật Nam cũng đều có hoàn toàn không biết chuyện, cho nên vào lúc này Phương Thâm Triều Tuấn với Hoắc Dật Nam nói rõ ràng chuyện này.

"Ừ, các ngươi quyết định liền có thể." Hoắc Dật Nam không có ngẩng đầu, thanh âm nhàn nhạt.

"Ừ, vậy sau này ta khả năng còn phải thường đi ngươi phòng làm việc, công ty tình hình chung cái gì cũng còn chưa phải là rất biết, rất nhiều vấn đề rất tốt thành giáo một chút ngươi." Phương Thâm cho Hoắc Dật Nam thịnh một bát canh lớn, cười duyên đạo.

"Ừ, ngươi cũng có thể hỏi một chút trước Kinh Lý Trương tổng, hần kinh nghiệm rất phong phú, chắc rất vui lòng dạy ngươi, còn có Tiên Dịch, hần đi theo ta nhiều năm như vậy, ngay cả ngươi cũng dạy không cũng có thể trực tiếp cuốn chặn dìm đi." Hoắc Dật Nam không có trực tiếp cự tuyệt, lại cũng không có khẳng định đáp ứng.

"Dĩ nhiên, Hoắc tổng, Phương tiểu thư có vấn đề cứ hỏi ta." Tiên Dịch vốn là vui đầu ăn mấy thứ linh tinh, nghe được mình bị chỉ đích danh lập tức nuốt xuống, buống chén dũa xuống sợ hãi nói.

Phương Thâm tâm lý đối với (đúng) Hoắc Dật Nam lần này mang theo cự tuyệt ý lời nói có chút khó chịu, lại cũng không có lộ ra cái gì, như cũ cười cười, "Được, cảm ơn trước Tiên Dịch đặc biệt giúp."

Doãn Thiên Vũ là thỉnh thoảng ăn hai cái cơm, một mực cúi đầu tận lực hạ xuống chính mình tồn tại cảm giác.

"Doãn tiểu thư không có ý kiến chứ?" Phương Thâm lại đột nhiên quay đầu hỏi Doãn Thiên Vũ.

"À? Cái gì?" Doãn Thiên Vũ nghe Phương Thâm đột nhiên hỏi mình, có chút ngẩn ra, vừa mới một mực ở thất thần, không nghe được các nàng trò chuyện cái gì.

"Ta là nói Phương tiểu thư không ngại ta đi tổng tài phòng làm việc tìm Dật Nam Thảo bản về công việc vấn đề đi." Phương Thâm sắc mặt có chút không tốt lắm, lại lặp lại một lần.

"Há, cái này a, ta không có ý kiến a, đối với (đúng) Hoắc tổng không bằng cho ta một cái đơn độc phòng làm việc đi, ta ở bên trong luôn là sẽ có nhiều chút cản trở." Doãn Thiên Vũ sau khi nghe xong khoát khoát tay trả lời, vừa cười hỏi qua Hoắc Dật Nam.

Hoắc Dật Nam nghe vậy ngẩng đầu lên nhìn về phía nàng, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng không nói gì, này tính là gì, cái giọng nói này là ghen à...

Bạn đang đọc truyện *Kiểu Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 99: : Phương Thâm chính thức nhậm chức

Chương 99: : Phương Thâm chính thức nhậm chức

Một bữa cơm ăn lúng túng vô cùng, mấy người cơm nước xong, Doãn Thiên Vũ đi theo Hoắc Dật Nam sau lưng đi ra ngoài, Phương Thâm đứng ở hân bên người, nghiêng người ôn nhu với hân nói chuyện.

"Dật Nam, ta không có lái xe tới, đưa ta trở về đi thôi." Phương Thâm cười kéo ống tay áo của hân.

"Để cho Tiên Dịch đưa người trở về đi thôi, ta đi về trước." Hoắc Dật Nam xoay người hướng về phía Tiên Dịch nhân nhạ nói, sau đó một cái kéo qua Doãn Thiên Vũ đi.

Phương Thâm đứng tại chỗ tức giận không dứt, Tiên Dịch củ kết hỏi, "Phương tiểu thư... Nha, Phương quản lý, đi thôi ta đưa người về nhà."

Phương Thâm liếc nhìn hân một cái, biểu tình không tốt lắm nhưng vẫn là cố gắng để cho thanh âm bình tĩnh nói, "Không cần, cảm ơn Tiên Dịch đặc biệt giúp, ta bảo tài xế tới đón ta."

"Vây cũng tốt, ta đây đi trước, Phương tiểu thư chú ý an toàn." Tiên Dịch nhún nhún vai, gạt đầu một cái lấy xe rời đi.

Lưu lại Phương Thâm sắc mặt không tốt đứng tại chỗ.

Ngày thứ hai, Phương Thâm chính thức nhậm chức, Hoắc Dật Nam cho đòi mở một buổi họp nghị.

Hội nghị Tiên Dịch tổng kết đoạn thời gian trước công việc, báo cáo công ty gần đoạn thời gian tài chính chi tiêu cùng thu nhập các loại sự hạng, sau đó giới thiệu Phương Thâm.

"Vị này là chúng ta mới tới bày ra bộ Quản lý Phương Thâm, mọi người hoan nghênh."

Phòng họp vang lên một trận tiếng vỗ tay, Phương Thâm tự nhiên phóng khoáng cười đứng lên, "Mọi người khỏe, ta gọi là Phương Thâm, từ hôm nay trở đi liền muốn nhậm chức Thượng Không bày ra bộ Quản lý, hy vọng sau này mọi người có thể đồng thời cố gắng đồng thời tiến bộ, cũng hy vọng các vị chỉ giáo nhiều hơn."

Lại vừa là một trận tiếng vỗ tay vang lên, phòng họp người cũng hài lòng nhìn Phương Thâm, không thể nghi ngờ nàng khí chất cùng với nàng lời nói này vì nàng thêm rất nhiều phút, rất nhiều người cũng đều biết nàng chính là Phương thị thiên kim.

Hội nghị cuối cùng an bài sau giai đoạn công việc nhiệm vụ.

Cuối cùng Hoắc Dật Nam hướng về phía Doãn Thiên Vũ đạo, "Doãn thư ký, bây giờ công ty có một cái rất trọng yếu hợp tác án kiện, chờ một hồi ta sẽ đem cận kề sự hạng phát cho người, trước ngày mai người đi tìm hạng mục Quản lý chuẩn bị xong hợp đồng hợp tác giao cho ta."

"Dạ, Hoắc tổng." Bị điểm tên gọi, vốn là suy nghĩ viễn vong Doãn Thiên Vũ lập tức phục hồi tinh thần lại, mỉm cười kêu.

"Tan họp."

Dứt lời Hoắc Dật Nam nhanh chân đi ra đi, Phương Thâm lập tức thu dọn đồ đạc theo sau, "Dật Nam, vân vân, ta mới tới, có một ít liên quan tới công ty lịch sử cùng đi qua hạng mục bày ra phương diện vấn đề không phải rất rõ, muốn hỏi một chút người..."

Doãn Thiên Vũ tầm mắt đuổi theo hai người, cho đến vào phòng làm việc, Phương Thâm cùng Hoắc Dật Nam ở phòng làm việc, nàng đi vào hân sẽ rất chúng mắt đi, Doãn Thiên Vũ một mực ở lại phòng họp ngồi rất lâu, cho đến người cũng đi sạch mới đi ra ngoài.

Phương Thâm đến là Thượng Không yêu bát quái nữ người lại mang đến rất nhiều đề tài, mọi người đều biết Phương thị thiên kim cùng bọn họ tổng tài là thanh mai trúc mã, Phương Thâm đề tự công ty không nên tới Thượng Không khuất phục một người quản lý vị, còn có thể là tại sao?

Có thể không biết sao bọn họ Hoắc tổng lại cùng Doãn thư ký kết hôn, sau này sợ là sẽ phải có trò hay nhìn rồi.

Thời gian nghỉ trưa, công ty trong nhà cầu nữ liền truyền tới các cô gái nhỏ giọng bát quái.

"Ha, cái đó mới tới Phương Thâm rốt cuộc lai lịch gì à?"

"Không thể nào, người còn không biết? Người suy nghĩ một chút nàng họ Phương ai, trừ Phương thị thiên kim Phương Thâm còn có thể là cái nào Phương Thâm, nàng và tổng tài chúng ta nhưng là thanh mai trúc mã."

"Oa, thật a, nàng kia thích chúng ta Hoắc tổng?"

"Nếu không đâu rồi, người nói muốn nếu đổi lại là người, nếu không phải là bởi vì thích người sẽ thả đến nhà mình công ty lớn không nên tới nơi này làm cái gì bày ra bộ Quản lý?"

"Không biết..."

"Đó không phải là sao? Còn có nha, ta đây có một cái càng bùng nổ tin tức, có muốn nghe hay không, có muốn nghe hay không?"

"Cái gì a, muốn muốn muốn..."

"Hắc hắc, biểu tỳ ta lúc trước a với chúng ta Hoắc luôn là một trường học, nghe biểu tỳ ta nói lúc trước chúng ta Hoắc rất thích qua Phương Thắm, còn biểu lộ qua, người đoán thế nào?"

"Thế nào? Người ngược lại nói xong a gấp chết ta."

"Kết quả a bị một Phương đại tiểu thư cự tuyệt, sách sách sách, bằng không bây giờ tổng tài chúng ta phụ nhân vị trí nào còn có Doãn thư ký phần a."

"A... Cự tuyệt? Tại sao à? Nàng kia bây giờ còn đuổi theo đến nơi này tới đây? Đây không phải là giải thích không thông?"

"Hắc hắc, người đây cũng không biết đi, Phương tiểu thư là người nào a, kiêu ngạo rất, cự tuyệt chúng ta Hoắc tổng nhất định là bởi vì hư vinh chứ, kết quả bây giờ a lại... Sách sách sách, thật là khiến người thổn thức."

"Thích, ta bây giờ ngược lại cảm thấy Doãn thư ký cũng không tệ, cho nên phương này Thắm chẳng lẽ muốn làm tiểu Tam câu dẫn đã kết hôn nam nhân chứ?"

"Ồi... Ai biết được, nói không chừng a nói không chừng, nhìn như vậy tới ta cảm thấy được (phải) Phương Thắm thật đáng thương."

Đột nhiên bên trong truyền tới bồn cầu tiếng bom nước thanh âm, bát quái mấy người cả kinh, vội vàng hốt hoảng chạy ra ngoài.

Nhà cầu cách gian cửa mở ra, Phương Thắm sắc mặt tái xanh đi ra, tay nắm chặt thành quỳ, móng tay cơ hồ lôm vào trong thịt, lại cũng duy trì không dùng được ngày xưa tinh xảo phóng khoáng.

Đi tới bồn rửa mặt trước, Phương Thắm nhìn trong gương có chút chật vật chính mình, trong mắt tràn ra thật sâu vô lực cùng bi thương, dùng sức nhắm nhắm, lại mở ra Thì trong mắt tràn đầy không biết tên hóa, cơ hồ muốn đốt Phệ nàng.

Doãn Thiên Vũ! ...

Doãn Thiên Vũ bởi vì Hoắc Dật Nam buổi sáng an bài một cái nhiệm vụ, hôm nay đặc biệt bận rộn.

Nàng được an bài xử lý hạng mục là công ty bây giờ trọng điểm hợp tác hạng mục, cũng chính là ngày hôm qua Hoắc Dật Nam mới vừa cùng Phương người phụ trách thỏa đàm, nhưng là còn không có chính thức ký kết hợp đồng, hết thấy đều phải đợi ngày mai ký kết hợp đồng, mới xem như bụi bặm lắng xuống.

Đứng ở hạng mục Quản lý cửa phòng làm việc, Doãn Thiên Vũ tay lòng có chút đồ mồ hôi không biết tại sao nàng luôn cảm thấy tâm lý có chút bất an, chuyện này rất trọng yếu không thể ra một một chút lầm lỗi.

"Thùng thùng..." Hít thở sâu, gior tay lên gõ cửa.

"Mời vào." Hạng mục Quản lý rất khách khí.

"Xin chào, Hoàng giám đốc, ta lấy tới ngày mai hòa hợp làm công ty ký kết hợp đồng yêu cầu tài liệu." Doãn Thiên Vũ thẳng tắp eo, mỉm cười đi tới trước bàn làm việc, đối với (đứng) lên trước mắt tuổi trẻ Kinh Lý đạo.

"Được, Doãn thư ký, ta đã chế định căn cứ hợp đồng hợp tác cùng với thiết kế sách, làm phiền người giúp ta sửa sang một chút, những tài liệu này đều cần sao chụp (photocopy) hai phần, đứng ta đây mà không có ở không văn kiện giáp, còn phiền toái Doãn thư ký tìm một văn kiện giáp đóng cẩn thận."

Hoàng giám đốc đứng lên cầm lên trên bàn tài liệu kiểm tra cẩn thận một lần, mới cười đưa tới Doãn Thiên Vũ trong tay.

Doãn Thiên Vũ nhìn lấy trong tay một xấp rài rác giấy, nghiêm túc một chút gật đầu, "Được, Hoàng giám đốc khổ cực, ta lập tức sửa sang lại giao cho tổng tài, kia Hoàng giám đốc bận rộn, ta sẽ không quấy rầy."

"Được."

Doãn Thiên Vũ ôm thật chặt một nhóm tài liệu thối lui ra hạng mục Quản lý phòng làm việc, Phương Thắm bụng lý đi ra tiếp tục nước, vừa vận thấy Doãn Thiên Vũ quẹo cửa hướng in phòng đi tới.

Phương Thắm nghĩ (muốn) từ bản thân ở phòng vệ sinh nghe được lời ong tiếng ve, sắc mặt không tốt lắm, đột nhiên miểu thấy trong tay nàng đồ vật, lại nghĩ tới buổi sáng Hoắc Dật Nam An xếp hàng công việc, Tà Tử cười cười...

Chương 100:: Trọng đại không may

Chương 100:: Trọng đại không may

Ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ thật sớm tới công ty, mang theo vừa mua văn kiện gấp, tỉ mỉ đếm xem hợp tác dùng tài liệu, mỗi bản a 7 tấm, một tấm cũng không nhiều một tấm cũng không ít.

Doãn Thiên Vũ hài lòng cười cười, phân biệt đóng cẩn thận thả vào Hoắc Dật Nam trên bàn, ngày hôm qua vẫn cảm thấy bất an, trong lòng bây giờ một tảng đá lớn cuối cùng hạ xuống.

"Hoắc tổng." Hoắc Dật Nam đến sắp tới giờ cơm mới đẩy cửa đi vào, Doãn Thiên Vũ lập tức đứng lên hướng về phía hắn vắn an.

Hoắc Dật Nam gật đầu một cái hướng bàn làm việc đi tới, "Tài liệu chuẩn bị xong?"

"Ừ, ta đặt ở ngói trên bàn." Doãn Thiên Vũ mỉm cười trả lời, chỉ chỉ trên bàn chính tề để văn kiện.

"Được, kiểm tra qua? Lần này nhất định không thể ra không may." Hoắc Dật Nam ngược mắt liếc nàng một cái nghiêm túc nói.

"Ừ, yên tâm đi Hoắc tổng." Ngày hôm qua nàng đã kiểm tra rất cẩn thận, vừa mới cũng đếm một xuống sơ lược nhìn một lần, ứng nên sẽ không xảy ra vấn đề.

"Được, bây giờ ngói theo ta đi gặp đồng bạn hợp tác." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, suy nghĩ một chút xoay người hướng về phía nàng nói.

"Ta... Ta?" Doãn Thiên Vũ mở to mắt, kinh ngạc chỉ mình hỏi ngược lại.

"Ừm." Hoắc Dật Nam không ngừng đầu, nhàn nhạt ứng tiếng, vuốt đầu như có nhiều chút mệt mỏi.

"Có thể... Nhưng là ta cho tới bây giờ không có trải qua loại trường hợp này, hạng mục này lại trọng yếu như vậy, ta không dám." Doãn Thiên Vũ co rút rụt cổ, có chút kháng cự.

Hoắc Dật Nam cau mày một cái, có chút bất cận nhân tình đạo, "Cho ngói đi ngói phải đi, không dám lời nói liền từ chức, ta Hoắc Dật Nam không cần rụt rè e sợ thư ký."

Doãn Thiên Vũ chu chu mỏ, một bộ ủy khuất dạng, "Dạ, Hoắc tổng, ta chuẩn bị một chút lập tức với ngài đi."

"Nhanh lên một chút." Hoắc Dật Nam không chút khách khí.

Rất nhanh thu thập xong, Doãn Thiên Vũ xách bao ôm văn kiện đi theo Hoắc Dật Nam sau lưng.

Cùng người hợp tác hẹn gặp ở một nhà sang trọng phòng ăn, cái này hợp tác hạng mục là xuyên quốc gia hợp tác, Phương người phụ trách là một cái người Mỹ kêu Jason . Greene, dung mạo rất là anh tuấn.

Jason thấy Hoắc Dật Nam Tiên Dịch nắm chặt tay, nhìn ra được Phương đối với lần này hợp tác cũng là nhạc kiến kỳ thành, nhìn thấy bên cạnh Doãn Thiên Vũ thì con mắt lóe sáng phát sáng.

Rất nghiêm túc cười dùng xấu tiếng Hoa khen một câu, đồng thời đưa tay ra "A, thật xinh đẹp."

Doãn Thiên Vũ cười đứng lên cầm tay hắn, trả lời, "Cám ơn ngói, Mr Greene, ta là Hoắc tổng bí thư riêng họ Doãn."

Jason bên cạnh có phiên dịch ở phía sau nhỏ giọng phiên dịch, Doãn Thiên Vũ có chút lúng túng, tha thứ nàng học tập tới nay kém cỏi nhất chính là tiếng Anh, nói không mấy câu.

Jason cười cười không sẽ cùng nàng nói chuyện, xoay người cùng Hoắc Dật Nam vừa ăn cơm bên trao đổi.

Doãn Thiên Vũ kinh ngạc nhìn bên người thao một cái lưu loát Anh Văn, không chướng ngại cùng người ngoại quốc trao đổi Hoắc Dật Nam, nuốt nước miếng một cái, đề xuống chính mình thán phục.

Suy nghĩ một chút nhưng lại cảm thấy chính mình buồn cười, cái này cũng không chuyện gì ngạc nhiên, hắn vốn là tốt như cái gì đều hiểu, nhưng là chẳng biết tại sao nghĩ tới đây Doãn Thiên Vũ tâm lý có chút buồn buồn.

Mấy người đơn giản ăn ít thứ, dĩ nhiên không bao gồm Doãn Thiên Vũ, nàng mọi việc cũng lấy ăn làm đầu. Các loại (chờ) hai người chính thức cắt vào

chính đề, nàng đã ăn không sai biệt lắm ăn no.

Cũng may bữa cơm kết thúc trước, hai người rút cuộc bắt đầu nói chuyện hợp tác chuyện.

Hoắc Dật Nam tỏ ý Doãn Thiên Vũ đem trong tay văn kiện đưa cho hai người, Doãn Thiên Vũ lập tức cười đưa lên.

Jason cũng cười nhận lấy, tựa hồ đối với Doãn Thiên Vũ đặc biệt hài lòng.

Hai người mở ra văn kiện giáp, "Công ty của ta nói ra điều kiện Hoắc tổng nhưng là đã đáp ứng, quý công ty yêu cầu điều kiện trước chúng ta cũng đã thỏa đàm, như vậy hiện tại liền bắt đầu ký hợp đồng đi."

Jason một bên xem đến văn kiện vừa cười nói, nhìn tâm tình không tệ.

Đột nhiên, Hoắc Dật Nam lại một cái đóng lại hợp tác thiết kế sách, sắc mặt âm trầm đáng sợ nhìn chằm chằm Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ bị hấn tránh đến sợ hãi trong lòng, lảng lảng nhỏ giọng nói, "Người thế nào?"

Hoắc Dật Nam còn chưa kịp ngăn cản, đột nhiên Jason cũng đem văn kiện ném một cái, sắc mặt tái xanh trợn mắt nhìn hai người, nghiêm nghị chất hỏi chút gì nghe không hiểu.

Một bên phiên dịch đầu đuôi phiên dịch ra, mặc dù không mang theo giọng cũng có thể nghe được có nhiều tức giận, "Quý công ty chính là dùng loại này âm mưu thủ đoạn đối đãi mình đồng bạn hợp tác sao? Nếu ban đầu không có ý hướng hợp tác cũng không cần lãng phí chúng ta thời gian, người khác mời đài cao đi."

Nói xong Jason nổi nóng được (phải) đập cửa đi, phiên dịch lập tức với đi ra ngoài.

Doãn Thiên Vũ sửng sốt tại chỗ, mồ hôi lạnh một tầng một tầng ra bên ngoài bốc lên, đã hoảng hốt, "Thế nào?"

Hoắc Dật Nam hung ác nhìn chằm chằm nàng, tựa hồ muốn nàng xem xuyên.

Doãn Thiên Vũ nhặt lên trên đất văn kiện mở ra, nghiêm túc nhìn, quả nhiên ở vị trí chính giữa liền phát hiện rất lớn sơ suất.

"Vốn là Hoắc Dật Nam Hòa hợp tác phương thương lượng xong, Phương đầu tư 100 triệu, trong một năm cầm lại tiền vốn, hoặc đem còn có thể thu được 40% tiền huê hồng, sau đó công ty kia 3% cổ phần."

Phương điều kiện cao, yêu cầu cũng cao, Hoắc Dật Nam đã dốc hết vốn liếng muốn bắt này lên hợp tác án kiện.

Nhưng bây giờ đập vào mi mắt rõ ràng đã bị đổi nhau qua, phía trên số liệu ngổn ngang, đầu tư khoản tiền biến thành 2 cái trăm triệu, tiền huê hồng kia một nhóm chỉ có vài cái chữ to: Muốn tiền huê hồng? Người đi mà nằm mơ à.

Sau đó trên văn kiện lại có một ít chữ nhỏ dùng Anh Văn viết, trong lời nói là rất rõ lộ vẻ làm nhục cùng chê Phương công ty, khó trách Phương muốn nổi giận như thế.

Nhưng là Doãn Thiên Vũ vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, ngày hôm qua nàng trước khi đi đã kiểm tra cẩn thận qua là không có vấn đề, sau khi đi để cho ở phòng làm việc cũng vẫn không có động tĩnh, trong lúc trừ công ty in phòng ai cũng không có chạm qua a, tại sao có thể như vậy?

Lại nói sáng sớm hôm nay cũng sơ lược nhìn một lần, kết quả cũng không phát hiện không may, xem ra là chính mình quá xem thường, nhưng là vô luận như thế nào cũng không cách nào giải thích cái này tình trạng. Hoàng giám đốc cho nàng tài liệu cũng không có vấn đề, nàng in thời điểm cũng là thật tốt, nhất định là ở nàng không biết thời điểm có ai từng giờ trò.

Hoắc Dật Nam sắc mặt đã không thể càng âm trầm, lạnh lùng đưa lên đồ vật đi ra ngoài, Doãn Thiên Vũ do dự đuổi theo, nhưng thủy chung cách mấy bước nguyên khoảng cách, không dám lên trước.

"Giải thích rõ." Hoắc Dật Nam thanh âm nghiêm túc lạnh lùng.

"Ta... Chuyện này, quả thật ta có sai, ta không có làm cuối cùng cận kề kiểm tra đưa đến xuất hiện vấn đề như vậy, nhưng những thứ này thật không phải là ta làm, ta cũng chưa từng thấy kia mấy tờ giấy, có thể là khâu nào xảy ra vấn đề, đúng... Thật xin lỗi."

"Chính mình sai trái không cần kiểm soát." Hoắc Dật Nam như cũ đen trầm mặt, quanh thân cũng lạnh như băng.

Hoắc Dật Nam lái xe trở về công ty, Doãn Thiên Vũ sắc mặt trắng bệch theo sau ngồi ở hàng sau, trong đầu một mực ở nghĩ (muốn) rút cuộc là nơi đó trừ vấn đề.

Trở về công ty, trước đài còn chưa kịp chào hỏi liền bị hai người khí thế rung một cái, lẳng lẽ thu hồi tay mình.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: : Cãi nhau bạo tẩu

Chương 101: : Cãi nhau bạo tẩu

Đọc theo đường đi gặp phải người cũng nhận ra được bầu không khí ngưng kết tựa như lúng túng, cũng cảm giác được hai người tức giận, lại ai cũng không dám tiến lên hỏi.

Cho đến hạng mục quản lý thư ký mang đến bát quai giải đáp các nàng nghi ngờ, "Ha, ta và các người nói lần này chúng ta Doãn thư ký chết chắc."

"Cái gì? Có ý gì?"

"Các người đều biết lần này công ty chúng ta trọng điểm hợp tác hạng mục đi, Hoắc tổng đều đã thỏa đàm cái đó, hôm nay Hoắc tổng cộng Doãn thư ký cùng đi ra ngoài thấy đồng bạn hợp tác, các người đoán thế nào?"

"Ô kìa, đoán được sẽ không hỏi người, khác (đừng) vòng vo mau nói đi."

"Được được được, chính là đi hợp tác thất bại vàng, nguyên nhân ở chỗ hợp tác thiết kế trong sách mặt lại xuất hiện một ít làm nhục tính văn tự, hơn nữa với ban đầu nói tốt hợp tác điều khoản cũng có rất lớn xuất nhập, chọc giận Phương người phụ trách."

"Tê... Đây chính là nửa phút hơn trăm triệu tổn thất a, tại sao có thể như vậy?" mọi người ngược lại hít một hơi khí lạnh, cũng hơi xúc động.

"Chuyện này là giao cho Doãn thư ký phụ trách, chuyện lần này xảy ra vấn đề đương nhiên là nàng phụ trách, nhìn vừa mới Hoắc tổng bộ dáng kia, có nhiều tức giận cũng không cần nói, ta cảm thấy được (phải) Doãn thư ký lần này sợ là dữ nhiều lành ít."

...

"Người là óc heo ấy ư, bình thường sự tình không làm xong cũng không tính, hạng mục này trọng yếu bao nhiêu người không biết? Chút chuyện nhỏ như vậy cũng có thể làm hư?"

Trở về phòng làm việc, Hoắc Dật Nam đem đồ vật nặng nề hướng trên bàn đập một cái, giận dữ không thôi, hướng về phía Doãn Thiên Vũ mắng.

"Ta không có..." Doãn Thiên Vũ nhỏ giọng phản bác, thanh âm quá tái nhợt vô lực.

"Không có? Không có vậy bây giờ là tình huống gì? Cũng bởi vì một mình người vấn đề nhỏ công ty tổn thất bao nhiêu? Người nữ nhân này bình thường trong đầu cũng chỉ chứa cái gì tình a yêu ấy ư, còn là nói còn không bỏ được người kia bạn trai cũ, lúc làm việc cũng lòng không bình tĩnh?"

Hoắc Dật Nam nổi dóa, đã có nhiều chút không lựa lời nói.

"Ta thừa nhận ta nên là chuyện này thua một bộ phận trách nhiệm, nhưng là bây giờ chính ta đều không làm rõ ràng tình trạng, hoàn toàn không biết phát sinh cái gì, Hoắc Dật Nam đừng tưởng rằng người là ông chủ liền có thể tùy ý nhục mạ người khác, xin người luận sự không nên nói lung tung."

Doãn Thiên Vũ cũng có chút khó chịu, vốn đến chính mình làm hư lớn như vậy một chuyện liền rất khó chịu, trời mới biết nàng nguyên bản là đều đã rất coi trọng chuyện này, bây giờ ra như vậy chuyện nhất định là có người hãm hại nàng, nhưng là nàng căn bản cũng không biết là ai, cũng không có chứng cứ, nàng có thể làm sao?

"Đây không phải là người làm chuyện sai lý do, ta nói rồi ta không nuôi người rảnh rồi, người tốt nhất làm rõ ràng bản thân thân phận." Hoắc Dật Nam lạnh lùng nói.

Doãn Thiên Vũ con mắt có chứa xót, cơ hồ rơi lệ, cảm giác mình rất ủy khuất, "Thật xin lỗi, Hoắc tổng, ta biết, ta sẽ mau sớm làm từ chức. Công ty tổn thất với ta mà nói mặc dù có chút khó trả, nhưng ta sẽ nghĩ biện pháp trả lại."

Hoắc Dật Nam ngược mắt nhìn nàng, nghe nàng lời nói càng tức giận, lạnh lùng nói, "Tùy người."

Tùy tiện? Tùy tiện thật sao? Được, nàng kia bây giờ liền đi! Doãn Thiên Vũ không nhìn hấn nữa, lạnh lùng thu dọn đồ đạc, đồ vật bị nàng ở trên bàn đập vang ầm ầm.

"Thật là thật xin lỗi cho Hoắc tổng mang đến như vậy đại phiền toái, ta đi, ta bây giờ liền đi!" Doãn Thiên Vũ đưa lên đồ vật xoay người rời đi.

Cửa phòng làm việc bị quăng loảng xoảng một thanh âm vang lên, lần đầu tiên Doãn Thiên Vũ như vậy phản kháng hẳn, nhìn còn đang lay động môn, Hoắc Dật Nam tâm tình phiền não không dứt.

Hắn không muốn nói như vậy nàng, nhưng là lời đến khước miệng không biết rõ làm sao thì trở nên, liền là không có cách nào cho nàng sắc mặt tốt.

Đem đồ trên bàn cũng phát đến trên đất, Hoắc Dật Nam cúi kính tới cực điểm

"Thùng thùng..." Đột nhiên, cửa vang lên tiếng gõ cửa.

"Cút!" Hoắc Dật Nam không chút suy nghĩ hướng về phía ngoài cửa rống.

Phương Thẩm cảm nắm quyền, đẹp đẽ trên gò má tràn đầy duy trì không dùng được ghen tỵ.

Tĩnh táo lại sau, Hoắc Dật Nam càng nghĩ càng thấy được (phải) chuyện ra kỳ hoặc, Doãn Thiên Vũ bình thường làm việc vẫn đủ đáng tin, huống chi hay lại là trọng yếu như vậy hạng mục, không đến nỗi phạm nghiêm trọng như vậy sai lầm.

Suy nghĩ lập tức liền gọi thông đặc biệt giúp điện thoại, "Tiên Dịch, đem công ty gần hai ngày theo dõi điều ra, cho ta cẩn thận xếp hàng tra tới cùng là ai bán đứng công ty!"

Hoắc Dật Nam trong thanh âm dính vào rừng mình, Tiên Dịch cũng biết sự tình nghiêm trọng tính, nghiêm túc đáp ứng, cúp điện thoại lập tức đi làm ngay.

Ra công ty sau, Doãn Thiên Vũ trên thực tế cũng không biết nên đi chỗ nào, chính mình đi đi liền đến đại quảng trường, cùng Tả Di gặp mặt qua sau chặt vật khóc lớn lại gặp phải Hoắc Dật Nam đại quảng trường.

Thời gian này điểm trên quảng trường cũng không có người nào, Doãn Thiên Vũ một người ngồi ở giữa quảng trường, suối phun bên cạnh.

Doãn Thiên Vũ ngược đầu, suối phun nước bắn ở trên mặt, gò má dần dần trở nên ướt át, tâm lý không khỏi từng trận co rút đau đớn, lại không phân rõ trên mặt là nước mắt hay lại là nước.

Ở quảng trường ngồi rất lâu, ngồi vào mặt trời lặn cho đến trời tối, quảng trường dần dần náo nhiệt lên, thôi táng đám người thỉnh thoảng có người đứng vào nàng, Doãn Thiên Vũ lại ngồi cũng không nhúc nhích giống như không có cảm giác tựa như.

Ngồi quá lâu vừa lạnh vừa đói, bóng đêm lại dần dần càng sâu, người lại từ từ thiếu, trên quảng trường chỉ còn lại ba lượng đứng không bỏ chia lia tình nhân.

Duy chỉ có nàng là không có chỗ có thể đi, nàng không nghĩ trở về Di Mộ nhà, nhưng là Hoắc Dật Nam biệt thự cũng không thể trở về, đột nhiên cảm thấy bị ai, thiên hạ lớn không có nàng chỗ dung thân, vẫn luôn là ăn nhờ ở đậu sinh hoạt.

Nếu người khác không muốn nàng nàng nói liên tục không quyền lợi cũng không có liền phải tiếp nhận sinh hoạt chế tài, cũng tỷ như bây giờ.

Suy nghĩ một chút, trở về công ty tạm ở một đêm đi, công ty không người, Hoắc Dật Nam trong phòng làm việc tiểu phòng nghỉ ngơi tuy nhỏ lại đầy đủ mọi thứ, không bằng liền đi chỗ đó.

Bị sinh hoạt vội vã, Doãn Thiên Vũ ngay cả tự mình thương hại quyền lợi cũng bị tước đoạt, rõ ràng buổi chiều mới chính mình hăm hừ phải rời khỏi, nhưng bây giờ bởi vì không chỗ có thể đi mà trở về, không có ai so với nàng càng chặt vật buồn cười đi.

Đã khuya khoát, công ty đã sớm bị hăm hại thâm bao phủ, Doãn Thiên Vũ nắm chặt xách tay, có chút sợ hãi.

Dùng điện thoại di động đánh yếu ớt ánh sáng đi tới trên thang lầu, dọc theo thang lầu từ từ trèo cuối cùng leo đến lầu cuối, phòng làm việc không có mở đèn, nhưng là môn lại là mở ra.

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, lẳng lẽ đi vào, từ từ mảy mò đến chính mình bàn đem bao cấp buông xuống, cỡi xuống mặc một ngày làm cho mình chân được một ngày tội giày cao gót, mới lại từ từ lục lọi hướng phòng nghỉ ngơi đi tới.

Vừa đi đến cửa miệng lại mơ hồ nghe được một tia thanh âm, giống như tiếng khóc? Không đúng, vừa giống như phát tình tiếng mèo kêu...

Hoắc Dật Nam phòng làm việc cách âm hiệu quả quá tốt, thanh âm rất nhẹ nhàng nghe không phải rất rõ, lại không khỏi cảm thấy sợ hãi, chẳng lẽ phòng nghỉ ngơi có người? Không phải là vào kẻ gian đi, vẫn có cái gì đồ bản?

Cho mình thêm can đảm một chút tử, Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng chuyển động chốt cửa, môn ba tháp một tiếng nhẹ nhàng mở, phòng nghỉ ngơi tối sầm, thanh âm lại càng ngày càng rõ ràng.

Mượn cửa sổ xuyên thấu vào ánh sáng, Doãn Thiên Vũ nhìn thấy trên giường quần quít chung một chỗ hai người đang ở ôm hôn, quần áo mau lui lại đến bên hông, thanh âm chính là từ nơi này truyền tới, chói tai tiếng thở gấp.

Lại là Phương Thẩm...

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, che miệng chạy mau, nhưng là không có mở đèn, lao đảo chạy ra ngoài Thì không cẩn thận đụng phải cái ghế, làm ra một tiếng

không nhỏ giọng vang.

Doãn Thiên Vũ ngay cả giày cũng không mặc một hơi thở chạy ra Thượng Không cao ốc, đứng ở Thượng Không trước cao ốc mặt lại đột nhiên dừng lại...

Bên ngoài là hắc ám, là không chỗ thu nhận năng xuất sắc thế giới, bên trong lại là ác ma, là cho nàng hung hăng một đòn đau thấu tim gan Ác Ma, nàng nên đi kia...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102:: Đánh vỡ Gian tình

Chương 102:: Đánh vỡ "Gian tình "

Nhưng là rời đi quảng trường Doãn Thiên Vũ cũng không biết đi đâu, đột nhiên nghĩ tới Hoắc Dật Nam trong phòng làm việc tiểu phòng nghỉ ngơi, nơi đó tuy nhỏ lại đầy đủ mọi thứ, ngược lại bây giờ công ty cũng không người.

Đã khuya khoắt, công ty đã sớm bị hãm hại thâm bao phủ, Doãn Thiên Vũ nắm chặt xách tay, có chút sợ hãi.

Dùng điện thoại di động đánh yếu ớt ánh sáng đi tới trên thang lầu, dọc theo thang lầu từ từ treo cuối cùng leo đến lầu cuối, phòng làm việc không có mở đèn, nhưng là môn lại là mở ra.

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, lẳng lẽ đi vào, từ từ nẩy mò đến chính mình bàn đem bao treo ở trên ghế dựa, cúi xuống mặc một ngày làm cho mình chân được một ngày tội giày cao gót, mới lại từ từ lục lợi hướng phòng nghỉ ngơi đi tới.

Vừa đi đến cửa miệng lại mơ hồ nghe được một tia thanh âm, giống như tiếng khóc? Không đúng, vừa giống như phát tình tiếng mèo kêu...

Hoắc Dật Nam phòng làm việc cách âm hiệu quả quá tốt, thanh âm rất nhẹ nhàng nghe không phải rất rõ, lại không khỏi cảm thấy sợ hãi, chẳng lẽ phòng nghỉ ngơi có người? Không phải là vào kẻ gian đi, vẫn có cái gì đồ bản?

Cho mình thêm can đảm một chút tử, Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng chuyển động chốt cửa, môn ba thập một tiếng nhẹ nhàng mở, phòng nghỉ ngơi tối sầm, thanh âm lại càng ngày càng rõ ràng.

Mượn cửa sổ xuyên thấu vào ánh sáng, Doãn Thiên Vũ nhìn thấy trên giường quần quít chung một chỗ hai người đang ở ôm hôn, quần áo mau lui lại để đến bên hông, thanh âm chính là từ nơi này truyền tới, chói tai tiếng thở gấp.

Lại là Phương Thắm...

Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, che miệng chạy mau, nhưng là không có mở đèn, lao đảo chạy ra ngoài Thì không cẩn thận đụng phải cái ghế, làm ra một tiếng không nhỏ giọng vang.

Doãn Thiên Vũ ngay cả giày cũng không mặc một hơi thở chạy ra Thượng Không cao ốc, đứng ở Thượng Không trước cao ốc mặt lại đột nhiên dừng lại...

Nàng tại sao phải chạy, chẳng qua chỉ là trên danh nghĩa thê tử, hấn làm gì nàng cũng không can thiệp được, thật là buồn cười.

Tổng tài phòng làm việc, phòng nghỉ ngơi trên giường ôm hôn hai người đột nhiên nghe được một tiếng chói tai cái ghế tron nhẵn lau chùi bản phát ra âm thanh, hai người đều là sửng sờ, ngừng động tác lại.

Hoắc Dật Nam ngẩng đầu nhìn một chút trong ngực người, đột nhiên cau mày đẩy ra nàng.

"Phương Thắm, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Hoắc Dật Nam vuốt đầu đón không dứt đầu, chau mày hỏi lên trước mắt nữ nhân.

"Dật Nam, ngươi đang ở đây quây rượu uống say, gọi điện thoại gọi ta tới đón ngươi, ta muốn đem ngươi đưa về nhà ngươi lại nói ngươi muốn trở về công ty, ta lại đem ngươi đưa trở về công ty, sau đó ngươi kéo ta không để cho ta rời đi..."

Phương Thắm nghiêm mặt nói, nói mặt không đỏ tim không đập, để cho người không có cách nào hoài nghi.

"Ta gọi điện thoại cho người?" Hoắc Dật Nam đen trầm mặt hỏi ngược lại nàng, hẳn quả thật bởi vì phiền lòng đi quây rượu cũng uống rượu, có thể là thế nào sẽ uống say, thiếu chút nữa làm ra say rượu mất lý trí sự tình.

"Đúng vậy, người không nhớ?" Phương Thâm ôn nhu nhìn hắn, gạt đầu một cái, lại có chút kinh ngạc hỏi ngược lại.

"Ừ, rất khuya người trở về đi thôi." Hoắc Dật Nam sửa sang lại quần áo, xoay người đi tới trước cửa sổ lạnh lùng nói.

"Dật Nam..." Phương Thâm đi lên trước, tay Tự Nhiên leo lên bả vai hắn, còn muốn nói thêm gì nữa, Hoắc Dật Nam lại đột nhiên lui về phía sau một ít.

Nhìn đều không lại liếc nhìn nàng một cái, gương cao âm lượng, "Phương Thâm, đã rất khuya, về nhà đi."

Phương Thâm sắc mặt lúc này có chút khó chịu, cảm nắm quyền vừa buông ra, Phương Thâm đưa lên bao gắng gượng cười nói tiếng được, quả thật rồi đi.

Hoắc Dật trạm dừng ở trước cửa sổ cố gắng nhớ lại mình là như thế nào cùng Phương Thâm đồng thời tới nơi này, có thể là thế nào cũng nhớ không nổi.

Bởi vì công ty trọng đại hợp tác án kiện thất bại, hẳn cái gọi là một đám bằng hữu biết tin tức này hẹn hắn đi ra ngoài uống rượu, hẳn vốn là tâm tình tệ hại, bằng hữu ước rượu chính hợp ý hắn, liền không có cự tuyệt.

Có thể sau đó đại khái là uống nhiều, sau khi sự tình hắn cũng nhớ không nổi tới.

Hoắc Dật trạm dừng ở trước cửa sổ nhìn Phương Thâm rồi đi, xoay người ra phòng nghỉ ngơi, Doãn Thiên Vũ ghé làm việc oai tả ngăn ở bên đường, xách tay treo ở trên ghế dựa, một đôi giày cao gót giày ngón ngang nằm ở dưới mặt ghế mặt.

Nàng đã trở lại? Nàng nhìn thấy?

Hoắc Dật Nam nhướn mày một cái, đột nhiên có chút tim đập rộn lên, đưa tay lấy điện thoại di động ra bóp Doãn Thiên Vũ điện thoại.

"Leng keng leng keng..." Đột nhiên một tràng chuông điện thoại di động ở an tĩnh đến đáng sợ phòng làm việc vang lên.

Tầm mắt dời về phía trên ghế làm việc bao, Hoắc Dật Nam cúp điện thoại, một quyền đập về phía bàn, "Đáng chết, giày không có mặc, ví tiền điện thoại di động cũng không cầm."

Suy nghĩ một chút, Hoắc Dật Nam cầm lên áo khoác cùng Doãn Thiên Vũ giày chạy xuống lầu.

Dưới lầu sớm đã không có bóng người, bây giờ đã rạng sáng hai giờ, ngay cả trên đường chính cũng đã không có người.

Hoắc Dật Nam phiền não đá đá dưới chân địa bản, suy nghĩ một chút lấy xe dọc theo trên đường chính bắt đầu tìm người.

Đi phụ cận mấy cái công viên cũng không có người, trên quảng trường cũng đã an tĩnh lại không tìm được nàng, Hoắc Dật Nam nóng nảy một quyền đập về phía tay lái, tiếng kèn đột ngột vang lên, trong bóng đêm phá lệ chói tai.

Ngay cả giày cũng không xuyên, nàng rốt cuộc đi đâu? Bây giờ mới phát hiện hắn thậm chí ngay cả nàng sẽ đi một chỗ cũng không biết.

Không có chút nào con mắt tìm mấy vòng, Hoắc Dật Nam nhớ tới còn không có về nhà đi tìm, tay lái chuyển một cái lại hướng khu biệt thự lái đi, một đường đi tìm trên đường cũng không có phát hiện Doãn Thiên Vũ.

Nhưng là... Hắn tại sao phải lo lắng nàng, hẳn cùng với nàng chẳng qua là khế ước kết hôn, cần gì phải để ý nàng đi đâu?

Hoắc Dật Nam có chút ứ đọng, tâm tình âm trầm đáng sợ, trước mặt chính là nhà, liền muốn buông tha, ngẩng đầu một cái lại đột nhiên liếc thấy tiểu khu lục hóa từ bên cạnh có bóng người.

Một cước đạp lên chân phanh, xe chột dừng, Hoắc Dật Nam nắm giày mở cửa đi tới.

"Mặc vào." Hoắc Dật Nam đem giày đưa tới.

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn một chút hắn, lại cúi đầu xuống, không nói gì.

Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút âm trầm, không nói tiếng nào ngồi xuống xoa lấy nàng bản thiu chân, đem giày mặc vào.

"Người ở nơi này làm gì, trước mặt chính là nhà, chẳng lẽ là lạc đường sao?" Hoắc Dật Nam Minh Minh lo âu, lại cố làm lạnh giá ngữ điệu nói nàng.

"Người tại sao trở về?" Doãn Thiên Vũ mặt vô biểu tình, thẳng tắp theo dõi hắn.

Hoắc Dật Nam không nói gì, đã lâu, mới lại mở miệng, "Về nhà đi."

Vừa nói hướng nàng đưa tay ra, Doãn Thiên Vũ nhìn hắn đẹp đẽ thon dài tay liếc mắt, đứng lên vượt qua hắn khép khênh Hường gia đi tới.

Hoắc Dật Nam lẳng lẳng thần, nhìn rơi vào khoảng không tay, sắc mặt càng thêm âm trầm đáng sợ, khóa xe từ từ bước chậm chững Hướng gia trong đi.

Doãn Thiên Vũ về nhà trực tiếp hướng tận cùng bên trong đi, thu thập một căn phòng khách đi ra, không có tắm ôm chần lền lên giường, Hoắc Dật Nam mở cửa lúc trở về Doãn Thiên Vũ đã nằm ở trên giường.

Hoắc Dật Nam mở ra cửa phòng ngủ không phát hiện người, phòng tắm cũng không có, nổi giận dùng dùng mở ra phòng khách môn, Doãn Thiên Vũ đối diện môn mà nằm, nghe mở khóa thanh âm liền lập tức giả bộ ngủ.

Hoắc Dật Nam ở cửa đứng một lúc lâu, sắc mặt trầm trầm nhìn chằm chằm nằng, cuối cùng vẫn đóng cửa lại đi ra ngoài.

Hoắc Dật Nam tắm xong đi ra, đã rạng sáng bốn giờ, cũng không buồn ngủ, dứt khoát nắm máy tính làm việc công, bởi vì hợp tác án kiện thất bại, gần đây công ty cũng tương đối khẩn trương.

Đột nhiên hòm thư biểu hiện có bưu kiện mới, mở ra, Tiên Dịch phát tới bưu kiện mới, nói đã tìm được đối nhau hợp đồng hợp tác người.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:: Lại là Phương Thấm

Chương 103:: Lại là Phương Thấm

Email phụ có một cái theo dõi video, từ Thượng Không cao ốc đại sảnh đến đỉnh lầu phòng làm việc, thời gian là ký hợp đồng hợp tác một ngày trước buổi tối trước nửa đêm 11 điểm, lúc này Thượng Không đã bao phủ ở một vùng tăm tối bên trong, tất cả mọi người đều rời đi công ty.

Có một người đàn ông đội mũ khẩu trang vào Thượng Không, từ thang lầu thẳng lên lầu cuối, tổng tài cửa phòng làm việc bị mở ra, nam nhân mang theo mấy tờ giấy lén lút đi vào.

Hình ảnh hoá đối đến bên trong phòng làm việc, nam nhân tìm tới Doãn Thiên Vũ trên bàn văn kiện, mở ra, từ trung gian lấy mấy tờ giấy đi ra, lại đem mình mang mấy tờ giấy kẹp đi vào.

Nhẹ nhàng đóng cửa thả lại chỗ cũ, lại lặng lẽ thối lui ra phòng làm việc, nhanh chóng chạy ra Thượng Không, nam nhân đứng ở Thượng Không trước lầu cho là mình sau khi thoát khỏi nguy hiểm vừa quay đầu, hướng về phía lầu cuối lộ ra một vệt âm mưu được như ý cười.

Thượng Không mặc dù nhưng đã yên lặng trong bóng đêm, có thể trên đường như cũ đèn đuốc sáng choang, cũng chính là một màn này vừa lúc bị Thượng Không ngoài cửa lớn máy thu hình ghi xuống mới loáng thoáng nhận ra là ai.

Tiên Dịch nói này là công ty tối cơ tầng một tên kêu Điền Uy nhân viên quèn, mới nhậm chức không lâu, bình thường thích uống rượu rất yêu tiền, nhưng với công ty đối đầu cũng chưa từng có lui tới, không giống như là đối thủ phải tới Gian Tề.

Hoắc Dật Nam con người trở nên sâu thẳm, lại dám phản bội hán Thượng Không, hán ngược lại muốn nhìn một chút rốt cuộc là người nào, dám ở hán dưới mắt đùa bỡn bịp bợm.

Trời vừa sáng, Hoắc Dật Nam liền gọi điện thoại cho Tiên Dịch, phân phó hán nhất định phải tra rõ cái đó Điền Uy rốt cuộc là ai phải tới, có cái gì con mắt.

Chờ an bài xong, Hoắc Dật Nam rửa mặt xong chuẩn bị đi công ty, mở ra trước phòng khách môn, lạnh lùng nói, "Hôm nay phê nghị, người không cần đi công ty, về phần từ chức chuyện, ta sẽ cho người một cái cơ hội, chính người nghĩ xong có trả hay không đặc biệt trước thiếu ta tiền lại làm quyết định."

Nói xong đóng cửa lại đi ra ngoài.

Doãn Thiên Vũ dĩ nhiên là tỉnh, có thể thì không muốn thức dậy, cũng không muốn trực diện hán, càng không muốn đi công ty, nếu hán nói như vậy cũng đúng lúc vui vẻ thanh nhàn.

Hoắc Dật Nam đến công ty lập tức Tiên Dịch cho đòi mở một cái hội nghị khẩn cấp, để cho các bộ môn thật tốt dọn dẹp bên dưới nhân viên, cùng xưng đã tìm được bán đứng công ty người, Trong lúc nhất thời biến hóa được (phải) lòng người bàng hoàng, các bộ môn cũng khẩn trương cao độ.

Hội nghị kết thúc, Tiên Dịch bên kia tin tức cũng đúng lúc truyền tới, cẩn thận điều tra Điền Uy tài liệu, trừ tương đối yêu tiền ra, cũng không có gì tiền khoa, gần đây tài khoản ngân hàng bên trong quả thật đột nhiên nhiều một khoản không món tiền nhỏ, hẳn là có người thu mua hắn làm chuyện này.

Nhưng là không có phát hiện có bất kỳ cùng công ty đối thủ giữa lui tới, cơ hồ có thể loại bỏ là đối thủ thu mua hắn bỏ ra bán công ty khả năng, nếu không phải là đối thủ công ty lời nói, sự tình trở nên khó bề phân biệt đứng lên, quả thực không nghĩ tới còn ai có cái gì con mắt làm Thượng Không.

"Điền Uy bây giờ đang ở thì sao?" Suy nghĩ một chút, Hoắc Dật Nam gọi thông Tiên Dịch điện thoại hỏi.

"Ngày thứ hai liền từ chức, ta điều tra bây giờ mang theo tiền trở về quê quán." Tiên Dịch Đạo.

"Ta bắt kê hắn ở đâu, bắt hắn mang về cho ta, buổi chiều ta muốn gặp được người khác." Hoắc Dật Nam lạnh lùng mệnh lệnh.

"Dạ, Hoắc tổng." Tiên Dịch cúp điện thoại, lập tức dẫn người lái xe đi Điền Uy lão gia.

Tiên Dịch hiệu suất làm việc cho tới bây giờ không thể nghỉ ngơi, buổi chiều liền đem Điền Uy từ lão gia mang về, dựa theo Hoắc Dật Nam phát tới địa chỉ mang đi k Tv một gian bao sương.

Bây giờ còn không thể chắc chắn người sau lưng con mắt, hắn còn không nghĩ đánh rắn động cỏ, cũng không muốn ở công ty xử lý loại này thứ bại hoại.

"Hoắc tổng, người mang đến." Tiên Dịch mang người đẩy cửa ra, Hoắc Dật Nam nhẹ nhắm hai mắt dựa vào ở trên ghế sa lon.

Nghe được thanh âm chậm rãi mở hai mắt ra nhìn hướng người tới, cặp mắt sắc bén nhìn chăm chăm Tiên Dịch bên người sợ hãi toàn thân đều run rẩy nam nhân.

"Người chính là Điền Uy?"

"Ừ... Là... Là, Hoắc tổng." Điền Uy cúi đầu run rẩy trả lời.

"Người đang sợ cái gì?" Hoắc Dật Nam hất cằm liếc nhìn hắn, nhàn nhạt nói.

"Không... Không có, Hoắc tổng, ta lần đầu tiên thấy Đại lão bản, có chút khân trương, ha ha..." Điền Uy cười cười trả lời, kia cười lại so với khóc còn khó coi hơn.

"Là chính người giao phó, vẫn là phải ta động thủ giúp người?" Hoắc Dật Nam sắc mặt càng thêm lạnh giá, thon dài đẹp mắt ngón tay bung lên trên bàn ly rượu vuốt ve lên.

"Ta... Ta không hiểu Hoắc tổng nói gì nữa?" Điền Uy ánh mắt né tránh, cúi đầu xuống nói thật nhỏ.

"Há, không hiểu? Tiên Dịch người thế nào làm việc? Dẫn hắn tới gặp ta trước kia cũng không nói rõ ràng ta xin hắn tới con mắt?" Hoắc Dật Nam cười lạnh lạnh cười, lại quay đầu nhìn về phía Tiên Dịch, tựa như tức giận đạo.

"Thật xin lỗi, Hoắc tổng, là ta không làm tròn bổn phận." Tiên Dịch cúi thấp đầu nói xin lỗi, lại quay đầu hướng về phía Điền Uy lạnh lùng nói, "Ta khuyên người tự giác một chút từ thực chiều đến, nếu không chọc giận Hoắc tổng hậu quả người không trả nổi."

"Ta..." Điền Uy thần sắc có chút quán quít bất an, bị Hoắc Dật Nam hung ác con người tránh đến một trận mồ hôi lạnh, nhắm nhắm mắt một chút quỳ đến Hoắc Dật Nam trước.

"Hoắc tổng, thật xin lỗi, ta sai, công ty vấn kiện là ta đổi, ta chính là tham tiền chưa từng nghĩ sẽ đối với công ty tạo thành tổn thất lớn như vậy, ta cũng vậy lấy tiền làm việc, bị người chỉ mệnh a, người tha ta đi, tha ta đi, ta biết sai..."

Hoắc Dật Nam cau mày một cái né tránh hắn, "Im miệng, người nói rõ ràng được ai chỉ mệnh, ta có thể cân nhắc tha cho người một mạng."

"Cái này... Ta..." Điền Uy ngừng than vãn, sắc mặt có chút hơi khó, bất an cúi đầu, toàn thân đều run rẩy, lại ấp a ấp úng tựa như là không dám nói.

"Thế nào? Không chuẩn bị nói thật không? Ta bây giờ đảo có chút hiếu kỳ sau lưng người người kia rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh, không muốn bản đứng hắn, làm xong gánh vác chọc giận ta hậu quả chuẩn bị?"

Hoắc Dật Nam Tà Mị cười một tiếng, đem trong ly rượu vang uống một hơi cạn sạch, đứng lên cư cao lâm hạ nhìn hắn.

Điền Uy toàn thân run lợi hại hơn, cúi đầu hoàn toàn không dám nhìn hắn, sắc mặt tái nhợt, miệng khê trương khê hợp nhưng thủy chung không dám nói thật.

Một bên Tiên Dịch liếc mắt nhìn Hoắc Dật Nam sắc mặt, tiến lên một bước vỗ vỗ Điền Uy bả vai cười nói.

"Điền hù người chó khân trương, vừa nếu không muốn nói cũng không tính, dù sao cũng là đã từng công ty nhân viên, vừa mới ở người lão gia nhìn người có một thật con gái xinh đẹp, mẹ người hôn nhân cũng dừng hiền hòa, lui về phía sau công ty nhất định sẽ nhiều chiêu cổ."

"Ta... Ta nói! Ta nói!" Điền Uy nghe vậy bị dọa sợ đến run run một cái, ngay cả vôi vàng nắm được Hoắc Dật Nam quần tuyệt vọng nói.

Hoắc Dật Nam nhũu chặt lông mày một cái đá văng ra hần, lại ở trên ghế sa lon ngồi xuống, lạnh lùng nói, "Nói đi."

Điền Uy thân thể không dừng được run run, lại do dự rất lâu, cuối cùng vẫn là nhắm mắt chậm rãi nói, "Là mới tới bày ra bộ quản lý Phương quản lý, Phương thị thiên kim Phương Thắm..."

Phương Thắm?

Tiền Dịch kinh ngạc nhìn về phía Hoắc Dật Nam, lại sẽ là Phương Thắm, đây là bọn hần không có dự đoán qua kết quả.

Hoắc Dật Nam cũng Minh có một tí không thể tin, Phương Thắm bán đứng công ty con mắt là cái gì? Còn là nói nàng là Phương Trần Giang phái tới?

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104:: Đuổi Phương Thắm

Chương 104:: Đuổi Phương Thắm

Hoắc Dật Nam lại khôi phục lạnh tanh thần sắc, hướng về phía Điền Uy Đạo, "Rất tốt, nhưng là nếu như ta còn ở nơi nào nghe nói người là được Phương Thắm mệnh lời nói tự suy nghĩ một chút hậu quả, còn nữa, công ty bởi vì người tổn thất phi thường thăm trọng ngày mai trở về công ty thừa nhận sai lầm, bây giờ cút."

"Ừ... Là, Hoắc tổng." Điền hù sợ đến sắc mặt trắng bệch, lập tức chạy.

"Hoắc tổng, chuyện này..." Điền Uy rời đi, Tiền Dịch lập tức tiến lên một bước quán quít nhìn Hoắc Dật Nam, muốn hỏi Phương Thắm chuyện nên xử lý như thế nào.

"Chuyện này phong tỏa đi, đối ngoại cũng chỉ nói Điền Uy bán đứng công ty, về phần Phương Thắm, ta sẽ tìm nàng, có thể cho nàng làm nghi việc thủ tục." Hoắc Dật Nam trầm trầm âm thanh, suy nghĩ.

"Dạ, Hoắc tổng." Tiền Dịch gật đầu một cái.

"Được, người đi làm việc trước đi." Hoắc Dật Nam có chút nhức đầu chống giữ đầu, phân phó nói.

"Ừ." Tiền Dịch lập tức lui ra ngoài.

Hoắc Dật Nam trầm trầm ngồi về trên ghế sa lon, nhắm hai mắt dựa vào ghế sa lon.

Lại là Phương Thắm, hần quả thực không nghĩ ra Phương Thắm con mắt là cái gì, hần cho là Phương Thắm hần không phải là biết dùng loại này tội thủ đoạn phản bội người khác, chuyện này thế nào cũng nói không thông.

...

"Dật Nam." Phương Thắm tiếp tục Hoắc Dật Nam điện thoại chạy tới k Tv lô ghế riêng.

"Ừ, người tới." Hoắc Dật Nam ung dung mở ra con người, nhàn nhạt nói.

"Ừ, hôm nay thế nào ước ở nơi này?" Phương Thắm cười cười, ở bên cạnh hần ngồi xuống.

"Không có gì." Hoắc Dật Nam trầm trầm đạo nhìn chăm chăm nàng.

Phương Thắm bị hần tránh đến có chút khản trương, sắc mặt biến hóa biến hóa lại khôi phục rất nhanh bình tĩnh, cười hỏi hần, "Thế nào? Có chuyện gì không?"

"Phương Thắm, người tới Thượng Không là lão đầu tử cho người tới?" Hoắc Dật Nam đột nhiên hỏi.

Phuong Thắm có chút không phản ứng kịp, không hiểu hẳn đột nhiên nói ý những lời này, lảng lảng vẫn cười đến gật đầu một cái, "Dạ, Hoắc bá phụ nói để cho ta đi theo người học hỏi kinh nghiệm."

"Thật sao? Ta đây có dạy người đôi nhau công ty trọng yếu văn kiện tạo thành công ty tồn thất trọng đại sao?" Hoắc Dật Nam âm trầm nhìn chằm chằm nàng, thanh âm lại rất bình tĩnh, như vậy Hoắc Dật Nam càng khiến người ta sợ hãi.

Phuong Thắm trong nháy mắt sắc mặt thay đổi nhưng vẫn là duy trì tỉnh táo, cường tiểu đạo, "Dật Nam, người đang nói gì? Ta không là rất rõ ràng, công ty hợp đồng bị lỗi không phải là bởi vì Doãn thư ký xuất sai lầm sao?"

Hoắc Dật Nam Tự Nhiên không có bỏ qua cho trong mắt nàng đồng thời hốt hoảng, thấy nàng còn muốn đem trách nhiệm đẩy cho Doãn Thiên Vũ thiêu thiêu mi, con mắt nhìn chằm chằm nàng chậm rãi nói, "Không hiểu? Kia Điền Uy người biết sao?"

"Ta... Không nhận biết, Dật Nam, hôm nay người gọi ta đi tới đây có chuyện gì à?" Phuong Thắm sắc mặt càng ngày càng khó coi, biểu hiện trên mặt liền muốn duy trì không dừng được.

"Không nhận biết liền có thể, không việc gì, từ ngày mai trở đi người không phải tới công ty, đi theo ta người không học được cái gì, không bằng trở về Phuong thị đi." Hoắc Dật Nam lại đột nhiên cười cười, chẳng qua là cười không đạt đến đáy mắt, thần sắc có chút phờ phạc.

"Dật Nam, ta... Không được, người để cho ta ở lại công ty đi." Phuong Thắm có chút khó chịu, tâm lý rất rõ ràng bản thân làm việc bại lộ, Hoắc Dật Nam tự cấp nàng lưu cuối cùng tôn nghiêm, có thể nàng không muốn rời đi Thượng Không, cũng không biết làm như thế nào giữ lại.

"Không cần lại nói, đồ vật ta để cho người cho người đưa trở về, người không cần trở lại." Hoắc Dật Nam không nhìn nữa nàng, thanh âm mang theo mấy phần không thể nghi ngờ cương quyết.

Vừa nói đứng lên vượt qua Phuong Thắm đi trước.

Phuong Thắm một người làm ở trong bao sương, tinh xảo trên mặt rớt cuộc tháo lầy mặt nạ xuống, sắc mặt phi thường kém, không nghĩ ra là nơi nào bị lỗi, chờ dẫn ngồi ở trong bao sương có chút ảo não.

Ngày thứ hai Điền Uy tới công ty làm ra thành khẩn nói xin lỗi, nhưng mà không có người tha thứ hẳn, cũng đang chỉ trích hẳn, lầy hẳn bây giờ danh tiếng cũng không có công ty nào sẽ đón thêm được hẳn, cũng coi là cho hẳn phải có trừng phạt.

Cùng một ngày Phuong cũng không trở lại, nghi việc thủ tục cũng rất nhanh làm xong, công ty bày ra bộ quản lý vị trí lại trống không đi xuống.

Các nhân viên lại bắt đầu suy đoán Phuong Thắm có phải hay không cùng chuyện này có quan hệ gì, công ty trên dưới nghị luận âm ỉ, Hoắc Dật Nam chỉ có thể giải thích nói là Phuong thị có chút vấn đề, Phuong Thắm trở về Phuong thị.

Doãn Thiên Vũ hôm nay cũng muốn thông, vốn cũng không phải là nàng sai, nàng dựa vào cái gì từ chức, hẳn nói đúng, nàng phải sớm ngày kiếm đủ tiền trả lại hẳn mới phải thoát khỏi hẳn.

Vội là hôm nay Doãn Thiên Vũ cũng trở về công ty, nghe được Điền Uy trở về công ty thừa nhận sai lầm, nhếch miệng lên một vệt châm chọc nụ cười, đi tới Hoắc Dật Nam trước người.

"Thấy? Là có người cố ý đổi tài liệu, phía sau có người muốn hãm hại ta là không phòng được, chuyện này không thể trách ta, phiền toái sau này người tra rõ chân tướng của sự tình trở lại chỉ trích người khác."

Hoắc Dật Nam nhẹ nhàng nâng mắt liếc nàng một cái, không nói gì, ánh mắt có chút thâm ý.

"Làm gì nhìn ta như vậy? Ta sau này biết làm được, tuyệt đối không cho người khác hãm hại ta cơ hội, cũng sẽ không cho người mang ta cơ hội." Doãn Thiên Vũ lảng lảng, cứng cổ lớn tiếng nói, tựa hồ phải làm gì bảo đảm tựa như.

"Vậy tốt nhất nói được là làm được." Hoắc Dật Nam thiêu thiêu mi, bình tĩnh nói, vừa nói vừa cúi đầu xuống xử lý văn kiện.

Hoắc Khải Đông với Thượng Không cao tăng qua lại mật thiết, cũng rất nhanh biết Hoắc Dật Nam đem Phuong Thắm đuổi sự tình, nhưng không biết chân tướng.

Nghe một chút Hoắc Dật Nam đuổi Phuong Thắm lên con giận dữ, cho là Hoắc Dật Nam là đang ở cùng hẳn đối nghịch, lúc này tìm đến hẳn.

"Tại sao đuổi Phuong Thắm, nói rõ ràng." Hoắc Khải Đông nổi giận đùng đùng chất vấn.

"Ta vừa vặn cũng phải tìm người, tại sao để cho Phuong Thắm tới Thượng Không?" Hoắc Dật Nam giống vậy theo dõi hẳn, giọng không tốt lắm hỏi ngược lại.

"Ta sớm đã nói với người ta không thừa nhận nữ nhân kia làm ta Hoắc gia con dâu, ta Hoắc gia con dâu chỉ có thể là Phuong Thắm." Hoắc Khải Đông lúc này ngược lại bình tĩnh một ít, chuyện đương nhiên đạo.

"Ta đã kết hôn, chính ta nữ nhân còn không cần người tới thừa nhận, sau này đừng nữa làm loại sự tình này, công ty của ta chuyện người cũng đừng tham dự." Hoắc Dật Nam không nghĩ tới hẳn lại còn không hết hi vọng nghĩ (muốn) kết hợp hẳn và Phuong Thắm, sắc mặt có chút âm trầm, giọng cũng biến

thành lãnh đạm.

"Người đột nhiên đuổi Phuong Thâm dù sao cũng phải cho ta một cái lý do, nếu không Phuong Trấn Giang bên kia cũng không cách nào giao phó." Hoắc Khải Đông không có sẽ cùng hắn ở con đầu cái vấn đề này tranh chấp, chỉ yêu cầu Hoắc Dật Nam cho hắn một câu trả lời.

"Thượng Không gần đây một cái rất đại hạng mục xảy ra vấn đề, Phuong Thâm tẩy máy tay chân." Hoắc Dật Nam có chút phiền não, cau mày lạnh lùng nói.

"Cái gì?" Hoắc Khải Đông không thể tin nhìn hắn, cho là mình nghe lầm.

"Người cẩn thận tra? Có chứng cứ sao? Có phải hay không là hiểu lầm?" Hoắc Khải Đông thế nào cũng không cách nào tin tưởng bình thường ưu nhã phóng khoáng Phuong Thâm biết làm loại sự tình này.

"Ta không biết nàng từ cái gì con mắt, nhưng sự tình đúng là nàng làm, có muốn hay không ta đem chứng cứ cho người nhìn?" Hoắc Dật Nam lãnh đạm nhìn về phía hắn, cau mày hỏi.

"Được, ta biết." Hoắc Khải Đông cũng có chút phiền não, nhất thời không chịu nhận sự thật này.

"Nếu biết, sau này đừng nữa làm loại chuyện này." Hoắc Dật Nam cũng không chuẩn bị nhiều cùng hắn nói nhảm, lạnh lùng ném câu nói tiếp theo liền đi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105:: Đi công tác

Chương 105:: Đi công tác

Hoắc Dật Nam từ Hoắc gia đại trạch trở về chính mình biệt thự lúc sau đã là buổi tối, Doãn Thiên Vũ ngồi ở ghế sa lon xỏ xing xem TV, thấy hắn đi vào ngay cả một cái ánh mắt cũng không có cho.

Hoắc Dật Nam từ xế chiều đến bây giờ cũng còn chưa từng ăn qua đồ vật, phòng bếp cùng tủ lạnh cũng không có tìm được thức ăn, lạnh lùng nhìn chằm chằm trên ghế sa lon nữ nhân, "Người không ăn đồ ăn?"

"Ồ ta ăn rồi, ngược lại không có chuẩn bị Hoắc tổng." Doãn Thiên Vũ như cũ không có nhìn hắn, chỉ nhàn nhạt trở về hắn.

Hoắc Dật Nam nổi dóa, nhìn cái này không được tự nhiên nữ nhân, "Ta còn không ăn đồ ăn, chuẩn bị cho ta bữa ăn tối."

"Dựa vào cái gì, chính người muốn ăn mình làm a." Doãn Thiên Vũ cau mày liếc hắn một cái, mặt đầy chê nhìn hắn.

"Người nói cái gì?" Hoắc Dật Nam sắc mặt U Hắc trầm xuống, lạnh lùng hỏi nàng.

"Thư ký cũng không có phụ trách nấu cơm nghĩa vụ, Hoắc tổng cũng đã nói để cho ta nhận rõ thân phận của mình, mặc dù cuộc sống ở cùng một cái dưới mái hiên, nhưng là ta chỉ là một trên danh nghĩa thê tử, không nghĩa vụ nấu cơm cho người, Hoắc tổng yêu cầu hắn là một người vú em."

Doãn Thiên Vũ nhìn sắc mặt hắn có chút sợ hãi, thiếu chút nữa lại phải nộp khí giới đầu hàng, nhưng vẫn là nghe đầu lạnh lùng nói.

"Doãn Thiên Vũ, dài bản lĩnh, Ủ'?" Hoắc Dật Nam lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng con người, tựa hồ muốn nàng xem xuyên.

Doãn Thiên Vũ từ từ nhục chí, hắn ánh mắt thật đáng sợ, dứt khoát quay đầu sang chỗ khác không nhìn hắn nữa.

"Đã như vậy, ngày mai đi với ta đi công tác, thân là thư ký chuyện này không quá phận?" Hoắc Dật Nam lại đột nhiên mở miệng.

"Cái gì? Đi công tác? Giống như ta vậy không có chút nào kinh nghiệm tùy tiện một chút chuyện nhỏ cũng sẽ không làm xong người, Hoắc tổng tốt nhất vẫn là khác (đừng) mang theo ta đi công tác." Doãn Thiên Vũ sửng sốt, hay lại là lạnh lùng cự tuyệt.

Nàng là ở châm chọc hắn lần trước trách tội nàng chuyện? Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút âm trầm, cư cao lâm hạ nhìn nàng, "Nếu là ta thư ký vậy thì nghe ta phân phó, ta đã quyết định."

"Cát." Doãn Thiên Vũ liếc một cái, quyền thế đè người, có thể hết lần này tới lần khác nàng còn vô pháp phản bác.

"Đi công tác đại khái ba ngày, bây giờ đi thu thập tốt hành lý, ta cũng do người tới thu, sáng sớm ngày mai 9:30 máy bay khác (đừng) lên buổi tối." Hoắc Dật Nam một cái kéo xuống cả vật, vừa nói bên chuẩn bị đi tắm.

"Ừ." Doãn Thiên Vũ bất đắc dĩ đáp ứng, kéo hai cái rương hành lý đi ra bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Vẫn là lần đầu tiên cho nam nhân thu dọn đồ đạc, cũng không có kinh nghiệm gì, liền xếp chỉnh tề đặt ở trong rương hành lý, lại đem mình cho sửa sang lại, Doãn Thiên Vũ lại ôm chăn dưới gối lầu đi phòng khách.

Hoắc Dật Nam tắm xong đi ra thời điểm Doãn Thiên Vũ đã không có ở đây, nhìn trong rương hành lý xếp chỉnh tề quần áo, Hoắc Dật Nam trong lòng có chút không giống đồ vật đang cháy xuôi, nhìn một chút thu thập rất đầy đủ, liền đóng lại rương hành lý lên giường.

Sáng ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ rất sớm đã thức dậy làm xong điểm tâm, làm xong đi công tác chuẩn bị, Hoắc Dật Nam thức dậy thời điểm, bữa ăn sáng đã mang lên bàn ăn.

Hai người ăn xong điểm tâm, Tiên Dịch lái xe tới đón bọn họ, đem hai người đưa về sân bay.

Lên phi cơ Doãn Thiên Vũ liền bắt đầu ngủ, quả thực không thể nào nghĩ (muốn) đổi mặt hân.

"Tối hôm qua cướp ngân hàng?" Hoắc Dật Nam ở bên cạnh xử lý công việc, thấy nàng một mực ở ngủ không nhin được lên tiếng.

"Đúng vậy, nghĩ (muốn) cướp ngân hàng trả hết nợ Hoắc tổng tiền, mau sớm thoát khỏi." Doãn Thiên Vũ như cũ nhắm mắt lại, thanh âm bình thản nói nghiêm trang.

"Cứ như vậy muốn rời đi sao?" Hoắc Dật Nam tuy biết nàng nói đùa giỡn có thể nghe nàng lời nói sắc mặt trong nháy mắt thì trở nên, lạnh lùng hỏi.

"Dạ, nếu với nhau đều khó chịu không bằng mau sớm giải quyết rõ ràng." Doãn Thiên Vũ nói đúng là lời trong lòng.

"Kia không còn gì tốt hơn nhất, khác (đừng) đồ thừa không đi." Hoắc Dật Nam nghe nàng nói muốn mau sớm thoát khỏi chính là không khỏi khó chịu, đen trầm mặt, thanh âm Lãnh Khả sợ.

"Ừm." Doãn Thiên Vũ xoay người đưa lưng về phía hân, nhẹ nhàng trả lời.

Hai người một đường không nói, bầu không khí lúng túng, thẳng đến quán rượu cũng trở về mỗi người căn phòng.

Buổi tối muốn tham gia một cái vũ hội, là hợp tác phương tổ chức.

Lần trước xuyên quốc gia hợp tác án kiện xảy ra vấn đề sau, Hoắc Dật Nam lại lập tức tìm đèn bù phương pháp, cũng ngay tại lúc này muốn đối tượng hợp tác, cho nên mới tới đi công tác, không thể không nói Hoắc Dật Nam thiên phú buôn bán dị bẩm.

Doãn Thiên Vũ trở về quán rượu mới tắm, mới ra tới chỉ nghe thấy chuông cửa vang, khoác áo tắm đi tới, "Ai vậy?"

Từ mắt mèo nhìn sang, là Hoắc Dật Nam, Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng mở cửa ra một kẽ hở, "Có chuyện gì sao? Hoắc tổng?"

"Mở cửa." Hoắc Dật Nam cau mày nhìn nàng mở ra một cái khe cửa.

"Không cần, Hoắc tổng chuyện nói thẳng liền có thể." Doãn Thiên Vũ kéo ra một vệt cười, ngăn cản ở sau cửa.

Hoắc Dật Nam không nói nhắm nữa, đưa tay đẩy cửa ra, Doãn Thiên Vũ về phía sau lao đảo hai bước, "Hoắc tổng rốt cuộc muốn làm gì?"

Hoắc Dật Nam đi tới, liếc thấy trên người nàng áo choàng tắm, giọng không tốt lắm đạo, "Nơi này là quán rượu, mặc áo choàng tắm liền dám mở cửa, người nữ nhân này liền không có một chút an toàn ý thức sao?"

Doãn Thiên Vũ lúc này mới ý thức được chính mình xuyên áo choàng tắm, có chút ngượng ngùng thật thấp đầu nhưng vẫn là lạnh lùng nói, "Không cần ngại lo, tới phòng ta rốt cuộc có chuyện gì?"

"Đi thay quần áo, buổi tối tham gia vũ hội." Hoắc Dật Nam sắc mặt cũng không tốt lắm vượt qua nàng ở trên ghế sa lon ngồi xuống, mấy ngày nay nàng thái độ thật là khiến người nổi giận.

"Vũ hội? Ta không có lễ phục, Hoắc tổng chính mình đi đi." Doãn Thiên Vũ cau mày, cũng quan môn đi tới ở trên giường ngồi xuống, nhàn nhạt nói.

"Không có? Gọi điện thoại để cho quán rượu phục vụ hỗ trợ mua, cái này vũ hội phải tham gia, đây là công việc." Hoắc Dật Nam Bình tĩnh nói, cũng không có phải đi ý tứ.

"Ừ." Doãn Thiên Vũ khẽ cắn răng, cau mày thỏa hiệp, gọi điện thoại cho quán rượu phục vụ, để cho người mua một bộ mới nhất khoản đại bài dạ phục đưa ra.

Đưa tới lễ phục là một cái màu bạc thấp ngực lộ lưng váy đuôi cá, sau khi mặc vào đem Doãn Thiên Vũ vóc người hoàn mỹ đường cong hiển lộ không thể nghi ngờ, hợp với một đôi cùng màu gót nhỏ giày cao gót, đẹp để cho người ta mắt lom lom.

Mỹ tuy đẹp, Hoắc Dật Nam nhìn mảng lớn phơi bày bên ngoài da thịt, sắc mặt có chút âm trầm, muốn cho nàng đổi một thân, nhưng bây giờ thời gian không kịp, chỉ có thể mặc này thân đi.

Thay quần áo xong về lên tinh xảo đồ trang sức trang nhã, Doãn Thiên Vũ đi theo Hoắc Dật Nam đi trễ sẽ hiện trường.

Xe ở cửa hội trường dừng lại, Hoắc Dật Nam xuống xe trước vì nàng mở cửa xe, Doãn Thiên Vũ có chút không quá thích ứng liếc hần một cái, xuống xe Tiên Dịch đi vào bên trong. Hoắc Dật Nam đóng cửa xe sắc mặt âm trầm sải bước theo kịp.

Nơi này cực kỳ nguy nga lộng lẫy, toàn bộ báo lại giới một người cũng gọn gàng xinh đẹp, quả nhiên là quý tộc xa xỉ sinh hoạt, Doãn Thiên Vũ đang tò mò khắp nơi nhìn, đột nhiên nghe Hoắc Dật Nam căn răng bên tai lạnh lùng nói, "Kéo trong tay ta."

"Ta tại sao phải kéo ngươi?" Doãn Thiên Vũ cảm giác bên tai ấm áp khí tức cả kinh, cau mày hỏi.

Hoắc Dật Nam trầm mặt nắm tay nàng vẫn bên trên tay mình, lạnh tanh đạo, "Hy vọng ngươi có thân là ta bạn gái nên có tự giác, đây cũng là công việc, còn có từ giờ trở đi ngươi chỉ cần giữ mỉm cười, không cần lên tiếng."

Doãn Thiên Vũ khẽ cắn răng, giận dữ kéo ra một vệt lộ tám cái răng tiêu chuẩn nụ cười đi theo hần đi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106:: Vô tình gặp được người quen

Chương 106:: Vô tình gặp được người quen

"Dật Nam." Có người phát hiện hai người lập tức cười chào đón.

"Xin chào, Trương tổng." Hoắc Dật Nam gật đầu một cái duỗi tay nắm chặt Phương đưa tới tay.

"Lần trước thấy ngươi vẫn là rất nhiều năm trước ngươi đi theo ba ba của ngươi đến đây đi." Trương tổng là một năm sáu chục tuổi trung niên nam nhân, mang trên mặt ôn hòa cười, nhìn cùng Hoắc Dật Nam quan hệ không tệ.

"Dạ, cho Trương tổng giới thiệu một chút, vị này là vợ ta Doãn Thiên Vũ, vị này là Cha ta hợp tác công ty Thịnh Đăng công ty lão tổng Trương tổng." Hoắc Dật Nam cho hai người lần nhau giới thiệu một chút.

"Nhiều năm không gặp, Dật Nam Đô đã lập gia đình, thê tử rất đẹp, người tốt Doãn tiểu thư." Trương tổng cười tán dương, lại đưa tay nhìn về phía Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ cười nhìn về phía hần, gật đầu một cái, không nói gì.

"Chuyện này... Dật Nam a ta còn có việc, liền đi trước." Trương tổng có chút lúng túng thu tay về, cười cười rời đi trước.

Hoắc Dật Nam gật đầu một cái các loại (chờ) Trương tổng đi xa, sắc mặt âm trầm đem Doãn Thiên Vũ kéo qua một bên, "Ngươi đang làm gì?"

"Không phải là Hoắc tổng nói chỉ cần cười không cần nói chuyện." Doãn Thiên Vũ mặt phiết hướng một bên, lạnh nhạt nói.

"Từ giờ trở đi ngươi đợi ở chỗ này đừng làm loạn đi." Hoắc Dật Nam sau khi nghe xong sắc mặt đen chầm đáng sợ, nếu không phải từ dạy dỗ tốt sợ rằng phải bị tức ngay trước mọi người đánh người, lạnh lùng phân phó xong xoay người đi.

Doãn Thiên Vũ cười cười, như nàng mong muốn, ngồi ở xó xinh Nhạc Thanh rảnh rồi, còn có đồ có thể ăn, nhìn Hoắc Dật Nam một người chu toàn ở một nhóm lão tổng giữa, Doãn Thiên Vũ tâm tình rất tốt.

Đột nhiên có một nhìn quen mắt bóng người xông vào trong tầm mắt, Doãn Thiên Vũ sắc mặt biến hóa biến hóa, đang muốn cúi đầu xuống tránh né, người kia lại cũng đúng lúc xoay đầu lại nhìn hướng bên này, hai người mắt đối mắt mấy giây, Hạ Triều Tuấn kinh hỉ cười cười đi về phía bên này, Doãn Thiên Vũ hoảng vội vàng cúi đầu.

"Thiên Vũ, người sao lại ở đây?" Tôi không kịp trốn tránh, Hạ Triều Tuấn đã đi tới trước người, hắn coi như Hạ thị người nổi nghiệp được mời tới tham gia tràng này buôn bán dạ hội, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Doãn Thiên Vũ.

"Ta... Công ty an bài đi công tác, tới tham gia cái này vũ hội." Doãn Thiên Vũ cúi đầu buồn buồn đạo.

"Là theo chân Hoắc Dật Nam tới?" Hạ Triều Tuấn nụ cười đông đặc ở trên mặt, nhẹ giọng hỏi nàng?

Doãn Thiên Vũ không nói gì, cúi đầu gật đầu một cái.

"Người... Sau khi kết hôn có được khỏe hay không?" Hạ Triều Tuấn ở bên cạnh nàng ngồi xuống, vừa cười cười, nụ cười kia nhưng có chút khổ sở.

"Rất tốt." Doãn Thiên Vũ cúi đầu không nói gì, đã lâu mới ngẩng đầu lên trở về cái nụ cười nói.

"Vậy thì tốt." Hạ Triều Tuấn cũng cúi đầu xuống tựa như rất là nàng cao hứng.

Bầu không khí lại đột nhiên trở nên an tĩnh, ai cũng không nói gì thêm, Hạ Triều Tuấn nụ cười trên mặt cũng từ từ biến mất, đã lâu vừa khổ chất đối đạo, "Thiên Vũ, ta rất nhớ người."

Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn liếc mắt hắn, lại rất nhanh cúi đầu, hắn gầy rất nhiều, vẻ mặt cũng rất tiêu tụy, cũng biến thành thành thực chừng chạc rất nhiều, không bao giờ nữa lúc trước kia người trẻ tuổi tuấn Lang thiếu niên.

Có rất nhiều nhớ lại xông lên đầu, Doãn Thiên Vũ trong lòng cũng biến thành khổ sở, "Triều Tuấn, người nên buông xuống, Tả Di... Nàng bây giờ như thế nào đây?"

Mặc dù Tả Di thật sâu tổn thương qua nàng, có thể cuối cùng là đã từng bằng hữu, tự biết nàng làm như vậy chuyện tất nhiên không có kết quả tốt cũng hay lại là muốn biết nàng tin tức.

"Nàng..." Hạ Triều Tuấn có chút hơi khó, không biết rõ làm sao nói.

"Triều Tuấn... Doãn Thiên Vũ?" Đột nhiên có một đạo thanh âm bén nhọn chen vào, Tả Di đi nhanh đến giữa hai người.

"Doãn Thiên Vũ, người sao lại ở đây? Người và Triều Tuấn còn vương vấn không dứt được sao?" Tả Di cặp mắt căm tức nhìn Doãn Thiên Vũ, nhón hét.

"Tả Di, người bình tĩnh một chút, đừng ở chỗ này ném ta Hạ gia mặt mũi." Hạ Triều Tuấn một cái kéo qua nàng, lạnh lùng nói.

Tả Di bây giờ là hoàn toàn không chế không tâm tình mình, đặc biệt nhạy cảm dễ giận, cũng vì vậy thường thường ở nhà cùng Hạ phu nhân cãi vã, thường thường cuối cùng bị Hạ phu nhân lấy bà bà thân phận trừng phạt, cứ thế mãi tính thần đều có chút thất thường.

Hạ Triều Tuấn vốn là thế nào cũng không muốn mang Tả Di tới tham gia đêm này biết, nhưng là này nữ nhân điên càn quấy nói cái gì cũng muốn đi theo hắn, bắt đắc dĩ chỉ đành phải thỏa hiệp.

"Ta tỉnh táo cái gì à? Ta nói không phải là sự thật sao? Người đều mang nàng tới nơi này, ta nói tại sao sống chết không muốn dẫn ta đâu rồi, nguyên lai là muốn tới cái này cùng người nữ nhân hạ tiện này hẹn hò a."

Tả Di trên mặt mang một tia tàn khốc, mờ tròn mắt chất vấn hắn, bên này động tĩnh không nhỏ, không ít người cũng vây lại, khe khẽ bàn luận đến.

"Tả Di làm phiền người nói chuyện trước làm rõ ràng tình huống, ta là cùng chồng ta cùng đi tham gia dạ hội, vô tình gặp được Hạ Triều Tuấn, nói lời từ biệt nói khó nghe như vậy." Doãn Thiên Vũ trên mặt nhuộm một tia sắc giận, đứng lên lạnh lùng nói, cái bộ dáng này Tả Di hoàn toàn giống như biến hóa một người.

"Chồng người? Hừ, kia hắn ở đâu, chê người mắt mắt đem người bỏ ở nơi này sao? Cũng là người nhìn thấy Triều Tuấn len lén chạy tới lại muốn câu dẫn hắn?" Tả Di hoàn toàn không tỉnh táo được, nổi giận bùng bùng chất vấn nàng.

"Tả Di, người thật là không có thuốc nào cứu được." Doãn Thiên Vũ không muốn cùng nàng nói nhảm, cau mày lắc lắc đầu nói.

"Tả Di, đi theo ta trở về." Chung quanh nhiều người nhìn như vậy, Hạ Triều Tuấn quả thực không nỡ người này, cau mày lời Tả Di tay đi.

Hoắc Dật Nam lúc này cũng nghe thấy động tĩnh gõ ra đám người đi tới, theo Doãn Thiên Vũ tầm mắt nhìn, vừa vận liếc thấy Hạ Triều Tuấn bóng lưng.

"Người ở đây làm gì?" Hoắc Dật Nam mặt âm trầm quay đầu hỏi nàng.

"Không làm gì sao? Gặp phải người quen." Doãn Thiên Vũ lý làm tóc, lại bình tĩnh ngồi xuống.

"Người quen?" Hoắc Dật Nam không biết phát sinh cái gì, nhìn thấy Hạ Triều Tuấn chỉ cảm thấy khó chịu, cũng lạnh lùng lời Doãn Thiên Vũ rồi đi dạ hội hiện trường.

"Người làm gì?" Doãn Thiên Vũ cổ tay bị hắt túm làm đau, cau mày tránh thoát hắt trời buộc, tay phải không ngừng vuốt ve lên bị hắt nắm tay trái.

"Thế nào, bây giờ bị ta chạm thử đều cảm thấy chán ghét? Một luôn nhớ mãi không quên người mới tình đầu tình nhân, bây giờ gặp qua sau càng là đã xảy ra là không thể ngăn cản đúng không?" Hoắc Dật Nam hung ác nhìn chăm chăm động tác trên tay của nàng, cắn răng nghiêng lợi nói.

Hắn cũng không biết là thế nào, mỗi lần đụng phải nữ nhân này luôn là không khống chế được tâm tình mình.

"Người đang nói gì?" Doãn Thiên Vũ cau mày nhìn hắn, chỉ cảm thấy hắn bây giờ có chút đáng sợ.

"Ta mới mới vừa rời đi lập tức cùng người mới tình đầu tình nhân trò chuyện không phải sao, thế nào ta tới hắt liền đi, không nhiều trò chuyện một hồi?" Hoắc Dật Nam lạnh lùng châm chọc nàng, lời nàng đi tới bên cạnh xe mở cửa xe đem nàng nhét vào.

"Thật là cố tình gây sự, ta chỉ là cùng hắt tình cờ đụng phải nói mấy câu, xin người làm rõ ràng tình huống được không?" Doãn Thiên Vũ cau mày, không muốn cùng hắt trao đổi.

"Tranh cãi cái gì? Chột dạ sao?" Hoắc Dật Nam động tác nhanh chóng nổ máy xe, xe lập tức dương trần đi.

"Người thật là không giải thích được, ta có cái gì tốt chột dạ? Là người nhất định phải tới kéo ta đi công tác, dạ hội cũng là người mệnh lệnh ta tham gia, ta lại không biết Hạ Triều Tuấn cũng trở lại." Doãn Thiên Vũ nhức đầu vuốt cái trán, biểu hiện trên mặt mười phần bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107:: Nói chuyện hợp tác án kiện

Chương 107:: Nói chuyện hợp tác án kiện

Hoắc Dật Nam sắc mặt âm trầm không có tiếp lời, xe ở lối đi bộ cực nhanh Mercedes-Benz ở trong dòng xe cộ, cơ hồ có thể tùy tiện nhìn ra được tài xế tâm tình có nhiều tệ hại.

"Chẳng lẽ... Hoắc tổng người ghen chứ?" Doãn Thiên Vũ tựa như nghĩ đến cái gì, đột nhiên ngừng đầu từ trong kính chiếu hậu nhìn hắt, cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi.

Hỏi xong sau này nàng liền hối hận, có lẽ chẳng qua là nàng một phía tình nguyện ở nơi nào tự mình đa tình?

"Ghen? Là ai cho người tự tin, hay là cho người điểm ngon ngọt liền không nhìn rõ chính mình thân phận gì?" Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút khó chịu, giọng mỉa mai nói.

"Không phải là tốt nhất, ta chẳng qua chỉ là chỉ đùa một chút, nào dám đối với (đúng) Hoắc tổng có cái gì ý đồ không an phận, Hoắc tổng không cần khẩn trương như vậy." Doãn Thiên Vũ cười cười, nhún nhún vai quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Hoắc Dật Nam âm trầm trừng nàng liếc mắt, loại cảm giác này quá tệ, gần đây càng ngày càng cảm thấy nàng thoát khỏi khống chế, hắt tâm tình cũng quá dễ dàng bị nàng ảnh hưởng.

Trở về quán rượu, Doãn Thiên Vũ tỷ số xuống xe trước đi vào, vừa vận thang máy dừng lại, chạy mau đi vào đóng cửa thang máy, biểu thị không muốn cùng hắt đồng thời đợi ở một cái không gian thu hẹp trong.

Hoắc Dật Nam đậu xe xong đi tới, Đại Đường đã không thấy bóng dáng, nhìn thang máy không ngừng hướng lên nhảy lên con số, Hoắc Dật Nam sắc mặt kém tới cực điểm, xem ra là gần đây quá cưng chiều nàng, lại dám cãi lại hắt.

Hợp tác hội nghị định ở ngày thứ hai, ở hợp tác phương công ty Hoa Thành tập đoàn phòng họp.

Hoa Thành là một nhà công ty lớn, nghĩ (muốn) hợp tác với bọn họ người có rất nhiều, lần này cử hành dạ hội con mắt cũng là vì thật tốt cùng cố ý hợp tác công ty quen biết một chút, trở lại chắc chắn cụ thể muốn cùng kia công ty hợp tác.

Ngày thứ hai hai người chuẩn bị xong cùng đi Hoa Thành tập đoàn tìm đúng Phương lão tổng, Doãn Thiên Vũ mang theo công ty nghĩ hợp đồng hợp tác, lần này nàng đã kiểm tra cẩn thận qua sẽ không lại xuất sai lầm.

Hoắc Dật Nam sắc mặt như cũ không tốt lắm, Doãn Thiên Vũ lại giống như không xảy ra chuyện tựa như, chỉ cố gắng đóng vai giỏi một cái tốt thư ký nhân vật.

Nếu như không phải là bởi vì trước sai lầm truyền đi đưa đến Thượng Không bây giờ danh tiếng bị tổn thương, loại này hợp tác án kiện hoàn toàn không cần Hoắc Dật Nam tự mình ra mặt nói.

Cũng may bây giờ Hoa Thành đối với (đúng) Thượng Không cũng vẫn là rất coi trọng, ý hướng hợp tác cũng cao, cho nên hai người đến công ty rất thuận lợi thấy Hoa Thành chủ tịch HĐQT, hai người bị mang vào Hoa Thành phòng họp, Hoa Thành chủ tịch HĐQT Lục Trung Nghiệp đã tại bên trong chờ.

"Lục Đồng, người tốt." Hoắc Dật Nam khách khí nghênh đón.

"Xin chào, Hoắc tổng." Lục Trung Nghiệp cũng lập tức đứng lên cùng Hoắc Dật Nam bắt tay, "Hoắc tổng mời ngồi."

"Hoắc tổng hợp làm đề án ta đã nghe thư ký nói qua, đối với Hoắc tổng hạng mục quả thật cảm thấy hứng thú, bất quá con người của ta làm việc đi không thích nguy hiểm quá lớn, tương đối nhất gan, ha ha, không bằng Hoắc tổng lại nói tường tận nói chi tiết cụ thể, mọi việc dễ thương lượng, ta cũng lại biết biết?"

Lục Trung Nghiệp đi thẳng vào vấn đề, trên mặt đồng cười, trong mắt lại tràn đầy khôn khéo tính kế, cũng là một cái ở thương trường trải nghiệm nhiều năm lão hồ ly.

"Dĩ nhiên, nơi này là công ty của ta tính vì tính toán sau tác phong hiểm đồng hồ, còn có cụ thể một chút chi tiết cải tiến sau thiết kế án kiện, Lục Đồng không ngại nhìn một chút, tin tưởng nhất định có thể đề cho Lục Đồng cảm thấy hứng thú."

Hoắc Dật Nam khí định thần nhàn gật đầu một cái, tỏ ý Doãn Thiên Vũ đem thiết kế án kiện đưa cho Lục Trung Nghiệp.

Lục Trung Nghiệp khá có thâm ý mắt nhìn Hoắc Dật Nam, đưa tay nhận lấy thiết kế án kiện nghiêm túc lật xem, thỉnh thoảng ngừng đầu nhìn hai mắt Hoắc Dật Nam, trong mắt nhiều một vết tán thưởng gật đầu một cái đem văn kiện buông xuống, mặt ngoài như cũ bất động thanh sắc.

Lục Trung Nghiệp cười cười, đạo "Quả nhiên là Trường Giang sóng sau đề sóng trước a, Hoắc tổng quả thật nhãn quang độc đáo, Lục mỗ bội phục, nhưng là ta vừa mới cũng đã nói ta là người chính là tương đối nhất gan, sợ rằng hôm nay khó mà cho Hoắc tổng câu trả lời a, ta xem không bằng như vậy đi Hoắc tổng, ngày mai mời ngài ăn chung, chúng ta trên bàn ăn sẽ chậm chậm nói chuyện."

Hoắc Dật Nam ngược mắt trầm trầm theo dõi hắn, như muốn đem người nhìn thấu, hắn tự nhiên biết Lục bên trong nghiệp có ý gì, nhưng hắn cũng rất có lòng tin bắt lại, đã lâu mới gật gật đầu nói, "Có thể, ngày mai các loại (chờ) Lục Đồng tin tức."

"Được, đa tạ Hoắc tổng bao dung, đến, ta đưa các người đi ra ngoài." Lục Trung Nghiệp nụ cười phóng đại, đứng lên hữu hảo hướng về phía hai người đạo.

"Không cần, Lục Đồng bận rộn, chúng ta đi trước." Hoắc Dật Nam xoay người khẽ gật đầu nhàn nhạt nói, vừa nói kéo Doãn Thiên Vũ đi ra ngoài.

"Ba, vừa mới chi nhánh công ty tới tin tức nói..."

Ngoài cửa lại đột nhiên xông một người tiến vào, thiếu chút nữa cùng hai người đụng hoàn toàn.

Người đến là cái hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi anh tuấn nam tử, dáng dấp tuấn tú lịch sự, trên người lại có rất nặng hoàn khổ khí tức, nhìn cả những tâm mắt rơi vào Doãn Thiên Vũ trên người Thì ánh mắt sáng lên, lưu manh cười cười.

"Hoắc tổng, vị này là khuyển tử Lục An Thành, An Thành, vị này là Thượng Không tập đoàn Hoắc tổng." Lục Trung Nghiệp đi tới trước hướng hai người giới thiệu Phương.

"Xin chào, Hoắc tổng." Lục An Thành bất cần đời cười đi lên trước, hướng về phía Hoắc Dật Nam đưa ra một cái tay.

"..." Hoắc Dật Nam nhìn trước mắt nam nhân nhìn Doãn Thiên Vũ ánh mắt sắc mặt trở nên âm trầm, theo dõi hắn không nói gì, cũng không có bắt tay, đã lâu mới quay đầu hướng về phía giữa đường thiên đạo, "Lục Đồng ta còn có việc liền đi trước."

Nói xong kéo Doãn Thiên Vũ rời đi Hoa Thành tập đoàn cao ốc.

"Ba, này là công ty hợp tác phương sao?" Lục An Thành cau mày một cái thu tay về xoay người hỏi Lục Trung Nghiệp.

"Sắp là, tối mai có một dạ yến cũng có thể thỏa đàm" Lục Trung Nghiệp thu hồi ánh mắt, xoay người trên ghế làm việc ngồi xuống, nửa hí con người trầm giọng nói.

"Dạ yến? Ba người không phải là thường nói để cho ta đi theo người học tập một chút xã giao, ngày mai như thế nào đây? Ngày mai dạ yến ta cùng đi với người." Nghe được Lục Trung Nghiệp nói dạ yến, Lục An Thành trong con người có một tí quý dị ánh sáng, lập tức cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Thế nào? Người rốt cuộc nguyện ý kiềm chế lại, cũng tốt, ngày mai sẽ đi theo ta đi cho." Lục Trung Nghiệp kỳ quái liếc hắn một cái, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, nhàn nhạt gật đầu đáp ứng.

...

Ngày thứ hai, Lục Trung Nghiệp quả nhiên phái người tới mời Hoắc Dật Nam Doãn Thiên Vũ tham gia dạ yến, dạ yến ở Hoa Thành Kỳ nhà tiếp theo phòng ăn cao cấp, Hoắc Dật Nam làm xong mười phần chuẩn bị tới.

Phục vụ viên dưới sự hướng dẫn đi tới Lục Trung Nghiệp định xong lò ghê riêng, đẩy cửa ra, trong bao sương ngồi Lục bên trong nghiệp cùng Hoa Thành công ty cao tầng, còn có một khuôn trưng mặt gương mặt quen, Lục Trung Nghiệp nhĩ từ Lục An Thành.

Doãn Thiên Vũ nhìn tràng diện này có chút khẩn trương, đặc biệt là cảm giác bị Lục An Thành nhìn chăm chăm luôn cảm thấy cả người không được tự nhiên, Hoắc Dật Nam nhìn một chút bên người khẩn trương nữ nhân, lại ngược mắt cùng Lục An Thành hai mắt nhìn nhau một cái, cau mày một cái nắm Doãn Thiên Vũ tay đi vào.

"Hoắc tổng đến, đến, mau mời ngồi." Lục Trung Nghiệp nhìn thấy hai người lập tức đứng lên cười mời hai người nhập tọa.

Lục Trung Nghiệp bên cạnh có hai cái chỗ trống, thoát nhìn là đặc biệt là hai người lưu, Hoắc Dật Nam mang theo Doãn Thiên Vũ ngồi xuống, Lục An Thành an vị ở Doãn Thiên Vũ bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108:: Bị quấy rầy

Chương 108:: Bị quấy rầy

Hoắc Dật Nam một đám cô đồng biết nhau một chút, bắt đầu trò chuyện trong công tác chuyện, Doãn Thiên Vũ cố gắng nghiêm túc đợi, có thể từ từ có chút nghe không hiểu, dứt khoát cúi đầu ăn đồ ăn.

Đột nhiên bên tai có một đạo thấp thấp giọng, "Mỹ nữ thế nào một mực cúi đầu ăn đồ ăn đầu rồi, là hiếm trong quá buồn chán sao?"

Doãn Thiên Vũ cả kinh ngẩng đầu, nhìn về phía bên người cười tà Lục An Thành, có chút chán ghét cau mày một cái, tránh xa một chút, lạnh lùng nói."Lục công tử xin người hãy tôn trọng một chút."

"Mỹ nữ tính khí ngược lại thật liệt, ta thích, thế nào, có muốn ăn hay không hoàn com đi theo ca ca đi ra ngoài chơi một chút, bảo đảm mang người chơi hết hưng thịnh." Lục An Thành châm chọc cười cười, lại dấn tới nhỏ giọng nói.

"Lục công tử người..." Doãn Thiên Vũ quả thực chán ghét, đưa tay nghỉ (muốn) đẩy hắn, lại bị hắn bắt lại tay, giây giữa đang lúc đem trên bàn ly rượu cọ đảo.

Lục An Thành đang lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng nghiền ngẫm cười cười, nhìn chăm chăm Doãn Thiên Vũ ánh mắt giống như thợ săn đang nhìn một cái không còn sức đánh trả chút nào con mồi.

Thấy Hoắc Dật Nam bọn người dừng lại nói chuyện nhìn hướng bên này động tĩnh, Lục An Thành lại vội vàng làm bộ như quan tâm cầm giấy hướng Doãn Thiên Vũ bị rượu vang làm ướt trên chân lau đi, "Nhé, tiểu thư thế nào không cẩn thận như vậy, đến, nhanh xoa một chút."

Hoắc Dật Nam cau mày, ánh mắt trong nháy mắt trở nên hung ác nhìn chăm chăm Lục An Thành, nhanh chóng đưa tay chặn lại tay hắn.

"Đi phòng vệ sinh xử lý một chút." Hoắc Dật Nam lạnh lùng đối với (đứng) Doãn Thiên Vũ đạo, ánh mắt lại không nháy một cái nhìn chăm chăm Lục An Thành, trong mắt như có một đám lửa.

"Xin lỗi, ta đi một chuyến phòng vệ sinh, mọi người tiếp tục." Doãn Thiên Vũ cúi đầu có chút khó chịu, nhanh chóng lui ra ngoài.

Lục Trung Nghiệp mở câu đùa giỡn, lại kéo mọi người đàm luận trong công tác sự tình.

Lục An Thành cúi đầu không lên tiếng, thừa dịp người không chú ý cũng lặng lẽ chạy ra ngoài.

"Tên hỗn đản này." Doãn Thiên Vũ ở phòng vệ sinh lau qua trên váy vết rượu, cắn răng nghiền lợi mắng Lục An Thành, nếu không phải công ty phải bắt lại vụ án này, nàng thật giống đi.

Doãn Thiên Vũ không nghĩ trở về nữa, cố ý ở phòng vệ sinh lẻ mề rất lâu, mới đi ra khỏi đi, vừa tẩu biên giận dữ nghĩ linh tinh, "Khốn kiếp, còn dám làm vậy, ta..."

"Người muốn như thế nào a mỹ nữ?" Lời còn chưa nói hết cạnh cửa đột nhiên toát ra tới một người, Lục An Thành trên mặt mang bỉ khí cười, khom người dành dùm nàng nhẹ giọng nói.

"Người... Người sao lại ở đây?" Doãn Thiên Vũ dọa sợ không nhẹ, phòng bị nhìn hấn chăm chăm.

"Ta? Ta đương nhiên là ra tới tìm người à? Thế nào có hứng thú hay không theo ta ra ngoài chơi đùa? Ta có thể cho người tiền, người ra cái giá." Lục An Thành ánh mắt tà ác, một bộ lưu manh vô lại lại tự đại bộ dáng.

"Lục công tử tìm lộn người đi, Lục công tử muốn tìm người trong hộp đêm còn rất nhiều, nhưng ngưng ngưng ta theo không Lục công tử." Doãn Thiên Vũ châm chọc cười lạnh, thứ người như vậy nói dễ nghe một điểm là ý vào trong nhà có tiền làm xằng làm bậy con nhà giàu, nói khó nghe một chút chính là tư tưởng đã vụn vẹo xã hội thứ bại hoại, ký sinh trùng.

"Tiện nhân, ta cho người biết, người cũng không nên cho thể diện mà không cần, giả trang cái gì thanh thuần a, cũng đừng nói người có thể đứng ở Hoắc Dật Nam bên người vị trí này không phải là dựa vào người thân thể này lấy được, hừ, đi theo ta, ta cũng có thể cho người người muốn." Lục An Thành trên mặt có một tia tàn khốc, khinh miệt nhìn nàng, một bộ người loại nữ nhân này ta thấy đa dạng từ.

Doãn Thiên Vũ có trong nháy mắt hoảng thần, hấn nói cũng không có sai, nàng quả thật bán đứng thân thể của mình, nghĩ tới đây nàng chỉ cảm thấy một cổ thật sâu khuất nhục cùng vô lực thật sâu đánh vào nội tâm của nàng, thân thể không tự chủ được lui về phía sau.

Lục An Thành thấy vậy đùa cợt cười cười, tiến lên một bước ôm nàng eo, "Đi đâu a mỹ nữ, thế nào, bị ta nói Trung?"

"Buông tay!" Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, giận nhìn hấn chăm chăm, thân thể gắng sức giãy giụa, lại bị hấn thật chặt giam cầm.

Có phục vụ viên trải qua, Doãn Thiên Vũ lớn tiếng kêu kêu cứu mạng, phục vụ viên liếc mắt nhìn lại không có quân, cúi đầu xuống nhanh nhanh rời đi.

"Đây là ta Lục gia đề bàn, người cho rằng là các nàng sẽ cứu người?" Lục An Thành nghĩ (muốn) thấy cái gì trò cười tựa như cười lớn tiếng, giọng mỉa mai nhìn chăm chăm nàng.

"Người... Biến thái, buông tay cho ta, người tốt nhất nghe rõ ràng cho ta, ta là Hoắc Dật Nam thê tử, người dám can đảm làm gì với ta thử một chút, nhìn người có thể hay không chịu được cái này hậu quả." Doãn Thiên Vũ cũng nảy sinh ác độc, lạnh lùng theo dõi hấn, cường bách chính mình tỉnh táo lại.

Lục An Thành lẳng lẳng, hấn không có hiểu rõ ràng, thấy hai người cũng không thân mật, ngược lại không nghĩ tới nàng cuối cùng Hoắc Dật Nam thê tử, có thể tưởng tượng đến Hoắc Dật Nam thái độ, hấn đoán Hoắc Dật Nam cũng không có nhiều thích nàng, cười cười như cũ không có buông nàng ra.

"A, người nghĩ rằng ta biết sợ hấn? Huống chi nhìn đáng đáp người cũng không được sùng ái a, bằng không đi theo ta, ta nhất định thật tốt cưng chiều người, ha ha ha..." Lục An Thành tà ác được (phải) cười to.

"Dừng tay!" Đột nhiên có người đi tới lớn tiếng rầy.

Doãn Thiên Vũ cho là Hoắc Dật Nam tới nhất thời nhục chí, run chân đứng không vững.

Hạ Triều Tuấn sải bước chạy tới, một quyền vung ở Lục An Thành trên mặt, hạ thủ ác chuẩn, Lục An Thành bị đánh ngã trên đất, Doãn Thiên Vũ ngã ở trong ngực nàng.

"Thiên Vũ, người không sao chứ?" Hạ Triều Tuấn ôm chặt trong ngực Doãn Thiên Vũ, ân cần hỏi.

"Triều Tuấn, người sao lại ở đây?" Doãn Thiên Vũ bị dọa sợ đến không được, vừa mới hay lại là gắng gượng, bây giờ run chân đứng cũng đứng không vững, thanh âm cũng là mềm mại.

"Ta thuận tiện tới gặp một người bạn ước ở nơi này ăn cơm, Thiên Vũ, người sao lại thế... Tên súc sinh này là ai?" Hạ Triều Tuấn trong mắt tràn đầy lo âu cùng thương tiếc.

"Ta không sao, cảm ơn người cứu ta Triều Tuấn, cái này là Hoa Thành tập đoàn con trai của chủ tịch HDQT." Doãn Thiên Vũ cau mày một cái, tựa vào Hạ Triều Tuấn trong ngực nhẹ giọng nói.

"Người là ai? Tốt nhất đừng cho ta xen vào việc của người khác." Lúc này Lục An Thành cũng bò dậy, đi tới trước mặt hai người, hung hấn nhìn chăm chăm Hạ Triều Tuấn đạo.

"Ta là ai người không cần dùng biết, người chỉ cần biết người còn không chọc nổi ta đã đủ, nữ nhân này ta mang đi, lần sau đừng nữa để cho ta đụng phải người." Hạ Triều Tuấn chẳng thèm nói tới, lạnh lùng liếc nhìn hấn.

Bộ dáng này ngược lại thật có vài phần lực uy hiếp, cùng đã từng thanh sát Hạ Triều Tuấn tưởng như hai người.

Doãn Thiên Vũ tình lạng con người mang theo một tia tổn thương cảm tình tự, tầm mắt du ly ở Hạ Triều Tuấn trên người.

"A, ta quả nhiên không nhìn lầm, người nữ nhân này chính là sao hàng không sai, hơn nữa nam nhân còn không chỉ một cái, khó trách Hoắc Dật Nam không cung chiêu người, cái này là tình nhân đi, hừ, còn cùng ta giả vờ thanh thuần." Lục An Thành không cam lòng nhưng cũng thật không dám tiến lên ngăn trở, chỉ dám sinh nhất thời miệng lưỡi nhanh.

Doãn Thiên Vũ bước chân dừng lại, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, lạnh lùng nhìn hắn, "Im miệng, miệng tốt nhất cho ta đặt sạch sẽ đi, ta chịu hay không chịu cung chiêu có mấy nam nhân không cần dùng người tới nói."

Nói xong xoay người muốn đi, mới vừa quay đầu lại thấy nơi khúc quanh...

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109:: Tháo tay hắn

Chương 109:: Tháo tay hắn

Hoắc Dật Nam sắc mặt âm trầm đáng sợ đứng ở khúc quanh, ánh mắt lạnh lùng nhìn Doãn Thiên Vũ.

Doãn Thiên Vũ sắc mặt có chút khó chịu, cắn cắn môi đi lên phía trước, "Hoắc tổng."

Hoắc Dật Nam mặt âm trầm không nói một lời nhìn nàng, đột nhiên bước ra chân dài hướng Lục An Thành đi tới, Lục An Thành còn chưa kịp phản ứng, trên mặt lại đập một quyền, bị đánh nặng nề ngã xuống đất.

"Thế nào? Ta Hoắc Dật Nam nữ nhân người cũng dám đụng, ai cho người lá gan? ." Hoắc Dật Nam thâm độc nhìn hắn, tựa hồ hận không được giết hắn.

"Ta... Hoắc tổng thật xin lỗi, là ta có mắt không nhìn thấy thái son, ta không biết nàng là nữ nhân người, yêu cầu người tha ta một mạng đi." Lục An Thành bình thường chính là bất nạt kẻ yếu Chúa, hiện tại tại ý thức đến vấn đề nghiêm trọng tính, cũng biết sợ hãi, ý vị hướng Hoắc Dật Nam khóc cho này cầu xin tha thứ.

"Là cái tay này sao?" Hoắc Dật Nam cười lạnh một tiếng cư cao lâm hạ nhìn hắn, một cái dùng sức đem Lục An Thành tay trái cho tháo.

"A!" Cửa phòng vệ sinh đột nhiên phát ra một tiếng đáng sợ tiếng khóc kêu, cùng Hoắc Dật Nam ký hợp đồng hợp tác Lục Trung Nghiệp đám người đang muốn đi, nghe thanh âm lại vòng trở lại.

"Hoắc Dật Nam, người lại dám đối với ta như vậy, ta Lục gia nhất định sẽ làm cho người đang ở đây thương giới không tiếp tục chờ được nữa!" Lục An Thành Tinh Hồng cặp mắt hướng về phía Hoắc Dật Nam rống giận.

Lúc này Lục Trung Nghiệp mấy người cũng đi tới nơi này, Lục Trung Nghiệp thấy vậy kinh hoàng rầy "Đây là đang làm gì?"

Hoắc Dật Nam khinh thường tiếng cười lạnh, quay đầu hung ác nhìn chằm chằm Lục Trung Nghiệp, nhàn nhạt nói, "Đại khái có thể thử nhìn một chút nhìn!"

Vô hình trung mang theo một cỗ cường đại lực áp bách, thanh âm mặc dù bình thản, lại chấn người ở tại tràng không một người dám động.

Dứt lời không nhìn nữa người ở tại tràng liếc mắt, Hoắc Dật Nam bước ra chân dài lôi Doãn Thiên Vũ rời đi.

Mấy người này kịp phản ứng, hai người đã không còn bóng, Lục Trung Nghiệp nhìn một chút Lục An Thành lại nhìn một chút Hạ Triều Tuấn, có chút bất minh sở dĩ, "Hạ đại thiếu gia, chuyện này..."

Hạ Triều Tuấn mặt âm trầm nhìn về phía hắn, lạnh lùng nói, "Lục chủ tịch hay lại là quân tốt một chút con của người, nếu không lúc nào thế nào chết cũng không biết, Hoắc Dật Nam nói chuyện cũng là ta muốn nói chuyện, Lục Đồng bảo trọng."

Nói xong vỗ vỗ Lục Trung Nghiệp bả vai xoay người rời đi.

Lục Trung Nghiệp sững sờ tại chỗ, sau lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh, nhớ hắn ở thương trường trà trộn hơn bốn mươi năm, coi như Hoa Thanh lớn như vậy một nhà đưa ra thị trường công ty chủ tịch HDQT, hôm nay lại bị hai cái tiểu bối cho hù dọa.

Lục Trung Nghiệp lên con giận dữ nhìn về phía nằm trên đất đau hô hoán lên Lục An Thành, "Người cái này nghịch tử, người vừa tới cho ta đem hắn đưa đi bệnh viện, chữa khỏi nốt ở trong phòng cho ta thật tốt tính lại."

"Ba, ta..." Lục An Thành còn muốn phản kháng, lại đau đứng lên cũng không nổi, Lục Trung Nghiệp cũng không có cho hắn cơ hội này, nổi giận dùng dùng xoay người đi.

...

"Tê... Người nhẹ một tí." Doãn Thiên Vũ bị Hoắc Dật Nam lôi ra phòng ăn, tay bị hắn túm làm đau, hắn dùng lực lớn tựa hồ muốn tay nàng bóp đoạn.

Hoắc Dật Nam lại tựa như không nghe được, một mực dùng sức kéo nàng đi về phía trước.

"Ta nói rất đau người không nghe được sao? Người rốt cuộc muốn làm gì?" Doãn Thiên Vũ dùng sức giãy giụa, bước chân dừng lại không đi.

"Làm gì? Chính người đang làm gì? Doãn Thiên Vũ người cứ như vậy bụng đói ăn quàng sao? Người nếu là cần tiền có thể trực tiếp nói với ta, người biết không biết mình vừa mới thuộc về cái dạng gì trong nguy hiểm?" Hoắc Dật Nam như cũ không có buông tay, cũng dừng lại, giọng Lãnh Khả sợ.

"Người rốt cuộc đang nói gì? Cái gì bụng đói ăn quàng, cái gì đòi tiền? Người cho tới bây giờ đều chỉ sẽ nhìn ta như vậy sao?" Doãn Thiên Vũ trong lòng một trận co rút đau đớn, bình tĩnh theo dõi hắn hỏi, trong mắt nhưng thật giống như kết một tầng Băng.

"Chẳng lẽ không đúng người câu dẫn hắn sao? Còn có Hạ Triều Tuấn, người vừa chuẩn dự bị tình cờ gặp cái cơ này giải thích sao? Người chẳng lẽ không biết mình là đã kết hôn người, coi như chẳng qua là trên danh nghĩa, ta Hoắc Dật Nam cũng quyết không cho phép có người phản bội ta, người tựa vào mối tình đầu tình nhân trong ngực đã nghiêm trọng vi phạm thân là vợ ta hắn tuân thủ nguyên tắc."

Hoắc Dật Nam lạnh lùng nói, đã có nhiều chút không nên được toàn thân lửa giận.

"Mãi mãi cũng như vậy tự đại tự cho là đúng." Doãn Thiên Vũ châm chọc cười cười, nghiêng đầu không muốn xem hắn.

"Về nhà." Hoắc Dật Nam nhần lại nhần mới át chế ở tự mình nghĩ đánh người xung động, hết sức bình tĩnh nói.

Doãn Thiên Vũ như cũ nghiêng đầu không có nhìn hắn, dưới chân như cũ không nhúc nhích.

"Người không đi thật sao? Được, rất tốt." Hoắc Dật Nam giận quá thành cười, nói xong không để ý tới nàng nữa mở cửa xe nghênh ngang mà đi.

Nhìn xe trong nháy mắt sẽ không ảnh, chỉ để lại sắc người khói xe, Doãn Thiên Vũ trong nháy mắt nhục chí, dựa vào ven đường ghé dài ngồi xuống.

Mà lần này Hoắc Dật Nam cũng không có trở lại, xe một đường bão táp, còn một bên đánh Tiên Dịch Dịch điện thoại, "Giúp ta đặt một tấm bây giờ đi về về phi cơ, càng nhanh càng tốt."

"Hoắc... Hoắc tổng, hiện tại có ở đây không? Một tấm không phải là hai tờ?" Tiên Dịch nguyên bản đã tan việc cái điểm này đều đã ngủ, đột nhiên nhận được Hoắc Dật Nam điện thoại, hơn nữa nghe giọng bất thiện, có loại dự cảm không tốt.

"Ta nói bây giờ, một tấm, nghe không hiểu tiếng người sao?" Quả nhiên Hoắc Dật Nam lửa giận ngút trời gầm nhẹ, Tiên Dịch dễ bị rống rung một cái, không dám hỏi nhiều nữa, đang muốn trả lời là chỉ nghe thấy trong điện thoại truyền tới âm thanh bận.

Tiên Dịch nghi hoặc không thôi, lại chỉ được (phải) tấm ảnh phân phó đặt gần đây lớp một máy bay vé phi cơ, Hoắc Dật Nam là trở về quán rượu thu thập hành lý lập tức chạy tới sân bay, một khắc cũng không có dừng lại thêm.

Doãn Thiên Vũ ở bên ngoài ngồi tay chân cũng lạnh cóng, mới đón xe trở về quán rượu, tấm nằm ở quán rượu trên giường lại lặp đi lặp lại thế nào cũng không ngủ được.

Sắp đến rạng sáng mới ngủ, một buổi sáng sớm nhưng lại bị chuông điện thoại di động đánh thức.

Hợp tác án kiện đã bắt lại, lần này đi công tác nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, hôm nay liền có thể trở về, không biết cái điểm này ai gọi điện thoại cho nàng.

Xoa xoa tỉnh táo đôi mắt còn díp lại buồn ngủ, mới nhìn rõ điện thoại gọi đến biểu hiện Hoắc Dật Nantes giúp Tiên Dịch Dịch, Doãn Thiên Vũ có chút giật mình, nói như vậy Tiên Dịch Dịch không biết gọi điện thoại cho nàng a.

"A lô."

"Này, Doãn thư ký, là ta Tiên Dịch." Tiên Dịch dịch thanh thanh âm nghe có chút làm khó.

"Ta biết, Tiên Dịch đặc biệt giúp sáng sớm gọi điện thoại có chuyện gì không?" Doãn Thiên Vũ cũng là đầu óc mơ hồ, không đoán ra Tiên Dịch Dịch gọi điện thoại cho nàng nguyên nhân là cái gì.

"Chỉ là có chút vấn đề muốn hỏi người, hợp tác án kiện không có lấy xuống sao?" Tiên Dịch do dự mở miệng.

"Công việc sự tình rất thuận lợi, thế nào? Hoắc tổng không có nói cho người biết sao?" Doãn Thiên Vũ càng nghi ngờ, Tiên Dịch nhưng cho tới bây giờ sẽ không hỏi nàng liên quan tới công ty hợp tác đại sự.

"Vậy thì tốt, nhưng là Hoắc tổng..." Tiên Dịch có chút ấp a ấp úng không biết rõ làm sao nói.

"Tiên Dịch đặc biệt giúp có lời nói thẳng đi." Doãn Thiên Vũ có chút dự cảm không tốt, xuống giường đi tới trước cửa sổ, cau mày một cái gọn gàng đương đạo.

"Vậy cũng tốt, tối ngày hôm qua Hoắc tổng đột nhiên rất gấp để cho ta đặt sớm nhất vé phi cơ trở lại, tựa hồ rất tức giận, ta sợ xảy ra chuyện gì, muốn tìm Doãn thư ký xác nhận một chút." Tiên Dịch cũng sẽ không vòng vo.

"Người nói hán đã trở về?"

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110:: Tức giận

Chương 110:: Tức giận

Doãn Thiên Vũ tâm lý đột nhiên không lý do cảm thấy trống trơn, hán lại nhưng đã trở về? Xem ra lần này là thật tức giận, nàng cũng không có tức giận hán rồi cuộc đang giận cái gì?

"Dạ, tối ngày hôm qua Hoắc tổng đi suốt đêm trở lại, bây giờ cũng nhanh phải đến." Tiên dịch thanh thanh âm từ bên kia truyền tới.

Doãn Thiên Vũ lắc lư thân, nhàn nhạt nói, "Bên này cũng không có xảy ra chuyện gì, Tiên Dịch đặc biệt giúp không cần lo lắng, có thể là trong nhà có chuyện gì Hoắc tổng vội vã trở về."

"Được, không việc gì liên có thể, kia Doãn thư ký đánh coi là lúc nào trở lại, có cần hay không ta giúp người đặt vé phi cơ?" Tiên Dịch gạt đầu một cái, ôn hòa nói.

"Vậy thì phiền toái Tiên Dịch đặc biệt giúp giúp ta đặt một tấm bây giờ đi về nhóm đi, cảm ơn." Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút gạt đầu nói.

"Được, Doãn thư ký khách khí, ta đây trước hết treo." Nói xong Tiên Dịch cúp điện thoại, cho Doãn Thiên Vũ đặt vé phi cơ đem thư hơi thở phát cho nàng, sau đó đi sân bay nhận điện thoại.

Doãn Thiên Vũ cúp điện thoại còn có chút hoảng hốt, cái này hẹp hòi nam nhân rồi cuộc đang giận cái gì, lại đem nàng một người ở lại chỗ này.

Thu thập xong hành lý, Doãn Thiên Vũ cũng lập tức chạy tới sân bay.

Xuống máy bay đã là chạng vạng tối, Doãn Thiên Vũ hoàn toàn không muốn về nhà đối mặt cái đó không được tự nhiên nam nhân, suy nghĩ một chút đánh về Di Mộ nhà.

Nhấn chuông cửa, qua rất lâu mới nghe được động tĩnh, La Gia Hòa táp lạp dép nhìn chăm chăm một con ỏ gà đi tới mơ mơ màng màng mở cửa, vốn là còn lên con giận dữ, đang muốn tức miêng mắng to này nhiều hán mọng đẹp người.

Chợt nhìn là Doãn Thiên Vũ, hơn nữa còn lôi kéo một cái cặp trở lại, La Gia Hòa ngủ gật nhất thời liền tỉnh, giống như gặp quỷ tựa như, "Đồng hồ... Biểu tỷ, người tại sao trở về?"

"Người là ngủ đến bây giờ mới tỉnh sao?" Doãn Thiên Vũ cau mày nhẹ nhàng nói.

"Không, không có, ta ở bên ngoài bận rộn mấy trời xế chiều mới trở về, vậy được không được mới một lát thôi." La Gia Hòa gãi gãi đầu hoảng vội vàng giải thích.

"Bận rộn mấy ngày? Người đang bận rộn gì?" Doãn Thiên Vũ lôi kéo cái rương đi tới, nghi ngờ hỏi.

"Híc, biểu tỷ, người cũng đừng hỏi, bắt quá người tại sao trở lại, còn... Lôi kéo rương lớn, chẳng lẽ... Cùng biểu tỷ phu cãi nhau bỏ nhà ra đi chứ?"

La Gia Hòa ánh mắt có chút né tránh, nói sang chuyện khác, hiếu kỳ hỏi ngược lại Doãn Thiên Vũ.

"Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều như vậy, ta mới ra kén trở lại, trong nhà chưa ăn sao?" Doãn Thiên Vũ có chút dỗi.

Vừa nói chuyện bên đem đồ vật bỏ vào nạng vốn là căn phòng, lại bị đập vào mắt hình ảnh khiếp sợ, nạng mới đi bao lâu a, trong căn phòng loạn thành nhất đoàn, liền giống bị vào phòng ăn trộm ăn trộm cướp qua tựa như.

"Phòng ta thế nào? Trong nhà vào ăn trộm sao?" Doãn Thiên Vũ xoay người nghi ngờ hỏi La Gia Hòa.

"Ồ... Nha, cái đó, nghe mẫu thân nói đoạn thời gian trước hình như là trong nhà vào kẻ gian, khả năng mẹ ta một mực không thu thập phòng người, nếu không người xem một chút có hay không ném thứ gì đi, ta tiếp tục ngủ." La Gia Hòa ánh mắt né tránh, hoàn toàn không dám nhìn thẳng nạng, gãi gãi đầu lại về phòng của mình.

Doãn Thiên Vũ nghi ngờ nhìn hắt bóng lưng, hoàn toàn không tin hắt từng nói, đại khái là Hà Ngọc Phượng thấy nạng gả ra ngoài, nghĩ (muốn) bay vùn vụt nhìn phòng nạng có cái gì không đáng tiền đồ vật.

Cũng may nạng cũng không có cái gì đáng tiền đồ vật, Doãn Thiên Vũ lắc đầu một cái, vén tay áo lên bắt đầu thu thập căn phòng, thu thập xong căn phòng, mới lại lật ra trong tủ lạnh còn sót lại một chút nguyên liệu nấu ăn chuẩn bị ăn, nạng quả thực đói gần chết.

Chờ Doãn Thiên Vũ làm xong cơm, vừa vặn Hà Ngọc Phượng cũng trở lại, chỉ nghe nạng bên mở cửa vừa nói, "La Gia Hòa, tên tiểu tử thói nhà người còn biết trở lại, nhé, thật xa đã nghe đến mùi thơm, tiểu tử người còn biết làm đồ ăn ngon biếu ta liền, à?"

Hà Ngọc Phượng trên mặt mang thu cũng không thu lại được cười đi tới, ngẩng đầu nhìn thấy người ở bên cạnh bàn ăn ăn đồ ăn Doãn Thiên Vũ thì lại dọa cho giật mình, lảng thật lâu, mới kinh ngạc đạo, "Doãn... Doãn Thiên Vũ người tại sao trở về?"

"Di Mụ còn chưa có ăn cơm lời nói liền tới dùng cơm đi." Doãn Thiên Vũ không trả lời nạng, mà là nhàn nhạt nói.

"Há, hay, hay, nhưng hôm nay người trở lại là... ?" Hà Ngọc Phượng lẳng lẳng, gật đầu một cái, rửa tay lấy một bộ chén đĩa đi ra, vừa vặn nạng mới vừa đánh cược hoàn bài trở lại còn không có ăn đồ ăn đói bụng đến hoảng.

"Ta mới ra kén trở lại, có thể sẽ ở nhà ở một đêm, cũng có thể ở một thời gian ngắn, Di Mụ còn có nghi vấn gì không?" Doãn Thiên Vũ cúi đầu dùng bữa, nhàn nhạt trả lời nạng vấn đề.

"Không, không có, người nghỉ ở liền ở, ở bao lâu đều được, không có cùng cháu rể cãi nhau liền hay, hay." Hà Ngọc Phượng cười hi hi lấy lòng.

"Ừ, ta ăn xong, ta về phòng trước, đúng La Gia Hòa nói trong nhà trải qua kẻ gian, phòng ta bị lật được (phải) ngón ngang, nếu như trong nhà vào kẻ gian lời nói tiện đem nhất khóa cho đổi, hy vọng sau này sẽ không còn có loại chuyện này phát sinh."

Doãn Thiên Vũ buông chén đĩa xuống, đứng lên đi về phòng, nhớ tới cái gì, vừa quay đầu nhàn nhạt đối với (đúng) Hà Ngọc Phượng đạo.

Hà Ngọc Phượng gấp thức ăn tay một hồi, sắc mặt lúc trắng lúc xanh có chút khó chịu, lại miễn cưỡng cười cười, "Được, người yên tâm, Di Mụ khẳng định phải đem khóa đổi, sau này phòng người khẳng định rất tốt "

"Ừm." Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng ứng tiếng, không nói gì nữa, xoay người vào phòng.

Ngồi một ngày máy bay tàu xe vất vả thân thể vốn là rất mệt mỏi, sau khi trở lại còn thu thập một chút loạn ngay cả chân đều không đất rơi căn phòng, đã sớm mệt mỏi không được, rửa mặt xong đang chuẩn bị lên giường ngủ.

Đột nhiên nhận được Hoắc Dật Nam điện thoại, Doãn Thiên Vũ lẳng lẳng, có chút do dự không biết nên không nên tiếp tục, suy nghĩ một chút hay lại là theo như nút trả lời.

"Này, Hoắc tổng." Tinh táo một ngày, Doãn Thiên Vũ cùng hắt nói chuyện thanh âm lại khôi phục bình thân giọng.

"Mấy giờ?" Hoắc Dật Nam đột nhiên không đầu không đuôi dạng hỏi một câu, để cho Doãn Thiên Vũ có chút bất minh sở dĩ.

"Mười một giờ, thế nào?" Doãn Thiên Vũ nhìn thời gian một chút, thành thật trả lời.

"Như vậy buổi tối người ở đâu, người đã kết hôn sự thật cần ta đề tỉnh người sao? Còn là nói lại đi tìm người mỗi tình đầu tình nhân?" Hoắc Dật Nam thanh âm lạnh lùng, nhìn còn không có hết giận, hoặc có lẽ là càng khí.

"Hoắc tổng, ta ở đi ta mẫu thân nhà, người coi như ta về nhà mẹ đẻ liền có thể, ta rất mệt mỏi nếu như không chuyện khác lời tỏ tình ta liền treo." Doãn Thiên Vũ không muốn cùng hắt làm ồn, nhắm nhắm mắt nhẹ nhàng nói.

"Về nhà mẹ đẻ? Này tính là gì? Về nhà mẹ đẻ không cần nói với ta sao? Trở về nói cho người khác biết người đang ở đây ta Hoắc gia được ủy khuất?" Hoắc Dật Nam như cũ lạnh như băng, tựa hồ liền thì không muốn để cho Doãn Thiên Vũ tốt hơn.

"Hoắc tổng, người rút cuộc muốn làm gì? Chẳng qua chỉ là một cái trên danh nghĩa thê tử, Hoắc tổng không cần phải biểu hiện chúng ta quan hệ có như vậy thân mật, ta bắt quá ở nhà mẹ ở một đêm, ngày mai sẽ trở về được không? Rất khuya, Hoắc tổng sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Doãn Thiên Vũ cau mày, không muốn cùng hắn nhiều phí miệng lưỡi.

"Doãn Thiên Vũ đây chính là người nói với ta lời nói thái độ sao? Người chẳng lẽ là quên người còn thiếu ta những tiền kia?" Hoắc Dật Nam sắc mặt âm trầm, cho dù cách điện thoại không thấy được sắc mặt, cũng có thể cảm nhận được toàn thân hắn lửa giận.

"Ta ngày mai sẽ trở về, chờ ta trở lại ta sẽ cùng Hoắc tổng thật tốt nói rõ ràng, bây giờ rất mệt mỏi, ta ngủ trước, Hoắc đều cũng sớm nghỉ ngơi một chút." Doãn Thiên Vũ dùng một loại công sự công bạn giọng nói xong này tịch thoại, liền cúp điện thoại.

Hoắc Dật Nam giận dữ không thôi, gờ tay lên liền đưa điện thoại di động đập xuống đất. Tựa hồ bởi vì Doãn Thiên Vũ, hắn vốn là không chế cực tốt tính tình bị lần nữa kích động!

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111:: Thiếu chút nữa cường tới

Chương 111:: Thiếu chút nữa cường tới

Sáng ngày thứ hai, Doãn Thiên Vũ thức dậy rửa mặt xong, xách rương hành lý đi ra khỏi phòng, lại thích giống như trở lại vừa tới Thượng trổng không công việc ngày ngày dậy sớm thời điểm.

Hà Ngọc Phụng cũng đã thức dậy ở trong phòng khách, thấy nàng xách rương hành lý ra ngoài, lẳng lẳng đi tới, lấy lòng cười, "Thiên Vũ, người phải đi sao? Thế nào không ở thêm mấy ngày, Di Mục nếu là có cái chiêu gì đợi không chu toàn địa phương được nói với Di Mục, sau này cũng phải thường trở lại, cũng không thể quên Di Mục à?"

Doãn Thiên Vũ phối hợp cười cười, "Cũng đừng khác (đừng) sau này ta xảy ra chuyện gì, Di Mục muốn đuổi ta đi liền có thể, ta đi về trước, phiền toái Di Mục cùng La Gia Hòa nói một tiếng."

Nói xong, thu cười xách cặp lên đi ra ngoài, lưu lại Hà Ngọc Phụng lúng túng đứng tại chỗ.

"Doãn thư ký." Doãn Thiên Vũ mới vừa đi ra đi đóng cửa lại, có người đi tới ở bên tai gọi nàng.

"Tiên Dịch đặc biệt giúp? Người sao lại ở đây?" Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu lại là Tiên Dịch Dịch, mà ngoài cửa đậu một chiếc xe.

"Hoắc tổng gọi ta tới đón người về nhà." Tiên Dịch Dịch đưa tay cầm lấy nàng cái rương, hướng xe bên kia đi tới, vừa trả lời nàng.

"Hoắc Dật Nam? Tại sao, sợ ta không trở về nhà sao? Hay lại là sợ ta chạy trốn không trả tiền hắn?" Doãn Thiên Vũ đi theo hắn đi tới bên cạnh xe, cau mày nghi ngờ nói.

"Cái này, Doãn thư ký có thể đi hỏi Hoắc tổng, ta chỉ phụ trách đưa đón, lên xe đi Doãn thư ký." Tiên Dịch Dịch để tốt hành lý đóng kỹ cốp sau, lại đi tới thay nàng mở cửa xe.

Doãn Thiên Vũ liếc hắn một cái không có từ chối, thuận thế ngồi vào đi, "Vậy thì phiền toái Tiên Dịch đặc biệt giúp."

"Doãn thư ký khách khí, Hoắc tổng nói hôm nay người có thể nghỉ phép, ta trực tiếp đưa người về nhà." Tiên Dịch Dịch chuyển thân cũng lên xe, ôn hòa hướng nàng truyền đạt Hoắc Dật Nam lời nói.

"Ừm." Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái, nhẹ nhàng nhắm mắt.

Bao Doãn Thiên Vũ đưa về nhà, Tiên Dịch lại lập tức đi công ty.

Doãn Thiên Vũ dứt khoát trực tiếp lôi kéo hành lý đi phòng khách, đem phòng khách giường được, chuẩn bị sau này cũng ngủ ở nơi này, ở nhà nghỉ ngơi một ngày, lại đi siêu thị mua đồ lấp đầy tủ lạnh.

Doãn Thiên Vũ thật sớm làm cơm tối xong, ngồi xuống đang muốn ăn Thì cửa mở ra, Hoắc Dật Nam đi tới.

Nàng cố ý sớm một chút liền thì không muốn đụng phải hắn, lại không nghĩ rằng hắn hôm nay lại trở về sớm như vậy, chỉ đành phải đứng lên vào phòng

bếp lần nữa viết một bộ chén đĩa, "Hoắc tổng hôm nay sớm như vậy thì trở lại?"

Hoắc Dật Nam trầm trầm nhìn nàng, giặt nhẹ cà vạt, rửa tay ở bên cạnh bàn ăn ngồi xuống, "Ý ngươi là không có chuẩn bị ta?"

"Cũng không thể nói như thế, ta chỉ là không nghĩ tới Hoắc tổng sẽ trở về sớm như vậy." Doãn Thiên Vũ hướng hân giả cười một cái lại mặt vô biểu tình cúi đầu xuống.

"Ta xem ngươi chính là không biết thân làm vợ phải làm cái gì à?" Hoắc Dật Nam không nhúc nhích đĩa, ngồi ở đối diện nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng.

"Hoắc tổng ngươi không ăn cơm sao, ta hiện ngày không muốn cùng ngươi cãi nhau." Doãn Thiên Vũ không ngừng đầu như cũ đang ăn cơm, tựa hồ ăn rất ngon.

"Không muốn cùng ta cãi nhau? Ừ, ngày đó sự tình còn không có cho ta một cái giải thích, nói đi." Hoắc Dật Nam lạnh lùng liếc nhìn nàng, nhìn phi thường khó chịu.

"Giải thích cái gì, Hoắc tổng như ngươi vậy lại ý tứ sao? Nếu như không nghĩ ta ở chỗ này, ta đi chính là, cũng tội gì phiền toái Tiên Dịch đặc biệt giúp tới đón ta, ngươi yên tâm được, ta sẽ không không trả ngươi tiền." Doãn Thiên Vũ đưa một hồi, cũng không tiếp tục ăn đi xuống khẩu vị, cau mày đến.

"Ngươi cứ như vậy muốn rời khỏi?" Hoắc Dật Nam con ngươi sâu thẳm không nhìn thấy bên trong hào quang, Doãn Thiên Vũ có chút sợ hãi.

Yên lặng một hồi, Doãn Thiên Vũ ngừng đầu thẳng tắp nhìn hân, nhẹ giọng trả lời, "Ừ."

Hoắc Dật Nam thật sâu nhìn nàng, đã lâu khoe miệng khoi mào một vết nghiêng Tứ cười, "Thật sao? Vậy ngươi có thể thử một chút, ta sẽ không như ngươi mong muốn."

"Ngươi muốn làm gì?" Doãn Thiên Vũ phòng bị nhìn hân, đáy lòng có chút sợ hãi.

"Ăn cơm đi." Hoắc Dật Nam giận quá thành cười, đáp một nẻo.

"Không cần, ta ăn no, Hoắc tổng từ từ ăn đi." Doãn Thiên Vũ luôn cảm thấy hôm nay hân có chút đáng sợ, sau lưng một trận lạnh ý, đứng lên muốn rời khỏi.

"Ăn no thật sao? Kia cũng hân cho ăn no ta." Hoắc Dật Nam lạnh lùng đứng lên, một cái ôm ngang lên nàng.

"Buông tay." Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy trong lúc bất chợt quay cuồng trời đất, liền đến trong lòng ngực của hân, kinh hoàng kêu to giùng giàng.

"Buông tay cho ngươi đi sao? Ta nói rồi sẽ không như ngươi mong muốn." Hoắc Dật Nam nhìn cũng không nhìn trong ngực nàng, nện bước trầm trầm bước chân lên lầu.

"Buông tay, ngươi buông tay cho ta..." Doãn Thiên Vũ có chút nóng nảy, không ngừng giùng giàng lại kiểm không mở.

Mà Hoắc Dật Nam đã tới cửa phòng ngủ, đẩy cửa ra đi vào, đem nàng ném lên giường.

"A..." Thân thể nặng nề rơi vào ván giường bên trên, mặc dù rất mềm mại, nhưng vẫn là đau không khỏi kêu thành tiếng.

Còn không chờ Doãn Thiên Vũ kịp phản ứng, Hoắc Dật Nam không nói lời nào đè xuống hôn lên tới.

"A... Ừ a a..." Doãn Thiên Vũ gắng sức chống cự, lại đối với hân không bao nhiêu tác dụng, rất nhanh thì bị hân cạy ra hàm răng bị công thành chiếm đất.

Nụ hôn này tới hung mãnh tàn bạo, tựa như mang theo trừng phạt ý, Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy rằng đều bị hân hấp được (phải) làm đau, tuy nhiên lại vô lực phản kháng.

"Buông ta ra..." Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy khuất nhục, khó chịu nhắm mắt lại, cố gắng không để cho nước mắt chảy ra đến, Hoắc Dật Nam bị tức giận chỉ phôi đến, tựa hồ không nhìn thấy nàng khó chịu.

Chờ hôn hai người đều phải hô hấp không, Hoắc Dật Nam mới buông nàng ra, Tinh hai mắt đỏ một cái rút đi nàng quần ngủ, chỉ để lại một cái quần lót nhỏ.

"Thế nào, cái này thì được không, vừa mới không phải là còn rất có cốt khí, Ừ?" Hoắc Dật Nam chống giữ tay rời đi một chút khoảng cách, lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng.

Doãn Thiên Vũ niền đầu qua không nhìn tới hân, cắn chặt hàm răng không nói gì.

"Yêu cầu ta, yêu cầu ta ta sẽ bỏ qua ngươi." Hoắc Dật Nam chế nhạo lấy, nắm nàng cầm chuyển qua đầu nàng nhìn hân, trên mặt khí lạnh bức người tựa như tới từ địa ngục Quỷ Satan.

Doãn Thiên Vũ hung hân theo dõi hân, như cũ không nói gì.

"Đáng chết!" Hoắc Dật Nam nhìn nàng ánh mắt càng cảm thấy nổi giận, sậm mặt lại vạch trần chính mình giây nịt da, trầm trầm đặt lên đi, một cái tay đem nàng không ngừng giãy giụa hai cái tay giam cầm lên đỉnh đầu, một cái tay ôm nàng thắt lưng nhích lại gần mình.

"A..." Doãn Thiên Vũ cảm giác một cái nóng bỏng to lớn dị vật đang không ngừng nhích lại gần mình, nhe răng rất lâu nước mắt theo gò má túr vô kỵ đạn chảy xuống, tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, dùng sức cắn môi dưới không để cho mình tràn đầy lên tiếng.

Hoắc Dật Nam định yêu muốn vào, lại chạm được nàng ẩm ướt nước mắt, nhất thời kịp phản ứng chính mình đang làm gì, tâm tình gì cũng không có, buông ra đứng dậy mặc quần áo tử tế, giận dữ không thôi một quyền đập ở bên cạnh trên tường.

Doãn Thiên Vũ cảm giác trên người nhẹ một chút, hần bỏ qua cho nàng, lại đột nhiên nghe một tiếng vang thật lớn, dọa cho giật mình ngừng nước mắt mở mắt ra.

Hoắc Dật Nam trên nắm tay rỉ ra máu, hần lại tựa như không cảm giác chút nào, đứng ở trước giường âm trầm nhìn chăm chăm nàng.

Đã lâu lạnh lùng mở miệng, "Cứ như vậy không thể quên được Hạ Triều Tuấn?"

Doãn Thiên Vũ cũng không sợ hãi chút nào cùng hần mắt đối mắt, "Người dựa vào cái gì hỏi như vậy ta? Người cũng không phải là không có ở phòng làm việc cùng người thanh mai trúc mã phát sinh qua quan hệ?"

Là, không sai, nàng thừa nhận ngày đó ở phòng làm việc thấy một màn kia để cho nàng thật lâu không cách nào quên, nàng để ý.

Hoắc Dật Nam cười lạnh cười, thì ra là vì vậy? Những ngày qua dùng loại thái độ đó đối với hần thì ra là vì vậy? Nàng tới phòng làm việc thấy trước mặt chuyện phát sinh, hơn nữa cho tới bây giờ không có lựa chọn qua tin tưởng hần?

Hoắc Dật Nam lạnh lùng nhìn nàng chăm chăm một hồi, đột nhiên không nói một lời sắc mặt khó coi tới cực điểm rời phòng.

Doãn Thiên Vũ ngồi ở trên giường, chỉ chốc lát sau nghe được dưới lầu truyền tới nặng nề tiếng đóng cửa cùng xe hơi phát động rời đi thanh âm.

Đột nhiên giống như nhục chí quả banh da nặng nề đàn trở về trên giường, Doãn Thiên Vũ khó chịu nhắm hai mắt lại, đem mình bọc vội vào trong chăn.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112:: Hà Ngọc Phượng tìm tới cửa

Chương 112:: Hà Ngọc Phượng tìm tới cửa

Một đêm trần trọc trở mình, Thiên Tướng phát sáng Doãn Thiên Vũ mới ngủ thật say, ngủ một giấc đến xế chiều, mấy ngày nay quả thực quá mệt mỏi.

Sau khi tỉnh lại nhìn trống rỗng Đại Biệt Thự có chút thất thần, không có hần đã trở lại dấu hiệu, xem ra một đêm cũng ở bên ngoài.

Doãn Thiên Vũ đột nhiên cảm thấy thật sâu bi ai, nàng sinh hoạt tốt cuộc trải qua cái gì đó biến thành bây giờ cái này hoàn toàn thay đổi bộ dáng.

Ăn xong cơm tối tắm xong, bóng đêm càng lúc càng thâm, trong ti vi tiết mục từ buổi chiều kịch trường thả vào đêm khuya kịch trường, Hoắc Dật Nam như cũ chưa có trở về, Doãn Thiên Vũ tắt ti vi trở về phòng ngủ, ngày thứ hai lại dậy sớm đỡ lấy thật to vành mắt đen đi công ty.

Hoắc Dật Nam đang ở phòng làm việc, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, Doãn Thiên Vũ lập tức niền đầu qua, bắt đầu vui đầu công việc, trừ ăn cơm uống trà đi nhà cầu cũng ở trước bàn làm việc, cả ngày hai người cũng không hề giảng qua một câu nói.

Tan việc, Doãn Thiên Vũ thu thập đồ đạc xong đứng ở trước bàn làm việc, khu biệt thự cách công ty rất xa, bình thường đều là cùng Hoắc Dật Nam cùng tiến lên tan việc, có thể nhìn hần hôm nay không có cần đi ý tứ.

Doãn Thiên Vũ đứng mấy giây, mặt lạnh xách bao đi.

Hoắc Dật Nam nhìn không có một chút do dự xoay người rời đi nữ nhân, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Liên tục chừng mấy ngày hai người cũng nơi cùng chiến tranh lạnh Trung, không nói câu nào, cho dù là trong công tác chuyện cũng chỉ dùng lác đác mấy

chữ biểu đạt.

Mấy ngày nay công ty trên dưới cũng bao phủ ở tổng tài áp suất thấp xuống, người người lo lắng bất an.

Thật vất vả chịu đựng đến cuối tuần, Hoắc Dật Nam như cũ ở công ty làm thêm giờ, Doãn Thiên Vũ vui vẻ thanh nhàn ở nhà nghỉ ngơi, lại đột nhiên tới vị khách không mời mà đến.

Chuông cửa vang lên, Doãn Thiên Vũ nghi ngờ đi tới mở cửa, "Di Mụ? Người làm sao sẽ tới nơi này?"

"Thiên Vũ, ta tới thăm người một chút, người nói người cũng không có cha mẹ, gả ra ngoài lâu như vậy cũng không có người tới thăm người một chút, Di Mụ biết người chỉ có ta, Di Mụ không đến thăm người là ai nhìn người à?" Hà Ngọc Phượng con người vòng vo một chút, nịnh cười quyền rũ nói, một cái không chú ý liền chui vào.

Doãn Thiên Vũ có chút chán ghét cau mày một cái, Hà Ngọc Phượng lúc nào sẽ lòng tốt đến đặc biệt đến xem đã xuất giá nàng, bộ dáng này thật đúng là để cho người có chút không ưa, đại khái là lại có chuyện gì muốn phát sinh.

"Thiên Vũ người thật là tốt số, gả người tốt nhà, ở tốt như vậy nhà ở, Di Mụ cũng đi theo triêm quang." Hà Ngọc Phượng không chút khách khí ở trên ghé sa lon ngồi xuống, cười hi hi nói.

"Di Mụ, có chuyện nói thẳng đi." Người tới là khách, huống chi hay lại là với tự có liên hệ máu mủ Di Mụ, Doãn Thiên Vũ không thể nào đem nàng cho đuổi ra ngoài, Doãn Thiên Vũ bùng một ly trà coi như là tính khí tốt đạo.

"Thiên Vũ, người làm sao có thể nói lời này? Di Mụ tới tìm người thì phải là có chuyện sao? Chẳng lẽ Di Mụ còn tìm không phải người? Đúng Hoắc tổng đi đâu? Thế nào không ở nhà?" Hà Ngọc Phượng mặt đen đen, vừa cười hỏi.

"Cái này với người không quan hệ, Di Mụ nên vui mừng hân không ở nhà, Di Mụ vẫn có chuyện nói thẳng đi." Doãn Thiên Vũ nghe nàng nhắc lên Hoắc Dật Nam sắc mặt cũng không tốt lắm.

"Người..." Hà Ngọc Phượng sắc mặt lúc trắng lúc xanh, cái miệng muốn giống như kiểu trước đây mắng nàng, lại lại đột nhiên ngừng đem đến miệng bên lời nói cho nuốt trở về, "Ta cũng biết Thiên Vũ hay lại là quan tâm Di Mụ, Thiên Vũ à, người biểu đệ hân..."

Hà Ngọc Phượng muốn nói lại thôi, Doãn Thiên Vũ đã biết hân rất Điền tới nơi này con mắt, lạnh lùng nói, "Hân thế nào?"

"Thiên Vũ, người nhất định phải cứu lấy chúng ta, người biểu đệ hân chứng khoán lại thua một số tiền lớn, còn, còn mượn Gao lợi nhuận vay, chúng ta, chúng ta bây giờ bị người đòi nợ đuổi theo nhà cũng không dám trở về, Thiên Vũ người nhất định phải cứu lấy chúng ta." Hà Ngọc Phượng nắm nàng ống tay áo, thanh âm dính vào một vệt nước nỡ, nhìn rất gấp.

"Lại chứng khoán? Còn dám mượn Gao lợi nhuận vay?" Doãn Thiên Vũ trừng mắt to nhìn nàng, nhớ tới mấy ngày trước ở nhà gặp phải La Gia Hòa, hân nói ở bên ngoài bận rộn mấy trời chính là đi xào Gu thua một số tiền lớn sao?

Doãn Thiên Vũ tức giận không được, "Ta lúc đầu thế nào nói với hân, để cho hân không muốn lại xào, hân còn đáp ứng thật tốt, bây giờ quả nhiên lại xảy ra chuyện, thiếu bao nhiêu tiền?"

"Hai triệu." Hà Ngọc Phượng hoàn toàn không dám nhìn thẳng nàng, thanh âm rất nhỏ.

"Hai triệu?" Doãn Thiên Vũ kinh ngạc há to mồm, sau khi kết hôn Hoắc Dật Nam đã cho hân một tấm thẻ ngân hàng, hai triệu nàng chắc cũng là có, nhưng là các nàng như vậy một lần so với một lần tệ hại hơn, khi nàng là hình người nói khoản cơ hay sao?

"Dạ, Thiên Vũ nột, ta mắng hân, nhưng hân nghe không ta khuyên, bây giờ đã xảy ra chuyện, ta cũng chẳng còn cách nào khác chỉ có thể tới tìm người, Thiên Vũ người cũng không thể bắt kể Di Mụ cùng biểu đệ a." Hà Ngọc Phượng muốn từ nàng nơi này bắt được tiền, tâm lý gấp không được cũng chỉ có thể cười lấy lòng nàng.

"Di Mụ? Biểu đệ? Các người nhiều năm như vậy có lúc nào coi ta là cháu gái ruột cùng biểu tỷ nhìn qua, cho tới bây giờ đều là xảy ra chuyện liền tới tìm ta, bây giờ xảy ra chuyện lại tìm đến ta, hân là con của người, chính người không quản lý tốt tới tìm ta làm gì?"

Doãn Thiên Vũ mặt lạnh một bộ bất cận nhân tình bộ dáng, không phải là nàng tuyệt tình, mà là đối với (đúng) Hà Ngọc Phượng mẹ con tuyệt đối không thể mềm lòng, bọn họ chính là một cái động không đáy, lần này cho liền nhất định sẽ còn có lần nữa.

"Doãn Thiên Vũ người nói cái gì, gả người có tiền liền đuổi như vậy theo ta nói chuyện thật sao? Người đừng quên là ai đem người từ ba mẹ tang lễ bên trên nhận lấy, nuôi dưỡng người lớn như vậy, người bây giờ là đang trách ta không có tiền không đã cho cuộc sống thoải mái sao? Người này một bạch nhãn lang, không có ta người đã sớm chết người có biết hay không?"

Hà Ngọc Phượng cũng sẽ không làm bộ làm tịch, đứng lên tròn tròn đôi mắt trách mắng nàng.

"Dạ, người là nuôi dưỡng ta lớn lên, nhưng ta còn cũng quá nhiều, nơi này có năm trăm ngàn đây là học chung với công ơn nuôi dưỡng một lần cuối cùng cho người, sau này đừng tới tìm ta nữa." Doãn Thiên Vũ nhắm mắt, lấy ra một tờ có năm trăm ngàn số còn lại thẻ đưa cho nàng, lạnh lùng nói.

"Năm trăm ngàn? Ta cũng không tin người chỉ có năm trăm ngàn, người này một bạch nhãn lang thật tuyệt tình như vậy, à? Người muốn nhìn như vậy ta

và người biểu đệ chết sao?" Hà Ngọc Phụng gấp đồ mắt nhào tới nắm nàng.

"Không đi nữa này năm trăm ngàn người cũng đừng nghĩ muốn." Doãn Thiên Vũ liếc xéo đến nàng nhẹ nhàng nói.

"Bạch Nhãn Lang, ta uống công nuôi người nhiều năm như vậy, người một cái không lương tâm đồ vật, người sẽ gặp báo ứng!" Hà Ngọc Phụng mặt đen đen đoạt lấy trong tay nàng thẻ, hùng hùng hổ hổ vội vàng chạy đi.

Doãn Thiên Vũ âm trầm nhìn môn phượng hướng, đã lâu ngồi về trên ghế sa lon nhắm hai mắt có chút khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: : Hạ Triều Tuấn mời

Chương 113: : Hạ Triều Tuấn mời

Mới vừa đưa đi Hà Ngọc Phụng, Doãn Thiên Vũ điện thoại di động lại vang, nhẹ nhàng mở mắt, chân mày lại sâu khóa, nàng cầu nguyện ngàn vạn lần chó trở lại phiên toái gì.

Trên màn ảnh nhảy lên là một cái rất lâu không thấy lại đã sớm nhớ kỹ trong lòng dây số, là Hạ Triều Tuấn tắt tới.

Chần chờ nhận điện thoại, Hạ Triều Tuấn quen thuộc trầm thấp giọng nói truyền tới, "Thiên Vũ, người có có nhà không? Có phương tiện hay không thấy một mặt?"

"Thấy một mặt? Người có chuyện gì không?" Doãn Thiên Vũ nghi ngờ, không trả lời mà là hỏi ngược lại.

"Đúng là có vấn đề... Nhưng là chẳng lẽ người bây giờ ngay cả thấy ta một mặt cũng kháng cự sao?" Hạ Triều Tuấn yên lặng một chút, lại nhẹ nhàng hỏi nàng, giọng không lý do thương cảm.

"Không phải là, Triều Tuấn, người biết, chúng ta bây giờ quan hệ không thích hợp ước ra đi gặp mặt." Doãn Thiên Vũ dùng sức lắc đầu một cái, mặc dù biết hẳn không nhìn thấy, lại thật giống như là muốn vì chứng minh cái gì.

"Thiên Vũ, ta biết, nhưng là..." Hạ Triều Tuấn rất nhanh tiếp lời, nhưng lại bỗng nhiên dừng lại mới một lần nữa mở miệng, giọng nghe vui sướng dễ dàng, "Không làm được người yêu còn có thể làm bạn mà, người yên tâm ta sẽ cố gắng thử buông xuống."

"Ừ, vậy người cứ coi ta lười ra ngoài đi, có chuyện gì trong điện thoại nói cũng có thể."

Không làm được người yêu cũng có thể làm bạn... Doãn Thiên Vũ tâm tình có chút phức tạp, có thể nàng quả thực không nghĩ tạo thành cái gì không cần thiết phiên toái, cũng không muốn ra ngoài.

"Vậy cũng tốt, Thiên Vũ, ta có cái yêu cầu quá đáng, ta biết này có chút không hợp lý, nhưng..." Hạ Triều Tuấn thấy nàng giữ vững không muốn gặp mặt cũng không có cưỡng bách, suy nghĩ một chút trừ trừ nói ra bản thân con mắt.

"Ngày mai có một cái tiệc rượu, ta yêu cầu một cái vũ bạn, người có thể theo ta tham gia một chút không, cái này tiệc rượu với ta mà nói rất trọng yếu, nhưng là, người biết Tà Di nàng bây giờ không thích hợp đi tham gia loại rượu này biết, cho nên..."

"Tiệc rượu sao? Ngày mai? Nhưng là ta..."

Doãn Thiên Vũ có chút do dự, nàng biết rõ mình không nên sẽ cùng Hạ Triều Tuấn đi chung với nhau, dù sao bọn họ đều có mỗi người gia đình, coi như là bắt đắc dĩ hoặc là lại không muốn thừa nhận này cũng đã là sự thật, nhưng là nàng lại không biết làm như thế nào cự tuyệt.

"Ngày mai là cuối tuần, người sẽ không có chuyện gì đi, Thiên Vũ ta thật không có ý gì, chẳng qua là cái này tiệc rượu với ta mà nói rất trọng yếu, nghĩ (muốn) xin người giúp một chuyện, coi như là cho rằng đã từng là đồng học phân thượng được không?"

Hạ Triều Tuấn thanh âm thành khẩn, đây là một cái buôn bán quan hệ hữu nghị tiệc rượu, hẳn bây giờ mới vừa vào Hạ thị công ty, các vị cổ đông cũng đối với (đúng) hẳn năng lực biểu thị hoài nghi, cho nên cái này cái gọi là buôn bán quan hệ hữu nghị tiệc rượu với hẳn mà nói là một cái rất cơ hội tốt, hẳn chính là yêu cầu kết giao buôn bán đồng bạn thời điểm, cho nên hẳn cũng không tính là nói dối.

"Được rồi, ngày mai mấy giờ?" Doãn ngày rất quần quít, thay đổi ý nghĩ nhớ tới mấy ngày trước đi công tác thời điểm, nếu không phải Hạ Triều Tuấn cứu nằng, nằng hồi đó khả năng liền thật bị Lục An Thanh cho làm nhục, liền đáp ứng coi như là trả cho hắn một cái nhân tình đi.

"Xuống bây giờ trưa, ngươi đem địa chỉ phát cho ta, ta tới đón ngươi." Hạ Triều Tuấn nghe nằng đáp ứng, cao hứng vô cùng, ngay cả trong thanh âm cũng dính vào một vệt vui thích.

"Được." Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút đáp ứng.

Hạ Triều Tuấn cười cười, "Kia quyết định như vậy, ta ngày mai sẽ đến đón ngươi."

"Ừ, không chuyện khác lời nói ta trước đeo." Doãn Thiên Vũ thanh âm không có gì lên xuống, nghe không ra tâm tình gì.

Nghe trong ống nghe truyền tới âm thanh bận, Hạ Triều Tuấn thu cười, lúc trước hắn và Thiên Vũ gọi điện thoại cho tới bây giờ đều là nói không đủ, ai cũng không nỡ bỏ Tiền Dịch cúp điện thoại, nhưng hôm nay...

Ngày thứ hai, nghĩ (muốn) từ bản thân trừ lần trước đi công tác mua cái điều dạ phục, cũng chưa có xa cách nhưng là lại không thể mặc thêm vào lần cái điều đi, Doãn Thiên Vũ thừa dịp thời gian còn sớm ước Tiểu Lưu cùng nằng cùng đi mua lễ phục.

"Thiên Vũ, ta đã nói với ngươi lễ này phục đi, muốn chính là thời thượng cao quý, muốn cùng người khác không giống nhau, con mắt chính là muốn hấp dẫn người môn chú ý a, cho nên a..." Tiểu Lưu làm một tiểu bát quái, đối với (đúng) thời thượng chú ý cùng ưa chuộng Tự Nhiên cũng không ít, khoi mà lễ phục tới cũng không thành vấn đề.

Nói này Tiểu Lưu liền mang theo Doãn Thiên Vũ chạy đến một nhà đại bài lễ phục chuyên quý trước, chỉ một hàng tinh xảo phóng khoáng lễ phục đặc ý nói, "Mặc dù ta không mua nổi đi nhưng ta xem vẫn đủ nhiều, chọn đi, nơi này đều là do Quý mới nhất khoản, đặc biệt mỗi một cái đều là nghệ thuật a."

Doãn Thiên Vũ hướng về phía nằng cười cười, "Cường điệu đến vậy ư?"

Vừa nói xoay người chọn mấy món đi phòng thử quần áo, thử tốt mấy món Doãn Thiên Vũ mới mời quả thực thử bất động, Tiểu Lưu mới miễn cưỡng lựa ra một món đến, "Ai, hâm mộ chết ngươi, ngươi chính là cái sống sờ sờ móc treo quần áo, nhìn ngươi thử y phục cũng là một sự hưởng thụ a, mỗi một cái cũng đẹp, nhưng cũng thật rất khó chọn a, liền cái này đi, đặc điểm tươi sáng rất xuất chúng."

Là một kiện rượu lễ phục màu đỏ, bên trái không có tay bên phải là sen bên Trung tay áo, Tả ngang hông có tinh mỹ thêu thùa đồ án, làn váy xẻ tà, trước ngực là thâm v, nhưng lại ở chính giữa thêm một đôi kiểu Trung Hoa bản trừ để ngừa xích độ quá lớn, đặc biệt có cảm giác, lại bị Doãn Thiên Vũ xuyên cũng là có một phen đặc biệt ý nhị.

Doãn Thiên Vũ cũng thật thích cái này, vì vậy hai người đặt thành nhận thức chung mua bộ này, nhưng mà trả tiền Thi lại phát hiện giá cả cũng là đắt làm ngươi ta chất lưỡi, cũng còn khá có Hoắc Dật Nam Tạp, mặc dù nằng không nghĩ hoa Hoắc Dật Nam tiền, có thể chính nằng quả thực không mua nổi một bộ lễ phục, coi như mượn trước đến.

Mua xong lễ phục về nhà, tắm đi qua biến hóa cái trang, đổi lại lễ phục thời gian cũng không còn nhiều lắm, vừa vặn ngoài cửa xe hơi âm thanh âm vang lên, Hạ Triều Tuấn tới.

Doãn Thiên Vũ cầm lên bao cùng điện thoại di động đi ra ngoài, Hạ Triều Tuấn thấy nằng đi ra đối với nằng cười cười, Doãn Thiên Vũ trở về một cái cười mở cửa lên xe.

"Ngươi và hắn sau khi kết hôn thì ở lại đây?" Hạ Triều Tuấn cho xe chạy, một bên cẩn thận từng li từng tí hỏi nằng.

"Ừm." Doãn Thiên Vũ đầu hướng ngoài cửa sổ, nhàn nhạt trả lời, tựa hồ không phải là rất muốn trò chuyện cái đề tài này.

Hạ Triều Tuấn thức thời im lặng, chuyên tâm lái xe.

Sắp đến lúc đó mới nhớ cùng Doãn Thiên Vũ nói, "Thiên Vũ, tiệc rượu là Phương gia tổ chức, ngươi chỉ cần đi theo ta liền có thể không cần trả lời người khác vấn đề, không cần sợ."

"Phương gia? Phương Trần Giang?" Doãn Thiên Vũ có chút kinh ngạc, hỏi ngược lại.

"Dạ, thế nào, ngươi biết hắn?" Hạ Triều Tuấn nghi ngờ, từ kính chiếu hậu nhìn về phía nằng.

"Không phải là, đại danh鼎鼎 Phương chủ tịch, ngày ngày đăng lên báo, nghĩ (muốn) không nhận biết cũng khó a." Doãn Thiên Vũ cười cười, che giấu chột dạ, lại là Phương gia tổ chức, hy vọng sẽ không đụng phải Phương Thẩm.

"Ừ, đến." Hạ Triều Tuấn quay đầu đối với nằng cười cười, xe đã dừng lại.

Hạ Triều Tuấn xuống xe trước, cái chìa khóa ném cho chào đón Đồng Từ, lại đi vòng qua kế bên người lái cho Doãn Thiên Vũ mở cửa.

Doãn Thiên Vũ cười cười đi ra, vẫn bên trên Hạ Triều Tuấn tay, Hạ Triều Tuấn nụ cười mở rộng, mang theo nằng đi vào hội trường.

Bên trong đã có không ít người, người người gọn gàng xinh đẹp, đều là s trên chợ lưu danh nhân danh viện, Hạ Triều Tuấn rất nhanh thì cùng bọn họ trò

chuyện phong sinh thủy khởi.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114:: Tiệc rượu đựng áo lót

Chương 114:: Tiệc rượu đựng áo lót

Mọi người nói chuyện với nhau chỉ chốc lát sau, Phương Trần Giang liền đi ra, cười lên dài đọc diễn văn.

"Các vị khách mời chúc mọi người buổi tối tốt lành, hoan nghênh mọi người cho Phương mỗ mặt mũi này tới tham gia cái này tiệc rượu, hôm nay tổ chức cái này tụ họp con mắt đây chính là cho mọi người một cái biết nhau thân thương, trao đổi lẫn nhau trao đổi tăng tiến cảm tình, cũng có thể tốt thật buồn lòng, hy vọng mọi người tối nay cũng tận hưởng."

Dưới đài vang lên một mảnh tiếng vỗ tay, Phương Trần Giang cười nhìn về phía hậu trường, Phương Thâm thành thực đi ra, Phương Trần Giang cười mang nạng tới bên người, "Nhân cơ hội này cũng cho mọi người giới thiệu một chút, đây là tiểu nữ Phương Thâm, trước đây không lâu mới từ nước ngoài du học trở lại, hy vọng sau này các vị nhân huynh có thể nhiều chiếu cố một chút tiểu nữ."

"Mọi người khỏe, ta mới vừa trở về nước khả năng có rất nhiều nơi còn có chút thiếu sót, hy vọng sau này các vị chỉ giáo nhiều hơn." Phương Thâm cười tiến lên một bước tự nhiên phóng khoáng cười nói.

Dưới đài lại vang lên một trận tiếng vỗ tay, người người đều tại khen Phương Trần Giang tốt số, có thể có một xinh đẹp như vậy biết lễ con gái.

Doãn Thiên Vũ đứng ở xó xinh cúi đầu có chút lúng túng, thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Phương Thâm quả nhiên vẫn là đến, cảm giác hơi khác thường Doãn Thiên Vũ ngẩng đầu, vừa vận cùng Phương Thâm thẳng tắp tầm mắt đụng vào, Phương Thâm đột nhiên sững sờ lảng, trong con ngươi có chút lạnh lẽo, Doãn Thiên Vũ không muốn bị nằng xem cách nhìn, vội vàng cúi đầu xuống hạ xuống tồn tại cảm giác.

Đột nhiên đám người lại táo động, Phương thị phụ nữ đều đã xuống đài, trong đám người tránh ra một con đường, Phương Thâm thành thực đi tới vẫn bên trên một người nam nhân, nhìn bóng lưng... Hoắc Dật Nam?

Hoắc Dật Nam lại cũng tới, là cùng Phương Thâm cùng đi sao? Ngày ngày ở công ty làm thêm giờ thật giống như vĩnh viễn bận bịu không xong đáng vẽ, ngược lại có thời gian đến bồi Phương Thâm tham gia vũ hội.

Doãn Thiên Vũ oán thầm mấy câu, Hạ Triều Tuấn cười đi tới, "Thiên Vũ, chúng ta cũng đi cùng Phương Trần Giang chào hỏi."

"À? Cái này..." Doãn Thiên Vũ có chút do dự, nằng không muốn đi, nếu như đụng phải Hoắc Dật Nam cũng quá lúng túng.

"Thế nào?" Hạ Triều Tuấn nghiêng đầu nhìn nằng, nụ cười dịu dàng.

"Không... Không việc gì, đi thôi." Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút, tới cũng tới luôn không khả năng một mực đợi ở xó xinh, có cái gì tốt sợ, vì vậy đối với (đúng) Hạ Triều Tuấn cười cười vẫn bên trên tay hắn.

"Phương Đồng người tốt." Hạ Triều Tuấn mang theo nằng đi tới Phương Trần Giang trước mặt khiêm nhường cười đưa tay ra.

"Đây là, Hạ gia đại công tử? Đã lâu không gặp, cũng lớn lên bây giờ là bộc phát tuần tú lịch sự, đòi chúng ta a cũng lão." Phương Trần Giang nhìn kỹ một chút, cười nắm lấy tay hắn.

"Phương Đồng quá khen, Phương Đồng còn trẻ đến, chúng ta bọn tiểu bối này vô luận như thế nào cũng là không cản nổi." Hạ Triều Tuấn cười rất khiêm tốn.

"Hay, hay tốt liên quan (khô) a, tối nay tận hưởng, ta Tiên Dịch qua bên kia với người quen chào hỏi." Phương Trần Giang cũng cười nhìn rất bình dị gần gũi, vỗ vỗ bả vai hắn, cười đi.

Hạ Triều Tuấn bắt đặc dĩ lắc đầu một cái, những thứ này một đời trước lão hồ ly chính là như vậy, cho tới bây giờ cũng sẽ không chân chính đem người coi ra gì, Doãn Thiên Vũ là bữu môi một cái nghĩ (muốn) đi trở về.

"Doãn thư ký, người sao lại ở đây?" Đột nhiên có người sau lưng gọi lại nằng, nghe một chút cũng biết là Phương Thâm thanh âm, giống như là cố ý tuần

đến nàng tới.

Doãn Thiên Vũ cau mày nhắm nhắm mắt, thật muốn trực tiếp đi, nhưng này dù sao cũng là người ta để bàn, không thể quá không nể mặt người ta, bỗng nhiên dừng lại cười xoay người, "Phương tiểu thư, người tốt."

"Này . ." Phương Thâm lảng lảng muốn nói lại thôi.

Doãn Thiên Vũ cũng sửng sốt, nàng vừa mới một mực đợi ở xó xỉnh cách xa cũng không nhìn kỹ, bây giờ mới phát hiện lại cùng Phương Thâm đụng áo lót, bất kể là kiểu hay lại là màu sắc đều là giống nhau như đúc, lúc ấy còn cảm thấy Tiểu Lưu nói rất có đạo lý tới, bây giờ nhìn lại Tiểu Lưu cũng không có như vậy đáng tin a, Doãn Thiên Vũ lặng lẽ nhỏ nước bọt Tiểu Lưu.

Đều nói đụng áo lót không đáng sợ ai xấu xí ai lúng túng, nhưng Doãn Thiên Vũ cùng Phương Thâm đều là nhất đẳng mỹ nữ, hai người đều rất tốt giải thích bộ này lễ phục, nhưng là vẫn là rất lúng túng a.

"Doãn thư ký hôm nay rất đẹp." Nhưng Phương Thâm rất nhanh thì khôi phục nhất quán ưu nhã phóng khoáng, mỉm cười thờ dài nói.

"Người cũng rất đẹp." Doãn Thiên Vũ lúng túng không được cũng chỉ có thể trở về một cái cười.

"Hai vị đều là mỹ nữ, không giống nhau mỹ chứ sao." Hạ Triều Tuấn cười hai tiếng, cúi xuống âu phục áo khoác choàng ở Doãn Thiên Vũ trên vai, kịp thời hóa giải không khí lúng túng, vừa cười nhìn về phía Phương Thâm, "Phương tiểu thư người khô, ta gọi là Hạ Triều Tuấn."

"Xin chào, người và Doãn thư ký là?" Phương Thâm cười cười hơi nghi hoặc một chút nhìn hai người.

"Bằng hữu." Hạ Triều Tuấn nhìn Doãn Thiên Vũ liếc mắt vừa nhìn về phía Phương Thâm bên người Hoắc Dật Nam, cười nói.

"Bằng hữu? Ta cũng không biết ta thư ký có như vậy một người bạn." Hoắc Dật Nam sầm mặt lại nhìn về phía Doãn Thiên Vũ, nói chuyện mang theo một cỗ mùi thuốc súng, Doãn Thiên Vũ là từ vừa mới bắt đầu thấy hấn lên sẽ không nhắc quá mức.

"Ừ, rất nhiều năm bạn cũ, Hoắc tổng cộng Phương tiểu thư cũng là bằng hữu sao?" Hạ Triều Tuấn cũng cười, nhìn từ bề ngoài như cũ dịu dàng như gió.

"Đúng vậy, cùng nhau lớn lên thanh mai trúc mã." Phương Thâm không biết giữa hai người âm thầm so tài, nàng lời này nói là cho Doãn Thiên Vũ nghe.

"Triều Tuấn, ta nghĩ ra rồi còn có chút chuyện, chúng ta đi trước đi." Không khí này thật sự là quá khéo léo, Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy không tiếp tục chờ được nữa, mượn cớ muốn rời đi.

Hạ Triều Tuấn quay đầu nhìn nàng, đối với nàng cười cười vừa định mang nàng đi, Hoắc Dật Nam lại đột nhiên trầm trầm lên tiếng, "Có chuyện? Lại không cần đi làm người có thể có chuyện gì? Cần gì phải vội vã rời đi, còn là nói đi làm một ít người không nhận ra chuyện."

"Hoắc tổng tốt nhất đặt sạch sẽ điểm." Hạ Triều Tuấn đem Doãn Thiên Vũ kéo qua ngăn ở phía sau, sắc mặt cũng có chút âm trầm.

"Hoắc tổng, ta làm gì không cần người lo, người chính là Tiên Dịch quân hảo chính mình đi, không thể chỉ chỉ cho Quan Quyền phóng hỏa không cho trăm họ điểm đi." Doãn Thiên Vũ từ Hạ Triều Tuấn sau lưng đi ra lạnh lùng nói xong cũng đi, nhưng là nói xong nàng liền hối hận, nàng đang nói gì a, một cỗ vị chua, lời này quá không lý trí.

Hạ Triều Tuấn nhìn Hoắc Dật Nam liếc mắt, lập tức đuổi theo.

"Thiên Vũ, người chậm một chút... Thật xin lỗi, ta hiện tại không nên gọi người tới."

"Với người không quan hệ người không cần tự trách, chống lại lần ở Lục gia phòng ăn chuyện còn chưa kịp nói cho người tiếng cảm ơn, vừa vặn còn ăn chưa no, đi thôi ta mời người ăn đồ ăn." Doãn Thiên Vũ dừng bước từ, xoay người miễn cưỡng cười cười nói với hắn.

"Thật áy ư, người có khỏe không? Hôm nay người cũng rất mệt mỏi, nếu không ta trước đưa người về nhà đi, muốn mời ta ăn cơm lời nói đã đi xuống lần tốt." Hạ Triều Tuấn tiến lên đỡ nàng, đem bên tai nàng hạ xuống tình tế liêu đến sau tai, nhẹ giọng nói.

"Vây cũng tốt cũng chỉ có thể lần sau, ta quả thật có chút mệt mỏi." Doãn Thiên Vũ có chút tiều tụy, khẽ gật gật đầu.

Hạ Triều Tuấn đỡ nàng hướng xe đi tới, quả nhiên lên xe không bao lâu Doãn Thiên Vũ chỉ dựa vào xe nhàn nhạt ngủ, Hạ Triều Tuấn chậm lại tốc độ xe, mở rất ổn, trải qua một nhà 24h tiện lợi điểm Thị, dừng xe đi mua một ít đồ ăn chín.

Trở về trên xe thời điểm Doãn Thiên Vũ cũng đã tỉnh, Hạ Triều Tuấn cười đem đồ vật đưa tới cười nói, "Tỉnh? Ăn một chút gì đi."

Doãn Thiên Vũ sờ một cái trống trơn bụng, nhận lấy đồ vật bắt đầu ăn ngồm ngoàm, có chút làm rung động hắn còn nhớ nàng nói ăn chưa no, "Cảm ơn."

"Theo ta nói tạ ơn gì?" Hạ Triều Tuấn liếc nhìn nàng một cái cung chiêu cười cười, cho xe chạy dương trần đi, rất nhanh đem nàng đưa về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115:: Thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ

Chương 115:: Thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ

Doãn Thiên Vũ quả thực quá mệt, về nhà lập tức liền rửa mặt ngủ, nửa đêm mơ mơ màng màng bị phòng khách động tĩnh đánh thức, cau mày vuốt căng đau huyết Thái dương đi ra ngoài.

Hoắc Dật Nam nhắm hai mắt miễn cưỡng dựa vào ở trên ghế sa lon, cả vật bị hấn tháo ra để ở một bên, chân mày cũng là thâm tóa đến, cả người nhìn rất chật vật tang thương.

Doãn Thiên Vũ ngủ gật tỉnh không ít, xoa xoa mắt đi tới, không khỏi nói châm chọc, "Hôm nay nguoi thế nào bỏ về được?"

Hoắc Dật Nam ngược mắt nghề nằng liếc mắt, không nói gì lại đột nhiên ho khan một cái.

"Thế nào một cổ mùi rượu?" Doãn Thiên Vũ chán ghét cau mày một cái, toàn bộ phòng khách đều có chút một cổ đậm đà mùi rượu, quả thực huân nhân.

Doãn Thiên Vũ từ từ đến gần Hoắc Dật Nam, tiến tới trên bả vai hấn ngửi một cái quả nhiên là từ trên người hấn truyền tới, không biết uống bao nhiêu mùi rượu đạo mới có thể nặng như vậy.

Dùng sức khẽ ngửi, còn mơ hồ ngửi được một cổ mùi nước hoa, cùng Phuong Thắm trên người cái loại này bất đồng, là quấy rượu, hộp đêm cái loại địa phương đó chất lượng kém mùi nước hoa.

Doãn Thiên Vũ cách xa mấy bước, tiếng cười lạnh, "Hoắc tổng không chỉ có theo thanh mai trúc mã tham gia tiệc rượu, còn đi tìm vui mừng? Hoắc tổng quả nhiên thân thể khỏe mạnh a, đã như vậy Hoắc tổng chính mình từ từ ngồi đi, thân thể ta không tốt vẫn phải là nghỉ ngơi."

Nói xong xoay người muốn đi, Hoắc Dật Nam một cái níu lại nằng, "Chớ đi, còn muốn đi tìm nguoi mới tình đầu tình nhân không?"

"Buông ra, Hoắc tổng nguoi uống say." Doãn Thiên Vũ dùng sức túm tay mình, lại một cái không địch lại ngược lại bị hấn quăng đến trên người.

Doãn Thiên Vũ mở to mắt nín thở ngồi ở trên đùi hấn, hấn cúi đầu xuống tựa vào nằng trên vai, yên lặng đã lâu cũng không có động tác, Doãn Thiên Vũ nghiêng đầu xem hấn tựa hồ ngủ.

Cái bộ dáng này Hoắc Dật Nam cùng trong ngày thường hoàn toàn bất đồng, tháo xuống trên mặt lạnh giá mặt nạ, không khỏi có chút thân cận.

Doãn Thiên Vũ nhẹ nhàng đẩy đẩy hấn, không có tỉnh, thở dài từ từ đem hấn để xuống thả vào trên ghế sa lon, nằng kéo bất động hấn, chỉ có thể từ phòng ngủ cầm chăn dưới gối tới.

Chờ thu thập xong đã vậy được không được, cũng dần dần rạng sáng, trở về nằm xuống không bao lâu ngày lại phát sáng, Doãn Thiên Vũ thức dậy thời điểm Hoắc Dật Nam đã không có ở đây.

Nhìn trống rỗng nhà ở, Doãn Thiên Vũ tâm lý có chút không nói ra khó chịu, thật giống như không biết từ lúc nào bắt đầu đối với (đúng) cái này được gọi là nhà địa phương càng ngày càng để ý, Doãn Thiên Vũ bĩu môi một cái, vội vàng rửa mặt xong đi làm.

Bên này Hạ gia biệt thự.

"Tiện nhân, Doãn Thiên Vũ nguoi tiện nhân này lại còn dám đến câu dẫn Triều Tuấn. Hạ Triều Tuấn. Ta mới là thê tử nguoi! Nguoi lại tình nguyện mang tiện nhân này đi vậy không mang ta đi, rất tốt, ta sẽ không để cho các nguoi khỏe qua."

Tà Di dùng sức nắm nằng mời đi theo dõi Hạ Triều Tuấn người đánh tới hình, có Hạ Triều Tuấn đến khu biệt thự tiếp tục Doãn Thiên Vũ, còn có Hạ Triều Tuấn mang Doãn Thiên Vũ đi tiệc rượu hình.

Tà Di khắp khuôn mặt là tức giận, đem hình xé thành mảnh nhỏ, trong miệng không ngừng tức giận mắng Doãn Thiên Vũ, hoàn toàn quên mình mới là cướp người khác bạn trai người.

Câu khởi môi cười lạnh lạnh cười, Tà Di cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại, hướng về phía bên kia thật thấp phân phó cái gì.

Cúp điện thoại, Tà Di khước miệng treo một lau ngoan lệ cười lạnh.

Buổi chiều, Doãn Thiên Vũ tan việc vừa vận dụng phải Tiểu Luru, Tiểu Luru cười đùa đánh sất, "Thiên Vũ, tối hôm qua rượu sẽ như thế nào, có phải hay không tươi đẹp toàn trường?"

Hai người đồng thời đi ra ngoài cửa, Doãn Thiên Vũ bấu môi một cái, giận trách, "Người không đề cập tới cũng còn khá, nhắc tới cái này ta liền tức lên, người cũng quá không đáng tin, ta đều cùng người ta đụng áo lót."

"À? Không phải đâu, ta Luru đại sư lại cũng có thất thủ một ngày, ai, thật xin lỗi a Thiên Vũ..." Tiểu Luru ngạc nhiên nhìn nàng, mắt mấp mí.

"Không việc gì, đùa giỡn với người đâu rồi, đụng áo lót có cái gì đáng sợ người chó đẻ ở trong lòng." Doãn Thiên Vũ cười mở miệng một tiếng Triều đường xe chạy đối diện đi tới.

Tiểu Luru cười gật đầu một cái, đuổi theo, đột nhiên nghe xe hơi cực nhanh Mercedes-Benz ở lối đi bộ phát ra âm thanh, Tiểu Luru quay đầu, có một chiếc xe chính hướng Doãn Thiên Vũ nhanh chóng đi, đã gần trong gang tấc.

"Thiên Vũ, nguy hiểm, mau tránh ra!" Tiểu Luru bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, hướng Doãn Thiên Vũ rống to.

Doãn Thiên Vũ nghe thanh âm cười quay đầu, lại nhìn thấy một chiếc xe Triều chính mình thẳng tắp cấp tốc tới, nhất thời bị dọa sợ đến phía sau thẳng đổ mồ hôi lạnh, như bị dính tại chỗ như vậy không động tác.

Tiểu Luru gấp đến độ nước mắt tràn ra, liều mạng la lên, Doãn Thiên Vũ lại chỉ bị dọa sợ đến nhắm mắt lại không biết nên làm sao bây giờ, xe hơi gào thét mà qua, Doãn Thiên Vũ chỉ cảm thấy bị người nào một cái ôm mang theo hướng bên lề đường lăn đi.

"Người đang làm gì không muốn sống sao?" Hạ Triều Tuấn tiếng giận dữ thanh âm ở vang lên bên tai, Tinh hai mắt đỏ nhìn chăm chăm nàng, nàng có biết hay không vừa mới nguy hiểm cỡ nào, hần bị dọa sợ đến tâm đều phải nhảy ra.

"Ta..." Doãn Thiên Vũ lấy lại tinh thần, thất thố nhìn về phía hần, không nói ra lời.

Xe kia không có một khắc dừng lại thêm nhanh rồi đi, trong nháy mắt liền biến mất ở đường phố, Tiểu Luru vỗ ngực một cái vẫn có chút sợ, mau mau xông tới, "Thiên Vũ người không sao chứ?"

"Ta không sao." Doãn Thiên Vũ kéo ra một vệt khó coi cười, bị dọa sợ đến môi trắng bệch.

"Tốt khác (đùng) ngồi bên lề đường, ta đậu xe ở bên kia, ta Tiên Dịch mang người lên xe ngồi đi." Hạ Triều Tuấn sắc mặt cũng hoà hoãn lại, ôm ngang lên nàng ôn nhu nói.

Doãn Thiên Vũ khẽ gật đầu, Tiểu Luru nghi ngờ nhìn về phía hần, hồi lâu kịp phản ứng kinh ngạc nói, "Người... Người là Hạ đại công tử!"

"Xin chào, cảm ơn người nhìn trời mưa quan tâm, ta đây Tiên Dịch tiếp tục nàng đi?" Hạ Triều Tuấn ôn hòa cười nhìn về phía nàng, gật gật đầu nói.

Tiểu Luru có chút si mê nhìn về phía hần, ngờ ngác điên cuồng thời điểm đầu, "Hay, hay."

Hạ Triều Tuấn cười cười, xoay người mang theo Doãn Thiên Vũ hướng xe đi tới.

Doãn Thiên Vũ rút cuộc nhặt về hủ dọa ném hồn phách, ngẩng đầu hỏi Hạ Triều Tuấn, "Hôm nay người làm sao tới nơi này?"

"Người còn thiếu ta một bữa cơm, ta tới đòi, cũng còn khá ta hôm nay tới, nếu không hôm nay người sẽ không mệnh, biết không? Bể qua đường xin nhiều xem chút đường, bây giờ là không phải là lại nhiều thiếu ta một bữa cơm."

Hạ Triều Tuấn nhớ tới vừa mới một màn kia còn sợ không được, câu giận trừng nàng liếc mắt, ngay sau đó vừa cười cùng nàng đùa.

"Đúng vậy, hôm nay cảm ơn người, người cũng không sợ chết, nguy hiểm như vậy còn dám tới cứu ta, vậy cũng làm sao bây giờ ta thiếu người càng ngày càng nhiều." Doãn Thiên Vũ khó mà tâm tình cũng bởi vì nàng đùa giỡn khá hơn một chút, cười trở về hần.

Như vậy cảm giác rất không tồi, không làm được người yêu làm bạn cũng rất tốt, đây là nàng đã từng cho tới bây giờ không có tưởng tượng qua sự tình, nàng lại có thể như vậy cùng Hạ Triều Tuấn sống chung, thật hy vọng liên tục như vậy cũng không tệ.

"Vậy thì từ từ còn, đi thôi, muốn ăn cái gì, hôm nay ta mời, xem ở hôm nay người bị giật mình phân thượng ta mời người ăn bữa ngon." Hạ Triều Tuấn cũng cười cười đem nàng ở xe ngồi kế bên tải xé buông xuống, vòng qua bên kia lên xe.

"Kia ta suy nghĩ, kia rất tốt ăn người một hồi, ăn... Thái Lan thức ăn đi."

Chương 116:: Ân nhân cứu mạng

Chương 116:: Ân nhân cứu mạng

"Cái gì, người nói thất bại? Vậy là người phé vật sao? Chút chuyện này cũng không làm xong!" Tả Di đang ở ước người bên ngoài uống trà thời điểm, nhận được người thủ hạ gọi điện thoại tới, nhất thời mặt liền biến sắc, nghiêm nghị chất vấn người bên kia.

"Thật xin lỗi Tả tiểu thư, ta ở bên ngoài ngồi xổm một thiên tài chờ đến nàng tan việc ra ngoài, ta không biết Hạ đại thiếu gia lại đột nhiên xuất hiện cứu nàng." Người bên kia thật thấp trả lời.

"Cái gì? Người là nói là Hạ Triều Tuấn cứu nàng?" Tả Di neho lại con người cả người cũng lộ ra thấy lạnh cả người, nghiêm nhưng đã mất lý trí, là yêu có thể bất chấp hậu quả khiến cho hết tất cả thủ đoạn.

"Dạ, Tả tiểu thư, một giây chỉ kém ta liền có thể thành công, là Hạ đại thiếu gia đột nhiên xuất hiện cũng liều chết cứu nàng." Thủ hạ thái độ cung kính trả lời, như có không cam lòng.

"Được, ta biết, người tiếp tục nhìn chăm chăm các nàng, không nên khinh cử vọng động nghe ta phân phó." Tả Di ép tức giận, bình tĩnh phân phó nói.

"Ừ."

...

Phương gia tiệc rượu đi qua, xã hội thượng lưu rất nhiều người đều biết Phương Thâm, cũng có rất nhiều người ái mộ đến cửa cầu hôn, Phương Trần Giang ngược lại nhạc kiến kỳ thành, tuy nhiên cũng bị Phương Thâm cự tuyệt.

Mấy ngày nay Phương Thâm luôn muốn ước Hoắc Dật Nam, chung quy lại là bị hấn kiểm có từ chối, nhớ tới ở trong tiệc rượu Hoắc Dật Nam đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ thái độ, Phương Thâm có chút tim đập rộn lên.

Tuy nói hai người là xã giao vui vẻ, có thể luôn là đêm dài lắm mộng, để tránh gây thêm rắc rối nàng được (phải) sớm ngày để cho Hoắc Dật Nam trở lại bên người nàng.

Hoắc Dật Nam coi trọng nhất chính là mẹ hấn lâm du tỉnh, nhưng là nhiều năm trước một trận tai nạn đưa đến nàng thành người không có tri giác, hiện tại cũng còn không có tỉnh như cũ ở nước Pháp bệnh viện liệu dưỡng.

Năm đó tai nạn xe cộ phát sinh thì có một người nữ sinh lâm nguy xông lên cứu lâm du tỉnh một mạng mới không có tới chết, nhưng là cái đó dám làm việc nghĩa nữ sinh không dám người tới liền len lén rời đi.

Mà cùng ngày một mảnh kia theo dõi sửa lại xấu, nhiều năm như vậy Hoắc Dật Nam một mực ở tìm nữ sinh kia, lại như cũ không có kết quả, đúng dịp là Phương Thâm ngày đó cũng ở tại chỗ, vừa vận nàng ở tai nạn xe cộ trước mấy phút ở phụ cận bên ngoài phòng bãi đậu xe xuống xe, bởi vì không có nhiều thời gian chạy hướng bên kia đi, mới vừa chạy đến kia chính liền có thể mắt thấy cả sự kiện.

Nhớ tới cái này, Phương Thâm nhếch miệng cười cười, gọi điện thoại, "Cho ta đem năm đó Hoắc phu nhân tai nạn xe cộ hiện trường phụ cận theo dõi điều ra, làm một phần ta tại chỗ chứng minh ả danh giao cho Hoắc Dật Nam thăm từ từ, làm có thể tin một ít, vô luận như thế nào muốn cho hấn tin tưởng ta là năm đó cái đó liền Hoắc phu nhân người."

"Hoắc phu nhân? Là s thành phố công ty cự đầu Hoắc Khải Đông phu nhân?" Điện thoại bên kia truyền tới nghi vấn âm thanh.

"Nếu không người cho là còn có ai đây?" Phương Thâm nhàn nhạt nói, trong thanh âm mang theo một cổ không nói ra quyết đoán.

"Dạ, ta minh bạch."

"Ừ, đi đi, càng nhanh càng tốt, nhớ động tác nhanh nhen điểm, không nên để cho hấn tra được là ta cho hấn."

Người không có tri giác tỉnh lại ca bệnh ít lại càng ít, hưởng chi nhiều năm như vậy Hoắc phu nhân không có một chút tỉnh lại dấu hiệu, Phương Thâm rất có nắm chắc, tựa như ư đã thấy Hoắc Dật Nam thấy đồ vật sau đối với nàng thái độ thay đổi, kiểu ngao cười cười.

Ngày thứ hai Hoắc Dật Nam liền nhận được rất lâu không có liên lạc qua thám tử tư hơn Giang điện thoại, nếu như không có tra được cái gì tin tức hữu dụng hơn Giang thì sẽ không cho Hoắc Dật Nam gọi điện thoại, nhưng Hoắc Dật Nam cũng không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu, sự tình đã xa xưa như vậy, cũng tra nhiều năm như vậy cũng không tìm được, đại khái là không tìm được.

Hoắc Dật Nam nhận điện thoại, nghe bên kia truyền tới hơn Giang có chút kích động thanh âm, "Hoắc tổng, tra nhiều năm như vậy rốt cuộc tìm được."

"Nói tiếp." Hoắc Dật Nam cũng có chút ngoài ý muốn.

"Dạ, ta cẩn thận kiểm tra qua phụ cận kia một khối theo dõi, có một chỗ đổ vào, phụ cận bên ngoài phòng bãi đậu xe có một cái tiểu thái giám khổng lồ tương đối ẩn nấp trước không tìm được, phía trên có rất lớn tin tức, ta còn tìm được bãi đậu xe đã về hưu trở về quê quán lão an ninh, hần nói hần mất thấy hiện trường."

Thật ra thì hơn Giang đã sớm phiền xuyên thấu qua tra vụ án này, nhưng là không biết sao Hoắc Dật Nam cho tiền lương quá cao, hần không có cách nào cự tuyệt, nhưng hần hôm nay đột nhiên nhận được một cái ẩn danh email, chính là liên quan tới năm đó tai nạn xe cộ, nhưng là hần vì tiền giấu giếm sự thật này.

"Nơi này có theo dõi video cùng cái đó lão an ninh làm chứng video, ta vừa mới phát đến Hoắc tổng hôm thư, Hoắc cũng có thể nhìn một chút."

Bàn máy tính mặt quả nhiên nhắc nhở có bưu kiện mới, Hoắc Dật Nam mở ra theo dõi video, trong hình có một chiếc xe lái vào bãi đậu xe, có một người nữ sinh từ trên xe bước xuống, đi mấy bước ra bãi đậu xe.

Nữ hài cúi đầu nhìn một chút điện thoại di động, lại ngẩng đầu nhìn một chút phía trước đột nhiên nhắc chân hướng về phía trước chạy đi, sau khi chạy ra theo dõi phạm vi, phía sau tình huống liền không biết được.

Mà phía sau còn có một cái video, thoát nhìn là một ông già ở nông thôn chụp, ông già nói hần lúc ấy hay lại là cái đó bãi đậu xe an ninh, ngày đó đúng lúc là hần trực.

Tai nạn xe cộ trước mấy phút bãi đậu xe đi vào một chiếc xe, trên xe xuống một người đáng đáp thật cô gái xinh đẹp, nữ hài ra bãi đậu xe đi ở lối đi bộ thời điểm, không biết từ nguyên nhân gì đột nhiên chạy, sau khi hần liền không có chú ý cô gái này.

Nhưng là đại khái qua không có một phút, liền nghe được cách đó không xa thắng xe gấp thanh âm, có người bị đánh ngã.

Hần lúc ấy từ hiếu kỳ liền lập tức chạy ra ngoài nhìn, cách không phải là rất gần nhìn không rõ lắm, nhưng là liền thấy kia thật cô gái xinh đẹp đem một cái quý phụ hộ dưới thân thể.

Hai người đưa lưng về phía một chiếc xe đảo ở trước xe, trên đất tất cả đều là máu, cũng không lâu lắm cô bé kia liền bị người mang theo rời đi.

Ông già còn xuất ra lúc ấy ở bãi đậu xe công việc an ninh chứng cho video vỗ xuống.

Trong video hình ảnh cùng an ninh lời hoàn toàn giống in, mà theo dõi nhìn cũng không phải là làm giả, nhìn tới ân nhân cứu mạng liền thật là theo dõi trong video cô gái kia.

Nhưng là, cô gái kia... Hoắc Dật Nam nhíu mày, người này hần không thể quen thuộc hơn được, nhưng là cho tới nay hần lại cũng không phát hiện sao?

"Video ta xem, người kia rốt cuộc là ai?" Hoắc Dật Nam nhưng vẫn là hỏi Trình Thâm hơn Giang.

"Ta điều tra, Hoắc tổng, người này chính là Phương thị thiên kim Phương Thâm, ngài thanh mai trúc mã, nàng lúc ấy quả thật đi qua một mảnh kia, cũng đã đến cái đó bãi đậu xe, là cùng đồng học hẹn xong qua bên kia chơi đùa."

Hơn Giang trả lời khẳng định Hoắc Dật Nam tâm lý câu trả lời.

Khi đó là tới gần tốt nghiệp trung học, hần và Phương Thâm còn là bạn học, Tự Nhiên cũng biết ngày đó nàng đi ra ngoài chơi chuyện, hình như là trong lớp đồng học tụ họp, còn đặc biệt mời qua hần, nhưng là hần cũng không có hứng thú liền từ chối.

Như thế xem ra, Phương Thâm thật là hần cho tới nay tìm mẹ ân nhân cứu mạng, Hoắc Dật Nam tâm tình có chút phức tạp.

Yên lặng một hồi mới nhận nhậ đối với (đúng) bên kia đạo, "Được, ta biết, ngày mai tới công ty bộ tài vụ dẫn thù lao."

"Được, Hoắc tổng." Hơn lòng sông tình kích động cười cúp điện thoại, tâm lý vô cùng cảm tạ cái này kịp thời xuất hiện ẩn danh người.

Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút không tốt lắm, những ngày qua một mực cự tuyệt Phương Thâm, thật không nghĩ đến nàng lại là mẫu thân mình ân nhân cứu mạng.

Trong lúc đang suy tư, chuông điện thoại di động vang, mà trên màn ảnh nhảy lên tên đúng lúc là Phương Thâm!

Chương 117:: Báo đáp Phương Thâm

Chương 117:: Báo đáp Phương Thâm

Hoắc Dật Nam rất nhanh nhận điện thoại.

"Này, Dật Nam, hôm nay bận rộn không, có thời gian hay không ăn chung cái cơm tối?" Phương Thâm thanh âm từ trong ống nghe truyền tới, nhất quán ôn nhu phóng khoáng.

Hoắc Dật Nam yên lặng một hồi, trầm trầm nàng, "Người bây giờ ở đâu?"

"Ta ở nhà a, thế nào Dật Nam." Phương Thâm nghe nàng hỏi như vậy trong lòng biết là hắc thám tử tư đã đem chứng cứ cho hắc nhìn, đặc ý cười cười, làm bộ như không hiểu hỏi.

"Thuận lợi lời nói bây giờ thấy một mặt." Hoắc Dật Nam nhẹ giọng nói, hắc phải làm rõ ràng chân tướng sự thật, nếu quả thật là Phương Thâm..

"Được a, ta lập tức tự ra môn." Phương Thâm cười cười sáng khoái đáp ứng.

"Ừm." Hoắc Dật Nam cúp điện thoại cũng cầm lên đồ vật ra ngoài.

Hai người ước ở phòng cà phê gặp mặt, Phương Thâm đến lúc đó Hoắc Dật Nam đã tại đợi nàng, đẩy ra phòng cà phê môn, mang theo vui vẻ cười đi vào.

"Dật Nam, đến rất lâu sao?" Phương Thâm cười ở Hoắc Dật Nam đối diện ngồi xuống, nhận lấy phục vụ viên đưa tới Menu.

"Vừa tới." Hoắc Dật Nam ánh mắt phức tạp nhìn nàng nhàn nhạt trả lời.

"Ta muốn một ly kiểu Mỹ cà phê cảm ơn." Phương Thâm đối với (đúng) phục vụ viên gọi thức ăn, quay đầu ôn nhu nhìn về phía Hoắc Dật Nam, "Vội vã hẹn ta đi ra có chuyện gì không?"

Hoắc Dật Nam nhìn nàng một cái chậm rãi nói, "Phương Thâm người hắc còn nhớ mẫu thân của ta ra qua một lần tai nạn xe cộ?" Nói xong cũng nhìn chăm chăm nàng phản ứng.

Tà Di trên mặt cười dần dần thu, cúi đầu đi, nhẹ nhàng gật đầu nói, "Ta nhớ được, dĩ nhiên nhớ, năm đó một màn kia như vậy khắc cốt minh tâm làm sao biết quên sao đâu rồi, Dật Nam ta này cũng cảm thấy thật xin lỗi."

"Năm đó một màn kia? Người đang ở đây hiện trường?" Hoắc Dật Nam lại bắt trong lời nói trọng điểm, lên tiếng hỏi ngược lại.

"Dạ, ta..." Phương Thâm tính phản xạ gật đầu nói là, lại lại đột nhiên dừng lại không nói tiếp nữa.

"Nói xong, người ở tại chỗ vậy năm đó rốt cuộc phát sinh cái gì?" Hoắc Dật Nam nhìn chăm chăm nàng hỏi tới.

"Dật Nam, tai nạn đã phát sinh nhiều năm như vậy, người tại sao sẽ đột nhiên lại hỏi cái này?" Phương Thâm lại ngẩng đầu lên sắc mặt phức tạp nhìn nàng, tựa như muốn nói lại thôi.

"Năm đó có người liều chết cứu mẫu thân của ta một mạng, ta tìm người này, ta nhớ người đại khái sẽ biết." Hoắc Dật Nam ánh mắt thâm trầm nhìn nàng.

Phương Thâm ngẩng đầu kinh ngạc nhìn về phía Hoắc Dật Nam, trong mắt có chút miêu tả sinh động đồ vật, "Người đang ở đây tìm người này?"

"Dạ, là người sao? Tại sao giấu giếm?" Hoắc Dật Nam nghiêm túc nhìn nàng, đôi mắt thâm thúy.

"Ta... Dật Nam người đều biết?" Phương Thâm cúi đầu trên mặt có nhàn nhạt ưu thương, buồn buồn đạo, "Dật Nam người còn nhớ hay không thích đáng năm ta mời người tham gia lớp học tụ họp, người không có đi, chính là lần đó tụ họp địa phương ngay tại tai nạn xe cộ hiện trường phụ cận.

Ngày đó ta mới vừa xuống xe đi chưa được mấy bước liền thấy cách đó không xa có một vị a đi ở băng qua đường, phía sau có một chiếc xe con chủ xe đang gọi điện thoại không có chú ý nhìn đường, tốc độ xe rất nhanh được (phải) xông thẳng đến a đi đi, ta liền chạy mau tới nghĩ (muốn) cứu nàng, chạy tới gần mới nhìn rõ là lâm a đi, nhưng là..."

Phương Thâm lời nói đột nhiên hơi ngừng, mặt chôn ở lòng bàn tay, trên người tản ra một cỗ bi thương khí tức.

"Nhưng mà cái gì?" Hoắc Dật Nam có chút gấp gáp truy hỏi, hắc muốn biết nàng rời đi nguyên nhân.

"Nhưng là ta đem hết toàn lực cũng không cứu được a đi, a đi là còn bị thương nặng, ta không có cách nào đổi mặt các người, ta nghĩ đến người sẽ không biết, Dật Nam nhiều năm như vậy ta vẫn luôn sống đang tự trách chính giữa, ta cảm thấy thật có lỗi người và a đi, ta không có thể cứu xuống nàng." Vừa nói Phương Thâm lẫn cả - chực khóc, có trong suốt nước mắt treo ở hốc mắt một bộ ta thấy mà yêu bộ đáng.

"Người không cần tự trách, người nên nói cho ta biết, Phương Thâm, cảm ơn năm đó người liều chết cứu mẫu thân của ta." Hoắc Dật Nam thần sắc có chút nặng nề không nhìn ra trong mắt tâm tình, cầm giấy đưa cho Phương Thâm, nhẹ giọng nói, Hoắc Dật Nam rất ít sẽ cùng người khác nói cảm ơn, nhưng là mặt đối với mẫu thân sinh tử vấn đề hẳn cũng sẽ không keo kiệt câu này cảm kích lời nói.

"Dật Nam người thật không oán ta sao? Ta cuối cùng là sẽ nhớ lên bá mẫu nằm trong vũng máu một màn kia, một mực rất khó chịu." Phương Thâm giống như là một trời sinh diễn viên, cho dù ai thấy cũng sẽ không đi hoài nghi nàng.

"Đây chẳng phải là người sai, người liều chết cứu người đã đầy đủ bị cảm kích." Hoắc Dật Nam sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, giọng nói cũng sẽ không giống như ngày xưa giá lạnh như vậy.

"Ừm." Phương Thâm gạt đầu một cái lau đi trên mặt nước mắt, đối với (đúng) Hoắc Dật Nam cười cười.

"Người muốn cái gì?" Hoắc Dật Nam đột nhiên hỏi, hẳn chẳng qua là cảm thấy hẳn nên cho nàng báo đáp.

"Cái gì?" Phương Thâm có chút không phản ứng kịp, nghi ngờ nhìn về phía hắn.

"Báo đáp, người muốn cái gì?" Hoắc Dật Nam chịu nhịn tính tình giải thích.

"Dật Nam, người biết ta cái gì cũng không thiếu, nếu quả thật nghĩ (muốn) báo đáp ta lời nói sau này sau này cũng không cần đối với ta lạnh như vậy." Phương Thâm lắc đầu một cái, hoạt bát cười cười.

Nhìn nàng mấy giây, Hoắc Dật Nam trầm trầm gạt đầu một cái.

"Vậy, như là đã đi ra, thời gian cũng không còn nhiều lắm, ăn chung cái cơm tối chứ?" Phương Thâm cười hỏi hắn, tâm lý lại đã sớm giờ lên thẳng lợi cò xí, xem ra lần này đã đầy đủ thay đổi Hoắc Dật Nam đối với nàng thái độ, nàng đoán định Hoắc Dật Nam sẽ không cự tuyệt nữa hẳn.

Quả nhiên, Hoắc Dật Nam gật đầu một cái, cầm lên đồ vật đi mua đơn, Phương Thâm lập tức theo sau.

Hoắc Dật Nam tin bên lẻ mãi mãi cũng là s thành phố truyền thông chú ý trọng điểm, ngày thứ hai Hoắc Dật Nam Phương Thâm cùng đi ăn tối chuyện liền lên giải trí tiêu đề, truyền thông còn thuận tiện thêm dấu thêm mỡ một phen, danh hiệu Hoắc Doãn quan hệ vợ chồng khả năng xảy ra vấn đề.

Doãn Thiên Vũ nhìn điện thoại di động đề cử trong tin tức Hoắc Dật Nam Phương Thâm hai người hình, tự giễu cười cười, cho tới bây giờ cũng chưa từng có cái gọi là chân chính quan hệ vợ chồng, tại sao xảy ra vấn đề nói một chút đây.

Xem ra Phương Thâm muốn bắt đầu cảm lại thuộc về mình đồ vật, nói thí dụ như cái này Hoắc gia thiếu nải nải vị trí, vốn tưởng rằng nghĩ đến có thể thoát khỏi Hoắc Dật Nam tên ác ma này chính mình sẽ rất dễ dàng rất vui vẻ, nhưng là bây giờ Doãn Thiên Vũ chỉ cảm giác mình giờ phút này có một cỗ không thể nói rõ khó chịu, đau lòng được (phải) đau.

Chính thất thân đang lúc điện thoại di động có tiếng chuông vang lên, là nàng thiết trí lịch ngày thanh âm nhắc nhở, ngày mai... Là nàng ba mẹ ngày giỗ, những ngày qua chuyện phát sinh quá nhiều, phần lớn là chuyện phiền lòng quá nhiều loạn nàng tâm tình, thiếu chút nữa ngay cả trọng yếu như vậy thời gian cũng quên.

Doãn Thiên Vũ có chút tự trách chính mình, ba mẹ là xảy ra tai nạn xe cộ qua đời, ngày đó các nàng người một nhà đi ra ngoài chơi, lại chịu khổ tai họa bất ngờ, ba mẹ vì bảo vệ nàng đem nàng chặt chẽ hộ dưới thân thể, nàng sống sót, nhưng là ba mẹ tuy nhiên cũng...

Cho nên cho tới nay nàng đều đối với (đúng) ba mẹ cảm thấy đặc biệt áy náy, nếu như không phải vì bảo vệ nàng có lẽ ba mẹ cũng không cần chết, có thể nàng bây giờ mà ngay cả cha mẹ ngày giỗ cũng thiếu chút nữa quên.

Doãn Thiên Vũ vội vàng mở điện thoại di động lên đặt trở về quê quán vé xe, ba mẹ đều bị chôn cất tại gia tộc, cùng bọn họ để lại cho nàng một ngôi nhà đồng thời.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118:: Trở về quê quán Tảo Mộ

Chương 118:: Trở về quê quán Tảo Mộ

Ngày kế, Doãn Thiên Vũ thức dậy thời điểm Hoắc Dật Nam như cũ đã không ở nhà, giống như là là tận lực tránh nàng, này hai tuần lễ tới nay hẳn tổng là đêm khuya mới trở về, một buổi sáng sớm liền đi, hơn nữa mỗi lần trở lại trên người đều mang bất đồng đậm đà mùi nước hoa.

Doãn Thiên Vũ có chút tự giễu cười cười, ngay sau đó lại vội vàng thu thập xong tâm tình đi rửa mặt, nàng còn muốn đi đuổi trở về quê quán xe, không có thời gian suy nghĩ những thứ kia chuyện phiền lòng.

Ngồi lên trở về quê quán xe thời điểm Doãn Thiên Vũ còn có chút hoảng hốt, lần trước trở về quê quán vẫn là cùng Hạ Triều Tuấn hôn lễ trước, nàng mang theo Hạ Triều Tuấn trở về đồng thời cho ba mẹ Tảo Mộ.

Nàng còn nhớ rõ chính mình mừng rỡ nói cho ba mẹ nàng muốn kết hôn, hơn nữa đùa nói là cùng một cái lại soái lại nhiều kim còn rất yêu người một nhà kết hôn, Hạ Triều Tuấn còn cười hướng Doãn gia cha mẹ bảo đảm mình nhất định sẽ thật tốt yêu bảo vệ bọn họ con gái bảo bối, nhất định sẽ cùng nàng bạc đầu cộng lão.

Có thể đảo mắt mới bao lâu cũng đã cảnh còn người mất, nàng quả thật đã trở thành nhân phụ, tuy nhiên lại là cùng một cái vốn là cực kỳ xa người kết hôn, cũng là một cái sẽ không bị mang về thấy ba mẹ người.

Ngồi ba giờ xe, Doãn Thiên Vũ ngồi mê man, lúc xuống xe sau khi mới phát hiện nơi này cũng đã có biến hóa rất lớn, có rất nhiều vốn là Tiểu Bình phòng cũng không trông thấy, đang ở xây mới nhà chọc trời, phải hướng thương nghiệp hóa phát triển.

Doãn Thiên Vũ hơi xúc động, đề xuống đi qua trí nhớ đi lúc trước thường đi kia nhà tiệm tạp hóa, cũng còn khá tiệm tạp hóa vẫn còn, Doãn Thiên Vũ cười đi vào cùng ông chủ chào hỏi, ông chủ là một năm sáu chục tuổi bác gái rất thân thiện, đối với nàng còn có ấn tượng, cũng đối với nàng cười cười.

"Doãn gia hài tử, người trở lại nha, ta ở trên ti vi gặp lại người đấy, người gả người có tiền người lạc bây giờ đang ở đại thành thị a cũng coi như tiền đồ đấy, người xem một chút ta này, ai, phòng này đều bị đầy ngã, sau này sợ là lại cũng không có ta này tiểu Trần từ rồi."

Doãn Thiên Vũ cười cùng nàng rảnh rồi phiếm vài câu, mua hoa còn có ba lúc trước thích nhất uống Rượu trắng, cùng bác gái nói tiếng Tiên Dịch đi xem một chút ba mẹ tự ra đi.

Ba mẹ chôn ở trên tòa kia không cao trên đỉnh núi, có một cái gập ghềnh trên đường mòn đi, trên đỉnh núi đều dài hơn tràn đầy thảo, theo đường mòn leo đến cao nhất nhìn lên đến một viên rất lớn cây thông già cây, bên cây chính là Doãn gia cha mẹ phần mộ.

Hồi lâu không có tới, mộ phần đều đã dài ra lùn lùn thảo, Doãn Thiên Vũ mũi đau xót nước mắt liền chảy xuống, "Thật xin lỗi, ba mẹ, con gái bất hiếu."

Doãn Thiên Vũ bỏ đồ xuống, dựa vào mộ phần khóc rất lâu, từ từ mới dừng mắt khống chế tâm tình, xoa một chút phần mộ bên trên vợ chồng hai người hình, hai người hay là lúc còn trẻ bộ dáng, đều là tuấn nam người đẹp, trong hình hai người cười rất vui vẻ.

Doãn Thiên Vũ nghẹn ngào mở miệng, "Ba mẹ, các người ở bên kia có khỏe không? Ta rất nhớ các người a."

Vừa nói đem Rượu trắng mở ra, rơi vài giọt ở trước mộ phần, nhẹ nhàng nói, "Ba, người xem ta mang người thích nhất uống Rượu trắng, ta lâu như vậy cũng không đến xem người người nên tham chết đi, thật xin lỗi, ta gần đây phát sinh quá nhiều chuyện."

Yên lặng một hồi lại Doãn Thiên Vũ do dự mở miệng, thanh âm thật thấp, "Ba mẹ, ta kết hôn, nhưng không phải là cùng Triều Tuấn, sau đó phát sinh rất nhiều không nói được sự tình, ta cùng một cái mới nhận biết không lâu với nhau cũng không có cảm tình người kết hôn, hẳn là s thành phố lớn nhất giả trí dân F.A đầu rồi, nhưng là..."

Ta luôn cảm thấy rất nhiều chuyện đều giống như một cái to sai lầm lớn, gần đây chúng ta đang lãnh chiến, ta cũng không biết tại sao rõ ràng cùng hẳn không có cảm tình, nhưng là mỗi lần thấy hẳn mặt lạnh cùng đêm khuya về nhà trên người bất đồng mùi nước hoa, tâm lý ta luôn là có loại tan nát tâm can đau, ba mẹ, ta đây là thế nào? Ta mệt quá nhỉ? Ta nên làm cái gì à?"

Doãn Thiên Vũ đem nhiều ngày trôi qua như vậy không chỗ bày tỏ lời nói nói hết ra, ở trước mộ phần theo cha mẹ hồi lâu mới đứng dậy hướng xa cách đã lâu lão gia đi tới.

Lão gia là một mạng sản nông thôn Tiểu Dương phòng, ba năm đó là trấn trên một cái không nhỏ quan, trong nhà coi như giàu có liền xây này ngôi nhà, cái này ở lúc ấy mà nói là rất đáng tiền.

Nhưng là bên trong cũng tràn đầy quá nhiều nàng và cha mẹ chung một chỗ tốt đẹp nhớ lại, cho nên vô luận như thế nào Doãn Thiên Vũ cũng không có nghĩ qua muốn bán đi nó, cho dù là năm đó Hà Ngọc Phụng đem hết đủ loại thủ đoạn nghĩ (muốn) bán đều bị nàng dốc hết sức ngăn trở, hôm nay cũng đúng lúc có thể ở một đêm.

Nhưng là mới vừa đi tới nhà cũ trước mặt, Doãn Thiên Vũ liền hoảng hốt, cửa nhà có rất nhiều người còn có Oạt Quật Ky, những người đó đều mặc đồng phục làm việc thoạt nhìn là phá bỏ và dời đi đội, Doãn Thiên Vũ chạy mau tiến lên, ngăn những người đó, "Các người đang làm gì?"

"Lấy ở đâu tiểu nha đầu, không thấy chúng ta đang hủy đi dời sao? Đi một bên chơi." Một cái nhìn giống như bao công người đi tới nghiêm nghị trách

mắng nằng.

"Đây là nhà ta nhà ở, ai cho phép các người hủy đi? Các người lại dám phạm pháp phá bỏ và đòi đi?" Doãn Thiên Vũ gấp đỏ mắt, cũng không chút nào thua khí thế, lớn tiếng chất vấn.

"Người tiểu nha đầu này có thể chớ nói nhảm, chúng ta đã mua mảnh đất này quyền sử dụng, tranh thủ thời gian để cho mở đường ngăn cản đến chúng ta làm việc!" Kia công đầu nghe nằng hồ ngôn loạn ngữ sợ người khác nghe, sẽ nói cái gì lời ong tiếng ve, cũng nảy sinh ác độc để cho hai người đi lên kéo nằng.

"Buông ta ra, mảnh đất này là ta nhà ta căn bản sẽ không bán qua mảnh đất này, các người không thể hủy đi, không thể hủy đi!" Ép căn bản không hề người đi tìm nằng nói muốn mua mảnh đất này, không thể nào bị bán đi, Doãn Thiên Vũ cuống cuống gắng sức giằng giằng.

"Thiên Vũ nha đầu?" Hàng xóm bác gái nghe bên ngoài tiếng cãi vả chạy đến, nhìn thấy Doãn Thiên Vũ có chút không dám nhận ra gọi nằng.

"Dạ, là ta, ngũ a di!" Mấy cái xác nhận thấy có người đi ra vội vàng buông nằng ra, Doãn Thiên Vũ theo tiếng nhìn sang, thấy là hàng xóm cách vách a di, giống như thấy một cái phao cứu mạng, lớn tiếng kêu.

"Ngày Vũ nha đầu a, chuyện này... Đây là trách tích?" Ngũ bác gái thấy nằng hỗn loạn tình huống có chút không tìm được manh mối.

"Ngũ a di, những thứ này vô lương phá bỏ và đòi đi thương muốn dỡ bỏ nhà ta nhà ở, ta ép căn bản không hề bán cho bọn hắn, này ngôi nhà là ba mẹ để lại cho ta, ta sẽ không bán, cũng tuyệt đối không thể bị bọn họ hủy đi! Ngũ a di ta van cầu người giúp ta một chút" Doãn Thiên Vũ chạy tới giải thích với nằng, hy vọng nằng có thể giúp một chút chính mình.

"Chuyện này... Thiên Vũ nha đầu à? Người cái đó Di Mục chưa cùng người nói sao?" Ngũ bác gái lắng mấy giây nghi ngờ hỏi nằng?

"Di Mục?" Doãn Thiên Vũ có chút mộng bất minh sờ dĩ nhìn về phía nằng.

"Đúng vậy, xem ra là người Di Mục cũng lấy sau lưng người bán, mấy ngày trước người Di Mục trở lại một chuyến, đem trong phòng còn lại một chút có thể vơ vét đi cái gì cũng vơ vét đi, nhưng sau đó xoay người liền đem nhà ở bất động sản quyền cho bán." Ngũ bác gái là biết năm đó Doãn gia xảy ra chuyện sau nằng cái này Di Mục quá đáng, có chút đồng tình nhìn nằng.

"Người nói cái gì?" Doãn Thiên Vũ tâm trầm trầm, có chút dờ dẩn nhìn ngũ bác gái, nhà ở lại bị Di Mục cho bán?

Doãn Thiên Vũ sậm mặt lại nửa hí lên con người, Hà Ngọc Phượng..

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119:: Mua về nhà ở (a)

Chương 119:: Mua về nhà ở (a)

Doãn Thiên nhớ tới nằng đem bất động sản giấu ở Hà Ngọc Phượng nhà nằng ở kia gian phòng trong, kết hôn dọn ra ngoài thời điểm hoàn toàn quên, không có mang đi, hẳn là lần trước căn phòng bị Hà Ngọc Phượng cướp thời điểm tìm ra.

Xem ra là lần trước La Gia Hòa thiếu nợ, Hà Ngọc Phượng đến đòi tiền tiền chưa cho đủ đánh liền dựng nhà trong nhà cũ chủ ý, Doãn Thiên sắc mặt trầm xuống, phòng này vô luận như thế nào đều không thể bán.

"Các người nghe kỹ cho ta, ta là vốn là sản nghiệp cự đầu Hoắc Khải Đông con dâu Thượng Không Tổng tài phu nhân, ta khuyên các người một câu bây giờ tốt nhất không nên hủy đi này ngôi nhà, ta rất nhanh sẽ đem nhà ở mua về, trở về nói cho các người biết ông chủ có gan hủy đi lời nói liền phải làm cho tốt gánh vác hậu quả chuẩn bị!"

Doãn Thiên suy nghĩ một chút, hiện tại ở tình hình này, nằng cũng bây giờ không có rất làm sao đây pháp, chỉ có thể cảm Hoắc gia thiếu nãi nãi thân phận đề người, mặt lạnh đem này lời vừa nói ra lập tức liền uy hiếp ở một đám người.

Mấy người lẳng lẳng trở mắt nhìn nhau, đã lâu có người dạ dạ đạo, "Lý công đầu, ta... Ta xem qua giải trí tân văn, cái này nữ nhìn quả thật giống như trước đây không lâu Thượng trổng không tổng tài cưới mới vợ."

"Ừ... Thật sao? Vậy... Chúng ta đây đi về trước, nàng nếu là dám trêu chọc ta môn, lấy... Sau này trở lại hủy đi cũng không muộn."

Lý công đầu lấp ba lấp bắp phở trương thanh thế, cũng có chút sợ hãi, đừng nói là hấn chính là hấn cấp trên cũng không chọc nổi Hoắc gia nha, không chọc nổi hay lại là chạy đi.

Nói xong Lý công đầu liền dẫn đầu chạy, mấy người rất nhanh thì rời đi, ngay cả Oạt Quật Ky cũng bị lái đi.

Doãn Thiên thờ phào xoay người nhìn về phía ngũ bác gái, cảm kích nói, "Cảm ơn người ngũ a di."

Lại đi lên trước nắm ngũ bác gái tay khăn thiết đạo, "Những ngày qua còn phiền toái ngũ a di giúp ta nhiều nhìn một chút, ngàn vạn lần không nên để cho người đem ta nhà nhà ở cho hủy đi, phiền toái ngũ a di."

Suy nghĩ một chút lại từ trong túi xách cầm một ít tiền đi ra thả vào ngũ bác gái trong tay, chân thiết nhìn nàng thỉnh cầu nói, "A di ta yêu cầu người, nhất định phải giúp ta phòng thủ cái nhà này."

"Ai, người nha đầu này làm gì vậy, kia a di có thể giúp người nhất định sẽ giúp người, khác (đừng) như vậy sinh phân, người nhanh đi tìm một chút mua nhà người nhà ở người, đi mua về đi a, a di nhất định trông chừng cho người."

Ngũ bác gái sân nàng liếc mắt, giả bộ có chút tức giận, lại lập tức thương tiếc nhìn nàng nói.

"Không được, a di người chính là nắm đi, ta đi trước tìm người, nhà ở liền làm phiền người giúp ta nhìn." Doãn Thiên đem tiền nhét trở về trong tay nàng vừa nói chạy xa.

Ngũ bác gái nhìn lấy trong tay tiền lại nhìn một chút chạy xa Doãn Thiên, thương tiếc lắc đầu một cái, vào cửa đi tìm bản thân trưng phu hài tử, để cho bọn họ cũng hỗ trợ nhìn một chút bên cạnh nhà ở.

Doãn Thiên lập tức chạy đi tìm trấn trên kia duy nhất một Tiểu Tiểu bất động sản trung gian, để cho người hỗ trợ tìm tuần lễ trước giao dịch ghi chép, lại không có phát hiện có nhà mình nhà ở mua bán ghi chép.

Doãn Thiên có chút nóng nảy, tỉnh táo lại suy nghĩ một chút Hà Ngọc Phượng quả thật không phải là cái gì sẽ đi chính quy con đường người, hẳn là trực tiếp thông qua người nào đem nhà ở cho chuyển bán đi.

Suy nghĩ một chút Doãn Thiên lại chạy về trước nhà kia tiệm tạp hóa, tiệm tạp hóa người bình thường lưu qua lại phức tạp, tin tức cũng nhiều.

Doãn Thiên vừa chạy đi vào liền hỏi, "A di a, có chút việc có thể hay không phiền toái hỏi thăm người à?"

Cái điểm này tiệm tạp hóa cũng không có người nào, lão bản nướng đang ở thu xếp đồ đạc, thấy nàng thờ hồng học chạy vào, buông xuống đồ vật cười hỏi nàng, "Doãn gia hài tử người lại tới? Người nghĩ hỏi cái gì người nói đi, a di biết chắc đều nói cho người."

"A di, ta muốn hỏi một chút người biết ở bên này muốn bán nhà cửa lời nói không thông qua chính quy con đường còn có thể có biện pháp gì không?" Doãn Thiên nhìn nàng đến vội hỏi.

Lão bản nướng thiêu thiêu mi, đặc ý cười nói, "Người đây coi là vấn đề người, ta còn thực sự cũng biết có một người như vậy, hẳn liền chuyên giúp người tìm chủ nhà đi bán nhà cửa kiếm lấy trung gian giá chênh lệch, mấy ngày trước còn có một đàn bà tới hỏi ta muốn đây."

"Thật sao? Nữ nhân kia có phải hay không nhìn hơn 40 tuổi, dáng dấp hơi đen không cao lắm, màu đen Trung quyền phát?" Doãn Thiên có chút kích động, nàng đoán người kia nói chính là Hà Ngọc Phượng nắm lão bản nướng hỏi.

"Là lạc là lạc, người biết?" Lão bản nướng ngạc nhiên nhìn nàng.

"A di, có thể hay không làm phiền người cho một xuống ta người kia phương thức liên lạc à?" Doãn Thiên không trả lời, mà là vội vàng muốn biết người kia phương thức liên lạc.

"Hào hảo hảo, a di cái này thì cho người ha." Bà chủ kia người thật khách khí, vội vàng đi vào tìm người phương thức liên lạc đi ra cho Doãn Thiên, Doãn Thiên tồn dãy số cùng địa chỉ nói cảm ơn phải đi tìm người.

Người kia họ Chu kêu chu trình, ở cách đây không xa, Doãn Thiên đánh xe đi tìm hắn, ở trên đường thời điểm thuận tiện gọi điện thoại đi qua.

"Này, xin hỏi vị nào?" Điện thoại kết nối, chu trình thanh âm truyền tới, nghe đã cảm thấy người này có chút gian trá.

"Này, người tốt Chu tiên sinh, ta là thông qua người quen tìm tới người, ta có nghiệp vụ tìm người, có hứng thú hay không?" Doãn Thiên khôi phục lý trí, tỉnh táo mở miệng, như loại này người làm việc không thể lộ ra ánh sáng, một loại đều rất đề phòng người khác, cho nên nhất định phải đề xuống hắn bộ sách võ thuật xuất bài.

"Tiểu thư có nghiệp vụ? Lúc nào có rảnh không như căn kê nói một chút?" Chu trình có chút hưng phấn, lại bất động thanh sắc hỏi.

"Dĩ nhiên có thể, Chu tiên sinh, ta có chút gấp không bằng ngay bây giờ chứ? Ta tới tìm người." Doãn Thiên nhẹ giọng nói.

"Chuyện này... Có thể, ta ở xxx, người qua đây đi." Chu Trình cười gật đầu một cái.

"Rất khéo, ta đang ở phụ cận, lập tức có thể đến." Doãn Thiên nhẹ nhàng cười cười.

"Ồ? Vậy càng được, tiểu thư họ gì?" Chu Trình thấy nàng rất gấp có nắm chắc hôm nay liền có thể thành công, tựa như ư đã thấy bạch hoa hoa bạc ở trước mắt, kích động hỏi.

"Họ Doãn."

"Tốt Doãn tiểu thư, ta chờ người."

Cúp điện thoại không bao lâu liền đến, Doãn Thiên xuống xe, Chu Trình đã tại ngoài cửa đợi nàng, thấy nàng đi xuống, lập tức chào đón, "Doãn tiểu thư?"

"Ừ." Doãn Thiên gật đầu một cái.

"Được, nhanh, mời vào bên trong." Chu Trình cười đem nàng đón vào, thấy nàng xuyên bắt phàm, cười trên mặt thịt cũng chen chúc tại một cái.

"Chu tiên sinh, ta rất gấp, liền đi thẳng vào vấn đề nói cho người, một tuần lễ trước có phải là có người hay không hướng người bán qua xx Thôn một cái mạng sân Tiêu Dương phòng?" Doãn Thiên cũng không nói nhảm trực tiếp nói rõ ý đồ.

Chu Trình sắc mặt biến hóa biến hóa, nhìn chăm chăm nàng đã lâu mới khá có thâm ý gật đầu một cái, "Ừ."

"Người bán kêu Hà Ngọc Phượng đúng không? Đó là ta Di Mụ, nhà ở là ta nhà, ta bây giờ yêu cầu mua về cái nhà này không biết Chu tiên sinh...?" Doãn Thiên sắc bén theo dõi hẩn hỏi.

"Chuyện này..." Chu Trình coi như là nghe hiểu, nguyên lai là Di Mụ bán đi cháu gái nhà ở cháu gái bây giờ muốn mua trở về, như vậy đơn làm ăn liền có thể làm, gian trá cười cười mới một lần nữa mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120:: Mua về nhà ở (2)

Chương 120:: Mua về nhà ở (2)

"Chu mỗ rất vui lòng giúp người Doãn tiểu thư, mặc dù nói giống như loại tình huống này sẽ tương đối khó khăn, nhưng là nếu như giá cả thích hợp lời nói cũng không phải là không có mua về khả năng."

Doãn Thiên không đạt đến đáy mắt cười cười, tâm lý lại chửi rửa hẩn là nhìn nàng rất nhìn trúng nhà kia muốn nhân cơ hội mưu cầu lời nhiều, "Giá tiền được rồi, Chu tiên sinh hay là trước giúp ta liên lạc một chút khách hàng đi."

"Được, dĩ nhiên có thể." Chu Trình trở về một cái nhìn như hữu hảo cười, cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại lặng lẽ nghĩ (muốn) trốn nói.

Doãn Thiên một cái ngăn lại, "Chu tiên sinh không cần phải tránh ta, chỉ phải làm phiền Chu tiên sinh giúp ta ước khách hàng đi ra liền có thể, ta có thể mình và hẩn nói."

Chu Trình sắc mặt có chút không được, cắn răng âm trầm nói, "Dĩ nhiên có thể, nhưng Doãn tiểu thư nếu ở chỗ này của ta làm ăn liền phải dựa theo ta quy củ đến, bằng không ta Chu mỗ Tự Nhiên có biện pháp để cho Doãn tiểu thư không làm được khoản làm ăn này."

"Dĩ nhiên, Chu tiên sinh quy củ ta còn là biết, người chính là vội vàng giúp ta người liên lạc đi." Doãn Thiên phía sau một trận lạnh lẽo, nhưng vẫn là khê cắn răng không thua khí thế.

Chu Trình liếc nhìn nàng một cái, gọi điện thoại đi ra ngoài, với Phương nói rõ Doãn Thiên ý tứ, yêu cầu gấp một mặt.

Chu Trình nói chuyện điện thoại xong cười đối với (đúng) Doãn Thiên đạo, "Doãn tiểu thư, Trương Tiên Sinh nói nguyên ý cùng Doãn tiểu thư gấp mặt nói chuyện, hẩn chính đang trên đường đi."

Doãn Thiên gật đầu một cái, chờ vị kia Trương Tiên Sinh tới.

Doãn Thiên tàu xe vất vả một ngày lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, thân thể có chút mệt mỏi, đỡ căng đau hạng nhất rất lâu, kia Trương Tiên Sinh mới rốt cục đến, trong tay mang theo một cái cặp táp tựa hồ muốn giả dạng làm một bộ rất chính thức đáng vẻ, xuyên lại lời thôi lách thếch.

Doãn Thiên liếc mắt hần khá hơi không kiên nhẫn, nhưng vẫn là vội vàng giả cười nghênh đón, "Xin chào, Trương Tiên Sinh, ta chính là muốn mua về kia tòa Tiểu Dương phòng người, họ Doãn."

"Người tốt Doãn tiểu thư, ngượng ngừng trên đường trì hoãn tới có chút chậm, nghe Chu lão bản nói người là phòng này vốn là chủ nhân chẳng qua là bị Di Mụ bán cho ta?" Trương Tiên Sinh đẩy đẩy trên sống mũi mắt kính, khôn khéo cười.

Hần ban đầu sẽ mua nóc nhà kia hoàn toàn không phải là muốn mua tới ở, hần là nhìn trúng phá bỏ và đòi đi thương muốn hủy đi phòng này, có thể từ trong kiếm bọn phá bỏ và đòi đi phí mới cuối cùng quyết định mua.

Bây giờ đã cùng phá bỏ và đòi đi thương hiệp thương tốt nhưng còn chưa kịp ký cuối cùng hợp đồng, cho nên nếu như Doãn Thiên nguyện ý ra càng hợp lý giá cả cũng không phải là không thể đòi ý.

Nhắc tới Hà Ngọc Phụng cũng là ngốc, bởi vì cần tiền gấp ngay cả tình huống đều không hiểu rõ ràng liền vội vã bán.

Doãn Thiên gật đầu một cái, nghiêm túc nói, "Dạ, Trương Tiên Sinh nhà ở là ta, đi ta mẫu thân trộm ta giấy tờ nhà sau đó đem nhà ở bán cho người, nhưng ta bây giờ nói thiệt cho người biết nhà ở ta sẽ không bán, cho nên người ra giá đi, ta muốn mua về."

Một bên Chu Trình hướng về phía Trương Tiên Sinh dùng sức nháy mắt, Trương Tiên Sinh mắt nhìn hần nhẹ nhàng cười cười.

"Nhìn Doãn tiểu thư thái độ như vậy thành khẩn, Trương mỗ Tự Nhiên cũng sẽ không làm khó Doãn tiểu thư, phòng này người Di Mụ là một triệu rưỡi bán cho ta, phá bỏ và đòi đi thương chuẩn bị cho ta một trăm tám mươi Vạn phá bỏ và đòi đi phí, ta công đạo một chút, cũng chỉ thu Doãn tiểu thư một trăm tám mươi Vạn, như thế nào?"

Cái này tự nhiên là nói dối, phá bỏ và đòi đi thương chỉ nguyện ý cho hần một trăm bảy mươi Vạn phá bỏ và đòi đi phí, nhưng nếu là Doãn Thiên không cho hần cao giá hơn Cách hần tự nhiên cũng sẽ không bán cho nàng.

Doãn Thiên sắc mặt biến hóa biến hóa, lại muốn thu cao như vậy giá cả, suy nghĩ một chút Hoắc Dật Nam cho nàng thẻ, trước xuất ra năm trăm ngàn cho Hà Ngọc Phụng, sau đó lại mua một bộ giá cả không rẻ dạ phục, bây giờ cũng còn dư lại không nhiều, căn bản không trả nổi.

Doãn Thiên con người vòng vo một chút, cười nói, "Trương Tiên Sinh nhìn cũng không giống vô lý người, ta nhà mình nhà ở ta vẫn biết, hần không muốn đất như vậy đi, người xem có thể hay không ít một chút đây?"

Trương Tiên Sinh cũng đối với nàng cười, thái độ lại cường ngạnh, "Doãn tiểu thư ta cũng phải nuôi gia đình sống qua ngày, đều là người làm ăn ta không thể làm bậy đúng không, cái giá tiền này là rất công đạo, ngượng ngừng xin miễn trả giá."

"Đúng vậy, Trương Tiên Sinh nhân phẩm tin được, Doãn tiểu thư người đại khái là lần đầu tiên cùng bất động sản giao dịch giao thiệp với, cái giá tiền này là rất hợp lý." Chu Trình cũng lập tức chân chó cười đi lên phụ họa.

Doãn Thiên giận dữ nhìn chăm chăm hai người, tâm lý lại đang thăm hỏi Hà Ngọc Phụng, Di Mụ thế nào hết lần này tới lần khác tìm tới như vậy hai cái Hắc Tâm thương gia, cái này làm cho nàng nên làm cái gì a.

"Xin lỗi, Trương Tiên Sinh, phòng này ta là nhất định phải mua về, nhưng là ta trên người bây giờ không có nhiều tiền như vậy, có thể hay không cho nhiều ta một chút thời gian?"

"Chuyện này... Nhìn Doãn tiểu thư thái độ thành khẩn cũng là nóng lòng, Trương mỗ cũng không phải bất thông tình lý người, như vậy đi, ta cho người ba ngày, Doãn tiểu thư, nếu như trong ba ngày còn tiền đặt cược không tới này một trăm tám mươi Vạn, vậy coi như đừng trách Trương mỗ?"

Trương Tiên Sinh một bộ hiểu đồng tình biểu tình, nói nghiêm trang, chỉ làm cho Doãn Thiên chán ghét này tấm mặt nhon.

Lại chỉ có thể cười gât gât đầu nói, "Được, cảm ơn Trương Tiên Sinh, ta nhất định sẽ tiền đặt cược trả tiền, mời Trương Tiên Sinh nhất định phải nói lời giữ lời muôn ngàn lần không thể trước thời hạn bán."

Trương Tiên Sinh gật đầu một cái xách cặp táp liền rời đi, Chu Trình đi tới hướng về phía Doãn Thiên cười, "Doãn tiểu thư, thật cao hứng hợp tác với người, hy vọng Doãn tiểu thư có thể mua về nhà ở, hôm nay sắc trời buổi tối, ta đây mà cũng phải tan việc, Doãn tiểu thư có chuyện còn có thể sẽ liên lạc lại."

Doãn Thiên ngay cả giả cười đều lười rất đúng hần cười, có chút gật đầu một cái xách bao đi ra ngoài.

Đi ra bóng tối này nhà ở, tâm lại mê mông đứng lên, nàng muốn đi đâu xoay tiền đây? Trong đầu một chút nhảy ra Hoắc Dật Nam gương mặt đó, Doãn Thiên có chút bị chính mình hù dọa, lúc nào Hoắc Dật Nam biến được đối chính mình trọng yếu như vậy, lúc có sự thứ nhất nhớ tới lại là hần.

Nhưng trừ hần, cũng đúng là không người nào có thể giúp một tay, nhưng là gần đây bọn họ cũng đang lãnh chiến, Doãn Thiên có chút quần quít, không biết nên làm sao bây giờ.

Đi mấy bước, Doãn Thiên hay lại là lấy điện thoại di động ra tốp Hoắc Dật Nam điện thoại, nhà ở nàng nhất định phải mua về, không hữu hiệu biện pháp gì.

Nhưng là điện thoại một mực không người kết nối, cho đến trong loa truyền tới lạnh giá giọng nữ, "Thật xin lỗi, ngài gọi điện thoại chính đang bận đường giây, xin gọi lại sau..."

Liên tiếp đánh mấy cái đi qua đều là như vậy, Doãn Thiên tâm đột nhiên không lý do co rút đau đớn, ở nàng yêu cầu hẳn thời điểm không gọi được hẳn điện thoại, đại khái hẳn cũng không muốn tiếp tục nàng điện thoại đi, trong nháy mắt trở nên không giúp cùng luống cuống.

Bây giờ không một chút biện pháp, Doãn Thiên có chút tuyệt vọng ở lối đi bộ ngồi chồm hổm xuống, hai tay dùng sức ôm chính mình, nước mắt không không ché được doanh năn hộc mắt, thông qua mông lung hai mắt ngăn lệ đột nhiên liếc về thấy trên tay mình chiếu lấp lánh đồ vật.

Doãn Thiên ngừng nước mắt, đứng lên, nàng có biện pháp, mặc dù nàng cũng rất không tình nguyện dùng làm như vậy pháp, nhưng nhà ở đối với nàng mà nói quá là quan trọng, nhất định phải mua về, nàng có thể không tiếc bất cứ giá nào.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121:: Cầm nhẫn cưới thể chân

Chương 121:: Cầm nhẫn cưới thể chân

Doãn Thiên Vũ có chút bị thương nhìn về phía trên tay kết hôn chiếc nhẫn kim cương.

Hoắc Dật Nam mua kết hôn chiếc nhẫn kim cương chắc chắn sẽ không kém, phía trên kim cương cũng rất lớn, phỏng chừng có thể để rất nhiều tiền, cộng thêm trên người mình được (phải) toàn bộ tích góp mua về nhà ở hẳn dư dả, chẳng qua là chiếc nhẫn này...

Doãn Thiên Vũ vuốt ve lên trên tay tinh mỹ chiếc nhẫn, bất kể nàng và Hoắc Dật Nam là bởi vì cái gì kết hôn, bây giờ đã là vợ chồng sự thực là không thể thay đổi, nếu như không phải là loại này vạn bất đắc dĩ tình huống, nàng cũng không muốn cầm chiếc nhẫn đi thể chân.

Đau lòng nhắm nhắm mắt, lại mở ra Thì, Doãn Thiên Vũ đã làm tốt quyết định, một cái gờ xuống chiếc nhẫn nắm thật chặt trong bàn tay.

Bây giờ sắc trời đã chậm, Doãn Thiên Vũ đi trước trên tìm một quán trọ nhỏ ở, chuẩn bị đợi ngày mai lại đi tìm người kia đem nhà ở cho mua về.

Doãn Thiên Vũ nằm ở quán trọ nhỏ trên giường, chỉ cảm thấy trong tiềm thức đặc biệt muốn ngủ, nàng gần đây không biết tại sao cũng đặc biệt thích ngủ, huống chi hôm nay mệt mỏi một ngày.

Nhưng là suy nghĩ một chút đến nhà ở suy nghĩ chiếc nhẫn, trong đầu hồ hê loạn lên làm thế nào cũng không ngủ được đến, ngủ cũng chỉ là ngủ miên man, một chút xiu động tỉnh cũng sẽ đem nàng đánh thức.

Như vậy giày vò cảm giác qua một đêm, ngày thứ hai rất sớm Doãn Thiên Vũ liền nhìn chăm chăm thật to vành mắt đen thừu dậy, cả người nhìn tinh thần kém tới cực điểm.

Rửa mặt xong trả phòng, Doãn Thiên Vũ ngay cả điểm tâm cũng không ăn, lập tức phải đi ngân hàng đem tất cả tiền cũng lấy ra, có chừng một trăm bốn mươi Vạn, cầm đóng gói được, lại nhanh đi Chu Trình cái đó ở trong ngõ hẻm tiểu Tiểu Công Tác Thất, không ngờ Chu Trình lại sớm như vậy sẽ mở cửa.

Doãn Thiên đi vào gọn gàng làm nói với hắn, "Liên lạc Trương Tiên Sinh đi, ta đã tiền đặt cược đủ tiền, có thể mua về nhà ở."

Chu Trình ngẩng đầu nhìn nàng thiếu thiếu mi, ngược lại không nghĩ tới nhanh như vậy liền tiền đặt cược đủ tiền, "Có thể. Nhưng Doãn tiểu thư, này tiền huê hồng..."

Doãn Thiên cũng không muốn nhiều nói nhảm với hắn, từ trong túi xách xuất ra một nghìn đồng tiền mặt vỗ lên bàn, "Đủ chưa?"

Chu Trình Lập ngựa cười ha hả cầm lấy tiền, điên cuồng thời điểm đầu, "Đủ, đủ, ta lập tức liên lạc, Doãn tiểu thư ngồi trước này chờ một lát a."

Chu Trình gọi điện thoại, Trương Tiên Sinh lần này ngược lại rất nhanh thì đến, như cũ xách cái kia cái cặp táp.

Vừa đi vào đến, liền híp mắt cười đối với (đúng) Doãn Thiên Vũ đạo, "Doãn tiểu thư nhanh như vậy liền tiền đặt cuộc đến tiền?"

Doãn Thiên Vũ đứng lên, cười nói, "Dĩ nhiên, ta nói rồi nhà ở ta là nhất định phải mua về, tiền trả một bộ phận, ta đây còn có một cái đồ vật Trước tiên đặt cho ngươi, sau khi có tiền ta lập tức sẽ chuộc về, như thế nào?"

"Đồ vật? Trước xem một chút thứ gì?" Trương Tiên Sinh cười yếu ớt nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng.

Doãn Thiên Vũ từ trong túi xách xuất ra chiếc nhẫn kim cương, "Chiếc nhẫn này là hải ngoại đặt làm, cùng chồng ta cái viên này là một đôi, hơn nữa là trên thế giới chỉ này một đôi, ngươi thấy phía trên mười gram kéo phần kim cương cũng là thật, ngươi không tin lời nói chúng ta có thể đi tìm người giám định xuống."

"Chiếc nhẫn kim cương? Cũng không phải là không thể, vậy bây giờ phiền toái Doãn tiểu thư theo ta cùng đi giám định xuống." Trương Tiên Sinh nhìn thấy chiếc nhẫn kim cương có chút kinh ngạc, mặc dù hẳn không phải là chuyên gia, nhưng là không thể nào hoài nghi chiếc nhẫn kim cương thật giả.

Nói thật hẳn lớn như vậy còn chưa có xem qua tình như vậy mỹ cao quý chiếc nhẫn, nhưng là là bảo hiểm thuận tiện phòng chừng một chút chiếc nhẫn giá trị, hẳn hay là chuẩn bị đi giám định xuống.

"Có thể." Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái, theo hẳn đồng thời đi ra ngoài.

Trên có một nhà tiệm bán châu báu trang sức, bên trong có người chuyên có thể giám định đồ trang sức thật giả, Trương Tiên Sinh lái xe ba người đồng thời hướng tiệm nữ trang đi.

Mấy phút liền đến, xuống xe đẩy ra tiệm nữ trang môn, đẹp đẽ phục vụ viên tiểu thư lập tức mỉm cười chào đón, "Hoan nghênh đến chơi, xin hỏi ba vị là muốn mua đồ trang sức sao?"

"Xin chào, chúng ta muốn giám định một chiếc nhẫn, phiền toái mời người một chút môn Giám Định Sư." Doãn Thiên Vũ mỉm cười đối với (đúng) phục vụ viên nói.

"Được, mời chờ một chút." Phục vụ viên mỉm cười gật đầu một cái, đi vào bên trong.

Rất nhanh thì có một tên nhìn khôn khéo chừng năm mươi tuổi đại bá đi ra, cười đối với (đúng) mấy người đạo, "Các người khỏe, ta là nơi này châu báu Giám Định Sư, xin hỏi các người yêu cầu giám định cái gì?"

Doãn Thiên Vũ cười đem chiếc nhẫn đưa ra, "Một chiếc nhẫn, làm phiền ngài."

Giám Định Sư nhận lấy chiếc nhẫn, lập tức phá có thâm ý cười cười, chậm rãi mở miệng, "Tiểu cô nương, người rất may mắn a, chiếc nhẫn này thật giả hoàn toàn không cần hoài nghi, chiếc nhẫn là vàng ròng, lại này chui phần lượng chân không nói, kim cương thuần độ cắt công nghệ các loại (chờ) đều là cực tốt.

Còn người nữa xem phía trên khảm ngọc lục bảo bảo thạch, mặc dù liền như vậy nhỏ một viên, nhưng giá trị cũng không phi a, nếu như ta không nhìn lầm chiếc nhẫn này chắc có một đàn ông cùng khoản, là trên thế giới chỉ này một đôi."

Giám Định Sư mang mắt kính nhìn đến rất nghiêm túc, lập đi lập lại nhìn, thường thức gật đầu một cái.

"Được, cảm ơn ngài, vậy thì làm phiền ngài sẽ giúp ta ra một cái giá." Doãn Thiên Vũ cười cười.

"Như vậy một chiếc nhẫn ta ngược lại thật ra không tháo qua rốt cuộc trị giá bao nhiêu tiền, nhưng là bằng vào ta nhiều năm giám định châu báu kinh nghiệm, chiếc nhẫn này giá trị hẳn ở bốn mươi vạn trở lên."

Bên cạnh Chu Trình cùng Trương Tiên Sinh hai người trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới như vậy một chiếc nhẫn lại sẽ đáng tiền như vậy, Doãn Thiên Vũ cũng có chút kinh ngạc, mặc dù chút tiền này đối với (đúng) Hoắc Dật Nam mà nói không coi vào đâu, có thể nàng cũng từ chưa từng nghĩ Hoắc Dật Nam sẽ vì một trận diễn trò hôn lễ, sẽ vì nàng mà hư như vậy phí.

Doãn Thiên Vũ nhìn chiếc nhẫn có chút khó chịu, tâm lý thầm suy nghĩ đợi nàng có tiền nhất định phải đem chiếc nhẫn cho chuộc về, hy vọng Hoắc Dật Nam sẽ không trách nàng.

"Được, cảm ơn đại sư." Doãn Thiên Vũ cười nhận lấy chiếc nhẫn cho giám định phí, ba người lại cùng nhau trở về Chu Trình Tiểu Công Tác Thất.

Cứ như vậy cộng thêm Hoắc Dật Nam Táp trong tiền cùng Doãn Thiên Vũ chính mình còn dư lại không tích trữ thêm mua về nhà ở còn dư dả.

Doãn Thiên Vũ suy nghĩ một chút hướng về phía Trương Tiên Sinh đạo, "Trương Tiên Sinh, bây giờ người nên tin tưởng, ta trong túi xách đại khái giá bộ một trăm bốn mươi Vạn tiền mặt, cộng thêm chiếc nhẫn chính dễ dàng mua về nhà ở, ta hy vọng bây giờ chúng ta là có thể ký hợp đồng."

Doãn Thiên Vũ xem hẳn trên tay nói cặp táp, có ngẩng đầu theo dõi hẳn con mắt, nghiêm túc nói, "Trương Tiên Sinh, ta còn có một yêu cầu quá đáng, chiếc nhẫn này với ta mà nói cũng rất trọng yếu, hy vọng người có thể giúp ta giữ lại, ta trở về một chuyến trong thành rất nhanh sẽ biết chuộc về, yêu cầu người Trương Tiên Sinh."

Trương Tiên Sinh ý không biết cười cười, nhàn nhạt gật gật đầu nói, "Có thể, Doãn tiểu thư, thật cao hứng có thể hợp tác với người, nơi này ta đã đem giấy tờ nhà cho mang đến, hợp đồng cũng nghĩ tốt có thể ký bây giờ."

Doãn Thiên Vũ gật đầu một cái, hai người ở Chu Trình làm chứng tiếp theo lên ký hợp đồng. Trương Tiên Sinh lập tức ngay trước Doãn Thiên Vũ mặt liền lạc phá bỏ và dòi đi thương, sau đó xách tiền cùng chiếc nhẫn thật cao hứng đi.

Sự tình cuối cùng giải quyết, Doãn Thiên Vũ thở phào một cái, đưa lên bao phải rời khỏi, Chu Trình Lập ngựa cười hi hi đưa nàng đi.

Ra ngõ hẻm đi đến đường lớn bên trên, Doãn Thiên Vũ nhìn bên ngoài như mất thái dương có chút ngẩn ra, đột nhiên chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, cả người mất đi sự không chế hướng trên đất ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122:: Mang bầu

Chương 122:: Mang bầu

"A..." Trợn mở mắt, bạch quang chói mắt chui vào trong mắt, Doãn Thiên Vũ khó chịu tiếng hừ, nhắm mắt lại lần nữa mở ra.

Đây là nơi nào? Trong căn phòng là nhất sắc bạch, trong không khí tràn đầy một cỗ rượu cồn vị, rèm cửa sổ nửa mở, bên ngoài là chưa quen thuộc cảnh sắc, cây cối hoa cỏ ánh mặt trời, hơn nữa nơi này lại không có không nhìn thấy đỉnh nhà chọc trời, Hòa trong trần nhỏ?

Đây là bệnh viện? Doãn Thiên Vũ cảm thấy đầu có chút đau, đỡ cái đầu nghiêm túc hỏi tường một chút, nàng cảm chiếc nhẫn làm thế chân mua về nhà ở, sau đó đi ra cái hẻm nhỏ kia từ, ở lối đi bộ đột nhiên mắt tối sầm lại, cho nên hẳn là té xỉu sao?

Sau khi chỉ cảm thấy làm một cái thật dài Mộng, trong mộng cười ngựa ngắm hoa tựa như nhìn một lần chính mình từ ra đời đến bây giờ này bị thâm ca đời, sau đó liền tỉnh lại, như vậy nàng là thế nào đến bệnh viện tới?

"Ai yêu, ngày Vũ nha đầu người rớt cuộc tình?" Đột nhiên có người đẩy cửa đi vào, nhìn thấy ngồi ở trên giường nàng kích động hô, "Thầy thuốc, thầy thuốc, bệnh nhân tỉnh."

Người đến là hàng xóm ngũ a di, rất nhanh ngũ a di liền mang theo thầy thuốc đi vào, thầy thuốc hướng về phía nàng kiểm tra một phen, gật đầu một cái.

"Tình huống bây giờ cơ bản ổn định, còn cần nghỉ ngơi nhiều chú ý, muôn ngàn lần không thể còn như vậy khẩn trương cao độ thêm một nhọc quá độ, bây giờ thai nhi cơ bản ổn định lại, nhưng còn phải chú ý nhiều nghỉ ngơi, không thể sinh ra bị quan tâm tình."

"Thai nhi?" Doãn Thiên Vũ nghe thầy thuốc nói một đồng lớn có chút mộng, nhưng là thành công bắt thầy thuốc trong lời nói trọng điểm.

"Dạ, chẳng lẽ bệnh nhân không biết mình đã mang thai có hai tháng có bầu?" Thầy thuốc kỳ quái nhìn nàng.

"Hả, cảm ơn thầy thuốc." Doãn Thiên Vũ không trả lời, gật đầu nói tạ.

Tâm lý cũng đã kích thích ngàn tầng sóng, nàng lại mang thai?

Bây giờ trong bụng của nàng có một cái Tiểu Tiểu nhưng tiền sống sinh mệnh, đó là Hoắc Dật Nam cùng mình hài tử.

Doãn Thiên Vũ tâm tình có chút phức tạp, lại càng nhiều là kích động vui vẻ, rất muốn lập tức nói cho Hoắc Dật Nam tin vui này, nhưng là vừa nghĩ tới hẳn nói qua những vết thương kia tiếng người, nàng lập tức liền đem ý nghĩ bỏ đi.

Đứa bé này tới tựa hồ rất không là thích hợp, hơn nữa nàng năng lực, tựa hồ cũng không thể nào độc lập nuôi dưỡng đứa bé này.

"Thầy thuốc, ta lúc nào có thể xuất viện?" Doãn Thiên Vũ đề xuống nội tâm vui sướng, bình tĩnh hỏi thầy thuốc.

"Nếu như không nữa cảm giác choáng váng đầu hoa mắt lời nói, đánh xong chai này bình tiếp nước là có thể xuất viện."

Doãn Thiên Vũ nhìn một chút trên tay treo bình tiếp nước, còn lại nửa chai, không lâu nàng là có thể xuất viện, "Được, cảm ơn thầy thuốc."

"Không cần cảm ơn, đây là ta ứng làm." Thầy thuốc cười cười, thu đồ vật thối lui ra phòng bệnh.

"Thiên Vũ nha đầu a, ngươi nói ngươi mang bầu trà thế nào có thể như vậy không thương tiếc chính mình đây? Ngươi này chồng cũng không biết ở nơi nào, thật là làm cho đau lòng người." Ngũ a di thương tiếc nhìn nàng, nắm tay nàng nhẹ nhàng nói.

"Ngũ a di, đây là chuyện gì à?" Doãn Thiên Vũ có rất nhiều nghi vấn, nàng té xỉu ở lối đi bộ, ngũ a di là như thế nào biết được cũng tới bệnh viện.

"Ai yêu, ngươi đưa nhỏ này a, ngày hôm qua buổi sáng ta bên trên trần trên đi chợ tới, đột nhiên nhìn thấy có một nơi vậy Mãn Nhân, ta còn trong đầu nghĩ đây là phát sinh gì đây, từ khe hở giữa đám người trong nhìn sang, chỉ thấy trên đất nằm một cái tiểu cô nương, ta càng xem càng giống ngươi, lúc này mới chạy mau tới đem ngươi mang tới bệnh viện tới."

Ngũ bác gái nhớ lại ngày hôm qua tình cảnh còn có chút sợ, nếu là nàng không phải là đúng lúc như vậy vừa lúc ở, có thể làm sao bây giờ nhỉ?

"Cám ơn ngài, ngũ a di." Doãn Thiên Vũ cảm kích nhìn về phía ngũ a di, nàng trong lòng biết ngũ a di là thật tâm đối với nàng được, bao lâu không có ai như vậy thật lòng đối với nàng được, cho dù là bị nàng xưng là thân nhân người cũng không có đối với nàng tốt như vậy qua, hốc mắt thoáng chốc ẩm ướt một chút.

"Ồ kìa, hài tử a ngươi với a di khách khí cái gì, ta nhìn vào ngươi từ nhỏ đến lớn, cho tới sau này ba mẹ ngươi..." Ngũ a di lau nước mắt cho nàng, thương tiếc ôm nàng nhẹ nói đạo, dừng một cái lại lần nữa mở miệng.

Cười nói, "A di là một mực đem ngươi trở thành chính mình hài tử nha, đừng khóc, hiện tại tại chính mình cũng phải cần làm mẫu thân người, tâm tình cũng không thể nói mất không chế liên mất không chế nha."

"Cám ơn." Doãn Thiên Vũ phối hợp cười cười, tâm lý có không nói hết cảm kích, lại chỉ sẽ một mực nói cảm ơn.

"Đói chứ? Đến, a di cho ngươi nấu điểm cháo trắng mang đến, bây giờ a vẫn không thể ăn quá mức kích thích đồ vật, trước đem liền uống chút, a." Ngũ a di đem mang đến giữ ấm thùng mở ra, cho nàng bôi một chén cháo trắng.

"Không chấp nhận, cái này đã rất tốt, cảm ơn a di." Doãn Thiên Vũ sắc mặt còn có chút trắng bệch, nhưng là xuất phát từ nội tâm cười cười.

"Uống nhanh đi, ngươi đưa nhỏ này, luôn cùng a di nói cảm ơn, a di nghe muốn không vui." Ngũ a di giận trách nhìn nàng, giả vờ tức giận nói.

Doãn Thiên Vũ cười cười không nói gì, ngủ một ngày một đêm hạt gạo không vào, quả thật đói, chuyên tâm được (phải) uống lên cháo tới.

Bên này Thượng Không tập đoàn, công ty trên dưới toàn bộ bao phủ ở âm trầm áp suất thấp Trung, người người thấp thỏm lo âu, mấy ngày gần đây bọn họ Tổng tài đại nhân tâm tình phá lệ tệ hại, sợ ý một chút tiếp theo chọc tới Tổng tài đại nhân.

Về phần nguyên nhân... Không rõ, chỉ biết là Tổng tài phu nhân cũng chính là Doãn thư ký đã mấy ngày chưa có tới công ty, mọi người đều đang suy đoán...

"Đây chính là ngươi làm là thiết kế án kiện sao? Loại trình độ này là thế nào lẫn vào tới ta Thượng Không? Còn là công ty cao quản? Ngươi tới làm không mang theo suy nghĩ? Làm không thể biến, ta Thượng Không không nuôi người rảnh rỗi."

Một cái công ty Nữ Chủ Quản cúi đầu run rẩy bầy đứng ở Hoắc Dật Nam trước, bình thường chặt chẽ nữ cường nhân bây giờ bị Hoắc Dật Nam cho năng đầu cũng không dám nâng lên, nước mắt đã súc满 hốc mắt.

"Bây giờ nắm ngươi rác rưởi biến, buổi chiều trả lại cho không ta một phần hài lòng thiết kế án kiện chính mình đi bộ tài vụ kết tiền lương!" Hoắc Dật Nam đem văn kiện ném tới trước mặt nàng lạnh lùng nói.

Nữ Chủ Quản mau mang văn kiện chặt vật chạy ra ngoài.

Hoắc Dật Nam mặt âm trầm nhìn về phía trước trống rỗng bàn làm việc, đáng chết này nữ nhân ba ngày không tới công ty, cũng không có trở về nhà, thậm chí cũng không có trở về Di Mộ nhà, lại dám cùng hắn tới thật.

"Tổng tài." Tiên Dịch gõ cửa đi vào.

"Tra được?" Hoắc Dật Nam lạnh lùng ngược mắt hỏi hắn.

"Xin lỗi tổng tài, Doãn thư ký..."

"Ừ?" Hoắc Dật Nam mặt âm trầm dùng giọng mũi phát ra một câu hỏi ngược lại?

"Ây... Phu nhân nàng mua trở về quê quán vé xe, nhưng là ta đi điều tra nàng cũng không có ở tại gia tộc, sau khi có tại gia tộc trần trên quán trọ nhỏ giao dịch ghi chép, nhưng ngày thứ hai rất sớm đã trả phòng, sau khi hướng đi cũng không biết."

Tiên Dịch cúi đầu hết sức lo sợ, mấy ngày nay Doãn thư ký không có ở đây tổng tài quả thực có chút đáng sợ, hơn nữa còn mạnh hơn chế yêu cầu hắn đối giọng gọi Doãn thư ký là phu nhân, quả thực không giống tổng tài tác phong.

"Tra lâu như vậy còn không tra được? Ngươi là phé vật sao? Còn sừng sờ ở này làm gì, vội vàng tiếp tục đi thăm dò a!" Hoắc Dật Nam nổi nóng gầm nhẹ, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Ừ." Tiên Dịch vội vàng lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thê Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123:: Nàng đem nhẫn cưới bán?

Chương 123:: Nàng đem nhẫn cưới bán?

Thời gian trở lại ba ngày trước.

Buổi sáng Hoắc Dật Nam vì tránh mở Doãn Thiên Vũ, giống như thường ngày rất sớm đã đi công ty, nhưng là sau đó lại không có chờ được Doãn Thiên Vũ trở về công ty, cho đến tan việc Doãn Thiên Vũ cũng không có tới công ty, cũng không xin nghỉ.

Tan việc, Hoắc Dật Nam nổi giận đùng đùng về nhà, "Doãn Thiên Vũ, bỏ bê công việc đúng không? Không muốn tiền lương? Không phải là nghĩ (muốn) sớm ngày trả tiền lại tốt thoát khỏi ta?"

Không có ai trở về hần, Doãn Thiên Vũ không ở nhà.

Hoắc Dật Nam sậm mặt lại tìm một vòng, phòng ngủ đã rất lâu không có Doãn Thiên dấu hiệu, phòng khách giường không chút tạp chất chỉnh tề, Doãn Thiên Vũ bao, thẻ ngân hàng cùng CMND đều không ở, còn mang đi một bộ quần áo, thấy thế nào đều giống như...

Hoắc Dật Nam lập tức liên lạc Tiên Dịch, "Tra cho ta tra Doãn Thiên Vũ có hay không trở về nàng Di Mộ nhà."

"Dạ, tổng tài."

Mười phút sau, điện thoại reo, "Tổng tài, Doãn thư ký chưa có trở về qua nàng Di Mộ nhà, hơn nữa nàng Di Mộ nhà không có ai, hàng xóm danh hiệu đã mấy ngày cũng không có người ở nhà."

Hoắc Dật Nam một cái cúp điện thoại nửa hí lên con ngươi, lại dám cùng hần chơi đùa bỏ nhà ra đi?

Mấy ngày nay hai người một mực ở chiến tranh lạnh, hần cũng cũng không hơn gì, nhưng hần không thích coi cách mình khồng chế cảm giác, chỉ muốn để cho nàng nhận sai, không nghĩ tới nữ nhân này ngược đến dùng bỏ nhà ra đi phương pháp phản kháng hần, nhìn trống rỗng nhà ở đột nhiên không lý do một trận tim đập rộn lên, nữ nhân này lúc nào trong lòng hần lưu lại trọng yếu như vậy vị trí.

Hoắc Dật Nam thăm mắng một tiếng, vội vàng lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại tới, chuông reo rất lâu, trong điện thoại mới truyền tới cơ giới giọng nữ, "Thật xin lỗi, ngài gọi điện thoại chính đang bận đường giây, xin gọi lại sau..."

Nói chuyện điện thoại Trung? Nàng tự cấp ai gọi điện thoại? Hoắc Dật Nam sắc mặt càng thêm không được, cắn răng lại đánh một cái đi qua, đánh nhiều cái đều là giống nhau kết quả, một mực đang bận đường giây.

Hoắc Dật Nam đem điện thoại di động đập về phía trên tường, đáng chết, nữ nhân này rốt cuộc đi nơi nào?

Chờ một đêm, Doãn Thiên Vũ cũng chưa có trở về, Hoắc Dật Nam có chút nổi nóng đã biết loại giống như điên cảm giác.

Hoắc Dật Nam Tiểu tính cách lạnh tanh, đặc biệt là từ lâm du tỉnh xảy ra tai nạn xe cộ sau này, hần tâm liền giống như ao tù nước đọng, trừ chính mình nẫu thân rất lâu không người nào có thể làm cho mình nội tâm nổi sóng. Doãn Thiên Vũ là người thứ nhất, cũng là duy nhất một luôn là có thể để cho hần không kim chế được nổi nóng người.

Hoắc Dật Nam không biết yêu một người là cảm giác gì, nhưng là Hứa Doãn Thiên Vũ với hần mà nói đã kinh biến đến mức không giống nhau.

Đến công ty sau Hoắc Dật Nam lập tức phân phó Tiên Dịch đi thăm dò Doãn Thiên Vũ tung tích, nhưng là tra ba ngày vẫn là không có Doãn Thiên Vũ tung tích.

Tiên Dịch vừa rời đi, Hoắc Dật Nam nhận được Phương Thâm điện thoại, hần vốn định từ chối không tiếp, có thể tưởng tượng Phương Thâm là cứu lâm

du tình... Còn có Phương Thâm lần trước thỉnh cầu, Hoắc Dật Nam sắc mặt hòa hoãn một ít, "A lô."

"Dật Nam, ta tới công ty tìm người, người có thể hay không theo ta đi một chỗ."

"Đi đâu?" Hoắc Dật Nam thật ở không có tâm tình gì, cau mày hỏi nàng.

"Phương quản lý." Phương Thâm đã vào công ty, Thượng Không nhân viên thấy nàng đều vội vàng vấn an.

Phương Thâm cười cười đối với (đúng) của bọn hắn gật đầu một cái, một bên vào tổng tài thang máy riêng vừa hướng điện thoại bên kia đạo, "Dật Nam người có nhớ hay không ta có cái biểu tỷ, nàng muốn kết hôn, ta nghĩ rằng đưa một sợi giấy chuyển cho biểu tỷ, người có thể hay không theo ta đi?"

Hoắc Dật Nam không có trả lời, thang máy đã đến lầu cuối, Phương Thâm cười cúp điện thoại đẩy cửa đi vào.

"Dật Nam." Phương Thâm cười đi tới bên cạnh hắn.

"Bây giờ?" Hoắc Dật Nam nhẹ nhàng nhìn nàng.

"Dạ, Dật Nam người nhất định sẽ không cự tuyệt ta đúng không, người lần trước còn đáp ứng ta." Phương Thâm nắm hắn cánh tay, cười làm nũng tự do.

"Đi đâu?" Hoắc Dật Nam thật sâu nhìn Phương Thâm liếc mắt, cầm lên chìa khóa.

"Bvlgari." Phương Thâm cười theo sau.

Hai người cùng đi đến Bvlgari chuyên quỹ, Phương Thâm hứng thú rất cao, kéo Hoắc Dật Nam nhìn rất nhiều đồ trang sức, xa xỉ châu báu đồ trang sức đối với nữ nhân sức hấp dẫn luôn là không thể đỡ.

"Đẹp mắt không?" Phương Thâm nắm mấy khoản phục vụ viên đề cử giấy chuyển so sánh, cảm thấy cũng thật tốt, nghiêng đầu hỏi Hoắc Dật Nam

Hoắc Dật Nam chịu nhịn tính tình theo nàng, gật đầu một cái.

"Ta cảm thấy được (phải) này mấy khoản cũng không tệ, nhưng là..." Phương Thâm có chút quần quít.

Phục vụ viên mỉm cười cầm lên trong đó một cái giấy chuyển đề cử đạo, "Tiểu thư, cái này divas' dream hệ liệt giấy chuyển áp dụng mới tinh chạm rồng thiết kế, đem Bạch Kim dây chuyền, trân quý mặt nam kim cương Thạch cùng với biển Lam Bảo Thạch cùng màu hồng Bích Tỷ các loại (chờ) trung ương bảo thạch hoàn mỹ tổ hợp, là rất không tồi một cái giấy chuyển, bất kể là đưa người hoàn thị tự kỷ đãi đều rất thích hợp."

Phương Thâm cầm lấy nhìn kỹ một chút quả thật rất đẹp, hắn sẽ rất làm nổi bật biểu tỷ khí chất, cười gật đầu một cái "Vậy thì điều này đi, phiền toái cho ta bọc lại, tặng người."

"Được, xin chờ một chút." Phục vụ viên cầm lấy giấy chuyển hướng quầy thu tiền đi tới, Phương Thâm trả hoàn tiền tới, cười đối với (đúng) Hoắc Dật Nam đạo, "Dật Nam lại theo ta đi xem một chút chiếc nhẫn thế nào, mặc dù còn không có mang qua chiếc nhẫn, nhưng là lại cảm thấy rất hứng thú a."

Hoắc Dật Nam không có từ chối, đều đã tới không kém một hồi này.

"Hai vị là muốn nhìn nhẫn cưới sao?" Hai người đi tới chiếc nhẫn quầy bên kia, phục vụ viên cười chào đón.

Phương Thâm cười, không có chối, Hoắc Dật Nam sắc mặt có chút không được, phục vụ viên liếc mắt nhìn Hoắc Dật Nam, nhận ra là hắn lúng túng cúi đầu xuống, "Xin lỗi, hai vị muốn nhìn cái gì dạng chiếc nhẫn."

"Người bạn rợn đi, ta tùy tiện nhìn một chút." Phương Thâm đoan trang đối với (đúng) phục vụ viên cười khẽ xuống.

Ánh mắt lại liếc về một quả tinh xảo chiếc nhẫn, liếc mắt một liềm thấy bên trên, vui vẻ nói, "Phiền toái đem như vậy chiếc nhẫn cầm cho ta xem xuống."

"Tiểu thư nhẫn quang thật không tệ, chiếc nhẫn này là Bvlgari chế tác riêng chiếc nhẫn kim cương, trên thế giới chỉ này một quả, nhắc tới cũng kỳ quái, này cái chiếc nhẫn kim cương vốn là có người từ Bvlgari đặc biệt chế tác riêng chiếc nhẫn, nhưng là hôm nay buổi sáng lại có người bán đứng nó trở lại, chiếc nhẫn này đúng là không tệ."

Phục vụ viên cười lấy ra chiếc nhẫn cho Phương Thâm, nói một phen hấp dẫn Hoắc Dật Nam sự chú ý, Bvlgari chế tác riêng nhẫn cưới?

Tầm mắt theo nhìn sang, cố định hình ảnh ở Phương Thâm trên tay trên chiếc nhẫn kia, Hoắc Dật Nam con người trầm trầm, chiếc nhẫn này hắn không thể quen thuộc hơn được, là hắn tự mình mua, Doãn Thiên lại đem chiếc nhẫn này cho bán?

"Không phải là trên thế giới chỉ này một quả, còn có một mai đồng thời thành một đôi, là trên thế giới chỉ này một đôi." Hoắc Dật Nam lạnh lùng mở miệng, từ thanh âm là có thể nghe ra người nói chuyện tâm tình có nhiều tệ hại.

Phục vụ viên sau khi nghe xong toàn thân đều run rẩy, vội vàng cúi đầu nói khiêm "Thật xin lỗi, Hoắc tổng, ta... Ta khả năng nhớ lầm."

Phương Thâm kỳ quái nhìn về phía Hoắc Dật Nam, Hoắc Dật Nam cũng không phải là sẽ vì muốn cùng sao một chút chuyện nhỏ mà tức giận người, khuyên lơn, "Dật Nam, người thế nào? Phục vụ viên khả năng cũng là nhất thời không nhớ rõ, coi là."

Lại quay đầu cười đối với (đúng) phục vụ viên nói, "Không việc gì, chiếc nhẫn này mặc dù ta rất thích, nhưng là nhỏ bé không đúng, người trả về đi." Dĩ nhiên kiêu ngạo như nàng cũng không khả năng sẽ đeo người khác mang qua chiếc nhẫn.

"Chờ đã, cho ta bọc lại." Hoắc Dật Nam như cũ mặt âm trầm, lạnh giọng mở miệng.

"Dật Nam, không cần ta đeo không." Phương Thâm nghi ngờ không hiểu, cười đối với (đúng) Hoắc Dật Nam đạo.

"Ta biết, bọc lại, ta mua." Hoắc Dật Nam đối với (đúng) phục vụ viên nói.

Phục vụ viên một khắc không dám trì hoãn nhanh đi mở cho hắn nhóm bọc lại, Phương Thâm đứng tại chỗ có chút lúng túng, chẳng lẽ hắn muốn mua cho Doãn Thiên Vũ?

Chương 124: Cái và

Hai người từ Bvlari sau khi ra ngoài, liền trực tiếp trở về công ty, Phương Thâm nói rảnh rồi buồn chán cũng rất lâu không tới công ty, liền đồng thời đi theo hắn đi Thượng trông không, nói là buổi tối cùng đi ăn bữa ăn tối.

Hai người ngồi tổng tài thang máy riêng cùng lên lầu, Phương Thâm thân mật tựa vào Hoắc Dật Nam bên người vừa nói vừa cười.

Thang máy đến đỉnh lầu, đang muốn đẩy môn đi vào, cửa bị người từ bên trong đẩy ra, Doãn Thiên Vũ mặt đầy hưng phấn nhìn hai người, mấy giây sau nụ cười lại ngưng kết ở trên mặt.

Hoắc Dật Nam Phương Thâm cùng đi ra ngoài... Tầm mắt rơi vào trong tay hai người nói mua đồ túi bên trên, Bvlari châu báu...

Cùng đi ra ngoài mua châu báu đồ trang sức?

Hoắc Dật Nam nhìn thấy Doãn Thiên Vũ sắc mặt cũng thoáng cái âm trầm tới cực điểm, thẳng vượt qua nàng đi vào, Phương Thâm lập tức đuổi theo.

Doãn Thiên Vũ lẳng mấy giây, đóng cửa lại xoay người đi tới.

"Người tới làm gì?" Hoắc Dật Nam Tọa trên ghế làm việc, lạnh lùng hỏi nàng.

"Ta trở về phòng làm việc của mình Hoắc tổng cũng có vấn đề?" Doãn Thiên Vũ cũng lạnh lùng trở về hắn.

Nàng đánh xong bình tiếp nước liền lập tức ngồi nhanh nhất xe trở lại, muốn cùng hắn chia sẻ nàng mang thai tin vui này, lại không nghĩ rằng trở về phòng làm việc lại không thấy người, chờ hắn lâu như vậy cũng chỉ chờ đến hắn và Phương Thâm đồng thời trở về.

Doãn Thiên Vũ tâm lý không nói ra khó chịu, nàng hỏi hận, nàng hỏi hận ban đầu cùng Phương Thâm nói lời nói kia, cũng hỏi hận nói phải sớm điểm thoát khỏi hắn lời nói, bây giờ nàng đâu còn thoát khỏi cho hắn a.

"Người còn biết đây là nơi phòng làm việc? Người không phải là ba ngày đều không tới? Hôm nay còn tới làm gì?" Hoắc Dật Nam cười lạnh một tiếng, sắc bén nhìn chăm chăm nàng.

"Đúng vậy, ta còn tới làm gì? Nếu Hoắc cũng không muốn thấy ta, ta đây đi, lập tức liền đi, không ở nơi này ngại hai vị mặt."

Doãn Thiên Vũ tự giễu cười cười, nàng tới làm gì, nàng tới nói cho hắn biết hắn phải làm ba a, nhưng là đây? Nhìn cùng Hoắc Dật Nam đứng chung một chỗ Phương Thâm, nàng còn có lý do gì tới.

"Đứng lại!" Hoắc Dật Nam lạnh giọng rầy nàng.

Doãn Thiên Vũ bước chân dừng lại mặt lạnh đưa lưng về phía hắn, Hoắc Dật Nam lại quay đầu sắc mặt hòa hoãn một ít nhẹ giọng Phương Thâm nói, "Phương Thâm, người đi về trước đi? Com ngày khác ăn nữa đi."

"Ta... Tốt." Phương Thâm cắn cắn môi, âm thầm trừng Doãn Thiên Vũ liếc mắt, đều do nàng đột nhiên xuất hiện cản trở.

Nói xong, Phương Thâm đi lên giày cao gót đưa lên giày chuyển giận dữ đi ra ngoài, đóng cửa lại lại cũng không hề rời đi, mà là đứng ở bên ngoài nghe hai người động tĩnh, nhìn tình huống, hai người giống như là muốn cãi vã.

"Người coi nơi này là cái gì? Muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao? Còn muốn đi đâu? Lại tưởng tượng mấy ngày trước như thế bỏ nhà ra đi sao?" Hoắc Dật Nam đứng lên, sậm mặt lại hỏi ngược lại nàng.

Doãn Thiên Vũ xoay người nghi ngờ nhìn hắn, cau mày hỏi, "Người đang nói gì? Bỏ nhà ra đi? Ta dùng bỏ nhà ra đi sao?"

Hoắc Dật Nam cười lạnh một tiếng, từng bước một ép tới gần nàng, đáp một nẻo nói, "Nếu cũng đi cần gì phải trở lại, Ừ? Người cho ta đây là cái gì? Không sợ ta buộc người trả nợ?"

"Ngươi!" Doãn Thiên Vũ sắc mặt lúc trắng lúc xanh, lui cách một bước, ngoài cười nhưng trong không cười đạo, "Sợ a, nhưng là Hoắc tổng chính là buộc ta muốn ta còn tiền ta cũng không trả nổi a, thế nào, có phải hay không lại phải thật thường?"

"Không trả nổi sao? A, xem ra là ta nhìn lầm ngươi, ngươi nữ nhân này quả nhiên là vì tiền tới." Hoắc Dật Nam tức giận vô cùng, một cái từ trên bàn cầm lấy chiếc nhẫn hộp lạnh lùng ném ở trên đầu nàng.

"Tê..." Chiếc nhẫn hộp một góc đập vào trên trán, đau Doãn Thiên Vũ hít một hơi lạnh khí, nước mắt nhất thời liền biểu đi ra, đáy lòng đau so với đây càng quá mức.

Doãn Thiên Vũ tuyệt vọng nhìn hắn, tâm lý thống hận hắn nhìn như vậy chính mình, thống hận tự mình biết chính mình lúc mang thai kích động cùng không kịp chờ đợi muốn nói cho tâm tình của hắn, hết thấy các thứ này đều giống như một chuyện tiêu lâm.

Hoắc Dật Nam chạm đến nàng ánh mắt, đáy lòng động một cái, chỉ cảm thấy tâm giống bị người niu lấy dùng sức sinh túm lôi kéo, đau khổ mà hô hấp, hắn thật là tức điên tại sao có thể như vậy đối với nàng, nhưng là nhưng lại không biết làm như thế nào vẫn hỏi.

Doãn Thiên Vũ lau lau nước mắt, nhìn rơi trên mặt đất chiếc nhẫn hộp, lẳng lẳng ngồi chồm hỏm xuống nhặt lên, mở ra, bên trong nằm rõ ràng là vốn nên ở trên tay mình nhẫn cưới, nhưng là bị nàng thế chân nha.

Chiếc nhẫn tại sao lại ở chỗ này? Doãn Thiên Vũ kinh hoàng nhìn hắn, khó trách hắn sẽ tức giận như vậy, là bởi vì thấy chiếc nhẫn này bị người bán, cho nên hiểu lầm nàng?

Nàng rõ ràng với cái đó Trương Tiên Sinh nói tốt, đợi nàng có tiền sẽ lập tức chuộc về đi, để cho hắn không nên bán, xem ra kia Trương Tiên Sinh ngay mặt một bộ phía sau một bộ chẳng qua là lừa gạt nàng a.

Hoắc Dật Nam bức bách nhìn chăm chăm nàng, cho là nàng bộ dáng này là biết rõ mình sự tình bại lộ không lời nói, cười lạnh một tiếng lại ép tới gần nàng nói, "Thế nào, ban đầu ngươi bán đi chiếc nhẫn thời điểm chưa từng nghĩ sẽ bị ta lại cho mua về? Bây giờ không lời nói?"

"Ngươi chính là nhìn như vậy ta sao? Ngươi cứ như vậy không tin ta, sự tình đều không hiểu rõ ràng liền cho là chiếc nhẫn này nhất định là ta bán đi?" Doãn Thiên Vũ Tinh Hồng mắt nhìn hắn chăm chăm, lạnh giọng chất vấn, đáy lòng lại đau co quắp.

"Tin tưởng ngươi? Sự thật đã sắp xếp ở chỗ này, cần ta coi cái gì? Chẳng lẽ ngươi nghĩ nói là có người buộc ngươi bán đi?" Hoắc Dật Nam sau khi nghe xong ngược lại cười, châm chọc cười, nhẹ giọng chất vấn.

Doãn Thiên Vũ ánh mắt nhìn thẳng hắn, nhưng lại giống như ở xuyên thấu qua hắn nhìn về phía khác (đùng) thứ gì, mặt cũng cười cười, cười yếm như hoa phá lệ diêm dúa lẳng lơ.

"Vậy còn ngươi? Ta yêu cầu ngươi thời điểm gọi điện thoại cho ngươi ngươi đang bận đường giây, ta có tin tức tốt muốn cùng ngươi chia sẻ thời điểm, ngươi lại mang theo khác nữ nhân trở lại, ngươi lại có lý do gì tới chỉ trích ta?"

"Cần ta? Tin tức tốt? Có ý gì?" Hoắc Dật Nam nhất thời không phản ứng kịp, tiến lên một bước nắm tay nàng cau mày hỏi nàng.

"Buông ta ra!" Doãn Thiên Vũ cũng nhú mày lại cự ra tay, lui về phía sau một bước nhẹ giọng nói, "Không có gì? Ngược lại ngươi cũng không ở ư không phải sao? Ngươi Phương Thâm a coi như ta yêu cầu ngươi thì thế nào, coi như ngươi liền muốn trở thành ta..."

Coi như ngươi liền muốn trở thành hải tử của ta ba thì thế nào?

Doãn Thiên Vũ nói một nửa đột nhiên ngừng, thống khổ nhắm mắt lại, ngược đầu cố gắng không để cho nước mắt chảy xuống tới.

Hoắc Dật Nam khản trương nhìn chăm chăm nàng, nàng nói yêu cầu hắn, có ý gì, phía sau câu kia chưa nói xong lời nói là cái gì?

Nóng lòng biết câu trả lời, Hoắc Dật Nam đi lên trước một tay nắm nàng cầm đem nàng ngưỡng mặt lên lột xuống đối diện hắn, "Coi như ta muốn trở thành cái gì? Nói xong!"

"..." Doãn Thiên Vũ bị đau mở mắt, tuyệt vọng nhìn vào trong mắt của hắn, đột nhiên mắt tối sầm lại, ngày đó ở trên đường chính tề xui thì cảm giác lại tập đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Kiều Thế Có Chút Ngọt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.